



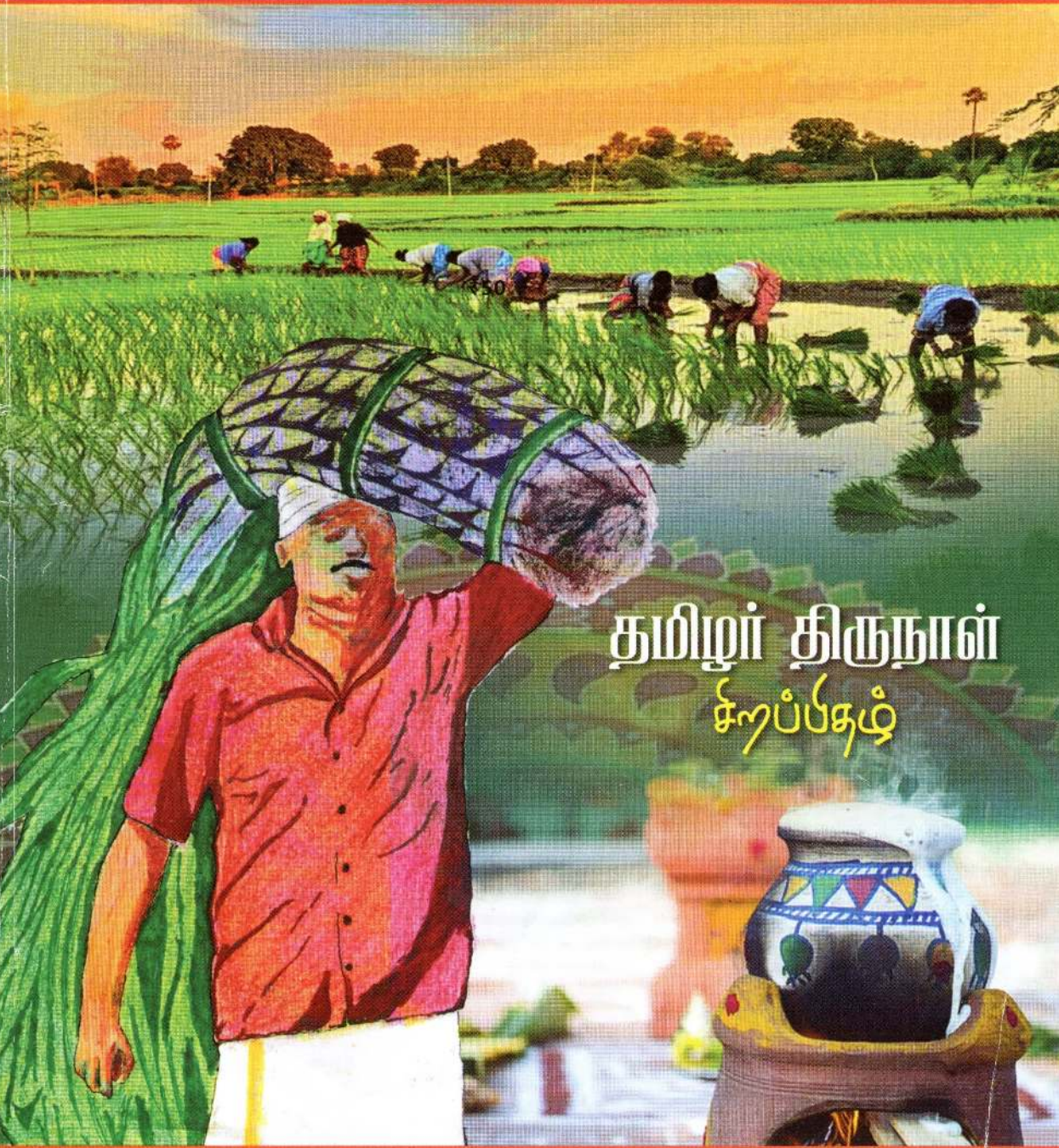
இறக்கை: 13 இறகு: 1

# காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

ஜனவரி 2024 | விலை ₹50

செவ்வாய்

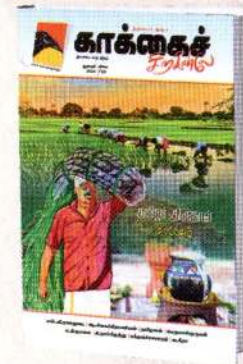
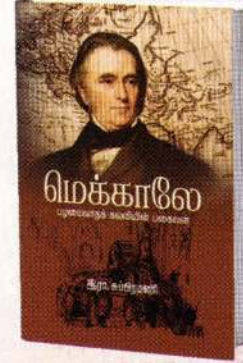
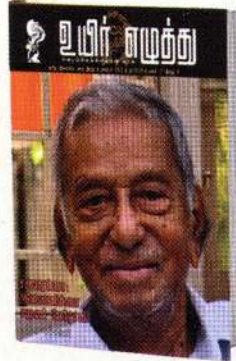
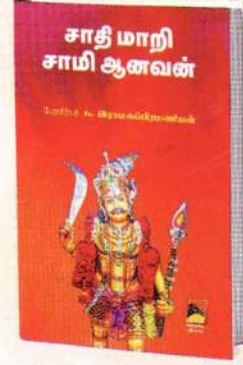
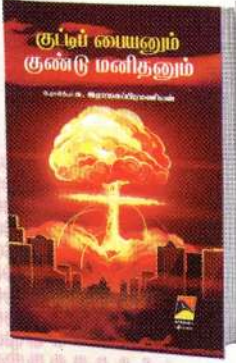


## தமிழர் திருநாள் சுழப்படி

எஸ்.வி.ராஜதுரை | ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் | தமிழவன் | பெருமாள்முருகன்  
ம.திருமலை | கி.நாச்சிமுத்து | பக்தவச்சலபாரதி | வ.கீதா



ஜனவரி 3 முதல் ஜனவரி 21ஆம் தேதிவரை  
சென்னை நந்தனம் YMCA மைதானத்தில்  
நடைபெறவுள்ள  
**47ஆவது புத்தகக் காட்சியில்**



பொன்னி | உயிர் எழுத்து அராங்கில் | பொன்னி பதிப்பகம் | சாளரம் பதிப்பகம்  
உயிர் எழுத்து பதிப்பகம் | காக்கை பதிப்பகம் வெளியீடுகள் கிடைக்கும்.  
உயிர் எழுத்து, காக்கைச் சிறுகினிலே இலக்கிய மாத இதழ்களும் கிடைக்கும்.  
சந்தா செலுத்துபவர்கள் பொன்னி, உயிர் எழுத்து அராங்கில் செலுத்தலாம்.  
தொடர்புக்கு 9841481809, 8248338118, 9841457503, 9942764229.





# காக்கைச் சிந்தனை

இறக்கை: 13

இறகு: 1

திருவள்ளூர்வாராண்டு 2054

மார்கழி - தை  
ஜனவரி 2024

ஆசிரியர்  
வி. முத்தையா  
9841457503

ஆசிரியர் குழு  
முகிலன்  
இரா.எட்.வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்  
கி. பி. அரவிந்தன்  
வீர. சந்தானம்

உலகளாவிய தொடர்பாளர்:

க. முகுந்தன்

K. Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஓவியம் நன்றி:  
கண்ணன் தவசி

அட்டை வடிவமைப்பு:  
ஐசக்

உள் ஓவியங்கள்:  
லெசி

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 22, MJB தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

## நாடாளுமன்ற அவைக்குள் வண்ணப்புகை

**க**டந்த டிசம்பர் 13-ந்தேதியன்று நாடாளுமன்ற இருஅவைகளும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்த வேளையில், மக்களவை நடவடிக்கைகளை காண கர்நாடக பிஜேபி எம்.பி-யின் அனுமதிக்கடித்து பெற்று பார்வையாளர் மாடத்திற்கு வந்தமர்ந்த இரு இளைஞர்கள் அங்கிருந்து உறுப்பினர்கள் அமர்ந்திருக்கும் இருக்கைக்குள் குதித்து தங்களது ஷூவுக்குள் மறைத்து வைத்திருந்த வண்ணக் குப்பிகளைத் திறந்து புகையினைப் பரவவிட்டு 'சர்வாதிகாரம் ஒழிக' என முழக்கமிட்டவாரே சபாநாயகர் இருக்கையை நோக்கி ஓடியிருக்கின்றனர். பின்னர், அவைப்பாதுகாவலர்களால் பிடிக்கப்பட்டு போலீசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இச்சம்பவம் மக்களவைக்குள் நடந்த அதேசமயத்தில், கைதுசெய்யப்பட்டவர்களுக்கு உடந்தையாக நாடாளுமன்ற கட்டிடத்திற்கு வெளியேயும் முழக்கங்களை எழுப்பிக்கொண்டிருந்த இரு இளைஞர்கள் மற்றும் இச்சம்பவத்தோடு தொடர்புடைய மேலும் இருவரும் கைதாகியுள்ளனர். இந்த ஆறுபேரும் UAPA சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். காவல் விசாரணையின்போது, வேலைவாய்ப்பின்மை பிரச்சினையே இச்செயலுக்கான காரணமென தெரிவித்துள்ளனர்.

ஒன்றிய அரசின் பாதுகாப்புக்குறைபாடே இச்சம்பவத்திற்கு காரணம் எனவும் இதுகுறித்து பிரதம அமைச்சரும், உள்துறை அமைச்சரும் இரு அவைகளுக்கும் வருகைதந்து விளக்கமளிக்கவேண்டும் எனக்கோரி, டிசம்பர் 14 முதல், சபாநாயகர், துணை குடியரசுத்தலைவரிடம் எதிர்க்கட்சியைச்சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தினமும் இருஅவையிலும் கோரிக்கையை எழுப்பியபடியிருக்கின்றனர். ஆட்சியாளர்கள் கோரிக்கையை ஏற்காதது மட்டுமல்ல எதேச்சாதிகார மனப்பாங்கு கொண்டு 21.12.23 வரை இரு அவைகளிலும் சேர்ந்து 146 உறுப்பினர்கள் இடைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர்.

நாடாளுமன்ற இரு அவைகளின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை 1990களுக்கு முன்பான காலத்தில் மக்கள் நலனை முன்வைத்து, மக்களுக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்பு, வெளிப்படைத்தன்மையை கடைபிடித்துவந்தது. 1990களுக்குப் பிறகான காலத்தில் மக்கள் நலனை பின்னுக்குத்தள்ளி, சந்தைக்கு முன்னுரிமையளிக்கும்படியாக அவை நடவடிக்கைகள் அமைந்தன.

தற்போதைய வலதுசாரி அடையாள அரசியல் - கார்ப்பரேட் ஆட்சிக்காலத்தில், ஜனநாயகத்திற்குப்பதிலாக சனாதனமும்; மக்கள் நலனுக்குப்பதிலாக கார்ப்பரேட் நலனும்; மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குப்பதிலாக அதிகாரவர்க்கத்தினர் நிர்வாகம் செய்வார்களாக ஆகியிருப்பதையே கவனிக்கமுடிகிறது. உரையாடலுக்குப்பதிலாக கீழ்படிதல்; பந்தயத்தில் ஏழையையும் - பணக்காரனையும் ஒன்றாக நிற்கவைத்து ஓடச்செய்வது; மக்கள் நலனைப்பாதுகாக்கும் வளமிக்க பொதுத்துறைகளை தனியாருக்கு விற்றுவிடுவது; கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு வரிச்சலுகையளிப்பது; எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குவது இவைவாய்வற்றையும் ஜனநாயகம் என்கிறது இந்த அரசு.

மக்களின் அன்றாட வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளான உணவு, வேலைவாய்ப்பு, குடியிருக்க வீடு, சுகாதாரம், கல்வி, மருத்துவம், சாலைகள், மின்சாரம் இவைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்குப்பதிலாக அடையாளத்திற்கும், கார்ப்பரேட் நலன்களுக்கும் கவனம் செலுத்தியதின் பின்விளைவாகவே நாடாளுமன்ற அவையில் வண்ணப்புகைவீச்சினைப் பார்க்கமுடிகிறது. இந்த நாட்டில் 25 வயதிற்குட்பட்ட இளைஞர்களில் 42 சதவீதமானோர் வேலைவாய்ப்பின்மையால் அவதியுறுவதாக ஒரு புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. மக்களுக்கு, வாழ்வாதாரம் என்கிற அடித்தளத்தை கட்டமைக்காமல், வெறும் கருத்தியலால் கட்டமைக்கப்படுகிற அடையாளங்கள் யாவும் நிச்சயம் சரிவையே காணும்.





# காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும்  
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்  
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்  
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ்  
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.  
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்  
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்  
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய  
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை..... ரூ. 50.00  
ஆண்டு சந்தா..... ரூ. 500.00  
இரண்டாண்டு சந்தா..... ரூ. 750.00  
ஐந்தாண்டு சந்தா..... ரூ. 2000.00  
வெளிநாடு  
ஆண்டு சந்தா..... \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai  
A/C No : 60111010005660  
CANARA BANK  
TRIPPLICANE BRANCH  
CHENNAI - 600 005  
IFSC: CNRB000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:  
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name: kaakkai  
A/C No: 60111010005660  
CANARA BANK  
TRIPPLICANE BRANCH  
CHENNAI - 600 005  
SWIFT CODE: CNRBINBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம்..... ரூ.15000  
உள் அட்டை வண்ணம்..... ரூ.10000  
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை.. ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும்  
கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்  
கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்  
கருத்தாகும், காக்கையின் கருத்தாகாது.

## சிறகுக்குள்ளே...

பக்தவத்சல பாரதி.....	005
முனைவர் ம.திருமலை.....	008
கி. நாச்சிமுத்து.....	011
பா.ஆனந்தகுமார்.....	015
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் .....	023
ச.விமலா.....	025
சு. இராமசுப்பிரமணியன் .....	029
கோலப்பன் .....	033
அ.கா. பெருமாள் .....	036
அப்பணசாமி .....	041
இரா. மோகன வசந்தன்.....	045
மோ. செந்தில்குமார்.....	048
எஸ்.வி. ராஜதுரை .....	053
தி.சிகாமணி.....	058
காக்கையார் .....	059
ஏகன் .....	061
வ. கீதா.....	063
ந.முருகேசபாண்டியன்.....	069
க. பழனித்துரை .....	073
தமிழவன்.....	076
பெருமாள்முருகன் .....	080
வல்லபாய்.....	085
ரூபன் சிவராஜா.....	091
நிகழ் அய்க்கண்.....	098
இரா. எட்வின்.....	104
மாதவன்.....	107
என்.சரவணன் .....	109
அருள் அமுதன்.....	114
கு. கணேசன் .....	118
மீனாசுந்தர் .....	120
ஏ.சண்முகானந்தம்.....	124
ச.வின்சென்ட்.....	126
புதியமாதவி .....	129
நிழல்வண்ணன்.....	131
ஆர் என் ஜோ டி குருஸ் .....	133
செல்லப்பா .....	135
மஞ்சளா .....	137
சா. திருவாசகம்.....	140
நா.சுலோசனா.....	144



## பண்டைத் தமிழர் கண்ட ஆதிப் பொதுவுடைமை

குறிஞ்சித் திணையில் ஆதிப் பொதுவுடைமை (primitive communism) நிலவியது. மிக முக்கியமான மூன்று கூறுகளை வைத்து இதனை அறியலாம். அவை: 1.பாதீடு, 2. கூட்டுண்ணுதல், 3.கடன் (கடப்பாடு).

முதலில் பாதீடு பற்றிக் காண்போம். சங்க இலக்கியத்தை ஆழ்ந்து கற்கும்போது குறிஞ்சியில் வாழ்ந்த வேட்டுவர், கானவர், குறவர் ஆகியோர் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து வாழ்ந்தனர். கூடவே வன்புல மலை விவசாயத்தையும் செய்தனர். இது தொடக்க நிலை வேளாண்மையாக அறியப்பட்ட காட்டெரிப்பு வேளாண்மையாகப் பெரிதும் இருந்தது.

இத்தகை குறிஞ்சி நில வாழ்வில் 'பாதீடு' (பங்கிடுதல்) ஒரு தலையான பொருளியல் கூறாக விளங்கியது. வேட்டையில் கிடைத்த இறைச்சியையும், சேகரித்தல் மூலம் கிடைத்த காடுபடுபொருள்களையும் பங்கிட்டுக் கொண்டனர்.

... கானவன்

வில்லின் தந்த வெண்கோட்டு ஏற்றைப் புனை இருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக் குடிமுறை பகுக்கும் நெடுமலை நாட!

(நற். 336: 3-6)

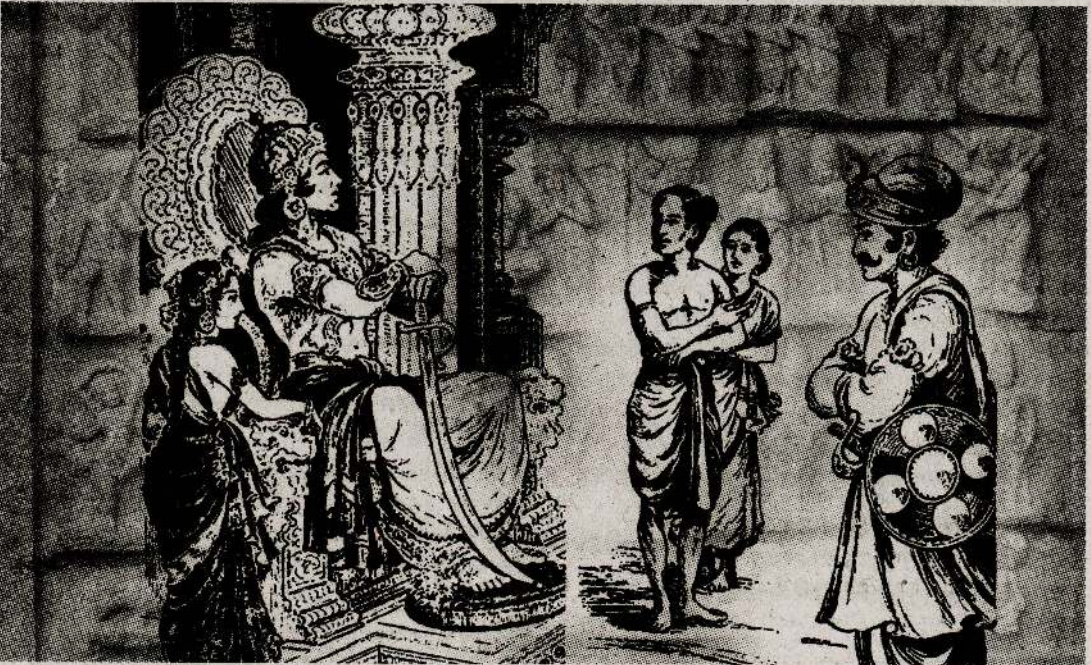
எனும் நற்றிணைப் பாடலும்

கானவன் எய்த முளவுமான் கொழுங்குறை தேங்கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி கிழங்கொடு காந்தள் அம் சிறுகுடிப் பகுக்கும்

(நற். 85: 8-10)

எனும் நற்றிணைப் பாடலும் பாதீட்டின் முறையை விளக்குகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்தில் தோன்றிய வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல் என்பது குழு வாழ்க்கை சார்ந்தது. இனக்குழுச் சமூகத்தில் ஆண்கள் குழுவாக வேட்டைக்குச் சென்றார்கள். வேட்டையானது பட்டா பட்டா பாக்கியம். வேட்டை உடனடியாகவும் கிடைக்கும், தாமதமாகவும். கிடைக்கும், கிடைக்காமலும் போகும்.

பெண்களும் குழுவாகச் சேர்ந்து காடுபடு பொருட்களையும் வனச்சிறு பொருட்களையும் சேகரித்தார்கள். பெண்கள் ஈடுபட்ட வனச்சிறு







ஆதிப் பொதுவுடைமையின் மிக முக்கியமான பண்பு தம்மிடம் உள்ளவற்றை மற்றவர்க்குப் பகிர்ந்தளித்தலாகும். சங்க காலத்தில் இந்தத் தன்மை மேலோங்கியிருந்ததை சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

பொருள்கள் சேகரிப்பானது நிலையான உணவு ஆதாரத்தைக் கொடுத்தது.

பெண்கள் காட்டுக்குச் சென்றால் ஏதாவது சில உணவாதாரங்களுடன் அன்று மாலையே குடியிருப்புக்குத் திரும்புவார்கள். இவர்கள் குழுவாகச் செல்வார்கள். குழுவினர் அனைவரும் கால்வழி, மணவழி உறவினர்கள். உறவுமுறை அடிப்படையிலேயே உணவாதாரம் ஈட்டப்பட்டது (kin-based production).

ஈட்டிய இறைச்சியையும், காய், கனி, இலை, தழை, பட்டை, மா, பலா, கொட்டை, தேன், கிழங்கு முதலான வளச்சிறு பொருள்களையும் கொடிச்சி (மூத்த குடிப்பெண்டிர்) சிறுகுடியில் வாழும் பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுத்தாள். குறிஞ்சி நில வாழ்வில் 'பாதீடு' ஒரு தலையான வாழ்வியல், பொருளியல் பண்பாக மேலோங்கி இருந்தது.

இத்தகைய வாழ்வு முறையில் மிகை பொருட்களோ உபரியோ சேமிப்போ வைத்துக் கொள்வதில்லை. அன்றாட உணவுக்கான ஆதாரங்களை ஒவ்வொரு நாளும் ஈட்டிக் கொள்வார்கள். அதனால் தான் வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் பொருளாதார முறையைப் 'பிழைப்பாதாரப் பொருளாதாரம்' (subsistence economy) என மானிடைவியலர்கள் வகைப்படுத்துவார்கள். இது அன்றாடம் காட்சியாக அமைந்தது.

இத்தகைய இனக்குழு வாழ்வில் 'உறவுமுறை சார்ந்த உற்பத்தி' (kin-based production) முறை காணப்பட்டது. உறவுமுறை சார்ந்த உழைப்பில் 'பாதீடு' அடிப்படையானது. ஈட்டிய உணவாதாரத்தைப் பொதுவில் அனைவரும் பங்கிட்டுக் கொண்டதே பாதீடு. இது ஆதிப்பொதுவுடைமை (primitive communism) சார்ந்தது. சமூக சமத்துவம் (egalitarianism) இதன் ஆதார சுருதியாகும். பண்டைய குறிஞ்சி நில வாழ்வில் இந்த அனைத்துக் கூறுகளையும் காண முடிகிறது.

ஆதிப் பொதுவுடைமையின் மிக முக்கியமான பண்பு தம்மிடம் உள்ளவற்றை மற்றவர்க்குப் பகிர்ந்தளித்தலாகும். சங்க காலத்தில் இந்தத் தன்மை மேலோங்கியிருந்ததைப் பின்வரும் சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

1. ... .. கோட்டுமீன் கெண்டி மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும் (அகம். 10:12)
2. கொழுங்கண் அயிலை பகுக்கும் துறைவன் (அகம். 70:4)
3. விலங்கெழு குறும்பில் கோள்முறை பகுக்கும் (அகம். 89: 16)

4. இரவுக்குறும்பு அலற நூறி நிரைபகுத்து (அகம். 97: 4)
5. பால்பெய் செந்நெற் பாசவல் பகுக்கும் (அகம். 237: 13)
6. செவியடை தீர்த் தேக்கிலைப் பகுக்கும் (அகம். 311: 11)
7. மதர்வை நல்லான் பாலொடு பகுக்கும் (அகம். 393: 17)
8. ... .. கொடிச்சி கிழங்கொடு காத்தளஅம் சிறுகுடிப் பகுக்கும் (நற். 85: 9-10)
9. குடிமுறை பகுக்கும் நெடுமலை நாட (நற். 336: 6)
10. செழுங்கோள் வாழை அகல்இலைப் பகுக்கும் (புறம். 168: 13)
11. மென்தினை நுவளை முறைமுறை பகுக்கும் (புறம். 30: 24)
12. தமது பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல் வாழ்நர் (புறம். 48: 4)
13. பகுத்தாண் தொகுத்த ஆண்மை பிறர்க்குள வாழ்திந் ஆகன் மாறே (பதிற். 38:15)

தம்மிடமுள்ள உணவாதாரத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் இந்தப் பாதீட்டுப் பண்பு குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், பாலை ஆகிய திணைகளில் வாழ்ந்த குடிகள் அனைவரிடமும் காண முடிகிறது. மேற்கூறிய சான்றுகள் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

### கூட்டுண்ணுதல்

சமூகத்தில் உறவுகளைக் கட்டமைப்பதிலும் பேணுவதிலும் உணவுக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. அதனால்தான் உணவு உண்ணுதலை வெறும் உயிரியல் சார்ந்த நிகழ்வு என்று சொல்வதில்லை; அது ஒரு சமூகம் சார்ந்த செயல்பாடு. உண்ணும்போது யாரும் ஊமை போல் பேசாமல் அமைதியாக இருப்பதில்லை. பேச்சு, சிரிப்பு, பகிர்தல், உபசரிப்பு எல்லாமும் சேர்ந்ததுதான் உணவின் நேரம். இது சமூக உறவால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறது.

ஆதி இனக்குழுச் சமூகத்தில் கூட்டுண்ணுதல் ஒரு தொன்மையான கூறாக இருந்தது. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இனக்குழுக்கள் வாழ்ந்த திணைகளில் கூட்டுண்ணுதலைக் காண முடிந்தது. சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கணலாம்.

கூட்டுண்ணுதல் என்பது இனக்குழு கண்டெடுத்த உணவு இறையாண்மை. உண்மையில் இந்தப்





சமூகத்தில் உறவுகளைக் கட்டமைப்பதிலும் பேணுவதிலும் உணவுக்கு முக்கியப் பங்குண்டு. அதனால்தான் உணவு உண்ணுதலை வெறும் உயிரியல் சார்ந்த நிகழ்வு என்று சொல்வதில்லை; அது ஒரு சமூகம் சார்ந்த செயல்பாடு.

பண்பு மிகவும் சிக்கலான பொருளியல் அம்சங்களைக் கொண்டது. பார்ப்பதற்கு எளிமையாகத் தோன்றும். ஆனால் இது ஆதி பொதுவுடைமையின் அடிப்படைக் கூறாகும்.

இன்றைய மைய நீரோட்டப் பொருளாதாரத்தில் நம்மிடம் உள்ள பொருள்களுக்கு எவ்வளவு அதிகம் விலை கிடைக்கும்? எவ்வளவு அதிகம் லாபம் கிடைக்கும்? என யோசித்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். இனக்குழு அல்லது பழங்குடித் தேசத்தில் உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதில் கூட்டுண்ணுதல் அவசியமானது. இதனால் குழுவின் நெருக்கமும் பலமும் அதிகரிக்கும். கூட்டியக்கம் வலுப்பெறும். குழுவோடு சமூகவயமாகும் இளம் சிறார்கள், வளரிளம் பருவத்தினர் அனைவருக்கும் ஆக்கபூர்வமாக உத்வேகம் கிடைக்கும்.

சங்க இலக்கியங்களில் கூட்டுண்ணுதலுக்கு மிகச் சிறந்த சான்றுகள் உள்ளன. சில எடுத்துக்காட்டுகள் வருமாறு:

1. புலம்பு கூட்டுண்ணும் புல்லென் மன்றத்து (நற். 33: 3)
2. கொடுஞ்சிலை மறவர் கடறுகூட்டுண்ணும் (குறுந். 331:3)
3. பணித்துக் கூட்டுண்ணும் தணிப்பருங் கடுந்திறல் (புறம். 198: 13)
4. அதர்கூட்டுண்ணும் அணங்குடைப் பகழி (அகம். 167: 8)
5. கடுங்கண் கானவர் கடறு கூட்டுண்ணும் (பெரும். 116)
6. கடுங்கண் கானவர் கடறு கூட்டுண்ணும் (பெரும். 115-16)
7. இடுமுன் எயின்கூட்டுண்ணும் (சிலப். 12.1:10)
8. சூல் மகன் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை வலிக் கூட்டு உணவின் வாங்குடிப் பிறந்த (பெரும். 138-37)

இத்தகைய பண்புகளைத் தாண்டி பண்ணன் எனும் சிறுகுடி மன்னரை அகநானூறு (54: 13) 'தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்' என்று போற்றுகிறது. இனி ஆதிப் பொதுவுடைமையின் இன்னுமோர் அம்சத்தைக் காண்போம்.

### கடன் (வாழ்வியல் கடப்பாடு)

சங்க இலக்கியம் புராதன இனக்குழுப் பண்புகளைக் கொண்ட சமூகத்தைக் காட்டுகிறது. இச்சமூகத்திடம் நடைமுறையில் 'கடப்பாடுடைய ஒன்றியம்' (mechanical solidarity) இருந்தது. இது பழங்குடிச் சமூகத்தின் ஒரு பண்பாகும். இது

அக்குழுவை அதிகபட்ச ஒன்றியத்துடன் இயங்க வைத்தது. குழுவில் உள்ள அனைவருமே 'ஒரு குழு' என்றும், 'நாம் எனும் உணர்வு' (we feeling) கொண்டும் செயல்பட்டனர். இத்தகைய உணர்வு சங்க இலக்கியத்தில் 'கடன்' எனும் கருத்தினமாக வெளிப்பட்டது. சங்க இலக்கியத்தில் இந்தக் கடன் எனும் கருத்தினம் ஒரு புராதனச் சமூக ஒழுக்கமாகச் செயல்பட்டது. பாண்கடன் (புறம். 201), புரவுக் கடன் (புறம். 149), அருங்கடன் (பதிற். 74: 22) முதலானவற்றில் 'கடன்' என்பது ஒரு வகையான கடமையை, கடப்பாட்டை, உத்திரவாதத்தை, உள்ளார்ந்த சமூக ஒப்பந்தத்தை உணர்த்துகிறது (ஹெர்ஸ்கோவிட்ஸ் 1965).

புராதன இனக்குழுச் சமூகத்திலும் இந்தக் 'கடன்' என்பது ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்ட அசைவியக்கத்தைக் காட்டுகிறது. குறிஞ்சியில் செயல்பட்ட இந்த 'கடன்' எனும் கடமையானது பாணர் வாழ்வு முறையில் பரிசில் கொடுப்பதாகவும் (பாண் கடன்) பகுத்துண்ணுதலாகவும் மாறியது.

சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்போம்.

#### 1. பாண்கடன்

நாற்பது ஒன்று வழிமுறை வந்த  
வேளிருள் வேளே! விற்போர் அண்ணல்  
தாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே!  
ஆண்கடன் உடைமையின் பாண்டேன் அற்றிய  
(புறம். 201:11-14)

இந்த அடிகள் பாணர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையைப் பேசுகின்றன.

#### 2. புரவுக்கடன்

நள்ளி! வாழியோ; நள்ளி! நள்ளென்  
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்  
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி  
வரவு எம் மறந்தனர்; அதுநீ  
புரவுக் கடன் பூண்ட வண்மை யானே  
(புறம். 149: 1-5)

சமூகத்தில் பல தரப்பாரையும் மன்னன் காக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப்படுகிறது.

#### 3. அருங்கடன்

காவற்கு அமைந்த அரசுறை போகிய  
வீறுசால் புதல்வன் பெற்றனை இவணர்க்கு  
அருங்கடன் இறுத்த செருப்புக் முன்ப!  
(பதிற். 74:20-23)

மக்கள் நலன் காக்கப் பிள்ளை பேறு பெற வேண்டுமென்பது ஒரு கடனாகப் பேசப்பட்டது.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்





## எடுத்துரைப்பியல் நோக்கில் முல்லைப்பாட்டு

எடுத்துரைப்பியல் என்பது ஓர் உண்மையைக் கவிஞன் எவ்வாறு காட்டுகிறான் என்பதைக் குறித்து அமையும் ஒரு பார்வை. ஓர் உண்மையை உடன்பாட்டுத் தொடர்களால் கூறிவிடுவது கவிதையாகாது. உண்மையைக் கூறினாலும் அதைக் கேட்பவர் உள்ளங்கொள்ளுமாறு கூறுவதே கவிதைப் பண்பைத் தீர்மானிக்கிறது. வாசகனின் உள்ளங்கொள்ளுமாறு ஒரு செய்தியைக் கூற முயற்சி செய்யும்போது அதில் பல அழகியல் கூறுகள் இடம்பெறுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் 'ஊர்காண் காதை'யில் மதுரை நகரத்தின் அமைப்புக் கூறப்படுகிறது; மதுரை நகரத்தைப் பற்றிய செய்திகள் தகவல் பலகையில் கூறப்படுவதைப் போலக் கூறப்படாமல் கதைப் பகுதியுடன் இணைத்து முன்னும் பின்னும் தொடர்பு கொண்டு கதையின் பிரிக்க முடியாத ஒரு கூறாக எடுத்துரைக்கப்பட்டிருப்பதை வாசகரால் உணர முடியும். இதனைச் சாத்தியப்படுத்தியது 'ஊர்காண்கதை'யின் எடுத்துரைப்பு முறையாகும். கோவலன் மதுரை நகரத்தைச் சுற்றி வருகிறான் என்ற வரைச் சட்டகத்தை (Frame narrative) அமைத்துக்கொண்டு அதற்குள் மதுரையைக் கொண்டு வந்து இணைத்துவிடுவதுதான் இளங்கோவடிகள் பின்பற்றிய எடுத்துரைப்பு முறையாகும்.

எடுத்துரைப்பியல் என்பது எடுத்துரைக்கப்பட்ட ஒரு படைப்பினைப் பற்றியும் அதன் அமைப்பியற் கூறுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்வதாகும். ஒரு படைப்பு வாசகன் மனத்தை எவ்வண்ணம் பாதிக்கிறது என்பது பற்றியும் எடுத்துரைப்பியல் கவனம் செலுத்துகின்றது. அது ஒரு படைப்பின் கதைப்பின்னல் (plot), கதைமாந்தர் (character), எடுத்துரைப்பு நோக்குநிலை (narrative point of view), அடிக்கருத்து (theme) போன்ற அனைத்துக் கூறுகளின் மீதும் கவனம் செலுத்துகின்றது. எடுத்துரைப்பியல் கொள்கைகளை உருவாக்கியதில் அரிஸ்டாட்டில், விளாடியிர் பிராப், ஜெரார்ட் ஜென்னட் போன்ற பல கோட்பாட்டாளர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அரிஸ்டாட்டில் ஒரு கதைத் தலைவனை - துன்பியற் கதைத்தலைவனை - முன்னிறுத்திக் கருத்துரைக்கின்றார். துன்பியல் நாயகன் செய்துவிடும் தவறுகள், அத்தவறுகளை அவன் உணரும் வகையில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், துன்பியல் தலைவனின் நல்லாழ் தலைகீழாகப் போய்விடுதல், இதனால் அவனுக்கு ஏற்படும் அவலங்கள் என்றவாறு ஒரு கதையின் எடுத்துரைப்பியலைத் தீர்மானித்து விளக்குகிறார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துக்களுக்குக் கிரேக்கத் துன்பியல் நாடகங்கள்தாம் அடிப்படை. அரிஸ்டாட்டில் ஒரு கதையைக் கூறும்போது வாசகனைத் தான் கைப்பிடிக்குள் படைப்பாளி வைத்திருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தவறு, அதனை உணர்தல் (realization), நல்லாழின் தலைகீழ் மாற்றம் (reverse) முதலியன படைப்பில் வெளிப்படத் தோன்றக்கூடாது; வாசகன் சிரிப்பதும் அழுவதும் முடிவை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்பதும் என்ற அனைத்துமே படைப்பாளியின் முடிவுப்படி நடைபெற வேண்டும் என்பது அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து.

அரிஸ்டாட்டிலை அடுத்து எடுத்துரைப்பியல் பற்றிய கருத்துக்களை முன்மொழிந்தவர் ருசிய நாட்டு உருவவியலாளரான விளாடியிர் பிராப் என்பவராவார். இவர் நாட்டுப்புறக் கதைகளை ஆராய்ந்து கதைகளுக்கு உருவம் தரக்கூடியனவ என்று முப்பத்தொரு செயல்களை (functions) இனங்கண்டு கூறினார்; இம்முப்பத்தொரு கூறுகளும் கதைகளில் மீண்டும் மீண்டும் வருபவை என்றும் இவையே கதைகளின் கதைப்பின்னலை உருவாக்குகின்றன என்றும் பிராப் கூறினார்.

எடுத்துரைப்பியல் பற்றிய சிந்தனையாளர்களுள் மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஜெரார்ட் ஜென்னட் என்பவராவார். இவர் கதைக்கூற்று முறையில் காட்சிப்படுத்துதல், கூறுதல் (mimetic and diegetic) என்ற இரண்டு நிலைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறார். எடுத்துரைக்கும் கதையில் சில பகுதிகளை மிக நுட்பமாக விவரித்துக் காட்டுவது காட்சிப்படுத்துதலாகும். கதையின் சில பகுதிகள் மிக நுட்பமானவையாகவும் இன்றியமையாதனவாகவும் இருக்குமிடங்களில் ஆசிரியர் காட்சிப்படுத்தும் உத்தியைக் கையாள்வதுண்டு. சில நாவல்களில் சிறுசில இடங்களில் மிக நீண்ட வருணனைகள் அமைந்து ஒரு நிகழ்ச்சி நாம் கண்முன்னே நடப்பது போலத் தோற்றமளிக்கும் வகையில் கூறப்படுவதுண்டு;



எடுத்துரைப்பியலில் அவைதாம் கட்சிப்படுத்தல்கள் எனப்படும். நீலபத்மனாபனின் 'பள்ளிகொண்டபுரம்' இத்தகைய காட்சிப்படுத்தல்கள் நிறைந்த நாவலாகும். பத்துப்பாட்டில் ஒன்றான முல்லைப்பாட்டில் பல காட்சிப்படுத்தல்கள் உண்டு. முல்லைப்பாட்டின் தொடக்கப்பகுதியில்,

“நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு  
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை  
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல  
பாடிழி பனிக்கடல் பருகி வலநேர்பு  
கோடுகொண்டு எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி  
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன்மாலை”

என்ற அடிகள் அமைந்திருக்கின்றன. இது புலவரின் கூற்றாக அமைந்துள்ள அடிகள் என்றாலும் இவை ஒரு மாலை நேரத்தைக் கட்சியாக நாம் அக்ககண் முன்னே விரித்துக் காட்டுகின்றன. அகன்ற இந்த உலகத்தை வளைத்து எழுந்து நிற்கின்ற, சங்கு சக்கரத்தைத் தனதிரு தோள்களிலும் பொறித்திருக்கிற திருமால், பூன்றடி மண்ணைத் தானமாகக் கொடுக்க மாபலிச் சக்கரவர்த்தி நீர்த்துளிகளைக் கையில் ஊற்றியவுடன் வாமனனாக வந்த திருமால் பேருருக் கொண்டு எழுந்ததைப் போல மேகங்கள் திரண்டு எழுந்து உயர்ந்து பெருமழையைப் பெய்தன என்பது இப்பாடலடிகளின் கருத்து ஆகும். இப்பகுதி காட்சிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வருணனையாகும்; அதேசமயம் ஒரு படிமமாகவும் இது காணப்படுகிறது. இது தலைவிக்கு மனத்தில் ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்திற்குக் காரணமான மாலை நேரத்தையும் கார் காலத்தையும் குறிப்பதால் இப்பாட்டுக்கு மிக இன்றியமையாத முதற்பொருளான பொழுதுகளைக் குறித்தது. பாட்டின் மையமான அடிக்கருத்துடன் தொடர்புபட்டுத் திகழ்வதால் புலவர் இதனைக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டினார். எடுத்துரைப்பியலில் காட்சிப்படுத்துவதும் கூறுவதும் (*showing and telling*) புலவரின் தேர்வு எனினும் அது பாடலின் அடிக்கருத்துடன் சார்ந்து அமைவது. மேலும் சான்றாக ஒரு பகுதியைக் காணலாம். தலைவி அரண்மனையில் தலைவனின் பிரிவினை ஆற்றி இருக்கிறாள். தலைவன் போர்க்களத்தில் கடமையில் மூழ்கியிருக்கிறான். முதல் நாள் போர் முடிந்த பின்னர் இரவில் அன்றைய போரின் நிகழ்வுகள் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டும் மறுநாள் போர் பற்றித் திட்டமிட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறாள். இதனையும் புலவர்,

“ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகை  
முடியோடு கடகம் சேர்த்தி நெடிது நினைந்து”

என்று காட்டுகிறார். போர்க்களத்தில் பாசறையில் அரசன் ஒரு கையினால் தலையைத் தாங்கிக்கொண்டும் பிறிதொரு கையினைக் கட்டிலில் ஊன்றிக் கொண்டும் சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிறான் என்று ஒரு காட்சியை மிக நுட்பமாகச் சித்திரிக்கிறார்.

போர் முடிந்த மறுநாள் இரவில் தலைவன்

கதையை நிகழ் காலத்தில் தொடங்கி இறந்த காலத்திற்குக் கொண்டு சென்று மீண்டும் நிகழ் காலத்திற்கு வந்து எதிர்காலத்தை நோக்கிக் கதையை நகர்த்துவது ஒரு வகை; நிகழ் காலத்தில் தொடங்கி ஒரு நீரோட்டமாகக் கதையை நடத்திச் செல்வது பிறிதொரு வகை. முல்லைப்பாட்டில் நிகழ் காலத்தில் தொடங்கிக் கதையைப் படிப்படியாகக் கொண்டு செல்லும் உத்திமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மிகவும் அமைதியாக உறங்குகிறான் என்பதை,

“பகைவாச் சுட்டிய படைகொள் நோன்விரல்  
நகைதாழ் கண்ணி நல்வளம் திருத்தி  
அரசிருந்து பனிக்கும் முரசு முழங்கு பாசறை  
இன்துயில் வதியுநன்..”

என்று சிலவாகிய அடிகளில் கூறிவிடுகிறார். எடுத்துரைப்பியலில் 'கூறுவது' (*diegetic*) என்பதற்கு இந்தப் பகுதி மிகச் சரியான சான்றாகும். பாசறை அமைத்தல், யானைகளைப் பாகன்கள் பாதுகாத்தல், வீரர் கூடாரங்கள், வேந்தனின் இருப்பிடம், மெய்க்காவலர்களின் காவற்பணி, ஆயுதம் தரித்த வீர மகளிர், நாழிகைக் கணக்கர் செயல்கள், யவனர்களின் காவல், மன்னனின் உறக்கமற்ற நிலை என்ற செய்திகளை மிக நீளமாக ஐம்பத்திரண்டு அடிகளில் வருணித்துக் காட்டிய புலவர் நப்பூதனார், போரில் மன்னன் வென்ற செய்தியை நான்கே அடிகளில் கூறி விடுகிறார். இதுதான் 'கூறுதல்' (*diegetic*) என்பதாகும். எடுத்துரைப்பியல் ஒரு கவிதையின் மையக் கருத்தை வெகுவாகக் கவனத்தில் கொள்கிறது என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. முல்லைப்பாட்டின் முதன்மை நோக்கமும் அடிக்கருத்தும் முல்லைத் திணையின் உரிப்பொருளான 'இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்' ஆகும். எனவே அந்த முதன்மை நோக்கத்திற்கு ஊறு ஏற்படாத வகையிலும் முல்லை உரிப்பொருளைச் சிறப்பிக்கும் வகையிலும் கதை நிகழ்வுகள் கூறப்பட வேண்டும்; எனவே இங்கு அரசனின் வெற்றியை விரிவாகப் பாடுவது படைப்பின் முதன்மை நோக்கிற்குத் தேவையற்றதாகிறது. அதனால் அரசனின் போர் வெற்றியைக் கூறுதல் (*diegetic*) முறையில் எடுத்துரைக்கிறார் நப்பூதனார். இவ்வாறு கூறுதல் முறையில் எடுத்துரைக்கப்படும் கதைக்கூற்று முறையானது விரைவாகவும் தொகுத்துக் கூறும் முறையிலும் அமையும் என்று பீட்டர் பெரி (*Peter Berry*) கூறுகிறார் (*The parts of narrative which are presented in this way are given in a more 'rapid' or 'panoramic' or 'summarizing' way - Peter Berry, The Beginning Theory*). காட்டுவது, சொல்லுவது என்ற இரண்டு முறைகளையும் தேவைக்கேற்றவாறு கலந்து படைப்பது ஒரு இலக்கியப் படைப்புக்கு வெற்றியைத் தரும் என்று அவர் கூறுகிறார்.



கதைக்கூற்று முறை என்ற அடிப்படையில் காணும்போது புலவரே அனைத்தறி நிலையில் நின்று கதையை நடத்திச் சென்றாலும் கதைக்குள் தேவையப்படும் இடங்களில் எல்லாம் அவர் உட்புகுந்து பேசும் தன்மையும் முல்லைப்பாட்டில் காணப்படுகிறது. தலைவி தனித்துத் துயருழந்து கிடக்கும் நிலையைப் புனைந்து கூறும்போது,

..... துயருழந்து  
நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த நிறை தபு புலம்பொடு  
நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்  
மையல் கொண்டும் ஓய் என உயிர்த்தும்  
எஉறு மஞ்சளையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து  
பாவை விளக்கின் பருஉச்சுடர் அழல  
இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து  
முடங்கு இறைச் சொரிதரும் மந்திரள் அருவி  
இன்பால் இமிழிசை ஓர்ப்பணள் கிடந்தோள்  
அம் செவி நிறைய ஆலின்"

என்று கூறுகிறார். இதன் மூலம் தலைவியின் மனத்திற்குள் புகுந்து அவளது உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் எடுத்துக்காட்டும் முறையைக் கையாண்டு கதையை நடத்துகிறார். இது கதைக்கூற்று முறைக்கும் எடுத்துரைப்பியலுக்கும் உள்ள தொடர்பினைக் காட்டவல்லது.

எடுத்துரைப்பியலின் அடுத்த கூறு கதைப்பின்னலாகும். முல்லைப்பாட்டின் கதைப்பின்னலை அறிய அதில் இடம்பெற்றுள்ள கதை நிகழ்ச்சிகளை வரிசைப்படுத்திக் காண் வேண்டும். இதன் கதை நிகழ்ச்சிகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன:

- கார்காலம் வரும்முன்னரே தலைவன் போருக்குச் சென்று விடுகிறான்.
- பிரிவுத் துன்பத்தைப் பொறுக்கவியலாத நிலையிலும் தலைவி ஆற்றியிருக்கிறாள்
- போர்க்களத்தில் தலைவன் முந்தைய நாளின் போர் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
- மறுநாள் போரில் தலைவன் பகைவரை வென்று வாகை சூடுகிறான்.
- தலைவி போர்க்களத்தில் என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை அறியாமல் துன்பத்தில் உழன்று தவிக்கிறாள்.
- போரில் வென்ற தலைவன் தான் ஊர் நோக்கி விரைந்து திரும்பி வருகிறான். அவன் ஏறி வரும் தேரின் ஒலி தலைவியின் காதுகளில் இனிமையாக வந்து வீழ்கிறது.

இந்த ஆறு நிகழ்ச்சிகள் தாம் முல்லைப்பாட்டின் அடிப்படைக் கதையமைப்பு (story/fibula). இதைச் சிறிது முன்பின்னாக மாற்றியமைத்துக் கதைப்பின்னலை (plot/sujet) நப்பூதனார் உருவாக்கியுள்ளார். கதைப்பின்னலில் தலைவனின் பிரிவு முதற்கண் காலவரிசைப்படிக்கூறப்படவில்லை. முதற்கண் தலைவியின் துயரத்திற்குக் காரணமான மாலை நேரமும்

கார்காலமும் கூறப்படுகின்றன; இதனால் முல்லைப்பாட்டின் உரிப்பொருளுக்குத் தேவையான பின்னணிச் செய்திகள் முதலில் கூறப்படுகின்றன. எனவே எடுத்துரைப்பியலில் மையப் பகுதியைச் சிறப்பிப்பது முதலிடம் பெறுகின்றது. இரண்டாவதாகத் தலைவியின் துயருக்குக் காரணமான நிகழ்ச்சி கூற்று வடிவிலும் பின்னர் காட்சி வடிவிலும் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. மூன்றாவதாக, போர் நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியும் அதன் முடிவும் அடுத்தடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. நான்காவதாகத் தலைவியின் குயரமும் அது நீங்குவதற்கான அறிகுறிகளும் கூறப்படுகின்றன. இந்தக் கதைப்பின்னல் அமைப்பினால் முல்லைப்பாட்டு செறிவான கட்டமைப்புள்ளதாக வாசக அனுபவத்தில் தெரிகிறது. இதனைப் பலர் பாராட்டுவதற்கும் ரசித்துப் படிப்பதற்கும் இதுவே காரணம். பேராசிரியர் ககைலாசபதி குறிப்பிடும் உறுப்பியற் கவிதை (organic poetry) என்ற வகைக்கும் இது தக்க சான்றாகத் திகழ்கிறது.

எடுத்துரைப்பியலில் கதைப்பின்னலுக்குக் கால அமைப்பு (temporal form) பெரிதும் உதவுகிறது. ஒரு நீண்ட கதையை அது நடந்தவாறே விவரிக்க ஒருபோதும் இயலாது. நடந்தவற்றுள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்ட கால அமைப்பில் தான் கூறவியலும். கதையை நிகழ் காலத்தில் தொடங்கி இறந்த காலத்திற்குக் கொண்டு சென்று மீண்டும் நிகழ் காலத்திற்கு வந்து எதிர்காலத்தை நோக்கிக் கதையை நகர்த்துவது ஒரு வகை; நிகழ் காலத்தில் தொடங்கி ஒரு நீரோட்டமாகக் கதையை நடத்திச் செல்வது பிறிதொரு வகை. முல்லைப்பாட்டில் நிகழ் காலத்தில் தொடங்கிக் கதையைப் படிப்படியாகக் கொண்டு செல்லும் உத்தி முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே முல்லைப் பாட்டின் கால அமைப்பை நேர்கோட்டுக் கால அமைப்புக் கவிதை என்று கூறலாம். முதல்நாள் மாலையில் தலைவியின் துயர நிலை கூறப்படுதல், அதே நாளின் பின்னிரவு நேரத்தில் போர்க்களத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன. மறு நாளில் தலைவனின் போர் வெற்றியானது கூற்றாகக் கூறப்படுகின்றது. தலைவன் வெற்றி பெற்ற பின் இரண்டாம் நாளின் இரவில் இனிதாக உறங்குகிறான் என்ற செய்தி கூறப்படுகின்றது. மூன்றாம் நாளில் தலைவன் தான் ஊரை நோக்கித் திரும்பி வரும் செய்தி விவரிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு கால அமைப்பில் பிறழ்வின்றி நேர்கோட்டுக் கால அமைப்பு (linear temporal form) பின்பற்றப்பட்டுள்ளதானது முல்லைப்பாட்டுக்குச் சிறந்த காலை வடிவத்தை நல்கியிருக்கிறது என்று கூறலாம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு பனுவலில் கவிதை எடுத்துரைப்பு முறை சிறப்பாக அமைந்திருப்பது இன்று எண்ணிப் பார்க்கும்போது வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

கட்டுரையாளர்: முன்னாள் துணைவேந்தர்



## செம்மொழி தமிழும் பிற திராவிடமொழிகளும்

**2006** இல் பெங்களூர் சென்றிருந்தபோது புகழ் பெற்ற மகாராணி கல்லூரியில் சொற்பொழிவாற்ற அழைத்திருந்தார்கள். சொற்பொழிவின் முடிவில் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்ட மாணவிகள் பலரும் 'நாங்கள் கர்நாடகத்தில் வாழும் தமிழர்கள். முதுகலை, ஆராய்ச்சி போன்ற நிலையில் தமிழில் மேலே கற்க விரும்புகிறோம். என்ன செய்வது? எங்கே போவது?' என்று கேட்டார்கள்.

நான் 'கர்நாடக மாநிலத்திலேயே படிக்கலாமே' என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் 'கர்நாடக மாநிலத்தில் அதற்கு வசதியில்லை. நாங்கள் தமிழகத்திற்குத்தான் போக வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் எல்லாம் நடுத்தர மற்றும் தாழ்ந்த வருமானக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எங்களுக்கு அதற்கு வசதி இல்லை. எனவே எங்கள் ஆசை நிறைவேறாது' என்றார்கள். அங்குள்ள நண்பர்களைக் கேட்டபோது 'கர்நாடகத்தில் அப்படி வசதி இல்லை' என்றார்கள். ஏன்? 'தமிழகத்தில் கன்னடச் சகோதரர்கள் முதுகலை கன்னடம் படிக்கும் வசதி உள்ளதே. இங்கு முதுகலை தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஏன் இல்லை' என்று கேட்டேன். 'அப்படி இல்லாமற் போய்விட்டது' என்று சொல்லி மௌனமாகிவிட்டார்கள் நண்பர்கள். எனக்கு வியப்பாகப் போய்விட்டது. கன்னடநாட்டில் மொழிச் சிறுபான்மையினருக்கு வாய்ப்பு இல்லாமற்போவது ஒருபுறம். கன்னட மக்களுக்கே தமிழ் போன்ற தம் முன்னோர் மொழியை அறிய இயலாமற்போகிற அவலம் ஒருபுறம். இதையெல்லாம் அரசியல் கலவாமல் கல்வியும் அறிவும் தொடர்பான விடயமாகப் பார்த்து நிலைமையைச் சரிப்படுத்த வேண்டாமா? தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிப்புச் செய்த அந்தச் சூழலில் இது ஓர் உறுத்தலாகப்பட்டது.

17 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் இந்த நிலைமையில் மாற்றமில்லை. பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் மூலம் இதற்கு முயற்சி செய்தும் இது வரை எதுவும் நடைபெறவில்லை. பல இடங்களில் தமிழ் படிக்கும் வசதிகளை அடைத்து விட்டார்கள். இந்த நிலைமைக்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் அதற்கு அறியாமைதான் அடிப்படை. இந்த அறியாமையை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டிய கடமை கன்னட சகோதரர்களுக்கு இருப்பதைப் போலவே இந்த அறியாமைப் போக்க வேண்டிய கடமை தமிழர்க்கும் இருக்கிறது என்று தோன்றியது.

திராவிட மொழிகளாகிய தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு மற்றும் பல சிறு

பழங்குடி மொழிகள் ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இரத்த உறவுடையவை. அது மட்டுமல்ல, அவை பல இடங்களில் தம்முள் தழுவியபடி இருமொழி மும்மொழிப் பகுதிகளில் கலந்து பேசப்படுகிற நெருக்கமும் உடையவை. அதற்கும் மேலாக அம் மொழிகளின் தோற்றம் வளர்ச்சி இவற்றில் ஒரு பொதுவான வரலாற்றுப் பழமையையும் காண இயலும். சேரர், பாண்டியர், சோழர், சளுக்கியர், ஓய்சளர், விஜயநகர அரசர்கள் போன்ற தென்னிந்திய அரச வம்சங்கள் பல திராவிட மொழிப் பகுதிகளை ஆண்டிருக்கின்றனர். இதனால் ஒரு மொழிப் பகுதியில் இன்னொரு மொழி பரவியிருக்கிற வரலாற்றையும் பார்க்கிறோம். எனவே திராவிட மொழிகளின் உறவை நாம் மூன்று நிலைகளில் பார்க்கலாம்,

1. குடும்ப உறவு, அதனால் உண்டான பொது மொழி அமைப்பு இலக்கியப் பாரம்பரியம்.
2. நெருங்கி வாழ்ந்த காரணத்தால் ஏற்பட்ட ஒருவருக்கொருவரிடையே நடந்த கொடுக்கல் வாங்கல்கள்.
3. மொழிச் சிறுபான்மையினராகவும் பெரும்பான்மையினராகவும் பொது நிலப்பரப்பில் பொது ஆட்சியில் நெருங்கி ஒத்த மொழிச் சூழலில் வாழ்ந்த அல்லது வாழ்ந்து வரும் ஒத்துணர்வு.

மொழி அமைப்பில் புலனாகும் திராவிட மொழிக் குடும்ப உறவுகளை லீலாதிலக ஆசிரியர் (கி.பி.14), கால்டுவெல் (1814-1891) போன்றோர் மொழி நூல் ஆராய்ச்சிகளால் ஓரளவு புலப்படுத்தியுள்ளனர். இத்துறையில் இன்னும் நுட்பமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆனால் இது போன்று திராவிட மொழி இலக்கியத்துறையில் இருக்கும் குடும்ப உறவுகளை அறிஞர் உலகம் இன்னும் ஆராய்ந்து விளக்கவில்லை எனலாம். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் காணப்படும் சங்க இலக்கியங்கள் என்பவை இன்றைய தமிழ் நாட்டுப்பகுதியிலும் கேரளத்திலும் தென் கர்நாடகப் பகுதியிலும் தென் ஆந்திரப்பகுதியிலும்



எழுந்தவையாகும். அதாவது பழந்தமிழ் என்பது இப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களின் இலக்கிய மொழியாக விளங்கியிருக்கிறது. எனவே பழந்தமிழில் உள்ள சங்க இலக்கியம் இன்றைய தமிழர்க்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. நேற்றைய பழந்தமிழர்களாகிய திராவிட மொழி பேசும் மலையாளிகளுக்கும் தெலுங்கருக்கும் கன்னடர்க்கும் துளுவர்க்கும் பிறர்க்கும் சொந்தம். எனவே பழந்தமிழில் எழுந்த சங்க இலக்கியத்தைத் திராவிட மக்கள் எல்லாருக்கும் சொந்தமான தொல் திராவிட இலக்கியம் என நாம் அழைக்கலாம். இதைத் தமிழர்களோ பிற திராவிட மொழியாளர்களோ இதுவரை தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். குறள், 'நர்லாயிரம் திவ்யபிரபந்தம் போன்றவற்றை நாம் திராவிட வேதம் என அழைக்கும்போது இந்த விரிந்த பொருளிலேயே கொள்ள வேண்டும். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் திராவிடப் பொதுக் கூறுகளை வே.வேங்கடராஜலு ரெட்டியார், இளங்குளம் குஞ்சன் பிள்ளை, மு.கு.ஜகந்நாத ராஜா போன்றவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. தமிழுக்கு மட்டும் ஏன் இந்தப் பெருமை என்ற பொறாமை உணர்வில் தங்கள் மொழிகளுக்கும் செம்மொழித் தகுதியைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதில் நமக்குப் பொறாமையில்லை. நல்லது. முதலில் தங்கள் செம்மொழித் தகுதிக்குக் காரணமாக தங்கள் இலக்கியங்களையும் அதற்கெல்லாம் மூத்ததாக அமையும் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களையும் கற்கும் முயற்சியில் இறங்கினால் பாராட்டலாம். இங்கு கன்னடத்திற்குச் செம்மொழித் தகுதி வேண்டும் என்று கேட்டபோது கடவுளின் மொழி மனித உலகில் - முற்புதுக்கால இந்தியாவில் சமஸ்கிருதம், பண்பாடு, அதிகாரம் (*The Language of the Gods in the World of Men: Sanskrit, Culture, and Power in Premodern India* 2006) என்ற புகழ் பெற்ற நூலின் ஆசிரியரும் மேல்நாட்டுக் கன்னட அறிஞருமான ஷெல்டன் போலக் 'முதலில் நீங்கள் உங்கள் பழங்கன்னட இலக்கியங்களைத் தேடிப் படியுங்கள். இதை அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. தமிழல்லாத பிற மூன்று திராவிட மொழிகளிலும் பழைய செம்மொழிகளை யாரும் ஆழ்ந்து படிப்பதில்லை என்ற நிலையை அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆனால் செம்மொழித் தகுதி வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்கியிருப்பது காந்தாரி கதைதான்.

தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியங்கள் தமிழ் எழுத்தில் எழுதித் தமிழ் நாட்டுப் பகுதியில் பாதுகாத்துக் கற்கப்பட்டு வந்ததால் தமிழர்க்கு அதன்மேல் உரிமை சற்று அதிகம் அவ்வளவே. அதனாலேயே தமிழர்கள் தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதி வேண்டும் என்று வேண்டுகோளை முன்வைத்தார்கள். அதிலுள்ள நியாயத்தை

உணர்ந்தோ அல்லது அரசியல்காரணங்களுக்காகவோ நடுவண் அரசு தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதியை அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீகரித்துள்ளது. இதை நன்கு விளங்கிக் கொண்டு ஏனைத் திராவிட மொழிச் சகோதரர்களும் மகிழ்வதோடு பழந்தமிழ் மேலுள்ள தங்கள் உரிமையை இனங்கண்டு அதற்கு உரிமை கொண்டாட முன்வர வேண்டும். இதற்குச் சங்க இலக்கியம் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற திராவிட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும். நல்ல காலம் இந்த உரிமையையும் பங்கையும் உணர்ந்த மலையாளச் சகோதரர்கள் சங்க இலக்கியத்தையும் பிற பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் மலையாள மொழியில் பெயர்த்து வருகிறார்கள். இதுபோன்று கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் நிகழவேண்டும். இந்தச் செயல்களில் தமிழ்ச் செம்மொழி நிறுவனம் அது தோன்றிய நாள் தொட்டு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருவதை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

இத்தோடு நில்லாது இந்தியாவில் பேசப்படும் இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்ப மொழிகள் பலவும் திராவிட மொழிகளின் அடிப்படையிலிருந்து உருவானவை. அவற்றைப் பேசுபவர் பலரும் இனத்தால் திராவிடராக இருந்திருப்பதாக மானிடவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இன்னும் இந்திய நாட்டில் உள்ள பழங்குடிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் திராவிட மொழி பேசுபவர்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டால் செம்மொழியான பழந்தமிழ் இந்திய மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுச் சொத்தாகும். எனவே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை எல்லா இந்திய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துப் பரப்பி இக்கருத்தாக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். வடமொழியிலுள்ள பல நூல்கள் எப்படி எல்லாப் பகுதிகளிலும் படிக்கப் பெற்று உரிமை கொண்டாடப் பெறுகின்றவோ அப்படி நிகழவேண்டும். தமிழ்ச் செம்மொழி என்பதைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல பிறரும் சேர்ந்து உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் தமிழர்கள் இன்றைய வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் பிறருக்கும் மறுகாணிக்கையாகப் படையல் செய்கிறார்கள் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். மதச்சார்பற்ற சங்க இலக்கியம், குறள் போன்றவை தமிழை இதற்கு முற்றிலும் தகுதியுடையதாகியிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்னும் இந்திய மொழிகளிலுள்ள நாட்டுப்புற இலக்கியம் போன்றவை நாட்டு மக்களின் பொதுப்பண்பாட்டை எடுத்துரைக்கும் பொது இலக்கியங்கள் ஆகும், அவற்றையும் நாம் மொழிபெயர்த்துப் பரப்ப வேண்டும். செம்மொழி நிறுவனம் இந்தி தொல்காப்பிய மொழிபெயர்ப்பைப் பேரா. ஹ. பாலசுப்பிரமணியனையும் பேரா. சி. நாச்சிமுத்துவையும் கொண்டு மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது (*H. Balasubramaniam, Nachimuthu. K. Tolkappiyam Text Transliteration and Translation in Hindi, Central Institute of Classical Tamil, Chennai 2021 pp 1165*).



தமிழ் செம்மொழி என்ற அறிவிப்பால் இந்த திராவிட மொழி இலக்கிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் இந்திய இலக்கிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் வளருவதே பண்பும் பயனுமாக இருக்க வேண்டும். இது தமிழர்களின் வெறும் வீண் தற்பெருமைப் பீற்றலாக முடிந்துவிடக் கூடாது. இதைத் தமிழர்களும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். மேலும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வையும் திராவிடத் தேசிய உணர்வையும் போற்றி வளர்ப்பதும் இதன் நோக்கங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று கருதியே செம்மொழி நிறுவனத்தை நிறுவினார்கள். ஆனால் இத்தகைய உயரிய நோக்கங்கள் சிதைவுபடுமாறு ஒற்றைத் தேசியமாகவும் ஒற்றை மதமாகவும் ஒற்றை மொழி மேலாண்மைக்கு அடங்கிய அடிமை மொழியாகவும் கட்டமைக்கும் கொள்கை இடையீடுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போக்குகள் தோன்றினால் செம்மொழிக் கொண்டாட்டத்தால் தமிழர்க்குத் தீங்கே விளையும்.

தமிழ்ச் செவ்வியல் பண்பாடு செம்மொழித் தன்மை போன்றே பழந்தமிழிலிருந்து கன்னடம் கி.பி. 5 அளவிலும் மலையாளம் கி.பி. 12 அளவிலும் பிரிந்தபோது இருந்த பொது மொழிகளில் உருவான இலக்கியங்கள் இம்மொழிகளுக்கெல்லாம் பொதுவானவை. தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்கும் பொதுவான பாட்டு இலக்கிய வகை என்பது பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாங்குடையது. இராமசரிதம், திருநிழல் மாலை போன்ற இலக்கியங்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள். இவை இன்று மலையாள எழுத்தில் எழுதிப் போற்றப் பெறுகின்றன. இவை மலையாளத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. தமிழுக்கும் சொந்தமான பொதுத் தொல் இலக்கியம் ஆகும். இதுபோன்றே பக்தி இலக்கியம் சமண இலக்கியங்கள் பல கன்னடத்திற்கும் தமிழுக்கும் பொதுவானவையாக உள்ளன. இவற்றை இருமொழி இலக்கிய வரலாற்றுப் பொதுக் களம் என நாம் அழைக்கலாம். இவற்றை அறிஞர் உலகம் இனங்காண வேண்டும். மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். காலத்தால் நாம் பழமையை நோக்கிச் செல்லச் செல்ல இத்தகைய பொதுக்களம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளுக்குச் சொந்தமாக இருப்பதைக் காணமுடியும். பாட்டு இலக்கியம் தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்கும் பொது என்றால் பக்தி சமண இலக்கியங்கள் கன்னடம் தமிழ் தெலுங்கிற்குப் பொதுவானவையாக இருக்கும். சங்க இலக்கியக் காலத்திற்குப் போனால் அது தமிழர்க்கு மட்டுமல்லாமல் ஒட்டு மொத்தத் திராவிட மொழியாளர்களுக்கும் உரியதாக விளங்கும்.

வரலாற்றுப் பழமையுள்ள இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மொழிக்கும் செவ்விலக்கியப் பாரம்பரியம் உண்டு. அண்மையில் உருவான இந்திக்குக் கூட துளசி ராமாயணம் போன்றவை செவ்விலக்கியமாக விளங்கும். ஆனால் செவ்விலக்கியத்துடன் அம்மொழியின் மரபு எப்படித் தானல்லாத பிற மொழிகளுக்கும்

மூலத்தாயாக விளங்குகிறது என்பதே அதன் செம்மொழித் தன்மையை உறுதி செய்வதாகும். அது தமிழுக்கு மட்டுமே இருக்கிறது என்பதை மேலே சொன்ன விளக்கங்களிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதை நாம் எடுத்துச் சொல்லும் விதத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை அவ்வம்மொழிப் பழைய இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பொதுமை கண்டு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இதற்கு முதலில் பிற திராவிட மொழிப் பழைய இலக்கண இலக்கியங்களைத் தமிழில் ஆக்கவேண்டும்.

முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இலக்கியப் பரிமாற்றங்களைப் பற்றி நிறையவே ஆராய்ந்து சொல்லுவதற்கு இருக்கிறது. நன்னூலாசிரியர் பவணந்தியின் புரவலன் கன்னட மொழிப் பகுதியிலிருந்த கங்க மன்னன் அமராபரணன். லீலாநிலகம் என்ற மலையாள இலக்கண ஆசிரியரின் புரவலர்களில் விக்கிரம பாண்டியன் என்ற பாண்டிய மன்னனும் ஒருவன். ஒரு இலக்கிய மொழியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியல்லாத அண்டை மொழியில் இலக்கியம் படைத்து வளம் சேர்த்த வரலாறுகளும் நிறையவே உண்டு. கேரள நாட்டில் இளங்கோவும் சேரமான் பெருமானும் குலசேகரரும் தோன்றியது போலவே நாராயணகுருவும் சட்டம்பி சுவாமிகளும் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழரான மகாகவி உள்நூர் பரமேஸ்வர ஐயர் மலையாள முப்பெரும் கவிஞர்களில் ஒருவர். மனோன்மனீயம் சுந்தரம் பிள்ளை முதல் இன்று நீல பத்மநாபன், ஆமாதவன் வரை பலர் கேரள மண்ணில் பிறந்து தமிழை வளப்படுத்தி வருகிறார்கள். அதுபோன்றே கன்னடத்தில் மாஸ்தி, கைலாசம், தமிழில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர், ராஜநாராயணன், ஞானக் கூத்தன் என்று எத்தனையோ பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு போகலாம். இன்னும் திவ்யப் பிரபந்தம் பெரிய புராணம் போன்றவை தெலுங்கு கன்னட எழுத்தில் எழுதிப் படிப்பதும் தமிழிலுள்ள பல கதைப்பாடல்கள், சித்த மருத்துவ நூல்கள் போன்றவை மலையாள எழுத்தில் படிப்பதும் மொழி பெயர்ப்புகள் ஆக்கங்கள் மூலம் படிப்பதும் நமக்கெல்லாம் தெரியும். இன்னும் தமிழ் ஏட்டுச்சுவடிகள், கல்வெட்டுகள் பிற மொழிப் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கில் காணப்படுவது போலவே பிற மொழி சார்ந்தவை தமிழகத்திலும் காணப்படுகின்றன. கன்னடப் பகுதியில் பெருங்கதையின் ஏட்டுச்சுவடி எங்காவது சமண மடங்களில் காணப்படக் கூடும் என்பார் பாலகவி மு.கோ.இராமன். இவற்றையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டும். பிற திராவிட மொழிக்காரர்கள் தமிழ் கற்க வேண்டும். அதுபோன்றே தமிழர்களும் பிற திராவிட மொழிகளைக் கற்று ஆராய வேண்டும். முன்பே குறிப்பிட்டது போல திராவிட மொழிகளின் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டால் மக்களின் நெருக்கம் இன்னும் நன்கு விளங்கும்; கண்ணப்பர் போன்றோர் வரலாறுகள்



கன்னட தெலுங்கு நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவிலும் காணப்படுகின்றன.

இதற்கெல்லாம் பல்கலைக்கழக அளவில் அண்டை மாநில மொழித் துறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். வரலாற்றுக் காரணங்களால் தமிழ்நாட்டில் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்றவற்றைப் படிக்கத் துறைகள் பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ளன. ஆந்திரத்தில் கன்னடம், தமிழ் படிக்கத் துறைகளுண்டு. கேரளத்தில் தமிழ் படிக்கத் துறை உண்டு. பிற மொழிகளுக்குத் துறை இல்லை. கர்நாடகத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் படிக்கத் துறைகள் இல்லை. ஆந்திராவில் குப்பத்தில் உள்ள திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தில் திராவிட மொழிகளைப் படிப்பதற்கும் ஆய்வதற்கும் துறைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. இதுபோன்றே தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் அண்டை மொழித் துறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மொழிச் சிறுபான்மையினருக்காகப் பள்ளி கல்லூரிகளில் அண்டை மாநில மொழித்துறைகள் அல்லது பதவிகள் உள்ளன. ஆனால் இது போதாது. மொழிச் சிறுபான்மையினர் தம் மொழியில் மேற்கல்வி ஆராய்ச்சி செய்யவும், மொழிப் பெரும்பான்மையினர் தமது அடுத்துள்ள மொழியை அறியவும் பல்கலைக்கழக அளவில் துறைகள் ஏற்படுத்துவது வேண்டும். இது மொழி ஒருமைப்பாட்டுணர்வையும் மொழிப் பெரும்பான்மையினருடன் ஒத்துணர்வு கொள்ளவும் துணைசெய்யும். மேலும் மாநில மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாகி வருகிற சூழலில் அண்டை மாநிலங்களுடன் கடிதப்போக்குவரத்து முதலிய நிர்வாகத் தேவைகளுக்கும் இத்தகைய துறைகளும் அண்டை மாநில மொழி வல்லுநர்களும் தேவை. இவ்வாறு பல்கலைக்கழகங்களில் அண்டை மாநில மொழித்துறைகளை ஏற்படுத்த பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்வம் மாநில அரசுகள் அத்தகைய துறைகளைத் தம் மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தம் மொழித் துறைகளைப் பிற மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஏற்படுத்தவும் துணைநிற்கலாம். கல்வியாளர்கள் கல்வி அமைப்புகளில் இதை வற்புறுத்திக் கொள்கைகளை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தத் துணைநிற்கலாம். கொடை வள்ளல்களும் கொடை நிறுவனங்களும் இவ்வகையில் அறக்கட்டளைகள்; அமைக்கலாம். இவை அனைத்தையும் கல்வி பண்பாட்டுக் கண் கொண்டு கண்டு உணர்ச்சிபூர்வ ஒருமைப்பாட்டையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும்.

## மொழியும் அரசியலும்

மொழி என்பது ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் அடையாளமும் கூட. திராவிடக் கட்சிகள்

மொழியை வைத்து அரசியல் நடத்துகிறார்கள் என்று புறம்போக்குத் தனமாகப் பேசியவர்கள் சங்கமம் என்ற பெயரில் இன்று மொழி அரசியல் நடத்தி வருவது வேடிக்கையானது, வேதனையானது என்பதற்கும் மேலே ஆபத்தானதும் கூட.

மொழியை வைத்து அரசியல் நடத்துவது எல்லாக் காலத்திலும் உள்ளதுதான். தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழியின் தனித் தன்மையையும் இலக்கியப் பண்பாட்டின் தனித் தன்மையையும் கட்டமைக்கும்போது அங்கு மொழி அரசியல் பண்பாட்டு அரசியல் எல்லாம் செயல்பட்டிருக்கின்றன. பொருளதிகாரத்தில் திணைசார்ந்த கூறுகளைக் கட்டமைக்கும் போது தொல்காப்பியர் வைதிகப் பண்பாட்டோடு தனித் தமிழ்க் கூறுகளையும் இணைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். புறத்திணையில் பெருந்தெய்வச் செய்திகளைப் பேசியவர் நடுகல் வழிபாட்டையும் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கலப்பு அடையாளத்தைக் கட்டமைக்கும் போக்காக நாம் பார்க்கலாம். சங்க இலக்கியம் இந்தப் போக்கில் விளைந்தே.

பிற்காலத்தில் பக்தி இயக்கங்கள் தமிழை வைத்து அரசியல் செய்துதான் சமண பௌத்தர்களை எதிர்த்து வலி குன்றச் செய்தனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் குறள் தவிரப் பெரும்பான்மையான இலக்கியங்கள், காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் எல்லாம் சமயஞ் சார்ந்தவைதான். சமயஞ் சாராதவற்றை நாட்டார் இலக்கியங்களில் தான் தேட வேண்டும். ஆனால் அவை பதிவாகி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் தமிழ் சமயத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சமயஞ்சாராத நாட்டார் பண்பாட்டிலிருந்து தோன்றிய இலக்கியங்களையும் அரசியல் அறிவியல் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் படைப்புகளையும் தரும் ஊடகமாக வளர்ந்து வருகிறது. ஆனால் நாம் சமயப் பிடியிலிருந்து முற்றாக விடுபடவில்லை என்பதைக் கண்ணதாசன் இயேசு காவியம் சிற்றியின் இராமானுசர் போன்ற படைப்புகள் காட்டி நிற்கின்றன. நமக்கு இன்று வேண்டியவை குலோத்துங்கன் (வா.செ.குழந்தைசாமி) இயற்றிய அறிவியலின் வரலாற்றைக் கொண்டாடும் மானிட யாத்திரை போன்ற அறிவியல் போற்றும் காவியங்கள்தான். இந்திய அரசியலில் சமயம் மறுபடியும் ஆதிக்கம் பெற்றுவரும் நிலையில் தமிழ் இலக்கியமும் மறுபடியும் பக்திக் காலத்தை நோக்கிப் போகும் என்ற ஐயம் எழுந்து வருகிறது. தமிழ் தன்னை அறிவியல் மொழியாக ஆக்கிக் கொள்ளாமல் இத்தகைய பிற்போக்குகளை மேற்கொண்டால் தமிழ் வீணாய்ப் போய்விடும் எச்சரிக்கை. இளைஞர்களே வரலாற்றைப் படியுங்கள். தமிழை அறிவியல் முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செலுத்துங்கள்.

(2006 இல் எழுதிய கட்டுரையின் திருத்திய வடிவம்)

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்



## தமிழ் இலக்கிய மூலங்களும் மலையாள இலக்கியத்தின் தன்னிலை உருவாக்கமும்



தமிழ்-மலையாள இலக்கியங்களுக்கிடையிலான உறவுகளும் பரிமாற்றங்களும் வரலாற்றுப் பழமையுடையன. தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தினமீதும் பழமையினமீதும் சொந்தம் கொண்டாடுவதற்குச் சேரநாட்டவரான கேரளமக்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. காரணம் இளங்கோ, சேரமான் பெருமாள் நாயனார், வேணாட்டடிகள் போன்ற சேரநாட்டார் செந்தமிழில் இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். தமிழ்ப்பக்தி இலக்கியத்தில் பாடல்பெற்ற திருத்தலங்கள் பல கேரளமாநிலத்தில் இருக்கின்றன. சங்ககாலத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வேர்கள் சிலவற்றின் விலாசங்கள் இன்றைய கேரளத்தில் தான் இருக்கின்றன. சங்கத்தொகை நூல்களில் பெரிதும் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்ற பாணர்களும், வேலங்களும் இன்றைய கேரளமாநிலத்தின் பழங்குடி மக்கள். இவ்வாறு தமிழ் மலையாள இலக்கியங்களுக்கிடையிலான உறவு என்பது பிறப்புறவு சார்ந்ததாக அமைகிறது.

தமிழ் மலையாள இலக்கிய உறவுகள் இரு தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான சமூகப் பண்பாட்டு உறவுகளையும் அரசியல் வரலாற்றுத் தொடர்புகளையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றன. மலையாள இலக்கியத்தின் தொடக்கம் தமிழ், சமஸ்கிருதம் எனும் இரண்டு மூலங்களிலிருந்து உருவானதாகச் சொல்லப்பட்டாலும் தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்களின் உருவாக்கத்திற்கான பெரும்பாலான மூலக்கூறுகள் தமிழ் இலக்கிய மரபிலிருந்தே பெறப்பட்டிருக்கின்றன. பாட்டு, மணிப்பிரவாளம் என்கிற இரண்டு வகையான தொடக்ககால மலையாள இலக்கிய வகைகளுள் மணிப்பிரவாளம் பெரிதும் சமஸ்கிருத மரபு சார்ந்தது என்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட மணிப்பிரவாள இலக்கிய வகையும் மொழிநடை தவிர்ந்த ஏனைய கூறுகளில் தமிழுக்கு மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறது. பண்டைய மலையாள இலக்கியங்களின் பாடுபொருள்கள் மட்டுமல்லாது அவற்றில் பயின்று வருகின்ற உபமைகள், அடைமொழிகள், படிமங்கள், மரபுத்தொடர்கள் ஆகிய எடுத்துரைப்பியல் கூறுகள் யாவும் தமிழ் இலக்கிய மரபோடு மிக நெருக்கமான உறவைக் கொண்டுள்ளன. மக்கள் மொழியாக இருந்த மலையாளம் இலக்கிய மொழியாக உருவாகின்றபோது அதற்கான மூலக்கூறுகள் தமிழ் மரபிலிருந்தே பெரிதும் பெறப்பட்டுள்ளன. மலையாள இலக்கிய உருவாக்கத்திற்குத் தமிழ் இலக்கியங்கள் முன்னுதாரணமாகவும் முன்னீட்டுப் பணுவலாகவும் (Pre-Text) விளங்கியுள்ளன.

### தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்கள்

மலையாள இலக்கிய வரலாறு பாட்டு, மணிப்பிரவாளம் என்கிற இரண்டு முரண்பட்ட போக்குகளின் மோதலாக இயக்கவியல் தன்மையில் வளர்ந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. மலையாளத்தின் முதல் இலக்கண நூலான 'லீலா திலகம்' (14ஆம் நூ.ஆ) மலையாள இலக்கியப்போக்கை பாட்டு, மணிப்பிரவாளம் என்கின்ற மொழிரீதியிலான இரண்டு பிரிவுகளைக் கொண்டதாக வகுக்கின்றது. பாட்டு தமிழ் மரபு சார்ந்தது. மணிப்பிரவாளம் வடமொழி மரபு சார்ந்தது. பாட்டு இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தை 'லீலா திலகம்' பின்வருமாறு வரையறுக்கிறது.

“திரமிட ஸங்காத அஷா நிபந்தம்

எதுகமோன விருத்த விசேஷ யுக்தம் பாட்டு”

(ஒன்றாம் சில்பம் : சூத்திரம் 11)

இதன்பொருள் ‘தமிழ் ஒலிநெடுங்கணக்கின்படி (தமிழ் எழுத்து வடிவ வரிசையில்) எழுதப்பட வேண்டும்’ எதுகை மோனை முதலான யாப்பமைதிகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதாகும். பாட்டிலக்கிய மரபில் இராமசரிதம் (கி.பி.14 - 15ஆம் நூ.ஆ), கண்ணசர் இலக்கியம் (கி.பி.14 - 15ஆம் நூ.ஆ) ஆகியன முதன்மை நூல்களாகும். இவற்றில் மலையாள மொழி, தமிழ் எழுத்து வடிவத்துக்குட்பட்டுக் கையாளப்பட்டிருக்கும். எதுகை, மோனை ஆகிய சொல்லணிகள் இடம்பெற்று விருத்தம் முதலான தமிழ் யாப்பு வடிவங்கள் இடம்பெற்றிருக்கும்.

மொழிப்பயன்பாட்டில் சமஸ்கிருதத்தின்



கலப்பினைப் பெற்றிருத்தல் மணிப்பிரவாளத்தின் முக்கிய இலக்கணமாக 'லீலா திலகம்' குறிப்பிடுகின்றது.

"பாஷா சம்ஸ்கிருதயோகம் மணிப்பிரவாளம்"

(ஒன்றாம் சிலப்பம் : குத்திரம் 1.)

மணிப்பிரவாளத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் இலக்கியமாக 'ஆட்டப்பிரகாரம்' (கி.பி.11 ஆம் நூ.ஆ) எனும் கூடியாட்டத்தின் இலக்கணத்தை விளக்கும் நூல் குறிப்பிடப்பட்டாலும் அது முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்கும் மணிப்பிரவாள நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதாக 'வைசீகதந்திரம்' (கி.பி. 13 நூ.ஆ) குறிப்பிடப்படுகின்றது. 260க்கும் மேற்பட்ட சுலோகங்களைக் கொண்ட இந்த நூல் அனங்கசேனை எனும் கணிகைக்கு அவளது தாய் வேசித்தொழிலைப் பற்றி உபதேசிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இதனையடுத்து முற்கால மணிப்பிரவாள இலக்கியத்தில் சம்பு காவியங்கள் (செய்யுளும் உரைநடையும் கலந்தது) எழுந்துள்ளன. உண்ணியச்சி சரிதம், உண்ணிச் சிருதேவி சரிதம் (கி.பி.13ஆம் நூ.ஆ) உண்ணியாடி சரிதம் (கி.பி.14ஆம் நூ.ஆ) ஆகிய முற்கால மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் கணிகையரின் அழகையும் அவர்களது அழகில் கட்டுண்டு கிடக்கும் நிலவுடைமை ஆட்சியாளர்களின் (ஜன்மிகள்) வாழ்க்கை நிலையையும் எடுத்துரைக்கின்றன. பாட்டு, மணிப்பிரவாளம் எனும் இருவகைப் பாகுபாடு மொழி அடிப்படையிலானதாகக் காட்டப்பட்டாலும் அவை சமூகப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் எதிரெதிரான தன்மை கொண்டவை. பாட்டு விளிம்பு நிலை மக்களின் சொத்தாகவும், மணிப்பிரவாளம் நம்புதிரிபிராமணர், நாடுவாழிகள் (சீறார் மன்னர்கள்) ஆகிய உயர்சாதியினருடைய சொத்தாகவும் கருதப்படுகிறது. மேலும், மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் அரசவை இலக்கியமாகவும் அமைந்துள்ளன. பாட்டு மணிப்பிரவாளத்திற்கு முந்தைய காலப்பகுதியில் சேரநாட்டுப் புலவர்கள், தமிழிலும் வடமொழியிலும் இலக்கியங்கள் புனைந்துள்ளனர். இளங்கோவடிகள், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், வேணாட்டடிகள் போன்றோர் தமிழிலும் ஆதிசங்கரர், மேழத்தோள், அக்னிஹோத்ரி, பிரபாகரன் போன்றோர் சம்ஸ்கிருதத்திலும் இலக்கியம் படைத்துள்ளனர்.

### தமிழ்ப்பனுவலாக அடையாளப்படுத்துதல்

தொடக்ககால பாட்டு, மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் மலையாள வரிவடிவில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றுள் சில தம்மைத் தமிழ்ப்பனுவலாகவே அடையாளப்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. மலையாள மொழியின் முற்காப்பியமாகக் கருதப்படும் பாட்டு இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்த 'இராமசரிதம்' சீராம்ன் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. யுத்தகாண்டப் பகுதியைக் கதைப்பொருளாகக் கொண்ட

இக்காப்பியத்தின் இறுதிப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள நூற்பயன் பாடல் இராமசரிதத்தைத் 'தமிழ்க்கவி' என்றே அடையாளப்படுத்துகிறது.

"ஆதிதேவனில் அமிழ்ந்த மனக்காம்புடைய சீராமன் அன்பினோடு இயற்றின, "தமிழ்க்கவி" வெல்வோர் போதில் மாதின் இடமா வருடல்வீழ்வதினு பின் போகி போக சயனன் சரணதார் அணய்வே "

(படலம் : 164 , பாடல் : 1 )

நூலின் வேறெந்த இடத்திலும் இதனை மலையாள நூல் என்று குறிப்பிடவில்லை. மேலும், கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் தமிழ் இலக்கியத்தைப் படைத்த வேதவித்தாக விளங்கும் அகத்தியர், தான் இராமசரிதத்தைக் கூறுவதற்கு அருள்புரிய வேண்டுகிறார்.

"வேதவித்து நல்லகத்தியன் ஓரோ வகவகை வேரிதிழ்க்கின தமிழ்க்கவி படைத்த முனியும்"

(படலம் : 1, பாடல் : 9 )

இதேபோன்று முற்கால மணிப்பிரவாள இலக்கியங்களுள் ஒன்றான திருவனந்தபுரம் நகரை வருணிக்கும் 'அனந்தபுர வர்ணனம்' (கி.பி.14ஆம் நூ.ஆ) எனும் நூல் தன்னையொரு தமிழ்ப்பனுவலாகவே அடையாளப்படுத்துகிறது.

"தமிழ் சம்ஸ்கிருதமென்றுள ஸுமனஸ்ஸுகள் கொண்டொரு இண்டமால தொடுக்கின்றேன் புண்டரீகாக்கடி பூஜயாய் "

(பாடல் 8)

"தமிழ் மலையாளம் என்கிற பூக்களைக்கொண்டு ஒரு இணைமாலை தொடுக்கின்றேன் தாமரைக்கண்ணா" என்பது இதன் பொருளாகும். இப்பாடலை 'லீலா திலகம்' ஆசிரியர் மணிப்பிரவாளத்தைக் குறித்து விளக்கும்போது எடுத்துக்காட்டாகச் சேர்த்துள்ளார். ஆகவே, தமிழிலும் வடமொழியிலும் இலக்கியம் படைத்துவந்த சேரநாட்டுப் புலவர்கள் பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டளவில் தமது தாய்மொழியில் தமக்கான இலக்கியத்தை உருவாக்கும்போது மொழி இலக்கியம் சார்ந்த 'மலையாளசுயம்' என்கிற இலக்கியத் தன்னிலை உணர்வு உருவாகவில்லை. எனவேதான் தமது இலக்கியப் படைப்பைத் தமிழ்ப்பனுவலாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். மலையாளம், கேரளம் என்ற சொற்கள் கேரள சமூக வரலாற்றுப் பண்பாட்டு ஆவணங்களில் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை வட்டாரத்தைக் குறிப்பதற்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஹெருமன் குண்டர்ட் தான் மலையாளத்தை முதன்முதலில் மொழியைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மலையாள மொழி, இலக்கியத்தைக் குறிக்க நவீன காலத்திற்கு முன்னர்வரை பாஷா என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. லீலா திலக ஆசிரியரும், மலையாள மொழியைக் குறிக்க பாஷா என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தியுள்ளார். அதேபோல்



தொடக்ககால மலையாள இலக்கியப் புலவர்கள் தமது இலக்கியப் புனைவாக்கத்திற்கான பாடுபொருள், உவமைகள், அடைமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் ஆகியவற்றை தமிழ் இலக்கிய மூலங்களிலிருந்தே பெற்றுள்ளனர். தமிழ் பக்தி இலக்கியமும் கம்பராமாயணமும் தொடக்ககால மலையாளப் புலவர்களுக்கு இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கான மூலப்பொருட்களைத் தாராளமாக வழங்கியுள்ளனர். கம்பராமாயணம், பக்தி இலக்கியம் ஆகிய இலக்கியங்களின் பயிலுகைகளின் வாயிலாகவே முற்கால பாட்டு, மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன.

சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மலையாளத்தில் எழுதப்பட்ட இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம் ஆகிய நூல்கள் பாஷா ராமாயணம், பாஷா பாரதம், பாஷா பாகவதம் என்றே குறிக்கப்பட்டன. சமஸ்கிருதம் அல்லாத வட்டார மொழிகளில் (தெலுங்கு, வங்காளம், ஒடியா, கன்னடம்) மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சமஸ்கிருத காவியங்கள் யாவும் பாஷா என்ற முன்னொட்டுடனேயே அழைக்கப்படுகின்றன. சமஸ்கிருதம் என்ற சுயம் அல்லாத மற்றமைகள் (வட்டார மொழிகள்) தமக்கான சுய அடையாளத்தை உருவாக்காது பாஷா என்ற மற்றமை அடையாளத்தையே ஏற்றுக்கொண்டன. நவீன தேசியவாத எழுச்சிக்குப்பின்னர்தான் மலையாளம் தமக்கான மொழி இலக்கியம் சார்ந்த சுயத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

### தமிழ் இலக்கிய மூலங்கள்

தொடக்ககால மலையாள இலக்கியப் புலவர்கள் தமது இலக்கியப் புனைவாக்கத்திற்கான பாடுபொருள், உவமைகள், அடைமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் ஆகியவற்றை தமிழ் இலக்கிய மூலங்களிலிருந்தே பெற்றுள்ளனர். தமிழ் பக்தி இலக்கியமும் கம்பராமாயணமும் தொடக்ககால மலையாளப் புலவர்களுக்கு இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கான மூலப்பொருட்களைத் தாராளமாக வழங்கியுள்ளனர். கம்பராமாயணம், பக்தி இலக்கியம் ஆகிய இலக்கியங்களின் பயிலுகைகளின் வாயிலாகவே முற்கால பாட்டு, மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன.

கம்பராமாயணம் பாட்டு இலக்கியத்தில் குறிப்பாக ராமசரிதம், கண்ணச ராமாயணம், எழுத்தச்சனின் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆகிய ராமாயணக் காப்பியங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் உள்ள வஜ்ரதமடன், யஞ்சசத்ரு, அக்னிகேது, தூமிராசுஷன் முதலிய கதைமாந்தர்களின் பெயர்களைக் கம்பர் வச்சிரவல்லெயிறன், வேள்வி நெடும்பகை, அழல்கொடியோன், புகைக்கண்ணன் எனத் தமிழ் மரபிற்கேற்பப் பொருட்பெயர்ப்பு செய்துள்ளார். இம்மரபினைப் பின்பற்றியே சீராமணம் மலையாள இராமசரிதத்தில் மின்னொளி நாவன், இடிக்குரலன், வாலிமைந்தன், அங்கிக்கொடியோன் என கதை மாந்தர்களின் பெயர்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இராமன்

திருமாலின் அவதாரம் என்ற கம்பரின் கருத்தைச் சீராமனிடமும் காணமுடியும்.

இராமசரிதத்தில் இராவணன், இறந்துபோன இந்திரஜித்தைக் கண்டு,

“எனக்கு நீ சடங்கினாலே இயற்றும் ஒண் கருமெல்லாம்  
நினக்கு ஞான் செய்யுமாறு நிறுத்தி வைத்து  
உயிரோடு என்னை ” (பாடல் 16)

எனப் புலம்பும் பகுதி கீழ்வரும் கம்பராமாயணப் பாடலின் பிரதிபலிப்பாக அமைகிறது.

“எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடனெல்லாம் எங்கி எங்கி  
உனக்கு நான் செய்வதானேன் என்னில்  
யாருகலத்துள்ளார்”

(இராவணன் சோகப்படலம், பாடல் 39)

எனவே, சீராமனின் இராமசரிதத்திற்குக் கம்பராமாயணம் முன்னீட்டுப் பனுவலாக அமைந்திருக்கிறது.

### உவமைகளின் புனைவாக்கம்

கவிதையின் புனைவாக்கத்தில் உவமை ஓர் இன்றியமையாத கூறாக இடம்பெறுகிறது. இதனால்தான் தொல்காப்பியர் உவமையியல் எனும் தனி இயலை வகுத்துக்காட்டினார். வடமொழி மரபிலும் உவமை தாய் அணியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. உவமையிலிருந்துதான் உருவகம், உள்ளுறை முதலான பல கவிதையாக்கக் கூறுகள் உருவெடுக்கின்றன. மலையாள பாட்டு, மணிப்பிரவாள இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் உவமைகளில் கம்பராமாயணத்தின் தாக்கத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. கம்பராமாயணத்தில் மிதிவை நகரில் இராமன் சீதையை மணமுடிக்க சிவதனுசுவை முறித்தபோது எழுந்த ஓசையை இடியென அஞ்சி பூமியைத் தாங்கும் ஆதிசேடன் அஞ்சியதாகக் காட்டுகின்றார்.

“ஆரிடைப் புகுதும் நாம் என்று அமரர்கள்  
கமலத்தோன்தன்

பேருடை அண்ட கோளம் பிளந்தது என்று எங்கி,  
நைந்தார்

பாரிடை உற்ற தன்மை பகர்வது என்? பாரைத்  
தாங்கி

வேரெனக் கிடந்த நாகம் இடியென வெருவிற்று  
அன்றே!

(பாலகாண்டம்:கார்முகப் படலம்:700)



வில்முறிந்த ஓசையைக்கேட்டு நாகம் அஞ்சியதாகக் கூறும் இவ்வுவமையை மலையாள இராமாயணக் காப்பிய ஆசிரியர்கள் இன்னும் விரிவுபடுத்தி வில்முறிந்த ஓசையைக் கேட்ட மன்னர்கள் இடியோசையைக் கேட்ட நாகங்களைப் போல் அஞ்சிட, சீதையோ மயிலைப் போல் மகிழ்ந்தாள் எனச் சித்திரிக்கின்றனர். இச்சித்திரிப்பு முதலில் ராமப்பணிக்கர் எழுதிய கண்ணச ராமாயணத்தில் (கி.பி. 15ஆம் நூ.ஆ.) பின்வருமாறு இடம்பெறுகிறது.

“அரசர்கள் சிலர் அதற்கு நடுங்கினர்  
நலமுடன் ஜானகி மகிழ்ச்சி பூண்டாள்  
இடியோசை கேட்டு அரவங்கள் அஞ்சிட  
மயில் மகிழ்வு கொண்டது போல்”  
(பாலகாண்டம்: 271)

[“நரபாலகர் சிலர் அதினு விற்சசார்;  
நலமுடெ ஜானகி சந்தோஷிச்சார்.  
அரவாதிகள் பயமீடும் இடி த்வனி  
யால் மயில் ஆணந்திப்பது போலே”]

கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அத்தயத்ம் ராமாயணத்தில் இராமன் வில்முறிக்கும் காட்சி மேற்குறிப்பிட்ட பாடலை நகலெடுத்ததுபோல் புனையப்பட்டுள்ளது.

“இடி இடித்திடும் வண்ணம் வில்முறிந்த  
ஓசைகேட்டு  
நடுங்கினர் அரசர்கள் நாகங்களைப் போல்.  
மைதிலி மயில்பேடைபோல் மகிழ்ச்சி பூண்டாள்”  
(பாலகாண்டம்:1313,1316)

[“இடிவெட்டிடும் வண்ணம் வில்முறிஞ்சு  
ஓச்சகேட்டு  
நடுங்ளி ராஜாக்கன்மார் உரகங்களப் போலே  
மைதிலி மயில்பேடப்போலே சந்தோஷம்  
பூண்டாள்”]

இவ்வாறு இடியோசை கேட்ட நாகம் எனும் சங்க இலக்கிய உவமை கம்ப இராமாயணத்திலும் தொடர்ந்து கண்ணச ராமாயணம், அத்தயத்ம் ராமாயணம் ஆகிய பனுவல்களிலும் ஊடாடி நிற்கின்றது.

### பெண்ணுடல் வருணனை

பெண்ணுடலை வருணிப்பதற்கு உவமைகளைக் கையாளுவது உலக இலக்கியத்தில் உள்ள பொதுமரபாக உள்ளது. ஆனால் பெண்ணுக்கு உவமையாகும் பொருள்கள் பண்பாட்டு அடிப்படையில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபாக இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கிய மரபாக இருந்தாலும் இந்தியக் கவிதையில் பொது உவம வழக்குகள் காணப்படுகின்றன. ஆயின் அகப்பாடல் மரபில் பெண் உடல் சார்ந்த உவம வழக்குகளுக்குச் சங்க இலக்கியங்களே முன்னீட்டுப் பனுவல்களாக உள்ளன. சமஸ்கிருத மரபில் அகப்பாடல் மரபும் அது சார்ந்த உவம வழக்குகளும் காளிதாசனிலிருந்தே (கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு)

தொடங்குகின்றன. பெண்ணுக்கு உவமையாக மயிலைச் சுட்டுவதும் பெண்ணின் காலிற்கு வாழை மரத்தை உவமையாக்குவதும் மானின் மருண்ட பார்வையைப் பெண்ணின் விழிகளுக்கு உவமையாக்குவதும் சங்க இலக்கிய மரபாகும். இதனைக் காளிதாசன் காவியங்களிலும் காணலாம்.

தமிழ் இலக்கிய எடுத்துரைப்பியல் மரபில் அழகியல் விரிவாக்கத்திற்கான கூறுகளுள் ஒன்றாகப் பெண்ணுடல் வருணனையும் இடம்பெறுகிறது. விவரணைத்தன்மை கொண்ட எடுத்துரைப்பியல் கவிதைகளான பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் ஆற்றுப்படைகளுள் பெண்ணுடல் வருணனை விறலி, பாடினையைக் குறித்த வருணனையாக அமைகிறது. விறலியை முடிமுதல் அடிவரை வருணிக்கின்ற பாங்கினைச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் பொருநராற்றுப்படையிலும் பார்க்கலாம்.

பெண்ணுடல் சித்திரிப்பு சேவகசிந்தாமணியிலும் கம்பராமாயணத்திலும் விரிவாகப் பல இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. அவ்விவரணைப் பகுதிகள் சங்க அகப்பாடல் உவமை வழக்கு மரபின் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்துள்ளன. பின்னால் இது ‘பாதாதிசேச வருணனை’ என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கம்பராமாயணத்தில் சீதையின் அடையாளங்களை அனுமனுக்குக் கூறவந்த இராமன் சீதையின் உடலை அடிமுதல் முடிவரை அழகிய உவமைகள் பயில விரிவாக வருணிக்கும் இப்பகுதி 30 பாடல்கள்வரை நீண்டு செல்கிறது.

“பாற்கடல் பிறந்த செய்ய பவளத்தைப் பஞ்சி  
ஊட்டி,  
மேற்பட மதியம் சூட்டி விரகுந நிரைத்த மெய்ய  
சால் தகை விரல்கள் ஐய கமலமும் பிறவும்  
எல்லாம்  
ஏற்பல என்பது அன்றி, இணை அடிக்கு உவமை  
என்னோ?  
(கிஷ்கிந்தாகாண்டம்: நாட விட்ட படலம்;4479)

எனச் சீதையின் அங்க அடையாளங்களுள் முதலாவதாகப் பாத்ததை வருணிக்கத் தொடங்கும் இப்பாடலில் சீதையின் கால் விரல்கள் செம்பஞ்ச பூசி நிலவுகளை அணிவித்த பவளத் துண்டுகளுக்கு ஒப்புமையாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் இவ்விரல்களையுடைய சீதையின் பாதங்களுக்குத் தாமரை மட்டுமன்றித் தாமரை போன்ற எவையும் உவமையாவதற்கு ஏற்புடையன அல்ல என்று சொல்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து புற அடிக்கு ஆமை முதலியவற்றைச் சொன்னாலும் அது சீதையின் அடிக்கு இழுக்காகுமென்று சொல்லி எதிர்நிலை அணியாக ஓர் உவமையைச் சொல்லி அதனைப் பொருந்தாது என்று மறுக்கிற தன்மை (விலக்கு உவமை) சீதையின் நுதல்வரைக்குமான உவமைச் சுட்டலில் காண முடிகிறது.

நீர்மையால் உணர்திஐய நிரைவளை  
மகளிர்க்குஎல்லாம்  
வாய்மையால் உவமைஆக மதிஅறி புலவாவைத்த



ஆமைஆம் என்றபோது அல்லனசொல்லினாலும்  
யாமயாழ் மழலையாள் - தன் புறவடிக்கு இழுக்கம்  
- மன்னோ (பாடல்.4480)

கண்ணக்காலுக்கு வரால் மீன் உவமையாகாது; உவமையாகக் கூறும் வாழையையும் சீதையின் தொடையழகு வென்று நிற்கிறது. ஆதிசேடனது படமும் கதிரவனின் தேர்த்தட்டும் சீதையின் அல்குலுக்கு உவமையாகக் கூறினும் அவையும் பொருந்தா. ஆலிழை, அழகிய சித்திரப் பலகை, பால்போல் வெள்ளித்தட்டும், வட்டக் கண்ணாடி போன்றவற்றை சீதையின் வயிற்றுக்கு உவமையாகக் கூறினாலும் புனைந்துரையாகுமே அன்றி அவை பொருந்தா (பா.4485). இவை போன்று சீதையின் உந்திக்கு நந்தியா வட்டம், கூதாளி ஆகிய மலர்களின் உந்துளையினை உவமையாக்கினால் உவமையாக்க இயலாது; அவை அற்பமானவை. கங்கை நீர்ச்சுழி வேண்டுமானால் சீதையின் உந்திக்கு உவமையாகும் (பா.4486). இவற்றைத் தொடர்ந்து சீதையின் கொங்கைக்குச் செப்பு, கலசம், இளநீர், பவளத்தில் கடையப்பட்ட சூதுக்காய், யானையின் கொம்பு என்று எதனை உவமையாகச் சொன்னாலும் அதற்கு ஒப்பு உலகில் இல்லை (பா.4489). சீதையின் தோள்களுக்குக் கரும்பையும் மூங்கிலையும் கூற முடிந்ததைத்தவிர பொருத்தமான உவமை சொல்ல இரும்பு நெஞ்சம் எனக்கில்லையென்று (பா.4490). உயர்வு நவீர்சியாகக் கூறுகின்றார். மேலும், காந்தளும் மகரயாமும் அவள் முன்கை அழகுக்கு இணையாகா (பா.4491). நூலுக்கு ஒப்பான இடைகொண்ட சீதையின் காலுக்குக் கற்பக மலரும் தாமரை மலரும் இணையாகாமல் தோற்கும் (பா.4492) என்று சொன்னால் அவற்றைக் கைகளுக்கு ஒப்பாகக் கூறமுடியாது என்று சொல்கிறார்.

தற்குறிப்பேற்றமாகத் தமது அழகைச் சீதையின் கைநகங்களுக்கு ஒப்பாகாது (பா.4493) என்று பழிக்கும் பெண்களின் வாயாகக் கருதி கல்யாண முருங்கை மலரைக் கிளிகள் கொத்திக் கிழிக்கின்றன என்று தொடர்ந்து வருணிக்கின்றார். இளம் கமுகையும் சங்கையும் சீதையின் கழுத்திற்கு உவமையாகுமென்று துணியலாம் (பா.4494). சீதையின் பவள வாய்க்குப் பொருத்தமான உவமையாக எதுவுமில்லை. இவை போன்று முல்லையும் முத்தும் அவளின் பற்களுக்கு உவமை ஆகா (பா.4497). பச்சோந்தியும் எள்பூவும் குமிழும் பூவும் சீதையின் முக்கிற்கு உவமையாகாது. அது ஓவியத்திலும் தீட்ட முடியாப் பேரழகு உடையது (பா.4498). சீதையின் காதிற் குக் கத்திரிக்கோலின் கைப்பிடியை உவமையாக்க முடியாது (பா.4499). ஏனெனில் உலக்கிற்கெல்லாம் உவமையாக இருக்கும் அதற்கு உவமை இருக்கின்றதா? வாள் போன்ற கண்ணுடைய சீதையின் புருவத்திற்கு எதை உவமையாக கூறினாலும் அது தாழ்ந்ததாகும். மன்மதனின் வில்லை உவமையாக்கினால் மன்மதனிடம் வளைந்த இரண்டு விற்கள் இல்லையே (பா.4501). சீதையின் நெற்றிக்கு ஒப்பாக

முடியாது நிலவும் நாணியது (பா.4502). கார்மேகம், ஆம்பல் மலர், வளைந்த வில், வள்ளை இலை, கெண்டை மீன்கள், முத்துக்கள் அமையப்பெற்ற நிலவு மண்டலத்தையே சீதையின் முகமாகப் பிரமன் படைத்தான். அந்தத் தாமரை முகத்தைப் பார்த்தபோது இப்படித் தோன்றியது (பா.4504). இப்பாடலில் மேகத்தைக் கூந்தலுக்கும் ஆம்பல் மலரை வாய்க்கும் வில்லைப் புருவத்திற்கும் வள்ளை இலைகளைக் காதுகளுக்கும் கெண்டை மீன்களைக் கண்களுக்கும் முத்துக்களைப் பற்களுக்கும் தாமரையை முகத்திற்கும் உவமையாக்கியுள்ளார்.

சீதையின் முகத்தைக் கயலும் காரும் கொண்ட நிலவாகக் காணும் கற்பனை "கயல் எழுதி, வில் எழுதி, கார் எழுதி, காமன் செயல் எழுதி, தீர்த்த முகம் திங்களோ காணீர்" என்ற சிலப்பதிகாரக் கற்பனைத் தொடர்ச்சியைக் காணமுடிகின்றது. மேகத்தைப் பிடித்துக் கட்டி அதற்குத் தேனையும் எண்ணெயையும் ஊற்றி அடர்ந்த இருள் பிழம்பில் தோய்த்துக் கட்டிய குழல் தொகுதி என்று சீதையின் கூந்தலைச் சொல்லலாம் (பா.4505). சீதையின் சொற்களுக்குக் குழல், யாழ், குயில், கிளி, மழலை ஆகியவற்றின் மொழியைப் படைத்த பின்னரே சீதையின் சொற்களைப் பிரமன் படைத்தான். அதனால் சீதையின் சொற்களுக்கு உவமைப்பொருள் எதனையும் படைக்கவில்லை (பா.4508). சீதையின் நடைக்கு அன்னம், மடப்பிடி ஆகியவற்றை உவமையாகக் கூறமாட்டேன். பண்டைப் புலவர் சொல்நடைக்கு ஒத்த நடை உடையவள். மாந்தளிர், பொன், இரத்தினம், மின்னல், தாமரை மலரின் நிறம் இவையாவும் சீதையின் மேனியின் நிறத்திற்கு உவமையாகா. மின்னல் சீதையின் நிறத்தைக் கண்டு நாணி மறைந்தது (பா.4511). பாதாதி கேசவருணணையாக மேற்காட்டிய பாடல்கள் 4479 முதல் 4512 வரை உவமைகளைத் தற்குறிப்பேற்றம், எதிர்நிலை, வேற்றுப் பொருள்வைப்பு, வேற்றுமை மயக்கம், விலக்கு உவமை, பொது நீங்கு உவமை ஆகிய பல்வேறு அணிகளின் சுவைதோன்ற கம்பர் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சீதையின் அழகிற்கு உவமையாகக் காட்டிய வாழை, வாள், சுத்திரிகையின் கைப்பிடி, கிளிமுக்கு, கெண்டை மீன், முத்து, வில், நீர்ச்சுழி முதலான உவமானங்களில் சங்க ஆற்றுப்படை நூல்கள், சிலம்பின் தொடர்ச்சியைக் காண முடிகின்றது. இவ்வருணனை மரபின் தொடர்ச்சியாகவே மலையாள மணிப்பிரவாளக் காவியங்களான உண்ணிச்சரி சரிதம், உண்ணிச்சரிருதேவி சரிதம் ஆகியவற்றில் இடம்பெறும் கணிகையர்களின் உடல் வருணனையைக் காண முடிகின்றது. அவை மேற்குறிப்பிட்ட கம்பராமாயணப் பாடல்களை நகல் எடுத்தனபோல் அமைந்துள்ளன. வள்ளுவ நாட்டிற்குப்பட்ட சோக்கிரம் எனும் கிராமத்தைச் சார்ந்த கணிகையர்குல நடனமாதான "கூத்தத்தி குலமணி" உண்ணிச்சரிருதேவியைக் கவிஞர் இவ்வாறு வருணிக்கின்றார்.

காக்கைச் சிறுநிலை ஜனவரி 2024



“செந்தாமரை மலர் சேவடி என்றால் செந்தளிர் என்னைச் சிணந்திடு மன்றோ? புறவடித் தாமரைப் புறவிதழ் என்றால் பின் ஆமைக்கு முகம் கருக்காதா? தாழை மொட்டு கணைக்கால் என்றால் கொழுத்த வாழை பகை கொள்ளாதோ? மங்கல அல்குல் மணந்திட்டு டென்றால் மதனன் தேர்த்தட்டு சினங் கொள்ளாதோ? ஆலிலை வயிறு என்று சொன்னால் அரிய அகங்கை என்ன நினைக்கும்? மின்னல் கீற்று கொடியிடை என்றால் மீனக் கொடியோனின் கொடி முனியாதோ? கரையின் முனையோ கொங்கை என்றால் தொங்கும் இளநீரின் முகம் கருத்து மங்காதா? கை இணையைக் கற்பகக் கொடியென்றால் செண்பக மாலை என்னை வெறுக்காதோ? கடைந்த சங்குக் கழுத்தென்றால் பொன் நாழிக்குக் கசந்திடாதா? மெல்லிய தாமரைப்பூ முகமென்றால் முழுநிலா எனக்கும் பகை யாகாதோ? கோவைச் செங்கனி வாய்மல ரென்றால் கோலப் பவளம் என்னைக் கோபிக்காதா? முறுவல் ஒளிரும் நிலா வென்றால் முல்லை மலர் முறை யிடாதா? கிளர்ஒளி மூக்கு கிளியின் அலகென்றால்? புது எள்ளின்மலர் சண்டையி டாதோ? கண்ணாடி என்று கன்னத்தைச் சொன்னால் பத்தாம் பிறைநிலவு மனங் கலங்காதா? சிறுவரி வண்டுகளொத்த இமைகளோடு காதோடிச் சென்று இருண்ட கண்கள் சேற்றில் எழுந்த குவளைப்பூ என்றால் கெண்டை மீன்கள் கவலை கொள்ளாதா? புருவக் கொடிகள் அலைநுனி என்றால் காமதேவன் வில்லதில் மேல்நிற்கும் ஒன்றிற்கு ஒன்றை ஒப்புமை காட்ட அறியாது நிற்பதனால் இத்துதியை இங்கே நிறுத்துகிறேன்!”

(மொழிபெயர்ப்பு: கத்யம் 18)

திருநெல்லிக்கு அருகிலுள்ள திருமருதூர் ஆலயத்தின் நடனமாதான உண்ணிச்சிருதேவியைக் கவிஞர் தேவன் ஸ்ரீகுமாரன் இவ்வாறு வருணிக்கிறார். மேற்கட்டிய பாடலில் உண்ணியச்சியின் சேவடிக்குச் செந்தாமரை மலரும் செந்தளிரும் உவமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் செந்தாமரை மலரை உவமையாகச் சொன்னால் செந்தளிர் என்னிடம் சினம்கொள்ளாதா? என்று கவிஞர் தற்குறிப்பேற்றம் செய்கின்றார். இவ்வாறு உடலின் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் ஓர் உவமப் பொருளைச் சொல்லி அதனால் மற்றோர் உவமப்பொருள் கவிஞரிடம் சினம்கொள்வதாகவோ முறையிடுவதாகவோ அழுவதாகவோ வருந்துவதாகவோ அடுக்கிக்கொண்டே போகிறார். சீதையின் அங்க அடையாளங்களை அனுமனுக்குக் கூறுவதாக விவரிக்கும் பாடல் ஒன்றில் கிளி ஒன்று தனது மூக்கைச் சீதையின் கை நகங்களும் ஒப்பாகாது என்று எள்ளிய மகளிரின் வாய் போன்ற முருங்கை

மலர்களைக் கொத்திக் கிழிப்பதாகக் கூறுகின்றார் (கிட்கிந்தை : நாடவிட்ட படலம்: 47). இதனைப் போன்றே உவமானப் பொருள்கள் தமக்குள் சண்டையிடுவதை ஓர் அழகியல் விவரணைக் கூறாக உண்ணிச்சிருதேவியின் ஆசிரியர் தேவன் ஸ்ரீகுமாரன் கையாண்டுள்ளார். சேவடியைத் தொடர்ந்து புறவடிக்குத் தாமரைப் பூவிதழும் ஆமையும் - கணைக்காலுக்குத் தாழை மொட்டும் மயில் கழுத்தும் - தொடைக்கு மணித்தாணும் கதலி வாழையும் - அல்குலுக்கு மணல் திட்டும் மதனன் தேர்ச் சக்கரமும் - வயிற்றுக்கு ஆலிலையும் உள்ளங்கையும் - இடைக்கு மின்னலும் இளங்கொடியும் காமனின் வில்லும் - கொங்கைக்குச் சரை நுனியும் இளநீரும் - கைகளுக்குக் கற்பகக் கொடியும் செண்பக மாலையும் - கழுத்திற்குச் சங்கும் நாழியும் - முகத்திற்குத் தாமரைப் பூவும் முழுநிலவும் - உதட்டிற்குக் கோவைக் கனியும் பவளமும் - புன்முறுவலுக்கு நிலாக்கீற்றும் முல்லைப்பூவும் - மூக்கிற்குக் கிளியின் அலகும் எள் பூவும் - கன்னங்களுக்குக் கண்ணாடியும் பத்தாம் நாள் நிலாப் பிறையும் - இமைகளுக்குச் சிறிய வரி வண்டுகளும் கண்ணுக்குக் குவளை மலரும் கெண்டை மீன்களும் உவமையாக ஆளப்பட்டுள்ளன. சுரைக்காய், கண்ணாடி, நிலாக்கீற்று, கற்பகக் கொடி, செண்பக மாலை ஆகிய உவமானங்கள் நீங்கலாக ஏனைய உவமானங்கள் யாவும் கம்பரால் கையாளப்பட்டவையே.

இதனைப் போன்றே கணிகையரைப் பற்றிய மற்றொரு மணிப்பிரவாள இலக்கியமான உண்ணியச்சி சரித்தத்திலும் உண்ணியச்சியின் வருணனை பாதாதி கேசமாக அமைந்துள்ளது. அவ்வருணனை பின்வருமாறு:

“புறவடியின் ஒளி புறம்போகச் செய்யும் புதிய பொற்றாமரைப் பூவிதழ் பொலிவினால் அன்ன மென்னைடையும் அப்பிடியின் நடையும் சற்றும் வேறல்லாதவாறு மெல்லியலாகும் மணற் திட்டும் மணித்தேர் சக்கரமும் வெல்ல முடியாதெனத் திகழும் அல்குல் தடம் கொழுக்கொழுத்த குளிர் கதலி வாழையைப் பழி செய்யும் எழில் தொடையும் பரம புருஷனின் பாஞ்சன்ய சங்கையும் பாந்துத் தேற்கடிக்கும் அந்நெடுங் கழுத்து பண்டைய மாணிக்க ஒளி எழும் களிந்த கனிகளையும் பாந்துத் தேற்கடிக்கும் இதழ்த் தேன் புருவக் கொடியும் தாமரைக் கண்ணுடையாளின் முன்நாசியோ புது எள்பூவின் தோற்றமாம் கன்னங்கள் கண்ணாடி என்று சொன்னால் அற்பமாய் கவலை கொள்ளாதோ? ஈசன் சூடும் நிலா வாகை மாலைக்கு தன் வளை ஒலிகளால் வாழ்க்கை இல்லையென்று வாய்விட்டுச் சொல்கின்றன கைகள்”

கம்பனில் பயின்று வந்துள்ள உவமைகளே



உண்ணியச்சி சரிதத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன. கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெறும் புறவடி, கணைக்கால், அல்குல் போன்ற சொற்கள் அவ்வாறே இவ்விரண்டு மணிப்பிரவாள நூல்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இச்சொற்களை இதற்குப் பின்னைய மலையாள இலக்கியங்களில் காண இயலாது. மேலும் சேவடி, புறவடி, கணைக்கால், தொடை, அல்குல், இடை, வயிறு, மார்பகம், கைகள், கழுத்து, வாய், முறுவல், மூக்கு, புருவம், கண்கள் என்று ஒன்றின்மேல் ஒன்றை அடுக்கும் வரிசைமுறை என்பதும் கம்பராமாயணத்தில் இருப்பது போலவே உள்ளது.

### தமிழ்ப்பெயரடை வடிவங்கள்

தமிழ்ப் படலப் பகுப்பு, பதிக மரபு, வடமொழி இராமாயணக் கதைமாந்தர்களின் பெயர்களைப் பொருட்பெயர்ப்பு செய்வது என்கிற கம்பரின் மொழியாக்க மரபை இராமசரிதத்தைத் தொடர்ந்து கண்ணச ராமாயணத்திலும் காணலாம். அத்துடன் இவ்விரு காப்பியங்களிலும் கம்பராமாயணச் சொல்லாட்சிகளும் தொடர்வடிவங்களும் உவமைகளும் மிகுதியாகப் பயின்று வருகின்றன. வாலியினைக் 'கவிக்குலத்தரசன்' என்று கம்பர் அழைக்கும் முறையினை (கவிக்குலத்தரச மன்ன, வாலிவதைப் படலம் 4164) ராமசரிதத்திலும் (கவி குலத்தரசர்க்கும் அரசன் சொன்னான்; ப.2, பாடல் :1) காணமுடிகிறது.

கார்நெடுங்கண் கார் குமுலான், மலர்த்தையல் முதலான பெண்ணைக்குறிக்கும் தமிழ்ப்பெயரடைச் சொற்கள் இராமசரிதத்தில் மட்டுமன்றி 'வண்டார் குழல் வைதேகி' (யுத்த காண்டம்: 82-3), காரார் குழல் வைதேகி (கிட்கிந்தா காண்டம்: 147), துமொழி மார் (கிட்கிந்தா காண்டம்: 148) காரார் குழல் மடவார் (கிட்கிந்தா காண்டம்: 111) எனக் கண்ணச இராமாயணத்திலும் தொடர்ந்து பயின்று வருகின்றது. மட்டுமல்லாது மணிப்பிரவாள காவியங்களிலும் இத்தகைய தமிழ்ப் பெயரடை, மரபுத்தொடர்களின் பயன்பாட்டினைக் காணமுடிகின்றது. 'கண்ணியாம் உண்ணியாடி', 'அடிதொடும் இனிய குழல்', 'சுடரணி முறுவல்', 'கற்றைவார் குழலிமார்' முதலான பெயரடை வடிவங்களை உண்ணியாடி சரிதத்தில் காணமுடிகின்றது. நாம் வியக்கத்தக்க வகையில் அகநானூற்று முல்லைத்திணைப் பாடலில் (அகம்:54) இடம்பெறும் 'முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்' என்ற தொடர் உண்ணியச்சி சரிதத்தில் 'மூவாத் திங்கள் அணிஞ்ஞ பிரான்' (மேற்கோள்: கெ.எம்.ஜார்ஜ்: ப.211) என்று இடம்பெறுகிறது. மேலும் பெரியபுராண கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தில் இடம்பெறும் 'புதுமலர்க் காவில்' என்ற தொடர் உண்ணிச்சிருதேவி சரிதத்தில் அவ்வாறே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. (கத்யம் எண்:5) இதே காவியத்தில் இறைத்துதியாக அமையும் முதல் சுலோகத்தில் வெள்ளைக் கபாலம், அரவு, நீறு, ஆறெழுத்து, வெண்மழு ஆகிய தேவரசர்

சொற்கள், பெயரடைகள் பயின்று வருவதைக் காணமுடிகிறது. மேலும், இந்நூலில் சோக்கிரம் கிராமத்தில் உள்ள அர்த்தநாதீஸ்வரர் வருணனையாக இடம்பெறும் பகுதியில் தேவாரப் பாடல்களில் இடம்பெறும் 'உடுத்த கூறை', 'புலித்தோல்' ஆகிய தொடர்களைக் காணமுடிகின்றது.

"இடத்துப்பாடு சேடிமார் வலத்துப்பாடு புதுமா அடித்தளிப் புணர்க்கு பொற்சிலம்பினோடெலும்பும் இட்டுடுத்த கூறயாம் புலித்தொலி கூறபாதியாம்" (கத்யம்:3)

இதேபோன்று நம்மாழ்வாரின் பெரிய திருமொழியில் திருமாலைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட, 'மல்லார்தோள்' என்ற பெயரடை கண்ணச ராமாயணத்தில் 'மல்லார்தோளன் மனுவரன்' (யுத்தகாண்டம் - 42), 'மல்லார்தோளன்' (யுத்தகாண்டம் - 63) இராமனைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய தமிழ்ப் பெயரடைகளின் ஆளுகையைச் செறுசேரி எழுதிய கண்ணனின் லீலைகளை விவரிக்கும் 'கிருஷ்ண காத்யிலும் காணமுடிகின்றது. சான்றுக்குச் சில பின்வருமாறு: 'செந்தளிர்', 'சூலுற்ற கார்வண்ணன்', 'கொண்டல் நேர்வண்ணன்' (மேற்கோள்: கெ.எம்.ஜார்ஜ்: பக்.317-321). ஆகவே, தமிழ் மரபின் தொடர்ச்சியைப் பழைய மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள், பாட்டு இலக்கியங்கள் தொடங்கி தனித்த மலையாள இலக்கிய வகையினதாகக் காணப்படும் 'கிருஷ்ணகாத்யிலும் காணமுடிகின்றது.

### முடிவுரை

தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்களான பழைய மணிப்பிரவாளம், பாட்டு ஆகிய இரண்டு வகையான இலக்கியங்களும் மொழி, இலக்கணம், பாடுபொருள், நடையியல், சமூகச் சார்புநிலை, பண்பாட்டுப் பின்புலம் ஆகியவற்றில் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவை தமக்கான இலக்கிய உருவாக்கக் கூறுகளைப் பெரிதும் தமிழ் மரபிலிருந்தே பெற்றுள்ளன. இலக்கியத்தின் பாடுபொருளைக் கட்டமைக்கும் அடிக்கருத்து இலக்கியத்தின் அழகியல் கூறுகளாக அமையும் உவமை, வருணனை, மொழிநடை, யாப்பியல் என்பனவற்றைத் தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்கள் தமிழ் மூலத்திலிருந்தே பெற்றுள்ளன. சம்பு காவியங்களான (பாட்டும் உரையும் கலந்த இலக்கிய வகை) பழைய மணிப்பிரவாள இலக்கியங்களில் 'கத்யம்' எனச் சொல்லப்படும் பாட்டுகள் சமஸ்கிருத ஸ்லோக மரபு சார்ந்திருந்தாலும் கத்யம் என்கிற உரைநடைப் பகுதி தமிழ் விருத்தப்பாவின நடையில் அமைந்து தமிழ் எடுத்துரைப்பியல் மரபின் கூறுகளைப் பெற்றுள்ளது. சங்க அகப்பாடல் மரபின் கூறுகளை உள்வாங்கி உருவான பெருங்காப்பியமான கம்பராமாயணத்தின் இலக்கியக் கூறுகள்

கார்நெடுங்கண் கார்நெடுங்கண் கார்நெடுங்கண் 2024



மலையாள பாட்டு இலக்கியத்தில் எல்லாவிதமான இழைமானக் கூறுகளிலும் ஊடாடியுள்ளன. கம்பராமாயணத்தைக் கேரளக் கோயில்களில் படிப்பதற்கு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டமையும் கேரளத்தில் நிகழ்த்தப்படும் தோற்பாவைக் கூத்தில் கம்பராமாயணப் பாடல்கள் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகப் பாடப்பட்டு வருவதும் கம்பராமாயணம் தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்களில் ஊடாடி நிற்பதற்கான காரணமாக அமைந்துள்ளது. இதனைப்போன்றே தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியங்களான பன்னிரு திருமுறையும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தமும் தொடக்ககால மலையாளப் புலவர்களின் வாசிப்பிற்குரியனவாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால்தான் தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியத்தின்பயிற்றுவரும்சொற்றொடர்கள், உவமைகள் ஆகியன பாட்டு, மணிப்பிரவாள இலக்கியப் பணுவல்களின் இழைமானத்தில் ஊடாடி நிற்கின்றன.

ஏனைய நவீன இந்திய மொழிகளைப் போலவே மலையாளமும் பேச்சு மொழியிலிருந்தே இலக்கிய மொழியாவதற்குப் பக்தி மரபைக் கைக்கொண்டுள்ளது. தொடக்ககாலப் பாட்டு இலக்கியங்கள் இராமாயணக்கதை தொடர்பானவை என்றாலும் அவற்றின் அடிநாதமாகப் பக்தியே இழையோடுகிறது. எனவே ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், கம்பர் ஆகியோரின் பாசர, செய்யுள்மரபின் நீட்சியாகவே மலையாளப் பாட்டு இலக்கியம் உருப்பெற்றுள்ளது. மலையாள இலக்கியத்தின் தொடக்கத்திற்குப் பக்தி ஓர் ஊற்றுக்கண்ணாகத் திகழ்ந்தாலும் கோயிற் பண்பாடு சார்ந்த கணிகையரின் கூத்து மரபும் மற்றொரு ஊற்றுக்கண்ணாக அமைந்துள்ளது. பழைய மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் கணிகையரின் கூத்து மரபிலிருந்து உருவானவை என்றாலும் அவற்றுக்கான அடிக்கருத்துகள் சிலம்பு, மேகலை எனும் தமிழ்க் காப்பியங்களிலிருந்தே பெறப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாட்டியல் நூல்களில் குறிப்பிடப்படும் குறத்திப்பாட்டு என்னும் இலக்கிய வகைக்குத் தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லையென்றாலும் மலையாள இலக்கிய மரபில் - பாட்டிலக்கிய மரபில் குறத்திப்பாட்டுப் பணுவல் ஒன்றைக் காணமுடிகின்றது. அதேபோன்று குறம், குறவஞ்சி, குறவ நாடகம், ஏசல் இலக்கியம் என்ற வகைமை வளர்ச்சியில் ஏசல் பாட்டின் தொடர்ச்சியை மலையாள நாட்டார் இலக்கிய மரபில் காணமுடிகின்றது.

பழந்தமிழ் மலையாள இலக்கியங்களுக்கிடையிலான ஊடாட்டங்கள் - ஊடிழை இலக்கியத் தன்மைகள் தமிழ், மலையாளச் சமூகங்களை ஊடிழைச் சமூகங்களாகவும் தமிழ், மலையாள இலக்கியங்களை ஊடிழை இலக்கியத் தன்மைகொண்ட ஒரே

இலக்கியக் குடும்பமாகவும் கட்டமைக்க உதவுகின்றன. மலையாள பாட்டிலக்கிய மரபு மக்கள் இலக்கிய மரபோடு இணைந்து நின்ற பக்தி மரபின் வாயிலாகத் தனக்கான அடையாளத்தை உருவாக்கியுள்ளது. மணிப்பிரவாள இலக்கியங்கள் கோயிற் பண்பாட்டோடு இணைந்த கணிகையர் மரபு சார்ந்தது என்றாலும் அதன்மூலம் சோழர்காலக் கோயிற் பண்பாட்டோடு உறவுகொண்டதாக இருக்கிறது. மணிப்பிரவாள இலக்கியமான உண்ணியச்சி சரிதத்தில் வரும் உண்ணியச்சியும் அவருடைய தாய் அச்சியாரும் சேலத்து அதியமானல்லூரிலிருந்து அதாவது தகடுரிலிருந்து வருவதாக நாலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பின்வரும் பாடலடிகள் சோழநாட்டைப் பற்றியும் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் வழங்கிய, 'ஆணையச்சி' என்கிற நாணயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது.

"சோணகக் குதிரை சோணாட்டு விற்றால் நமக்கு ஆணையச்சு உடன் இரண்டாயிரம் கிட்டும் இன்று ஆன விற்றாலும் எண்ணாயிரம் கிட்டலாம்"

எனவே தொடக்ககால மலையாள இலக்கியங்கள் உருவான காலப்பகுதியில் கேரளமும் தமிழகமும் சமூக, அரசியல் ஊடாட்டங்கொண்ட ஒரே பண்பாட்டுப் பகுதியாக நிலவியிருந்திருக்கிறது. இக்கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் உவமைகள், அடைத் தொடர்கள் என்பன சான்று என்ற அளவில் சிலவே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவை விரிவான ஆய்வுக்குரியவை.

துணைநூற் பட்டியல்

தமிழ்

1. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., (ப.ஆ.), கம்பராமாயணம் - கிட்கிந்தா காண்டம், கம்பன் அறநிலை, கோவை, 2008.

மலையாளம்

2. க்ருஷ்ண கைமன் (உ.ஆ.), அனந்தபுர வர்ணனம், நேஷனல் புக் ஸ்டால், மே, 2018.

3. நாராயணியிள்ளை, பி.கெ., (ப.ஆ.), உண்ணியச்சி சரிதம், பதிப்புத்துறை, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், இரண்டாம் பதிப்பு, 1970.

4. புதுஸ்லேரி ராமச்சந்திரன் (உ.ஆ.), கண்ணச ராமாயணம், கேரள பாஷா இன்ஸ்டிடியூட், திருவனந்தபுரம், மே, 2013.

5. ஜார்ஜ், கே.எம்., (ப.ஆ.), சாஹித்ய சரிதரம் பரஸ்தானிங்ஙளிலூடெ, நேஷனல் புக் ஸ்டால், கோட்டயம், 1984.

6. ஸீந்தரம் தனுவச்சபுரம், உண்ணிச்சிருதேவி சரிதம், கேரள பாஷா, கின்ஸ்டிடியூட், திருவனந்தபுரம், 2014 (இ.ப)

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்



## தமிழ் நாட்டில் காலம் தோறும் பலி

(ஆட்டுக்குட்டியில் இருந்து இணையப் பரிவர்த்தனை வரை)

இவ்வுலகம் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்குகிறது என்றும் அந்தச் சக்தியை வழிபாட்டின் மூலமாகவும் பலிகொடுப்பதன் மூலமாகவும் திருப்திப்படுத்தி, தமக்கு உதவி புரியச் செய்யலாம் என்றும் அந்தச் சக்தியை ஞானத்தால் அல்லாமல் பக்தியால் மட்டுமே அறிய முடியும் என்றும் அனுமானம் (குறிபிதம்) செய்து கொண்டு அதன் அடிப்படையில் உருவாகும் நம்பிக்கைகளும் நடைமுறைகளும் அடங்கிய ஓர் அமைப்பே சமயம் என்று வரையறுக்கலாம்.

ஜார்ஜ் தாம்சன் - தமிழில் : நேத்ரா

மதம் என்ற அமைப்பு உருவான பின்பு அதில் கடவுளர்கள் முக்கிய இடம் பெற்றனர். இக்கடவுளர்கள், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று வகையான ஆற்றல் படைத்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இதன் தொடர்ச்சியாக உருவாகியது. இதனால் இத்தகைய ஆற்றல் படைத்தவரைச் சினமுறாது பார்த்துக் கொள்ளுதலும், அவரை மன நிறைவுடையச் செய்வதும், அவரை வழிபடுபவரின் கடமை என்ற கருத்து நிலை ஆதி மனிதர்களிடம் தோன்றியது. இம்முயற்சியில் உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சில வழிபாட்டு முறைகள் தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றன. இவற்றை மானுட்வியலர் சமயச் சடங்குகள் (Religious Rituals) என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடுவர். இச்சடங்குகள் காலம் தோறும் வளர்ச்சி பெற்றும் மாறுதல்களை அடைந்தும் வந்துள்ளன.

இவ்வகையில் தமிழர்களின் சமய வாழ்விலும் அவர்கள் நம்பிப்பின்பற்றிய சமயக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில சடங்குகள் உருவாகி நிலை பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் கடவுளை நிறைவு செய்யவும் அவர் துணையைப் பெறவும், அவரது கோபத்தைத் தணிக்கவும் மேற்கொள்ளும் சடங்குகளில் ஒன்றாகப் 'பலி' என்பது இடம் பெற்றுள்ளது. இன்று பலி என்ற சொல் விலங்கு உயிர்ப்பலியைக் குறிப்பது என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

காணிக்கை, படையல், பட(டை)ப்புப் போடுதல், நேர்ச்சை (நேர்ந்து கொள்ளல்), நைவேத்தியம், திரளை கொடுத்தல், பிரசாதம் என்பன இச்சொல்லுடன் தொடர்புடைய பிற சொற்களாக அமைந்துள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையே சிறிசில வேறுபாடுகள் உண்டு. இருப்பினும்

ஏதேனும் ஒருவகையில் 'பலி' என்ற சொல்லுடன் இவை தொடர்புடையன. சங்க நூல்களில் பயின்று வரும் தொன்மையான சொல் என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரையில் பலி என்ற சொல்லே கையாளப்படுகிறது.

### பலி

பலி என்ற சொல் பாலி மொழிச் சொல் என்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் லெக்சிகன் குறிப்பிடுகிறது. வைதீக எதிர்ப்புச் சமயங்களில் ஒன்று பௌத்தம். இச்சமயத்தின் நூல்கள் பெரும்பாலும் பாலி மொழியிலேயே எழுதப்பட்டன. அது தோன்றிய காலத்திலேயே பௌத்தம் தமிழ்நாட்டில் பரவி இருந்தமையால் பாலி மொழியும் சமயப் பரவல் வழி அறிமுகம் ஆகி இருக்கும் வாய்ப்பு இருந்துள்ளது. பலி என்ற சொல் 'யாகம் முதலியவற்றில் தேவர் பிதிரர் முதலியோரை உத்தேசித்து இடும் உணவுப் பொருள்' என்ற பொருளைக் குறிப்பிடுவதாக மேற்கூறிய அகராதி கூறுகிறது. இந்த அகராதி தவிர வேறு சில முக்கிய அகராதிகளும் இதனை ஒத்த பொருள்களையே தருகின்றன. அவை வருமாறு:

**கல்வெட்டுச் சொல்லகராதி:** பூசைக்குப் படைக்கப்படும் பொருள், நிவேதனம், படையல்.

**தமிழ் அகரமுதலி:** வேள்வி முதலியவற்றில் தேவர் தென்புலத்தார் முதலியோரை முன்னிட்டு இடும் உணவுப்பொருள்; பலியிடுதற்குரிய உயிரினம் முதலியன. காக்கை முதலிய உயிரினங்கள் உண்ண இடுஞ்சோறு. சோறு, பூசையில் அருச்சிக்கும் பூ முதலியன. சாம்பல், திருநீறு, கப்பம்.

**சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியம்:** தெய்வப்படையல்.



இவற்றை எல்லாம் ஒரு சேர நோக்கும்போது பலி என்ற சொல்லானது தெய்வங்கள், இயற்கை ஆற்றலுக்கு அப்பாற் பட்டவையாக உருவாக்கப்பட்ட கற்பனைப் படைப்புகளான பேய் பூதம் பிசாசு, இறந்துபட்டோரின் ஆவி என்பனவற்றிற்காகப் படைக்கப்படும் படையல்களைக் குறிப்பது என்பது வெளிப்படுகிறது. காகத்துக்குப் படைக்கும் உணவும் பலி என்றே சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

### பலிப் பொருள்கள்

பலியில் இடும் பொருள்கள் எவை என்பது குறித்த பதிவு சங்க நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன்படி மலர், தேன், விலங்கு, தானியம், சமைத்த உணவுகள் என்பன பலியாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்செயல்களைக் குறிக்கும் தற்போதைய சொற்களாக, காணிக்கை, நேர்ச்சை என்ற சொற்கள் அமைந்துள்ளன. பலியை ஏற்கும் தெய்வத்திற்கும் அதை வழிபடும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவு நிலையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களால் இச்சொற்கள் உருவாகியுள்ளன.

### நேர்ச்சை - காணிக்கை

தம் விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும் என்று கடவுளிடம் வேண்டுகல் செய்வதுடன், அதை அவர் நிறைவேற்றினால் அதற்கு மாற்றாக, தான் இன்ன பொருளை வழங்குவேன் என்று உறுதிபட வாக்குறுதி அளிப்பது நேர்ச்சை ஆகும். நேர்ந்து கொள்ளுதல் என்றும் இதைக் குறிப்பார். இந்த வாக்குறுதியை, வாங்கிய கடனைத் திருப்பி அளிப்பது போன்று திருப்பித் தரவேண்டும் என்பது நம்பிக்கை ஆகும். அவ்வாறு நிறைவேற்றத் தவறுவது தெய்வக் குற்றமாகும் என்று கருதுவர். இதன் அடிப்படையில் நேர்த்திக்கடன் என்ற சொல்லாட்சியும் உண்டு. உடல்நலம், திருமணம், கால்நடை விருத்தி, மக்கட்பேறு, திருடு போன பொருள் திரும்பக் கிடைத்தல், நல்ல விளைச்சல், வேலைவாய்ப்பு எனபன நேர்ச்சைக்கான முக்கிய காரணங்களாகும்.

நேர்ச்சையினால் விரும்பியது நிறைவேறிவிட்டால் தான் வாக்களித்தபடி பொருளை வழங்குதல் காணிக்கை அல்லது காணிக்கை செலுத்தல் ஆகும். வேண்டுகல் செய்யாமலும் காணிக்கை செலுத்துதல் நிகழ்தலும் உண்டு.

### படையல்

தெய்வ உருவத்தின் முன்னால் உணவுப் பொருட்களைப் படைத்தல் படையல் ஆகும். தமிழக நாட்டார் தெய்வக் கேரவில்களில் இதைப் படைப்பு, படப்பு, படப்புப் போடுதல், படப்புச் (படைப்பு) சோறு என்பர். சமைத்த உணவைப் பெரிய உருண்டையாக உருட்டிக் கொடுக்கும் மரபு சங்ககாலத்தில் இருந்துள்ளது. இதனைப் 'பிண்டம்' என்று அழைத்துள்ளனர். 'திரளை

கொடுத்தல்' என்றும் கூறுவதுண்டு. இப்பலிப் பொருள்களும், அவை படைக்கப்படும் முறையும் காலம் தோறும் மாற்றங்களுக்கு ஆளாகி வந்துள்ளன. பல புதிய பலிப்பொருட்களும் அறிமுகமாகி உள்ளன. இவற்றைக் குறித்த அறிமுகமே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இம்முயற்சியில் பலியுடன் இணைந்து நிற்கும் காணிக்கை, நேர்ச்சை என்பனவற்றில் நிகழ்ந்துள்ள மாறுதல்களும் அறிமுகமாகின்றன. இம்முயற்சியின் முதற்கட்டமாகக் கூட்டு வழிபாடு (Congregational prayer) தனிமனிதர்களின் வழிபாடு என்ற இருவழிபாட்டு முறைகள் குறித்து அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது.

சமயங்களில் நிறுவனச் சமயம் (Institutionalised Religion) என்ற வகைமைக்குள் உட்படுத்தப்படும் சமயங்கள் தங்களுக்கென்று மூன்று முக்கிய அடையாளங்களைக் கொண்டிருக்கும். முதலாவது வழிபாட்டில் அதை நடத்தி வைப்போருக்கும் அதில் கலந்து கொள்வோருக்கும் இடையிலான ஓர் இணக்கமான பங்கேற்பு. இதன்படி இவ்விரு தரப்பினரின் பங்கேற்பில் இருவரது செயல்பாடுகளும் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கும். மீறக்கூடாத ஒன்றாக அவை விளங்கும். சமயத் தலைமை பல படிநிலைகளைக் கொண்டு விளங்குவதுடன் தம் சமயத்தவரின் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், வழிபாட்டு முறை என்பனவற்றை முறைப்படுத்தும் அதிகாரம் கொண்டிருக்கும். தம் சமயத்திற்கென ஒரு புனித நூலைக் கொண்டிருக்கும். அது விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகப் போற்றப்படும்.

ஒரு வகையில் நிறுவனச் சமயமானது இறுக்கமாகக் காட்சியளித்தாலும், தனி மனிதர்களின் பலி, காணிக்கை, நேர்ச்சை என்பனவற்றைச் சில விதிமுறைகளுக்கு உட்படுத்திச் செயல்படுத்த அனுமதிக்கவும் செய்யும். இதனால் தனிமனிதன் சார்ந்தும் வழிபாட்டுத் தலம் சார்ந்தும் இரண்டு வழிமுறைகளில் இவை வெளிப்படும்.

### படையல் பொருட்களும் படையலின் நோக்கமும்

குறிப்பிட்ட விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும், சில உலகியல் பயன்களை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே பலி நிகழ்த்தப்படுகிறது. அத்துடன் தம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிய தெய்வத்துக்கு நன்றி கூறலும், தெய்வம் நம் மீது சினம் கொண்டிருக்கிறது என்று நம்பி அதன் சினத்தைத் தணிப்பதற்கும் பலி நிகழ்கிறது.

இப்பலி என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக வளர்ச்சியை ஒட்டிக் காலந்தோறும் பல மாற்றங்களைப் பெற்று வந்துள்ளது. இவற்றைச் சமூக வரலாற்று நோக்கி ஆய்வு செய்ய இடமுள்ளது.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பேராசிரியர், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்



## தமிழின் தனிச் சிறப்பியல்புகள்

இந்திய மொழிகளில், தொடர்ந்த இலக்கண, இலக்கியப் பாரம்பரிய வளம் கொண்ட மொழி நம் தமிழ்மொழி. பிற இந்திய மொழிகளில் எழுத்துவடிவில் உள்ள முதல் இலக்கிய நூல் இராமாயணமாகவோ, மகாபாரதமாகவோதான் இருக்கும்.

ஆனால் நம் மொழி மட்டும்தான் அதற்கே உரிய, வேறெந்த மொழியிலும் இல்லாத ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் ஆகிய எட்டுத்தொகைநூல்களையும், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, பட்டினப்பாலை, மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம் என்னும் பத்துப்பாட்டு நூல்களையும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்னும் இரட்டைக் காப்பியங்களையும், திருக்குறள் என்னும் ஒப்பற்ற உலகப்பொதுமறையையும் கன்னி இலக்கியங்களாகக் கொண்டுள்ளது. இவை தவிர நாலடியார், திரிகடுகம், கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது போன்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும், முத்தொள்ளாயிரம் போன்ற எழில் கொண்ட இலக்கியங்களும் காலந்தோறும், பாடுபொருள், இலக்கிய வகை என அனைத்திலும் உயர்வும், செம்மையும் தனித்துவமும் கொண்ட ஒருதனிச் செம்மொழி. இதன் செழுமையும், வளமையும் ஈடு இணையற்றவை.

இலக்கண இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது, தமிழின் மொழியமைப்பும் தனிச் சிறப்புடையது. திராவிட மொழிக் குடும்பம் என்று குறிப்பிடப்படும் மொழிகளில் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு, கொங்கணி ஆகிய முன்னணி மொழிகளும், பிறவும் எளிதில் வடமொழி இலக்கணப் போக்கை தங்கள் மொழிகளில் ஏற்றுக்கொண்டன. தமிழ் மட்டும் தனித்து நின்று தன் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டித் தொடர்ந்து தன் நலம் கொடாமல் காத்து வருகிறது. காலந்தோறும் தமிழ்மொழிக்கும் பல அச்சுறுத்தல்கள் நிகழ்ந்து வந்தாலும், “தன் சீரிளமைத் திறம்” குன்றாமல் மேன்மேலும் சிறப்புற்று வருகிறது. இதன் இந்நிலைக்குக் காரணமான தமிழ்பால் பற்றுக் கொண்ட மக்களுக்கும், தமிழறிஞர்களுக்கும், பிறதுறை அறிஞர்களுக்கும், மொழி வல்லுநர்களுக்கும், குறிப்பாக நம் இலக்கண ஆசிரியர்களுக்கும் நன்றியுரைத்துப் பாராட்ட வேண்டும்.

பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழ்நாட்டிற்குப் பல நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பும், பண்பாட்டுத்

தொடர்பும் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை நம் இலக்கியங்கள், அகழ்வாராய்ச்சிகள், வரலாற்றுச் சான்றுகள், பிறநாட்டு அறிஞர்களின் குறிப்புரைகள் வாயிலாக அறிகிறோம். பல நாட்டவரும், பல மொழிகளும் அறிமுகம் ஆகியிருந்தாலும் ஒரே ஒரு மொழி மட்டும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நம் மொழியை மீற முயன்று முயன்று தோற்றுப்போய்ச் சீறி நிற்கிறது. நம் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியர் காலம் தொடங்கி இவ் அச்சுறுத்தல் இருந்தாலும், எத்தனை எளிதாக நம் பாட்டினார் தொல்காப்பியர் அதைப் புறந்தள்ள வழிசொல்லிக் கொடுத்துள்ளார் பாருங்கள்!

“வடசொல் கிளவி வடவெழுத்து ஓர்இ  
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”

என்று இலக்கணம் வகுத்துச் சென்றுள்ளார். ‘வடசொல் கிளவி’ - அதாவது சமஸ்கிருதச் சொல் - அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றால், அந்த மொழியின் எழுத்துகளை ‘ஓர்இ’ - தள்ளி, விலக்கி, தவிர்த்து, ஒதுக்கி - (எத்தனை வேண்டுமானாலும் கூறலாம் - அதற்காகத்தான் ‘ஓர்இ’ என்று அளபெடையாகக் குறிப்பிட்டார்) தமிழ் எழுத்திலக்கணத்திற்குப் பொருந்துமாறு மாற்றிப் பயன்படுத்துக என்று வரம்பு விதித்துச் சென்றார். அதனால்தான் நாம் ‘க்ருஷ்ணா’ என்பதைக் கிருஷ்ணன் என்றும், ‘ப்ரியமான’ என்பதைப் பிரியமான என்று ‘ஆனந்த’ என்பதை ஆனந்தன் என்னும் ‘பரமேஷ்’ என்பதைப் பரமேசன் என்றும் எழுதுகிறோம். இந்த இடத்தில் தொல்காப்பியரின் உளவியலையும் சற்று எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

புதியதாக எது வந்தாலும் அதை விரும்புவது மனித மனத்தின் இயல்பு. அதிலும் நம் தமிழ் நெஞ்சங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. புதியதாக எது வந்தாலும், உணவோ, உடையோ, இறைவனோ, இறைச்சியோ, எண்ணங்களோ எதுவாயிருந்தாலும், நமக்குப் பொருந்துமா என்ற எண்ணம் ஒருசிறிதும் இல்லாமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். தேவையா, பொருந்துமா என்று யாரேனும் கேட்டுவிட்டால் ‘கிழியட்டும் பழம் பஞ்சாங்கம்’ என எடுத்தெறியவும் தயங்கமாட்டோம். விளக்கிச் சொல்ல வேண்டிய தேவை எதுவும் இல்லை. உணர்ந்துகொள்ள ஒன்றிரண்டு மட்டும் சொல்வோம். ‘முருகன்







தமிழ்மொழியும் சமத்துவம் கொண்டது. அதாவது ஒலிகளில் பெரியது, சிறியது - உயர்ந்தது, நலிந்தது என்னும் பாகுபாடு கிடையாது. ஒத்த ஒலிகளின் கூட்டமைப்பே தமிழ்மொழி. அவை ஒலிக்கும் கால் அளவைக் கொண்டு குறில், நெடில் என்ற பாகுபாடு இருக்கிறதே தவிர 'மகா', 'அல்பம்' என்ற பாகுபாடு இல்லை. பிற இந்திய மொழிகளிலும், தமிழ் தவிர்ந்த திராவிட குடும்ப மொழிகளிலும், 'மகாப் பிராணா', 'அல்பப் பிராணா' என்று 'பெரிய ஒலி', 'சிறிய ஒலி' என்னும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

தமிழ்மொழியின் பால் வேறுபாடும் இயற்கையானது. இயற்கையில் ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு மட்டுமே உண்டு. அப்படியே நம் மொழியில், ஆண், பெண் என்றும், பலர் என்றும், மக்களைத் தவிர ஏனைய உயிர் உள்ளவை, இல்லாதவை அனைத்தையும் ஒன்று, பல எனவும் வகுத்தனர். இப்பாகுபாட்டில் உள்ள அறிவியல் ஒழுங்கையும், இயல்பான போக்கையும் அறியலாம். இக் காலத் தமிழ் இலக்கணம் பால் பாகுபாட்டில் மூன்றாம் பாலினம் என்ற ஒன்றையும் சிலர் இணைக்கின்றனர். அவர்களுடைய எண்ணத்தில் திருநங்கையர்க்கும், திருநம்பியர்க்கும் நாம் கொடுக்கும் மதிப்பு என்று எண்ணுகின்றனர். இதைக் குறித்தும் நம் முன்னோர் எண்ணாமலில்லை. இலக்கணத்தில் பால் பாகுபாடு குறித்துப் பேசும்போது, 'ஆண் தன்மை' மிக்கு இருப்பின் 'அலி' என்றும், 'பெண்' தன்மை மிக்கு இருப்பின் 'பேடி' என்றும் வழங்க வேண்டும். என்றும் வகுத்தனர். இச் சொற்கள் இயல்பாக அக் கால வழக்கில் இருந்திருந்தாலும், காலப் போக்கில், சமூக வழக்கில் சொற்பொருள் மாற்றம் கொண்டு இழிவழக்காக ஆகிவிட்டது. ஆயினும் அவற்றையும் ஆண், பெண் என்னும் பாகுபாட்டிலேயே அடக்க முடிந்ததை உணர முடியும்.

இவ் வியற்கைப் பாகுபாட்டிற்கு மாறாக வடமொழிசார் மொழிகளில் செயற்கையான பால்பாகுபாட்டு முறையே உள்ளது. அம் மொழிகளில் மேசை ஆண்பால், நாற்காலி பெண்பால், எழுதுகோல் ஆண்பால். எழுத்து பெண்பால்.

தமிழ் ஒலிப்பு முறைக்கு வருவோம். நம் மொழியில் உயிரைக் கொடுத்து ஒலிக்க வேண்டிய நிலை இல்லை. எழுத்துச் சிக்கனம் நம்மிடம் உண்டு. பட்டறிவு முதிர்ச்சியும், ஆழமும் உள்ள பெரியோர் ஒரு முறை வெளியில் இறங்கினால் ஒருசேரப் பல பணிகளை முடித்துத் திரும்புவர். முதிரா இளவயதினர் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒவ்வொரு முறை சென்று வருவதை இன்றும் நாம் காணலாம். நம் மொழியின் நுணுக்கம் அறியாத பலர், நம்மவர்களிலும் சிலர் ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் ஒரு வரிவடிவம் இருந்துவிட்டால் எளிதுதானே! தமிழில் அப்படி இல்லையே. க,ச,த,ப ஒலிகளுக்கு நம்மிடம் நான்கு எழுத்துகளே உள்ளன. வடமொழி இலக்கண அடிப்படையைக் கொண்ட திராவிட

கவிதை | ஜே. ஜெ.ஃபர்னாண்டஸ்

## மர்லின் மன்றோ, டயானா

மகாத்மா காந்தி  
மனிதநேய தெரசாள்  
மனதை மயக்கும்  
மர்லின் மன்றோ  
டயானா  
மாலைச் சூரியன்  
முழு நிலவு  
ரோசா  
தோகை மயில் நடனம்  
இப்படி  
ஏராள புகைப்படங்கள்  
என்னை ஈர்த்தாலும்  
ஏதோ செய்தாலும்  
எவ்வளவு காலம்தா நவற்றைப் பார்ப்பது  
பார்த்துக்கொண்டே யிருப்பது?  
சலியேறிப்போன மனம்  
மறந்தது மனசாற!  
ஆனால் அந்த  
கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படமும்  
அதற்குள் அந்த  
அரைக்கால் சட்டை  
அரைக்கைச் சட்டைச் சிறுவனும்  
பார்க்கப் பார்க்கச் சலிக்கவில்லை  
பார்க்காமலிருக்க இயலவில்லை!  
என்  
காலாவதியான காலத்தின்  
கறுப்பு வெள்ளை அடையாளம்.  
வளர்ந்ததுவும்  
வியோதிக மடைந்ததுவு மல்லாமல்  
வேறென்னச் சாதித்தேன்?  
வீணை யோய்விட்ட நாட்கள்  
வந்திருமோ மீண்டும்  
வாய்ப்பொன்று தந்திருமோ?  
அவன் கண்கள்  
ஊடுருவித் தேடுகிறேன்  
அதிலேதும் அடையாளம்  
அன்றே இருந்திருக்குமோ  
நானை நான்  
நலிந்துபோவேனென.  
கொப்பளிக்கும் குறும்பல்லாது  
வேறொன்று மங்கில்லை.





மொழிக் குடும்ப மொழிகளிலும், வடமொழி அடிப்படையில் பிறந்த மொழிகளிலும் நான்கு நான்கு எழுத்துகள் உள்ளனவே. அது ஒலிக்கவும், எழுதவும் சூழ்ப்பயிற்றி வழிநடத்துமே என்கின்றனர். இன்றைய காலகட்டத்தில் கணினியில் இந்திய மொழிகள் அனைத்திற்கும் ஒரே முறை போதும். தமிழுக்கு மட்டும் தனியாக வேண்டியுள்ளது. ஏன்? தமிழும் தன்னை மாற்றிக்கொண்டால் 'இந்திய ஒருமைப்பாடு' சிறக்குமே என எண்ணுபவர்களும், நம் மொழியின் தனிச்சிறப்புப் பண்பை வறட்டுப்பிடிவாதம் என்று அறியாமையில் உளறுபவர்களும் உள்ளனர். இதனைச் சற்று மொழியியல் அறிவுடன் புரிந்து கொள்வோம்.

க் ச் ட் த் ப் ற் ஆறு மெய்யொலிகளையும் வல்லினம் என்று பெயரிட்டுள்ளோம். இந்த ஆறு ஒலிகளுக்கும் இனமாக உள்ள ங் ஞ் ண் ந் ம் ன் ஒலிகளை மெல்லினம் என்கிறோம். ஏன் இவற்றை 'இனம்' என்கிறோம்? 'க்' உடன் 'ச்', 'த்', 'ப்', 'ட்', 'ற்' ஆகிய ஒலிகளை ஒன்றாக்கி ஒலிக்க இயலாது. ஏனெனில் அவை பிறக்கும் இடங்கள் வேறுவேறு. 'ச்' உடன் 'ஞ்' உம், 'ப்' உடன் 'ம்' உம், 'ற்' உடன் 'ன்' உம் ஒருங்கிணைந்து வரும். வல்லின ஒலிகளில் க், ச், த், ப் இவை நான்கு மட்டும் சொற்களின் முதலில் பயன்படுத்தப்படும். இந்நான்கு எழுத்துகளைக் கொண்டு, சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நாம் எத்தனை ஒலிகளைப் பெறுகிறோம் என்று காணலாம். 'க்' என்னும் ஒரேழுத்து மூன்று ஒலிகளைத் தருகிறது. எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்த்தாலே எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

/k/[k] - கப்பல், பக்கம்

[g] - வங்கம், தங்கம்

[h] - அகம், நகம்

'க்' என்னும் எழுத்து உயிருடன் கூடி ஒரு சொல்லுக்கு முதலிலும், மெய்யொலியுடன் கூடி இரட்டையாக வரும்போதும் [k] என அதன் இயல்பான ஒலியாக ஒலிக்கப்படுகிறது / படவேண்டும். இன்று தமிழ்நாட்டுத் தலைநகரிலும் வட தமிழகப் பகுதிகளிலும் ஒலிக்கப்படுவது போல கொய்யா (Goyya), கொலுசு (Golus), கொம்பு (Gombu) என்று ஒலிக்காது; கூடாது.

'க்' என்னும் ஒரேழுத்தே, தன் இன மெல்லின எழுத்தான 'ங்' வுடன் சேர்ந்து வரும்போது [g] என்று ஒலிக்கப்படுகிறது. இதில் வேறுமாதிரி ஒலிக்க வழியேயில்லை.

அடுத்து அகம், முகம் போன்ற சொற்களில் இந்த 'க்' என்ற எழுத்து இரண்டு உயிரெழுத்துகளுக்கு நடுவில் வருகிறது. எப்படியெனப் பார்ப்போம். அகம் என்ற சொல்லை எழுத்தெழுத்தாகப் பிரிப்போம். அ+க+அ+ம். இப்படி இரு உயிர்களுக்கு நடுவில் வரும்போது இயல்பாகவே 'ஹ' என்னும் ஒலி பெறப்படுகிறது, அல்லது பெறப்பட வேண்டும், அவ்வாறில்லாது இக்காலத்தில் 'agam' 'mugam' என்று ஒலிக்கிறார்களே, அது தவறு. இப்போது

ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். 'க்' என்னும் ஓர் ஒலி சொல்லுக்கு முதலிலும், இரட்டையாகவும் வந்தால் [k], மெல்லொலியுடன் இணைந்து வந்தால் [g], இரண்டு உயிரொலிகளுக்கு நடுவில் வந்தால் [h]. இவ்வாறு, ஒரு எழுத்தில் மூன்று ஒலிகளைக் கொண்டு வந்து தன் மொழிக்குத் தேவைப்படும் ஒலிகளை எழுத்துச் சிக்கனத்துடன் உண்டாக்கிக் கொள்ள முடிந்ததே நம் செம்மொழி.

இங்ஙனமே /ச/, [c]- சோறு, சட்டி, பச்சை, தச்சர்

[j] - பஞ்சம், கொஞ்சம், மஞ்சள்

[s] - கசடற, பசுமை

'ப்' ஒலி, சொல்லின் முதலிலும், இரட்டையாக வரும்போதும் [p] என்றும், 'ம்'ற்குப் பக்கத்தில் வரும்போது [b] என்றும் ஒலிக்கிறது.

எ.கா: பக்கம், கப்பல், [p] பம்பரம், ஐம்பால்

'த்' ஒலியும் சொல் முதலிலும், இரட்டித்து வரும் போது அழுத்தமாகத் 'த' என ஒலிக்கிறது.

எ.கா. தட்டான், தங்கம், முத்தம், பத்து

'ந்' ஒலியுடன் வரும்போது [dh] வாக ஒலிக்கிறது.

எ.கா. தந்தம், வந்தேன்.

இவ்வாறு ஒரு எழுத்தைக் கொண்டே மொழிக்குத் தேவையான ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஒலிகளைப் பிறப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் கொண்டது தமிழ்.

நம் தமிழ் மொழியின் இன்னொரு சிறப்பு - பிற இந்திய மொழிகளுக்கு இல்லாத தனிச் சிறப்பு, புதுப்புதுச் சொற்களைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்பப் படைத்துக் கொள்ளும் படைப்புத் திறன். பிற மொழிகளில் அப்படி அப்படியே ஆங்கிலச் சொற்களையும், பிறமொழிச் சொற்களையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதைத் தங்களின் 'பரந்த உள்ளம்' என்றும் பறைசாற்றிக் கொள்கிறார்கள். சமைக்க முடியவில்லையானால் எடுப்புச் சாப்பாடுதானே விதி. இதில் பெருமைக்கு இடமெங்கே? தமிழ் மட்டும் தனக்குத் தேவையானதைத் தானே சமைத்துக் கொள்ளும் வலிமை படைத்தது. அதனால்தான் பேருந்து, சிற்றுந்து, மகிழுந்து, ஏவுகணை, உணவகம், அச்சகம், முடிதிருத்தகம், கவின்கலை, நுண்கலை போன்று பலப்பல சொற்களையும் கல்வியறிவு கொள்ளாத மக்களும் எளிதாகக் கையாளும் போக்கு உள்ளது. அறிவியல், மருத்துவம், வானியல், தொழில்நுட்பம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் புதுப்புதுக் கலைச்சொற்களைப் படைக்கிறோம்.

இவ்வாறு தன்னிறைவு கொண்டு தனக்கு நிகரில்லாமல் விளங்கும் நம் மொழியினை நாம் பிழையின்றிப் பேசவும், எழுதவும் வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்



## புதுப்பெண்ணும், புதுச்சோறும்: பண்டைத்தமிழரின் வதுவைமணங்கள்

பண்டையத்தமிழகத்தில், ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் முறைப்படி திருமணம் செய்து இல்லற வாழ்வை நல்லறமாகப்பேணி வாழ்ந்திருக்கின்றனர். மணம்செய்துகொள்வதற்கு முன்பாக ஆணும், பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவதை, சந்திப்பதை, கூடுவதை, அன்றையத் தமிழ்ச்சமூகம் மறுத்திருக்கிறது. அதன்பொருடே தலைவனும், தலைவியும் பிறர் அறியாமல் சந்திக்கும் களவு வாழ்க்கையை, அகஇலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

தலைவியின் களவு வாழ்க்கையை அவளது தாய் அறியும்போது, அந்தத் தலைவி வீட்டிற்குள் சிறைப்படுத்தப்படுகிறாள். தலைவன், களவுவாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டு, தலைவியை மணம்புரியவேண்டி தலைவியின் பெற்றோரிடம் கேட்கிறாள். அவர்கள் உடன்பட்டால், பெற்றோர் சம்மதத்துடன் திருமணம் நிகழ்கிறது. அதற்கு வாய்ப்பில்லாதபோது, தலைவி, தலைவனுடன் உடன்போக்காகச் செல்கிறாள். உடன்போக்கு என்பது இன்று பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்துவதுபோல ஓடிப்போவதில்லை. தலைவனுடன் செல்லும் தலைவிக்குத் தலைவன் ஊரில், தலைவன் வீட்டில் திருமணம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. திருமணத்திற்கு ஒப்பாதப் பெண்வீட்டார், திருமணம் முடிந்தபிறகு, அவர்களை முழுமனதுடன் ஏற்று விருந்தளித்து அன்புபாராட்டியிருக்கின்றனர்.

### சிலம்பு கழிக்கும் சடங்கு:

திருமணத்திற்குத் தலைநாள், மணமகள் வீட்டில் மணமகளுக்கு சிலம்பு கழிக்கும் சடங்கு நிகழ்ந்திருக்கிறது. இதனை ஓர் ஐங்குறுநூறு பாடலில் இருந்துத் தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

“நும்மனைச் சிலம்பு கழிஇ அயரினும்  
எம்மனை வதுவை நன்மணம் கழிகெனச்  
சொல்லின் எவனோ மற்றே வென்வேல்  
மையற விளங்கிய கழலடிப்  
பொய்வல் காணையை ஈன்ற தாய்க்கே”

(ஐங்குறுநூறு, பாலை- பாடல் 399)

உடன்போக்கில் சென்ற தலைவிக்கு, தலைவனின் இல்லத்தில், தலைவனின் தாய், காற்சிலம்பைக் கழிக்கும் சடங்கைச் செய்வதாக, அதனைப் பார்த்தவர்கள் வந்து தலைவியின் தாயிடம் சொல்கிறார்கள். அதனைக்கேட்ட தலைவியின் நற்றாய் (பெற்ற தாய்), அவர்களிடம், “எங்கள் வீட்டில் செய்யவேண்டிய ‘சிலம்பு கழி நோன்பை’ உங்கள் வீட்டில் செய்கிறீர்கள். அதன்பின் செய்யும் வதுவை மணத்தையாவது எங்கள் வீட்டில்

செய்தால் என்ன என்று நீங்கள் தலைவனின் தாயிடம் கேட்டிருக்கலாமே” என்று மிகுந்த கவலையுடனும், மகளின்மீதானப் பாசத்துடனும், அன்புடனும் கேட்கிறார்

திருமணத்திற்கு முன்பாகப் பெண்ணின் கால்களில் உள்ள சிலம்புகளைக் கழட்டும் சடங்கு, பெண்வீட்டில் நடந்திருக்கிறது என்றும், வதுவை மணம் என்னும் திருமணம் தலைவன் வீட்டில் நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பதும் நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

### மணநாள் குறித்தல்:

வதுவை மணத்திற்கான நாள், கற்றறிந்த முனிவர்களால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை, 93-வது கலித்தொகைப் பாடலில் இருந்து அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

பரத்தையரிடம் தங்கிய குறிகளுடன் வந்திருக்கும் நீ, எங்கு தங்கினாய்? என்று தலைவி கேட்கிறாள்.

நாம் இருவரும் மணம் ஒப்பி வாழ்தல்வேண்டி கடவுள் (முனிவர்) உறையும் இடத்தில் தங்கி வருகிறேன் என்கிறான்.

எந்தக் கடவுள் என்று தலைவி கேட்கிறாள்.

‘முத்துள் முறுவலாய்! நாம்மணம் புகக்கால்  
‘இப்போழுது போழ்து’ என்று அதுவாய்ப்பக் கூறிய  
அக்கடவுள் மற்றுஅக் கடவுள்”

“முத்து ‘ப்பல் வரிசை கொண்ட அழகியப்பெண்ணே, நம் வதுவைமணத்திற்கு, ‘இதுதான் நேரம்’ என்று குறித்துக் கொடுத்த அந்தக் கடவுளின் இல்லம்தான், நான் தங்கியிருந்தது” என்று பொய்சொல்கிறான் தலைவன்.

### வதுவைமணம் என்னும் திருமணம்:

வதுவைமணம் என்னும் திருமணம் தலைவன் வீட்டில் நிகழ்ந்திருக்கிறது. வதுவை’ என்னும் சொல்லே மணமகளைத்தான் குறிக்கிறது. ஆக, வதுவைமணம் என்பது, பெண்ணை



மணம் முடித்துக்கொடுப்பது என்றே பொருள்படுகிறது. சங்ககாலத் தமிழ்ச்சமூகத்தில், வதுவைமணம் என்னும் திருமணம் எப்படி நிகழ்ந்தது என்பதற்கு அகநானூற்றில் நல்லாவூர்க்கிழார் பாடிய “உளுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்கனி மிதவை” என்றுதொடங்கும் 86-வது பாடலும், “விறுந்து மூதெயினனார் பாடிய “மைப்பு அறப் பழக்கின் நெய்க்கனி வெண் சோறு” என்று தொடங்கும் 136-வது பாடலும் சான்றுபகர்கின்றன.

முனிவர்கள் குறித்துக்கொடுத்த நாளில், மணமகன் வீட்டில் வதுவைமணம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. பறவை நிமித்தமும் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முழுநிலவு நாள் என்று வைகறையில் திருமணம் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

மணநாளுக்கு முன்பாக, மணமகன் இல்லம் முன்பு பந்தல் போடப்பட்டிருக்கிறது. நீர்சொட்டும் குளிர்ச்சிபொருந்திய ஆற்றுமணலைக்கொண்டுவந்து இல்லத்தின் முன்பு பரப்பியிருக்கிறார்கள். மணப்பந்தல் போடப்பட்டு மலர்களாலும், மலர் மாலையாலும் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மணநிகழ்வு ஊருக்கு விருந்தளிப்பதில் தொடங்கியிருக்கிறது. ஒரு திருமணத்தில் உளந்தஞ்சோறு பரிமாறப்பட்டிருக்கிறது. “உழுந்துத் தலைப் பெய்த கொழுங்கனி மிதவை” அகம்-86. மற்றொரு மணவிழாவில் நெய்கலந்து பொங்கிய கறிச்சோறு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மணமகன், மணமகன் வீட்டிற்கு அழைத்துவரப்படுகிறான். புதிய மண்குடங்களையும், புத்தம்புதிய அகல்விளக்குகளையும் தலையில் சுமந்துகொண்டு வயதில் மூத்தப்பெண்கள் மணமகளுக்கு முன்னும் பின்னும் செல்கின்றனர். ஆண்பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்த, வரிவயிற்றினைக்கொண்ட நான்கு மகளிர் திருமணத்தை நிகழ்த்திவைக்கின்றனர். அதற்குப் பின்பான முதலிரவு நிகழ்வுகளையும், முகம் சுழிக்காமல் இரண்டு பாடல்களும் நமக்குக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. முதலிரவு அறைக்குள் மணமகளை அனுப்பிவைக்கும் முதுபெண்டிர், “பேர்இல் கிழத்தி ஆக” என்றும், “நீ விரும்பும் கணவன் உன்னைப் பெரிதும் விரும்பும் கிழத்தி ஆக” என்றும் வாழ்த்தி வழி அனுப்புகின்றனர்.

### பால் பொங்கலும், ஆவல் சோறும்:

மணநாளுக்கு மறுநாள், புதுமணமகன் மணமகன் இல்லத்தில் பார்சோறு பொங்கும் நிகழ்வு பற்றிய ஒரு செய்தி 141-வது அக நானூற்றுப்பாடலில் பதிவாகியுள்ளது. தலைவியைப் பிரிந்துசென்ற தலைவன், திரும்பிவராமல் காலம்தாழ்த்துகிறான். தலைவி ஏமாற்றம்கொண்டு வாட்டமுறுகிறாள். தலைவியின் வாட்டத்தைப் போக்கும் விதத்தில் தோழி சொல்வதாக அமைந்தது இப்பாடல்.



மரையான்

“----- மதிநிறைந்து அழமீன்சேரும் அகல்இருள் நடுநாள் மறுகுவிளக்கு உறுத்து மாலை தூக்கி பழவிறல் மூதூர்ப் பலருடன் துவன்றிய விழவுஉடன் அயர், வருகதில் அம்ம ! துவர்ப் புலர்ந்து தூமலர் கஞலி தகரம் நாரும் தண்ணறும் கதுப்பின் புதுமண மகடீ அயினிய கடிநகர்ப் பல்கோட்டு அடுப்பில் பால்உலை இரிஇ கூழைக் கூந்தல் குறுந்தொடி மகளிர் பெருஞ்செய் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்து பாசவல் இடிக்கும் இருங்காமு உலக்கை “  
(அகநானூறு , பாடல் 141, வரிகள் 7 - 18)

இந்தப்பாடல் இரண்டு செய்திகளை நமக்குத் தருகிறது. ஒன்று கார்த்திகை மாதம் வரும் முழுநிலவு நாளன்று தமிழர்கள் கொண்டாடிய கார்த்திகை விளக்கீடு விழா. கார்த்திகை விளக்கீடு நாள் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அவ்விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கேனும் தலைவன் திரும்பிவருவான் என்று தோழி தலைவிக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறாள்.

இன்னொன்று, புது மணமகன், மணமகன் இல்லத்தில் பார்சோறு பொங்குதல். மணம் முடித்துக் கணவன்வீடுவந்த பெண் குளித்து முழுகி, ஈரக்கூந்தலை நன்கு உலர்த்தி அக்கூந்தலில் மலர்ச்சாந்துத் தடவிக்கொண்டாள். அந்த வீட்டில் ஏற்கனவே பலருக்கும் விருந்து வழங்குவதற்காக நிறைய சோறு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், புதுமணப்பெண் அந்த இல்லத்தில் பார்சோறு பொங்கவேண்டும் என்பது மரபு. குளித்து முழுகிய செய்தியிலிருந்து, வதுவைமணத்தன்று முதல் இரவு முடிந்து மறுநாள் காலையில் புதுமணப்பெண் சோறு ஆக்கினாள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அதற்காகப் பலகிளைகளைக்கொண்ட புது ‘கொடி அடுப்பு’ (பல்கோட்டு அடுப்பு) இருந்தது. இப்போது எரிவாயு அடுப்பில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட சூடாக்கும் இடங்கள் (burners) இருப்பதைப்போல முன்பெல்லாம் மண் அடுப்புகளிலும் அப்படி



இருந்தன. சமகாலத்தில், ஒரு அடுப்பில் சோறு பொங்கும்போது மற்றொரு அடுப்பில் கறியோ, குழம்போ வைப்பார்கள். ஓரிடத்தில் எரியும் விறகால் உண்டாகும் நெருப்பு இரண்டு அடுப்புகளுக்கும் பரவும். அளவில் பெரிதான சோறுபொங்கும் அடுப்பிற்கு அதிக அளவிலும், அளவில் சிறிய கொடி அடுப்பிற்குக் குறைந்த அளவிலும் நெருப்புப் பரவுமாறு அடுப்பு வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அப்படிப்பட்ட கொடி அடுப்பு மணமகள் முன் இருந்தது. நன்றாக முற்றி விளைந்த கதிர்களைத் தாள்களோடு அறுத்து கொண்டவந்திருந்தனர். அவற்றில் வளைந்த நெற்கதிர்களை முறித்து, பச்சைநெல்லை எடுத்து உரலில் இட்டு நீண்ட வலிமையான உலக்கையால் குத்திப் பச்சையான அவல் எடுக்க, கன்னிப்பெண்கள் தலைவிக்கு உதவினர். சங்க இலக்கியங்களில், சிறுமிக்கும், இளம்பெண்ணுக்கும் இடைப்பட்ட பருமங்கையைரைக் குறிக்க 'முற்றா இளமுலையினர்', 'வளரா இளமுலையினர்' என்றும், 'கூழைக்கூந்தல்' என்றும் அடையாளப்படுத்துவது மரபு. அப்படிப்பட்ட கன்னிப்பெண்கள் தான் புதுமணப்பெண்ணுக்கு சமையலில் உதவுகின்றனர்.

நமது பொங்கல்விழாவில், பால்நிறத்தில் இருக்கும் பச்சரிசி களைந்த நீரைத்தான் உலைநீராக வைத்திருப்பார்கள். அது பொங்கி வழியும்போது, பால்பொங்கிவிட்டது என்று சொல்லி 'பொங்கலோபொங்கல்' என்று குலவையிட்டு மகிழ்வார்கள். உலையில் உள்ளது தண்ணீர்தானே? அப்புறம் ஏன் பால் பொங்கியது என்று சொல்கிறார்கள் என்னும் கேள்விக்குப்பதில் இந்த அகநானூற்றுப்பாடலிலிருந்து தெரியவருகிறது. பாலை உலைநீராக வைத்து, இடித்தெடுத்த பச்சை அவலை அதில் இட்டு, புதுமணப்பெண் பால் அவல்சோறு பொங்கியிருக்கிறாள். பண்டைய காலத்தில் பாலை உலைநீராகவைத்துப் பொங்கிய வழக்கம்தான், பால்பொங்கியது என்னும் பேச்சுவழக்கிற்கும் காரணம் எனலாம்.

'பாசவல்' என்பதற்கு, பச்சையான பள்ளம் என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு.

"பாசவற் பட்ப்பை ஆர்ளயில் பலந்தது".

(புறம். - பாடல் 6)

பாலை உலை நீராக்கி சோறு பொங்கியதற்கு வேறுசில சான்றுகளும் உள்ளன.

உழாஅது வித்திய பருஉக்குறற் சிறுதினை முந்துவினை யாணர் நாள் புதிது உண்டார் மரையான் கறந்த நுரைகொள் தீம்பால் மான்தடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி வாள்கேழ் இரும்புடை கழாஅது ஏற்றி சாந்த விறகின் உவித்த புன்கம் கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில் செழுங்கோள் வாழை அகலஇலைப் பகுக்கும் ஊராக் குதிரைக் கிழவ! (புறம். 168)

இன்றைய திருமணங்களில் கவலையுடன் சுட்டிக்காட்டுவேண்டிய ஒன்று, ஆயுட்பரம் காரணமாக வீணாக்கப்படும் உணவு. அடுத்தத் தலைமுறைத் திருமண நிகழ்வு எப்படி இருக்கும் என்று நம்மால் சொல்லமுடியாது. எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, பதிவுத் திருமணங்கள் மிகவும் சிறப்புடையவை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

மலைக்குறவர்கள் உழாது வித்திய தினைப்பயிர்கள் கதிர்முற்றிய நிலையில் உள்ளன. தினையை அறுத்துவந்து, நுரைபொங்கும் மரையானின் (உரையான் என்பது ஒருவகை மான் இனம்) பாலையே, உலைநீராக வைத்து, சந்தன விறகை எரித்து, சோறு பொங்கி, வீட்டு முற்றத்தில் வைத்து, அகலமான வாழை இலையில், வரும் விருந்தினருக்கு, வேகவைத்த மான் கறியுடன் விருந்து விருந்துபடைத்தார்கள்.

'பாசவல்' இடித்ததற்கான மற்றொமொரு சான்று 238-வது குறுந்தொகைப் பாடலில் உள்ளது.

"பாசவல் இடித்த கருங்காழ் உலக்கை ஆய்கதிர் நெல்லின் வரம்புஅணைத் துயிற்றி" (குறுந்தொகை, பாடல் 238, வரிகள் 1,2)

புது மணப்பெண், கணவன் வீட்டில் முதல் இரவு முடிந்த மறுநாள் உணவு சமைக்கும் சடங்கு எங்கள் இளமைக்காலம் வரையிலும் வழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதற்கு அடுக்களை (சமையலறை) தொடுதல் அல்லது புழுங்குதல் என்று பொருள்.

பெண்பார்க்கும் நிகழ்வில், மாப்பிள்ளை உடன் வரமாட்டார். பெரிய வர்கள் தான் பெண்பார்ப்பார்கள். தாலிகட்டும் வரையிலும் பெண்ணும், ஆணும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். இன்று எல்லாமே தலைகீழாக மாறிவிட்டன. பெண்ணை உறுதிசெய்தபிறகு, ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து ஊர்கற்றுவது, ஆடுவது, பாடுவது அனைத்தும் நடக்கின்றன. தாலிகட்டுவது வெற்று சடங்கு மட்டுமே. அன்றைய மணமக்களுக்குத் திருமணத்தில் இருந்த புதுமை, வியப்பு, மனக்கிளர்ச்சி (thrill) இன்றைய இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பதில்லை. சரி, தவறுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையிலும் வீடுகளில்தான் திருமணங்கள் நிகழ்ந்தன. மணநாளுக்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன்பு கொட்டகைக்கால் நாட்டுதல் என்னும் நிகழ்வு நடைபெறும். மணநாளுக்கு முன்னதாக, வீட்டுக்கு முன்பு பெரிய பந்தல் போடப்படும். ஆற்றுமணல் கொண்டுவந்து பந்தலுக்குக் கீழ் விரிக்கப்படும்.



பணத்தை செலவுசெய்து, பலநூறுபேரைக் கூட்டிவைத்து அவர்கள் முன்பு தாலிகட்டி மணவாழ்வில் நுழையும் ஆணும் பெண்ணும், ஐந்து பேருக்குக் கூட தெரியாமல் சட்டப்படி மணவிலக்குப் பெறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் பிரிந்தே வாழ்கின்றனர். எப்படிப்பார்த்தாலும், அதிகமும் பெண்கள் மட்டுமே பாதிப்படைகிறார்கள் என்பது சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரையிலும் தொடர்ந்துவரும் சோகம்.

பல ஊர்களிலிருந்தும் உறவினர்கள் வந்துத் திருமண வேலைகளைப் பங்கிட்டுக்கொள்வர். உறவினர் வீடுகளில் உணவருந்துவர். வீடுதோறும் திண்ணைகள் இருந்த காலம். விருந்தினர் திண்ணைகளிலேயே படுத்து உறங்குவர்.

மணவடை என்னும் மணம்நிகழும் மேடை பூக்களாலும், மலர்மாலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்படும். மணநாள் அன்று காலையில் மணநாள் விருந்து சிறுண்டியாக வழங்கப்படும். அதற்கு மணமகள் வீட்டு மகளிர் வீடுவீடாகச் சென்று அழைப்பார்கள். பின் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தாலிகட்டும் நிகழ்வு நடைபெறும். அதற்கும் வீடுவீடாகச் சென்று அழைக்கவேண்டும். தாலிகட்டி முடிந்த பிறகு 'பெருஞ்சோறு' என்னும் மதிய உணவு விருந்தினருக்கு வழங்கப்படும்.

மணநாள் அன்று மாலை அந்தியில், மணமகளும், மணமகளும் எதிரெதிராக அமர்ந்து, தேங்காய் உருட்டுதல், பூப்பந்து விளையாடுதல், தலையில் அப்பளம் நொறுக்குதல், குடத்திலிருந்து பொன் எடுத்தல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் நடைபெறும். ஒரே ஆரவாரமாக இருக்கும். இறுதியாக தலையில் கொஞ்சம் எண்ணெய் வைத்துக் குளித்துமுழு மணப்பெண்ணும், மணமகளும் முதலிரவுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

அன்று இரவு பெண்ணைப்பெற்றெடுத்த தாய் மணமகள் இல்லத்தில் தங்கிவிடுவார்கள். மறுநாள் காலை ஏழாம் நீர் சடங்கு, மஞ்சள்நீர் ஆடுதல் என்னும் விளையாட்டு அத்தான்-கொழுந்திமார்களிடையே நடைபெறும். என்றாலும், இரவு உறவு நடந்ததா என்பதை அறிந்துகொள்வதுதான் மணமகளின் தாயின் முதன்மையான கடமை. அதன்பிறகு மறுவீடு என்று தொடங்கி எத்தனையோ சடங்குகள். சமூகம் (சாதி) சார்ந்து இந்த சடங்குகளில் மாற்றங்கள் உண்டு.

இப்பொதெல்லாம் திருமணங்கள் மண்டபங்களுக்கு மாறிவிட்டன. பல சடங்குகள்

இல்லாமல்போயின. வீடுவீடாக அழைப்பதுபோன்ற சில சடங்குகள் மறைந்தது நல்லதுதான். ஆனால், மண்டபங்களில் நடைபெறும் இன்றைய திருமணங்களில் உயிரும் இல்லை, உணர்வும் இல்லை. அதிக பொருட்செலவில் ஆடம்பரமாக நடத்தப்பட்டாலும், வாட்சப்பில் அழைப்பிதழை அனுப்புவதில் தொடங்கி பல மாற்றங்கள் திருமண நிகழ்வை மிகவும் செயற்கையாக்கி அந்நியப்படுத்திவிட்டன.

திருமணக்கூடங்கள் சொந்தங்கள் சந்திக்கும் இடமாகும். என்றாலும் இப்பொதெல்லாம் அப்படி அமர்ந்து மனம்விட்டு பேசுவது மிகவும் குறைந்துவிட்டது. உணவு விடுதிகள்போல சிலர் உணவவருந்திவிட்டு மொய்-உறையைக் கொடுக்கிறார்கள். வேறுசிலர் மொய் கொடுத்துவிட்டு உணவருந்துகிறார்கள். அதன்பிறகு பறந்துசெல்கிறார்கள். கேட்டால், ஒரே நாளில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் உண்மைதான். இல்லையென்றாலும் அப்படித்தான் நடக்கிறது.

இன்றைய திருமணங்களில் கவலையுடன் கூட்டிக்காட்டவேண்டிய ஒன்று, ஆடம்பரம் காரணமாக வீணாக்கப்படும் உணவு. அடுத்தத் தலைமுறைத் திருமண நிகழ்வு எப்படி இருக்கும் என்று நம்மால் சொல்லமுடியாது. எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, பதிவுத் திருமணங்கள் மிகவும் சிறப்படையவை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. மற்றொரு கசப்பான உண்மையையும் கூட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

பணத்தை செலவுசெய்து, பலநூறுபேரைக் கூட்டிவைத்து அவர்கள் முன்பு தாலிகட்டி மணவாழ்வில் நுழையும் ஆணும் பெண்ணும், ஐந்து பேருக்குக் கூட தெரியாமல் சட்டப்படி மணவிலக்குப் பெறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் பிரிந்தே வாழ்கின்றனர். எப்படிப்பார்த்தாலும், அதிகமும் பெண்கள் மட்டுமே பாதிப்படைகிறார்கள் என்பது சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரையிலும் தொடர்ந்துவரும் சோகம். திருமணத்திற்கு வந்தவர்களில் பாதிப்பேரையாவது கூட்டிவைத்து அவர்கள் முந்நிலையில் தான் மணவிலக்குப் பெறவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம்கொண்டுவந்தால், அப்போது அந்த வலி தெரியும்.

அறிவியல், தொழில்நுட்பம் என்னதான் வளர்ச்சியடைந்தாலும், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்னும் ஒழுக்கநெறியோடு, இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் அன்புபாராட்டி, ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக்கொடுத்துப் பிள்ளைச் செல்வங்களுடனும், பெரியவர்களுடனும் சேர்ந்துவாழும் இல்லறம்தான் என்றுமே நல்லறம் ஆகும். அதுதான் ஒரு நல்ல மக்கட்சமூகத்தை உருவாக்கும்.

கட்டுரையாசிரியர்: பேராசிரியர்





கொடை:

## நாட்டுப்புறக் கலைகளின் டிசம்பர் சீசன்

சென்னையில் மார்கழி (டிசம்பர் சீசன்) இசைவிழா தொடங்கி விட்டது. எண்ணற்ற இசை அரங்குகள். ஆயிரக்கணக்கான கச்சேரிகள் ஒரு மாதத்துக்குள் அரங்கேறும். இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் இருந்தும், வெளிநாடுகளில் இருந்தும் இசை வல்லுநர்கள் வந்திருந்து பங்கேற்கும் நிகழ்வு. ஒன்றுபட்ட தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்தும் இன்னபிற பகுதிகளில் இருந்தும் சென்னைக்குக் குடியேறிய இசை வல்லுநர்கள், இரசிகர்கள் சென்னையை இசைக்கான தலைநகராக மாற்றி விட்டனர். யுனஸ்கோ நிறுளமும் சென்னையைக் கர்நாடக இசையில் தலைநகராக அறிவித்திருக்கிறது.

ஆனால் மார்ச் மாதம் தொடங்கி, அதாவது தமிழ் மாதமான பங்குனியில் தொடங்கி ஏறக்குறைய வைகாசி கடைசி வரை தமிழ்த்தின் தென் மாவட்டங்களில் கொடை விழாக்கள் தொடங்கும். நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் கோயில்களில் நடைபெறும் இக் கொடை விழாக்களை நாட்டுப்புற இசை விழா என்று சொல்லலாம்.

முத்தாரம்மன், சந்தனமாரியம்மன், முப்பிடாரியம்மன், வண்டிமலைச்சி அம்மன், சுடலைமாடன், முண்டன், பேச்சியம்மன், இசக்கியம்மன் என எல்லாக் கோயில்களிலும் மூன்று மாதங்கள் கொடை நடக்கும். எல்லா சாதியினருக்கும் தனித்தனியே கோயில்கள் உண்டு. எல்லா சாதியினரும் ஏதாவது ஒரு தெய்வத்துக்குக் கொடை கொடுத்தாலும், அங்கு சாமியாடுவது அந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்தான். வரி கொடுப்பதும் அந்த சாதிக்காரர்கள்தான். அம்மன் கோயில்களில் பெரும்பாலும் திங்கள் இரவு குடியழைப்புடன் தொடங்கும் கொடை, செவ்வாய்க்கிழமை, புதன்கிழமை மாலை வரை நடக்கும். சுடலைமாடன் கோயில்களில் வியாழக்கிழமை இரவு குடியழைப்பு. வெள்ளி இரவு முடிந்து, அதிகாலை நான்கு மணிவரை அது தொடரும். சில கோயில்களில் சனிக்கிழமை மத்தியானம் வரையும் நடைபெறும்.

சென்னையில் நடைபெறும் கர்நாடக சங்கீத இசை விழாக்களுக்குச் சற்றும் குறைவில்லாத கொண்டாட்டங்கள்தான் இக் கொடை விழாக்கள். செவ்வியல் கலைகள் சென்னையில் அரங்கேறுகின்றன. கொடை விழாக்களில் நாட்டுப்புறக் கலைகள் நிகழ்த்தப்படும்.

கொடை விழாக்களில் நிகழ்த்தப்படும் முக்கியமான கலைகளில் நையாண்டி மேளம், கணியான் சுத்து, வில்லுப்பாட்டு, கருங்கொம்புடன் தப்பு மேளம் ஆகியவையே முக்கியமானவை. ஆனால் இப்போது கேரளத்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட செண்டை மேளம் காதைக்

கிழிக்கிறது. நாகசுரமும் தவிலும் நிகழ்த்தப்படும் நையாண்டி மேளத்தில் பம்பை முரசும், உறுமியும் சேர்ந்து கொள்ளும். தென் மாவட்டங்களில் குறிப்பாக திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில்தான் மிகச் சிறந்த நையாண்டி மேளக் கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். இப்போதும் இருக்கிறார்கள்.

தென்காசி கிட்டப்பா, வாசுதேவநல்லூர் சாமிநாதன், சுடையநல்லூர் சண்முகசுந்தரம், சிங்கிலுளம் கணேசன், அம்பாசமுத்திரம் துரைராஜ், ஒத்தக்கடை நடராஜன் என்று போன தலைமுறைக்கு அறிமுகமான கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். கர்நாடக சங்கீதத்தில் அடிப்படை அறிவுடன் நையாண்டி மேளத்துக்கு உரித்தான சில இசை வகைகளை அவர்கள் இசைப்பார்கள். திரைப்படப் பாடல்கள் மெல்ல மெல்ல அதில் சேர்ந்து கொண்டன. இன்று நையாண்டி மேளம் என்றாலே திரைப்படப் பாடல்களே என்ற நிலைமை உருவாகி விட்டது.

பொதுவாக நையாண்டிமேளம் தவில், பம்பை முரசு, உறுமியுடன் தொடங்கும். அதில் ஒரு மிகச் சிறந்த தாளக்கட்டு இருக்கும். இரண்டு தவில், இரண்டு பம்பை முரசு, ஒரு உறுமி எல்லாம் சற்றும் பிசகாமல் வாசிக்கப்படும். பின்னர் அண்ணாவி என்று அழைக்கப்படும் முதல் நாகசுரக்காரர் ஏதாவது ஓர் இராகத்தை வாசித்து விட்டுப் பாட்டை வாசிப்பார். முன்பெல்லாம் பாட்டின் சரணம் முடியும் நேரத்தில், கதியை மாற்றி தூக்கு என்ற வகை வாசிக்கப்படும். கரகத்துக்கு வாசிப்பது போலத்தான். தாளக்கட்டை ஒவ்வொரு காலமாக அதிகரித்துக் கொண்டே போவார்கள். முடியும் போது பெருமழை அடித்து ஓய்ந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்படும். அடுத்த பாட்டைத் தொடங்குவதற்கும் முந்தைய பார்ட்டுக்கும் இருக்கும் இடைவெளி ஏற்படுத்தும் உணர்வை கொடை நடக்கும் இடத்தில் நின்று கேட்டால் மட்டுமே அனுபவிக்க முடியும்.



இப்பெருமழை போன்ற வாசிப்பு முடிந்ததும், சிங்கிஞளும் கணேசனும் அவர் தம்பி சிவக்கொழுந்தும் "இராஜன் மகராஜன்" என்று உசைனி இராகத்தில் எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர் பாடிய பாடலை வாசிப்பார்கள். அவர்களின் இன்னொரு தம்பி கோவிந்தன் மெயின் தவில். விரவநல்லூரில் இருந்து இராமகிருஷ்ண பாட்டா பம்பை முரசு. கர்நாடக சங்கீதத்தில் அமைந்த சினிமாப் பாட்டை அப்படி வாசித்து அசத்துவார்கள். சென்ற தலைமுறையைச் சேர்ந்த இந்த நாகசுரக் கலைஞர்கள் எல்லோருமே காருக்குறிச்சி அருணாசலத்தின் இசையின் தாக்கத்தால் தங்கள் வாசிப்பை மெருகேற்றிக் கொண்டவர்கள். சுசீந்திரம் திருவிழாவில், காருக்குறிச்சி வாசித்து வெளியிடப்பட்ட இசைத்தட்டுகளில் இருக்கும் பாடல்களைச் சிங்கிஞளும் கணேசன் வாசித்துக் கேட்டிருக்கிறேன். தத்ரூபமாக அப்படியே இருக்கும்.

கடையநல்லூர் சண்முகசுந்தரத்தை ஞானப்பழம் புகழ் ஓ.ஏ. சண்முகசுந்தரம் என்றுதான் அழைப்பார்கள். மற்றவர்கள் சாநா என்பர். கே.பி. சுந்தரம்பாள் பாடிய ஞானப்பழத்தைப் பிழிந்து என்ற விருத்தத்தை நாகசுரத்தில் அச்சுப்பிசகாமல் அப்படியே வாசிப்பார். முடிந்ததும் ஒரு அமைதி. உடனே முத்தைத் தருப் பத்தித் திருநகை என்ற அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் கிளம்பும். "ஏ அப்பா" கொண்ணு போட்டாருய்யா என்று சொல்வதைத் தவிர வேறொன்றும் தோன்றாது.

சண்முகசுந்தரத்தோடு இரண்டாவது நாகசுரம் வாசித்த வள்ளியூர் இராசுக்குட்டி, தாய் எட்டிடிப் பாய்ந்தால் குட்டி 16 அடி பாயும் என்ற அளவுக்குப் பிரமாதமாக வாசித்தார். வாசித்து வருகிறார்.

இங்கே நாகசுரம் வாசிக்கும் சமூகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். செவ்வியல் இசை என்று எடுத்துக் கொண்டால் கம்பர் சமூகத்தினரே தென்மாவட்டங்களில் நாகசுரம் வாசித்தனர். அவர்களில் பலரும் இப்போது நையாண்டி மேளம் வாசிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். வள்ளியூரில் மட்டும் சுமார் 60 பேர் நாகசுரம் தவில் வாசிக்கிறார்கள்.

கம்பர் என்பது பட்டமே. உவச்சர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கம்பர் என்று அழைப்படுகின்றனர். காளி கோயில் பூஜை, நாகசுரம் தவில் வாசிப்பு ஆகியவை அவர்களுடைய தொழில். ஆனால் நாகசுரம் வாசிப்பைப் பிற்காலத்திலேயே பின்பற்றியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார் அச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி ஆசிரியர் என். சுப்பிரமணியன். அவருடைய தந்தையார் நாலாயுதக்கம்பர், தம்பி கணேசன் ஆகியோர் நாகசுரம் வாசித்தனர். வருமானத்தை அதிகரிக்க அத்தொழிலை அவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய முடிவு.

இவர்களைத் தவிர, தென்மாவட்டங்களில் உள்ள படையாச்சி சமூகத்தினரும் நாகசுரம் தவில்

வாசிக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையத்தின் முதல் தலைவரான என். சட்டநாதனின் தந்தை நாகசுரம் வாசித்தவரே. அவர் தன்னுடைய சுயசரிதையில் அதை எழுதியிருக்கிறார். அச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சித்திரை நாயக்கர் மிகப் பெரிய நாகசுர வித்வானாக விளங்கியவர். மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் திருமணத்துக்கு அவர்தான் வாசித்தாராம். யானைத் தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட நாகசுரத்தை அவர் வைத்திருந்தார். அவர் குடும்பத்தினர் இன்றும் அதைப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். நன்னீர் மீன்பிடித் தொழில் செய்த படையாச்சிகள் இசைத்துறையில் எப்படிப் புழுந்தார்கள் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விசயம். அத்துடன் கண்ணாம்புப்பரவர் என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் பெரிய நாகசுரக் கலைஞர்களாய் விளங்கினர். தொண்டமான் என்று அவர்கள் தங்களை அழைத்துக் கொள்கின்றனர். சிங்கிஞளும் கணேசன், கடையநல்லூர் சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர் அச்சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

திரைப்பட இசையமைப்பாளர் கே.வி. மகாதேவனின் இசையாசிரியரான பூதப்பாண்டி அருணாசல அண்ணாவி அச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பணியாற்றியிருக்கிறார். அவரது மகன் மலையாளத் திரைப்பட உலகில் பெரும்புகழ் பெற்ற இசையமைப்பாளரான B.A. சிதம்பரநாதன் ஆவார்.

மருத்துவர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகசுரம் தவில் வாசிக்கிறார்கள். இன்று நையாண்டி மேளம் வாசிப்பதில் அதிகமாக இருப்பவர்கள் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. அச் சமூகத்துக்கும் இசைக்கும் இருக்கும் நெருக்கமான தொடர்பை அவர்களுடைய இசையறிவும் வாசிப்பு முறையும் விளக்குகின்றன. கடலைமாடன் கோயில்களில் வாசிக்கப்படும் கருங்கொம்பும் தப்பு மேளமும் (பறை) தலித்துகளின் கலையாகவே இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களைப் போல் அல்லாமல், திருநெல்வேலியில் உள்ள, குறிப்பாக வள்ளியூருக்கு அருகில் உள்ள சமூகரங்கபுரம் ஊரில் வாழ்ந்த பரதேசி என்பவரின் வாரிசுகள் தப்பு வாசிக்கும் முறையில் இருக்கும் சொற்கட்டுகளை வேறெங்கும் கேட்க முடியாது. நன்னீரவில் கடலைமாடன் கோயிலில் சுவாமிக்கு அலங்காரம் முடிந்து சாமி வரத்து நடக்கும் போது கருங்கொம்பு "பூம் பூம்" என்று ஒலிக்க, வெறிகொள்ள வைக்கும் தப்பு மேளம் முழங்க. சாமியாடிக்குச் சன்னதமும் ஆவேசமும் வந்து துள்ளிக் குதித்துப் புரண்டு ஆடுவார். ஆடுகளும் கோழிகளும் பன்றியும் பலியிடப்படும்.

அம்மன் கோயில்களில் சாமியை வரவழைக்க நீலாம்பரியில் தாலாட்டு வாசிக்கப்படும். விளம்பக் காலத்தில் தவிலும் பம்பை முரசும் கூடவே வாசித்து வருவார்கள். புன்னை மரத்தின் காய்களின்



தோடுகளைக் காய வைத்து, அதை எரித்து, கனன்று கிடக்கும் தீயில் சாம்பிராணியையும் குந்திரிக்கத்தையும் தூவும் போது கிளம்பும் புகை வேறொரு உலகை அங்கு உருவாக்கும்.

சுடலைமாடன் கோயில்களில் முக்கியமான நிகழ்வு கணியான் கூத்துதான். கணியான் என்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே அதை நிகழ்த்துகிறார்கள். சுடலைமாடன் கைலாயத்தில் இருந்து பூமிக்கு வரும் போது அவரோடு வந்தவர் கணியான். முன்குடும், பூநூல், கைவெட்டும் கத்தி ஆகியவற்றோடும் கணியான் வந்தான் என்பது புராணம். கணியான் குழுவின் தலைமைப் பாடகர் அண்ணாவி. துணைப் பாட்டுக்கு ஒருவர் உண்டு.

இரண்டு விதமான பறை போன்ற வாத்தியம் கையால் வாசிக்கப்படும். ஒன்றின் பெயர் மகுடம் அல்லது உச்சம். இன்னொன்றின் பெயர் மந்தம். பனை ஓலையை எரித்து அத்தீயில் மகுடத்தைக் காட்டி சுதி சேர்ப்பார்கள் (மகுடம் காய்ச்சுதல் என்பது அதன் பெயர்). கணியான் கூத்துக்கு மகுடக் கச்சேரி என்ற பெயரும் உண்டு. அவர்கள் வாசிப்பில் பிரமாதமான சொற்கட்டுகள் வெளிப்படும். காருக்குறிச்சி அருணாசலத்துக்கு 12 ஆண்டுகள் தவில் வாசித்த பெரும்பள்ளம் வெங்கடேசனை ஒருமுறை சந்தித்தப் போது அவர் மகுடக் கச்சேரி குறித்துப் பேசினார். திருநெல்வேலியில் அவர் ஏராளமான மகுடக் கச்சேரிகளைக் கேட்டிருக்கிறார். அவர்களில் வாசிக்கும் பல சொற்கட்டுகளைத் தவிலில் வாசித்திருப்பதாக என்னிடம் தெரிவித்தார். சில சுடலைமாடன் கோயில்களில் கைவெட்டு என்ற சம்பிரதாயம் உண்டு. கணியான் பாடுபவர் தன்னுடைய கையை வெட்டி சில துளிகள் இரத்தத்தைச் சுடலைமாடனுக்குப் படைப்பார்.

கணியான் சமூகம் தற்போது பழங்குடியினர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு விட்டனர். அத்தொழில் செய்யும் கலைஞர்களும் குறைந்து வருகிறார்கள். கணியான் கூத்துக்கு ஆடுபவர்கள் ஆண்களே. அவர்கள் பெண் வேடம் தரித்து ஆடுவர். தற்போது, பாவைக்கூத்து நிகழ்த்தும் மராட்டிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த பலரும் இந்த ஆட்டக் கலைஞர்களாக மாறி விட்டனர். ஒரு காலத்தில் கல்லிடைக்குறிச்சி இசக்கி, மூன்றடைப்பு இராமசுப்பு, நாங்குநேரி வானமாமலை என மிகச் சிறந்த கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். வில்லுப்பாட்டு இன்னொரு முக்கியக் கலை. இன்று மிக அதிகமாகப் பெண்கள் இத்துறையில் கால்பதித்துச் சாதித்து வருகின்றனர்.

“சிறிலக்கியங்களான கூடப்பநாயக்கன் காதல், விறலிவிடு தூது ஆகியவற்றில் வில்லுப்பாட்டுக் குறித்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதற்கு முந்தைய இலக்கியங்களில் இல்லை. இருப்பினும் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே வில்லுப்பாட்டு வழக்கத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்,” என்று தெரிவித்தார் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர் அ.கா. பெருமாள்.

இன்று தென்மாவட்டங்களில் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் கோயில்கள் பெருகி விட்டன. அத்துடன் அவற்றின் வழிபாட்டுத் தன்மையும் மாறி விட்டது. முன்பெல்லாம் தலைக்கு மேல் கூரை இல்லாமல்தான் சுடலைமாடன் நின்று கொண்டிருப்பார். இப்போது அவருக்குச் சிவன், விஷ்ணு கோயில் போல் கருவறை, கோபுரத்துடன் கூடிய கோயில்கள் உருவாகி விட்டன. இரவெல்லாம் அவர் வலம் வருவதாகக் கதைகள் உண்டு. இன்று பெரும் மரங்களாலும் இரும்புக் கம்பியாலும் செய்யப்பட்ட கதவுகளுக்குப் பின்னே அவர் அரிவாளையும் கதையையும் தூக்கிக் கொண்டு நிற்கிறார்.

சுடலைமாடன் கோயில்களிலும் அம்மன் கோயில்களிலும் மலையாள மந்திரவாதிகளை அழைத்து வந்து பிரசன்னம் பார்க்கிறார்கள். கணபதி ஹோமம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. எல்லாக் கோயில்களிலும் ஒரு பிள்ளையார் சிலை நிறுப்பப்பட்டுள்ளது. நவக்கிரகங்கள் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. சுடுகாட்டில் கூட கணபதி ஹோமம் நடக்கிறது. சமஸ்கிருதமயமாதல் உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கிறது. ஜெயமோகனின் மாடன் மோட்சம் கதையைப் படித்தால் இது தெளிவாக விளங்கும்.

இத்தகையை மேல்நிலையாக்கம் நிகழ்ந்தாலும் அவை நாட்டுப்புறக் கலைகள் நிகழ்த்தும் முறையில் எம்மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. காலை 10 மணிக்குக் கணியான் கூத்தோ, வில்லுப்பாட்டோ, நையாண்டி மேளமோ தொடங்கினால் மத்தியானம் இரண்டு மணி வரை நீடிக்கும். ஓய்வில்லாமல் பாடிக்கொண்டும் மேளம் வாசித்துக் கொண்டும் இருப்பது சாதாரண மனிதனின் சக்திக்கு மீறியக் காரியம். ஆனால் அது நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

கொடையன்று வாகனம் புறப்பாடு தொடங்கினால் திரும்பவும் கோயில் வருவதற்கு விடிந்து விடும். அதுவரை மேளம் அடிக்க வேண்டும், கரகம் ஆட வேண்டும். “முப்பது முப்பத்தைந்து வயதுக்கு மேல் ஆடுவது மிகவும் கடினம்.” என்று பல கணியான் ஆட்டக்காரர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். பாடுபவரின் தொண்டையெல்லாம் புண்ணாகி விடும். ஆனால் அது அவர்களுக்குப் பழக்கமாகி விட்டது. இருப்பினும் மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து இக்கலைகள் நிகழ்த்தப்படுவதை நாம் அணுக வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயம்.

“ரோட்டில் பாம்பைப் பிடித்து விட்டால் அது குடு தாங்காம செத்துப் போகும். அந்த ரோட்டிலேயே நின்று நடந்தும் வாசித்திருக்கிறேன்,” என்று ஒரு முறை நையாண்டி மேளக் கலைஞர் வள்ளியூர் இராசகுட்டி கூறினார். இது எல்லோர் காதிலும் விழ வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

காக்கைச் சிறந்தவரே ஜனவரி 2024



## கலை நிகழ்த்தி யாசித்த நாடோடிகள்

யாசகம் என்பதற்குத் திவாகர நிகண்டு 'இரப்போன்' என்று கூறும். ஆங்கிலத்தில் இதற்கு beggar என்று பொருள் கூறலாம். யாசிப்பது என்பதற்கு 'இரத்தல்' என்பது அகராதிப் பொருள். இதுவும் பழைய இலக்கியச் சொல். பிச்சை என்பதைக் குறிப்பதற்கு யாசகன் என்ற சொல்லைச் சிலர் பயன்படுத்தினார்கள்.

யாசகம் என்னும் சொல்லிலிருந்து முளைத்த யாசனம் என்பதற்குப் 'புரோகிதனாய் இருந்து யாசகம் செய்தல்' என லெக்சிக்கன் விளக்கம் கூறும். யாசகன் என்பதற்குப் புரோகிதம் செய்ய யாசகம் செய்தோம் என்ற பொருளும் உண்டு.

நாடோடிகளாய் வாழ்ந்து கலை நிகழ்த்திய கலைஞரை யாசகன் என்று கூறும் வழக்கு வாய்மொழி மரபில் உண்டா என்பது தெரியவில்லை. சங்ககாலத்தில் இருந்து இன்று வரை கலை நிகழ்த்தும் நாடோடிகளை இரவலர்களாகவே கருதும் உணர்வு உள்ளது.

சங்கப் பாடல்களில் இரவலர் என்னும் சொல் 35 இடங்களில் வருகிறது. இங்கு இரவலர், இரப்போர் என்பவர் இன்றைய பிச்சைக்காரன் அல்லன். இந்த இரவலன் பொது மக்களிடம் தன் திறமையைக் காட்டிச் சன்மானம் பெற்றவன். ஆரம்பகால ஆய்வாளர்களான கா.ச. பிள்ளை போன்றவர்கள் சங்க காலக் கலைஞர்களை நாடோடி யாசகர்களாகவே கருதினர்.

சங்கப் பாடல்களைப் பாடியவர்களில் பாணர்கள் என்னும் பிரிவினரைக் கலைஞர்களாகப் பார்க்கும் பார்வை வையாபுரிப் பிள்ளை காலத்தில் ஆரம்பித்து விட்டது.

இதை விரிவாக ஆராய்ந்த கைலாசபதியின் கருத்தை உற்று நோக்கினால் தமிழகத்தின் நாடோடிக் கலைஞர்களைக் கலை நிகழ்த்தும் யாசகர்கள் என்ற கருதலாம். இந்த நாடோடி யாசகர்கள் யாரும் கலை நிகழ்த்தாமல் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தாமல் யாசகத்திற்குச் செல்வதில்லை. ஆரம்பகால நாடோடிகள் பெரும்பாலும் மேய்ச்சல் தொழில் செய்து வந்த ஆயர் அல்லது இடையர் என்பது மானுடவியலாளர் ஊகம். இந்தக் கருத்து அண்மையில் மாறி வருகிறது.

தமிழகத்தில் ஆரம்பகாலத்தில் குறிப்பாகச் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பாணர்கள் உட்பட 23 க்கு மேற்பட்ட நாடோடிகள் இருந்தனர் என்பது பக்தவத்சல பாரதியின் முடிவு. சங்கப் பாடல்கள் வழி இதனை அவர் ஊகிக்கிறார்.

அண்மையில் நடந்த கள் ஆய்வுச் செய்திகளின் வழியே தமிழகத்தில் கலை பண்பாடு அடிப்படையில்

நாடோடிகளை இனம் கண்டுள்ளனர். இது நூல்வடிவிலும் வந்துள்ளது.

தமிழக நாடோடிகளை மானுடவியலாளர்கள் பண்பாட்டு அடிப்படையில் நான்கு வகைகளாகப் பார்ப்பாடு செய்கின்றனர்.

பூர்வீகமாக நாடோடிகளாக வாழ்கின்றவர்கள்.

வேறு நிலப்பரப்பிலிருந்து தமிழகத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள்.

நாட்டார் கலைகள், ஜோதிடம் போன்றவற்றை நிகழ்த்தி வாழ்க்கையை நகர்த்துகின்ற நாடோடிகள்.

குறிப்பிட்ட ஜாதியினருக்கு அடிமைச் சேவகம் செய்கின்ற நாடோடிகள். 'குடிப்பிள்ளைகள்' என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர்.

இந்த நான்கு வகை நாடோடிகளில் முதல் மூன்று வகையினர் கலைஞர்களாக, நாடோடிகளாக தமிழகத்தில் வாழ்கின்ற நாடோடிக் கலைஞர்களின் பெயர்கள் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர் (பூவிடையர்), மண்டிகர் (கணிகர் பிரிவு), பதானியர் (பாமுலா), நாழிமணிக்காரர் (ஜங்கமர்), ஜங்கமப் பண்டாரம் (பகல்வேஷம்), குடுகுடுப்பை நாயக்கர், சாட்டையடிக்காரர், குழுவர், குரங்காட்டிப் பண்டாரம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்கள் அல்லாமல் பக்கீர், கும்பார் (குயவர்), பாம்பாட்டி, தொட்டிய நாயக்கர், பாம்பாட்டும் பாமுலா ஆகியோரையும் கூறலாம்.

தமிழக நாடோடிகளில் பெரும்பாலோர் தமிழ் அல்லாத வேறு மொழிகள் பேசியவர்கள். இவர்களில் ப்லர் தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் மராத்தி, வாக்பேர்லி, கார்போலி, உருது, மார்வார், கன்னடம், மலையாளம் பேசுகின்றவர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் பண்பாட்டு ரீதியாகத் தொழில் ரீதியாக நாடோடித் தன்மைமை காரணமாக வேறுபட்டவர்கள்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்கப் பாடல்களில் வரும் நாடோடிப் பாணர்கள் படிப்பாளிகளாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் பாணர், பாடினியர், கூத்தர், விறலியர் எனப்பட்டனர். இவர்களில் நல்ல கவிஞர்களும் உண்டு.

இவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இலக்கியத் தரம்



வாய்ந்தவை. இதனால் இவர்கள் படைப்பாளிகளாகவும் வாழ்ந்தனர். இவர்களில் ஆடியவர்கள், நடத்தவர்கள். பின்னணியாக இருந்த நாடகப் பணுவல்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை.

கூத்தர்கள் கதை தழுவின பாடல்களுக்கு ஆடி இருக்கலாம். இவர்கள் கோடியர், வயிரியர், கண்ணுளர் எனப்பட்டனர். பண்டைய ஊர்களில் கூத்தும் விழாவும் நடந்தன. இந்த ஊர் மக்கள் கலைஞர்களுக்கு உதவி புரிந்தார்கள். இதனால் நாடோடியாக வாழ்ந்த கலைஞர் இத்தகைய ஊர்களுக்குச் சென்றனர். வறண்ட காலத்தில் இந்த ஊர்களுக்குச் செல்வதற்கு நீண்ட பயணம் செய்திருக்க வேண்டும் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர் என்றும் தமிழக நாடோடி இனம் பூக்கட்டும் இடையர், பூவிடையர், பூ மாட்டுக்காரர். பெருமாள் மாட்டுக்காரர், அழகர் மாட்டுக்காரர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

பூம்பூம் மாட்டுக்காரரின் உறுமி என்ற இசைக்கருவி புரும் புரும் என்று சப்தம் எழுப்புவதால் இவர்கள் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர் எனப்பட்டனர். காளை அல்லது கறவை மறந்த மாட்டை அலங்கரித்து உருமியின் இசைக்கு ஏற்ப நடத்தி வருவர். இவர்கள் இந்த மாட்டைத் தங்களின் உரையாடலுக்குத் தகுந்தவாறு பழக்கி வைத்திருப்பார்கள். இந்த மாட்டுடன் இவர்கள் உரையாடுவார்கள். இவர்கள் சொன்னபடி மாடு தலையை அசைக்கும். இதனால் தென் மாவட்டத்தில் 'சங்கரன் காளை மாதிரி' என்ற சொல்வழக்கு உள்ளது.

நாடோடியான யாசகர்கள் ஓர் இடத்தில் குழுவாகச் செல்லுவதும் ஓர் இடத்தில் தங்குவதும் ஆன வழக்கம் பொதுவானது. இது பூவடையாரிடம் உண்டு. இவர்களுக்குச் சொந்தமாக வீடு இருந்தாலும் பெரும்பாலான நாடகளை நாடோடியாகவே கழிக்கின்றனர். தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இந்த நாடோடிகள் கடலூர், விழுப்புரம், நாகப்பட்டினம், திருவாரூர், தஞ்சாவூர், திருச்சி, பெரம்பலூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பரவலாக வாழ்கின்றனர். புதுச்சேரியிலும் சில குடும்பங்கள் உள்ளன.

தெலுங்கில் இவர்களுக்குச் சங்கேத்து என்ற பெயர் உண்டு. தங்களின் பூர்வீகம் ஆந்திரா என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர். இச்சாதிப் பெண்கள் சிறிய கைப்பையைக் கையால் தைத்து விலைக்குக் கொடுக்கின்றனர். பூம்பூம் மாட்டுக்காரர் தங்களின் தொழிலுக்கு ஆதாரமாக உள்ள மாட்டை அரியலூர் கலியபெருமாள் கோவில் கோசாலையில் இருந்து வாங்குகின்றனர். அந்தக் கோவில் நிர்வாகம் மாட்டை ஏலம் போடும் போது இவர்கள் குறைந்த விலையில் பெறுகின்றனர். இந்தக் குழுவில் உறுமி மட்டுமல்ல, சிறு நாயன்மும் வைத்திருக்கின்றனர். இவர்களின் தோல் கருவியான உறுமி அடிப்பதற்கும் ஒரு முறை உண்டு (ராவண மேளம்). சில குழுக்கள்

மாட்டைக் கொண்டு வரும் போது பாடவும் செய்வர். இதற்கென்ற கதைகளும் உண்டு. தேசிங்குராஜன் கதை, கிருஷ்ண விலாசம் போன்றன உதாரணங்கள்.

பூம்பூம் மாட்டுக்காரர் வைணவச் சார்பு உடையவர்கள். இவர்கள் யாசகத்திற்குச் செல்லும்போது கையில் கரைக் குடுக்கையுடன் நாமம் தீட்டிய நெற்றியுடன் ராமா பெருமானே என்று சொல்லிக்கொண்டே வருவார். வெங்கடேசன், கலியபெருமாள், ராமன் ஆகியோரைத் தங்கள் குலதெய்வமாகக் கூறிக்கொள்கின்றனர். இவர்களின் சாதி தோற்றத் தொன்மக் கதைகள் ராமனுடன் தொடர்புடையவையாய் உள்ளன.

மண்டிகர் என்பவர் கணிகர் ஜாதியின் உள்பிரிவினர் ஆவர். இவரே தோல்பாவைக் கூத்து என்னும் கலையை நடத்துவார். கணிகரின் உட்பிரிவினர்கள் சவான், சசான் டொர்கள், கோந்தளா, பாங்கோத், பாஸ்கா, புதீகர், முத்ரிகர், வாக்குடகர், வாடுகர், வாவுடுகர், மண்டிகர் ஆகியோர். இவர்களில் மண்டிகர் மட்டுமே தோல்பாவைக் கூத்து நடத்தும் உரிமை உடையவர். மற்ற 11 பிரிவினரும் ஜோதிடம் சொல்லிப் பிழைத்தார்கள். மண்டிகர் அல்லாதவர் தோல்பாவைக் கூத்து நடத்த வேண்டும் என்றால் மண்டிகரிடம் அனுமதி பெற்று ஒரு சடங்கு நடத்தி மண்டியருக்கு அன்பளிப்புக் கொடுத்து கூத்து நடத்தலாம்.

ஒரு காலத்தில் கணிகரின் ஏல்லா பிரிவினரும் நாடோடிகள் ஆக இருந்தனர். இவர்களின் பேச்சு வழக்கு மொழி மராட்டி. ஒரு பிரிவினர் அடுத்த பிரிவினரிடம் தான் மண உறவு கொள்ள முடியும். இன்றும் இது நடைமுறையில் உள்ளது. கணிகர்கள் தங்களை மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் இருந்து தஞ்சை மராட்டிய அரசு காலத்தில் குடிபெயர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் குடிபெயர்ந்த காலத்தில் இவர்கள் தோல்பாவைக் கூத்துக் கலை அறியாதவர்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஏற்கனவே தமிழகத்தில் வழக்கில் இருந்த தோல்பாவைக் கூத்தை இவர்கள் கற்று நடத்தினார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

மராட்டியக் குறுநில மன்னர்கள் இவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்திருந்தனர். மராட்டிய ஆட்சி வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு இவர்களின் நிலம் பிடுங்கப்பட்டது. இவர்கள் அனாதைகள் ஆயினர். அதன் பிறகு நாடோடி வாழ்க்கை ஆரம்பித்தது. இந்த இனம் தென் மாவட்டங்களில் குடியேறியது. குறிப்பாக திருவிதாங்கூருக்குப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் குடி பெயர்ந்திருக்கலாம்.

மராட்டியத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இவர்களின் பூர்வீகக் கதை ராமாயணக் கதையுடன் தொடர்புடையது. இவர்களின் குடிப்பெயர்ச்சிக்குரிய கதையும் இஸ்லாமிய அரசனுக்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்த காரணம்



தான். இப்படியான கதை வேறு நாடோடி ஜாதியினருக்கும் உண்டு.

மண்டிகர் ஜாதியினரின் தோல்பாவைக் கூத்து ராமாயணக் கதையை நடத்திக் காட்டுவதற்கு உரியது. இவர்கள் நாடோடிகள் ஆக வாழ்ந்தபோது கூத்தை நடத்தினர். அப்போது இவர்களுக்குத் தேவையான உணவும் இருக்க இடமும் இலவசமாகக் கிடைத்தன. தோல்பாவைகளை வரைவதற்குரிய ஆட்டுக்க்தோல் கூட இலவசமாகக் கிடைத்தது. கூத்து நடப்பதற்குரிய எண்ணெயும் திரைச்சீலையும் கூட இலவசந்தான். இவை மட்டுமல்ல, கொஞ்சம் பணமும் கிடைத்தது.

சில உளர்களில் கூத்தை இலவசமாக நடத்திவிட்டு அடுத்த நாள் யாசிப்பதற்குச் செல்லுவர். அப்போது கணிசமான பணமும் பொருட்களும் கிடைக்கும். மின் விளக்கும் ஒலிபெருக்கியும் வந்த பின்னால் இவர்களின் கூத்து நிகழ்வு மாற்றம் அடைந்தது.

இலவசம் என்ற நிலை போய் டிக்கெட் வசூலிப்பது கட்டாயம் என்ற நிலை உருவானது. அப்போது இவர்களது நாடோடி வாழ்க்கையும் முடிவுக்கு வர ஆரம்பித்தது. பெரும்பாலும் இது 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் இருக்கலாம்.

இப்போது (2023) முத்துசாமி ராவ் என்பவர் தூத்துக்குடி மாவட்டக்கிராமங்களில் நாடோடியாய் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். இவரை நான் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து விரிவாக உரையாடினேன். ஒரு கட்டுரையும் எழுதி இருக்கிறேன். இப்போது முழு நாடோடியாய் இருப்பவர் இவர் ஒருவரே. பதானியர் என்ற பிரிவினர் கழைக்கூத்து நடத்தி யாசித்து வாழும் நாடோடி இனத்தினர் ஆவர். இவர்களைப் பொதுவாக கழைக்கூத்தாடிகள் என்று அழைக்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தொம்படவா, தொம்பர், கம்பம் கூத்தாடி என வேறு பெயர்களும் உண்டு.

இவர்களைப் பற்றி செய்தி சேகரித்த குருமுர்த்தி இவர்களில் ரெட்டி தொம்பர் ஆந்திராவிலிருந்து குடி பெயர்ந்தவர்கள். இவர்களின் தாய்மொழி தெலுங்கு இவர்கள் தெலுங்குச் சக்கிலியரின் உள்பிரிவினர் என்கின்றார். இன்னொரு பிரிவினர் ஆரிய தொம்பர். மராட்டியத் தொம்பர் என்றும் கூறுகின்றனர். இவர்கள் பேசும் பதானி என்ற மொழி மராட்டி, குஜராத்தி, இந்தி ஆகிய மொழிகளின் கலப்பு உடையது.

இவர்களின் இசைக் கருவி டொம்டொம் எனக் கேட்பதால் தொம்பர் ஆயினர். கழைக்கூத்துக் கலை மிகப் பழமையானது. 30 அடி உயரமுள்ள இரண்டு கழைகளில் கட்டப்பட்ட சுயிற்றில் நடந்து வித்தைகாட்டுவது. இது தவிர நெருப்பு பற்ற வைத்த இரும்பு வளையத்தில் நுழைந்து குதித்துச் சில வித்தைகள் காட்டுவர். கூத்து முடிந்ததும் பார்வையாளர்களிடம் கலைஞர்களின் குழந்தைகள் தட்டேந்தி யாசிப்பர். கழை மீது நடப்பது, வித்தை காட்டுவது ஆகியவற்றைக் குழந்தைகளைக்

கொண்டும் செய்கின்றனர். இவர்களின் தெய்வம் சட்டுவி, ஆயி, கரோபாரி. இவற்றின் வழிபாடு நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுக்கு உள்பட்டது.

நாழி மணிக்காரர் என்னும் நாடோடி இனம் ஜங்கம் சாதியின் உட்பிரிவான கண்ட ஜங்கமர் ஆவர். கண்டா என்றால் தெலுங்கில் மணி என்று பொருள். இவர்கள் வெங்கல மணியை ஆட்டி நெல்லுப் பாட்டுப் பாடி யாசகம் எடுக்கும் நாடோடிகள். இவர்கள் வைத்திருக்கும் மணியைக் கவிழ்த்திப் பிடிப்பார்கள். இந்த மணி நாழி அளவு நெல் கொள்ளவு உடையது. இதனால் இவர்கள் நாலு மணிக்காரர் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் நேற்றம் பற்றிய கதை சைவச் சார்புடையது. இச்சமூகத்தினர் திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை, மதுரை, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் பரவலாக வாழ்கின்றனர். இவர்களின் தாய் மொழி தெலுங்கு. இதைப் பதறு பாஷை என்று சொல்லுகின்றனர். மக்கள் இவர்களை ஆண்டிப் பண்டாரம், மணியாட்டிக்காரர், சித்தோசி என்று அழைக்கின்றனர். இவர்கள் தங்களை வீர சைவ மரபினர் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் சிவனடியாரைப் போலவே ஒப்பனை செய்துகொள்கின்றனர்.

இவர்கள் இன்றைய நிலையில் முழு நேர நாடோடிகள் அல்லர். இவர்களின் வாழ்க்கை நிலை மாறி வருகிறது. அழகு சாதனங்களையும் குழந்தைகளின் விளையாட்டுப் பொருள்களையும் விற்கும் வியாபாரிகள் ஆகிவிட்டனர்.

ஜங்கமப் பண்டாரம் என்னும் சாதியினரின் மொழி தெலுங்கு. இவர்களும் நாடோடிகள். பகல் வேஷம் என்னும் கலையை நடத்தி யாசித்து வாழ்க்கை நடத்துகின்றவர். இச்சாதியினர் தென்னார்க்காடு பகுதியில் பரவலாக உள்ளனர். பகல் வேஷம் என்பது இசைக்கருவியை இசைப்பது, நாடகம், பாட்டு, உரையாடல் என அமைந்தது. கடை வீதிகளிலும் முச்சந்திகளிலும் புராண இதிகாச கதைகளை நடத்துவர். இதன் பாடுபொருள் ராவுத்தர் கதை. தொட்டி வேஷம் என்னும் இனச் சார்புக் கதைகளையும் நடத்துகின்றனர்.

பகல் வேஷம் பகலில் மட்டுமே நடக்கும். பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப வேடமிட்டு இசைக் கருவிகளுடன் வீதி வெளியிலே அலைந்து நடத்து, பாடி, உரையாடி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகின்றனர். குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் 10 முதல் 20 நாட்கள் வரை நிகழ்ச்சி நடத்துவர். இறுதியில் யாசிக்கச் செல்லுவர். அப்போது நடிகர்கள் எல்லோரும் செல்வதில்லை. அனுமான் வேடமிட்ட ஒருவரும் இசைக்கருவி இசைப்பவர் இரண்டு பேரும் நிகழ்ச்சி நடத்திய இடங்களில் யாசிப்பர். கிடைத்த பணத்தைக் குழுவினர் பங்கு வைத்துக் கொள்வார்கள்.

ஒரு குழுவினர் தாம் நிகழ்த்திய அதே இடத்திற்கு



அடுத்த முறையும் பகல் வேஷம் நடத்தச் செல்லும். அந்த இடத்திற்கு வேறு குழுக்கள் செல்லாது. இவ்வழக்கம் நாடோடிக் கலைஞர்களுக்கும் நாட்டார் கலைஞர்களுக்கும் பொதுவானதாகும். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு என்று பதிவு செய்யப்பட்ட இடத்தை விட்டு இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். இவர்களின் இடத்திற்கு வேறு ஒருவர் வரவும் மாட்டார். இது அவர்களுக்கடையே சொல்லப்படாத ஒப்பந்தம்.

பகல் வேஷம் நிகழ்ச்சியை நடத்தும் ஜங்கமர்களைப் பற்றிச் செய்தி சேகரித்த சேகர் இவர்கள் ஒரு காலத்தில் மதுரை நாயக்க அரசர்களின் ஒற்றர்களாக இருந்தனர். நாயக்க அரசர்களின் புகழ்பாடும் கலைஞர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் தாங்கள் சேகரித்த செய்திகளை மதுரை அரசர்களுக்கு எப்படியோ அனுப்பி விடுவார்கள் என்கிறார். வீர சைவ மரபைச் சார்ந்த ஜங்கம நாடோடிகளான பகல் வேஷக் கலைஞர்களின் இயக்கம் இப்போது குறைந்து வருகிறது. தெலுங்கு மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் தமிழ் கிராமங்களில் பகல் வேஷம் நடத்தும் ஆந்திரக் கலைஞர்களும் உள்ளனர். இவர்கள் தெலுங்கிலே பாட்டுப் பாடி தெலுங்கிலே உரையாடி நிகழ்ச்சி நடத்துவர். இக்கலை நிகழ்த்தப்படும் இடப் பரப்பு மிகக் குறைவு. இந்த நாடோடிகள் இப்போதும் தமிழகத்திற்கு வருகின்றனர்.

குடுகுடுப்பை நாயக்கர் தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர். கம்பளத்து நாயக்கர் எனப்படுபவரின் ஒன்பது உட்பிரிவுகளில் ஒருவர். இவர்கள் நித்திரவார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் நடு இரவில் குடுகுடுப்பை அடித்து ஜோதிடம் குறி சொல்லுகின்றனர். பகலில் கைரேகை பார்ப்பர். சுவடிகளில் நூல் போட்டு எதிர்காலப் பலன்கள் சொல்லுவர். இவர்களில் சிலர் புராண கதாபாத்திரங்களைப் போல் வேடம் அணிந்து பாட்டுப் பாடவும் செய்வர். ஜாதகத்தில் வரும் தோஷங்களைத் தீர்க்க பரிகாரமும் செய்வர். இதற்காகப் பகலிலும் இவர்கள் வருவர். இவர்கள் ஒரு மனிதரைப் பார்த்து அவரது பின்னணியை அவரது பேச்சின் மூலமே அறிந்து கணிப்புச் சொல்வதில் வல்லவர்கள். குடுகுடுப்பை நாயக்கர்களைத் தொட்டிய நாயக்கர், காட்டுத் தொட்டியன், சாமக் கோடாங்கி, கோடாங்கி நாயக்கர், கம்பளத்தார், குடுகுடுப்பைத் தொட்டியான் என்றும் அழைக்கின்றனர். என்றாலும் காட்டு நாயக்கர் என்றே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் தமிழகத்தில் பரவலாக வாழ்கின்றனர்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இவர்கள் குடியிருப்புகள் இல்லை. ஆனால் இங்கே காட்டு நாயக்கர் என்ற ஜாதினர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பன்றி மேய்ப்பது போன்ற சில தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் குடுகுடுப்பை நாயக்கரிலிருந்து வேறானவர்.

இல்லாமியருக்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்ததால்

ஆந்திராவில் இருந்து குடி பெயர்ந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவர் என்னும் கதை குடுகுடுப்பை நாயக்கரிடம் உண்டு. இது வேறு பல சாதியினருக்கும் உரிய கதை. இவர்கள் முஸ்லிம் வாழும் பகுதிகளில் யாசகத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். மீறிச் செல்கின்றவர்கள் இவர்களின் ஜாதி பஞ்சாயத்தில் அபராதம் கட்ட வேண்டும்.

குடுகுடுப்பை நாயக்கர் பேசும் தெலுங்கு பழைய தெலுங்கு என்று மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். குடுகுடுப்பைக்காரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையான கிராமங்கள் உள்ளன. அங்கே இரவு 12 முதல் 3 மணி வரை உடுக்கடித்து குறி சொல்லுகின்றார்கள்.

இவர்கள் கடந்த கால நிகழ்ச்சி, நிகழ்காலத்தில் உள்ள விஷயங்கள், எதிர்காலம் பற்றிய ஊகம் எல்லாம் கலந்து கூறுகின்றார்கள். ஒரு இரவில் 10 முதல் 15 வீடுகளுக்குக் குறி சொல்வது வழக்கம். அடுத்த நாள் பகலில் இந்த வீடுகளுக்கு யாசகத்திற்குச் செல்வார்கள், யாசகமாகத் தானியங்களைப் பெறுவது வழக்கம். குடுகுடுப்பை நாயக்கரில் ஆண் பெண் இருபாலரும் கைரேகை பார்க்கின்றார்கள். வயதான உறவினரிடமிருந்து கைரேகை பார்க்கும் விதையைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். சுவடி பார்ப்பது என்னும் முறை இவர்களிடம் உண்டு. பனை ஓலைகளில் புராணக் கதாபாத்திரங்களின் படங்கள் அல்லது கடவுளர்களின் படங்களை வரைந்திருப்பார்கள். ஓலைகளைக் கட்டிவைத்திருப்பர். சுவடிக்கட்டில் 32 ஓலைகள் இருக்கும். பெரும்பாலும் ஒரு பக்கத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு படங்கள் இருக்கும். இவ்வோவியங்கள் தாவரங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் சாயத்தால் வரையப்பட்டவை. சிலர் ஆணியால் வரைந்து சாயம் பூசி இருப்பர்.

குடுகுடுப்பை அடித்து எதிர்காலம் சொல்லுவது, கைரேகை பார்ப்பது, தோஷம் நீக்குவது என்னும் மூன்று தொழில்கள் அல்லாமல் வேடம் புனைந்து அருள்வாக்குச் சொல்வதும் உண்டு. இந்த ஜாதியினரில் சிலர் கிருஷ்ணன், ஆஞ்சநேயன் என வேடம் தரித்து வீடு வீடாகச் சென்று அருள்வாக்குச் சொல்லுவர். அப்படிச் சொன்ன வீடுகளிலேயே யாசகம் பெறுவதும் உண்டு.

சாட்டையடி நாயக்கர் என்னும் யாசக நாடோடியும் தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர் ஆவர். இவர்கள் உருமிக்கார நாயக்கர், மீன் படையாச்சி, செம்படவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். உறுமி என்னும் இசைக்கருவியை இசைப்பதால் உறுமுலுவார் என்று தெலுங்கில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். கண்மாய்களில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலை இவர்கள் செய்வதால் மீன் படையாச்சி என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

சாட்டையடிக்காரர்கள் பிற நாடோடியாசகரிடமிருந்து வேறுபடுவது யாசகத்திற்காகத் தங்களை வருத்திக்கொண்டு செயல்படும் விதம்



தான். இவர்கள் கற்றாழை நாரால் பின்னப்பட்ட சாட்டையைச் சூழ்றி உடம்பில் தன்னைத்தானே அடித்துக்கொள்வர். இது பயத்தை உண்டாக்கும் ஒலியை எழுப்பும். சாட்டை அடிக்கும்போது பின்னணியாக உறுமி இசைக்கப்படும். இதைப் பெண்களே செய்வர். சாட்டை அடிப்பதற்கும் உறுமி அடிப்பதற்கும் பயிற்சி உண்டு. சாட்டையடி நாயக்கர்கள் கண்மாய்களில் மீன் பிடிப்பர். இந்த நாடோடிகளின் நிலை மற்ற நாடோடிகளை விட மிக மோசமாக உள்ளது. இந்த யாசகர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து வருகிறது. பண்டாரம் என்னும் சாதியினரில் பல்வேறு உள் பிரிவுகள் உண்டு. இவர்களில் சங்குத்துப் பண்டாரமும் காவடிப் பண்டாரமும் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களின் தாய்மொழி தமிழ். இப்போது தமிழகத்தில் இவர்கள் பரவலாக வாழ்கின்றனர். சங்குத்து பண்டாரம் ஜாதியினருக்கு ஜோதிடம் தெரியும். பூக் கட்டும் தொழிலைச் செய்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கின்றனர். கிராமங்களில் மார்க்குமி மாதம் இரவு நேரத்தில் சேமக்கலம் அடிப்பது சங்குத்துப் பண்டாரங்களின் தொழில். சங்கு ஊதும் முன்பு திருப்புகழ், திருவெம்பாவை, நடராஜ பத்து என்னும் நூல்களில் இருந்து பாடல்களைப் பாடுவர். முக்கியமாக சித்தர் பாடல்கள் இவர்களுக்கு மனப்பாடம். இவர்கள் இறந்த வீட்டில் சாவுச் சடங்குகளிலும் சங்கு ஊதி பக்தி பாடல்களைப் பாடுவர். இதற்குக் கணிசமான பணம் கிடைக்கும். இப்போதும் இது நடைமுறையில் உள்ளது.

தென் மாவட்டங்களில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் காவடியை எடுத்துக் கொண்டு ஊர் ஊராய்ப் பாடிவந்த பண்டாரங்கள் இருந்தார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் காவடிப் பண்டாரங்கள் சாதாரணமாய் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி தமிழ் அறிஞர் கே.என். சிவராஜ பிள்ளையின் பாடல் உண்டு. காவடிப் பண்டாரங்களின் காவடியில் நரகத்தை விவரிக்கும் படங்கள் இருக்கும். காவடிக்காரர் அமராவதி செட்டிச்சி கதை, கருட புராணக் கதை போன்ற கதைப்பாடல்களைப் பாடுவார். இவர்களின் செயல்பாடு இப்போது முற்றிலும் இல்லை. என்றாலும் மரண வீட்டில் பாட்டுப் பாடும் பண்டாரங்கள் இப்போதும் உள்ளனர். இவர்கள் நாடோடிகள் அல்லர்.

குழுவர் என்னும் நாடோடிச் சாதியினர் பற்றி எழுபதுகளின் இறுதியில் செய்தி சேகரித்த போது தங்களின் நாடோடி வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். என்றாலும் எண்பதுகளில் கூட நாடோடியாக அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதும் அவர்களை எனக்குத் தெரியும். குழுவர் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். தெலுங்கைத் தாய் மொழியாக கொண்டவர். இவர்களில் ஒன்பது

உட்பிரிவுகள் உண்டு. இந்தப் பிரிவுகளில் குரங்காட்டிக் குழுவர், பாம்பாட்டிக் குழுவர் இருவரும் முழு நாடோடிகள். பொதுவாக குழுவர்கள் பன்றியை வளர்ப்பார்கள்.

காட்டிலிருந்து குரங்கைப் பிடித்து அதற்கு வித்தை கற்பித்துக் கிராமங்களில் யாசகம் பெறுவது இவர்களின் வழக்கம். அப்போது 'ராமா கர்ணம் போடு' என்று சொல்லுவார். சட்டையணிந்த குரங்கு சலாம் போடும், குதிக்கும். இதுபோலவே காட்டுப் பகுதியில் இருந்து மண்ணுள்ளிப் பாம்பு, சாரைப்பாம்பு போன்றவற்றைப் பிடித்துக் கழுத்திலே போட்டுக் கொண்டு வித்தைகள் காட்டுவார்கள். தோட்டங்களில் பாம்பு பிடிப்பதற்கும் நில உரிமையாளர்கள் இவர்களை அழைப்பார்கள். மிருகவதைத் தடைச் சட்டம் தீவிரமான போது குரங்கும் பாம்பும் காட்டுக்குள்ளேயே இருந்தன. இவர்கள் நகரச் சுத்திகரிப்புப் பணியாளர் ஆயினர். இவர்களின் நிலையான வாழ்க்கை ஆரம்பிப்பதற்கு மிருக வதை தடைச் சட்டமும் ஒரு காரணம்.

தமிழகத்தில் கலை நிகழ்த்திய ஒன்பது வகை யாசகர்களில் ஒருவர் மட்டுமே தமிழ் பேசுகின்றவர். ஒருவர் மராட்டியர். எஞ்சிய ஏழு குழுவினரும் தெலுங்கு பேசுகின்றவர்கள்; தெலுங்கு பேசுகின்ற எல்லோரும் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆந்திராவில் இருந்து தமிழகத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள். இவர்களிடம் பொதுவான சில தன்மை உண்டு. இவர்கள் எல்லோருமே யாசகர்கள். எல்லோரிடமும் மரபு வழியே அறிந்த கலை இருக்கிறது. தங்களின் யாசகத்திற்கு இதை மூலதனமாக வைத்திருக்கின்றனர். இவர்கள் யாரும் மக்களிடம் வெறுங்கையை நீட்டிப் பிச்சை கேட்பதில்லை. பெரும்பாலும் பொதுமக்கள், பார்வையாளர்கள் இவர்களைப் பிச்சைக்காரர்களாகக் கருதுவதுமில்லை. இந்த நிலை இன்றும் மாறவில்லை.

இவர்கள் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தி யாசகம் செல்லும் ஊர்களைத் தங்களுக்கு என்று உரிமை உடையதாக வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஓர் ஊருக்குச் சிறு குழுவாக அல்லது குடும்பமாகச் செல்வார்கள். அந்த ஊருக்கு அடுத்த குழு செல்லாது. ஒரு குழுவுக்கு என்று உரிமை உடைய ஊர்களையும் வீடுகளையும் இன்னொரு குழுவிற்கு அடமானம் கொடுப்பதும் உண்டு. விற்பதும் உண்டு. வாரிசு இல்லாத யாசகன் தனக்கு உரிமையான வீடுகளை இன்னொரு குழுவிற்குத் தானமாகக் கொடுப்பதும் உண்டு. இன்றைய நிலையில் இந்த நாடோடிகளில் பெரும்பாலானோர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் தங்களின் குடியிருப்பை வைத்துக் கொள்வதில் கவனமாக இருக்கின்றனர். அரசுச் சலுகைகளுக்கு ஜாதிச் சான்றிதழ் வேண்டும் என்பதால் இவர்களிடம் சாதி விழிப்புணர்வு இருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வரலாற்றாய்வாளர்



## கீழடி, சிவகளை, ஆதிச்ச நல்லூர் ஆய்வு முடிவுகளும் சனாதன ஒவ்வாமையும்

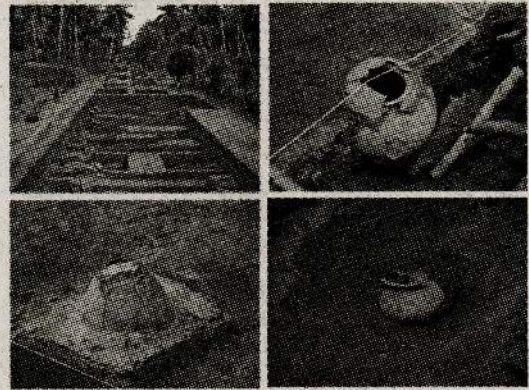
உலகம் முழுவதும் பண்பாட்டுப் பொருளாதார அரசியல் என்பது இன, மொழி, சமூகப் படிநிலை சார்ந்த வெறுப்பு மற்றும் ஒவ்வாமையில் திளைப்பதைப் போலவே தொல்குடித் திராவிடப் பண்பாட்டை ஏற்கத் தயங்கும் இந்திய மேட்டிமைச் சமூகம் அல்லது சனாதனம், திராவிடப் பண்பாட்டினை வரலாற்றின் புதைகுழிக்குள் ஆழ்த்திவிடத் துடிக்கிறது. கீழடி அகழ்வாய்வு முடிவுகள் வெளியானதைத் தொடர்ந்து அண்மைக்காலமாக இந்தப் பண்பாட்டு ஒவ்வாமை அருவருக்கத்தக்க வகையில் அதிகரித்து வருகிறது.

நான் வரலாற்றியல் மாணவனோ, மானுடவியல் மாணவனோ இல்லைதான். அடிப்படையில் இலக்கியவாதியாகத் தொடங்கியவன். எனது இப்பயணத்தைத் துணைக்கண்ட சமூக, பண்பாட்டு அரசியல்கள் தொடர்ந்து தடுத்து, மடை மாற்றியதால் எமது வரலாற்றையும் பண்பாட்டுச் செல்நெறிகளையும் கற்க வேண்டிய கால நிர்ப்பந்தம் காரணமாகவே வரலாறு வாசிப்பில் ஈடுபட்டவன்.

இந்த வாசிப்பின் விரிவாக்கம் திராவிடப் பண்பாட்டின் அத்துகளையும் வேர்களையும் நோக்கி விரிந்தது. மொழியாகவும் பண்பாடாகவும் வாழ்வியலாகவும் தமிழ் ஈராயிரம் ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து உயிர்த்திருப்பதன் தனித்தன்மையால்தான் திராவிடப் பண்பாடு தொடர்கிறது எனும் புரிதலை அடைய இத் தொடர் வாசிப்புத் தேவையாகியது. இத்தகைய நெடுங்கணக்கைக் கொண்ட திராவிடப் பண்பாட்டின் உயிர்ப்பு என்பது மனித குலம் முழுவதுமே மெச்சத் தக்க வரலாற்று உண்மை என்பது விரைவில் நிரூபணமாகலாம்.

இந்த வரலாறு பல நூற்றாண்டுகளாகச் சனாதனச் சக்திகளால் மறைக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், வரலாறு என்பது எப்போதும் மூடிய அறையாகவே இருப்பதில்லை. பொய்களாலும் அதிகாரத்தாலும் வரலாற்றை எக்காலமும் மூடி மறைத்துக் கொண்டே இருக்க முடியாது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் சங்க இலக்கியங்கள் மீட்கப்படும் முயற்சிகள் தொடங்கிய பின்னர் தான் தமிழ் மொழியின் தொன்மையைத் தமிழர்களே அறியத் தொடங்கினர் என்பது வரலாற்றின் நகை முரண் ஆகும். மாங்குளம் கல்வெட்டுக்கூட அதன் காலத்தைக் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு என்று மெல்லிய குரலில்தான் கூறியது. தொடர்ந்து சோழர்காலக் கல்வெட்டுகளும் பாண்டியர் செப்பேடுகளும் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்களின் பெயர்களை



வெளிப்படுத்தியபோது தமிழர்கள் முதன்முறையாகத் தற்பெருமை கொண்டனர். ஆதிச்சநல்லூரும் கொடுமணலும் கி.மு 800 - 1000 காலகட்டத்திலேயே தமிழ் நிலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்ததை அறிவித்தபோது தமிழ்பேசும் நல்லுலகம் தலை நிமிர்ந்தது. இன்னும் ஏராளமான பண்டைய வெளிநாட்டவர் குறிப்புகள் கிரேக்க, உரோம ஆவணங்கள் சங்க கால வணிகர் சமுதாயம் குறித்த சித்திரங்களை வழங்கின. இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் சமூகம் தமது தொன்மை குறித்து உரத்துபேசத் தொடங்கியது. குமரிக்கண்டம், லெமுரியா போன்ற கற்பனையும் உண்மையும் கலந்த ஊகங்கள் உருவாகி அறிவியல் அடித்தளங்களை எதிர்நோக்கின.

தமிழன் தமது தொன்மை குறித்துப் பொதுவெளியில் மேலும் உரத்துக் கூறத் தொடங்கினான். அப்போதெல்லாம் இதெல்லாம் வெறும் தற்பெருமைதானோ என்று தமிழரே தமக்குள் சற்று அச்சம் கொள்ளும் வகையில் சனாதனச் சக்திகளின் எதிர்க்குரல்கள் பலமாக எழுந்தன.





நவீன அறிவியல் துறைகளின் ஊடுருவல் தொல்லியலிலும் வரலாற்று ஆய்விலும் நிகழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து திராவிடப் பண்பாடு பண்டைய இந்திய நிலப்பரப்பு முழுவதும் வியாபித்திருந்திருப்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கத் தொடங்கின. சிந்துவெளி முதல் தமிழகம் வரை தொடரும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக்கும் சுமேரிய - மொசபடோமியப் பண்பாடுகளுக்கும் இடையிலான ஒப்புமைகளும் இதன் உலகளாவிய முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தின.

நவீன அறிவியல் துறைகளின் ஊடுருவல் தொல்லியலிலும் வரலாற்று ஆய்விலும் நிகழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து திராவிடப் பண்பாடு பண்டைய இந்திய நிலப்பரப்பு முழுவதும் வியாபித்திருந்திருப்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கத் தொடங்கின. சிந்துவெளி முதல் தமிழகம் வரை தொடரும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக்கும் சுமேரிய - மொசபடோமியப் பண்பாடுகளுக்கும் இடையிலான ஒப்புமைகளும் இதன் உலகளாவிய முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தின. புதைக்கப்பட்ட வரலாற்று விழுமியங்களில் இருந்து கிளைத்தெழும் இவ்வுண்மைகள் சனாதன ஆதிக்கச் சக்திகளுக்குள் பண்பாட்டு வெறுப்பாக, ஒவ்வாமையாகத் திரள்வதில் வியப்பில்லை. அதுவும் மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் செலுத்திவரும் சனாதன ஆதிக்கச் சக்தி வெறுப்பரசியலைக் கக்குவதிலும் வியப்பில்லை.

அச்சுவியன் கற்கருவிகள் காலத்திலேயே இந்த நிலத்தில் மனிதன் வாழ்ந்ததற்கான தொல்லியல் அடையாளங்கள் மீட்கப்பட்ட போதும் எதிர்க்குரலில் நகைப்பொலி கூடியதே தவிர விரிவான தொல்லியல் ஆய்வுகளின் தேவை உணரப்படவில்லை. இத்தனைக்கும் பண்டைய வாழ்வியலுக்கான வாய்ப்புகள் தமிழ் நிலத்தில் காணப்படுவதைத் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் அவ்வப்போது வலியுறுத்தியே வந்துள்ளனர்.

கீழடி அகழ்வாய்வின் முடிவுகள் தமிழ் மொழியின் தொன்மை 2600 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்று கட்டியம் கூறி இருக்கிறது. நான்காம் அகழ்வாய்வில் வெளிக்கொணரப்பட்ட ஒரு கரிப்பொருள் இத் தொன்மையைத் தாங்கி உலகுக்கு அறிவித்துள்ளது. இப் பொருள் பொதிந்திருந்த அதே மண் எடுக்கப்பட்ட பல பாணை ஓடுகளில் தமிழி எழுத்துகள் காணப்பட்டதால் இதே கால கட்டத்தில் தமிழர்கள் மத்தியில் எழுத்தறிவு பரவலாகப் பரவியிருந்ததைத் தொல்லியலாளர்கள் ஆய்வுப்பூர்வமாக நிறுவி உள்ளனர். இப்படி ஒரே ஒரு பொருளை மட்டும் ஆய்வு செய்துவிட்டு ஒரு மொழி, சமூகத்தின் தொன்மையை உறுதிசெய்வது சரியா என்று சனாதனத்தின் எதிர்ப்புக்குரல்கள் எழும்பின. ஆனால், இப் பகுதியில் விரிவாக அகழாய்வுகள் மேற்கொண்டால் இத் தொன்மை உறுதிப்படத்தான் செய்யும் என்றும் தமிழ் மொழியின் தொன்மை

மேலும் பின்னோக்கிப் பயணிக்கும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இதை மெய்ப்படுத்தும் வகையில் தொடர்ந்து கீழடியில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளும், தற்போது ஆதிச்சநல்லூர், சிவகளை போன்ற பொருளை ஆற்றங்கரையில் நடக்கும் ஆய்வுகளும் கொற்கை அகழ்வாய்வில் வெளிக்கொணரப்படும் தொல்லியல் எச்சங்களும் கீழடி நான்காவது கட்ட அகழ்வாய்வு அறிக்கையை மேலும், மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தமிழ், தமிழன் வாழ்க்கையின் தொன்மையில் புதிய காட்சிகளை அவிழ்க்கின்றன.

சிவகளையில் காணப்பட்ட உமிழ்க்கிய நெல்மணிகள் காலம் கி.மு 1150 என கரிமப் பகுப்பாய்வு கூறுகிறது. அதாவது, பொ.ஆ.மு. 1200 காலகட்டத்திலேயே பொருளை ஆற்றங்கரையில் மனிதன் வாழ்ந்ததற்கான சான்றைப் பறை சாற்றின. ஆதிச்சநல்லூர், சிவகளையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட வெண்கல நுண்கலைப் பொருள்கள், இரும்புக்கால நுண் கருவிகள், ஈமத் தாழிகள் இங்கு 3200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனிதன் வாழ்ந்ததைக் குறிக்கிறது. அதாவது 4200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொருளை ஆற்றங்கரையில் மனித நாகரிகம் வளர்ந்து வேளாண்மை உள்ளிட்ட தொழில்களில் ஏற்றம் கண்டு வாழ்ந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை அடுத்த கட்ட அகழ்வாய்வுகளை அழகன்குளம், கொற்கை, பூம்புகார் போன்ற வரலாற்றுத் தொடக்கக் கால இடங்களிலும் பட்டரைப்புதூர் போன்ற கற்காலத் தொல்லிடங்களிலும் மேற்கொண்டு வருகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் பண்டைய தமிழ் நிலமான தமிழ்நாடு, புதுவை, கேரளம், கர்னாடகம், ஆந்திரம், தெலுங்கானா ஆகிய மாநிலங்களின் பண்டைய கால தொல் இடங்களிலும் அகழாய்வுகள் விரிவான அளவில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற வலியுறுத்தல்கள் எழுந்த வண்ணம் உள்ளன.

இது தமிழ்ச் சமூகம் மத்தியில் முதல் முறையாக நம்பிக்கையை உருவாக்கியுள்ளது. சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கான விளைநிலமாக, மக்கள் வழக்காறுகள் புழங்கப்பட்ட மாநிலமாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்த காலம் கி.மு. 800 - 1000 வரை முன்னேறும் வாய்ப்புகள் இருப்பதாகவும் கற்காலத் தொல்லியல் இடங்களிலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளும்போது தொன்மையின் தொடர்ச்சி நிறுவப்படலாம் என்றும் ஆய்வாளர்கள்



எதிர்பார்க்கின்றனர். தமிழ்நிலத்தின் ஆதி மனிதர்களுடன், சிந்து வெளியில் இருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்களின் மரபணுக்கள் எப்போது கலந்தன என்ற புதிர்கள் கூட விடுபடலாம் என்பது பேராசை அல்ல.

இப்படியாக, தமிழனின் சிந்தனைகள் சிறகு விரித்துப் பறந்து கொண்டிருக்கும் இதே காலத்தில் சனாதனக் குரல்களில் சற்று கலக்கம் ஏற்பட்டிருப்பது இயல்பே. குறிப்பாக மரபணு அறிவியலாளர்கள் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள ஆய்வு முடிவுகளும் 30 ஆண்டுகள் கடுமையான ஆய்வுழைப்புக்குப் பின்னர் ஆய்வாளர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப. அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள 'ஜர்னி ஆஃப் எ சிவில்சேஷன்' நூலும், சற்று முன்பாக டோனி ஜோசப் வெளியிட்டுள்ள 'ஏர்லி இந்தியன்ஸ்' நூலும் அவர்களைத் திகைப்படையச் செய்துள்ளன.

சிந்துவெளி மக்களில் ஒரு பிரிவினர் ஆரியர் படையெடுப்புக் காரணமாகத் தெற்கு, கிழக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்திருக்கலாம் என்பதைப் பல்வேறு சான்றுகளுடன் இந்தப் புத்தகங்களும் ஆய்வுகளும் உறுதிப்படுத்த முயல்கின்றன. அதேபோல சிந்துவெளி எழுத்துகள் தமிழியின் முன்னோடி, மூதாதை மொழியாக இருக்கலாம் என்பதையும் பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்கின்றன. இது போன்ற ஆய்வுகளின் தொடர்ச்சி சனாதனங்களுக்குக் கவலை அளிக்கலாம்.

அதனால்தான் எப்படி இருந்தாலும் தமிழ் மொழி சமஸ்கிருதத்தில் இருந்துதான் பிறந்தது என்ற பழைய பாட்டை மீண்டும் பாடத் தொடங்கியுள்ளார்கள். பழைய கள், புதிய மொந்தை! நவீன புராணிகம்!

தமிழ் மொழியின் தோற்றம் குறித்த எந்த ஆய்வும் சிந்துவெளி எழுத்துகளுக்கும் தமிழுக்கும் தொடர்பு இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் குறித்தும் ஆனால் இன்னமும் சிந்துவெளி எழுத்துகள் வாசிக்க இயலாமல் இருப்பது குறித்தும் கவனம் செலுத்தாமல் தொடங்கப்பட இயலாது. மேலும் இவை குறித்த அண்மைக்கால ஆய்வுகள் குறித்தும் அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. ஆனால், இத்தகைய அறிவியல் அடிப்படை கொண்ட பிரச்சனைகள் சனாதனவாதிகளிடம் கவனம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. புராணிக நம்பிக்கை சார்ந்த வாதங்களையே முன் வைக்கிறார்கள்.

அதேநேரத்தில் சமசுகிருத மொழியின் மூலம் அவெஸ்தெ மொழி என்பது பல்வேறு இலக்கியச் சான்றுகள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் நிரூபணமாகியுள்ளது. அத்துடன் சமசுகிருதம் இந்தியாவில் தோன்றியிருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அறவே இல்லை என்பதும் பல்வேறு அறிவியல் ஆய்வுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், அதை அப்படியே விட்டுவிட்டு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தமிழ், சமஸ்கிருதம்

அகிய இரண்டு மொழிகள்தான் மூல மொழிகள் என்பது போல தமிழுக்கும் சமஸ்கிருதத்துக்கும் முடிச்சுப் போட முயல்கிறார்கள்.

காலனிய மொழியில் சொல்வதானால் இந்தியவியல் குறித்த உரையாடலின் அடித்தளம் மூன்று கருத்தியல்கள் ஆகும். ஒன்று, கொல்கொத்தா ஆசியாடிக் சங்கத் தலைவர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் 225 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரகடனம் செய்த இந்திய மூதாதையர் வம்சம் இதுவரை நம்பப்பட்டு வந்ததைப்போல் ஆரியர்கள் அல்லர்; அவர்கள் திராவிடர்களாக இருக்கலாம் என்பதாகும். இரண்டாவது கால்டுவெல் அவர்கள் திராவிடப் பண்பாடு குறித்து பிரகடனம் செய்த ஒப்பியல் ஆய்வு ஆகும், அடுத்ததாக மார்ஷல் அவர்கள் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமாக இருக்கலாம் என்று ஊகித்து அறிவித்தது ஆகும். இந்த மூன்று கருத்தியல்களையும் ஏற்காமல் அல்லது மறுக்காமல் இந்தியத் துணைக்கண்ட மானுவியல், வரலாற்றியல் குறித்த உரையாடலைத் தொடங்க இயலாது. மேலும், தென்னிந்திய மொழிகளின் (திராவிட மொழிக் குடும்பம்) தாய் மொழி தமிழ் என்பதையும் சமஸ்கிருதம் உள்ளிட்ட பண்டைய வட மொழிகளின் வேர்ச்சொற்களுக்கும் தமிழ் வேர்ச் சொற்களுக்குமான பாரதூர வேற்றுமை குறித்தும் எல்லீஸ் அவர்கள் மிகவும் ஆய்வுப்பூர்வமாக 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியுள்ளார். கால்டுவெல் செல்வாக்கைக் குறைப்பதற்காக எல்லீஸ் அவர்களின் இந்த ஆய்வுகளைப் பரப்புரை செய்தவர்களே இந்தச் சனாதனக் கூட்டம்தான்.

இன்னும் விரிவாகக் கூற வேண்டுமானால் சிந்துவெளிப் பண்பாடு - திராவிடப் பண்பாடு என்ற கருத்தியலும் சிந்துவெளி எழுத்துகள் மூதாதை திராவிட மொழி என்ற கருத்தியலும் இதுவரை அறிவியல் பூர்வமாக நிராகரிக்கப்படவில்லை. மேலும், சமசுகிருத்தின் மூல மொழி அவெஸ்தெ மொழி என்பது ஒப்பீடு மூலம் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், நவீன சனாதனிகள் தமிழி குறிகளையும் சமசுகிருத மொழியையும் ஒப்பீடு செய்ய முயல்கிறார்கள். சற்றும் பொருந்தாத முறையில் ஊகங்களை உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால், சமசுகிருத்தின் மூல மொழியையும் சமசுகிருத சொற்களின் மூலம் அவெஸ்தெ மொழியின் வேர்ச் சொற்களுடன் ஒப்புமை காணப்படுவதையும் காண மறுக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, தமிழ் மொழி வேர்ச் சொற்கள் சமசுகிருதத்தில் இல்லை என்பதை எல்லீஸ் ஏற்கனவே ஆய்வுப்பூர்வமாக நிறுவி உள்ளார். இன்றுவரை இது அறிவியல்பூர்வமாக மறுக்கப்படவில்லை. இருப்பினும் தமிழ் ஒவ்வாமையாளர்கள் இதைக் காண மறுக்கிறார்கள்.

தமிழி - சமசுகிருத மொழிகளை ஒப்பீடு செய்வது சாத்தியமென்றால் தமிழ் - சமசுகிருதம் - அவெஸ்தெ மொழிகள் ஒப்பீடும் சாத்தியம்தானே! ஏன் இந்த



சனாதனிகள் இதில் ஈடுபட மறுக்கிறார்கள்!

எந்த மொழியும் கொடுக்கல் வாங்கல் இல்லாமல் வளர முடியாது. இது தமிழுக்கு மட்டுமல்ல சமசுகிருதத்துக்கும் பொருந்தும். அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்க முடியும். பண்பாட்டுத் தொடர்புகள், வணிகத் தொடர்புகள், இடப்பெயர்வுகள் போன்றவற்றைக் கூறலாம். படையெடுப்புகள் பெரும்பாலும் மொழியை அழிக்கவே முயலும். அப்போது சில கொடுக்கல் வாங்கல்கள் தொடக்க நிலையாக இருக்கலாம். சில நேரங்களில் திருதிராஷ்டிர ஆலிங்களமும் மொழி அழிப்பில் பயன் அளிக்கலாம். தமிழ் சமசுகிருத உறவில் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் பரிமாறிகொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கலாம். அதுவும் சமசுகிருதம் மட்டுமல்ல பாலி, பிராகிருதம் ஆகிய மூன்று வட மொழிகளுடனும் தமிழுக்கு உறவு இருந்திருக்க முடியும்.

இங்கு இதற்கான காலத்தை எவ்வாறு கணிப்பது என்பதும் எது முதலில் இலக்கணம் கண்டது என்பதும் ஆகும். ஒப்பீட்டளவில் பார்த்தால் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஓரளவு கால வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சமசுகிருத இலக்கணம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அசோகர் கால பிராமிதான் முதல் வட மொழி எழுத்துச் சான்று. அதற்கு முன்பாக எழுத்துப் பூர்வமாக வட மொழி இலக்கியங்கள் சாத்தியமில்லை. வேதங்கள் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்டு, பின்னர் பொ.ஆ.மு. 1 - பொ.ஆ. 4 ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதன் பின்னரே மகாபாரதம் போன்றவையும் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வரலாற்றாளர்கள் கூறுகிறார்கள். தொல்காப்பியரின் காலம் இன்னமும் சரியாக வரையறைப்படுத்தப் படவில்லை. தற்போது பொ.ஆ.மு. 3 - பொ.ஆ. 4 ஆம் நூற்றாண்டுவரை கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அண்மை அகழ்வாய்வு முடிவுகள் மறு உறுதி செய்யப்படுமானால் தொல்காப்பியத்தின் காலம் இன்னும் பின்னோக்கிச் செல்லலாம்.

மேலும், தமிழ் மொழியில் எழுத்துகள் உறுதியாக ஒலிக்கப்படுவது போல சமசுகிருதத்தில் இல்லை என்று மொழியியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். பல எழுத்துகளுக்கு உறுதியான ஒலியன் இல்லாததால் ஏற்படும் குழப்பம் குறித்து பல ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். மேலும், தமிழ் மொழி என்பது வழக்காறுகள் இலக்கியங்கள், இலக்கணம், உரைகள் என சீரான தன்மை கொண்டது. ஆனால், சமசுகிருதம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்புக்குள் மட்டும் செய்யுள் வடிவில் வாய்மொழி வழியாக வழக்கப்பட்டு, பின்னர் அதன் பதுகாப்புக்காக இலக்கணம் கண்டது. மேலும் பேச்சு மொழியாக இருந்து பாலி, பிராகிருத மொழிகளுடன் கலந்து பின் திருத்தம் பெற்ற மொழி சமசுகிருதம் என்பதும்

அனைவரும் அறிந்ததே. இவ்வாறு சமசுகிருத மொழி திருத்தமும் சீர்மையும் செவ்வியல் தன்மையும் பெற பல நூற்றாண்டுகள் காத்திருந்திருக்கலாம். அது பொ.ஆ.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.ஆ. 4ஆம் நூற்றாண்டுவரை என கணிக்கப்படுகிறது. எப்படி இருந்தாலும் சமசுகிருத மொழியின் செவ்வியல் உச்சம் பொ.ஆ. 4ஆம் நூற்றாண்டு என்பது அனைவரும் ஏற்கக்கூடியது. ஒரு மொழியின் சீர்மையும் இலக்கணமும் மற்றொரு மொழியில் தாக்கம் செலுத்துவதற்கும் ஒரு கால அவகாசம் தேவையாக இருக்கிறது. இரண்டும் சம்காலத்தில் நிகழும் அதிசயங்கள் சாத்தியமில்லை. மேலும் தொல்காப்பியத்துக்கு முன்பே தமிழ் மொழிக்கு இலக்கண முறைகள் இருந்ததைத் தொல்காப்பியரே குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்.

சமசுகிருத மொழியின் மூலம் ஈராணைச் சேர்ந்த அவெஸ்த மொழி. அதிலிருந்து உருவாகி கி.மு. 1500க்கு முன்னர் இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியில் ஆரியப் பண்பாட்டுடன் பரவி எழுத்துமுறை இன்றி வாய்மொழியாக நிலைபெற்றது. இந்திய நிலப்பரப்பில் அன்றைய தொல் மொழிகளோடு கலந்து வளர்ந்தது. பின்னர் செழித்து, காவியங்கள், செவ்வியல் இலக்கியங்கள் கண்டது. தமிழ் மொழியின் மூலம் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டில் தோன்றி தனக்கென தனித்துவத்துடன் திராவிடப் பண்பாட்டுடன் பரவி, செவ்வியல் தமிழ் மொழியாகப் பரிணாமம் அடைந்தது. இரண்டு மொழிகள் இடையே ஊடாட்டங்கள் இருக்கலாம். கொடுக்கல் வாங்கல் இருக்கலாம். இன்னமும் வடமொழிகளில் திராவிட இலக்கியங்களின் தாக்கங்கள் குறித்து முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. தமிழ் மொழியில் பாலி, பிராகிருத மொழியின் தாக்கங்களே முன்னர் ஏற்பட்டன. சமசுகிருத இலக்கியங்களின் தாக்கங்கள் பின்னரே ஏற்பட்டுள்ளன. தவிர, சிந்துவெளி மற்றும் அதன் மக்கள் பின்னர் இடம்பெயர்ந்த பகுதிகளின் வழக்காறுகளின் தாக்கங்களும் தமிழ் மொழியில் தாக்கம் செலுத்தி இருக்கலாம். இத் தாக்கங்கள் தமிழ், சமசுகிருதம் இரு மொழிகளிலும் நேர்ந்திருக்கலாம் என்பது கவனிக்கப்படாமல் உள்ளது.

ஆனால், இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் கொள்ளாமல் நூற்றாண்டுகள் இடைவெளி கொண்ட இரண்டு மொழிகளின் இலக்கணங்களைச் சமமாக ஒப்பிடுவதும், அதன் ஊடாட்டங்களை மட்டும் ஒப்பிட்டு வரலாற்றுப் பார்வையை மறுத்து சமசுகிருதத்தில் இருந்து தமிழ்மொழி பிறந்தது என நிறுவ முயல்வதும் பித்தலாட்டம் என்பது தவிர வேறொன்றுமில்லை.

காரணம், அண்மைக்காலமாகத் தமிழின் தொன்மை அறிவியல் ஆய்வின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டு வருவதால் கையறு நிலையைச் சனாதன சக்திகள் அடைந்துள்ளதே ஆகும். ●

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்



## தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திராவிட இயக்கத்தின் வகிபாகம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் ஐரோப்பிய அறிவொளி மரபினரின் வருகையையொட்டி, புதிய புதிய இலக்கிய வகைமைகள் தோன்றலாயின. புதினம், சிறுகதை, புதுக்கவிதை, கட்டுரை இலக்கியம், கடித இலக்கியம், பயண இலக்கியம் என்று பல்வேறு வகைமைகளாக அவை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. தமிழில் 'இலக்கிய வரலாறு' என்கிற வரலாற்றுமுதியல் நூல்களில் மேற்கண்ட புத்திலக்கியங்களில் வரலாறானது பெரும்பாலும் ஒருசார்புத் தன்மை உடையதாகவே வரையப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாகத் திராவிட இயக்கத்தினரின் இலக்கியப் பங்களிப்பை ஒதுக்கிவிட்டு இலக்கிய வரலாறுகள் எடுத்தியம்பப்படுவதையே பெரும்பான்மையாகப் பார்க்க முடிகிறது.

### திராவிட இயக்கத்திற்கே உரிய தனித்தன்மைகள்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் திராவிட இயக்க இலக்கியங்களின் வகிபாகத்தை (Role) மறுக்க இயலாதென்பது தொண்ணூறுகளில் தமிழக அறிவாண்மையர்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றாலும் இன்றளவும் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் அத்தகைய தன்மையைக் காண முடிவதில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒருபுறம் ஜே.எம்.நல்லசாமிபிள்ளை, மனோன்மனியம் சுந்தரம் பிள்ளை வழிப்பட்ட சைவ வேளாளப் போக்கும், அயோத்திதாசர் வழிப்பட்ட தலித் - பெளத்தப் போக்கும், நீதிக்கட்சி வழிப்பட்ட அரசுப்பணி, பதவித் தேட்டப் போக்கும் - பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு முன்னோடியாயின என்றாலும் திராவிட இயக்கத்திற்கே உரிய பல தனித்தன்மைகள் இலக்கிய ஆக்கங்களாக வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தன.

“பொதுமேடைகளிலே பகுத்தறிவு முழுக்கம் செய்தார் பெரியார். செந்தமிழ்க் கவிதைகளிலே புரட்சி பூத்திடிச் செய்தார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். கலைத்துறையில் - நாடகத்தில் மறுமலர்ச்சி கண்டார் பேரறிஞர் அண்ணா. அவர்தம் வழிநின்று செயற்பட்டவர்களில் தலையாய இடம்பெற்றவர்கலைஞர் மு.க. ஏடெல்லாம் பகுத்தறிவு நோக்கம் வெற்றிபெற எழுதிய எழுத்தாளர் பலர்; புதிய விஞ்ஞான உண்மைகளை விளக்கியோர் பலர். கவிதை யாத்தவர் பலர்; பாடினோர் பலர்; நடிகராய் விளங்கியோர் பலர்; பகுத்தறிவு இயக்கம் துறைதோறும் தனது குறிக்கோள் இடம்பெறச் செய்தது” (கு.வணங்காமுடி, 1984:4) என்கிறார் பேராசிரியர் க.அன்பழகன். “சில இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் சிலவற்றை ஒதுக்கி நடைபோட்டன. சில இதயத்தில் இருத்தி நடைபோட்டன. ஆனால் எல்லா இலக்கிய வரலாற்று நூல்களும் ஒரு தவற்றை மட்டும்

தவறாமல் 'செய்து வந்தன. ஆம்! 20-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பகுத்தறிவு இலக்கியங்களை, இலக்கியப் படைப்பாளர்களைத் திட்டமிட்டு ஒதுக்கி வைத்தன” (மேலது, ப.6) என்கிறார் கு.வணங்காமுடி. இவரது கூற்றை மறுக்க முடியாத வகையிலேயே இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் அமைந்துள்ளன. (இவரின் 'பகுத்தறிவு இலக்கிய வரலாறு' எனும் நூல் 1984 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது)

### தமிழ்ப் புதின வரலாறு

இலக்கிய வரலாறுகளில் புதினம் எழுதியவர்களாக முதல் மூவர்கள் தொடங்கி நேரடியாகக் கல்கி, நா.பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன், அகிலன், சாண்டில்யன், விக்கிரமன், ஜெகசிற்றியன், மு.வரதராசன், இராஜம் கிருஷ்ணன், சிவசங்கரி, இரமணிசந்திரன் என்பதாகவே பெரும்பான்மையாக எழுதப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்க முடிகிறது.

இவர்களுள் மூவலூர் இராமாமிர்த்தம்மாள், அறிஞர் அண்ணா (24 குறுநாவல்கள் - சான்று: மாபெரும் தமிழ்க்கனவு, 2022:777), கலைஞர் (சமூக நாவல்கள் - 10, சரித்திர நாவல்கள் - 6 - சான்று: தெற்கிலிருந்து ஒரு சூரியன், 2022:200-201), ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி, தில்லை வில்லாளன், எஸ்.எஸ். தென்னரசு, பண்ணன் (தி.தண்டபாணி), இராம. அரங்கண்ணல், கே.ஏ.மதியழகன், பேராசிரியர் அன்பழகன், டி.கே.சீனிவாசன், மா.கி.தசரதன், ப.உ.சண்முகம், அமறைமலையான் போன்றோரின் ஆக்கங்கள் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் பதிவாகவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொது இலக்கிய வரலாற்றில் இல்லை என்பது ஒரு பெருங்குறை என்றால், மற்றொரு பக்கம் நாவல் இலக்கியம் பற்றித் தனி வரலாறு எழுதிய (தமிழ் நாவல் - நூறாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்) பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி), சிவபாதசுந்தரம் நூலிலும் பகுத்தறிவு பேசும் மேற்கண்ட



புதினங்களுக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்படவில்லை என்பது தனி ஆய்வுக்குரியது.

### தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு

சிறுகதை வரலாறானது வ.வே.சு. அய்யரில் தொடங்கி, ந.பிச்சமுர்த்தி, கு.ப.ரா, மௌனி, புதுமைப்பித்தன், சு.நா.சுப்ரமணியம், சி.சு. செல்லப்பா, லா.ச.ராமாமிருதம், ஜெயகாந்தன், சுந்தரராமசாமி, கு.அழகிரிசாமி, தி.ஜானகிராமன், கி.ராஜநாராயணன், மு.வ, அகிலன் வரையிலும் பெரும்பான்மையான இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிறுகதை நூல் 1968ஆம் ஆண்டே மூன்றாம் பதிப்பாகத் திராவிடப் பண்ணையால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவர் மட்டுமே 113 சிறுகதைகளை (சான்று: மாபெரும் தமிழ்க்களவு, 2022:777) எழுதியுள்ளார். கலைஞர் 37 சிறுகதைகள் (சான்று: தெற்கிலிருந்து ஒரு சூரியன், 2022:200-201) எழுதியுள்ளார். மேலும், கே.ஜி.இராதாமணாளன், ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பி, இரா.செழியன், குத்துசி குருசாமி, புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன், கே.ஏ.மதியழகன் போன்றோர் சிறுகதை என்கிற இலக்கிய வகைமைக்குப் பங்காற்றியுள்ளனர்.

இத்தனைக்கும் சிறுகதை வரலாற்றில் நீங்கா இடம்பிடித்துள்ள பட்டியலில் உள்ளோரில் பலரும் கல்வி வட்ட எழுத்தாளர்கள் (ஆய்வாளர்கள்) பற்றிக் கடுமையான அதிருப்தியையும் அவநம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தி வந்தவர்கள். ஆனாலும் கல்வி வட்டங்களில் புழங்கும் பட்டியலில் உள்ளவர்களின் நூல்களில் அவர்களுக்கான இடம் மறுக்கப்படவில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

பொதுவாகவே பகுத்தறிவு பேசும் இலக்கியங்கள் மீது அவை பிரச்சார இலக்கியங்கள் (உள்ளடக்கம்) என்ற அவதூறு வீசப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் 'சமூக அக்கறையே இலக்கியத்தின் உள்ளீட்டையும் சமூகப் பயன்பாடே அதன் உருவத்தையும் தீர்மானிக்கின்றன' என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது நோக்கமே வடிவத்தைத் தீர்மானிக்கும் என்பதாகத் தணிகைச்செல்வன் கூறுவது முக்கியமானது. மேலும் இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டை அளவிடும்போது, கவிதை மக்களைச் சென்றடையும் தன்மை (Reachability) மக்களின் ஏற்புக் கூறு (Acceptability) மக்களிடமும் எதிர்வினை உருவாக்குவதில் கவிதையின் தொழிற்பாடு (Ability in generating Reactivity) எதிர்வினையால் மக்களின் பண்பிலும் நடத்தையிலும் நேரும் மாற்றம் (Adaptability) (தணிகைச்செல்வன், 2003:104) என்கிற நான்கு கூறுகளை வைத்து அளவிடலாம் என்பது சுயமரியாதைத் திராவிட இயக்கப் பகுத்தறிவுவாத இலக்கியங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

### தமிழ்க் கவிதை வரலாறு

கவிதை வரலாற்றிலும் பாரதி, ந.பிச்சமுர்த்தி

தொடங்கி அதன் பிறகாகக் கூறியது கூறும் பட்டியலைப் பார்க்க முடிகிறது. இதில் குறிப்பிட்ட இதழ்களை மட்டுமே மையப்படுத்திப் புதுக்கவிதை வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குக் காரணமான கவிஞர்களை மணிக்கொடி (1930 - 45), எழுத்து (1959 - 71), வானம்பாடி (1970 - 78) ஆகிய மூன்று சஞ்சிகைகளின் பெயரால் மணிக்கொடிப் பரம்பரை, எழுத்துப் பரம்பரை, வானம்பாடிப் பரம்பரை என்று மூன்று காலக்கட்டத்தினராகப் பிரித்துக் கூறுவர். இத்தகைய பகுப்பு,

இம்மூன்று இலக்கிய இதழ்களில் எழுதாத - தொடர்பு இல்லாத - கவிஞர்களைப் புதுக்கவிதை வளர்ச்சியில் பங்கேற்காதவர்களாகக் கருதுவதற்கு இடமளிக்கிறது. பிற இயக்கம் சார்/சாரா இதழ்களின் பணியைத் தவிர்ப்பதற்கு இலக்காக்கியது போலாகிறது. புதுக்கவிதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி ஒரு சிந்தனை வட்டத்திற்குள்ளேயே நின்றுவிட்டதாகக் காட்டுகிறது.

பாரதிதாசனின் இரண்டாவது தொகுதியிலுள்ள 'காதல் வாழ்வு' எனும் படைப்பு அவரது வசனக் கவிதை முயற்சியைக் காட்டும். மணிக்கொடியின் ஒரு பரிமாணத்தை மட்டும் காட்டி உரிமை கொண்டாட முந்துகிற பலர் அதே இதழில் பாரதிதாசன் கவிதைகள் கணிசமாக இடம் பெற்றிருப்பதைக் குறிப்பிடுவதில்லை என்பார் பா.மதிவாணன். அதேபோல புதுக்கவிதை வரலாற்றில் பேரறிஞர் அண்ணா, வாணிதாசன், முடியரசன், சுரதா, புலவர் குழந்தை, தமிழொளி, கலைஞர், ஜீவானந்தம், பொன்னடியான், கவிஞர் கருணானந்தம், உடுமலை நாராயணகவி, பட்டுகோட்டை கலியாணசுந்தரம், கவிஞர் வேழவேந்தன், அரிமதி தென்னகன், இரா.இளவரசு, புலவர் புலமைப்பித்தன், புதுவைச்சிவப்பிரகாசம், கவிஞர் சாமி பழனியப்பன், மீ.இராசேந்திரன், நாகாமராசன், ஈரோடு தமிழன்பன், குருவிக்கரம்பை சண்முகம், கவிஞர் வைரமுத்து, கவிஞர் அறிவுமதி - அறிவுமணி, கவிஞர் முத்துராமலிங்கம் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களைத் தவிர மேலும் பலரையும் சுட்ட முடியும்.

### நவீனத் தமிழ் நாடக வரலாறு

நவீனத் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் புராண, இதிகாசக் கருத்தமைவுகளில் அமைந்த நாடகங்களுக்கு மாற்றாக, சுயமரியாதை இயக்கம் காலூன்றிய போதே இத்துறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணாவால் 13 நாடகங்கள் எழுதி அரங்கேற்றப்பட்டன. கலைஞர் 21 நாடகங்களை எழுதி நடத்தியுள்ளார். என். எஸ்.கிருட்டிணன், எம்.ஆர்.இராதா, கே.ஆர். இராமசாமி, எம்.ஜி.ஆர், எஸ்.எஸ்.இராசேந்திரன், சி.பி.சிற்றரசு, புலவர் குழந்தை, கோவை அய்யாமுத்து, கே.ஜி.இராதாமணாளன், நா. பாண்டிரங்கன் பகண்ணன் மற்றும் பலரையும் சுட்டலாம். இவர்களால் திராவிட இயக்கப்



பகுத்தறிவுவாத நாடகங்கள் அரகேற்றப்பட்டன. இவர்களைத் தவிர பல்வேறு குழுவினரையும் குறிப்பிட முடியும். தமிழ் நவீன நாடக வரலாற்றில் இவர்களின் பெயர்கள் ஓரளவிற்கு வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் காணக் கிடைக்கவில்லை.

### பிற இலக்கிய வகைமைகள்

கடித இலக்கியம், கட்டுரை இலக்கியம், பயண இலக்கியம் ஆகியவை இன்றளவிலும் பரவலான ஏற்பைப் பெறவில்லை எனலாம். கடித - கட்டுரை இலக்கியங்கள் என்றால் பெரியார், அண்ணா, கலைஞர் இவர்கள் மூவரையும் சேர்த்தாலே லட்சம் பக்கங்களைத் தாண்டிவிடும். ஒருவேளை இந்தக் காரணத்தால்கூடக் கடித இலக்கியமும் கட்டுரை இலக்கியமும் ஒரு வகைமையாக இலக்கிய வரலாறுகளில் ஏற்றப்படவில்லையோ என்கிற அளவிலேயே காண முடிகிறது.

உலக வரலாற்றில் 6 தொகுதிகளாக, சரியாக 4171 பக்கங்களில் ஒருவரின் தன் வரலாற்றைத் தானே எழுதியதாக வரலாற்றில் இல்லை. அந்த வரலாற்றுப் புகழுக்குச் சொந்தக்காரர் கலைஞர். அதிலும் 2002ஆம் வரையில் தான் எழுதப்பட்டுள்ளது. கடைசி 16 ஆண்டுகள் எழுதப்படவில்லை. கடித இலக்கியங்களிலும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் கலைஞர். ஏனெனில் உடன்பிறப்புகளுக்கு அவர் எழுதிய கடிதங்களின் தொகுப்பு நூல் 12 தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளது. அதுவுமே 1990-கள் வரையில் தான். பின்னர் உள்ளவற்றையும் சேர்த்தால் அவற்றின் எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகரிக்கும்.

காலச்சுவடு சிற்றிதழில் ஒவ்வொரு மாதமும் நான்கு பக்கங்கள் முதல் எட்டு பக்கங்கள் சுந்தரராமசாமியின் கடிதங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதன் உட்கிடை என்ன? கடித இலக்கியமாகச் சு.ரா.வின் கடிதங்களைக் கடித இலக்கிய வகைமையில் நிலைப்பேறாக்கம் செய்வது தானே! அந்தக் கடிதங்களின் உள்ளடக்கம் என்ன? 'அந்த எழுத்துப் பணி முடிந்துவிட்டதா? அத்துல் ஹமீதிடம் கேட்க வேண்டும்?... எனக்கு உடல்நிலை சரியில்லை. மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வேண்டும்... அடுத்த மாதம் அமெரிக்கா செல்வதற்குள் முடிக்க வேண்டும்...' என்பது போன்ற தனிமனித உரையாடல்களே முழுவதும் இருக்கும். அதைக் கடித இலக்கிய வகைமைக்குள் ஏற்றத் துடிப்போர், பகுத்தறிவு பேசி மக்களைப் பண்படுத்தும் கலைஞரின் 'உடன்பிறப்புகளுக்கு' கடித இலக்கிய வகைமையைக் காய்ந்துகொள்வது முரண்பாட்டின் வெளிப்பாடே என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

### வீரியமிக்க இலக்கிய ஆக்கங்கள்?

திராவிட இயக்கத்தின் வகிபாகத்தை மறுக்கும் அறிவாண்மையர்களின் படைப்புகள் வீரியமிக்கவை என்றால் ஏன் அவை எந்தவோர் அரசு

அடக்குமுறையையோ, தடையை யோ சந்திக்கவில்லை என்கிற கேள்வி எழுகிறது. உலகின் பிறமொழி இனத் தேசங்களில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்படும் இலக்கியங்கள் பலவும் அப்படியான அரசியல் எதிர்ப்பைக் கடந்தே இங்கு வந்து சேர்ந்துள்ளன. காலச்சுவடு வெளியிட்டுள்ள பல மொழிபெயர்ப்புகளுமே அத்தகைய சிறப்புத்தகுதியை உடையனதாம் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். ஏனெனில் இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாற்றில் அரசுத் தடையைச் சந்தித்த அத்தனைப் படைப்புகளும் (பெரியார், பாவேந்தர், புலவர் குழந்தை, அறிஞர் அண்ணா - படைப்பிலக்கியத்திற்காகச் சிறை சென்றவர், கலைஞர், புலவர் டி.செல்வராசு, ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி, சி.பி.சிறீரரசு, எம்.ஆர்.இராதா) திராவிட இயக்கச் சுயமரியாதைப் பகுத்தறிவுவாதத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டவை.

நிறைவாக, இலக்கிய வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து இதழ்கள், அரசியல் மற்றும் இலக்கிய இயக்கங்கள் வாயிலாக வெளியிடப்பட்ட இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பவற்றோடு ஆய்வுப் பரப்பானது 1970-களில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் எனும் புலத்திலும், 1980-களில் மொழியியல் பின்புலத்தோடும் உலகமயமாதல் கட்டத்தில் நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம் எனும் கோட்பாடுகளோடும் பரந்துபட்ட வாசிப்பிற்கு உள்ளாயின. 1990-களில் இந்தக் கோட்பாட்டு வாசிப்பு, நிகழ்ந்தேறிய ஆய்வுகள் போன்றவை அடித்தள விளிம்புநிலைச் (தலித்தியம், பெண்ணியம்) சிற்றடையான உறுதியாக்கம் செய்யும் இலக்கிய ஆக்கங்களை நோக்கி நகர்ந்தன. எனவே இலக்கிய வரலாறு என்பது இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கி விரிவாக வரைவு செய்யப்பட வேண்டும். அதுவே தமிழ் மாணிடத்திற்கு அறம் செய்வதாகும். எனவே

இதழ் வழிப்பட்ட இலக்கிய வரலாறு (20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க கால இதழ்கள் தொடங்கி மணிக்கொடி, எழுத்து, வானம்பாடி, கசடதபற, தாமரை எனச் சமகாலம் வரை) இயக்க வழிப்பட்ட இலக்கிய வரலாறு (தேசிய இயக்கம், திராவிட இயக்கம், பொதுவுடைமை இயக்கம், பெண்ணிய, தலித்திய, சூழலியல் அமைப்புகள்...)

(பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக் குழுவால் நடத்தப்பெறும் உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கான தகுதித்தேர்வில் இயக்கவாதப் பின்புலத்திலேயே பாடத்திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) கோட்பாட்டு வழிப்பட்ட இலக்கிய வரலாறு (மார்க்சியம், நாட்டார் வழக்காற்றியம், தலித்தியம், பெண்ணியம், இனமொழித் தேசியம்...) என்கிற நோக்குகளில் மீள்வரைவு செய்யப்பட வேண்டியதே தமிழ் இலக்கியங்களின் மெய்யான வரலாற்றிற்கு வலிமை சேர்ப்பதாக அமையும்.

கட்டுரையாளர்: முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்



## கோவில் - கருவறை - பெண் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மூலவேர்



உலகில் உள்ள எல்லாப் பண்பாடுகளும் பழங்குடிச் சமூக நிலையிலிருந்து மேலெழுந்து வந்தவையே. படிமலர்ச்சிக் கொள்கையாளர் லூவி ஹென்றி மார்கன் தனது தொன்மைச் சமுதாயம் (Ancient Society 1827) என்ற நூலில் பண்பாட்டின் ஒட்டுமொத்தப் படிமலர்ச்சியை விளக்கியுள்ளார். அவர் அவ்வக்கால மக்களின் தொழில்நுட்ப அறிவு சார்ந்து விலங்காண்டி நிலை, காட்டாண்டி நிலை, நாகரிக நிலை என்று மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்துரைப்பார். அப்பிரிவுகளுக்குள்ளும் விலங்காண்டி நிலையைக் கீழ் விலங்காண்டி நிலை, நடு விலங்காண்டி நிலை, உயர் விலங்காண்டி நிலை என்று பகுப்பார் (விரிவான வாசிப்புக்கு பக்தவத்சல பாரதியின் மானிடவியல் கோட்பாடுகள் நூலைக் காண்க). நிலவுடைமை சார்ந்த வேளாண் சமூகத்திற்கு முந்தைய மனிதகுல வாழ்முறையை ஆதிப் பொதுவுடைமைச் சமூகமாகக் காணும் மார்ச்சியம். இந்தப் புள்ளியிலிருந்து நாகரிக மாற்றங்களைக் குறித்துச் சிந்தித்தே இன்றைய சமூகத்தின் போக்குகளையும் அதனுள் இயங்கும் உள்ளரசியல்களையும் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

உடைமைச் சமூகத்தின் உற்பத்திப் பண்டம் வர்க்க சமூகம். வர்க்க சமூகத்தின் உற்பத்திப் பண்டம் அதிகாரம். அதிகாரத்தின் உற்பத்திப் பண்டம் மேலாதிக்கம். இந்தியச் சமூகத்தில் அது வர்க்க மேலாதிக்கமாகவும் சாதிய மேலாதிக்கமாகவும் கிளை பிரியும். மேலாதிக்கத்தின் உற்பத்திப் பண்டம் மதம். இந்த மதங்களிலும் இருவேறு பார்வைகள் உள்ளன. ஒன்று, ஆதிக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் மதங்கள்; மற்றொன்று ஆதிக்கத்தைக் கூர்மைப்படுத்தும் மதங்கள். இவற்றைப் புரிந்துகொண்டால் இன்றைய மதவாத அரசியலின் மூலவேர் எதுவென்று தெரிந்துவிடும். அதேபோன்று, நம் வழிபாட்டு மரபின் மூலவேர் எதுவென்றும் நாம் பயணிக்கவேண்டிய திசை எதுவென்றும் விளங்கிவிடும்.

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றை - தமிழ் அறிவு மரபு வரலாற்றை நாம் ஒரு வகைமாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டு மேற்சொன்ன கருத்துக்களைக் குறித்துச் சற்றுச் சிந்திப்போம். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பெருந்தொகையிலான ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூகப் பண்புகொண்ட மக்களையும் சிறு தொகையிலான நிலவுடைமைச் சமூகத்தையும் வணிகச் சமூகத்தையும் அரசதிகாரச் சமூகத்தையும் உள்ளடக்கியதொரு சமூகப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்புக்குள் அடக்குவார்கள் அறிஞர்கள். அந்தச் சமூகம் ஒரே சமயத்தில் அதன் முந்தைய பொதுவுடைமைப் பண்புகளையும் அன்றைய வர்க்க, சாதிய, அரசதிகாரப் பண்புகளையும் கொண்டிருந்தது.

கீழடி அகழாய்விலிருந்து உரத்து ஒலிக்கும் ஒரு

குரல், அச் சமூகம் வாழ்ந்த காலத்தில் மதம் இல்லை என்பதுதான். அதே குரலைத்தான் நாம் இலக்கியங்கள் வழியாக அறியக்கிடைக்கும் சங்ககாலச் சமூகத்திற்கும் ஒலிக்க முடியும். அது பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட வாழ்தலைக் குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்தித்த சமூகம். எங்கிருந்து வந்தோம் என்று அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. எங்கே சென்று சேரப்போகிறோம் என்றும் அவர்கள் பெரிதாகச் சிந்திக்கவில்லை. அது அவர்களுக்குத் தேவைப்படவும் இல்லை. அந்த இரு புள்ளிகள்தான் மதங்களின் தோற்றுவாய். அந்தப் புள்ளிகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளாத அந்தச் சமூகம் ஒரு பொருள்சார் பண்பாட்டுச் சமூகமாகவும் பொருள்முதல்வாதச் சமூகமாகவும் இருந்ததைக் காண்கிறோம்.

எங்கிருந்து வந்தோம் என்று சிந்திக்கவில்லை என்றால் அந்தச் சமூகம் சிந்தனைக் கருத்தொடர்ச்சியற்றதொரு சமூகமாகவே அறியப்படும். அப்படியொரு சமூகம் இருக்கமுடியுமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. நிலவுடைமைச் சமூகம் தோன்றுவதற்கு முன்பு, பெருஞ்சமயங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பு உலகத் தோற்றம் குறித்தும் உயிர்களின் தோற்றம் குறித்தும் மனிதத் தோற்றங்கள் குறித்தும் உலகின் பல பழங்குடிச் சமூகங்கள் சிந்தித்துள்ளமையை மானிடவியல் ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ந்து உரைத்துள்ளனர் (ஆதாரங்கள் இன்றிக் கட்டமைக்கப்படும் எந்தவொரு கருத்தும் கருத்துமுதல்வாதச் சிந்தனையின்பாற்படும்). அதனடிப்படையிலேயே உயிரிலிப் பிறப்புக் கொள்கை, அண்டமுட்டைக் கோட்பாடு, திடீர் நிகழ்வுக் கோட்பாடு முதலான பல பண்பாட்டுக்



கோட்பாடுகள் மானிடவியலாளர்களால் உரையாடப்பட்டுள்ளன. ஆனால், தமிழ்ச் சமூகத்தில் அவ்வாறான தோற்றக் கதைகளைக் காண முடியவில்லை. அறிவு மரபு செழுமைப்பட்டிருந்த சங்ககாலத்துக்கும் முந்தைய பழங்காலத்தில் அத்தகைய தோற்றக்கதைகள் உருவாகி மறைந்துபோய் இருக்கலாம் என்று கூறவும் இடமில்லை. ஏனென்றால், இ.பி. டைலர் எந்தவொரு சமூகத்திலும் அதன் பழஞ்சமூகப் பண்புகள் எஞ்சி நிற்கும் என்று ஆதாரங்களுடன் பல பண்பாடுகளை ஆராய்ந்து எஞ்சி நிலைத்தவைக் கோட்பாட்டை (Theory of Survivals) உருவாக்கியுள்ளார். சான்றாக, இன்று கோவில்களின் முன்னால் நடப்பட்டுள்ள வேல்கள் இரும்புக் காலத்திய மக்கள் உருவாக்கிப் பயன்படுத்திய கருவி, இறப்பு - தெய்வ உருவாக்கம் - சமயம் என்ற தளங்களைக் கடந்து இன்றளவும் நிலைகொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அப்படியானால் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவு மரபில் பதிவுபடாதுபோன அந்தக் கதைகள் எங்கே? எஞ்சி நிலைத்திருக்கும் எதனுள்ளும் அவற்றைத் தேடிக்கண்டடைவதற்கான ஆய்வுக் கருதுகோளாக இதைக் கொள்ளலாம். தொல் தமிழர் உருவாக்கிக்கொண்ட அப்படியொரு கதையைக் கண்டடைந்தால் மகிழ்வோம்.

வேறு என்ன செய்தார்கள் தமிழர்கள் என்ற கேள்வி எழுகிறது. தோற்றுவாய் அறியாத ஒரு சமூகம் எப்படித் தனக்கான அறிவு மரபைக் கட்டமைக்க முடியும்? இந்த இடத்தில் தமிழர்களுக்குக் கதை மரபு இல்லை என்ற புரிதலுக்கு வந்து சேர்கிறோம். உலக, உயிர்த் தோற்றக் கதைகள் அனைத்தும் மனிதன் தனக்கு வெளியே அதற்கான ஆதாரங்களைத் தேடவும் கற்பனை செய்யவும் கூடியனவாக உள்ளன. புறவயமான தேடுதலை தோற்றக்கதைகளின் ஆதாரம். அப்படியான புறவயமான தேடுதல்களுக்கு எதிர் நிலையில் அகவயமான தேடுதல் என்ற ஒன்று இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தத் தேடுதலைத்தான் நாம் சிந்துசமவெளி நாகரிக எச்சங்களில் இருந்து புரிந்துகொள்கிறோம். நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தவமியற்றும் ஓர் ஆண் உருவம் அத்தகைய அகவயமான தேடுதலைச் சுட்டுவதாகும். இத்தகைய அகவயமான தேடுதலையும் நம்மால் சங்க இலக்கியங்களுக்குள் கண்டடைய முடியவில்லை. வேறு என்னதான் செய்வது?

தொல்காப்பியரும் நெடுநல்வாடையை எழுதிய நக்கீரரும் இரண்டு சிந்தனைகளை நமக்குக் கொடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அந்தப் புள்ளிகளை இணைப்பதன் வாயிலாக தமிழர்களின் உயிர்த் தோற்றம் குறித்த பார்வையை நம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

பொது ஆண்டுக்கு முந்தைய ஏழாம் நூற்றாண்டையது என்று கருதக்கூடிய தொல்காப்பியத்தில், எழுத்ததிகாரப் பிறப்பியல்

பெண்ணை உயிர் உருவாக்கச் சக்தியாகக் கண்ட அறிவுபெற்ற தமிழ்ச்சமூகம் பின்னாளில் மத ஆதிக்கச் சமூகமாக மாறிய பிறகு பெண் தன்னைப் படைக்கவில்லை என்று சொல்வதற்குக் கூசவில்லை. தான் குடியிருந்த இடத்துக்கு (கருவறைக்கு) வெளியே நின்று அவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆணை வணங்கும் நிலைக்குப் பெண் தள்ளப்பட்டார். அரசதிகாரம் ஆண்மையமைந்து போன்று கடவுள் அதிகாரமும் ஆண்மையம் ஆக்கப்பட்டது.

தலைநூற்பாவை, “உந்தி முதலா முந்துவளித் தோன்றி” என்று தொடங்குகின்றார் தொல்காப்பியர். இதற்குச் சுமார் பதினேழு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு உரை எழுதப்படுகிறது. உரையாசிரியர் காலத்திய பார்வையைக் கொண்டு, “கொப்பூழ் அடியாக மேலே கிளர்கின்ற உதானன் (ஒலிக்காற்று) என்னும் பெயரை உடைய வாயு.” (1958, ப. 47) என்று இளம்பூரணர் விளக்கியுள்ளார். இன்று கனடா நாட்டில் வாழும் மருத்துவர் மேரி கியூரி பால் என்பார், உடற்கூறியல் (Anatomy), உடற்செயலியல் (Physiology) பார்வையில் இந்தத் தலைநூற்பா வரியை ஆராய்கின்றார். கடந்த 17 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மேற்கத்தியச் சிந்தனையில் பிடிபடாத உடலியக்க அறிவு தொல்காப்பியர் காலத்தில் மிகநுட்பமாகத் தொழிற்பட்டிருப்பதைக் கண்டறிகிறார். மார்புக்கூட்டுக்கும் வயிற்றுக்கும், இடையில் உள்ள உதரவிதானம் (Thoracic Diaphragm) என்ற தசைச்சவரின் உந்துதலாலேயே மூச்சுவாங்கவும் பேசவும் செய்கிறோம் என்ற அறிவு தொல்காப்பியர் காலத் தமிழ்ச்சமூகம் அறிந்திருந்தது என்பதை அவர் விவரிக்கின்றார். உந்தி என்ற சொல்லுக்குக் கொப்பூழ் என்று பொருள் கொண்ட உரையாசிரியர்களிடமிருந்து மாறுபட்டு உந்தி என்பது காற்றை உந்துகின்ற செயலைச் செய்கின்ற உதரவிதானம் என்று பொருள் கொள்ளும்போதே தொல்காப்பிய நூற்பா முழுமையான விளக்கம் பெறுகின்றது என்பதை ஆராய்ந்து உரைத்துள்ளார் (காண்க பெயல், 2017-2018, பக்.18-25). ஏனென்றால் கொப்பூழுக்கும் நுரையீரலுக்கும் எந்தவிதமான குழாய்வழித் தொடர்பும் இல்லை. மூச்சுக்காற்று நுரையீரலுக்குச் செல்வது முதலான அறிவுகளை நாம் இன்று உடலியங்கியல் அறிவு மூலமாக மிக எளிதாகப் பெற்றுவிடுகிறோம். எழுத்துக்களின் பிறப்பை ஆராய்வதற்கான உடலியங்கியல் அறிவும் பார்வையும் கொண்டதொரு சமூகமாகப் பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகம் இருந்துள்ளது என்பதை அறியும்போது நமக்குள் ஒருவிதப் புளகாங்கிதம் எழுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், மேற்கத்திய அறிவு மரபில் 17 ஆம் நூற்றாண்டுவரை முற்றிலும்



தெளிவுபடாத பூடகமான ஒன்றாகவே உதரவிதானத்தின் செயல்பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்ட மூச்சுச் செயலியல் இருந்திருக்கிறது. தமிழர்களின் அறிவு மரபில் அகவியமான பார்வை என்று இதனை நாம் கொள்வதில் தவறில்லை.

சரி, கட்டுரைத் தலைப்புக்கும் இதற்கும் என்ன தொடர்பு என்ற கேள்வி எழுகின்றது. நமக்குள் வந்து சேர்கின்ற ஓர் அறிவைக் கொண்டு இதுவரை துலக்கம் பெறாமல் இருக்கும் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளும்போதுதான் நாம் சிந்திப்பவர்களாக ஆகிறோம். சங்கத் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு மனித உடலுக்குள் என்ன இருக்கிறது, மனித உடலுக்குள் என்ன நடக்கிறது என்ற அறிவும் பார்வையும் இருந்தது என்று விளங்கிக் கொண்டபிறகு நாம் நக்கீரரின் நெடுநல்வாடையை வாசிக்கிறோம்.

நெடுநல்வாடையில் நக்கீரர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று பார்க்கும் முன்பு, நாம் ஒன்றை இவ்விடத்தில் விளங்கிக்கொள்வது நல்லது. அதாவது, ஆதிப் பொதுவுடைமைச் சமூகம் என்று சொல்லப்பட்ட சமூகத்தில் தலைமை ஏற்றது ஆணா, பெண்ணா என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். மானிடவியலார் கருத்துப்படி அந்தந்த நிலப்பகுதியில் இனக்குழுமாகத் திரண்டபொழுது அது தாய்த்தலைமைச் சமூகமாகத் திரண்டிருக்கிறது. பெண் வேளாண்மையைக் கட்டண்டறிந்தபிறகு தோன்றிய உடைமை அதிகாரம் அதைத் தந்தைத் தலைமைச் சமூகத்திற்கு மட்டமாற்றம் செய்துவிட்டது. சங்க காலச் சமூகம் ஒரு தந்தைத் தலைமைச் சமூகம் என்பதை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளலாம். அங்கே, குடும்பம், நிலவுடைமை, வணிகம், அரசதிகாரம் என எல்லாவகைப்பட்ட அதிகார அடுக்குகளையும் ஆண்களே அதிகாரம் செலுத்தியுள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் தாய்த்தலைமைச் சமூகம் இருந்தமைக்கான எச்சம் உண்டா? உலக, உயிர்த் தோற்றக் கதைகள் இன்மை போன்று அதுவும் இல்லாமல் போய்விட்டதா என்று கேட்டால், உண்டு என்று உரிய ஆதாரங்களுடன் எழுதுகிறார் நம் காலத்தின் மானிடவியல் அறிஞரான பக்தவத்சலபாரதி (விரிப்பின் கட்டுரை பெருகும்). எந்தவொரு நற்காரியத்திலும் சடங்கியலான செயல்பாடுகளில் வழங்கப்படும் உணவை முதலில் பெண் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதைக் கொண்டு எளிதாக இதனைப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே, தமிழ்ச்சமூகம் தாய்த்தலைமைச் சமூகத்தைக் கடந்தே தந்தைத் தலைமைச் சமூகமாகக் கட்டமைந்திருக்கிறது என்று விளங்கிக்கொள்கிறோம்.

தந்தைத் தலைமைச் சமூகத்தில் பெண் என்னவாக ஆக்கப்பட்டார் என்பதிலிருந்துதான் அச்சமூகம் தந்தைத் தலைமை ஆதிக்க சமூகமா அல்லது முந்தைய தாய்த்தலைமைச் சமூகத்தின் அறிவு மரபிலிருந்து கிளைத்து அதனையும்

உள்ளடக்கிப் பரிணமித்த ஒன்றா என்பதை விளங்கிக்கொள்ளலாம். இந்த இடத்தில்தான் நெடுநல்வாடையில் நக்கீரர் கூறும் கருத்தை நாம் வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சங்க காலத்தில் அரசர்கள் 'கோ' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களின் இருப்பிடங்கள் 'கோவில்' என்று சுட்டப்பட்டன. கோ வாழும் இல்லம் என்ற பொருள் பொதிந்தது கோவில். இத்தகைய பதிவுகளைச் சங்க இலக்கியம் நெடுகிலும் பரக்கக் காணலாம். நெடுநல்வாடையில் மட்டும்தான் கோவில் கட்டுவது குறித்த பதிவு உள்ளது. சித்திரை மாதத்திய நண்பகலில் பொழுது இடம் வலமாகச் சாயாது நேர்கோட்டில் வெய்யோன் வரும் நாளில் கோவில் கட்டும் பணி தொடங்கி நடத்தப்பட்டதை அறிகிறோம். அவ்வாறு கட்டப்பட்ட கோவிலுக்குள் வாசகர்களாகிய நம்மை நக்கீரர் தனது சொற்களால் ஆன ஒளிப்படக் கருவியின் வழியாகக் கண்குளிரக் காணச் செய்கிறார். எழுத்தில் அத்தனை காட்சி நுட்பம்.

கோவில் நுழைவாயிலில் இருந்து உள்ளே ஒவ்வொன்றாகக் காட்டிக்கொண்டு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறது. கோவிலுக்குள் சென்றுவிட்டோம். அங்கே கோவிலின் நடுவில் இன்னொரு வானுயர்ந்த பெரிய கட்டடம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கட்டடத்தைக் கோவிலுக்குள் நின்று விவரிக்கின்றார் நக்கீரர்: "கருவொடு பெயரிய காண்பு இன் நல் இல்" (வரி: 114). கருவின் பெயரை உடைய காண்பதற்கு இனிய நல்ல இல்லம் அது. கோ குடியிருக்கும் இல்லத்துக்குள் ஓர் இல்லம். அதற்கும் ஒரு பெயர் உண்டு அது 'கரு' என்று பெயரிடப்பட்டது என்கிறார். இந்நூலுக்கு உரையெழுதிய பெருமழைப்புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார், "கருவொடு பெயரிய இல் என்றது கருப்பக்கிருகம் என்றவாறு" (2007, ப.58) எனச் சுட்டியுள்ளார். இன்று நாம் வழிபடச் செல்லும் கோவில்கள் நம் நினைவில் நிழலாடுகின்றன. அவற்றைக் கொண்டதான் நாம் நக்கீரரின் கோவிலையும் கருவெனப் பெயரிய இல்லத்தையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஓ! கோவிலுக்குள் தெய்வம் உறையும் கருவறை ஒன்றை அன்றே வைத்துக் கட்டியுள்ளார்களோ என்று நாம் நிகழ்காலத்தில் இருந்து வாசக மனத்துக்குள் எழுதிக்கொள்கிறோம். அப்படி எழுதிக்கொள்வது தவறு என்று நக்கீரர் கருவறையைத் திறந்து காட்டி அதிர்ச்சி ஊட்டுகின்றார். கருவெனப் பெயர் கொண்ட அந்த அறைக்குள் செல்கிறோம். அங்கே, போரிடுதலைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த நாற்பது வயது எய்திய யானையின் தாமாக விழுந்த தந்தத்தால் நுட்பமான கலை வேலைப்பாடுகளுடன் செய்யப்பட்ட கட்டிடம் ஒன்று பேர்டப்பட்டிருள்ளது. அதற்கு அன்று 'பாண்டில்' என்று பெயர். நக்கீரரின் பார்வையில் அது "பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்". ஏனென்றால் போரிடச் சென்ற கோவான தன் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அந்தக் கட்டிடலில்



பிரிவுத் துயர் தாங்காது படுத்துக்கிடக்கிறாள். இதுதான் கருவறைக்குள்ளே நாம் காணும் காட்சி.

சிந்துவெளி அகழாய்வில் கிடைத்த முத்திரைகளில் பெண் முத்திரைகள் கிடைத்திருப்பதும் அவற்றின் உருவ அமைப்புகள் உயிர் உற்பத்திக்கான வளமைக் குறியீடுகளைக் கொண்டிருப்பதையும் அந்நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகம் என்று ஆய்வாளர்கள் கண்டுள்ளதையும் இவ்விடத்தில் நாம் நினைவுகூர்தல் நலம். பெண்ணின் அடிவயிற்றில் இருந்து செடி முளைத்து வரும் முத்திரையும் நிறைவயிறுடன் கூடிய பெண் உருவங்களும் உயிர்த் தோற்றத்தின் ஆதாரமான கருப்பையைப் போற்றிய அறிவு முதிர்ந்த சமூகத்தின் அடையாளங்கள்.

உலகமெல்லாம் மாறியது போன்று தமிழ்ச்சமூகம் உடல்வலிமை, பிள்ளைப்பேறின்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தந்தைத் தலைமைச் சமூகம் ஆகிவிட்டபோதும் கூட தாய்த்தலைமைச் சமூகத்தால் கண்டறிந்து போற்றப்பட்ட உயிர்த் தோற்றத்துக்கான கருப்பைக்கு முதன்மையான மதிப்பளிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். சங்க இலக்கியங்களை எழுதிய வேறு எந்தப் புலவரும் சுட்டாத அச்சமூகத்தின் அறிவு மரபிலிருந்து எஞ்சி நிலைத்ததாகக் கிடைத்திருக்கும் நக்கிரரின் ஒரு வரி நமக்கு எவ்வளவு புரிதல்களைக் கொடுக்கின்றது என்று பாருங்கள்.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் உடற்கூறியல் அறிவு பெற்ற சமூகம் தமிழ்ச்சமூகம் என்பதை கோ தன் இல்லத்தின் நடுவில் கரு என்று பெயரிட்டு எழுப்பிய இல்லத்தை அரசியின் இருப்பிடமாக்கி, உயிர்த் தோற்றத்துக்கான ஆதாரம் கருப்பை என்ற அச்சமூகத்தின் அறிவுக்குப் பெருமதிப்பு அளித்து, அரசியை அங்கே வாழவைத்திருக்கிறது தமிழ்ச்சமூகம். உதரவிதானத்தையும், நுரையீரலையும், நெஞ்சுக்கூட்டையும், தொண்டையையும், தலைப்பகுதியில் உள்ள காற்றறைகளையும், மூக்குத் துளைகளையும், நாக்கையும் அன்னத்தையும் பற்களையும் உதடுகளையும் கொண்டு எழுத்துப் பிறப்பின் நுட்பத்தை ஆராயும் அளவுக்கு உடற்கூறியல் அறிவு பெற்ற சமூகத்திற்குக் கருப்பை குறித்த அறிவும், அதுவே உயிர் உற்பத்தியின் ஆதார சக்தி (கருத்துமுதல்வாதப் பார்வையில் சொன்னால் படைப்புச் சக்தி) என்ற அறிவையும் மிகத் தெளிவாகக் கண்டிருந்த ஓர் அறிவுத் தெளிவு பெற்றதோர் சமூகத்தை நாம் இங்கே கண்டுகொள்கிறோம்.

இத்தகைய சமூகத்திற்குப் புறவயமான தோற்றக் கதைகள் தேவைப்படவில்லை. காரண காரியத் தொடர்பற்ற கற்பிதங்கள் தேவைப்படவில்லை. அவர்களுக்குத் தாம் தோன்றியது எங்கிருந்து என்று தெரிந்துவிட்டது. பெண் ஆணைச் சேர்ந்து உயிர் உற்பத்தியைச் செய்கிறார். அவர்தான் உற்பத்திச் சக்தி. அவரைக் கடந்து எந்தக் கற்பிதத்தையும் கட்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

## வாழ்த்துகிறோம்



2023-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் நாவலுக்கான சாகித்ய அகாடமி விருது 'நீர்வழிப் படுமே' நாவலுக்காக எழுத்தாளர் தேவிபாரதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. காக்கையின் சார்பில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

-ஆசிரியர்

தம் இனத்தின் உற்பத்திக்கும் இருப்புக்கும் காரணமான கருப்பையைச் சுமக்கும் பெண்ணை மிகவும் பாதுகாப்பான இடத்தில் கோவிலுக்கு உள்ளே கருவறையில் வைத்துப் போற்றியது தமிழ்ச்சமூகம். அதுமட்டுமா! இன்று தெய்வத்துக்குச் சொல்லப்படும் பெயர்களும் அன்று கோவுக்கு உரியனவாக இருந்ததையும் காண்கிறோம். இறைவன் என்ற சொல் புறத்திணை இலக்கியங்களில் அரசனைக் குறிப்பதற்கு மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் பார்க்கிறோம். வள்ளுவர், 'முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும்' என்கிறார். வர்க்கப் படிநிலை அடுக்குக் கொண்டு சமூகத்தில் எல்லோருக்குமான சமூக நீதியை நிலைநாட்டும் அரசனை இறைவன் என்று அச்சமூகம் கண்டது.

பின்னாளில் கோவிலில் இருந்த இறைவனாகிய கோவுக்கு அப்பெயர் பறிக்கப்பட்டு அரசன் என்ற பெயருடன் அரண்மனைக்கு அனுப்பப்பட்டான் என்பதையும் கருவறையில் வைத்துக் காக்கப்பட்ட பெண் அரண்மனையின் அந்தப்புரத்துக்குப் போக்ப்பண்டமாக விரட்டப்பட்டான் என்பதையும் பார்க்கின்றோம். சங்க காலத்திய அரச குடும்ப அமைப்பிற்குரிய எல்லாமே பிற்காலத்தில் கபளீகரம் செய்யப்பட்டுவிட்டன. வரலாறு எல்லாவற்றையும் நமக்கு உணர்த்திச் செல்கின்றது. அந்தக் கோவிலும் கருவறையும் மதச் சின்னங்களாகவும் அதிகார பீடங்களாகவும் ஆக்கப்பட்டதையும் அது ஒரு சாதித் தலைமைக்கு உரியதாக ஆக்கப்பட்டதையும் காண்கிறோம். இன்று நாடெங்கும் ஓர் அரசியல் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. எங்கள் கோவில் இருந்த இடத்தில் அவர்கள் தங்கள் கோவில்களைக் கட்டிக்கொண்டார்கள் என்று. அந்த அரசியல் முன்னெடுப்பில் மக்கள் மத உடல்களாக வகைப்பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். கல்வியறிவு பெற்ற



ஒரு நாட்டில் இத்தகைய மதப்பகைத் தீ வளர்க்கும் போக்கும் அதற்கு இரையாகி மனிதம் இழக்கும் போக்கும் நாகரிகச் சமூகத்திற்கான அடையாளங்கள் அன்று.

அன்றைக்கே ஆரியச் 'செல்' தமிழ்ச்சமூகத்தை அரிக்கத் தொடங்கிவிட்டதையும் நாம் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பாகப் புறத்திணை இலக்கியங்களில் காண்கிறோம். மன்னர்கள் யாகம் நடத்தத் தொடங்கிவிட்டார்கள். தான் நடத்திய யாகத்தின் பெயரைத் தன் பெயரோடு சேர்த்துக்கொள்வதைப் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி) பெருமிதமாகக் கருதத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம். ஒருபுறம் அறிவு மரபின் உச்சத்தையும் இன்னொருபுறம் அறிவு மரபின் அழிவுத் தொடக்கத்தையும் காணும் ஒரு மிக முக்கியமான புள்ளியாக சுமார் 400- 500 ஆண்டுப் பரப்பு கொண்ட சங்ககாலத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

பெண்ணை உயிர் உருவாக்கச் சக்தியாகக் கண்ட அறிவுபெற்ற தமிழ்ச்சமூகம் பின்னாளில் மத ஆதிக்கச் சமூகமாக மாறிய பிறகு பெண் தன்னைப் படைக்கவில்லை என்று சொல்வதற்குக் கூசவில்லை. தான் குடியிருந்த இடத்துக்கு (கருவறைக்கு) வெளியே நின்று அவ்விடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆணை வணங்கும் நிலைக்குப் பெண் தள்ளப்பட்டார். அரசதிகாரம் ஆண்மையமைனது போன்று கடவுள் அதிகாரமும் ஆண்மையம் ஆக்கப்பட்டது. ஆணியத்தின் உச்சநிலை மதம். பொருளதிகாரத்திற்கு மேலாக, அரசதிகாரத்திற்கு மேலாக, பொருளாதார அடுக்குகளையும் சாதிய அடுக்குகளையும் காப்பாற்றுவதோடு ஆதிக்கச் சக்திகள் உடல் உழைப்பைச் சுரண்டிப் பிழைக்கவும், வளங்கள் அனைத்தையும் துய்ப்பதற்கும் உரிமையுடையது என்பதை மட்டுமன்று ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் கேள்விகள் அற்று வணங்கத்தக்கது அது என்ற பொதுக்கட்டமைப்பை உருவாக்கும் ஒரு மிகப்பெரிய ஏற்பாடு அது. தமிழ்ச்சமூகத்தில் அரசதிகாரத்திற்கும் மேலானதோர் அதிகாரமாக மதம் தன்னை நிறுவிக்கொண்டிருந்ததை ஆய்வறிஞர் தொ. பரமசிவன் அவர்களின் ஆய்வுகள் வழி தெளிவு பெறலாம்.

தாவரங்கள், உயிரினங்கள், மனித உயிர் என்ற பரிணாம வளர்ச்சி குறித்த காரண காரியக் கருதுகோள் உடைய அறிவியலைக் கற்போதும் கூட மத உடல்களால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவோ வள்ளலாரைப் போன்று உயிர்நேயம் கொள்ளவோ முடியவில்லை. இதுதான் இன்றைய மனித நாகரிகம். கருத்துமுதல்வாதத்தின் வல்லாதிக்கத்துக்குள் கட்டுண்டுவிடும் ஒரு சமூகத்தால் தன்னையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது வரலாற்றையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. அறிவியல் உண்மைகளையும் உள்வாங்கிக்கொள்ள முடியாது.

அந்த அளவுக்கு மூளை மழுங்கடிக்கப்பட்டதோர் சமூகத்தை யார் கட்டியெழுப்புகிறார்கள் என்பதை வரலாறு அப்பட்டமாக உணர்த்திவிடுகிறது.

யார், யாருடைய உடைமையைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் என்று வரலாற்றில் எவரைச் சுட்டுவது? ஆண் மைய மதங்களால் ஒடுக்கப்பட்டு, ஆணுக்கான நுகர்வு உடல்களாகப் புறத்தள்ளப்பட்ட சொல்லொண்ணா வலியின் வரலாற்றைச் சுமந்துகொண்டிருக்கும் பெண் இனம் எழுச்சிபெற்று, எங்கள் வாழிடத்தை எங்களுக்கே திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் என்னவாகும்? இன்றைய ஆதிக்க வரலாறு என்பதே ஒன்றின்மீது ஒன்று தம்மை நிறுவிக்கொள்வதுதான். நேற்றைய என்னுடையது வேண்டும் என்று ஒருவர் அடம்பிடித்தால், அவரிடம் அதற்கு முன்பு தன் உடைமையை இழந்தவர் முந்தாநாளைய என்னுடையது எனக்கு வேண்டும் என்று கேட்பார். இறுதியில் பெண் நிற்பார். வரலாற்றைத் தோண்டிக்கொண்டே போனால் வெறும் மண் தான் மிஞ்சும். தூய புனிதப் பண்பாடு என்று உலகில் எதுவும் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அதிகாரம் முந்தைய வரலாற்றின் மீது ஏறி அமர்வதைப் புரிந்துகொண்டு நிகழ்காலத்தில் மனிதகுலம் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு வழிகாண்பதே அறிவு. மாறாக, மனிதமனத்தைக் கழிவுக்கூடையாக்குவதைத் தவிர பழைய அதிகாரத்துக்கான இன்றைய அரசியல் வேறு எதையும் செய்துவிடாது. கோவிலை மையமாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் அரசியலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்த அறிவு தேவை.

தமிழ்ப்பண்பாட்டின் மூலவேர் எதுவென்றும் அதை அறுக்க இடம் கொடுத்தவர்கள் அரச மரபினர் என்பதையும் அதை அறுத்தவர்கள் யார் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளும்போதே இன்றைய தமிழ்ச்சமூகம் கற்பிதங்களால் மூடப்பட்டுள்ள தனக்கே உரிய அறிவு மரபை மீட்டெடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதுதான் பாகுபாடு கருதாத நாகரிக வளர்ச்சிக்கான அறிவுப் பார்வையாக இருக்கமுடியும்.

பார்வை நூல்கள்

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.). (1958). தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம். தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்: திருநெல்வேலி.

நக்கீரர் (2007) நெடுநல்வாடை, பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.). தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்: சென்னை.

பக்தவத்சல பாரதி. (2012). மாணிடவியல் கோட்பாடுகள். புத்தாந்தம்: அடைளாயம்.

ஆய்விதழ்

மேரி கியூரி போல் (2017-2018). "உந்தி முதலா... - மருத்துவ நோக்கில்". பெயல். Vol.IV, Issue:1. பக்.18-25

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## ஜெர்மன் நாஜிசமும் சங் பரிவார பாசிசமும்



பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள பாசிசங்கள் அனைத்தும் ஜெர்மானிய நாஜிசத்தைத் தம் முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருந்தாலும் அதன் முழு அச்ச வார்ப்பாக இந்திய பாசிசம் மட்டுமே இருப்பதாகக் கருதலாம். அவற்றின் ஒத்த தன்மைகளை இங்கு பார்ப்போம்:

ஜெர்மன் நாஜிகள் ஆரிய இனத்தின் மேன்மையை நிறுவ முயன்றனர்.

இந்திய நாஜிகளான சங் பரிவாரத்தினரோ 'இந்துக்களின் மேன்மை' என்ற பெயரில் பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மையை முழுமையாக நிறுவப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதன் பொருட்டு 'ஆரியர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்களல்லர், மாறாக இந்தியாவின் பழங்குடிகள்' என்ற கருத்தை நிறுவுவதற்காகத் தங்கள் வழக்கமான பொய் மூட்டைகளை அவிழ்த்து விட்டனர். அந்த மூட்டைகளிலிருந்து வெளிவந்த சில இந்தியப் பார்ப்பன 'ஆராய்ச்சியாளர்'களும், சங் பரிவாரத்தின் மீது மேகம் கொண்டுள்ள ஓரிரு வெளிநாட்டு 'ஆராய்ச்சியாளர்'களும், ஆரியர்கள்தான் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைக் கட்டமைத்தனர் என்று மெய்ப்பிப்பதற்காகக் களமிறங்கினர். அதாவது, அவர்களது ஆராய்ச்சிக்களம் என்பது கணினியும் கணினித் தொழில் நுட்பமும் தான்! அவற்றைக் கொண்டு சிந்து வெளி நாகரிகத்தில் காணப்படும் எருதுச் சின்னத்தை குதிரையாகக் காட்ட முனைந்து படுதோல்வி அடைந்தனர் என்றாலும் ஆரியர்கள் இந்திய மண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பதை 'மெய்ப்பிக்கும்' பல கட்டுரைகளும் நூல்களும் சங் பரிவார 'ஆராய்ச்சி' முகாமிலிருந்து வந்துகொண்டதான் இருக்கின்றன.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்துத்துவத்தின் பிதாமகன் வி.டி. சாவர்க்கர் 1923இல் வெளியிட்ட 'இந்துத்துவா அல்லது இந்துக்கள் யார்?' (Hindutva or Who is a Hindu) என்ற நூலில் அவர், ஆரியர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து சிந்து நதிக்கரைப் பகுதிக்கு வந்தனர் என்றும், உலகின் மிகப் பழமையான நாகரிகங்களிலொன்று எனச் சொல்லப்படும் பாபிலோனிய நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே ஆரிய வேத ரிஷிகளின் யாகப் புகைகள் வாளை நோக்கி எழுந்து கொண்டிருந்தன என்றும் சிலாகிக்கிறார். வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்து மெல்ல மெல்ல இந்தியாவின் பிற பகுதிகளுக்குச் சென்ற ஆரியர்களோடு சேர்ந்து

அவர்களது பண்பாடும் பரவியது என்றும், ஆரியரல்லாத மக்கள் அங்கு இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கும் ஆரியர்களுக்கும் இரத்தக் கலப்பு ஏற்பட்டு இந்து தேசம் உருவாகியது என்றும், "இந்துப் பூர்வீகத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் அனைவருடனும் தனக்கு இரத்த உறவு இருக்கிறது என்று கருதுபவனும் வடக்கே சிந்து நதி முதல் தெற்கே இந்து மாக்கடல் வரை உள்ள பகுதியே இந்தியா என்று ஒப்புக் கொள்பவனும், இந்தியாவை ஒரு தெய்வீகப் பூமி அல்லது புனித பூமி என்று கருதுபவனுமேதான் இந்து ஆவான்" என்றும், இந்த இந்துக்கள் யாவரும் ஒரே மரபினம் (race) என்றும் இந்த நூலில் கூறுகிறார் சாவர்க்கர்.

சங் பரிவாரத்தின் ஆன்மீகக் குருக்களுக்கும் குருவாகக் கருதப்படும் எம்.எஸ். கோல்வால்கர், "நாம், அல்லது நமது தேசத்தன்மையை வரையறுத்தல்" (We, or our Nationhood Defined) என்ற நூலில், உலகில் எந்தவொரு மாபெரும் அறிவியலாளராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாத 'அறிவியல் கண்டுபிடிப்பை' முன்வைக்கிறார்: "இந்துக்கள் அல்லது ஆரியர்களாகிய நாம் முதலில் வட துருவப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்ற கோட்பாட்டை லோக்(மான்ய) திலகர் முன்வைத்தார். அதாவது ஆரியர்கள், அதாவது இந்துக்கள் முதலில் வட துருவப் பிரதேசத்தில் இருந்தார்கள் என்று அவர் கூறுவதை நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், அவருக்குத் தெரியாமல் போனது என்னவென்றால் தொன்மைக் காலத்தில் வட துருவ முனையும் துருவப் பிரதேசமும் இன்றுள்ள இடத்தில் இருக்கவில்லை என்பதுதான். நாம் அறிந்து கொண்டது என்னவென்றால்... வட துருவப் பகுதி ஓரிடத்தில் நிலையாக இருந்ததில்லை; மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அது இன்றைய பீகாரிலும் ஒடிசாவிலும் இருந்தது; பிறகு வடகிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றது; அதன் பின்னர் வளைந்து வளைந்து மேற்குத் திசையிலும் வடக்குத் திசையிலும் சென்று இப்போதுள்ள இடத்தை அடைந்தது. அப்படியானால் நாம் துருவப் பிரதேசத்தை விட்டு இந்துஸ்தானத்துக்கு வந்துவிட்டோமா அல்லது நாம் எப்போதுமே



இங்கேதான் இருந்திருக்கிறோமா? துருவப் பிரதேசம்தான் நம்மை விட்டு வளைந்து வளைந்து வட திசை நோக்கிச் சென்றுவிட்டதா? இந்த உண்மை லோக் திலகரின் காலத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தால், வேதங்களில் சொல்லப்படும் துருவப் பிரதேசம் இந்துஸ்தானத்திலேயே இருந்தது; இந்துக்கள் அங்கு புலம் பெயர்ந்து செல்லவில்லை, மாறாக இந்துக்களை இந்துஸ்தானத்தில் விட்டுவிட்டுத் துருவப் பிரதேசம்தான் வளைந்து வளைந்து வட திசையை நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்துவிட்டது என்ற கோட்பாட்டை அவர் தயக்கமின்றி முன்வைத்திருப்பார் என்று நம்மால் தயக்கமின்றி உறுதிப்படுத்த முடியும்.”

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் கருத்துநிலை (ideology)

யூத விரோதத்தையும் யூதர்களை இழிவுபடுத்துவதையும் பின்னர் அவர்களை ஒழித்துக்கட்டுவதையும் நாஜிகள் தங்கள் அரசியில் கொள்கையாகவும் பரப்புரையாகவும் கொண்டிருந்தனர் (இன்றைய ஜெர்மன் அரசு நவ-நாஜிகளான இஸ்ரேலிய ஜியோனிஸ்டுகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளது என்பது வேறு விடயம்).

இந்திய பாசிசவாதிகளோ இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவச் சிறுபான்மையினரை - குறிப்பாக இஸ்லாமியர்களை - இழிவுபடுத்துவதையும் முஸ்லிம் விரோதக் கருத்துகளைப் பரப்புவதையும் தங்கள் அரசியல் கொள்கையாகக் கொண்டிருப்பதுடன் அவர்களை முற்றிலுமாக இனக்கொலை செய்வதை நியாயப்படுத்தும் கருத்துகளைப் பரப்பி வருகின்றனர். அதன் பகுதியாக எண்ணற்ற முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்; அவர்களது இல்லங்களும் கட்டடங்களும் புல்டோசர்கள் மூலம் இடித்துத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. அவர்களது வணிகங்களும் வணிக மையங்களும் கடைகளும் நிர்மூலமாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

### ஜெர்மானிய நாஜிகள் கொன்ற விளிம்புநிலை மக்கள்

மேற்கு, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்த ரோமாக்கள், ஜிப்ஸிகள் எனப்படும் நாடோடி மக்களைக் கொன்று குவித்தனர்.

இந்திய நாஜிகள் தலித்துகளை அடக்கவும் ஒடுக்கவும் அழிக்கவும் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

### ஹிட்லரின் நாஜி அரசின் குடியரிமைச் சட்டம்

ஜெர்மானியக் குடிமக்கள் பட்டியலிலிருந்து யூதர்களை விலக்கி வைத்தது; அவர்களுக்குக் குடியரிமை வழங்க மறுத்தது.

இந்திய நாஜிகளோ தேசிய மக்கள் பதிவேட்டில் இந்திய முஸ்லிம்களைக் குடியரிமை அற்றவர்களாக ஆக்கும் பொருட்டு குடியரிமைச் சட்டத்திற்குத்

திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அஸ்ஸாமிலுள்ள இலட்சக்கணக்கான முஸ்லிம்களுக்கு, அவர்கள் அந்த மாநிலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் எனபதற்கான வரலாற்று ஆவணங்கள் இல்லை என்ற காரணம் காட்டி, அவர்களுக்குக் குடியரிமையை மறுத்துள்ளதுடன் பல்லாயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்களைச் சிறைகள் போன்ற முகாம்களில் அடைத்து வைத்துள்ளனர். அதேவேளை வரலாற்று ஆவணங்கள் இல்லாத, அஸ்ஸாமில் குடியேறிகளாக உள்ள பல இலட்சம் இந்துக்களுக்கு - அவர்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்தோ வெளிநாடுகளிலிருந்தோ வந்தவர்களாக இருந்தாலும் - குடியரிமையை வழங்குகிறார்கள்.

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் இனத் தூய்மைச் சட்டம்

நாஜிகள் 'ஜெர்மானியர்களின் இரத்தம், கௌரவம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கும் சட்டம்' இயற்றினார்கள்; ஜெர்மானியர்களுக்கும் யூதர்களுக்கும்ிடையே திருமணங்கள் நடப்பதையோ திருமணத்திற்கு வெளியே உறவு கொள்வதையோ தடை செய்தார்கள்.

இந்திய பாசிசவாதிகளோ 'சட்டவிரோதமாக மதமாற்றம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்கும் அவசரச் சட்டம் 2020' என்பதை இயற்றினார்கள். அதன் நோக்கம் 'லவ் ஜிகாத்' என்று அவர்களால் சொல்லப்படுவதைத் தடுப்பதும், 'இந்துப் பெண்களின் கௌரவத்தைக் காப்பது என்ற பெயரால் இரு மதத்தினரிடையே கலப்புத் திருமணங்கள் நடப்பதைத் தடுப்பதும்தான். அதேவேளை இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுவர்களிடையே நடக்கும் 'ஆணவக் கொலைகளைத் தடுக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வர மறுக்கிறார்கள்.

### ஜெர்மானிய நாஜிகளின் உணவுக் கொள்கை

ஜெர்மன் நாஜிகள் யூதர்கள் இறைச்சிக்காக விலங்குகளை வெட்டும்போது கடைப்பிடிக்கும் 'கோஷெர்' முறையைத் தடை செய்தனர். 'கோஷெர்' முறை என்பது, இறைச்சிக்கான விலங்குகளின் கழுத்தை அறுத்து இரத்தம் உடனடியாக வெளியேறும்படிச் செய்து, அந்த விலங்குகள் விரைவில் மடியும்படிச் செய்வதுதான். ஏறத்தாழ இதற்கு ஒத்ததும் இஸ்லாமியர்களால் பின்பற்றப்படுவதுமான 'ஹலால்' முறைக்கு எதிராகப் பரப்புரை செய்தனர்.

இந்திய நாஜிகளோ இஸ்லாமியர்கள் மட்டுமல்லாது, தலித்துகளும், கிறிஸ்தவர்களும் பிற்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பலரும் உண்கின்ற மாட்டிறைச்சியை விற்பதையும் உண்பதையும் தடை செய்கின்றனர். இறைச்சிக்காக மாடுகளை ஏற்றிச் செல்பவர்களைக் கொடுரமாக வெட்டிக் கொல்கின்றனர். பல இடங்களில் 'ஹலால்' இறைச்சிக் கடைகளை மூடியுள்ளனர்.

சுருக்கக் கிறிஸ்துவ ஜனவரி 2024





அது மட்டுமல்ல, நாம் கவனம் செலுத்தாத இன்னொரு விஷயமும் உண்டு. அதாவது அவர்களால் புனிதமானதாகக் கருதப்படும் 'பசு'விற்கு நேரிடும் ஏராளமான சித்திரவதைகள் தான். இந்து மேல் சாதியினரும் சமணர்களும் அதிகம் விரும்பி நுகர்கின்ற பசும் பாலுக்காக நடத்தப்படும் பால் பண்ணைத் தொழிலில், தாய்ப் பசுமாடுகள் கன்றுகளிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன - அவை காளைக் கன்றுகளாக இருந்தாலும் சரி, பசுக் கன்றுகளாக இருந்தாலும் சரி. தாய்ப் பாலைக் குடிக்க முடியாத ஏராளமான கன்றுகள் இறந்து போகின்றன. தாய்ப் பசுவின் தாய்மை உணர்வுக்கு ஏற்படும் மன வேதனையை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில் அவை வாய் பேசாத பிறவிகளல்லவா? மேலும், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் ஜெர்சி போன்ற பசுமாட்டு வகைகள், நாட்டுப் பசுமாட்டு வகைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் உருவாக்கப்படும் கலப்பினப் பசுக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றிடமிருந்து அதிக அளவு பாலைக் கறப்பதற்காகவும் செயற்கையாகக் கரு உண்டாக்குவதற்காகவும் அவற்றின் ஆயுள் காலத்தைக் குறைக்கின்ற, அவற்றுக்குச் சொல்லொணா உடல் துன்பத்தையும் நோய்களையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஊசிகள் செலுத்தப்படுவதை அனுமதிக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் 'அனாதை மாடுகளுக்குக் கோசாலை நடத்துபவர்களாம்!'

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் பரப்புரைச் சாதனங்கள்

ஜெர்மன் நாஜிகள் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்காகவென்றே ஓர் அரசாங்கத் துறையை வைத்திருந்தார்கள். பெரும் கார்ப்பரேட் ஊடகங்களைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தனர்.

இந்திய நாஜிகளோ, தூர்தர்ஷனையும் இந்திய வானொலியையும் தங்கள் பரப்புரைக் கருவிகளாக ஆக்கியுள்ளதுடன், தங்கள் ஆதரவுடன் நடத்தப்படும் தொலைக்காட்சிச் சானல்கள் முதலிய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இவை

போக, தொழில்ரீதியாதத் தகவல் தொடர்புத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திப் பொய்ச் செய்திகளைப் பரப்புவதற்கென்றே பாஜக தன் கட்சியில் ஒரு பிரிவை உருவாக்கியுள்ளது. 'கோடி மீடியா' என்று சொல்லப்படும் இந்த ஊடகம்தான் சிறுபான்மையினரை அரக்கர்களாகச் சித்திரிக்கவும் இந்துத்துவத்துக்கு ஆதரவாகப் பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'நாட்டெல்லைகளைக் கடந்த பத்திரிகையாளர்கள்' (Reporters Without Borders) என்ற சர்வதேசப் பத்திரிகையாளர் அமைப்பு, ஊடகச் சுதந்திரத்தைப் பொருத்தவரை, ஓயாத உள்நாட்டுச் சண்டைகளும் இனக்கொலைகளும் நடக்கும் சோமாலியா, போதைப் பொருள் வணிகத்தில் தலைசிறந்து விளங்குவதும் போதைப் பொருள் மாஃபியாக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதுமான கொலம்பியா ஆகிய நாடுகளுக்குக் கீழே, இந்தியா தர வரிசைப் பட்டியலில் 161ஆம் இடத்திலுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. பாடத்திட்டங்கள் மாற்றப்படுகின்றன. அவற்றில் காந்தியைக் கொலை செய்தவனின் பெயர் மறைக்கப்படுகிறது'. மொகலாய மன்னர்கள் மிகவும் இழிவாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். ஜெர்மானிய நாஜிசம், இத்தாலிய பாசிசம் ஆகியவற்றைப் புகழ்ந்து தள்ளுவது இந்துத்துவக் கருத்துப் பரப்புரையாளர்களின் முக்கியப் புணியாக உள்ளது. அடுத்த ஆண்டு (2024) வரவிருக்கும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் மேடி அரசின் சாதனைகளைப் புகழ்வதற்காக அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளுக்கே பொறுப்புக் கொடுத்துள்ளனர்.

### ஜெர்மன் நாஜிகள் பரப்பி வந்த பழங்காலப் பெருமைப் பரப்புரை

முதலாம் உலகப் போருக்கு (அதில் அது படுதோல்வியடைந்தது) முன்னர் ஜெர்மனிக்கு இருந்த 'புகழை' மீட்டெடுப்பதற்கு நாஜிகள் முனைந்தனர்.

இந்திய நாஜிகளோ புராணக் கட்டுக்கதைகளை வரலாறாகக் காட்டி, இண்டெர்நெட், பிளாஸ்டிக் அறுவைச் சிகிச்சை, விண்வெளிப் பயணம் முதலிய எல்லாமே பழங்கால இந்து இந்தியாவில் இருந்ததாகவும், எனவேதான் அந்தப் புகழை மீண்டும் பெறுவதற்காக இந்து நாகரிகத்தைச் சிதைத்த அந்நிய மதத்தினரை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால், இவர்கள் பயன்படுத்தாத மேற்கு நாட்டுத் தொழில் நுட்பம் ஏதும் கிடையாது என்பதுதான் உண்மை.

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் வணிகத் தடைகள்

யூதர்கள் வணிகம் செய்வதையோ, அவர்களின் கடைகளில் பொருள்களை வாங்குவதையோ தடை செய்ததுடன், யூத மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், வழக்குரைஞர்கள் முதலியோரைப் புறக்கணிக்கும் திட்டத்தை



நடைமுறைப்படுத்திவீரர்கள்.

இந்திய நாஜிகளோ முஸ்லிம்களின் வணிக நிறுவனங்களை, கடை கண்ணிகளைப் புறக்கணிக்கும்படியும் தலித்துகள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் ஆகியோரைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள் முதலியோரைப் புறக்கணிக்கும்படி பரப்புரை செய்கிறார்கள்.

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் தனிமனித 'வீர வழிபாடு'

ஜெர்மன் நாஜிகள் ஹிட்லரை வழிபாட்டுக்குரிய மனிதராக மாற்றினார்கள். அவரை 'அடையாளம் தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த போர் வீரர்' என்றும் ஆனால் அனைத்து வல்லமை படைத்தவர் என்றும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். ஜெர்மனியின் இரட்சகர் அவர் ஒருவரே என்று பரப்புரை செய்தனர்.

இந்திய நாஜிகளோ 'சாயா விற்றுக் கொண்டிருந்த' மிகச் சாமானிய மனிதரான மோடி 56 அங்குல மார்பளவு கொண்ட மாபெரும் வீரர் என்றும், தன்னுடைய தந்தனியாகவே இந்தியாவின் பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் கையாண்டு தீர்வு காண்பதில் ஈடுபட்டவராவார் என்றும் போற்றிப் புகழ்கின்றனர். ஆனால், அவர் எம்.ஏ. பட்டம் வாங்கியதற்கான சான்றைக் கேட்டால், கேட்பவருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடுக்கின்றனர்.

ஜெர்மன் நாஜிகள் இளம் உள்ளங்கள் மீது வைத்த குறி: ஜெர்மானிய இளைஞர்களிடையேயும் சிறார்களிடமும் ஆரிய மேன்மைக் கருத்துகளையும் யூத விரோதக் கருத்துகளையும் புகுத்தினர்.

இந்திய நாஜிகளோ இந்துத்துவ வெறிக் கருத்துகளைப் பல்லாயிரக்கணக்கான பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் கொண்ட பெரும் வலைப் பின்னலை உருவாக்கியுள்ளனர். குழந்தைகளுக்கென்றே தனிப் பிரிவை உருவாக்கி அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களிலும் இந்துத்துவ நச்சுக் கருத்துகளைப் புகுத்துகின்றனர். அது மட்டுமின்றி தேசியக் கல்வித் திட்டம் என்ற பெயரால், அவர்களின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பள்ளிக்கூடங்களிலும், ஏன், உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் கூட இந்துத்துவக் கருத்துகளைப் புகுத்தும் பாடத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர்.

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் மத விரோதம்

ஜெர்மன் நாஜிகள் யூதர்களின் தேவாலயங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி அவற்றைத் தகர்த்தெறிந்தனர்.

இந்திய நாஜிகளோ மசூதிகளையும் கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்களையும் தாக்கி அவற்றிலுள்ள பொருள்களைச் சூறையாடுவதுடன் அவற்றை இடித்துத் தள்ளவும் செய்கிறார்கள். பாபர் மசூதியை இடித்துத் தள்ளியது போதாதென்று பல நூற்றாண்டுக்கால வரலாறுடைய வேறு மசூதிகள் மீதும் பார்வையைப் பதித்து அவை

ஒருகாலத்தில் இந்துக் கோவில்களாக இருந்தவை என்று 'நிரூபிப்பதற்கு' முயல்கிறார்கள். இதற்கு இந்திய ஒன்றிய அரசாங்கத்தின் தொல்லியல் துறையின் ஆதரவும் நீதிமன்றங்களின் ஆதரவும் கிடைக்கின்றன.

### ஜெர்மன் நாஜிகளின் 'ஜனநாயகம்'

'ஜனநாயக' முறை மூலமே நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பெற்றதுடன் அவர்களது ஆட்சிக்கு முன்பிருந்த ஜெர்மன் குடியரசு வகுத்த அரசியலைப்புச் சட்டத்தை முற்றிலுமாக மாற்றினர்; நிர்வாகத் துறை, நீதித் துறை முழுமையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர்.

இந்திய பாசிசவாதிகளும் அவ்வாறேதான். தேர்தல் மூலம் நாடாளுமன்றத்தில் மூர்க்கத்தனமான பெரும்பான்மை பெற்றுள்ள அவர்கள், நிர்வாகத் துறை, நீதித் துறை ஆகியவற்றையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து விட்டனர். கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக உச்ச நீதிமன்றம் அளித்துள்ள பல தீர்ப்புகள் இந்திய அரசியலைப்புச் சட்டத்தை அப்பட்டமாக மீறும் இந்துத்துவப் பாசிச அரசின் சட்டங்களுக்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தங்களுக்கும் முழுமையான ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளன.

### ஜெர்மானிய நாஜிகளுக்கும் கார்ப்பரேட்

#### நிறுவனங்களுக்குமிருந்த உறவு

மிகப் பெரும் இரசாயன மற்றும் மருந்துப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் நிறுவனமான ஐ.ஐ. ஃபார்பென் [(IG Farben) - இது யூதர்களைக் கொல்வதற்கான நச்சு வாயுவைத் தயாரித்து நாஜிகளுக்குக் கொடுத்தது], பி.எம்.டபிள்யூ (BMW), மெர்செடெஸ்-பென்ஸ் (Mercedes-Benz), வோக்ஸ்வேகன் (Volkswagen), ஆடி (Audi) ஆகிய பெரும் ஜெர்மன் மோட்டார் வாகனத் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமல்லாது அமெரிக்காவின் ஃபோர்ட் (Ford), ஜெனெரல் மோட்டார்ஸ் (General Motors) ஆகியனவும் உயர்வகைத் தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களைத் தயாரிக்கும் ஜெர்மன் கார்ப்பரேட் நிறுவனம் ஸீமென்ஸ் (Siemens), விளையாட்டுச் சாதனங்கள்; காலணிகள் முதலியவற்றைத் தயாரிக்கும் அடிடாஸ் (Adidas) முதலிய பெரும் முதலாளிய நிறுவனங்களும் முக்கிய ஜெர்மன் வங்கிகளும் அமெரிக்க வங்கிகளும் நாஜிகளுக்குப் பெரும் ஆதரவளித்தன. கைது செய்யப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான யூதர்களைத் தங்கள் தொழிற்சாலைகளில் ஊதியமின்றி உழைக்க வைத்தன.

### ஜெர்மன் நாஜிச் போர்க் குற்றவாளிகள்

ஜெர்மன் நாஜி போர்க் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்காக நேசநாடுகளால் (இரண்டாம் உலகப்போரில் வெற்றிபெற்ற ஏகாதிபத்திய



நாடுகளும் சோசலிச சோவியத் யூனியனும்) இணைந்து உருவாக்கிய 'நியூரம்பரக் நீதிமன்றம்', சோவியத் யூனியனின் கோரிக்கைகளைப் புறந்தள்ளி நூற்றுக்கணக்கான நாஜி விஞ்ஞானிகளையும், தொழில் நுட்ப, இராணுவ வல்லுநர்களையும் அமெரிக்கா தன் நாட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு வழிவகுத்தது. போர்க்குற்றவாளிகளாகவும் இனக்கொலைக்கு ஆதரவளித்தவையாகவும் இருந்த மேற்சொன்ன கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு எவ்வித தண்டனையும் வழங்கப்படவில்லை. அவை இரண்டாம் உலகப் போரில் நாஜிகள் முறியடிக்கப்பட்ட பிறகு இன்று வரை கொழுத்த இலாபத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதேபோலத்தான் இந்தியாவில் அதானி, அம்பானி, டாட்டா குழுமங்கள் (இவை முதலீடு செய்யாத தொழில், வணிகத் துறைகள், விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள், போக்குவரத்துச் சாதனத் தொழிற்சாலைகள், இராணுவத்திற்கான ஆயுத உற்பத்தி மற்றும் துணை உபகரணங்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஏதும் இல்லை என்றாகி விட்டது), நாட்டுடையாக்காப்பட்டுள்ள வங்கிகள் ஆகியன இந்துத்துவ பாசிச அரசுக்குப் பல வகைகளில் உதவி செய்து வருகின்றன.

### நாஜிகளின் பொதுக் கூட்டங்களும் பேரணிகளும்

நாஜிகள் நடத்திய பொதுக் கூட்டங்கள் பெரும் திரைப்படக் காட்சிகள் போல அமைந்திருந்தன. அதில் பங்கேற்றுச் சொற்பொழிவாற்றியவர்கள் நடிகர்களைப் போலவே கைகளை அசைத்தும், குரலை உயர்த்தியும் முன்பக்கமும் பின் பக்கமும் இடப்புறமும் வலப்புறமும் தலைகளைத் திருப்பியும் அந்தந்த இடங்களுக்கேற்ற உடையலங்காரங்களுடன் சினிமா பாணியில் பேசியதைப் போலவேதான் மோடி, அமித் ஷா போன்ற இந்துத்துவ பாசிசத் தலைவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவதையும் 'ரோட் ஷோ' என்ற பெயரில் ஆர்ப்பாட்டமும் அலங்காரமும் மிக்க ஊர்வலங்களில் செல்வதையும் நாஜிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த ஊடகங்களைப் போலவே இந்துத்துவ பாசிசத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஊடகங்களும் மேற்சொன்னவற்றை மிக உற்சாகத்துடன் ஒளிபரப்புவதைப் பார்க்கிறோம்.

மேற்சொன்னவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவதென்றால், ஜெர்மனியில் பெரும் தொழில், நிதி நிறுவனங்களும் நாஜிகளின் இனமேன்மை, இனவெறுப்புக் கருத்துநிலைகளும் இணைந்து செயல்பட்டது போலவே இந்தியாவிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களும் பார்ப்பனிய இந்துத்துவக் கருத்துநிலையும் ஒன்றுகூடி மக்களை மயக்கியும் மடக்கியும் ஒடுக்கியும் வருகின்றன.

கட்டுரையாளர்: மார்க்ஸிய அறிஞர்



கவிதை | ஜனநேசன்

### நெஞ்சோடு கிளத்தல்

யார் சொல்லுவதைக் கேட்பது?  
ஆட்டை அறுத்து தொங்கவிட்டவர்  
'வாங்க நல்லகறி வாங்க' என்பதையா  
அருகே கட்டிய ஆடு  
தழைகளை நுகர்ந்தபடி  
'ம்மே..ம்மே'னு மிரளுவதையா,  
யார் சொல்லுவதைக் கேட்பது?

வாழ்வின் கசந்தபாடுகளை  
துப்புபவரதையா,  
கசப்பைச் செரித்து  
இனிக்க பேசுபவரதையா  
யார் சொல்லுவதைக் கேட்பது!



## சுட்டாட்சிக்கு எதிரான கோர்ட் தீர்ப்பு

**காஷ்மீர் விஷயத்தில் உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி சந்திர குட் உள்ளிட்ட ஐந்து நபர் பெஞ்ச் வழங்கிய தீர்ப்பு சுட்டாட்சிக்கு சவால் விடும் ஆபத்தான அம்சங்களை கொண்டதாக உள்ளது. அரசமைப்பு சட்டத்தின் 370 வது பிரிவு காஷ்மீருக்கு சிறப்பு அந்தஸ்தை வழங்கியது. இந்த அந்தஸ்தை ரத்து செய்து 2019-ம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் பிறப்பித்த உத்தரவு செல்லும் என்று உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. 370 -வது பிரிவு தற்காலிகமான ஒன்றுதான் என்று முடிவை அறிவித்துள்ளது.**

ஐம்மு காஷ்மீருக்கு 2024 செப்டம்பர் 30-க்குள் அல்லது அதற்கு முன்னதாக மாநில அந்தஸ்து தந்து தேர்தலை நடத்த வேண்டும். ஐம்மு காஷ்மீரில் இருந்து லடாக்கைப் பிரித்து யூனியன் பிரதேசம் உருவாக்கியது செல்லும் என்றும் தீர்ப்பளித்துள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசை கலைத்து விட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி உள்ள ஒரு மாநிலத்தில்.. அந்த மாநிலத்தின் முக்கிய அரசியல் கட்சிகளின் எதிர்ப்பையும் மீறி யூனியன் பிரதேசத்தை உருவாக்கும் அப்பட்டமான அத்துமீறலை மத்திய அரசு செய்துள்ளது. இந்த அத்துமீறலுக்கு இப்போது உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகாரம் தந்திருப்பது அதிர்ச்சியை அளிக்கிறது.

356 பிரிவு பயன்பாட்டு விஷயத்தில் மிக நல்லதொரு தீர்ப்பை வழங்கிய உச்ச நீதிமன்றம் இப்போது வழங்கி இருக்கும் தீர்ப்பு மாநிலங்களின் இருப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்கும் நடவடிக்கையை செய்துள்ளது. மாநிலங்களை பிரிக்கும் உரிமை குடியரசுத் தலைவருக்கு இருந்தாலும் அது சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலை பெற வேண்டும். அந்த நடைமுறை காற்றில் பறக்க விடப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களின் உரிமை காலில் போட்டு மிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

உதாரணத்திற்கு தமிழ்நாடு போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தி கோயம்புத்தூரை யூனியன் பிரதேச பிரதேசமாக அறிவிக்க இந்த தீர்ப்பு உதவக் கூடும். யூனியன் பிரதேசமாக ஆக்கப்பட்ட ஐம்மு காஷ்மீருக்கு மாநில அந்தஸ்து விரைவில் தருவோம் என்ற இன்று சொலிசிட்டர் ஜெனரல் அளித்த வாக்குறுதியை நம்பி உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பை வழங்கியது. சாதாரண மக்களின் கடைசி நம்பிக்கை உச்சநீதிமன்றம் என்பார்கள். பாபர் மசூதி இடிப்பை எதிர்த்து தொடரப்பட்ட வழக்கில் ராமர் கோவில் தரப்பினருக்கு ஆதரவாக உச்ச நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு பெரும் ஏமாற்றத்தை தந்தது. அதேபோன்று பெரிய ஏமாற்றத்தை இந்தத் தீர்ப்பும் வழங்கியுள்ளது. இந்துத்துவம் ஒரு வாழ்க்கை முறை என்று 1996-ல் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த ஜே.எஸ்.வர்மா

ஓர் அபத்தமான தீர்ப்பை வழங்கிய போது அதை எதிர்க்காமல் விட்டுவிட்டோம். பெரும்பான்மை இந்துக்களின் சர்வாதிகாரத்தையே இந்துத்துவம் முன்னிறுத்துகிறது என்பதை கோர்ட்டில் முறையிட்டு நிரூபித்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யத் தவறி விட்டோம்.

இதற்கிடையே சமீபகாலமாக உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கும் தீர்ப்பு எது ஒன்றையும் ஒன்றிய அரசு மதிப்பதில்லை. டெல்லி மாநில அதிகாரங்களை உறுதிப்படுத்தும் தீர்ப்பை மதிக்காமல் உடனடியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து உரிமைகளை பறிக்கும் நடவடிக்கையை ஒன்றிய அரசு எடுத்தது. அதே போல் தான் தேர்தல் கமிஷனர்கள் நியமனம் விஷயத்தில் தேர்வு குழுவில் உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியும் இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்ப்பை மதிக்காமல் மத்திய அமைச்சர் ஒருவரை நியமிக்கலாம் என்ற வகையில் புதிய சட்டம் ஒன்றை ஒன்றிய அரசு கொண்டு வந்தது. இவ்வாறாக சுட்டாட்சி வழிமுறைகள் ஜனநாயக கோட்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் நெருக்கடியை சந்திக்கின்றன.

ஐம்மு காஷ்மீர் விஷயத்தில் மத்தியில் வேறு ஒரு ஆட்சி அமையும் போது 370 பிரிவை மீண்டும் ஏற்படுத்த முடியும். ஐம்மு, காஷ்மீர், லடாக் உள்ளிட்ட ஒருங்கிணைந்த மாநிலத்தை மீண்டும் உருவாக்க முடியும் ஆனால் இது போன்ற நெருக்கடியை மாநிலங்கள் சந்திக்க வேண்டியதிருக்கும் என்பது மிகவும் அவலமானது. "தீர்ப்பு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது. நம்பிக்கையைத் தருகிறது" என்று பிரதமர் மோடி வரவேற்றுள்ளார். உண்மையில் பாரதிய ஜனதா மற்றும் ஆர்எஸ்எஸ் துவக்க கால கோரிக்கைகளான ராமர் கோயில், 370 பிரிவு நீக்கம் போன்றவை நடந்தேறி இருக்கிறது. பாக்கி இருப்பது பொது சிவில் சட்டம் ஒன்றுதான். அறிவிக்கப்படாத வகையில் இந்துராஷ்ட்ரமாக ஆக்கும் முயற்சி முயற்சியில் வெற்றி பெற்று வருகின்றனர். இப்போக்கை தடுத்து நிறுத்துவது உடனடி கடமையாகியுள்ளது.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்



## ஆபத்தை உணராத அரசியல் மெத்தனம்

ஐந்து மாநில சட்டமன்றத் தேர்தலில் பாரதிய ஜனதா கட்சி மூன்று மாநிலங்களிலும் காங்கிரஸ் ஒரு மாநிலத்திலும் ஜோரம் மக்கள் இயக்கம் ஒரு மாநிலத்திலும் வெற்றி பெற்றுள்ளன. ராஜஸ்தான், சத்தீஸ்கரில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியை இழந்துள்ளது. 2018 ல் மத்திய பிரதேசத்தில் ஆட்சியைப் பிடித்த காங்கிரஸ் 2020-ல் காங்கிரசாரின் கட்சி தாவல் நடவடிக்கையால் ஆட்சியை இழந்தது. குறுக்கு வழியில் ஆட்சியைப் பிடித்த பாரதிய ஜனதா கட்சி 2023 நவம்பரில் நடந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுள்ளது. காங்கிரசின் தோல்வி தவிர்த்திருக்க முடிந்த தோல்வி என்று அரசியல் ஆய்வாளர்கள் சொல்கின்றனர். காங்கிரஸில் மாநில அளவில் நடந்த கோஷ்டி சண்டை, கூட்டணிக் கட்சிகளை அரவணைக்காதது தோல்விக்கான முக்கிய காரணமாக உள்ளன. காங்கிரஸ் இதுபோன்ற தவறுகளை தொடர்ந்து செய்கிறது. காங்கிரசை மட்டும் குறை கூறி மற்ற முற்போக்கு இயக்கங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்து விட முடியாது.

பாரதிய ஜனதாவை எதிர்கொண்டு தேர்தலில் வெல்ல வேண்டும் என்ற உறுதியான நோக்கம் காங்கிரசுக்கு இல்லை. மத்திய காங்கிரஸ் தலைமைக்கும் மாநில காங்கிரஸ் தலைமைக்கும் இடையே ஒருங்கிணைப்பு சரியாக இல்லை. வெற்றி பெற்ற எம்எல்ஏக்கள் முதல்வர் யார் என்பதை தேர்வு செய்து கொள்ளலாம் என்ற நிலையை எடுக்காமல் காங்கிரஸ் கோஷ்டி தலைவர்களுடன் ராகுல் காந்தி பஞ்சாயத்து செய்து கொண்டிருந்தார். இந்துத்துவ ஆபத்தை காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் உணராமல் உள்ளனர். குறிப்பாக சத்தீஸ்கர் முதல்வர் பூபேஷ் பாகல் இந்துத்துவ நிலையையே ஏற்குறைய பின்பற்றினார். மத்திய பிரதேசத்தில் முன்னாள் முதல்வர் கமல் நாதும் இதற்கு சற்றும் குறைவானவர் இல்லை. இந்துத்துவத்தை நகலெடுப்பது அல்லது மென்மையான இந்துத்துவத்தை பின்பற்றுவது என்ற நிலை எடுக்கும்போது ஓரிஜினல் இந்துத்துவம் கூடுதல் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இந்து மதத்தின் காவலாளி, தேசப் பெருமையை நிலைநாட்டுபவர்கள் என்ற பிம்பத்தை வெற்றிகரமாக முன்னிறுத்தி தேர்தல் வெற்றியை பாரதிய ஜனதா கட்சியினர் சாதிக்கின்றனர். பாரதிய ஜனதாவின் போலி நாட்டுப்பற்றை அம்பலப்படுத்தும் சித்தாந்த வலிமை காங்கிரசிடம் இல்லை. எளிதில் ஆட்சியைப் பிடித்திருக்க முடிந்த ராஜஸ்தானில் காங்கிரஸ் கோட்டை விட்டுள்ளது.

ராஜஸ்தானில் மக்கள் நலத்திட்டங்கள் அதிக அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதன் பலனை காங்கிரஸ் அறுவடை செய்ய முடியவில்லை. 2020 ல் கட்சியை உடைக்க சச்சின் பைலட் முயற்சித்தார். அந்த சமயத்தில் முதல்வர் அசோக் கெலாட் பக்கம் சென்ற எம்எல்ஏக்களுக்கு.. அவர்கள் செல்வாக்கு இழந்தவர்கள் என்றாலும்

இதேதேர்தலில் சீட தரப்பட்டது. ஒரு தரப்பு இன்னொரு தரப்புக்கு குழி பறித்தனர். சமாஜ்வாதி கட்சி மார்க்சிஸ்ட் போன்ற கட்சிகளுக்கு சில இடங்களை ஒதுக்கக் கூட காங்கிரஸ் முன் வரவில்லை. இந்த இரு கட்சிகள் பெற்றிருக்கிற குறைவான வாக்கு சதவீதமே காங்கிரஸ் வெற்றியை உத்திரவாதப்படுத்தி இருக்க முடியும். நேரடிப் போட்டியில் பாஜகவை எளிதில் வீழ்த்தி விட முடியும் என்று காங்கிரஸ் தப்புக் கணக்கு போட்டது. தனித்து வெற்றி பெறுவதன் மூலம் 'இந்தியா' கூட்டணியில் தன் பேர வலிமையை உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்ற திட்டமும் காங்கிரசுக்கு இருந்திருக்கலாம். சத்தீஸ்கரில் பூபேஷ் பாகல் தரப்புக்கு பாதி இடங்களும் சிங் தியோ பிரிவுக்கு பாதி இடங்களும் என பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டன. இங்கும் காங்கிரஸில் ஒற்றுமை இல்லை. நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தி தந்தது தவிர நல்ல திட்டத்தை.. நிர்வாகத்தை பாகல் தரவில்லை. ஊழல் புகார்கள், வேலையின்மை பிரச்சனை காங்கிரசுக்கு சவாலாக இருந்தன. இதனால் மிகவும் பின்தங்கி இருந்த பாரதிய ஜனதா கட்சி இங்கு 13.3 சதவீத வாக்குகளை அதிகமாகப் பெற்று நான்கு சதவீத வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றியை ஈட்டியது இதேபோன்று மத்திய பிரதேசத்தில் காங்கிரசை விட பாரதிய ஜனதா கட்சி எட்டு சதவீத வாக்குகளை கூடுதலாக பெற்றிருக்கிறது. இங்கு சமாஜ்வாதி கட்சி ஐந்து இடங்களைத் தான் கேட்டது. அதைத் தர காங்கிரஸ் முன் வரவில்லை. இந்தியா கூட்டணி என்ற ஒரு மாற்றுத்திட்டத்தை முன்னெடுக்கவில்லை. இதன் மூலம் இந்தியா கூட்டணிக்கு தோல்வி என்று சொல்ல முடியாத சாதக நிலை என்றாலும் மக்களவைத் தேர்தலுக்கு சில மாதங்களே உள்ள நிலையில் கூட்டணியின் ஒற்றுமையை இப்போதே





**அனைவருக்கும்  
தமிழர் திருநாள்  
புத்தாண்டு  
வாழ்த்துகள்.**  
-ஆசிரியர்

நிலைநாட்டியிருக்க வேண்டும். தெலுங்கானாவில் ஏழு சதவீத வாக்குகள் பெற்றிருந்த பாரதிய ஜனதா தற்போது 13.9 சதவீத வாக்குகளை பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்துத்துவ உணர்ச்சியை கிளப்பி ஓட்டுகளை ஒருமுகப்படுத்தும் அணுகுமுறை அவர்களுக்கு ஆதரவான வாக்காளர் கூட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

**குறையும் வாக்குகள்**

காங்கிரஸ் தொடர்ந்து தனது ஆதரவு தளத்தை இழந்து வருவது ஓர் எச்சரிக்கை மணி. மத்திய பிரதேசம், சத்தீஸ்கரில் பழங்குடியினர் தொகுதிகளில் பாரதிய ஜனதா கட்சி அதிக வெற்றியை ஈட்டியுள்ளது. பழங்குடியினர் மத்தியில் வனவாசி கல்யாண் ஆஷ்ரம் போன்ற அமைப்புகள் இந்துத்து உணர்வை தூண்டி வருகின்றன. பழங்குடியினர் மட்டுமின்றி தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டோர், பெண்கள் நகர்ப்புறத்தவர்கள் படித்தவர்கள் புதிய வாக்காளர்கள் என பலதரப்பு மக்கள் மத்தியில் பாரதிய ஜனதா கட்சி கூடுதல் வாக்குகளை பெற்றுள்ளது. 2018 ல் ம.பி. ராஜஸ்தான் சதீஷ்கரில் காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பிடித்த போதிலும் 2019 மக்களவைத் தேர்தலில் அதே விகிதத்தில் மக்களவை இடங்களை பெற்றுத் தரவில்லை. ராஜஸ்தானில் 25 இடங்களையும் பாரதிய ஜனதா கைப்பற்றியது. மத்திய பிரதேசத்தில் காங்கிரஸ் 28 இடங்களில் ஓரிடத்தில் தான் வென்றது சத்தீஸ்கரில் காங்கிரஸ் இரண்டு இடங்களிலும் பாஜக ஒன்பது இடங்களிலும் வென்றன. மக்கள்வைத் தேர்தல் என்று வந்துவிட்டால் 'மோடி மேஜிக்' செயல்பட தொடங்கும் என்கிறார்கள். இதற்கான காரணத்தை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

**வாக்கு இயந்திரம் வீது சந்தேகம்**

மின்னணு வாக்கு இயந்திரத்தில் பாரதிய ஜனதா தில்லுமுல்லு செய்கிறது என்று புகார் இன்று புகாரை ஒதுக்கித் தள்ள முடியாது. வாய்ப்புள்ள இடங்களில் இந்த தில்லுமுல்லு நடக்கிறது என்று சொல்கின்றனர். 2019 தேர்தலில் பதிவான வாக்குகளுக்கும் எண்ணப்பட்ட வாக்குகளுக்கும் இடையே வித்தியாசம் ஏராளமான தொகுதிகளில் இருந்தது. சமீபத்தில் சரத் பவார், திக் விஜய் சிங், உத்தவ் தாக்கரே போன்றவர்கள் மின்னணு வாக்கு இயந்திரங்கள் குறித்து சந்தேகம் எழுப்பி உள்ளனர். தேர்தல் கமிஷன் இதற்கு முறையான பதிலைத்

தரவில்லை.

மிசோரத்தில் பாரதிய ஜனதாவின் கூட்டணி கட்சியான மிசோரம் தேசிய முன்னணி தோல்வியை சந்தித்துள்ளது. அங்கும் காங்கிரஸ் மாற்றாக உருவெடுக்க முடியவில்லை, பல மலைவாழ் அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்து உருவான ஜோரம் மக்கள் இயக்கம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. தெலுங்கானா வெற்றி காங்கிரசுக்கு ஆறுதல் தருவது என்ற போதிலும் பாரதிய ஜனதாவின் வளர்ச்சியும் அங்கு உற்று நோக்கத்தக்கது. தெற்கில் பாரதிய கட்சி வளர முடியாது என்பது சரியா? ஏற்கனவே சமீபத்தில் கர்நாடக தேர்தலில் 36 சதவீத வாக்குகளை பா.ஜ.க. பெற்றுள்ளது சாதிவாரி கணக்கெடுப்பு நடத்த நடத்தப்படும் என்ற வாக்குறுதி காங்கிரசுக்கு ஓட்டுகளை பெற்றுத் தரவில்லை. காங்கிரசின் இந்த அறிவிப்பு தாமதமான ஒன்று. இதற்கு முன்பே பிற்பட்ட வகுப்பினர் இந்துத்துவ அடையாளத்தை நம்ப ஆரம்பித்துவிட்டனர் எனலாம்.

**புள்ளி விவரம் பயன் தருமா?**

தேர்தலில் தோற்றவர்கள்தான் புள்ளி விவரத்தின் துணையை நாடுவார்கள் என்ற பொதுவான விமர்சனம் உள்ளது. நமது தேர்தல் முறை யார் அதிக வாக்குகளைப் பெறுகிறார்களோ அவர்களுக்கு வெற்றியை தருகிறது. ( First past poll ). ஐந்து மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் பெற்ற மொத்த வாக்குகள் 4.81 கோடி. பாரதிய கட்சியைவிட பத்தரை லட்சத்துக்கும் அதிகமான வாக்குகளை காங்கிரஸ் பெற்றிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு சிலர் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றனர். தெலங்கானாவில் காங்கிரஸ் பெற்ற வாக்குகளைச் சேர்த்து பார்க்கும் போது இந்த மாயத் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. ராஜஸ்தான் மூன்று மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் வளர்ச்சி தேக்கமடைந்திருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. 2024 தேர்தலை முன்னிட்டு காங்கிரஸ் கூட்டணிக் கட்சிகளுடன் உடன்பாட்டை முன்கூட்டியே ஏற்படுத்த முன் வரவேண்டும். இதில் மெத்தனம் அறவே கூடாது. மதவெறிக்கு எதிரான சித்தாந்த போராட்டம் தொடரும் என்று தேர்தல் தோல்விக்கு பிறகு ராகுல் காந்தி கூறுகிறார். இந்துத்துவா மீது உள்ளூர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எந்தக் கேள்வியையும் எழுப்பவில்லை அத்தகைய போராட்டத்தை காங்கிரசார் நடத்த உளமார முன்வர வேண்டும். பொருளாதாரக் கொள்கை விஷயத்திலும் பாரதிய ஜனதா கட்சியிலிருந்து வேறுபடும் இடங்களைச் சொல்லி மக்கள் நல அரசியலுக்கு ஆதரவைத் திரட்ட வேண்டும். காங்கிரசும் பிற மாநிலக் கட்சிகளும் இந்தத் தேர்தல் மூலம் படிப்பிணைகளைப் பெற்று வியூகத்தை வகுத்து முழு வீச்சில் செயல்பட்டால் பாரதிய ஜனதாவை நிச்சயம் வீழ்த்தி விட முடியும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்



## புவிஅரசியல் பதற்றத்தால் பதுங்கும் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் வலுப்பெறுகிறது, வாரிசுகளின் காலம்!



கிட்டத்தட்ட இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருக்கும். அப்போது ஒரு நாளிதழில் இதழாசிரயாகப் பணியாற்றிய காலம். அதற்காக, தென்னிந்தியாவின் முக்கியப் பெருந்தொழிற்குடும்பங்களில் ஒன்றான முருகப்பா குழுமத்தின் முத்த முகமாகத் திகழ்ந்த ஏ.எம்.எம். அருணாசலம் (இப்போது அமரர்) அவர்களிடம் ஒரு பேட்டி எடுத்தேன்.

உரையாடல் தீவிரமான கட்டத்தில் அவர் சொன்னார்: “இந்தியாவில் தொழிற்குடும்பங்களின் ஆதிக்கம் படிப்படியாகச் சரியும்” என்றார். முருகப்பா குழுமத்தை சீரமைத்து புதிய தடத்தில் செலுத்துவதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்காக உலகின் முன்னணி மெக்கென்சி நிறுவன நிபுணர்கள் குழு அப்போது சென்னையில் முகாமிட்டிருந்தது. 80 வயதுக்கு மேலானாலும், தினமும் அலுவலகத்துக்கு வந்து அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு தனது அனுபவத்தின் திரட்சியைப் பகிர்ந்து வந்தார், ஏ.எம்.எம். அருணாசலம். “குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டு, எம்.பி.ஏ. படித்து முறைசார் பயிற்சிபெற்ற இளைஞர்களை பொறுப்புகளில் அமர்த்த தயாராகி வருகிறோம்” என்று அப்போதே சொன்னார். பல தொழிற்குழுமங்களிலும் இப்படியான மாற்றங்கள் நடந்தன. அதற்கு 90'களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட உலகமயமாக்கமும் அதனால் உருவான புதிய சூழலும் முக்கியக் காரணம்.

இன்னொரு தகவல். இன்று இந்தியாவின் முதல்வரிசை மென்பொருள் நிறுவனங்களில் ஒன்றாக இருக்கும் இன்ஃபோசிஸ், வேகமாக வளர்ந்த வந்த காலம் அது. அதன் நிறுவனர் நாராயண மூர்த்தி பற்றி எழுதலாம் என்று விவரங்களைத் தேடிய போது, அவர் தொடக்க காலத்தில் மென்மையான இடதுசாரிக் கண்ணோட்டம் உடையவர் என்று தெரியவந்தது. ஒரு பொறியாளராக பிரான்ஸ் நாட்டில் வேலை பார்த்துவிட்டு, பஸ்கேரியா வழியாகத் திரும்பும்போது, ரயில் பயணத்தில் சக பெண் பயணியிடம் பேசிக்கொண்டு வந்தார் என்பது தொடர்பான சந்தேகத்தின் அடிப்படையில், அப்போதிருந்த கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி காவலர்கள் கைது செய்து சிறையிலடைத்துவிட்டார்கள். பிறகு, அவரிடமிருந்த புத்தகங்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு தீர விசாரித்து உயர் அதிகாரி விடுதலை செய்திருக்கிறார். அங்கிருந்து புனே வந்து தங்கியவர், நந்தன் நிலேகேனி உள்ளிட்ட நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இன்ஃபோசிஸ் நிறுவனத்தை

தொடங்கினார். பிந்தையது, வரலாறு. “செல்வத்தை உருவாக்கி அதை மறுபகிர்வு செய்வதே சிறந்த சமூகப் பங்களிப்பாக இருக்க முடியும்” என்பது அவரது கண்ணோட்டம். அப்படியே அவரும் செய்தார். இந்திய இளைஞர்கள் வாரத்துக்கு 70 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சமீபத்தில் இவர் கூறியது பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளானது.

காலந்தோறும், செல்வத்தை சேர்ப்பதிலும் அதைப் பயன்படுத்துவதிலும் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்கள் இருந்த போதிலும், செல்வத்தைக் குவிப்பதே மனித வாழ்வின் பெரும் வெற்றியாகக் கொண்டாடப்படுகின்ற மனநிலை புதிய உச்சம் தேடும் காலம் இது.

முன்பெல்லாம் பெருங்கோடல்வரர்களை அல்லது கோடானு கோடல்வரர்களை குறிப்பிட்டுப் பேச வேண்டுமெனில், “டாட்டா, பிரீலா” என்று சொல்வார்கள். இப்போது “அம்பானி, அதானி” என்று பேசப்படுகிறது. அதையும் கடந்து, எலான் மஸ்க், ஜெஃப் பிஜாஸ், வாரன் பஃபெட், பில் கேட்ஸ் போன்ற உலக வரிசைப் பெயர்களும் புதிய தலைமுறைக்கு சமூக ஊடகங்கள் வழியாகப் பரிச்சயம்.

பெருங்கோடல்வரர்கள் உலகம் என்பது பரவலாக அறியப்பட்ட இப்படியான ஒருசில பெயர்கள் கடந்தது. மலைக்க வைக்கும் செல்வக் குவியல் கொண்ட பேருலகம். முகேஷ் அம்பானி, கௌதம் அதானி, சிவ நாடார், சாவித்ரி ஜின்டால், தமானி, ஹிந்துஜா, மிட்டல், கோத்ரேஜ், பஜாஜ், கோடக் என்று அது நீளும். முருகப்பா, டி.வி.எஸ். போன்ற தொழிற்குடும்பங்களுடன், முத்தூடல், ஜாய் ஆலுக்காஸ், கலாநிதி மாறன் போன்ற நமக்குத் தெரிந்த பெயர்களும் இந்தியாவின் பெருங்கோடல்வரர்கள் பட்டியலில் உண்டு.

புதிய நிலவரப்படி (2023) இந்தியாவில் பெருங்கோடல்வரர்களின் (பில்லியனரிகள்) எண்ணிக்கை 169 என்றும் அவர்களில் 67 சதவிகிதம் பேர் எந்தவிதப் பின்புலமும் இன்றி சுய முயற்சியில்



இன்றைய நிலையை அடைந்தவர்கள் என்றும் ஃபோர்ப்ஸ் இதழ் பதிவு செய்கிறது.

“ஸ்டார்ட்அப்ஸ்” என்று அறியப்படும் புத்தம்புது தொழில்கள் பல்கிப் பெருகிவந்தாலும், இன்றும் பன்னாட்டு பெருந்தொழிற்குழுமங்களின் கட்டுப்பாட்டில்லாத உலகப் பொருளாதரம் இயங்கி வருகிறது. தனியார்மயமாக்கம், தாராளமயமாக்கம், உலகமயமாக்கம் மேலோங்கிய 90-களுக்குப் பிறகு, புதிய தலைமுறை கோடெஸ்வரர்கள் உருவாகி வந்தாலும், அடுத்தடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்கப்பட்டு வந்த பெருந்தொழிற்குழுமங்களின் ஆதிக்கம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் வலுவாகவே இருக்கிறது.

இந்தப் பின்னணியில், உலகப் புகழ்பெற்ற ஸ்வீஸ் வங்கியான யு.பி.எஸ். சமீபத்தில் வெளியிட்ட ஆய்வறிக்கை, புதிய கோணத்தில் உலகப் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தை முன்வைக்கிறது.

இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்துடன் முடிவடைந்த 12 மாதங்களில், உலகப் பெருங் கோடெஸ்வரர்கள் பட்டியலில் இணைந்தவர்கள் 137 பேர். இவர்களில் 53 பேர் வாரிசுகள் என்ற அடிப்படையில் பரம்பரைச் சொத்துரிமை வழியாக 150.8 பில்லியன் டாலர் (ஒரு பில்லியன் என்பது நூறு கோடி; ஒரு அமெரிக்க டாலர் சுமார் ரூ. 82) செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதே காலகட்டத்தில், பின்புலம் இன்றி சுயமுயற்சியின் அடிப்படையில் பெருங்கோடெஸ்வரர்களான 84 பேரின் கூட்டுச் செல்வ மதிப்பு 140.7 பில்லியன் டாலர் மட்டுமே. அதாவது, புதிய தொழில் வாய்ப்புகளால் பெருங் கோடெஸ்வரரானவர்களை விட, பெருந்தொழிற்குழுமங்களின் அடுத்த வாரிசு என்ற அடிப்படையில் பெருங் கோடெஸ்வரரானவர்கள் அதிகம்.

உலகளவில், புதிய தொழில் முயற்சிகளால் அன்றி பரம்பரைச் சொத்துரிமை வழியில் புதிதுபுதிதாக கோடெஸ்வரர்கள் உருவாகி வருகிறார்கள் என்பதையே ஸ்வீஸ் வங்கியின் அறிக்கை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்தப் புதிய போக்கு, இனி வரும் காலங்களில், அதாவது குறைந்தது அடுத்த 20 முதல் 30 ஆண்டுகளுக்குத் தொடரும் என்றும் இக் காலகட்டத்தில், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெருங்கோடெஸ்வரர்கள் அவர்களது வாரிசுகளுக்கு 5.2 டிரில்லியன் டாலர் (ஒரு டிரில்லியன் என்பது இலக்கம் ஒன்றுக்கு பிறகு 12 பூஜ்ஜியங்கள் கொண்டது) மதிப்பிலான செல்வத்தை கைமாற்றிக் கொடுப்பார்கள் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது.

“புதுப்புதுத் தொழில்கள் வாயிலாக பெருமளவில் செல்வம் திரட்டும் காலம் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிடக்கூடிய சாத்தியமும் இருக்கிறது” என்றும் கூட அந்த ஆய்வறிக்கை கூறுகிறது.

ஏன் அப்படிச் சொல்கிறது?

“பெரும் வட்டி உயர்வு உள்பட நிச்சயமற்ற பொருளாதார மற்றும் புவிஅரசியல் சூழலில் புதிதாகத் தொழில் தொடங்கி செல்வம் குவிப்பது லேசானதல்ல” என்று பெரும்பாலான பெருங்கோடெஸ்வரர்கள் கருதுவதாக அந்த அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

அமெரிக்காவில் பொருளாதார மந்தம் ஏற்படக்கூடும் என்ற கணிப்பு ஒரு பக்கம். பல நாடுகளில் பணவீக்கம் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கடந்து புவிஅரசியல் பதற்றமே தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறது என்று 62 சதவிகித உலகப் பெருங்கோடெஸ்வரர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

புதிய முதலீடுகளைத் தீர்மானிப்பதில் புவிஅரசியல் சார்ந்த காரணங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. இணையதலைமுறை முதலீட்டாளர்கள், பெற்றோர்கள் போலன்றி, தாங்கள் செய்யும் முதலீடு எத்தகைய சமூகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்ற நோக்கில் அதிகம் சிந்திக்கிறார்கள் என்பதும் அந்த ஆய்வறிக்கையின் ஓர் அம்சம். உலக அளவிலான செல்வக் குவிப்பில் அல்லது மறுபகிர்வில் புதிய முயற்சிகள், வாய்ப்புகளின் வழியான பங்கு குறைகிறது.

பரம்பரைத் தொழிற்குழுமம் முதல் வாரிசு அரசியல் வரை - பொதுவில் புதிதல்ல, குறிப்பாக நமது சமூகத்துக்கு. அதாவது, செல்வம் அடுத்த வாரிசுக்கு செல்லும்; மறைமுகமாக அரசியலைக் கட்டுப்படுத்தும். அரசியல் அதிகாரம் அடுத்த வாரிசுக்கு செல்லும்; மறைமுகமாக செல்வத்தையும் சேர்த்துக் கடத்தும். (சமூகநீதி, அதிகாரப் பரவலாக்கம் போன்ற பல கோணங்களை இணைத்துப் பேசப்பட வேண்டிய விவகாரம் இது என்பது இன்னொரு பக்கம்.)

தொழில் - அரசியல் - வாரிசு அல்லது தொழில் - வாரிசு - அரசியல் அல்லது அரசியல் - வாரிசு - தொழில் ஆகிய மூன்றும் நெருக்கமான நேர்க்கோடுகளாகவும், சில வேளைகளில் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்த கோடுகளாகவும், சிலபல வேளைகளில் ஒரே கோடாகாவும் மாறிவிட்ட அல்லது மாறிவரும் நமது சமூகத்தில், செல்வத் திரட்டும், குவிப்பும், பகிர்வும் மறுபகிர்வும் இதுவரை எப்படி அமைந்தது என்பதை ஓரளவு அறிவோம். இனியும் எப்படி அமையும் என்பது பெரும்பொருட்டுக்குரிய கேள்வி. பெரும் சந்தை வாய்ப்புகள் முதலீடுகளை ஈர்க்கும் என்பது உலகளவிலான பொது நம்பிக்கை. அதுகடந்து, முதலீடுகளை - பெரிதும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக புவிஅரசியல் வேகமாக முன்நகர்கிறது.

நலம் சூழ வாழ்ந்தால், வளம் சூழும். அது, கூட்டு முயற்சியில் விளையும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்



## அயோத்தி தாசரின் தமிழனும் பெண் விடுதலையும்

1990கள் தொட்டு மிகவும் பிற்பட்ட சமுதாயங்கள், தலித் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் உயர் கல்வி நிறுவனங்களிலும், அரசு பணிகளிலும், தனியார் துறையிலும், ஊடகங்களிலும் முன்னைக் காட்டிலும் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் இடம் பிடித்துள்ளனர். இதனால் சிலர் தங்களின் பொருளாதார அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொண்டுள்ளனர். சிலர் தங்களை உயர்நிலைப்படுத்திக் கொண்டு சாதிப் பெருமையை வளர்த்து வைத்துள்ளனர். வேறு பலர் சாதி அமைப்பை புதிய கோணத்தில் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தியுள்ளதுடன், சமுதாயம், அரசியல், வரலாறு, பண்பாடு என்று எந்த துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதன் வரம்பு, உள்ளீடு ஆகியவற்றை மறுவரையறை செய்து வருகின்றனர். இவ்வகையில் நவீன இந்தியாவின் வரலாறு, பண்பாட்டு போக்குகள் ஆகியன குறித்து புது அவதானிப்புகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன, முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்திய தேசியம், சோசலிசம் ஆகியனபாற்பட்ட வரலாறுகளினூடாக நவீன இந்தியாவை புரிந்து கொள்வது என்பது வழமையாகிவிட்ட கல்விபுலச் சூழலில், சாதி எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், சிந்தனை மரபுகள் ஆகியன சாதித்த மாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியாவின் வரலாற்றை திரும்பி பார்க்கும் போக்கு உருவாகியுள்ளது.

அகில இந்திய உளவில் தொழிற்பட்டுள்ள இம்மாற்றங்கள் இது வரைக்கும் அறியப்படாத வரலாறு, போராட்டங்கள், சிந்தனை மரபுகள் ஆகியவற்றை நமக்கு அறிமுகப் படுத்தியுள்ளன. பஞ்சாப், உத்தர பிரதேசம், கேரளம், வங்கம், ஆந்திரம், தெலுங்கானா, ஒடிஷா மாநிலங்கள் கண்ட சாதி எதிர்ப்பு போராட்டங்கள், அவற்றை சாத்தியப்படுத்திய அமைப்புகள், சிந்தனைகள் ஆகியவற்றை பற்றி நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சாதிபடிநிலை அமைப்பை, குறிப்பாக அது பேணும் சமச்சீரற்ற அசமத்துவத்தை, சலனப்படுத்தும் ஆற்றலுடைய சொல்லாடல்கள், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட விவாதப் புள்ளிகள் ஆகியன இன்று நம் கைவசமுள்ளன.

சாதி பாகுபாட்டிற்கு பெண்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்படுதல் அவசியமாக உள்ள நிலை, பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு சாதிய அமைப்பு வித்திட்டுள்ள முறை, வர்க்க அதிகாரம் சாதி அந்தஸ்துடன் இணைந்துள்ள விதம், சாதிய படிநிலையை சார்ந்து பொருளாதார வளர்ச்சி நடைபெறும் பாங்கு, இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்படி இயங்குவதைக் காட்டிலும் எழுதப்படாத சாதிய சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அரசுதிகாரம் இயங்கும் போக்கு - இவை குறித்த விவாதங்கள் கல்விபுலங்களில் மட்டுமின்றி குடிமை சமுதாய வெளியிலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இத்தகைய வாதங்களை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்களில் கணிசமானவர்கள் தலித் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும்



மேற்கண்டவை நமக்கு புதிதல்ல. பார்ப்பன, பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு, சாதி மறுப்பு என்பனவற்றை முன்வைத்து தோன்றிய பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிடர் கழகம் ஆகியன தமிழ்நாட்டின் "தனித்தன்மை"க்கான அடையாளங்களாக அமைந்துள்ளதால், நம்மைப் பொறுத்தவரைக்கும் தேசிய, சோசலிசக் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே நவீனக்கால வரலாற்றை புரிந்து கொள்வதை நாம் தவிர்த்துள்ளோம். அப்படியே இந்த இயக்கங்களின் வரலாற்றை முதன்மைப்படுத்தினாலும் தமிழ் நாட்டின் வரலாற்று போக்கை தனித்துவமானதாகவே பாவித்து வந்துள்ளோம்.

என்றாலும், 2000களில் இளந்தலைமுறை தலித் அறிவாளர்கள் நமது வரலாற்றை கேள்விக்குட்படுத்தவே செய்தனர். 1950களில் தொடங்கி பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையேனும்



தலித்துகளை குறிவைத்த சாதிய வன்முறை சம்பவங்களை கருத்தில் கொண்டு பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கம், திராவிட அரசியல் ஆகியவற்றின் போதாமைகளை சுட்டினர். கூடவே நவீன யுகத்தில் அடியெடுத்து வைத்த மாத்திரத்தில் தலித்துகளின் வாழ்வியல், வரலாற்றுணர்வு ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை குறித்து எழுதவும் பேசவும் வந்தனர். காலனியாட்சிக்கால சட்ட அவைகளில் அங்கம் வகித்த தலித் பிரதிநிதிகளின் அரசியல் நிலைபாடு, சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்காங்கே முளைவிட்டிருந்த தலித் அரசியல் அமைப்புகள், 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து வெளியான தலித் இதழ்கள் என்று பலதரப்பட்டவற்றைப் பற்றி தகவல்களையும், விவரணைகளையும் இத்தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் தொகுத்துள்ளனர், தொடர்ந்து தொகுத்து வருகின்றனர். தனக்கேவிரிய பண்புகளை கொண்ட தலித் சிந்தனை மரபு என்று சொல்லத்தக்க ஒன்று ஏறக்குறைய 150 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வந்துள்ளதையும், இம்மரபு தலித்துகளின் பாடு, பிரச்சனைகள் பற்றி மட்டும் பேசவில்லை, மாறாக, தமிழ் வரலாறு, பண்பாடு, தமிழர் சமயம் பற்றியும் கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளதை நமக்கு இவ்வாய்வுகள் உணர்த்துகின்றன.

இத்தகைய ஆய்வுகள், அவற்றை உள்ளடக்கிய நூல்கள் ஆகியன தமிழ்நாட்டின் நவீன வரலாற்றை புதிய கோணத்தில் "வாசிக்க" நம்மை அழைக்கின்றன. இவ்வாசிப்புகளுக்கு தலித் சிந்தனை மரபுகள் முன்வைத்துள்ள கருத்துகளே ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன. தீவிர இந்திய தேசியம் குறித்து அயோத்தி தாச பண்டிதர் முன்வைத்த விமர்சனங்கள், குறிப்பாக தமிழகச் சூழலில் இத்தகைய அரசியலை பின்பற்றியவர்கள் குறித்து அவருக்கிருந்த பார்வை, தமிழ் பண்பாட்டு வரலாற்றை நூதனவகையில் புரிந்து கொள்ள அவர் கைக்கொண்ட வாசிப்பு முறைகள், பௌத்தம் பற்றிய அவரின் அவதானிப்புகள் ஆகியன இவ்வகை கருத்துகளில் முக்கியமானவை.

இத்தகைய வாசிப்பைக் கைக்கொண்டு தமிழ்நாட்டின் பெண் விடுதலை வரலாற்றை திரும்பிப் பார்க்கும் முயற்சியே இந்த கட்டுரை. அயோத்தி தாசர் ஆசிரியராக இருந்து நடத்திய தமிழன் இதழில் வெளியான பெண்களின் வாழ்வு, பாடு தொடர்பான கட்டுரைகளை முனைவர் பெ. விஜயகுமார் அயோத்திதாச பண்டிதரின் பெண் விடுதலை சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் தொகுத்துள்ளார் (வெளியீடு - பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் கலை இலக்கிய சங்கம், சென்னை, 2021). இந்த தொகுப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளை சில பிரிவுகளில் விஜயகுமார் அடக்கியுள்ளார். தாசரின் பார்வையில் பெண் விடுதலை, தமிழனில் தொடர்ந்து எழுதி வந்த

ஸ்ரீவஜனசகோதரி சி. எஸ். அம்பாள் என்ற பெயரில் எழுதிய ஸ்வப்பேணஸ்வரி அம்பாளின் எழுத்துகள், தமிழனில் தொடர்ந்து எழுதி வந்த பிற பெண்கள், ஆண்களின் எழுத்துகள், பெண்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பான செய்திகள்... இந்த ஆவணத் தொகுப்பு சாதி மறுப்பையும், பௌத்த நிலைபாட்டையும் கொண்டிருந்த பெண்கள், ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை எவ்வாறு புரிந்து கொண்டனர், அணுகினர் என்பதை அறிய உதவுகிறது.

## 2

1907 முதல் 1913ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலக்கட்டத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான விவாதங்களின் பின்னணியில் இக்கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கத்தை புரிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும். அன்று மூன்று விஷயங்கள் படித்தவர்களின் கவனத்தை ஆட்கொண்டிருந்தன - பெண் கல்வி, பால்ய மனம், மறுமண உரிமை மறுக்கப்பட்ட விதவைகளின் நிலைமை ஆகியனதான் அவை. பெண்களுக்கு கல்வி அவசியமா, அப்படியானால் எத்தகைய கல்வி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும், கல்வி கற்று அவர்கள் என்ன செய்யப் போகின்றனர் என்றவகையில் முதலாம் அக்கறை அலசப்பட்டது. இளவயது மணம், குறிப்பாக சிறுமிகள் மணம் செய்விக்கப்படுவதும், அவர்களை விட பலவயது முத்தவர்களான அவர்களின் கணவர்கள் இறக்கும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் அறியா பருவத்தில் விதவைகளாவதும், அதனால் ஏற்படும் துயரங்களும் அன்று பொது வெளியில் வெகுவாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சனையாக இருந்தது. இதோடு தொடர்புடைய விஷயமாகவே இந்து கைம்பெண்களின் நிலைக் குறித்தும் அன்று விவாதங்கள் நடந்தன - இந்து பெண்களுக்கு மறுமணவுரிமை உண்டா, இல்லையா, இது குறித்து இந்து சாத்திரங்கள் என்ன சொல்கின்றன, நடைமுறை பழக்கம் என்னவாக உள்ளது என்றீதியில் இந்த பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டது.

இந்த பிரச்சனைகளில் பெண் கல்வி மட்டுமே ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்துக்கும் உரியதாக இருக்க, மற்ற இரண்டும் இந்துக்களில் மேட்டுக் குடிகளாக தங்களை கருதிக்கொண்ட பார்ப்பனர்களையும், அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த பார்ப்பனரல்லாத சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் மட்டுமே பாதித்த பிரச்சனைகளாக இருந்தன. என்ற போதிலும், இவை இந்து சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட "களங்க"ங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டதால் பொது கவனத்தை ஈர்த்தன.

கல்வி தொடர்பாக தமிழனில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்துமே பெண்களுக்கு கல்வி அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தின. கல்வியினால் ஏற்படத்தக்க பலன்கள் பற்றிய கட்டுரையாளர்களின்





பெண் கல்வி குறித்து தாசர் வெளிபடுத்திய கருத்துகளுமே வித்தியாசமானவையாக இருந்தன. பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி அவர்களின் மனதையும் அறிவையும் விசாலப்படுத்த வேண்டும், அதே சமயம் அவர்கள் சுயமாக தொழில் செய்ய, சுயாதீனமாக இயங்க அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும்.

கருத்துகளும் ஒரு போல இருந்தன. பெண்கள் முன்னேற, அவர்களை ஈடுபற்ற, கணவன்மார்கள், பிள்ளைகளை சரிவர பேண, குடும்பத்தை கட்டுக்கோப்பாட்டன் நடத்திச் செல்ல அவர்கள் கட்டாயம் கல்வி கற்றாக வேண்டும் என்பதை அணைவருமே ஏற்றுக் கொண்டனர். இவ்வகையில் அன்று பெண் கல்விக்கு ஆதரவாக பேசிய பிறரைப் போன்றே, அதாவது, சீர்த்திருத்தம் பேசிய பிராமணர்கள், பிராமணஸ்வாதீனர்கள் வாதிட்டது போலதான் தமிழனில் எழுதிய பெரும்பாலானவர்கள் வாதிட்டனர்.

என்றாலும், தமிழனில் தொழிற்பட்ட பெண் கல்வி குறித்த விவாதங்களை சற்றே வித்தியாசமான கோணத்தில் அணுகியவர்களும் இருக்கவே செய்தனர். பாதிரிமார்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கச் செல்வதால் இந்து பெண்கள் பதிவிரதை தருமத்தை பின்பற்ற இயலாது போய்விடுகிறது, யமனின் பிடியிலிருந்து கணவனை மீட்ட சாவித்திரி போல இருக்க அவர்கள் தவறி விடுகின்றனர் என்பன போன்ற வாதங்களை முன்வைத்த ஆசார சிந்தனை உடையவர்களை மில் எம்.வி.கே என்பார் இவ்வாறு எதிர்கொண்டார் (மேலது நூல், ப.194-198). பாதிரிமார்கள் வழங்கும் கல்வி சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடின்றி அணைவருக்கும் வழங்கப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டினார். இத்தயை கல்வியானது “நீதியைப் போல எந்தெந்த ஜென்மத்திலும் நல்லறிவைக் கொடுக்கும் தெய்வச் சிந்தாமணி”யாக அறியப்படுவதற்கு பதில் தூற்றப்பவதை சாடினார் (ப.195). படித்த பெண்கள் கெட்டுப் போகின்றனர் என்று கூறுவது சரியல்ல என்றும், “கல்வியறிவுள்ள பெண்கள் ...அன்பு, ஈகை, இரக்கம்” ஆகிய நற்குணங்களை பெற்றவராகி விடுகின்றனர் என்றும் வாதிட்டார் (ப. 196). இக்கருத்தை விளக்க தான் ரயில்பயணம் மேற்கொண்ட போது காண நேரிட்ட காட்சி ஒன்றை விவரித்தார்.

புரோடஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவ பள்ளிக்கூடத்துப் பெண் பிள்ளைகளை உடன் பயணித்த பிராமண விதவைகள் மரியாதை குறைவாக நடத்தியதையும், அதற்கு அப்பிள்ளைகள் அடக்கத்தோடும் பண்பான வகையிலும் பதிலுரைத்ததையும் வினையாற்றியதையும் சுட்டிக் காட்டி, கல்வி எவ்வாறு ஒருவரை பண்படுத்தவல்லது என்பதையும், தங்கள் மேம்பட்டவர்களாக கருதிக்கொள்ளும் பிராமணர்கள் பண்பற்றவர்களாக உள்ள நிலையையும் எடுத்துரைத்தார்.

பெண் கல்வி குறித்து தாசர் வெளிபடுத்திய கருத்துகளுமே வித்தியாசமானவையாக இருந்தன.

பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி அவர்களின் மனதையும் அறிவையும் விசாலப்படுத்த வேண்டும், அதே சமயம் அவர்கள் சுயமாக தொழில் செய்ய, சுயாதீனமாக இயங்க அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று வாதிட்டார் (ப. 46). ஸ்வப்பனேஸ்வரி அம்பாளின் கருத்துகளும் சற்றே வேறுபட்டவையாய் இருந்தன. தாசரை போல் பெண்கள் கல்வி கற்பதால் அவர்கள் அறிவும் வளரும், வித்தையும் வளரும், கணவன்மார்களுக்கு உறுதுணையாய் இருந்து, அவர்களால் பொருள் ஈட்டவும் முடியும் என்று அவர் கருதினார். முக்கியமாக, சராசரி பெண்களின் கவனத்தை ஆட்கொள்ளும் பொருளாசை, நகை ஆசை, வம்பு பேச்சு, கணவன்மார்களை நச்சரித்தல் என்பன போன்ற விஷயங்களிலிருந்து கல்வி அவர்களை விடுவிக்கும் என்றும் விளக்கினார் (ப. 85-87). வயிற்றுபாட்டுக்காக பெண்கள் பார்க்கும் வேலைகளை - கூலிக்குச் செல்லுதல், தின்பண்டங்கள் விற்பல், சாப்பாடு எடுத்துக் கொண்டு போய் விற்பல், கள்ளக்கடைகள் முன் கடைவிரித்தல் என்பன போன்ற வேலைகளை - பட்டியலிட்டு, இவற்றை துறக்கவும், நாகரீகமான வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் கல்வி உதவும் என்றார் (ப. 92-95).

கல்வி கற்ற மேல் நாட்டுப் பெண்கள் கணவன்மார்களின் தோழிகளாய், துணைகளாய் இருந்து குடும்ப வாழ்க்கையில் மட்டுமின்றி, பொது வாழ்க்கையிலும் பயனுள்ள வகையில் இயங்கி வருவதை சுட்டிக் காட்டி இந்தியப் பெண்களும் இவ்வாறு இருக்க தங்களை பயிற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஆங்கிலேயர்களை போல நவீன ஆடைகள் உடுத்துவதும், சீட்டாடுவதும், நவநாகரிக பாணியில் குடித்தனம் செய்வதும் முக்கியமல்ல, “அவர்களைப் போல கரையற்ற கல்விக் கடலில் நீந்தி விளையாடுவதிலும் ... புருஷர்களைப் போல வெளிவந்து உலகிற்குப்ரோபகாரம் செய்வதிலும் பெரிய சபைகளில் நின்று தங்களுக்கும் தேசத்திற்கும் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்தோதி திருத்தம் செய்வதற்கு” உழைப்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றார் (ப. 88).

பெண்கள் அறிவு விரிவாக்கப் பணிகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று விளக்கினார். “இந்நாட்டில் பொதுநலப் பிரியமாக, நீதிமார்க்கரணுசாரமாக அறிவு விர்த்தியடைவதற்கென்று நூலெழுதிய புருஷர்களே வெகு சிலர், பெண்களோ ஒருவரும்மில்” என்றார். வள்ளுவர், ஓளவை போல எழுதுபவர்கள் இன்று யாரும் இல்லை என்றும், பிற மொழிகளிலிருந்து





ஆசாரத்தின் பெயரில் பின்பற்றப்படும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு பதில் அன்பின் ஒருஅம்சமாக உள்ள அனுதாபத்தை வளர்க்கும் வழிமுறைகளை கற்றறிதல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்.

மொழிப்பெயர்ப்புகளை செய்வதும், புராணங்கள், அகராதி, நிகண்டு ஆகியவற்றை பாடஞ் செய்வதும் மட்டுமே நடைபெறுகிறது என்றும் ஆதங்கப்பட்டார். இந்தியாவின் பிறபகுதிகளில் நிலைமை இவ்வாறாக இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார் (ப. 94-95).

திருவள்ளூர், ஓளவை ஆகியோரை முக்கியமான சிந்தனையாளர்களாக ஸ்வப்பனேஸ்வரி கருதியதற்குக் காரணம் அவர்களை ஸ்ரமண மரபுகள் வளர்த்த பண்பாட்டு நாயகர்களாக அவர் அடையாளப்படுத்தியதுதான் (ப. 60-62). அவர் மட்டுமல்ல, மிஸ் எம்.வி.கேயும் பௌத்தம் வளர்த்த நாகரிகத்தின் மகிமையை பாராட்டி எழுதினார். பௌத்தபெண்கள் காலணி அணிவதை கேள்விக்குப்படுத்திய மேட்டுக் குடியாருக்கு பதிலளிக்கும் முகமாக எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் இவ்வாறு தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ளுதல் சாக்கிய திராவிடர்களுக்கு புதிதல்ல என்றும், அன்று விரர்களாய் களத்தில் நின்ற இப்பெண்கள் காலணி அணிந்திருந்தனர் என்றும் வாதிட்டார். தன்சமுதாய பெண்கள் விருப்பப்படி ஆடைகள் அணிவதற்கு உரிமையும் அருகதையும் உடையவர்கள் என்றும் அறுதியிட்டார் (ப. 188-192).

ஸ்வப்பனேஸ்வரியும் தமிழனில் எழுதிய பிற ஆண்களும் பெண்களும் விதவைகளின் பாடு குறித்து கரிசனத்துடன் எழுதினார். இளவயது விவாகத்தை எதிர்த்தனர். சாத்திர, சம்பிரதாயங்கள் இவற்றை நியாயப்படுத்தினாலும், இவை மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சடங்குகளே அன்றி வேறல்ல என்றனர்.

மிஸ் எம். வி. கே பாதிரிமார்களின் கல்விப்பணியை பற்றிய தனது கட்டுரையில் சாவித்திரியின் பதிவிரதைத் தன்மையை போற்றும் பிராமணர்கள் தங்கள் வீட்டு விதவைப் பெண்களால் ஏன் தங்களின் கணவன்மார்களை மரணத்தின் பிடியிலிருந்து மீட்டெடுக்க இயலவில்லை என்பது குறித்து யோசிக்க வேண்டும் என்றார். மரணம் என்பதை எதிர் கொள்ள இயலாத மனநிலைக்கும் விதவைகளை கொடுமைப்படுத்தலுக்குமள்ள உறவை பூடகமாக சுட்டிக்காட்டி, பௌத்தம் போதிக்கும் வகையில் மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார்.

“நமக்கு சாவித்திரி என்பவளை போல் ... பட்டப் பெயரும் வேண்டாம். இல்லாதிருக்கும் எமனென்பவன் பின்னால் ... நாம் ஓடவும் வேண்டாம். ...இயற்கைக்கு விரோதமில்லாமல் எந்தக் காரியம் எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அப்படி நடக்குமென்று மன அமைதியோடு நமது பெரியோர்களும் முன்னோர்களுமாகிய

மேன்மக்கள் எவ்வித நற்குணத்தோடும் உண்மெய்யான கற்புடையோடு இருந்தார்களோ அவைகளே போதுமென்று... தரும் வழியில் நிற்க வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோள்” (ப. 198).

விதவைக் கோலம் குறித்து எழுதுகையில் அவர் காலத்தில் ஏற்கப்பட்ட வாதங்களை அடியொற்றியே தாசர் எழுதினார். முகமதியர்களின் வருகைக்காலத்தில் இது நடந்ததாக சொல்லப்படுகிறது என்பதை சுட்டினார். ஆனால், இந்த விஷயத்தில் அவர் பேணிய நிலைபாடு வித்தியாசமாகவும் இருந்தது. கடந்த காலத்தில் நடந்த விஷயங்கள் ஒரு புறமிருக்க, இந்த பழக்கம் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்கு எவ்வித நியாயமும் கிடையாது என்று வாதிட்டார். பௌத்தம் தழைத்த காலத்தில் விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொண்டனர் என்றார் (ப. 47-48). சூழ்நடை விதவைகளும், கன்னி கழியாத விதவைகளும் மட்டுமே மறுமணம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று விவேகானந்தர் உட்பட்ட பலர் அன்று வாதிட்ட சூழலில், மங்கையர் பருவம் எய்திய விதவைகளும் மறுமணம் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றார்.

ஸ்வப்பனேஸ்வரி, மிஸ் எம். கே. வி ஆகியோரின் கருத்துகள் பௌத்தம் சுட்டிய அறவழி, தத்துவ வழியின்பாற்பட்டவையாக இருந்தன. இதுவே பெண்கல்வி, பெண்கள் பிரச்சனைகள் பற்றி அவர்கள் காலத்தில் வழங்கிய பிறரின் கருத்துகளிலிருந்து அவர்களின் அவதானிப்புகளை வேறுபடுத்தின. ஸ்வப்பனேஸ்வரி அம்பாள் பௌத்தம் பற்றி விரிவாக எழுதியும் பேசியும் வந்ததுடன், சங்கம் அமைத்தல், பொது வாழ்க்கையில் பௌத்தர்கள் பேண வேண்டிய அறம் ஆகியனபற்றியும் கருத்துகளை வெளியிட்டார் (ப. 69-74). அவரின் இந்த வகை எழுத்துகள் தனியாக ஆராயப்பட வேண்டும். இங்கு ஒரு விஷயத்தை மட்டுமே சுட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும். சாதி சமுதாயத்தில் பேணப்படும் அறத்துக்கும், பௌத்தம் காட்டும் அறவழிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்கும் முகமாக அவர் வாதிட்ட கருத்துகள் முக்கியமானவை. ஆசாரத்தின் பெயரில் பின்பற்றப்படும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு பதில் அன்பின் ஒருஅம்சமாக உள்ள அனுதாபத்தை வளர்க்கும் வழிமுறைகளை கற்றறிதல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார் (ப. 80-85).

3

பெண் கல்வியை வளர்த்தல், ஆதரவற்ற பெண்களுக்கான அமைப்புகளை உருவாக்குதல்,



பெண்களின் அறிவுச் செயல்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கோருதல் என்பன போன்ற விஷயங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து ஸ்வப்பனேஸ்வரி இயங்கினாலும், பெண்களின் இல்லற ஒழுக்கம் பற்றி எழுதுகையில், அவர்கள் நல்ல மனைவிமார்களாக இருந்து, கணவன்மார்களுக்கு இணங்கி, அவர்களுடன் ஒத்துப் போகும் வகையில் செயல்படுவதை தொடர்ந்து கவனப்படுத்தினார். கண்ணகி, நளாயினி போல கற்பு தவறாது வாழ வேண்டும் என்று அன்று ஆசாரம். பேசியவர்கள் பேசியது போல அவருமே கருத்துரைத்தார்.

பெண்கள் படிக்க வேண்டும், பொது வாழ்க்கையில், அறிவுச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட வேண்டும், குடும்பத்துக்காக வருமானம் ஈட்ட வேண்டும் என்ற தனது வாதம் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடாது என்பதற்காக அவர்களின் இல்லற ஒழுக்கத்தில் பெண்கள் கறாராக நிற்பதை அவர் முக்கியமானதாகக் கருதியிருக்கக்கூடும். “உத்தமி”களாக இருந்தால்தான் பெண்கள் உரிமைகள் ஏற்புடையதாகக் கருதப்படும் என்பதால் அவர் இப்படி செய்திருக்கலாம். மேலும் பெண்கள் மீது கமத்தப்படும் ஒழுக்க நியதிகளை விமர்சிக்கும் பெண்ணிய சிந்தனை முழுமையாக அறியப்படாத சூழ்நிலையில் அவர் எழுதியதும் அவரின் இந்த நிலைபாட்டிற்கு காரணமாக இருக்கலாம். எது எப்படியிருப்பினும் பெண்கள் தங்களின் தவறான நடவடிக்கைகளை திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுத்த அளவுக்கு, ஆண்களின் அதிகாரம், அவர்களுக்கு வாய்த்துள்ள சலுகைகள் முதலியன குறித்து அவர் கேள்விகள் கேட்கவில்லை என்பதை அறிய முடிகிறது.

அவரின் இந்த நிலைபாட்டை தாசரின் கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். பெண்களின் நிலைக்கு ஆண்களின் ஆணவம், அறமற்ற செயல்பாடுகள் காரணம் என்று தாசர் வாதிட்டார். இந்திய தேய ஸ்திரீகளின் கேட்டிற்குக் காரணஸ்தர் யார்? இந்திய தேசப் புருஷர்களேயாவர் என்ற தலைப்பிட்ட கட்டுரையில் ஆண்களுக்காக தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையை தவிர வேறு தொழிலோ வாழ்க்கையோ அறியாத மனைவிகள்-வைப்பாட்டிகள் ஆகியோரின் நிலையை சாடினார். “இம்மாதரது மகிழ்வு மடிந்துவிட்டாலோ வேறோர் மகிழ்வுணைத் தேடித் திரிவதே அவர்கள் வேலையின்றி வேறு வேலையால் சீவிக்க அவர்களுக்கு வித்தையும் கிடையாது, புத்தியுங்கிடையாது...இத்தகைய வித்தையின் கேட்டிற்கும், புத்தியின் கேட்டிற்கும் ...அவரவர் புருஷர்களே காரணஸ்தர்கள்...” (ப. 43).

இந்திய புருஷர்களின் இஷ்டமும் பெண்களின் கஷ்டமும் என்ற கட்டுரையில் பெண்களை கல்வி கற்க அனுமதியாமலும், அவர்களை அறியா

கவிதை | அபராஜிதா

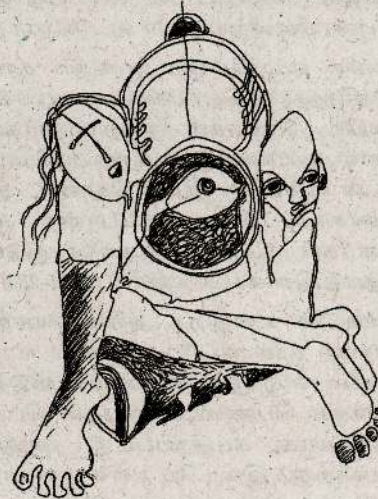
## ராஜதந்திரி

வெற்றி வெற்றால்தான்  
ராஜதந்திரி  
ஆனால்  
வெற்றி  
பெற்றிடுவான் ராஜதந்திரி  
எப்படி  
அவனுக்குத் தெரியும்  
வெற்றிபெற்றால்தான் ராஜதந்திரி என்று

பெரியவர்  
பெரிய ராஜதந்திரி  
சின்னவர்  
சின்ன ராஜதந்திரி  
என்ன இருந்தாலும்  
மூலம் போல வருமா

ராஜதந்திரியை எதிர்த்தவர்கள்  
பின்வரிசையில்  
ஆதரித்தவர்களுக்குத்தான்  
முன்வரிசையே

ராஜதந்திரியை  
போற்றிப் பாடியுள்ளார்கள் புலவர்கள்  
புலவர்களும் அறிவார்கள் கொஞ்சம்  
ராஜதந்திரம்





பருவத்தில் மணஞ்செய்து கொடுத்தும், கணவன் இறந்தால் கைமை நிலையை அவர்கள் மீது திணித்தும் ஆண்கள் செயல்படுவதை சுட்டினார் (ப. 45-46). கைமைநிலையின் கொடுரத்தை விளக்கிய மற்றொரு கட்டுரையில் பெண்களுக்கு மறுமண உரிமை மறுக்கப்படுவதால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை பட்டியலிட்டார் (ப. 41-42). அவர்கள் கள்ளப் புருஷர்களை நாடுவதும், சூழ்நடைகளை ஈன்றெடுக்க வழியின்றி அழிப்பதும் அல்லது துறப்பதும் இளம் விதவைகளின் சிந்தனை, ஆசை ஆகியனவற்றுக்கு போதிய மதிப்பு வழங்காது, அவர்களை கட்டாய விதவைக் கோலத்தில் வைத்திருக்கும் சாத்திரங்களும் சம்பிரதாயங்களும் அவற்றால் பிழைப்பு நடத்தும் பிராமணர்களும் தான் என்றார்.

மறுமணவுரிமையை மட்டுமின்றி, சாதி, சமய வேறுபாடுகளை கடந்த மணவுறவுகள் தவறானவை அல்ல என்று பொருள்படும்படியான வாதங்களையும் முன்வைத்தார். இந்துக்கள் பின்பற்றத்தக்க 8 வகை மணவுறவுகளில் கந்தர்வ மணமும் அடங்கும் என்றும், எந்த சாதியை சேர்ந்தவர்களாயினும் “புருஷனும் இஸ்திரியும் சம்மதித்து கூடிக்கொள்வார்களாயின்” அது விவாகமாக அறியப்பட்டதை நினைவு கூர்ந்தார் (ப. 38). பௌத்தம் நிறுவிய பண்பாட்டுலகில் ஆண்களை போலவே பெண்களும் வேண்டிய கணவனை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமைப் பெற்றிருந்ததுடன் கல்வி, வித்தை, கைத்தொழில், வியபாரம் ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்கி கற்பு நிலையை மேற்கொண்டனர் என்றார். பௌத்த காவியங்கள், சரித்திரங்களை வாசித்தால் அன்றிருந்த உரிமைகளை பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம், மேலும் அவற்றை இன்றைய சூழலுக்கு உகந்த வகையில் மீட்டெடுக்கலாம் என்றார் (ப. 46). தாசரின் புரிதல், பார்வை ஆகியன செயலிலும் வெளிப்பட்டன என்பதை தனது தொகுப்புரையில் விஜயகுமார் சுட்டுகிறார் (ப.30)

தமிழனில் எழுதிய பிற ஆண்கள் தாசரை போல சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆண்களின் பார்வையில் பெண்கள் தவறானவர்களாக தெரிந்ததால் அவர்களை குறைகூறும் பழமொழிகள் ஏற்பட்டன என்பதை ஒப்புக் கொண்ட தி. சி. நாராயணசாமி பிள்ளை போன்ற மூத்த அறிவாளர்கள் கூட பெண்களின் குடும்ப பாத்திரத்தை கொண்டாடினர் (ப. 231-233).

பெண்களின் உழைப்பு, அறிவு, சுயாதீனம் ஆகியவற்றை முன்னிட்டு தமிழனில் எழுதிய பெண்களின் எழுத்துகளில், பெண் விடுதலை சிந்தனைக்கும் பெண்மை என்பதன் பெயரில் காலங்காலமாக கடத்தப்பட்டு வந்துள்ள மனப்பாங்கிற்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடு வெளிப்பட்டது. அவர்கள் காண விழைந்த பரந்த அறிவுலகத்துக்கும் அறவுலகத்துக்கும் அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை வடிவமைத்த பெண்மையின் இலக்கணத்துக்கும் இடையே

இருந்த இடைவெளி எளிதில் கடக்க வல்லதாக இருக்கவில்லை.

1910களில் பார்ப்பனிய இந்து சமயத்தை மறுத்து, பெளத்தம் ஏற்ற பெண்களுக்கான மாற்று வாழ்க்கை தாசர் நிறுவிய சாக்கிய பெளத்த சங்கத்தின் கொள்கைகளாலும் பெளத்தம் போதித்த அறவழியாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது. பெண்களின் பாடு, கல்வியின்மை ஆகியவற்றை விமர்சிக்க, எதிர்கொள்ள இந்த அறவழி பொது மதிப்பீடுகளை வழங்கியது. ஆனால், பெண்களின் குடும்ப, பாலியல் வாழ்க்கை, அந்தரங்க உறவுகளில் ஆண்கள் பேணிய அதிகாரம் ஆகியவற்றை குறித்து விமர்சிக்க, மாற்று வகையிலான தாம்பத்திய, குடும்ப வாழ்க்கை முறை பற்றிய யோசிக்க ஏதுவான மொழியும் அன்றிருக்கவில்லை. பிராமணீயம், பிராமண பெண்கள் பேணிய சாதியம் குறித்து காத்திரமான விமர்சனங்களை வைத்த மிஸ் எம். வி. கே போன்றவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியாரின் அனுபவங்களை முதன்மைப்படுத்தி பேசினர். அவ்வாறு பேச கல்வியும் நவீன சிந்தனையும் உதவின. ஆனால் பெண்ணியப் பார்வையிலிருந்து இவ்விஷயங்களை அணுக அன்று முன்மாதிரிகள் இல்லை.

தமிழனில் எழுதிய பெண்களின் சிந்தனையில் துலங்கிய இந்த முரண்பாடு, பெண்கல்வி, முன்னேற்றம் குறித்துப் பேசிய பிறரின் எழுத்துகளிலும் துலங்கியது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உதாரணத்துக்கு, பாரதி ஆசிரியராக இருந்த சக்கரவர்த்தினி இதழில் வெளியான கட்டுரைகளில் இதை காண முடிகிறது. அது போல அன்று பெண்கல்வி, சீர்த்திருத்தம் பேசிய வேறு இதழ்களிலும் இந்த முரண்பாடு வெளிப்பட்டது

பிற்காலத்தில், பெண்கள் திரட்சியாக தமது நிலை குறித்து சிந்திக்க வந்த காலக்கட்டத்தில்தான் தமது உரிமைகள், மாண்பு தொடர்பான புதிய சொல்லாடல்களை பயன்படுத்த வந்தனர். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை சுயமரியாதை இயக்கத்தை சேர்ந்த பெண்கள் இத்தகைய மொழியை உருவாக்குவதில் முக்கியப்பங்கு வகித்தனர். பெண்மை என்பதற்கான மரபான வரையறைகளை மறுக்க வந்ததோடு, ஆண், பெண் வேற்றுமைகள், பெண்ணின் குடும்ப பங்கு, பாத்திரம் குறித்து பெண்ணிய நோக்கில் சிந்திக்க வந்தனர். அச்சிந்தனைக்கு இயைந்த வகையில் தங்களின் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் முயன்றனர்.

அப்போதும் கூட பெண்களின் உரிமைப் பேச்சு என்பது அவர்களின் ஒழுக்கநிலையை பாதிக்காது இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து முழுமையாகக் கைவிடப்படவில்லை. சுயமரியாதை இயக்கம் பேசிய பெண்விடுதலை குடியை கெடுக்கும் என்ற விமர்சனத்தை அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

கட்டுரையாளர்: ஆய்வாளர், விமர்சகர்



## துயரத்தில் மிதக்கும் சென்னை மாநகரம்

‘நீரின்றி அமையாது உலகு’ என்று கண்டறிந்த திருவள்ளுவரின் குறள் வரி, காலந்தோறும் மனிதர்களுக்கும் தண்ணீருக்கும் இடையில் நிலவுகிற உறவினை அழுத்தமாகப் பதிவாக்கியுள்ளது. ‘மாமழை போற்றுவோம் மாமழை போற்றுவோம்’ எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் போற்றிய மழை, நிச்சயம் மக்களுக்கு எதிரானது அல்ல. ஆனால், அண்மையில் சென்னை மாநகரில் இடைவிடாமல் பொழிந்த மழைநீரினால் தீவுகளாக மாறிய இடங்களில் குடியிருந்தவர்கள் எதிர்கொண்ட துயரங்களை எப்படி அவதானிப்பது? குழப்பத்தில் தத்தளிக்கின்ற மனிதர்களுக்கு விடிவு இல்லையா? ஓர் இரவில் எல்லாவிதமான நம்பிக்கைகளும் சிதலமாகிப் பூமியில் மனித இருத்தல் கேள்விக்குள்ளானபோது, கையறுநிலையில் புலம்பியவர்களின் குரல்கள் சென்னை வெளியெங்கும் மிதக்கின்றன. வாஸ்துப்படி கட்டப்பட்ட வீட்டில் கணபதி ஹோமத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி, பசு மாட்டினை வீட்டுக்குள் ஓட்டி, மாடு சாணி, கோமியம் கழித்த பின்னர் ஏன் இப்படி வீடு நீருக்குள் மூழ்கியது என்ற கேள்வி தோன்றுகின்றது. வாஸ்து பார்த்தவர்கள், ஏரிக்குள் மனை இருப்பதை ஏன் பார்க்கவில்லை? சரி, இருக்கட்டும்.

மனிதர்கள், நிலத்தின் மீதான மண்ணாசையின் காரணமாக இயற்கையைப் புறக்கணித்ததுதான் இப்பொழுது நடந்திட்ட பேரவலங்களுக்கு அடிப்படை என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியும். இயற்கையைப் புரிந்திடாமல், திட்டமிடப்பட்ட வாழ்க்கையில் எதுவும் நடைபெறுவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் நிரம்ப இருக்கின்றன என்பதுதான் சென்னையில் கொட்டிய மழையும் வெள்ளமும் உணர்த்தியுள்ள பாடங்கள். இயற்கையின் பெருங்கருணையில் தான் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்ற புரிதலை மாமழை மீண்டும் நமக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளது. இன்று வாழ்க்கை நவீனமாகி விட்டது; எதை

வேண்டுமானாலும் செய்வோம் என்று நுகர்பொருள் பண்பாட்டுரீதியில் சென்னை நகரவெளியை ஆக்கிரமித்தவர்கள், இறுமாப்புடன் செய்த செயல்களுக்கான பின்விளைவுகளைச் சென்னைவாசிகள் மோசமாக அனுபவித்து விட்டனர். இனிமேல் என்ன செய்வது? ‘தவறுகளில் இருந்து நாம் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வோம்’ என்று சீனப் புரட்சியாளர் மாவோ சொன்னது, இன்றைய தமிழ்நாட்டுச் சூழலுக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது. இயற்கையின் சீற்றத்தை எப்படி இணக்கமாக அணுகுவது என்ற வழிமுறைகளை அரசாங்கம் கண்டறிவதுதான் இன்றைய உடனடித்தேவை.

பண்டையத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில்







கிராமங்களில் வயலில் விதையை விதைத்துவிட்டு, அவை முளைவிட்டுச் செடியாகிப் பலன் தரும்வரை, சில மாதங்கள் காத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இயற்கையின் சூட்சுமங்கள், நன்றாகத் தெரியும். காள் காலத்தில் நிலவைச் சுற்றிக் காட்சியளிக்கும் வட்டக் கோட்டையைப் பார்த்தவுடன், இந்த வருஷம் பொழியவிருக்கும் மழையின் அளவை முன்னதாகச் சொல்லும் விவசாயிக்கு இயற்கையின் போக்கு பிடிபடும். தட்பான்கள் தரையையொட்டித் தாழப் பறந்தால் அன்று மழை பொழியும் என்பது யதார்த்தமான நிகழ்வு. மதியம் கசகசப்பாக வியர்த்தால், மாலையில் மழை கொட்டப்போகும் என்று கிராமத்தினர் சொல்வது அப்படியே நடைபெறும்.

கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவு விரிந்து பரந்த நிலப்பரப்பினை மலை, காடு, கடல், வயல், வறண்ட நிலம் எனப் பிரித்தனர்; நினைவுக்குள் நிலமும் வெளியும் குரிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பதிவானது சங்கப் பாடல்களில் வெளிப்பட்டுள்ளது. இளவேனில் தொடங்கி, பின்பனிக்காலம் வரை ஆறு பருவக்காலங்களாகத் தமிழ்நாட்டின் தட்பவெப்பநிலை பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், எல்லாக் காலங்களிலும் ஒரேவிதமான ஆடை, உணவுடன் இங்கே வாழ்ந்திட முடியும். கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த பயணியான மார்க்கபோலோவின் குறிப்புகள், மதுரையில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. அன்றையத் தமிழர்கள் இடுப்பில் வேட்டியை மட்டும் அணிந்து, பாய் விரிக்கப்பட்டிருந்த தரையில் அமர்ந்திருந்தனர் என்ற விவரணையில், இன்றளவும் பெரிய மாற்றம் எதுவும் இல்லை. வறண்ட பாலைவனம், உறைபனி என வாழ்வதற்குக் கடினமான நிலப்பரப்பு தமிழ்நாட்டில் இல்லாத சூழலில், குறைந்தபட்சத் தேவைகளுடன், தமிழர்கள் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை வரலாறு அறிவிக்கின்றது.

இன்று தொழில்நுட்பரீதியில் பல்வேறு வசதிகள் வந்துவிட்டன என்ற போதிலும், இயற்கையின் சீற்றத்தை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பது ஒருவகையில் சவால்தான். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தகவல்தொடர்பு, போக்குவரத்து வசதிகள் அற்ற சூழலில் வாழ்நேர்ந்தாலும், தங்களைச் சுற்றிலும் காட்சியளிக்கும் இயற்கையைப் புரிந்துகொள்ள முயன்றனர். அறிவியல்ரீதியில் சௌகரியமாக வாழ்வதாக நம்பிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய தலைமுறையினர், சங்கத் தமிழர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள விஷயங்கள் இருப்பது, ஒருவகையில் விநோதம்தான். இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்வதைச் சங்கத் தமிழர்கள் முன்மையான பிரச்சினையாகக் கருதினர். இயற்கையின் பிரமாண்டமான ஆற்றல்கள், மனிதர்களால் விளங்கிட இயலாத சவால்களாகவும் புதிர்களாகவும் விளங்கின. ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்கொண்ட இயற்கையின் பேராற்றலுடன் ஒத்திசைந்து வாழ்ந்திட முயன்றபோது, கடவுள் பற்றிய எண்ணம் தோன்றியது. இயற்கைக்கும் தங்களுக்குமான

உறவினை புரிந்துகொள்ள விழைந்த சங்க காலத் தமிழர்கள், ஏதோவொரு மாய ஆற்றல் எல்லாவற்றையும் இயக்குவதாக நம்பினர். மாந்திரிகச் செயல்பாடுகள்மூலம் இயற்கையுடன் தொடர்புகொள்ள முடியுமென்று நம்பியபோது மந்திரம், சடங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பல்கள் தந்து வழிபாட்டின்மூலம் இயற்கையை அமைதிப்படுத்தலாம் என்ற முயற்சியானது, இயற்கை ஏற்படுத்திய அச்சத்தின் விளைவாகும்.

பண்டைத் தமிழர்கள் பெரும் வெள்ளம், புயல், மழை, நிலநடுக்கம் போன்றவற்றில் இருந்து தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்காகக் கடுமையாக முயற்சித்தனர். இயற்கையில் இருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்தி அறிந்திடும் அறிவு வளர்ச்சியடைந்தபோது, இயற்கையையே கடவுளாகக் கருதி வழிபட வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. எனவேதான் ஐந்திணை நிலப்பரப்பில் மலை, கடல், காடு, நீர்நிலைகள் சார்ந்து வாழ்ந்து வந்த தமிழர்கள் மரங்கள், மலைமுகுகள், கணைகள், கடல்கரை, ஆள் புழக்கமற்ற காடுகள், இரவு நேரம் போன்றவற்றில் கட்டபுலன்களுக்குத் தென்படாத பேராற்றல்கள் உறைந்திருப்பதாக நம்பினர். அவற்றை வழிபடுவதன்மூலம் அழிவுகளில் இருந்து விடுபடலாம் என நம்பினர். துறை எவன் அணங்கும் (ஐங்குறுநூறு:53), அருந்திறற் கடவுள் அல்லன் பெருந்துறைக் கண்டு இவள் அணங்கியோளே (ஐங்குறுநூறு:182) என்ற வரிகள், பெண்களைத் துன்புறுத்தும் நீர்க்கடவுள்களைச் சுட்டுகின்றன. சூர்ச்சனை (அகம்:91) என்ற வரிகளையில் இருக்கும் சூர் கடவுளைக் குறிக்கின்றது. அணங்குடை முந்நீர் (அகம்:220), பெருந்துறைப்பரப்பின் அமர்ந்து உறை அணங்கோ (நற்றிணை:155), கடல்கெழு செல்வி (அகம்:370) போன்ற பாடல் வரிகள், கடல் சார்ந்த கடவுளைக் குறிக்கின்றன. பிரமாண்டமான கடல் ஏற்படுத்திய அச்சம் காரணமாக அது வழிபடும் கடவுளானது. நம் முன்னோர்களான சங்கத் தமிழர் கடல், மலை, ஆறு, காடு போன்ற நீர்நிலைகளைச் சிதலமாக்காமல், அவற்றுடன் ஒத்திசைந்து வாழ்ந்திட முயன்ற செயல்பாடுகளில் இருந்து இன்று கற்றுக்கொள்வதற்கு விஷயங்கள் உள்ளன.

கிராமங்களில் வயலில் விதையை விதைத்துவிட்டு, அவை முளைவிட்டுச் செடியாகிப் பலன் தரும்வரை, சில மாதங்கள் காத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு



இயற்கையின் சூட்சுமங்கள், நன்றாகத் தெரியும். கார் காலத்தில் நிலவைச் சுற்றிக் காட்சியளிக்கும் வட்டக் கோட்டையைப் பார்த்தவுடன், இந்த வருஷம் பொழியவிருக்கும் மழையின் அளவை முன்னதாகச் சொல்லும் விவசாயிக்கு இயற்கையின் போக்கு பிடிபடும். தட்டான்கள் தரையையொட்டித் தாழ்ப் பறந்தால் அன்று மழை பொழியும் என்பது யதார்த்தமான நிகழ்வு. மதியம் கசகசப்பாக வியர்த்தால், மாலையில் மழை கொட்டப்போகும் என்று கிராமத்தினர் சொல்வது அப்படியே நடைபெறும். எழுபதுகளில்கூட அடைமழை என்பது கார்த்திகை மாதத்தில் சாதாரணமாக நிகழும் என்பதைப் பள்ளிக் குழந்தைகளும் அறிந்திருந்தனர். தண்ணீரின் அருமையைத் தமிழர்கள் நன்கு அறிந்திருந்ததால்தான், தமிழகம் முழுக்க நீர்நிலைகள் அமைத்துப் பராமரித்தனர். வீட்டிற்கு யார் வந்தாலும் குடிப்பதற்காகச் செம்பு நிறைய தண்ணீர் தரும் தமிழகக் கிராமங்களில் இன்று வாட்டர் பாட்டில்கள் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. வெள்ளம் வந்ததால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற தலைமுறையினர் அறிந்து வைத்திருந்தனர். ஓரிரு காட்டாறுகள் தவிர வேறு நீர் ஆதாரம் எதுவுமற்ற புதுக்கோட்டை மாவட்டம் முழுக்கக் கண்மாய்கள், குளங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது, பண்டைத் தமிழரின் நீர் மேலாண்மை சார்ந்தது. யோசிக்கும்வேளையில் போன்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரையிலும் தமிழர்களின் வாழ்க்கை, இயற்கையுடன் இயைந்தநிலையில் அமைந்திருந்தது.

இயற்கை மனிதர்களுக்கு எதிரியாகச் செயல்படுகிறதா என்ற கேள்வி முக்கியமானது. மனிதன் ஓர் இயற்கைஜீவி என்ற புரிதல் இல்லாமல் நடத்தப்படும் அத்துமீறல்களால் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்கள் அளவற்றவை. கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய ஐரோப்பியரின் காலனிய அதிகார ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டின் இயற்கை வளம் நாசமாகிப்போனது, ஆண்டு முழுவதும் மழை பொழிந்திடும் மழைக்காடுகள் எனப்படும் சோலைகள் நிரம்பிய மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளை ஐரோப்பிய காலனியாதிக்கவாதிகள், மொட்டையாக்கியது; இன்றளவும் தமிழகத்தின் சூழலியத்திற்குக் கேடு விளைவித்துள்ளது. நீருற்றுள்ள வறண்டதால் வருஷம் முழுக்க ஓரளவு தண்ணீர் பாய்ந்த ஓடைகள் காணாமல் போயின. 'வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாத வையை என்னும் குலக்கொடியானது, எழுபதுகளில்கூட மணல் பரப்புடன் மதுரைக்காரர்களின் பயன்பாட்டில் இருந்தது. இன்று வையை, இன்னொரு கூவம் போல் மாறிவிட்டது. மக்களுக்கு உணவளித்த அருமையான நஞ்சை நிலத்தைக் கடந்த முப்பதாண்டுகளில் தமிழகமெங்கும் பிளாட்டுகளாகப் பார்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். பரந்த நிலப்பரப்பின் வழியே காலங்காலமாகப் பாய்ந்துகொண்டிருந்த வாய்க்கால்களை மறைத்துக் கட்டடங்கள் எழுப்பத் தொடங்கியது, இயற்கையைக்

குறைத்து மதிப்பிட்ட செயலாகும். இன்று சென்னை மாநகரம் எதிர்கொண்டிருக்கும் பேரவலத்திற்கான முதன்மைக் காரணம், இயற்கையின் பேராற்றலை மறந்ததுதான். கெடுப்பதும், கெட்டவர்க்குச் சார்பாகப் பொழியும் மழையின் இயல்பைத் திருவள்ளூர் சொல்லியிருப்பது இன்றைக்கும் பொருந்தும், நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் கனவான சென்னையில் வீடு என்பது, ஓரிரவில் பெருகி வந்த வெள்ளத்தினால் சிதைந்தது; வீடு முழுக்கச் சேமித்து வைத்திருந்த பொருள்கள் அழிந்து போயின; குடிநீர், மின்சாரம், உணவு இல்லை. இருப்பதா இறப்பதா எனப் போராடிய சென்னைவாசிகளின் அனுபவங்கள் கொடுங்கனவாகப் பல்லாண்டுகளுக்குத் துரத்திக்கொண்டிருக்கும்.

ஆற்றங்கரையில்தான் முதன்முதலாக நாகரிகம் செழித்தது என்ற வரலாற்றுப் பாடப் புத்தகம் தந்துள்ள தகவலின் மறுபுறம் ஆற்றங்கரையோரம் அடர்த்தியாக வாழ்ந்த மனிதர்களால் இயற்கை நாசமானது என்பது தொக்கியுள்ளது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சென்னை மாநகரில் மக்கள் பயன்பாட்டில் இருந்த அடையாறு, கூவம் போன்ற ஆறுகள் பிரமாண்டமான சாக்கடைக் கால்வாய்களாக மாற்றப்பட்டதற்குக் காரணம் மக்கள்தொகைப் பெருக்கம் மட்டுமல்ல. முதலில் ஆறு எனத் தொடங்கி, பின்னர் ஏரிகள், குளங்கள் போன்ற நீர்நிலைகளை மாசுபடுத்தியதுடன் அவற்றின் மீது கட்டங்களை எழுப்பிய நிலைமைக்கு ஊழல் அரசியல்வாதிகளும் பட்டா போட்டுப் பணம் சுருட்டிய அரசு அதிகாரிகளும் தான் முதன்மைக் காரணங்கள். சென்னையில் சொந்த வீடு என்ற கனவை நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடம் விதைத்து, ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், ஆற்றங்கரையோரம் மனைகளை விற்பனை செய்து, பெரும் பணத்தைச் சுருட்டிய ரியல் எஸ்டேட்காரர்கள் எவ்விதமான அறமும் இல்லாத கொடூரமானவர்கள்.

சங்க இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியாக இன்று கவிஞர்கள் இயற்கைச் சீரழிவுக்கு எதிரான கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். அவை, சமகாலத்தின் குரல்களாக விரிந்துள்ளன. 2005 ஆம் ஆண்டில் மு.சுயம்புலிங்கம் எழுதிய 'ஏரி' கவிதை, இன்றைய சென்னைப் பெருமழைச் சூழலுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஏரிகளின் மாவட்டம் என்று சிறப்பிக்கப்படும் செங்கல்பட்டு மாவட்ட நிலப்பரப்பிலும் சென்னை மாநகரம் விரிந்துள்ளது. நீரலை ததும்பிட கொக்குகளும் நாளைகளும் இருந்த ஏரிக்குள் மனிதர்கள் குடியேறினால் நடைபெறும் விளைவு பற்றிய கவிஞரின் அக்கறை, முக்கியமனது: மழைக்காலத்தில் இடைவிடாமல் பெய்த மழையினால், நீர் வெளியேற வழியில்லாமல் முன்னர் ஏரி இருந்த இடத்தில் எங்கும் வெள்ளக்காடு; வெள்ளம், வீடுகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் தன்னுடைய பாரம்பரியமான இடத்தில் தேங்கிட முயலுகிறது. அதேவேளையில் வீடுகளில் இருந்து வெளியேறிய



செப்டிக் டேங்க் கழிவும் சாக்கடை நீரும் மழைநீருடன் கலந்து எங்கும் பரவிட ஏரியில் வாழ்கின்ற மக்கள் தத்தளிக்கின்றனர்.

ஏரியில் வீடு கெட்டி  
ஏரியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்  
மக்கள்  
ஏரி  
ஊர் ஆகிவிட்டது  
கரை எங்கும் குடிசைகள்  
ஏரி முழுதும் வீடுகள்  
இந்த ஆண்டு  
ஐப்பசியில்  
ஒரு அதிசயம் நடந்தது  
மழை பெய்து  
ஏரி நிரம்பியது  
செப்டிக் டேங்க் அழுக்கும் சாக்கடைத்  
தண்ணீரும்  
ஏரியை மாசுபடுத்துவதற்காக  
ஓய்வில்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன  
விஷத்தின் நிறமாகிவிட்டது ஏரி  
(நிறம் அழிந்த வண்ணத்துப் பூச்சி)

வே.நெடுஞ்செழியன் 2005 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய 'விரிவாக்கம்' கவிதை, ஏரி பற்றிய கவிஞரின் மனக்குமுறலை முன்வைத்துள்ளது. முன்னர் கிராம தேவதையின் பாதுகாப்புடன் சுடுகாட்டுக்கு அருகில் நீருடன் ததும்பிய ஏரி, கிராமத்தினரைவிட்டு விலகி இருந்தது; ஏரிக்குச் செல்வதற்குக் கிராமத்தினரிடம் ஒருவிதமான தயக்கம் நிலவியது. இன்று மாநகரின் விரிவாக்கத்தினால் ஏரி காணாமல்போன சூழலில் அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள் விரைந்து நிற்கின்றன. இயற்கை பற்றிய துச்சமான மனநிலையை எளிய சொற்களில் சித்திரித்துள்ள கவிதை வரிகள் முக்கியமானவை.

ஏரியைக் காணவில்லை இப்போது  
சுடுகாட்டை மறைத்துக் கொண்டு  
மாடி வீடுகள்!  
கடவுளும் பேய்களும்  
காலி செய்து கொண்டு  
போய் விட்டார்கள்!  
சோடியம் விளக்கேந்திய தாச்சாலையில்  
வாகனப்புகையும் எந்நேரமும்  
(தீப்பெட்டி மனசு)

அடைமழைக் காலத்தில் நகரத்தின் நீர்த்தேக்கங்களாக விளங்கிடும் குளங்களும் ஏரிகளும் பற்றிய புரிதல் நகரத்தை வடிவமைக்கிற அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட யாருக்கும் இல்லை. அயனான நிலத்தைப் பண்டமாசுப் பார்க்கின்ற பார்வையின் விளைவுதான் குப்பைகூளங்கள், மண், சரளைக்கற்களால் ஏரி நிரப்பப்படுகிறது. 'பட்சிகளுக்கான பாடம்' என்று 2001 ஆம் ஆண்டில் கவிஞர் அமலன் ஸ்டேன்லி எழுதிய கவிதை வரிகள், தகிக்கிற யதார்த்தத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளன.

அடுத்த இளம்பனிக்காலத்தில்  
கட்டிடங்கள் கொண்டுவீடும்  
பழம்பெரும் வறண்ட குளம்  
பெருநகர் கூளங்களும்  
மண்ணும் சரளையுமென  
கொட்டி நிரம்புகிறது.  
போக்கிடமற்று ஒழிந்து போகலாம்  
கொக்குகளும் நாரைகளும்  
(மேய்வதும் மேய்ப்பதும் யாது)

எதிர்காலத்தில் போக்கிடம் இல்லாமல் கொக்குகளும் நாரைகளும் ஒழிந்து போகலாம் என்ற கவிதை வரிகள், மனிதர்களும் அழிந்து போவார்கள் என்பதைக் குறியீட்டு நிலையில் பதிவாக்கியுள்ளது. உயிரியல் சங்கிலியில் மனிதர்களுக்கும் கொக்குகளுக்கும் நாரைகளுக்கும் சம இடம்தான்.

சங்க காலத் தமிழர்போல இன்று கடல், ஆறு, மலை, ஏரி காடு போன்ற இயற்கை வளங்களை வணங்க வேண்டியது இல்லை. ஆனால், அவற்றின் பேராற்றல் முன்னர், மனிதன் கையறுநிலையில் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஊழல் அரசியல்வாதிகளும், ரியல் எஸ்டேட்ட்காரர்களும், கார்ப்பரேசன் அதிகாரிகளும், கல்விக்கொளையாளர்களும், மல்டி ஸ்பெஷாலிடி மருத்துவமனைக்காரர்களும் இயற்கையை எதிர்த்து என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வோம் எனத் திமிருடன் செய்த செயல்களுக்கான கொடிய விளைவுகள்தான் மாநகரமெங்கும் ஏரிபோலத் தேங்கியுள்ள வெள்ளம். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மழை வெள்ளம், கடலை நோக்கிப் பாய்ந்தோடிய வழியை மறித்துக் கட்டப்பட்ட சுவர்களை உடைத்து, கார்களை நீரில் மிதக்கவிட்டு நீர் விளையாடிய அலகிலா விளையாட்டை என்னவென்று சொல்ல? "ஏலி ஏலி லாமா சபக்தானி" (என் தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்) எனச் சிலுவையில் அறைந்தபோது இயேசு கதறியநிலைக்குச் சென்னைவாசிகள் தள்ளப்பட்டதற்கு இயற்கையை மட்டும் குறை சொல்ல முடியாது.

முகநூல் உள்ளிட்ட சமூக வலைத்தளங்களில் மாநகரம் வெள்ளத்தில் மிதப்பதற்குக் காரணம் ஆட்சியாளர்கள்தான் என்று குற்றம் சாட்டுகின்ற ஒற்றைப்பார்வை, தவறானது. விசும்பின் பெரு வெடிப்புப்போல ஒரே நாளில் 43 செ.மீ. மழை மாநகரின்மீது கொட்டியபோது, அரசியல்திரும் கையறு நிலைக்குள்ளானது. எதிர்காலத்தில் 83 செ.மீ. மழை, சென்னை மாநகரின்மீது பொழியாது என்பதற்கு எதுவும் உத்தரவாதம் உள்ளதா? அந்தப் பேரிடரை எதிர்கொள்வதற்குக் காத்திரமான திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை என்பதுதான் கசப்பான உண்மை. புவி வெப்பமயமாதலால் கடல் நீர் மட்டம் உயருவதால், இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளில் சென்னை மாநகரின் கடற்கரையை ஒட்டிய பெரும்பாலான இடங்கள் நீரில் மூழ்கிவிடும் என்று சூழலியல் அறிவியலாளர் எச்சரித்திருப்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இத்தகு சூழலில் இயற்கையின் ஓர் அங்கம் மனிதன் என்பதை மறந்து இயற்கையின் மீது சர்வாதிகாரியாக அதிகாரம் செலுத்திட முயலுகிற மனிதர்கள், ஒருவகையில் தன்னிலை மறந்த பேதைகள்; அற்ப ஜந்துகள்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், விமர்சகர்



## நாம் எங்கு இருக்கிறோம்?



சீமீப் காலமாக வந்து கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சி அறிக்கைகள் உலகத்திற்கு அபாயச் சங்கை ஒலித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஆனால் உலகத்தில் மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் உள்ள தலைவர்கள் மானுடம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய எந்த உணர்வும், அற்று இருப்பதைத் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிடுகிறார் ஐ.நா.வின் பொதுச்செயலர்.

காலநிலை மாற்றம் என்பது மானுடச் செயல்பாட்டை ஸ்தம்பிக்க வைத்துவிடும் என்பதை கருத்தில் கொண்டு அதற்கு ஏற்றவாறு அரசுக் கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று எத்தனை முறை கூறினாலும், ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்துள்ள தலைவர்களுக்கு அதிகாரத்தில் தோய்ந்து அதிகார அரசியலில் முடிவெடுக்கின்றார்களே தவிர மக்கள் வாழ்வு, குறிப்பாக ஏழை மக்கள் நிறைந்து வாழும் இந்தியா போன்ற நாடுகள் மிகப்பெரிய பாதிப்பைச் சந்திக்கும் என்ற உணர்வுடன் செயல்படவில்லை என்பதை அவர் காலநிலை மாற்ற அறிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியுள்ளார். அவர் கூறும்போது அரசாங்கத்தைப் புதிய சூழலுக்குத் தயாரிப்பதுபோல் பொதுமக்களையும் காலநிலை மாற்றத்தை எதிர்கொள்வதற்குத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இதில் மையக்கருத்தே இயற்கைக்கு எதிரான செயல்பாடுகளைக் குறைப்பது, தவிர்ப்பது, இயற்கையுடன் இயைந்து வாழ்வது என்பதுதான் அடிப்படையாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது. இதன் பின்னணியில் இயற்கைப் பேரிடர் முன்தயாரிப்பு என்பதும், இதற்கான மக்கள் தயாரிப்பு என்பதும் இன்றைய சூழலில் அடிப்படையான பணிகள். காரணம் இயற்கைப் பேரிடர் என்பது இனிமேல் தொடர் நிகழ்வாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதால்தான், இதற்கான சிந்தனைச் சூழலில் அரசும் சமூகமும் தயார் நிலைக்கு வந்து முடிவெடுத்துச் செயல்பட வேண்டும். அப்படி நாமும், அரசும் செயல்படுகிறோமா என்பதுதான் இன்றைய பிரதானக் கேள்வி.

நாம் தற்போது சென்னையில் சந்தித்த பெரு வெள்ளம் என்பது யாரும் எதிர்பார்க்காதது என்று அனைவரும் விளக்கம் அளிக்கின்றனர். உண்மைதான். ஒரு காலக்கெடுவில் பெய்ய வேண்டிய மழை ஒரே நேரத்தில் ஒரே இடத்தில் பெய்துள்ளது. இப்படித்தான் நிகழும் என்பதை காலநிலை மாற்ற அறிக்கையில் தொடர்ந்து சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் மத்திய

அரசு 11வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கை தயாரிக்க உருவாக்கிய அணுகுமுறை அறிக்கையில் இயற்கைப் பேரிடர் என்பது ஒரு தொடர் நிகழ்வாகப் போகிறது, எனவே அனைத்து மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளிலும் இயற்கைப் பேரிடரைச் சமாளிக்கும் செயல்பாட்டுக்கான அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கித் திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என அறிவுறுத்தியது. அதைப் பற்றி எந்த அரசும் கவலை கொள்ளவில்லை. இதற்கான புரிதலோ, உணர்வோ, செயல்பாட்டுத்திட்டங்களோ நம்மிடம் இல்லை என்பதைத்தான் இன்று நாம் இப்படிப்பட்ட பேரிடர்களைச் சந்திக்கும்போது புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நாம் இன்று சென்னையில் சந்தித்த பெருவெள்ளம் பற்றி ஒரு நீரியல் நிபுணர் தன் கருத்தை ஓர் ஊடகத்தில் வெளியிட்டார்.

அனைவரும் 4000 கோடி ரூபாய் என்னானது என்று கேட்கிறார்கள். ரூபாய் முக்கியமல்ல; நாம் எப்படி சூழலைப் புரிந்து திட்டமிடுகின்றோம், நம்மை எப்படி தயார் செய்கின்றோம் என்பதுதான் முக்கியம் என்றார். அவர் தொடர்ந்து தன் கருத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது கூறினார், மத்திய அரசு 40,000 கோடி தந்தாலும் பிரச்சினை இப்படித்தான் இருக்கப்போகிறது என்று, பணம் அல்ல நமது பிரச்சினை. பிரச்சினைக்கு அறிவியல் பூர்வத் திட்டமிட்ட நடவடிக்கை என்பதுதான் தீர்வைத்தரும். நாம் தீப்பற்றி எரியும்போது எப்படிச் செயல்படுவோமோ அப்படிச் செயல்பட்டுப் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். இதை ஆங்கிலத்தில் பயர் பைட்டிங் என்று கூறுவார்கள். இதைத்தான் நாம் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றோம்.

இந்த நிலையில் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது, ஒவ்வொரு முறையும் இந்தப் பேரிடர் நடைபெறுகின்றபோது நாம் பாடங்களை முறையாகப் படித்திருந்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு பேரிடர் முன் தயாரிப்பை முறையாக செய்திருக்க முடியும். அப்படி நாம் பாடம் கற்றுக் கொள்கின்ற சிந்தனைப்போக்கு நம்மிடம் இல்லை என்பதை ஒவ்வொரு பேரிடர் நிகழும் போதும்





இயற்கைப் பேரிடர் முன்தயாரிப்பு என்பதும், இதற்கான மக்கள் தயாரிப்பு என்பதும் இன்றைய கழுவில் அடிப்படையான பணிகள். காரணம் இயற்கைப் பேரிடர் என்பது இனிமேல் தொடர் நிகழ்வாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதால்தான். இதற்கான சிந்தனைச் சூழலில் அரசும் சமூகமும் தயார் நிலைக்கு வந்து முடிவெடுத்துச் செயல்பட வேண்டும். அப்படி நாமும், அரசும் செயல்படுகிறோமா என்பதுதான் இன்றைய பிரதானக் கேள்வி.

நாம் நிரூபித்துக் கொண்டுள்ளோம். சனாமியில் ஆரம்பித்து இன்றுவரை நமக்கு இயற்கைப் பேரிடர்கள் பாடங்கள் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றன. ஆனால் நாம் கற்றுக் கொள்வதில்லை. இதனையும் கடந்து நாம் தொடர்ந்து செய்யத் தவறிய பணி மக்களைத் தயார் செய்வது. மக்களைப் பயனாளியாகப் பார்க்கத் தெரிந்த நம் அரசாங்கத்திற்கு, மக்கள் பெரும் சமூக மூலதனம், அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற புரிதலேட்டு செயல்படுவதில்லை. மக்கள் பங்கேற்றுச் செயல்படாத எந்தச் செயலிலும் அரசாங்கம் முழு வெற்றியைப் பெற முடியாது.

அரசாங்கம் தன் சாதனையாக மக்கள் தந்த வரிப்பணத்தில் ஒதுக்கீடு செய்வதை விளம்பரப்படுத்துகிறது. சாதனை என்பது நிதி ஒதுக்கீடு அல்ல, ஒதுக்கப்பட்ட நிதியாரை அடைய வேண்டுமோ அவர்களை அடையும்போது கிடைப்பதுதான். அது மட்டுமல்ல, பேரிடர் காலங்களில் மக்களைத் தயார் செய்யவும், மக்களுடன் அரசு கைகோர்த்துச் செயல்படுவதிலும்தான் சாதனையும் தீர்வும் இருக்கின்றன. அந்தப் புரிதலுடன் அரசின் செயல்பாடு இல்லாத காரணத்தால்தான் எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் ஓலமிடுகின்றனர். எங்களை யாரும் பார்க்க வரவில்லை, எங்களுக்கு எதுவும் அரசு தரவில்லை என்று கூக்குரல் எழுப்புகின்றனர். பேரிடர் கால செயல்பாடுகளுக்கு ஆங்காங்கே சமூக ஆர்வலர் கட்டமைப்புகளை உள்ளாட்சி அமைப்புகள் உருவாக்கி வைத்திருந்தால் பேரிடர் மேலாண்மை என்பது மக்கள் கையில் இருந்திருக்கும். மக்கள் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்வார்கள். அமெரிக்காவில் இரட்டைக் கோபுரம் தகர்ந்தபோது அந்த நகரைச் சரி செய்தது, அமெரிக்க அரசாங்கம் அல்ல. அந்தச் சீரழிவிலிருந்து மீட்டது அந்த மாநகராட்சிதான். அதைப் பற்றிய ஒரு புத்தகமே எழுதியிருந்தார் அந்த நகரத்தின் மேயர். தான் தன் காரிலேயே பல நாட்கள் தங்கி எப்படியெல்லாம் பணி செய்து சமாளித்தோம் என்பதை விளக்கியிருந்தார் அந்த மாநகர மேயர். அங்கு வந்த அமெரிக்க அதிபரை ஊடக நிருபர்கள் கேள்வி கேட்டனர். அதற்கு ஒரே பதில் இந்தப் பணிகளையெல்லாம் உள்ளாட்சி மக்களுடன் இணைந்து செய்து வருகிறது, அதற்கு எங்கள் அரசு பின் நிற்கிறது என்றுதான் பதிலளித்தார். எந்த அணுகுமுறை கொண்டு செயல்படுகிறது உள்ளாட்சி என்று மேயரிடம் தெரிந்து

கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டு பேட்டியை நிறுத்திவிட்டார். நம் ஊரில் உள்ளாட்சியை வேலை வாங்கவே தெரியவில்லை. அவர்கள் செய்கின்ற பணிகளை ஆய்வு செய்யவும், தங்கள் பிரச்சினைகளை நேரடியாகக் கூறிடவும் உருவாக்கிய பகுதி சபையையும், வார்டு சபையையும் நம்மால் இன்றுவரை முறையாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாத சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மாறாக உள்ளாட்சி ஊழியர்களையும் உள்ளாட்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பிரதிநிதிகளையும் வேலைவாங்க குடிமக்களாக நமக்குத் தெரியவில்லை. இன்று மக்களாட்சி நடைபெறும் பெரும்பாலான நாடுகளில் பொதுமக்களை வாக்காளர்களாகப் பயன்படுத்தத் தெரிகிறது, பயனாளியாகப் பயன்படுத்தத் தெரிகிறது, குடிமக்களாகப் பயன்படுத்த அரசாங்கத்திற்கும் தெரியவில்லை, அரசியல் கட்சிகளுக்கும் தெரியவில்லை. பேரிடர் முன் தயாரிப்பில் பொதுமக்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அப்படி நாம் தயாரித்து இருந்தால் மக்களால் வாளா இருந்து அரசு ஊழியர்களைச் சார்ந்து செயல்பட மாட்டார்கள். தங்கள் செயல்பாடுகளில் அரசு ஊழியர்களைப் பங்கெடுக்கச் செய்து விடுவார்கள்.

ஒரு பால் வண்டி வருகிறதென்றால் கூட்டத்தில் பால் பாக்கெட்டுகளைத் தரையில் கொட்டி முண்டியடித்துக் கொண்டு வலுவுள்ளவர்கள் பல பாக்கெட்டுகளை எடுப்பதும், பெண்களை, முதியவர்களைத் தள்ளிவிட்டுச் செல்லும் மனிதாபிமானமற்ற செயல்கள் நடப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிந்தது. பேரிடர் முன் தயாரிப்புப் பணியில் சமூக ஆர்வலர்கள் இணைக்கப்பட்டிருந்தால் அனைவரையும் வரிசைப்படுத்தியிருப்பார். பொறுப்பானவர்கள் அங்கே இருந்திருப்பார்கள். அனைவருக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பார்கள். இதை உள்ளாட்சி உறுப்பினர்களும், சமூக ஆர்வலர்களும் இணைந்து செய்ய முடியும். மேம்பட்ட நாடுகளில் மக்கள் தேவைக்கு அரசாங்கத்தை அழைத்துத் தங்களுக்கு என்ன வேண்டுமோ அதைச் செய்யப் பணிக்கிறார்கள். காரணம் ஆங்காங்கே மக்கள் குடிமைச் சமூகமாகச் செயல்படுகின்றனர். ஆனால் இங்கே அரசு தருவதை மக்கள் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். எதைத் தரவேண்டும் என முடிவு செய்வது மக்கள் அல்ல அரசு. காரணம் மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டியதைப் பெற, தாங்கள் விரும்பியபடிப் பெற உரிமை இருக்கிறது என்பதைப்



புரியாமல் பயனாளியாக வாழ்கின்றனர். மேம்பட்ட நாடுகளில் அரசு செய்வது அனைத்தும் என் வரிப்பணத்தில் என்ற உணர்வுடன் அரசைத் தனக்குப் பணி செய்ய மக்கள் பணிக்கின்றனர். இதற்குக் குடும்பம் மேம்பட வேண்டும். மேம்பட்ட குடும்பங்கள் வாழும் இடத்தில் குடிமைச் சமூகத்தை உருவாக்கிடலாம். குடிமைச் சமூகம் உருவாகிவிட்டால் அது தன் உரிமைகளான சேவைகளை அரசிடமிருந்து பெற்றுவிடும். அதை அரசாங்கமும் செய்ய மறுக்க இயலாது.

அப்படி குடிமைச் சமூகம் உருவாகிவிட்டால், எங்களுக்குத் தரமான உணவுப் பொருள் வேண்டும், தரமான பள்ளியில் எங்கள் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும், தரமான மருத்துவ நிலையம் வேண்டும், சுகாதாரம் பேண நல்ல குடிநீரும், தூய்மையும் பராமரிக்க வேண்டும், உழைத்து என் உணவைப் பெற வாழ்வாதாரத்திற்கான உரிமை வேண்டும், அத்துடன் சுய மரியாதையாக வாழ சமத்துவம் வேண்டும் எனக் கேட்க ஆரம்பித்து விடுவர். ஆனால் இன்று மக்கள் கேட்பது, இலவசங்களை, அதைப்பெற சுயமரியாதை இழந்து அலைகின்றனர். உரிமைகளுடன் சேவைகளைப் பெற்று அரசாங்கத்தைப் பணி செய்ய வைக்க வேண்டிய மக்கள், தங்கள் பணத்தில்தான் இலவசங்கள் வருகிறது என்பது அறியாமல் அரசு மஜமானாக நமக்குத் தருகிறது என்று பாவப்பட்ட மக்களாக ஏழைகள் வாழ்வது மக்களாட்சியின் அலங்கோலம். அரசாங்கம் தருகின்ற பயன்கள் உதவிகள் மக்கள் வரிப்பணத்தில் நிகழ்த்தப்படும் நிகழ்வு. அதனை மரியாதையுடன் அவரவர் இருக்கின்ற இடத்திற்கு அலுவலர்கள் கொண்டுசென்று மரியாதையுடன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அது நடைபெற மக்கள் முதலில் மறக்க வேண்டியது பயனாளிச் சிந்தனை. நினைவில் கொள்ள வேண்டியது குடிமக்கள் என்ற சிந்தனை. குடிமக்கள் குடிமைச் சமூகமாக செயல்பட்டால் அரசு மக்களுக்குப் பணி செய்யும். இல்லையேல் மேய்க்கும். நாம் மேய்ப்பிலும் ஒரு சுகம் கண்டு விட்டோம். மேய்க்கப்படுவதிலும் ஒரு சுகம் கண்டுவிட்டோம். ஆகையால்தான் மக்களாட்சி பற்றி ஆய்வு செய்கின்ற நிறுவனங்கள் இந்திய மக்களாட்சியை ஒரு தரமான மக்களாட்சி என்று வகைப்படுத்துவதில்லை, அது பிறந்த இடத்திலேயே வளர்ச்சி குன்றிய பிள்ளைபோல் இருப்பதாகச் சித்திரிக்கின்றனர். இதைப் பற்றியெல்லாம் நம் கட்சிகளுக்கோ அரசியல் தலைவர்களுக்கோ மிகப் பெரிதாகச் சிந்தனை இல்லை. 75 ஆண்டு கால இந்தியாவை மக்களாட்சியில் ஆண்டு 80 கோடி மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பை நமது பொதுவினியோகத் திட்டத்தின் தரும் விலையில்லா உணவுப் பொருளில் வைத்துள்ளோம். 74% இந்திய மக்களுக்கு உடலுக்குத் தேவையான ஆரோக்கியமான உணவை எடுத்துக்கொள்ள வழியில்லாமல் வைத்துள்ளோம் என்பதை ஐ.நா. வின் எப்.ஏ.ஓ. நிறுவனம் தன் அறிக்கை மூலம்



**'காக்கைச் சிறகினிலே'**  
**இலக்கிய இதழ் தனது**  
**12ஆம் ஆண்டினை நிறைவு செய்து**  
**13ஆவது ஆண்டிற்குள் அடியெடுத்து**  
**வைக்கிறது. இந்த தருணத்தில்**  
**காக்கையின் வளர்ச்சிக்கு**  
**உறுதுணையாக இருந்துவருகிற**  
**வாசகர்கள், படைப்பாளர்கள்,**  
**சந்தாதாரர்கள் மற்றும் அனைத்து**  
**வகையிலும் தொடர்ந்து உதவி**  
**புரிந்து வரும் தோழமை**  
**உள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை**  
**தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.**  
**-ஆசிரியர் குழு**

குறிப்பிட்டுள்ளது. அது மட்டுமல்ல இந்தியாவில் பிறந்த குழந்தைகள் ஊட்டச்சத்துக் குறைவால் பாதித்திருக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை 50%க் கடந்திருக்கிறது, அதேபோல் இரத்தசோகையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் வளர் இளம் பெண்களும் குழந்தை பெற்றுத் தரும் வயதிலுள்ள, பெண்களும் எண்ணிக்கையில் 50% தாண்டியுள்ளனர்.

இந்தப் புள்ளி விபரங்கள் நமக்குத் தரும் செய்தி நம் மக்களாட்சி யாருக்குச் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அடுத்து மக்களாட்சி ஓட்டுப்போடுவதால் மட்டும் சிறப்புடன் செயல்படும் என்று நினைத்தால் அது தவறு, மக்களாட்சி நாட்டில் அரசாங்கத்தை வேலை வாங்க மக்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் அரசு அவர்களுக்குப் பணி செய்யும். இல்லையேல் யார் அந்த விழிப்புடன் இருக்கின்றார்களோ அவருக்கு மட்டுமே வேலை செய்யும் என்பதை தாமஸ் பெயின் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தன் பொது அறிவு என்ற புத்தகத்தில் பதிவு செய்துவிட்டான். இன்று நாம் வாழ்வது புதுயுக மக்களாட்சி, அதைச் சந்தை நிர்ணயம் செய்கிறது என்ற புரிதலுடன் மக்களைத் தயார் செய்யவில்லை என்றால் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு அரசாங்கத்தின் காலடியில் தான் நாம் வாழவேண்டும், எனவே மக்களைத் தயார் செய்வதுதான் இன்றைய பிரதானப் பணி.

கட்டுரையாளர்: அரசியல் அறிவியல் பேராசிரியர்



## வானத்தைப் பிளக்க முத்துக்குமார் எழுப்பிய ஆதிசூரன்

சீர்ச்சைகளும் பற்கடிப்புகளும் தொடர்ந்து கேட்ட மதுபானக்கடைகள் அவன் மனதில் வந்தன. அவனது மனதில் காலத்தின் ஏடுகள் என்னும் கொடுங்காற்று வீச ஆரம்பித்தது. அத்தியாயங்கள் ஒவ்வொன்றாக, செடியின் கிளைகளில் இருந்து பூ இதழ்கள் உதிர்வதுபோல உதீர்கையில் இரத்த வாடையும் பிணங்களைக் காணும் கனவும் தவிர்க்க முடியாத காலங்களைக் கடந்த ஒரு மனிதன் எழுந்து வந்தான். அவன் தான் தூக்கமும் விழிப்புமாகச் செய்யப்பட்டவன் என்று உணர்ந்து வானத்தின் அகண்டாகாரத்தைப் பார்த்தான்.

வானம் பேசியது.

கனவு அவனை வேகமான குதிரையாய் இழுத்துக் கொண்டு ஓடியது. கனவுக் குதிரையின் முதுகில் யாதோ ஒரு உடலைக் கட்டிய சங்கிலியின் இழுப்பு ஓசை, அவனையும் அவன் சுற்றுப்புறத்தையும் சலசலப்புக்குள்ளாக்கியது. அவனுடைய விதி, என்பது, காலங்களைச் சுமப்பதும் வீரனாக வாங்களை அடிக்கடித் தூக்கித் தூக்கி தோளும் கைகளும் காய்ப்புக்காய்த்துப் போனதால் அவற்றைத் தடவிப் பார்ப்பதும். பயங்கரங்கள் தீர்ப்பெழுத பேனா தீட்டுகையில், பல மரணத் தீர்ப்புகள் காற்றில் கடைசி உச்சரிப்புகளாய் படபடத்தபோது அவன் புரண்டு படுக்கிறான்.

அப்போது ஒரு கறுப்புத் தேவதையின் உதடுகள் துடிதுடிக்க எழும் வறட்டுக் குரலில் கரகரப்புப் பாடல் அவனின் இரத்த நாளங்களிலிருந்து வருகிறது. குரலும் இரத்தமும் தூண்டிய பல நெடுங்காலங்கள், துந்துபி எழுப்பும் அவன் ஓர்மைகளில் கல்லில் சிலைகள் வடித்த ஓசைகளாய் நிறைகின்றன.

அவனைப் புரட்டி, எடுக்கும் குமட்டலின் சதா காலத்தையும் பேசும் ஓங்காரக் கூச்சலில் அவனை வாட்டிய கொடூரப் பறவையின் காட்டுமிருக பல்லசைவில் துவம்சம் செய்யும் உடல் துண்டங்களாய் வீசப்பட்ட ஒரு பெருங்கனவில் ஒவ்வொரு இரவும்.

ஆண்டு 2009.

கனவின் தொடர்ச்சியில் தமிழ் வரலாற்றின் அடிமைத்தனத்தை உடைத்தெறிவேன் என்ற ஒரு கூட்டத்தினரின் கடைசி கட்டப்போர். உலகமெங்கும் அவர்களின் மொழியை - அது ஆதிவாசிகளில் இருந்து இன்றைய கணினி விற்பனர்கள் வரை - பேசும் மிகுபுராதனமான தாயின் கருப்பை வாசம் வீசும் சொற்களைக் கொண்ட மொழி - என்பதால் அவர்கள் போர்களில்

வெற்றி பெறமுடியாதென உலகம் தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகும், நடக்கும் போர்.

இவ்வளவையும் நினைவில் தாங்க முடியாமல் அவற்றைக்கனவாய் - இரவுகளில் மதுபாட்டில்களின் ரீங்கார ஒலியிலும் புயற்பறவைகளின் இறகுகளின் அசைவுகளிலும் - காண்பவன் அந்த மனிதன்.

இளைஞன்.

சிறுவயதில் கவிதை சொல்லும் இராப்பாடகர்களால் தாலாட்டப்பட்டவன். பெயர் முத்துக்குமார். ஞாபகம் வந்திருக்குமே. இது முத்துக்குமாரின் கனவுப் பிரதேசத்தில் முளைவிடும் அழிக்கப்பட முடியாத பயிர்களின் இலைகளில் பதியும் கறுப்பு மழையில் பேய்களாய் எழும்பும் உருவங்கள். கனவும் குரூரமும் சாவாசையும் கொண்ட அந்த மனிதனின் அந்தரங்கச் சங்கு ஊதிக் கொண்டே யிருக்கிறது. சங்கோசை தீயாய் செடிகளில் பல ரூபங்களில் முளைகளைத் தருகிறது. பூக்கள் இதழ் தீ நாக்குகளை நாலாப்பக்கமும் ஆயிரம் கைகளாய் அனுப்புகின்றன.

முத்துக்குமாரின் சுவாசக்கோசக் காற்றின் தீக்கங்குகளில், வெந்த நெஞ்சாங்குலை களின் கண்கள், சடுசடுவென முன்னூறு தன்னின போர்வீரர்கள் ஈழத்தில் நந்திக்கடலில், சிங்களப்படைகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட போகும் காட்சியை, அது நடக்கும் முன்பே, காண்கிறது. கடலிலும் ஆறுகளிலும் தமிழ்மொழியின் பலகால இரவுகளின் படகுகள் அலைகின்றன. முன்னூறு உயிர்களாய் ஒருதலைவனை வேலியிட்டுக் காப்பாற்ற நடக்கும் கடைசி முயற்சியைப் பல நாட்களுக்கு முன்பே, எதிர்காலத்தில் நடக்கும் காட்சியாய், காண்கிறான் முத்துக்குமார்.

நந்திக் கடலுக்கும் இவன் - முத்துக்குமார் - வாழும் சென்னைக்கும் நடுவில், கனவில் ஒரு யானைப்பிழிறல் நரம்பு வலைப்பின்னலாய் நீள்கிறது. சிங்கள படைத்தலைவன் - பெயர் காமினி கத்துகிறான். நம்பிக்கைகளைக்





கதறல் ஒரு ஊளையிடும் காட்டு நரியாய் நாலுதிசையாய் ஆணி அடிக்கிறது. ஒரு ஆணி, பல ஆணிகளாய் பறந்து உலையில் ஊதப்படும் நெருப்புக் குடை விரிக்கிறது. காட்டுப்பூனைகள் தம் இமைகளில் மரம் வளர்த்து பிடுங்கி நாலாதிசைகளிலும் கூக்குரல் மேல் கூக்குரல் என யுத்த வெறிக்கொடி பறக்கிறது.

கருவறுப்பதாய் கொக்கரித்த அந்த ராட்சசனின் உடல் அந்த முன்னூறு உடல்களில், ஒன்றுதானா? செத்தபின்னும் பேய்களாய் அலைந்து பயந்தை கால்நகம் வழி ஏற்றிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதனை வானத்திலும் மேகத்திலும் காற்றிலும் பார்க்கிறான் காமினி.

கதறல் ஒரு ஊளையிடும் காட்டு நரியாய் நாலுதிசையாய் ஆணி அடிக்கிறது. ஒரு ஆணி, பல ஆணிகளாய் பறந்து உலையில் ஊதப்படும் நெருப்புக் குடை விரிக்கிறது. காட்டுப்பூனைகள் தம் இமைகளில் மரம் வளர்த்து பிடுங்கி நாலாதிசைகளிலும் கூக்குரல் மேல் கூக்குரல் என யுத்த வெறிக்கொடி பறக்கிறது.

2009 ஆண்டு மே மாதம் 17ஆம் தேதி. 800க்கு 800 சதுர அடியில் உலகின் எட்டுக்கோடித் தமிழ்மொழிப் பேசுபவர்களின் சார்பில் ஒரு சிறு நாடு கேட்பவனின் ஆசை என்னும் நெருப்பை அழிக்க சுற்றி வளைக்கும் சிங்களப்படை.

சென்னையில் தூங்காமல் செய்தியை எல்லாத்திசைகளிலும் ஒரு உடலற்ற நாலு கால் பிராணியாய் ஓடியும் நகர்ந்தும் கேட்டு அந்தத் தலைவனைத் தோற்கடிக்கும் சக்திகள் பெறும் ஆக்கத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்படும் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களில் ஒவ்வொரு இளைஞர்களும் உறக்கமில்லாமல் நிழல்களாய் நகர்கின்றனர். விழித்துக் கொண்டே அசைவின்றி நின்றவாறும், அமர்ந்தவாறும் தூங்குகின்றனர்.

எல்லோரும் இறப்பின் மயான ஆழத்தில் படிபடியாய் முடிவற்ற ஆழமான நினைவுக்கிணறில் இருளைக் குறிவைத்து இறங்குகின்றனர். இன்னும் இறங்குவதற்கு மீதமில்லா ப்டிகளின் இன்மையில் பலமாய் கால் வைக்கின்றனர். தனியாய் முத்துக்குமார் தன் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றான். ஒரு புல்லாங்குழலின் இசைக்கோடு தீப்பிடித்தால் ஆயிரமாயிரம் நரிகளின் ஊளைகளின் உடல் வடிவின் தலையில் இடி விழுந்து அந்த இடி ஒரு பூங்கொடியாய் தீய்ந்து புகைந்தது. நீதி சொல்லும் தேவதைகள் வெள்ளைவெளோர் என ஆடையுடுத்து நீதி புத்தகத்தை ஏந்தியபடி கண்களின் கீழே கறுப்பு

மை பூசி புன்னகைக்கின்றதை அந்த இளைஞன் காண்கிறான். நீதி தேவதைகளும் தோற்கப்போகின்றனரோ என்று கேள்விக் கேட்கின்றான். மனநோய் முற்றுகிறது. வானத்தில் சிறு இறகசைவுகளுடன் ஓடங்கள் புறப்படுவதைக் கண்டு ஆசுவாசக்காற்று நாலா திசைகளிலிருந்தும் புகுபுகுவென வீசவீச குறைக்காற்று ஒரு கண்ணில், முதலில், உருவாகி, பிறகு பலநூறு கண்களில் ராட்சச உறுஞ்சு குழாய்களாய் ஊதிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

மூன்று பிணங்கள், நாலாபுறமும் மெழுகுவர்த்திகள் புடைசூழ, சாவு என்னும் மேடையில் ஏறி நர்த்தனம் புரிகின்றன. ஆயிரம் இறக்கைகளை உடலாய் கொண்ட ஒரு அபூர்வப் பறவை சிகப்புப் வெள்ளையுமான தூவிகளால் அசைவு காட்டிக் கொண்டு தோன்றியபோது கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்யும் முக்காடு பெண்கள் வழிவிட்டு எழுகின்றனர்.

முத்துக்குமாரின் கனவு முடிவுக்கு வருகிறது.

அவன் தன்னை அழிப்பதற்கான இரவுச் சடங்குகளை அவன் மொழியில் கட்டப்பட்ட கோட்டையில் காலங்களால் ஆன உடலுடன் தோன்றிய சிலரான கால மனிதர்கள் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

நந்திக் கடலில், மூன்று பிரிவுகளாய் தமிழ் வீரர்கள் பிரிகின்றனர். இறுதிப்போரில் சிங்களப் படைகளால் கொல்லப்படும் காட்சியை முத்துக்குமார் அந்த யுத்தம் நடக்கும் முன்பே காண்கிறான்.

இரண்டாவது படை அணியை சார்லஸ் ஆன்டனி தலைமை தாங்குகிறான். அவனும் அவனுடைய சிறு குழுவும் அழிக்கப்படுகின்றனர்.

முத்துக்குமாரின் கனவே தூக்கமாகிறது. உடல் அழிகின்றது. உடல் நிழலாகிறது. உடல் நிழல் கையை நீட்டுகிறது. செங்கல்லால் ஆன சுவர் கைவிரல்களில் திறந்த வெறிநாயின் மூர்க்கமான பற்களாய் ஏதோ பேசுகின்றன. பயந்துபோய் கைவிரல்களை இழுத்து, கைகளை வேறுதிசைக்கு மாற்றமுயல்கிறான். நீட்டிய கையின் நாலாபக்கமும்



வெறிநாய் பல்லைப்போன்று கடிக்கும் செங்கல் கட்டடம் கையை அசைக்க முடியாதபடி இறுக்குகிறது. உடலில் ஒவ்வொரு பாகமும் வெறிநாய் பற்களால் செய்யப்பட்ட செங்கல் காண்கிரிட் இறுக்கத்தில் பொறிக்குள் சிக்கிவிட்டதை அவன் உணர்கிறான். உடலும் ஆன்மாவும் பெரிய பறவையின் கால் நகங்களால் கிழிக்கப்பட்ட போகின்றன எனகனவு எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறது தனது கையில் உள்ள கூர்தீட்டிய இரண்டடி நீள எழுத்தாணிகளின் உதவியால். உணர்வுகள் செத்துப்போவதும் உயிர்ப்பெற்று எழுவுதுமாக முத்துக்குமாரின் இறுதிக் காலம் விதியோடு விளையாடுகின்றது. சாவுக்கதை காண்கிரிட் கவர்களால் மீண்டும் மீண்டும் முனகலாய் இன்னும் சாகாத அவனுடைய காதுகளில் தூரத்திலிருந்து வந்து கேட்கிறது.

சிங்களப் படைவீரர்கள். தமிழர்கள் கண்ட கனவின் ஒரு பகுதியான சிறு நாடு ஒன்று உருவாக விடமாட்டோம் என்று கூக்குரலிட்டபடி கொன்று தள்ளியபோது ஒருடலைக் கண்டு இதுதான் தலைவன் என்று முதலில் வேறொரு உடலைக் கொண்டு வந்தனர். 'அதுதானோ உங்கள் தலைவன்' என பிடித்து வைத்திருந்த ஒரு கை வெட்டப் பட்ட சுமார் 500 தமிழ் வீரர்களை அழைத்துவந்து காட்டினர். தரையில் கிடந்த உடலில் ஏறிநின்று இதுதானா உங்கள் தலைவன் எனக் கேட்டனர். இல்லையென, ஒரு கையுடன் நின்ற தமிழ் வீரர்கள் இடதுபுறமும் வலதுபுறமும் தலையை அசைத்தனர்.

மீண்டும் தேடுங்கள், சிங்கள ஆணைகள் புறப்பட்டன.

முத்துக்குமாரின் கனவு தரையிலிருந்து எழுமுடியாதபடி வேர்விட்ட, காதுக்குள்ளி விருந்து, ஆலம் விழுதுகள் புறப்பட்ட மொத்த தமிழின் இதயக்காயின் ரத்தநாளங்களில் இறங்கி இறுகின. முத்துக்குமார் தன் மயக்க சாகரத்தின் ஆயிரமாம் அடிக்குக் கீழே விழுந்து கிடந்தான். முடிவு செய்யப்பட்ட அவனின் அழிவுக்கான தீர்ப்பை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்துக் கொண்டாடின நீதி புத்தகத்துடன் காணப்பட்ட தேவதைகள்.

அவன் மயக்கத் திரையைக் கிழித்தெறிந்தது அவனின் இரத்த அலையிலிருந்து நினைவைத் தாண்டிய ஓர் உந்துதல்.

அப்போது ஒரு கறுப்பு ராட்சச வாயுடன் சூரியக் கதிரை உடையாய் கொண்ட மாட்டு வாய் போன்ற வடிவம் அவனை நோக்கி வந்தது. அப்போது அவன், அவனுடைய உயிரும் உடலும் இரண்டாய் பிரிந்து கிடந்ததைக் கண்டான். இடதுபுறமும் வலதுபுறமும் அசைத்துக் கறுப்பு ராட்சசவாயுடனும் தனது சூரியக்கதிராடையுடனும் காணப்பட்ட உருவம் அவனுடன் காலக்குரலில் பேச ஆரம்பித்தது:

அதன் ஒவ்வொரு எழுத்தும் முத்துக்குமாரின் மூலருட்பக்கத்தில் உறைந்திருந்த வேதனையை மீட்டு

எழுப்பிவிட்டது. அவன் தாங்க முடியாத வேதனையை அலறலாய் மாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அவனது நெற்றி இரண்டாய் பிளந்தது.

அப்போது தமிழ்த்தெரியாத பெண்கள் கோடம்பாக்கம் ஸ்டூடியோக்களில் முன்பக்கத்தையும் பின்பக்கத்தையும் ஓரடி தூரத்துக்கு நீட்டி நீட்டி ஆட் அக்காட்சிகளைத் தொலைக்காட்சிகள் காட்சியாய் மாற்றின. தமிழ் ஓர்மையற்ற சினிமாக்காரர்கள் மேக்கப் போட்டு ஆடி ஆடி மகிழ்ந்தபடி இருந்தனர்.

மீண்டும் ஒருமுறை ஆதிமனிதக் குரல், திடீரென வானத்தைப் பிளக்க முத்துக் குமாரிடமிருந்து எழுந்தது.

அவன் நெற்றி இன்னொருமுறை பிளக்கப்பட்டது. மின்னல் வெட்டியது. அவன் நெற்றி வழி வெளியே தெறித்த மூளைச் சிதறலில் இருந்து ஒரு பணையானது தீப் பற்றியபடி வானை நோக்கி மேலெழுந்து பறந்தது.

நந்திக்கடலில் இன்னொரு திசையில் சிங்களப் படைகள் கூச்சலிட்டன. அந்தப் படைக்குமுனின் வைர்லஸில் ஒரு பெயரைப் பயபிராந்தியுடனும் வெற்றிக் களிப்புடனும் உச்சரித்தனர்....

முத்துக்குமாரின் மூளைவிதைகள், அவன் உடம்பெங்குமிருந்து சிதறிய திசுத் துண்டுகளில் வாய்களை உருவாக்கின. ஒவ்வொரு திசுத்துண்டு வாயும் ஒரு புராதன இனத்தின் புலம்பலை ஒரே முழுக்கமாய் எழுப்பின.

சற்று நேரத்தில் வானத்தில் கருமேகக்கூட்டங்கள் கூடி முழக்கமும் தூரத்து இடிச் சத்தமும் உருவாயின. மின்னல் கொடிகளை இயற்கைத் தாய் தன், சடையாய் வீச ஆரம்பித்தாள்.

மழை பெய்யுமா? மழை பெய்யுமா?

முத்துக்குமாரின் ஆன்மாவின் தூரிகை எழுத்து அவனுடைய உருவத்தை இரத்த சாயத்தால் தீட்டியது. ஒன்று இரண்டு மூன்று, நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம் என எண்ணமுடியாத பிரதிகளில் அவனுடைய ஓவியப் பிரதிகள் உருவாக்கி ஒவ்வொரு தமிழ்ப் பேசுபவனின் இன்றுவரை பிறக்காத சந்திக்கான - தோன்றிய விந்துவுக்குள்ளும் - இனி எப்போதோ எதிர்காலத்தில் உருவாகப் போகும் விந்துவுக்குள்ளும் பதிக்கப்பட்டன. எதிர்காலத்தில் இந்த இனத்தின் ஒரே மனித மூளை கூட முத்துக்குமாரின் வடிவத்தை மனத்திலிருந்து கழற்றி வீச முடியாத ஒரு புராதன விதி அன்று உருவானது.

வானம் நாலாபக்கமும் இருட்டிவிட்டது. கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு எல்லா இடத்திலும் சோவென கொட்டோ கொட்டு என மழை. மழையின் நிறம் மெத்துமெதுவாக மாறி சிவப்பு நிறமானது. சிவப்பு மழை இரத்த மழை. அப்படி சிவப்புநிறம் கூடியபடியே இருந்தது.

காங்கேக் சிறைகளிலே ஜனவரி 2024



தூரத்தில் சற்றுதூரத்தில் கடலலை நெஞ்சிலடித்துக் கதறும் இயற்கைத் தாயானபோது சிங்களப்படையின் சிறுகுழுவின் தலைவன் கத்தினான். தமிழர்களின் ராஜா என்று தன்னை அழைத்தவனை இதோ கொன்றுவிட்டேன்.

அதற்குள் கொழும்பில் கொண்டாட்டங்கள் நடந்தன. மூன்று பிரிவுகளில் மூன்றாவது படைக்குழு நாலாபக்கமும் சுற்றி வளைத்து கடைசித் தமிழ் வீரன் வரை எதிர் தாக்குதல்கள் தாக்கியபோது அவர்களைக் கொன்றோம் என்று இந்தத் தகவல்களைச் சிங்கள கமாண்டர் எழுதினான்.

முத்துக்குமார் ஏற்கனவே இந்த சாவுகளைத் தன் இறப்புத் திரைச்சீலையில் மங்கலான படமாய் பார்த்தான். சாவுக்கும் மயக்கத்துக்கும் நடுவில் தொடர்ந்து கைகளை நீட்டியபடியே துளாவினான். தன் ரெத்த நாடி ஒரு செங்கல்லுக்குள் சிமெண்ட் வைத்து இறுக்கப்பட்டதுபோல் உணர்ந்தான். சாவில் மயக்கம் அடைந்ததிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதற்கான பலம் ஏதோ ஒரு பழைய பறையடிக்கும் ஓசையிலிருந்து தனக்கு வந்ததை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றான் முத்துக்குமார்.

கண்கள் மட்டும் விரிவாகிக் கொண்டே போனதைக் கண்டு வியப்பு அடைந்தான். மனதிலிருந்து சிறுசிறு பூச்சிகள் தங்க வாய்களுடன் எழுந்து அவன் புலன்கள் என்னும் காற்றில் பறந்தன. எதிர்காலத்தையும் பழங்காலத்தையும் காணும் ஆற்றல் பெற்றான். என்றைக்கும் அவன் பார்வை பறந்து பறந்து எல்லாம் பார்த்தது. உள்ளேயும் பார்த்தது; வெளியேயும் பார்த்தது.

வாராது வந்த மாமணியை தோற்போமா என்று வாழ்த்துப்பா வானில் எழுந்தது. இந்தியாவின் தென்திசை வானம் அது.

நந்திக்கடலில் கர்னல் ரவிப்ரியா என்ற சிங்கள கமாண்டர் தமிழ்த் தலைவனின் உடலைப் பார்க்கிறான். எனினும் ராணுவ உடையுடன் காணப்படும் அந்த உடலை, அம்மணமாக்கி எல்லோரும் கேலி பேசுகிறார்கள். சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்காக காட்டிக் கொடுத்த எட்டப்பனை அழைத்து வருகிறார்கள். கருமை குடிகொண்ட மனமுள்ள அந்த எட்டப்பன் தமிழ்த் தலைவனைக் கடைசியாய் வந்து அடையாளம் காட்டுகிறான். எட்டப்பன் முகத்தில் ஒரு சிறுநகை தோன்றி மறைகிறது.

இக்காட்சியை எழுதிய சிங்கள காமண்டர் இப்படி இரண்டு பத்திகள் எழுதுகிறான்.

“எனது காலடியில் ஒரு நாயைப்போல கிடக்கும் பொய்யின் மொத்த வடிவத்தின் உடலை நன்கு ஆராய்ந்தேன்”.

“கிடக்கும் உடலில் முகம் வெட்டுப்பட்டு பிளந்திருக்கிறது. அதன் அகலத் திறந்திருக்கும் கண்கள் பார்க்கும்போது அதிர்ச்சியாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது”.

இச்சிறுகதையின் ஆசிரியர்: பேராசிரியர், விமர்சகர்

கவிதை | கவிஜி

மாயக்கல்

பிரிவு குறித்தான  
பிரக்ஞை  
எனக்கில்லை

மலர்வதும்  
உதிர்வதும் போல  
மணிக்கணக்காய்  
பறப்பதும்  
மரணம் வரை  
நினைப்பதும்  
இயல்பிலும் இயல்பு

நிகழ்வதென  
நம்புவதெல்லாம்  
நிகழ்ந்ததென  
நிகழ்ந்து  
கொண்டிருப்பதுதான்

தூரத்து வெகு நீளங்களை  
குறுக்கி புள்ளியாக்க  
தெரிய வேண்டும்  
மைல் கல்லுக்கு

மற்றபடி  
தினம் தினம்  
வந்தமரும் காகம்  
ஒருநாள் வராமலும்  
அமர்ந்திருக்கும்.





மணி



மாட்டுக் கன்றுகள் இரண்டுக்கும் மூக்கணாங்கயிறு மாற்ற வேண்டும் என்று மந்திரியப்பனிடம் சொல்லி வாங்கி வருவதற்கு அவரிடமே பணமும் கொடுத்துப் பதினைந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அவரைத் தடத்தில் பார்க்கும் போதெல்லாம் பழனிச்சாமி நினைவுபடுத்தினான். செல்பேசியில் 'என்னைக்கண்ணா குத்தலாம்?' என்று கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தான். வருவாரோ மாட்டாரோ, வேறு ஆனையாவது பார்க்கலாம் என்று அவன் யோசனை ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

அவரைப் போல அனுபவசாலியாக ஊரில் யாருமே தென்படவில்லை. எல்லாம் அரைகுறைகள். பேருக்கு யாரையாவது கூட்டி வந்து நெப்புச் சிக்காமல் ஏதேனும் செய்து கன்றுகளின் மூக்கு தூர்ந்துவிட்டால் காலத்துக்கும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பங்காளி வகையில் மந்திரியப்பன் சித்தப்பன் முறை ஆகிறார். அவனை எங்கே கண்டாலும் பாசத்தோடு பேசுவார். சின்ன வயதிலேயே ஆடுமாடு காடுதோட்டம் என்று அவன் பொறுப்பாக இருக்கிறான் என்று கூடுதல் பிரியம். அவனோடு தம் பையன்களை ஒப்பிட்டுக் குறைபட்டுக் கொள்வார்.

அவனும் அவர் மேல் எப்போதும் மதிப்புக் குறையாமல் பேசுவான். இது மாதிரி வேலைகளுக்கு அவரைக் கூப்பிடுவான். மறுக்காமல் வந்து செய்து தருவார். இந்த முறை அவருக்கு வேலை அதிகம் போல. மாடுகள் நிறைய வைத்திருக்கிறார். காட்டுவேலையை விட மாட்டுவேலைதான் மிகுதியாக இருக்கும். வருவார், எப்போது வருவார் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அவரை விட்டுவிட்டு வேறு யாரையாவது கூப்பிட்டால் அதற்கும் வருத்தப்பட்டுக் கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் யோசனை ஓடிக்கொண்டிருந்த போது ஒருவழியாக வந்து சேர்ந்தார்.

'எங்கடா பயா நேரம்? எதுனா ஒரு வேல வந்துக்கிட்டே இருக்குது. வயசான காலத்துல எதோ முடிஞ்சதச் செஞ்சுக்கிட்டு நம்மபாட்டுக்கு இருக்கலாம்னா, உடறாங்களா? காலோஞ்சு கட்டலோட கட்டலாக் கெடக்கற வரைக்கும் வேல செஞ்சே தீரோணும்னு தலையில எழுதியிருக்குது. அப்பறம் அனுபவிச்சுத்தான ஆவோணும்' என்று சலித்துக் கொண்டார்.

நாள் கடத்திய வருத்தமும் குரலில் இருந்தது. அதைக் குறைக்கும் வகையில் பழனிச்சாமி பேச வேண்டியானது.

'அதனால என்னண்ணா... பழைய கவுறு சின்னது. நீங்கதான குத்தறப்பச் சின்னது போதும், அப்பறம் மாத்தறப்பக் கொஞ்சம் பெரிசு போட்டுக்கலாம்னு சொன்னீங்க. அது இப்ப அங்கங்க பிரி உட்டு அந்து போறாப்பல ஆயிருச்சு.

திடீர்னு அந்து போச்சுன்னா என்ன பண்ணதுன்னு பயம். மூக்கணாங்கவுறு இல்லீனா இதுவளக் கையில் புடிக்க முடியுமா? இப்பவே என்ன இழுப்பு இழுக்குதுவ' என்று அவன் சொன்னான்.

'ஆமாமா. உன்னாட்டுக்காரி கீது புடிச்சான்னா ஒரே இழுப்புல தள்ளீரும். இப்ப வலுவுக் கூடிப் போச்சுல்ல' என்றார் அவர்.

காட்டு வேலைக்கு வந்திருந்த அழகர் இரண்டு கன்றுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்தான். அவற்றுக்குப் பின்னால் குதி போட்டுக்கொண்டு மணி ஓடி வந்தான். அவை கன்றுகளாக வந்தபோது மணி குட்டி நாய். படுத்திருக்கும் அவற்றின் மேலேறிக்கி குதித்து விளையாடுவான். கழுத்தில் பொய்க்கடி கடிப்பான். அவன் தொந்தரவு தாங்காமல் அவை எழுந்து கொள்ளும். நின்றாலும் விட மாட்டான். கழுத்துக்குக் கீழ் தொங்கும் சதையை எட்டி எட்டிக் கடிப்பான். இரண்டும் அவன் விளையாட்டுக்குப் பழகிவிட்டன. தாங்க முடியாத போது முளைவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கொம்புகளால் லேசாகத் தள்ளும்.

அவற்றை மேய்ச்சலுக்குக் கொண்டு போய்க் கட்டினால் மணியும் அங்கே போய்விடுவான். புல்லுக்குள் தேடித் தேடி எலிப் பிடிக்கப் பார்ப்பான். காட்டுக்குள் வந்திறங்கும் மயில்களை விரட்டுவான். மயில் முட்டைகளை மோப்பம் பிடித்துத் தின்பான். ஏதாவது நிழலில் கொஞ்ச நேரம் படுத்திருப்பான். அவற்றை மேய விடாமல் தொந்தரவு செய்வதும் உண்டு. மேயும் போது புற்களில் இருந்து பறந்தெழும் பூச்சிகளைப் பிடித்துத்தின்ன வரும் கொக்குகளையும் நாரைகளையும் விரட்டுவான். கன்றுகளைப் பிடித்து வரும்போதுதான் அவனும் திரும்புவான்.

'மாடு மேய்க்கற வேலதாண்டா மணி... உனக்கு என்பான் பழனிச்சாமி. சிறுகிறு தொந்தரவுகள் கொடுத்தாலும் அவன் இருப்பதால்தான் காட்டிலேயே மாடுகளைக் கட்டிவிட்டுத் தைரியமாக வீட்டுக்குப் போக முடிகிறது. கன்றுகள் இரண்டும் ஒரே உயரத்தில் இருந்தன. ஒன்று பெருங்கூட்டு மாடாக வரும் என்பது அதன் உடல் வளப்பிலேயே தெரிந்தது. இன்னொன்று சித்துமாடுதான். புதன்சந்தையில் இரண்டையும்



ஒரே நாளில் வாங்கி வந்தான். அப்போது ஆட்டுக்குட்டி போல இருந்தன. தாய்ப்பாலே இல்லாமல் வற்றிய உடல். வெறும் தண்ணீரைப் பருகிப் பருகி வயிறு மட்டும் பெருத்துத் தெரிந்தது. நடக்கச் சக்தியில்லை. கால்களை அந்தரத்தில் தூக்கி வைத்து நடந்தன. கீழே விழுந்து விடுமோ என்று பயமாக இருந்தது. காட்டில் புற்கள் தழைத்துக் கிடந்தன. அவற்றை மேய்ந்தால் ஒரு மாதத்தில் தேறிவிடும் என்று நினைத்துத்தான் வாங்கி வந்தான். அவன் கணக்குப் பொய்க்கவில்லை. ஒரே மாதத்தில் உடல் தேறின. ஆளை இழுத்துத் தள்ளப் பார்த்தன.

பெரியதிற்குச் 'சிங்காரி' என்றும் சின்னதிற்கு 'ஓய்யாரி' என்றும் பெயர் சூட்டியிருந்தான். சடை பிடித்திருந்த மயிர்கள் உதிர்ந்து உடல்களில் நெகுநெகுப்பு கூடிற்று. ஒரே ஆண்டில் மூக்கணாங்கயிறு போடும் அளவு வளர்ந்துவிட்டன. மந்திரியப்பனை வர வைத்துக் குத்தினான். மூக்கு அறுந்து போய்விடக் கூடாது என்று கண்டுவிரல் தடிமனான சிறுகயிற்றைத்தான் போட்டுவிட்டார். அது ஆறேழு மாதம் தாங்கியது. இனி மாற்றிவிட வேண்டும். அறுந்து உருவிக் கொண்டால் மாட்டைக் கையில் பிடிப்பதே இயலாத காரியம். மாற்றுவதற்கு இப்போது பெருங்கயிறு கொண்டு வந்திருந்தார்.

நடுவிரல் தடிமனில் இருந்த நைலான் கயிற்றின் ஒருபுறம் தும்பு. இன்னொரு புறம் சிறுமுடிச்சும் கயிற்றுப் பிரிகளும். பிரிகள் ஒரே சீராக இல்லை. வெட்டினால் நுனி வட்டமாகிவிடும். முடிச்சை அவிழ்த்துவிட்டுப் பிரிகளைத் தீயில் காட்டி மழுக்கி விட்டால் நைலான் பிரிகள் கருகி ஒரே சீராக வந்துவிடும். பழைய கயிற்றோடு சேர்த்துப் பின்னி மூக்குக்குள் நுழைக்க எளிதாக இருக்கும்.

'நெருப்பொட்டி இருந்தாக் குடு பயா' என்றார் மந்திரியப்பன்.

டவுசர் பாக்கெட்டில் நெருப்புப் பெட்டி வைத்திருந்தான் என்றாலும் அவருக்கு முன்னால் எடுக்கக் கூச்சமாக இருந்தது. 'இதா எடுத்துக்கிட்டு வர்றண்ணா' என்று சொல்லிக் காட்டுச்சாளைக்குள் போய் நின்று தன் பாக்கெட்டில் இருந்த நெருப்புப்பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். அதற்குள் கீழே சருகுகளைக் கூட்டி வைத்திருந்தார். நெருப்புப் பெட்டியை வாங்கிப் பற்ற வைத்தார். மாடுகளைப் பிடித்தவாக்கில் நின்றிருந்த அழகரைப் பார்த்துப் பழனிச்சாமி சொன்னான்.

'அழகரு, அந்தச் சிங்காரிய அங்க எதுனா பூட்டுல கட்டிட்டு ஓய்யாரியக் கொண்டாந்து வேம்புல கட்டு. சின்னவதான் மெரளி. பெரியவளுக்குக் குத்தறதப் பார்த்தா ரொம்பப் பயந்து போயிருவா. சின்னவளுக்கே மொதல்ல குத்திரலாம்.'

'இப்ப என்ன புதுசாவா குத்தறம்? மாத்தறதுதான்? ஒருநிமிச வேல' என்றார் மந்திரியப்பன்.

'இல்லீங்கண்ணா, இந்தச் சின்னது ரொம்ப மெரளிதாங்க. புது ஆளப் பாத்துட்டாப் போதும். காத வெறச்சிக்கிட்டு கயித்த இழுக்கறதப் பாக்கோணுமே' என்று சொல்லியபடி ஓய்யாரியைக் கொண்டு வந்து வேம்பில் கட்டினான் அழகர். பின்னாலேயே வந்து ஓய்யாரியின் வால் மயிரை வாயில் கவ்வி இழுத்தான் மணி. ஆட்கள் இருக்கவும் அவனுக்கு உற்சாகம் மிகுந்திருந்தது. 'இவனொருத்தன்... தூரப் போடா' என்று விரட்டினான் பழனிச்சாமி. சற்றே விலகிய மணி மீண்டும் அருகில் வரச் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

'கட்டாத அழகரு மரத்துல கயித்தச் சுத்திக் கழுத்த இறுக்கப் புடி. இதா ஆயிருச்ச' என்று சொல்லிக் கொண்டே நெருப்பில் உருக்கிய பிரி நுனிகளை அழுத்தி அழுத்திச் சீராக்கிக் கொண்டே வந்தார் மந்திரியப்பன். அவரை மிரண்ட கண்களோடு பார்த்த ஓய்யாரி ஓரிடமாக நிற்காமல் மரத்தைச் சுற்றினான். பழனிச்சாமியும் அருகில் போய் ஓய்யாரியின் உடலை ஒருபுறமாகத் தள்ளிப் பிடித்தான். கழுத்து மரத்தோடு அழுந்தியிருக்கும்படி மூன்று நான்கு சுற்றுகள் போட்ட கயிற்றை இறுக்கிப் பிடித்தான் அழகர். அசைந்தாடிய வால் குஞ்சத்தைக் கவ்வி இழுக்க மணி முயன்றான். 'போடா... அடிச்சக் கால ஓடிச்சிருவன். பாத்துக்க' என்று பழனிச்சாமி கத்தியதும் புரிந்து கொண்டு தூரத்தில் போய் நின்றான். மெல்ல நகர்ந்து மந்திரியப்பன் பக்கம் வந்தான்.

தும்பைக் கழற்றிக் கழுத்துக் கயிற்றில் போட்டுவிட்டு மூக்கணாங்கயிற்று முடிச்சை அவிழ்த்தார் மந்திரியப்பன். பழைய கயிறு என்றாலும் இன்னும் வலு குறையவில்லை. அங்கங்கே எலி கடித்தது போலப் பிரி விட்டுத் தொங்கியது. சிலவற்றைத் துண்டித்து விட்டிருந்தார்கள். இன்னும் ஓரிரு மாதம் தாங்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டே முடிச்சை ஆராய்ந்தார். ஓய்யாரி அசையாமல் நின்றால் எளிதாக அவிழ்த்துவிடலாம். அவள் அசைந்துகொண்டே இருந்ததால் முடிச்சை அவிழ்க்க முடியவில்லை.

'இருண்ணா, கொடுவா எடுத்தாரேன். அறுத்திரலாம்' என்று சட்டென்று நகர்ந்து சாளைக்குள் போனான் பழனிச்சாமி. உடலைத் தள்ளிப் பிடிக்க ஆள் இல்லாததால் ஓய்யாரியின் ஆட்டம் அதிகமாயிற்று. பழனிச்சாமி இல்லை என்றதும் மணி ஓடி வந்து மீண்டும் வால் குஞ்சத்தைக் கவ்வி இழுத்து விளையாடத் தொடங்கினான். 'சீக்கிரம் வாண்ணா' என்றான் அழகர். ஒருவன் பிடிக்குள் ஓய்யாரியை நிறுத்த முடியவில்லை. மணியின் தொந்தரவு வேறு. மூக்கணாங்கயிறு அழுந்தி லேசாக இரத்தம் கசிவது போலிருந்தது.

கொடுவாளை அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு 'ச்சுடாய்' என்று மணியைத் தூரத்தினான். அவன்



நகர்ந்ததும் மீண்டும் ஓய்யாரியின் உடலைத் தள்ளிப் பிடித்தான் பழனிச்சாமி. மூக்கை இழுக்காமல் ஒருபுறமாகக் கயிற்றை அறுத்து விடுவித்தவர் முடிச்சில்லாத பக்கத்துப் பிரிகளோடு புதிய கயிற்றில் தீய்த்திருந்த இன்னொரு பகுதிப் பிரிகளைப் பின்னிக் கோத்தார். அப்படியே பிடித்துக் கொண்டு மடியை அவிழ்த்துச் செல்லோடேப்பை எடுத்து ஏற்கனவே பிரித்து முடிச்சாக்கி வைத்திருந்த இடத்தை விடுவித்து இருகயிறுகளையும் இணைத்த இடத்தில் சுற்றினார். முன்பெல்லாம் லேசான நூலைச் சுற்றிக் கட்டுப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். சம்பமாக இந்தச் செலோடேப் சுற்றும் வித்தையைக் கையாங்கிறார்.

‘நல்லாப் புடிச்சுக்குங்க’ என்று சொல்லி அவர்கள் தயாராவதற்குள் பழைய கயிற்றின் முடிச்சுப் பகுதியை வேகமாக இழுத்து உருவினார். மூக்குக்குள் நுழைந்து புதிய கயிறு அடுத்த பக்கம் வெளிவந்திருந்தது. ‘அவ்வளவுதானப்பா’ என்ற அவர் முகத்தில் மலர்ச்சியும் திருப்தியும் தெரிந்தன. ஒருநொடியில் என்ன நடந்தது என்று அறியாமல் தாமதமாக வலியை உணர்ந்த ஓய்யாரி உடலை மேலெழுப்பித் துள்ளிப் பார்த்தான். ‘இன்னமே துள்ளிக்கோ’ என்று சொல்லிக் கொண்டே சுழத்துக் கயிற்றிலிருந்து தும்பை அவிழ்த்து மூக்கணாங்கயிற்றோடு இணைத்தார். காதுக்குப் பின்னால் கொண்டு போய் மூக்கணாங்கயிற்றை முடிச்சுப் போட்டார். ‘தளத்தி போதுமா, பாரு’ என்று சொல்லி அவரே சரிபார்த்தபடி முடிச்சிட்டார். ‘சரி, உட்டுட்டுப் புடிச்சிக்கிட்டுப் போ’ என்றார்.

கழுத்தில் இறுக்கியிருந்த வால்கயிற்றைத் தளர்த்தியதும் சட்டென்று துள்ளி ஓய்யாரி ஓடப் பார்த்தான். கயிற்றை இழுத்ததும் புதிய மூக்கணாங்கயிறு மூக்கில் அழுந்தி அறுத்து ஓட்டத்தை நிறுத்தியது. ஓய்யாரியின் ஒருபுறம் மணியும் ஓடினான். கொண்டு போய் வலுவான பூடு ஒன்றில் அதைக் கட்டிவிட்டுச் சிங்காரியை அவிழ்த்துக் கொண்டு வந்தான். ஓய்யாரியின் வயிற்றில் தொத்துக்கால் போட்டுக் கிச்சுகிச்சு மூட்டுவது போல் நின்றான் மணி. வலியிலும் பயத்திலும் இருந்த ஓய்யாரி தலையைத் திருப்பி மணியை முட்டித் தள்ள முயன்றான். அவன் மறுபுறம் போய் முன்போலவே ஏறினான்.

‘இவனப் புடிச்சுக் கட்டிப் போட்டாத்தான் செரி வருவான்’ என்று கத்திக் கொண்டே அருகில் போனான் பழனிச்சாமி. தன்னைப் பிடிக்கத்தான் வருகிறான் என்பதை உணர்ந்து சட்டென்று தாவிக்காட்டுக்குள் ஓடித் தூர நின்றகொண்டு பார்த்தான் மணி. ‘அங்கயே இருந்துக்க. இங்க வந்தயின்னா கட்டிப் போட்டுக் கால ஓடிச்சிருவன்’ என்றான். அசையாமல் நின்றகொண்டு அவனையே பார்த்தான் மணி. ‘திருட்டு முழியப் பாரு. செய்யறது தப்புன்னு தெரீது. கம்முனு இருக்க முடியல’ என்று மேலும் பேசினான் பழனிச்சாமி. சத்தமும் போடாமல் அசையாமல் அதே இடத்தில் நின்றான்.

வேம்பை நோக்கிக் கொண்டு சென்றபோது சிங்காரியின் கண்களில் பயமில்லை. தீனிக்கோ தன்னீருக்கோ அழைத்துப் போகிறார்கள் என்று நினைத்து வருபவள் போலத் தெரிந்தான். ‘இது மாடு’ என்றான் பழனிச்சாமி. ‘ஓவ்வொரு மாடும் ஓவ்வொரு வெதம் பயா’ என்று சிரித்தார் மந்திரியப்பன். சிங்காரியின் உடல் உயரமாகவும் அகண்டும் இருந்தது. ஆனால் ஓய்யாரியைப் போலத் துள்ளல் இல்லை. கழுத்தை மரத்தோடு சேர்த்து இறுக்கிய போதும் பெரிதாக ஆட்டமில்லை. ‘இதான் ஓராளே புடிச்சிரலாமாட்டம் இருக்குது’ என்றான் அழகர். ‘அதாட்டம் இது துள்ளாது. ஆனா ஓராளுப் பத்தாது’ என்று பழனிச்சாமி அருகில் வந்து உடல் மேல் லேசாகக் கை வைத்துக் கொண்டு நின்றான்.

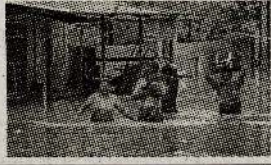
எந்தப் பக்கம் இருந்து வந்தானோ தெரியவில்லை, சிங்காரியின் வால் குஞ்சத்தை மணி இழுப்பதைப் பார்த்தான் பழனிச்சாமி.

‘அடங்க மாட்டயாடா நீ? மொதல்லயே உன்னயக் கட்டிப் போட்டிருக்கோணும். ஒரு வேல செய்யறப் ப உடறயாடா நீ? அவ ஒரு ஒத உட்டானா பல்லுப் பவுடு பேந்துக்கிட்டுப் போயிரும். பாவம் பாத்துக் கம்முனு இருக்கறா, தெரிஞ்சுக்க’ என்று சொல்லிக் கொண்டே கல்லை எடுத்து மணியை நோக்கி இட்டான்.

அவன் குனியும் போதே காட்டுக்குள் ஓடித் தென்னைக்குள் தன்னை மறைத்துக் கொண்டான் மணி. ‘இதுக்கெல்லாம் புத்தி இருக்குது’ என்றவனைப் பார்த்து ‘உடு பயா. அது வெனையாட்டு நாயி. நீ வந்து புடி. இதுக்கு அர நிமிசத்துல மாத்திரலாம்’ என்று மந்திரியப்பன் அழைத்தார். ‘இங்க வா பேசிக்கறன்’ என்று கருவிக் கொண்டே வந்து சிங்காரியைத் தள்ளிப் பிடிக்கப் போனான்.

‘அதுக்காட்டம் இதுக்கும் அறுத்து உடு பயா’ என்றார் மந்திரியப்பன். பிடியை விட்டுவிட்டு மூக்கணாங்கயிற்றைக் கொடுவாளால் அறுத்தான் பழனிச்சாமி. அறுபட்ட பிரிகளுக்குள் புதிய கயிற்றின் பிரிகளைச் சேர்த்துப் பின்னிப் பிடித்துக் கொண்டு செலோடேப்பை எடுக்க மடியை அவிழ்த்தார். மடியில் டேப் இல்லை. ஒருகையில் கயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டே கிட்டத்தட்ட வேட்டியை அவிழ்த்துப் பார்த்துவிட்டார். செலோடேப் இல்லை. சிங்காரியின் மூக்கணாங்கயிறு கீழ்ப்புறமாக அவரை நோக்கி இருந்தது. உருவிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக எச்சரிக்கையுடன் இருமுனைகளையும் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். சிங்காரி வாயைத் திறந்து பெரிதாக மூச்சு விட்டான். மூக்கு வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முயல்கிறான் என்று தெரிந்தது. தன் கால்களுக்கு இடையிலும் சுற்றிலும் கண்ணோட்டினார். அது வெண்ணிற செலோடேப். கண்ணுக்குப் படவில்லை. அவர் தேடுவதைக் கண்டு ‘என்னன்னா?’ என்று முன்பக்கம் வந்தான் பழனிச்சாமி.





மிக்களும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட சென்னை-திருவள்ளூர்-காஞ்சிபுரம்-செங்கல்பட்டு மாவட்டத்து மக்களுக்கும் மிக கனமழையினால் பாதிக்கப்பட்ட கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி, தென்காசி மாவட்டத்து மக்களுக்கும் 'காக்கை' தனது ஆழ்ந்த கவலையை பகிர்ந்துகொள்கிறது.

-ஆசிரியர்

'அட இந்த டேப்பக் காணாம் பயா. அதுக்குப் போட்டுட்டு மடியிலதான் வெச்சாப்பல நெனப்பு. அவுத்தே பாத்துட்டன். காணாமே. எங்க போயிருக்கும்?'

'இருண்ணா நான் பாக்கறன்' என்று அந்தப் பகுதி முழுவதும் உன்னிப்பாகத் தேடினான் பழனிச்சாமி. அவன் கண்ணுக்கும் படவில்லை. அழகர் பொறுமை இழந்து 'வேறெதாச்சும் பண்ணுங்க' என்றான். அப்போது சிங்காரிக்குப் பின்பக்கமிருந்து மணி ஓடி வந்தான். அவர்கள் தேடுவதைக் கண்டு அவனும் குனிந்து மோப்பம் பிடித்தான்.

'இந்த நாயி தூக்கிக்கிட்டுப் போயிருக்குமா? எதப் பாத்தாலும் வாயில கடிச்சுக்கிட்டே இருந்துச்சு' என்றார் மந்திரியப்பன்.

'குட்டியா இருந்தப்ப இந்தப் பைப்பு, கவுறுன்னு கடிச்சுக்கிட்டு இருந்தான். வாயிலயே ரண்டு தட்டுத் தட்டி அத நிறுத்திட்டனே. இப்பெல்லாம் எதையும் கடிக்கறதில்ல' என்று மணிக்கு ஆதரவாகப் பேசினான் பழனிச்சாமி.

'இந்த நாயிதான் தூக்கிக்கிட்டுப் போயி எங்காச்சும் போட்டிருக்கும். பாக்கறத எல்லாம் கடிச்சுக்கிட்டு இருந்தான்' என்று அழகர் வெறுப்போடு மணியைப் பார்த்தான்.

'இல்ல அழகரு நீயும் நம்ம காட்டுக்கு வேலைக்கி வந்துக்கிட்டுத்தான இருக்கற. அவன உனக்குத் தெரியாதா? நாய்க்கு வாயும் காலுந்தான். நம்மளாட்டம் கையா இருக்குது?' என்றான் பழனிச்சாமி.

'எதுக்கும் அந்தப் பக்கம் வாய்க்கால்ல போயித் தேடிப் பாருங்க. நாம மூனு பேரும் இந்த எடத்துலயே இருக்கறம். அவந்தான் அங்கயும் இங்கயும் ஓடிக்கிட்டுத் திரிஞ்சான். இது அவன் வேலதான்' என்று தீர்மானமாகச் சொன்னான் அழகர்.

'நாய்வ ஒருக்காப் பழகிட்டா அத மறக்காதுவ. இப்ப என்ன இந்த நாய்க்கு ரண்டு வருசம் இருக்குமா? இன்னம் குட்டியாட்டந்தான் வெளையாடறான். தூக்கிக்கிட்டுப் போயி எங்காச்சும் கடிச்சப் போட்டிருப்பான்' என்று சொன்ன மந்திரியப்பன் செலோடேப் கிடைக்காது என்றே முடிவு செய்தார். வேறென்ன வழி என்று யோசிக்கலானார்.

'எதுனா நாலு இருக்குதா பயா?' என்று கேட்டார். பழனிச்சாமி வேகமாகப் போய்ச் சாளைக்குள் தேடினான். அங்கே நூல் எதற்கு வருகிறது?

எப்போதாவது மாதத்திற்கு ஒருநாள், இரண்டு நாள் ஒரு பீரும் நான்கு புரோட்டாவும் ஒரு சில்லிச் சிக்கனும் வாங்கிக் கொண்டு வருவான். காட்டுச் சாணையில் வைத்துக் குடித்துச் சாப்பிடுவான். யாரையும் கூட்டுச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. புரோட்டாப் பெரட்டலத்தில் கட்டியிருக்கும் நூலைப் பிரித்து எதற்காவது ஆகும் என்று கூரையில் செருகி வைப்பதுண்டு. அவசரத்தில் அண்டாவுக்குள் கை நுழையாதாமே. என்ன தேடியும் ஒன்றும் அகப்படவில்லை. தவிட்டுச் சாக்கிலிருந்த சரட்டைப் பிரித்துக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தான். அவ்வளவு நேரம் இருவரும் பிடித்தபடி நின்றார்கள். சிங்காரி கண் மேலே சொருகி வாயில் நுரை தள்ள நின்று கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பாவமாக இருந்தது. ஓய்யாரியாக இருந்தால் இத்தனை நேரம் தாக்குப் பிடிக்க மாட்டான். ஏதாவது ஆட்டம் பண்ணி எல்லாவற்றையும் கெடுத்துருப்பான். சிங்காரியின் முதுகை அன்பாகத் தடவினான்.

'கொஞ்சம் பொறுத்துக்க. இப்ப முடிஞ்சிரும்' என்று ஆறுதல் சொன்னான்.

'இந்த மாடுங்காட்டி இவ்வளவு பொறுத்துக்குது. இன்னொன்னா இருந்தா இந்நேரம் ஆளத் தூக்கி எறிஞ்சிட்டு ஓடியிருக்கும்' என்று மந்திரியப்பன் சொன்னார். அவர் இரண்டு கயிறுகளையும் இணைத்து சரட்டைச் சுற்றிக் கொண்டே பேசினார். கழுத்துக் கயிறறைப் பிடித்திருந்த அழகருக்குப் பொறுமை போய்விட்டது.

'இந்த நாயி செஞ்ச வேலனால கஷ்டப்படறம். இல்லீனா இந்நேரம் முடிஞ்சிருக்கும்' என்றான். அவர்கள் தன்னைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்பது தெரிந்ததாலோ என்னவோ மணி ஆட்டம் அடங்கிப் பேசாமல் தள்ளி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சரடு சுற்றியதும் 'நல்லாப் புடிச்சுக்கப்பா. இழுக்கறன்' என்று சொல்லி மந்திரியப்பன் இழுத்தார். இணைப்பு பிரிந்து போய்ப் புதிய கயிறு இந்தப் பக்கம் நின்று கொண்டது. பழைய கயிறு அந்தப் பக்கம் வெளியே வந்துவிட்டது. சிங்காரி மூக்கணாங்கயிறே இல்லாமல் நின்றான். கழுத்துக் கயிறறை விடாமல் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டான் அழகர். இப்போது விட்டுவிட்டால் சிங்காரியைப் பிடிப்பது சுலபமில்லை. மூக்கணாங்கயிறு இல்லாத மாடு யாருக்கு அடங்கும்? மணி மீது பழனிச்சாமிக்கு இப்போது பெருங்கோபம் வந்தது. அவனைப் பார்த்து ஆவேசமாய்க் கத்தினான்.

'ஏண்டா எச்சக்கல மணியா... உன்னோட திருட்டுப் புத்தியால பாருடா... இப்ப எத்தன



கஷ்டப்படறம். ரண்டு வேளைக்கு மூனு வேளச் சோறு போடறனில்ல... தின்னுபட்டுத்திமிரெடுத்துப் போயிக் கெடக்கறீடா... இன்னமே அவுத்தே உடமாட்டன் பாத்துக்க. ஒரே எடத்துல கட்டிப் போட்டுட்டு அங்கேயே சோறு ஊத்தறன். அப்பத்தான் உங்கொழுப்பு அடங்கும்.

பழனிச்சாமி தன்னைத் திட்டுவதை அறிந்த மணி அசைவில்லாமல் அப்படியே நின்றான். கண்களை மூடி மூடித் திறந்தான். வாய் ஆவென்று திறந்தே இருந்தது.

‘செய்யறதயும் செஞ்சிட்டு திருட்டுப் பார்வை வேற. இரு சாட்டைய எடுத்தாந்து வெளாசறன்.’

இன்னும்என்னென்னவோகெட்டவார்த்தைகள் மனதில் வந்தும் மந்திரியப்பன் முன்னால் பேசக் கூசிப்பழனிச்சாமி அடக்கிக் கொண்டான். மணி அதே இடத்தில் உட்கார்ந்து மௌனமாகப் பழனிச்சாமியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்வப்போது தலையைக் குனிந்து கொள்வதும் லேசாக நிமிர்ந்து பார்ப்பதுமாக இருந்தான். நாக்கு வெளியே நீண்டு மூச்சு சத்தத்தோடு வந்து கொண்டிருந்தது.

‘இப்ப நாயப் பேசி என்னாவுது? ஆவற காரியத்தப் பாரு. கோணூசி இருக்குதா?’ என்றார் மந்திரியப்பன்.

அது இருந்தது. சந்தைக்குக் காய்கறி கொண்டு போகும் சாக்குகளைத் தைப்பதற்கென்று இரண்டு மூன்று கோணூசிகள் வைத்திருந்தான். கைக்குச் சிக்கியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். பெரிதான ஒன்றை எடுத்து அதன் காதில் கயிற்றை நுழைக்கப் பார்த்தார். புதிய கயிற்றின் பிரிகள் எல்லாமும் நுழையவில்லை. கொடுவாளை எடுத்து சிலவற்றை வெட்டியதும் பிரிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்தது. அவற்றில் சில மட்டும் கோணூசிக்குள் நுழைந்தன. நுழைத்து முடிச்சப் போட்டார்.

‘இதுக்கும் செலோடேப்பு இருந்தா நல்லது. முடிச்ச பெருசாப் போட்டா உள்ள நொழையாது. சிறுசாப் போட்டா உருவுனாலும் உருவிக்கும்’ என்று தனக்குத் தானே சொல்வது போல மந்திரியப்பன் பேசினார். அப்போது காலில் ஏறிய ஏறும்பைத் தட்டுவதற்காகக் குனிந்த அழகரின் சட்டைப்பையில் இருந்து செலோடேப் விழுந்தது.

‘ஏங்கண்ணா... செலோடேப்ப எங்கிட்டக் குடுத்திருப்பீங்களாட்டம் இருக்குது. நானும் பாக்கெடல போட்டதமறந்திட்டன். இது பாருங்க’ என்று எடுத்துக் கொடுத்தான்.

‘உங்கிட்ட எப்படா குடுத்தன்? அறியாப் பையனுக்கு வாங்குனது நெனப்புல இருக்காதா? எத்தன கஷ்டம் பாரு’ என்று அவனைத் திட்டியபடி செலோடேப்பை வாங்கிப் பிரித்துக் கோணூசியின் காதுப் பகுதியைச் சுற்றி ஓட்டினார். இனி உருவிக் கொண்டு வர வாய்ப்பில்லை. மீண்டும் அழகரிடமே கொடுத்து ‘இப்பவாச்சும் வெச்சிருந்து நெனப்பாக்

குடுத்திரு’ என்றார்.

அதன் பிறகு வேலை எளிதாயிற்று. மூக்குத் துளையைக் கண்டுபிடிக்க மட்டும் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டார். சிங்காரியின் தலையைத் தூக்கிப் பிடித்து மூக்கின் மேல்பகுதித் தோலை அகட்டி உள்ளே விரல் நுழைத்துப் பார்த்துத் துளையைக் கண்டுபிடித்தார். விரலை அடையாளமாக வைத்துக் கோணூசியை நுழைத்துச் சட்டென்று இழுத்து உருவினார். ஒருநொடி தவித்துப் போனாலும் கயிறு எதிர்ப்பக்கம் வந்துவிட்டது. மூக்கிலிருந்து ரத்தம் வடிந்தது. ‘அது ஒன்னுமில்ல. லேசான சத்தான அது. கவுறு பட்டா ரத்தம் வரும். அப்பறம் நின்னும். ஒன்னுமில்ல’ என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டு கழுத்துக் கயிற்றையும் மூக்கணாங்கயிற்றையும் சேர்த்துத் தும்பை மாட்டினார். முடிந்ததும் சிங்காரி வழக்கம் போல நடை போட்டது. இரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு மேய்ச்சலுக்குக் கட்டக் காட்டுக்குள் அழகர் போனான். மந்திரியப்பன் வேலை முடிந்தது.

‘இந்தச் செலோடேப்புனால இந்த வேல இப்பிடி இழுத்திருச்சு. இல்லீனா எப்பவோ முடிஞ்சிருக்கும்’ என்ற மந்திரியப்பன் டவுசர் பையிலிருந்து எடுத்து ‘கவுறு வாங்குனது போவ மிச்சம் இந்தா பயா’ என்று இருபது ரூபாயை நீட்டினார். ‘இதப் போயிக் குடுக்கோணுமா? நீங்க எதுனா பொவையில் கீது வாங்கிப் போட்டுக்கங்க’ என்றான் பழனிச்சாமி. ‘வேண்டாண்டா பயா. நீ வெச்சக்க’ என்று மீண்டும் அவனிடம் நீட்டினார். ‘இருக்கட்டும்ணா... வெய்யிங்க’ என்று மறுத்தான். அவர் மீண்டும் பையில் போட்டுக்கொண்டு சைக்கிளில் ஏறினார்.

பெரிய காரியத்தைச் சாதித்ததைப் போல உணர்ந்த பழனிச்சாமி வாசலில் கிடந்த உரல் மீது உட்கார்ந்து பெருமூச்சு விட்டான். அப்போது மணியின் ஞாபகம் வந்தது. சுற்றிலும் பார்த்தான். எங்குமே கண்ணுக்குப் படவில்லை. ‘மணி மணீஇ...’ என்று கூப்பிட்டான். குரல், கேட்டால் எங்கிருந்தாலும் ஓடி வந்துவிடுவான். தன் இருப்பைக் காட்ட லேசாகக் குரலும் கொடுப்பான். இப்போது எந்தச் சத்தமும் இல்லை. மாடுகளோடு போயிருப்பானோ? அழகரைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டான். அங்கே வரவில்லை என்று பதில் வந்தது.

‘டேய் மணி... மணீ... மணி மணீஇ’ என்று மீண்டும் சத்தமிட்டு அழைத்தான். காட்டுக்குள் கொஞ்சம் நடந்தான். அப்போது தென்னை ஒன்றினடியில் மணி படுத்திருப்பது தெரிந்தது. படுத்தபடி அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ‘டேய்... மடையா... இங்கயே படுத்துக்கிட்டுப் பேசாத இருக்கறயா?’ என்றான் பழனிச்சாமி. மணி எழுந்து லேசாக உடலைத் திருப்பி எதிர்ப்பக்கம் பார்த்துப் படுத்துக் கொண்டான்.

இச்சிறுகதையின் ஆசிரியர்: பேராசிரியர்



## விஷம் தோய்ந்த பிரச்சாரமும் இந்துத்துவா எழுச்சியும் - துணையாகும் தொழில் நுட்பம்



கர்நாடக மாநிலத்தின் மட்பித்ரி நகரம்; இங்கு, போடப்பட்ட சாலைகள், கட்டப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள், இலவச உணவு என ஓர் ஜனநாயக அரசின் வழக்கமான பிரச்சாரச் செய்திகளே வாட்ஸப்பில் வலம் வந்தன. ஆனால் மே மாதம் தேர்தல் நெருங்க நெருங்க இறுக்கமான, விஷமமான விபரீதச் செய்திகள் உலா வரத் துவங்கின.

சச்சின் பட்டிலின் அலைபேசியில் வந்து விழுந்த, இருபத்துநான்கு இந்துக்கள் இஸ்லாமியரால் குரூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டது, ஜனஸ்ஸல் இணைவதற்கு இஸ்லாமியரால் வசமாக்கப்படும் இந்து இளம் பெண்கள், பாரதிய ஜனதா கட்சி மாத்திரமே உங்கள் குழந்தைகள் மற்றும் இந்துக்களின் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமானது போன்ற செய்திகள் இந்த விஷம் தோய்ந்த அலறல்களின் அகராதியைச் சேர்ந்தவை.

கர்நாடகச் சட்டசபைத் தேர்தல் நெருங்கியபோது தினமும் 120 அரசியல் செய்திகள் ஆறு வாட்ஸப் குழுவினரிடமிருந்து தனக்கு வந்ததாக, மங்களூருக்கு வெளியே உள்ள ஒரு சராசரி கிராமத்தின் வங்கியில் பணி புரியும் 25 வயது பட்டில் எனும் இளைஞர் சொல்லுகின்றார். மத்தியில் இந்தியாவை ஆளும் இந்து தேசிய இயக்கமான பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கு வாக்களிக்க வற்புறுத்தும் கோரிக்கை மற்றும் நினைவூட்டல்கள்தான் அந்த செய்திகள்.

பிரதமர் நரேந்திர மோடியால் வழி நடத்தப்படும் பாரதிய ஜனதா கட்சியும் அதனுடன் இணைந்திருக்கும் பல்வேறு இந்து தேசிய இயக்கங்களும், தங்களின் அரசியல் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்களுக்காக சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் உலகளவில் முன்னோடிகளாய்ப் பயணிக்கின்றனர். தங்கள் சித்தாந்தத்தை முன்னெடுப்பதற்கும் உலகின் மிகப் பெரிய தேர்தல் ஜனநாயகத்தில் தங்களுக்கான இடத்தை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளவும் சமூக வலைத்தளங்களை வலிமையுடன் பயன்படுத்துகின்றனர். ஒரு நிறுவனப் பாணியில், பொய்யும் புலையுமான, எளிதில் பற்றிக் கொள்ளக் கூடிய விஷமத்தனமான செய்திகளைப் பரப்புவது அவர்களுடைய கை வந்த கலை. இந்தியாவிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மிகப் பரவலான ஆற்றாமையையும், கண்டணங்களையும் அவர்கள் ஒருங்கே பெற்றிருப்பதே சமூக வலைத்தளப் பயன்பாட்டில் அவர்களின் வெற்றிக்குச் சான்று.

அமெரிக்க சமூக வலைத்தள நிறுவனங்களின் பக்கங்களை மிகப் பிரம்மாண்டமான தகவல் பரிமாற்ற இயந்திரமாகக் கட்டியெழுப்பிக் கொண்ட திறமைதான் 1180 மில்லியன் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட, பாஜகாவின் வெற்றியின் மையம். தன்னுடன் கை கோத்திருக்கும் வலதுசாரி சக்திகள்/இயக்கங்களின் துணையுடன் சாத்தியமாகும் எல்லா வழிகளிலும் தொழில்நுட்பத்தை வசமாக்கிக் கொண்டு, அதில் எதிராளிகளின் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்தி, இந்து தேசிய இயக்கத்தை முன்னிறுத்தி மற்ற சிறுபான்மையினரை மட்டுப்படுத்துவதிலும், மலினப்படுத்துவதிலும் தன் மீதான விமர்சனங்களை மறைப்பதிலும் மோடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

இந்தியாவில் இவ்வாறு அரங்கேற்றப்படும் வெறுப்பு, குது மற்றும் பொய்யான பிரச்சாரங்களைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவருவதில் போராடிக் களைத்த சிலிக்கான் ஜாம்பவான்கள், பின்னர் அவற்றைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டனர்.

ஆசிய நிலப் பரப்பில் மக்கள் சீனத்தின் வளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்த, அதன் வேகத்திற்கு ஈடு கட்ட இந்தியாவைத் தாஜா செய்யும் பைடன் நிர்வாகத்தின் நிலைபாடு, நாட்டை ஒரு தனி நபர் சர்வாதிகாரத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் மோடியின் இலக்கிற்கு வேகமளிக்கிறது. அதனுடைய

குடிமகனான ஒரு சீக்கியத் தீவிரவாதிக்கு, அங்கே இந்திய நிழல் மனிதர்களால் அரங்கேற்றப்பட்ட கொலைச் சம்பவத்தில் கனடாவின் குற்றச்சாட்டின் மேல் மோடி அரசின் எதிர் வினைகளுக்கு மேற்குலகின் அணுகுமுறை டெல்லி குறித்த அவர்களின் புரிதல்களை கேள்விகளுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கின்றன.

கர்நாடகா தேர்தலுக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது வாஷிங்டன் போஸ்ட் அங்கு பல வாரங்கள் முகாமிட்டு இந்தப் பரப்புரை இயந்திரத்தின் செயற்பாட்டாளர்களைச் சந்திக்க



ஒரு அரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. மிக விரிவான பல கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் நேர்காணல்கள் மூலமாக, பாரதிய ஜனதாவின் தொண்டர்கள், பணியாட்கள் மற்றும் அவர்களுடைய கூட்டாளிகள், தேசத்தின் பெரும்பான்மைக்கு இயல்பாக எழும் சந்தேகங்களை ஊதிப் பெருக்கி, பூதகரமாக்கி அவர்களை ஒரு கலவர ரீதியான மனநிலைக்குள் அமிழ்த்தும் செய்திகள்/தகவல்களை எவ்வாறு உருவாக்கிப் பரப்புகிறார்கள் என்பது தெரிய வந்தது. கிட்டத்தட்ட 1,50,000 சமூக வலைத்தளப் பணியாளர்களின் அசுர பலத்துடன் வாட்ஸப் தளத்தின் பல்வேறு குழுக்கள் மூலமாக இந்தப் பரப்புரை அரங்கேறுவதாக வாஷிங்டன் போஸ்ட்டுடன் அவர்கள் பகிர்ந்து கொண்டனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு வலுவான கட்டமைப்பைக் கொண்டு தங்கள் சாதனைகளைத் தம்பட்டமடித்து, எதிராளியான இந்திய தேசியக் காங்கிரஸை மலினப் படுத்தும் மாய பிம்பத்தை வாட்ஸப் பயனாளிகள் மத்தியில் படரவிடுகின்றனர்.

கட்சியின் நேரடி இணைய முயற்சிகளோடு மட்டுமல்லாமல், அதோடு இணையாக இயங்கும் சில நிழல் வலைத்தள செயற்பாட்டாளர்களின் முயற்சிகளும் உண்டு. தனியான அந்த சமூக வலைத்தள செயற்பாட்டாளர்களுடன் பாஜகவின் மிகச் சரியான புரிதலுடனும் அவர்களுடைய உதவிகள் மற்றும் அனைத்து ஆதரவுகளுடன் “மூன்றாம் நபர்கள்” அல்லது “உலா” பக்கங்கள் என்பவற்றின் மூலமாகவும் தீவிரப் பரப்புரைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எளிதில் கிளர்ச்சியூற் செய்ய்கின்ற செய்திச் சிதறல்களை உருவாக்குவதிலும் அவற்றை அதிரடியாய் மின்னலாய் பரவச் செய்வதிலும் அசுரர்கள் எனப் பெயர் பெற்றவர்கள் இவர்கள். மிகப் பெரும்பாலும் தேசத்தின் பதினான்கே சதமான சிறுபான்மை இஸ்லாமியர்கள், காங்கிரஸின் மதச் சார்பற்ற நல்லினக்கம் என்கின்ற தாராள வாதத்தால் அரசியல் தைரியம் கொண்டு பெரும்பான்மை இந்துக்களை இறுமாப்புடனும் ஏளனத்துடனும் கையாள்வது மாத்திரமல்லாமல், பல சந்தர்ப்பங்களில் கொலை செய்யவும் தயங்குவதில்லை எனும் தவறான, மோசமான, அயோக்கியத்தனமான வஞ்சக பரப்புரைகளின் மூலம், பாஜக ஆட்சி மாத்திரமே இந்துக்களின் கவர்வத்தையும், பாதுகாப்பையும் உத்தரவாதமாக்கும் என்கிற தேசம் குறித்த ஒரு மாய, கலவர பிம்பத்தைக் கட்டமைக்கின்றனர்.

இன்றைய நிலையில் 500 மில்லியன் பயனாளிகளுடன் பரவியிருக்கும் - இந்தியாவின் - மிகப் பெரிய சந்தையாக வர்ட்ஸப் வியாபித்திருக்கிறது. சமூக வலைத்தள ஆய்வாளர்கள், அரசாங்கங்கள் மற்றும் வாட்ஸப்பே பிளவு வாதத்தையும் வன்முறையையும் எளிதில் விசிறிவிட விரும்புகிறவர்களுக்கு அது வலிமையான வடிவம் என்பதைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வாட்ஸப் வலைத்தளத்தில் பாஜகவின் வெற்றிகரமான

செயல்பாடுகள், அரசியல் ஆய்வாளர்கள் மற்றும் எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் இன்றளவும் புரியாத புதிராகத்தான் உள்ளது. இந்திய அரசியலில் வாட்ஸப்பின் பங்களிப்பு குறித்து ஆய்வு செய்துள்ள ரட்கெரின் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியர் கிரங்கரிமெல்லா “மற்ற அரசியல் கட்சிகளும் முயற்சிக்கின்றன. பிரேசில் போன்ற மற்ற நாடுகளிலும் இது நடக்கின்றது. ஆனால் வாட்ஸப்பில் மிகச் சரியான பாண்டித்யம் பெற்று மிக மிக விரிந்த அளவில் பயன்படுத்துவது பாஜகதான்” என்கிறார். “அந்தக் கட்டமைப்பை உருவாக்கத் தேவைப்படும் வசதிகள், சரியான திட்டமிடல் மற்றும் முதலீடு ஆகியன முக்கியமானவைகள். அதன் வாட்ஸப் குழுக்களுக்கிடையே நடக்கும் தகவல் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் பரப்புரைகள் 99சதம் வரையறைகளுக்கு உட்படாதவைதான். அவற்றைக் குறித்த சரியான புலப்பாடுகள் இல்லை” என்றே சொல்லுகிறார்.

கடலோரக் கர்நாடகத்தின் வாட்ஸப் குழுக்களில் மிகச் சிலவைதான் “அஸ்த்ரா”வைக் காட்டிலும் செல்வாக்கானவை. சம்ஸ்க்ருதத்தின் அஸ்த்ராவுக்கு ஆயுதம் என்பது பொருள். அஸ்திரத்தை ஏவும் உண்மை முகம் யாரென்பதே தங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்லும் பாஜக தொண்டர்கள் அதனுடைய வலிமையான செல்வாக்கு பற்றிப் பேசும் போது புளகாங்கிதத்துடன் பரபரக்கின்றனர். கடலோரக் கர்நாடகத்தில் மிகப் பரவலாக மறுபடியும் மறுபடியும் பரப்பப்படும் பிளவுவாத பரப்புரைகளுக்குப் பெயர்போனது அஸ்த்ரா. அஸ்த்ராவின் சூத்திரதாரி உள்ளூர் பாஜக வேட்பாளர்களின் அபிமானப் பரப்புரையாளர் என்றாலும் பொதுவெளிப் பேரணிகளிலே அவர் அதிகம் பங்கேற்பதில்லை. இஸ்லாமியரிடம் அதீத தாராள வாதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாக அஸ்த்ராவால் குற்றம் சாட்டப்படுவதால் பாஜக தலைவர்களே அதைக் கண்டு அஞ்சுகிற நிலவரம் உள்ளது. உடுப்பி மாவட்ட சமூக வலைத்தள நடவடிக்கைகளின் தலைமைப் பொறுப்பிலிருக்கும் சுதீப் ஷெட்டி “பாஜகவின் அதிகாரபூர்வ வலைதளப் பக்கங்களைப் பார்க்கிலும் அஸ்த்ரா வலிமையானது. அது எங்களுடைய இரகசிய ஆயுதம்” என்று கூறுகிறார்.

தேர்தலுக்கு இன்னமும் ஒரு மாதம் இருக்கும் பொழுது ஏப்ரலில், ஒரு கல்லூரியின் பெரிய பொது தங்குமறையில் தன் அலுவலகத்தை நிறுவியிருக்கும் அஸ்த்ராவின் மூலவரைச் சந்தித்தோம். அவருக்கிருக்கிற திகிலூட்டும் பிராதாப பிரபல்யத்துடன் ஒப்பிடுகையில் அவருடைய உருவத்தோற்றம் அவற்றுக்குரியவாய்ப் பொருந்தவில்லை. 28 வயது கண்ணாடி அணிந்த இளைஞர் அஸ்த்ராவின் இயற் பெயர் சுனிஸ் பூஜாரி.

## ஒரு பெரும்படை

அரபிக் கடலுக்கும் மேற்குத் தொடர்ச்சி



மலைக்கும் இடைப்பட்ட நிலப் பரப்பில் அமைந்திருக்கும் மங்கூளரும் உடுப்பியும் சிறந்த பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் வரலாற்று பரிசீலிப்பெற்ற ஆலயங்களுக்கும் பெயர் பெற்றவை. நீண்ட அங்கிகளுக்குள் தங்கள் உடல் மறைக்கும் ஆடைகளுடன் இஸ்லாமியப் பெண்கள் அத்தி மரங்களின் அடியில் மோனத்திலிருக்கும் இந்து சாமியார்களைக் கடந்து செல்லும் சுத்தமான தெருக்களுடனான அழகிய கிராமங்கள் நிறைந்தவை. மாறுபட்ட பண்பாடு மற்றும் கலாச்சாரப் புலத்துடன் பழமைவாதம், பண்பலம் மற்றும் மத உரசல்களுக்கும் பேர்பெற்ற இந்தக் கடலோரக் கர்நாடகா அதன் மற்ற பகுதிகளிலிருந்தும் முற்றிலும் மாறுபட்டது.

1980களில் இந்திய இந்து தேசிய இயக்கங்களின் குரு பீட ஸ்தாபனமான ஆர் எஸ் எஸ் இங்கு களமிறங்கியது. சமூக வெளியில் நலிவடைந்தவர்க்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது மற்றும் உணவளிப்பது என்று ஆரம்பித்து அதன் அரசியல் முகமான பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கு ஆர்வமுள்ள அரசியல்வாதிகளைத் தயார் செய்தது. இளைஞர்களுக்கு நடத்தப்பட்ட முகாம்களில் இந்துத்துவ மற்றும் இந்து தேசிய சித்தாந்தங்கள் விதைக்கப்பட்டன. பயிற்சிக்குப் பின்னர் தீவிர கள நடவடிக்கைகளில் அவர்களை உற்சாகப் படுத்த பஜ்ரங் தள் என்னும் அமைப்பில் அவர்கள் இணைக்கப்பட்டனர். இந்துக்களின் ஆகப் பெரிய புனிதமாகப் போற்றப்படும் பசுக்களை

இறைச்சிக்காகக் கொல்லுவதைத் தடுத்தி நிறுத்துவது என்ற பெயரில் இஸ்லாமிய இறைச்சி வியாபாரிகளைத் தாக்குவது, கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட ஜோடிகளை இஸ்லாமியக் காதல் ஜிகாத் என்று முத்திரையிட்டு அவர்களைப் பிரிப்பது போன்ற கலவர நடவடிக்கைகளில் பஜ்ரங் தள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுகின்றது. இந்த நடவடிக்கைகள் வழியாக இஸ்லாமியத் தீவிரவாதக் குழுக்களுடன் துவந்த கலவரத்தைத் தொடர்வதின் மூலம் ஒரு திகில் நிலவரத்தை உறுதி செய்கின்றனர்.

மங்கூளரின் நண்பகல் நேரத்து வெயிலில் பாஜகவின் சமூக வலைதளத்தின் தலைவர் அஜித் குமார் உள்ளல் கடந்த ஏழு மணி நேரத்திற்கும் மேலாகத் தன்னுடைய குழுவினருக்கு உக்கிரமான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒன்றரை மில்லியன் மக்களை உள்ளடக்கிய பகுதிக்கான கேந்திர அறையிலிருந்து கொண்டு உள்ளல் ஒன்பது பேர் கொண்ட தன் குழுவினருடன் ஒரு துவந்த சமூக வலைப் பரப்புரை யுத்தத்தில் மூழ்கியுள்ளார். செய்திப் புனைவுப் பொறுப்பிலிருக்கும் அவருடய உதவியாளருடன் மூன்று இணைய வரைகலை ஊழியர்களுடன் செய்திகளையும் இணையான படங்களையும் தொகுத்துத் தங்கள் பதிவுகளைத் தவிர்க்க இயலாத பயனாளிகளின் உடனடிக் கவனத்தை ஈர்க்கும்

கவர்ச்சிகர கிளர்ச்சியூட்டும் அஞ்சல்களாக வாட்ஸப்பில் பதிவேற்றுகிறார்கள். வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் அலை எண்களைச் சேகரிக்க களத்தில் இறக்கப்பட்டிருக்கும் தன்னார்வத் தொண்டர்கள், மற்றும் உள்ளலின் அறையிலிருந்து புறப்படும் அஞ்சல்களை மறு பதிவிடும் உறுப்பினர்கள் என ஒன்றரை லட்ச பணியாளர்களுடன் பயணிப்பதாக பாஜகவின் முன்னாள் கர்நாடக சமூக வலைத்தள நிர்வாகி வினோத் கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறுகிறார்.

உள்ளலின் தனிப்பட்ட பொறுப்பில் மட்டும் 200 வாட்ஸப் குழுக்கள் இயங்குகின்றன. ஒரு பதிவு பதியப்பட்ட ஒரு மணி நேரத்திற்குள்ளாக அது தன் கடலோர மாவட்டங்களின் லட்சக்கணக்கான மக்களின் பார்வைக்குச் சென்றடைந்து விட வேண்டுமென்பதை அலை பேசி வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு பாஜக தன்னார்வத் தொண்டனும் சமூக வலைத்தளப் போராளியாக உறுதி செய்வதின் மூலம் சாத்தியமாகின்றது என்கிறார் உள்ளல்.

**ஒரு புரட்சியின் துவக்கம்**

2016ல் ரிலையன்ஸ் குழுமம் தகவல் தொடர்புத் துறைக்குள் நுழைந்து வாடிக்கையாளர்களைக் கவர வரையறையற்ற இலவச இணைப்புத் தரவுகளை வழங்கியதின் மூலம் அலைபேசிச் சந்தையில் விலை நிர்ணயத்தில் போட்டா போட்டியைத் துவக்கி வைத்தது. அது வரையிலும் ஆடம்பரமாக இருந்த அலைக் கட்டணங்கள் அடுத்த மூன்றே வருடங்களில் உலகிலேயே மிகக் குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கும் சூழல் உருவானது.

அந்த தசாப்தத்தின் இறுதியில் பாஜக நிர்வாகிகள் தகவல் மற்றும் செய்திகளை எளிதாகவும் விரைவாகவும் பரப்ப வழி வகுக்கும் உத்திகளின் முதல் படியாக அலைபேசி எண்களின் நெடிய பட்டியல் மற்றும் தொடர்பான தரவுகளைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்ததாக மூன்று முன்னாள் பாஜக பரப்புரை நிர்வாகிகள் நினவு கூர்கின்றனர். வாஷிங்டன் போஸ்ட்டுக்குக் கிடைத்த ஓர் உள் தகவலின் படி குஜராத்தின் ஒரு தேர்தலின் போது பைத்தான் குறியீடுகள் வழி எழுதப்பட்ட ஒரு மென்பொருளின் மூலம் வாட்ஸப்பின் இணைய வாயிலையே முடக்கி மிகச் சில அசைவுகளின் மூலமாகப் லாயிரக்கணக்கான அலைபேசிகளுக்குத் தாக்குதல் குறித்த கட்டளைகளிட்டது உறுதியாகியுள்ளது.

பரப்பப்பட்ட வதந்திகளால் விளைந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான படுகொலைகள், அதைத் தொடர்ந்த வன்முறை துயரச் சம்பவங்களால் அதிர்ச்சியுற்ற வாட்ஸப் நிர்வாகம் 2018ல் இந்தியாவில் செய்திகள் பரப்புவதற்குப் புதிய விதிகளை ஏற்படுத்தி தொழில் நடப்பதிலும் தேவையான மாற்றங்களை உருவாக்கி அளவற்ற



பெருந்திரள் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்குத் தடைகளை ஏற்படுத்தியது. எனவே வேறு வழியில்லாமல் பாஜக அதன் மிகப் பெரும் பலமான ஸ்தாபனக் கட்டுப்பாடுகளுக்குத் திரும்பியது. இப்பொழுதும் அதி நவீன தொழில்நுட்ப வலைத்தளங்களில் பாஜக பயணித்தாலும் அது கடினமான மனித உழைப்பைச் சார்ந்திருக்கிறது என்று மற்றுமொரு முன்னாள் பரப்புரை நிர்வாகி கூறுகின்றார்.

மிகப் பெருமளவிலான சர்ச்சை, வெறுப்பு, வன்முறையை விதைக்கும் தகவல்களைத் தாங்கள் அதிகம் பார்க்க நேரிடுவதாகவும் தொடர்ந்து வரவிருக்கின்ற தேர்தல்களிலும் இந்த இஸ்லாமிய எதிர்ப்புப் பாராயணம் அரங்கேறும் என்று இந்தியப் பயனாளிகள் மெட்டாவிடம் எச்சரித்ததாக 2020ல் நடத்தப்பட்ட கள் ஆய்வுகளின் வழி தெரிய வருவதாக எச்சரிக்கையாளர் ஃப்ரான்செஸ் ஹாகன் கூறுகிறார். இந்தப் பிரச்சனை சில வருஷங்களாக உள் வட்டத்தில் உணரப்பட்டாலும் முற்றிலும் தனித்துரிமை அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட வாட்ஸ்பில் மீறல்களைக் கண்காணிக்கவோ மட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்கவோ நிர்வாகிகள் இன்னமும் முடியவில்லை என்று இந்தியத் தேர்தல்களை ஆய்வு செய்த முன்னாள் மெட்டா பணியாளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிளவு வாத வெறுப்பு அரசியல் செய்திகளத் தடை செய்ய எடுக்கப்படும் முயற்சிகளாக, தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் பரப்புதலை மட்டுப் படுத்தியிருப்பதாகவும், களை அறியும் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் தானியங்கி பெருஞ் செய்திப் பரவலைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதாகவும் மெட்டாவின் தொடர்பாளர் திருமதி பிபாஷா சக்கரவர்த்தி கூறுகின்றார். கர்நாடகத்தின் பரப்புரைகளைக் குறித்த மெட்டாவின் விழிப்பு குறித்து கேட்கப்பட்டபோது “ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனை வரையிலும் முற்றிலும் சங்கேதங்களால் பின்னப்பட்டிருக்கும் தகவல் பரிமாற்றத்தை மெட்டா உட்பட ஒருவராலும் அணுக முடியாது” என்ற பதிலோடு அவர் முடித்துக் கொண்டார்.

தேர்தல் பரப்புரையின் ஆரம்பத்தில் அரசின் சாதனைகளை மாத்திரம் வெளிச்சம் போட்டுக் கொண்டிருந்த உள்ளலின் செய்திகள் தேர்தல் நாள் நெருங்குகிறபோது மிகப் பிரம்மாண்டமான அளவில் வேறு வடிவமடைகின்றன. மதச் சகிப்பின்மைக்கு உரமூட்டும் விஷமத்தனமான செய்திகளும் கோஷங்களும் வாட்ஸ்பில் விஸ்வரூபம் எடுக்கின்றன. “இறுதி ஓவரில் முன்னெடுக்கப்படும் வலிமையான பேட்டிங்” என்று தன் உத்திகளைக் கிரிக்கெட்டுடன் உள்ளல் ஒப்பிடுகிறார். இப்படி காங்கிரஸ் அரசியல்வாதிகளை இந்துக்களைச் சூறையடிப்பதாகக் குற்றம் சாட்டப்படும் 18ஆம் நூற்றாண்டு இஸ்லாமிய அரசன் திப்புசுல்தானுடன் ஒப்பிடுவது, ஓர் இஸ்லாமியரை அடித்துக் கொன்ற வழக்கில், சம்பத்தப்பட்ட இந்துப் போராளியின் மீதான

கைது நடவடிக்கையைச் சதிகளின் பலிகடா என சித்தரிப்பது போன்ற செய்திகள் விஷப் பிரச்சாரத்தின் உதாரணங்கள். பதற வைக்கும் செய்திகளை அதிகமாய் உருவாக்காமல் இருந்தாலும் மற்ற குழுக்கள்/பக்கங்களில் வருபவற்றைத் தங்கு தடையின்றி தாங்கள் பரப்புவதாக உள்ளலின் உதவியாளர் அக்ஷே ஆல்வா ஒத்துக் கொள்கிறார்.

## விரைந்து பற்றியெரிபும் விஷமச் செய்திகள்

சுனில் பூஜாரி வீடியோக்களைக் காட்டிலும் எழுத்து அஞ்சல்களிலேயே குறியாயிருந்து தனது உதவியாளர் அஸ்வினியை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். பாஜக வேட்பாளர்கள் ஏப்ரலில் தங்கள் வேட்பு மனுக்களைப் பதிவு செய்யும் சமயத்தில் தன்னுடைய நான்கு உதவியாளர்களுடன் பூஜாரி மிகப் பரவச பரபரப்பான நிலவரத்தில் இருக்கிறார். புதிய கணனிகள், யூடியூபில் பதிவேற்றத் தேவையான உபகரணங்கள் என அவருடைய அலுவலகம் களை கட்டியுள்ளது. தன்னுடைய மூன்று அண்டராய்ட் அலைபேசிகள் வழியாக முப்பது வாட்ஸப் குழுக்களுக்கு புகைப்படங்கள், வீடியோக்கள், எழுத்துச் செய்திகள் அடங்கிய அஞ்சல்களில் தன்னுடைய அஸ்திராலட்சிணையைப் பொறித்து அனுப்புவதில் உற்சாக மும்முரத்தில் இருக்கிறார். ஏற்கெனவே அவருடைய இரண்டு மூன்று அஞ்சல்கள் மிகப் பெரிய பிரபல்ய உச்சத்தைத் தொட்டுவிட்டன. பூஜாரி இந்தத் தேர்தலை பாஜக எனும் தேசப் பற்றாளர்களுக்கும் காங்கிரஸ் எனும் தீவிரவாதக் குழுக்களுமான யுத்தமாகச் சித்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஓர் இஸ்லாமியர் இந்துக்களின் கல்விக் கடவுளாகிய சரஸ்வதி தேவி சிலையைப் பரிகசிப்பது போன்று, ஒரு காங்கிரஸ் வேட்பாளரின் பரப்புரையை வெட்டி, ஒட்டி, திருத்தி மாற்றி அவர் இஸ்லாமிய அரசர்களைப் புகழ்வது போன்று அவருடைய உரையைக் கட்டமைப்பது போன்றதுமான அஞ்சல்கள் அவருடைய குயுத்தியின் உதாரணங்கள்.

பூஜாரி அஸ்திரா மூலம் அதிகம் பணம் சம்பாதிக்கிறார் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் அவருடைய பதிவுகள் சமூக வலைத் தளங்களில் அவருக்குப் பெற்றுத் தந்திருக்கும் பிரபல்யம், பேர், செல்வாக்கு, பூஜாரி என்கிற 10வது வகுப்பே தாண்டாத, உருப்படியான வேலையெதுவும் இல்லாத ஒரு சாதாரணனால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத ஒன்று. கர்நாடகத்தின் முதல்வரே அஸ்திராவின் பதிவுகளைத் தனது வலைத் தளத்தில் பதிவேற்றிப் பரிமாற்றம் செய்கிறார்; தன்னுடன் மிகப் பெரிய அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் பாஜகவின் நிர்வாகிகள் தொடர்பிலிருப்பதையே தனக்குக் கிடைத்த பெரிய வெற்றியாகக் கணக்கிடுகின்றார்.

வானா? பேனாவா ?

பம்பரை பரம்பரையாய் தென்னங்கள் இறக்கும்



சமூகத்தைச் சார்ந்த பூஜாரி தனது ஏழாவது வயதில் தந்தையின் அனுமதியுடன் ஆர் எஸ் எஸ்ஸில் சேருகிறார். ஸ்தல ஆர் எஸ் எஸ் கிளையில் இந்துப் பாடல்கள், தேசியப் பாடல்கள், யோகா, இராணுவப் பயிற்சிகளென பயணித்த பூஜாரி தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின் படிப்பை 10 ஆம் வகுப்பின் பாதியிலேயே நிறுத்திவிட்டார். அதன் பின்

ஆர் எஸ் எஸ்தான் அவரது குடும்பமும், தீவிர இந்துத்துவாதான் அவர் வாழ்வின் அங்கமும் என்றானது.

பூஜாரி முதலில் பஜ்ரங் தளத்தின் அடாவடி வேலைகளுக்குத்தான் அனுப்பப்பட்டார். அவருக்கு அந்த புஜபல பராக்கிரமங்களெல்லாம் பிடிக்கவில்லை; தன் பாதை அதுவல்ல என்பதை அவர் ஆரம்பத்திலேயே உணர்ந்து கொண்டார். சக பஜ்ரங் தள போராளிகள் நெடுஞ்சாலைகளில் மதுவருந்திவிட்டு லாரிகளில் செல்லும் பசுக்களைத் திருட முயலும் சமயங்களிலும் அவர்களுடைய வன்முறை வெறியாட்டங்களிலிருந்தும் ஒதுங்கிக் கொண்டார். காதல் ஜிகாத்தை தடுக்கும் சமயங்களில் சக போராளிகளின் பெண்களின் மீதான ஆக்ரமிப்பு மற்றும் பாலியல் வன்முறையை அவர் தடுக்க முயன்றார். இவைகளையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டு எழுத்து முயற்சிகளில் இறங்கிய பூஜாரி, இந்திய வரலாறு, இந்து இதிக்காசங்களை மையமாக வைத்து மூன்று நூல்கள் எழுதி அவரே வெளியிட்டார்.

பிரபல்யமாகத் துடிக்கும் அவருடைய ஆசைகளுக்கு அவருடைய எழுத்து முயற்சிகள்

கைகொடுக்கவில்லை; அது வாட்ஸப்பில்தான் கனிந்தது. 2020ல் வாட்ஸப்பில் களமிறங்கி, அண்ட்ராய்ட், யூடியூப் செய்தி முயற்சிகளில் அஸ்த்ரா மற்றும் மூன்று வலைத்தளப் பக்கங்களை நிறுவி, விஷமும், வீரியமும், கிளர்ச்சியூட்டுவதுமான இஸ்லாமிய வெறுப்புப் பிரச்சார அஞ்சல்களைத்

தீவிரமாய் பரப்பி வெற்றி கண்டார். வாட்ஸப் அஞ்சல்கள்/பதிவுகள் தந்த, மிகப் பெரிய நிழல் உலக தாதா என்கிற அடையாளத்தைப் பெற்றதில் பூஜாரி பூரித்துப் போயிருக்கிறார். தன்னை மக்கள் நேரில் சந்திக்க நேர்ந்தால் “என் உருவம் அவர்களுக்கு ஏமாற்றம் தரலாம்; ஆனால் அன்னை சரஸ்வதி என் கரங்களிலும் நாவிலும் இருக்கிறார்” என்று பூஜாரி பரவசமாகின்றார்.

### பழிவாங்க அவறும் கதறல்

ஏப்ரலில் கடோலரக் கர்நாடகத்தின் சட்டமன்றத் தொகுதி ஒன்றின் வேட்பாளாராக

யஷ்பால் சுவர்ணாவை பாஜக பிரகடனம் செய்து அதிர்வலைகளை உருவாக்கியது. 2005ல் இரண்டு இஸ்லாமியர்கள் பசுக்களை வாக்கனத்தில் கடத்தியதாகக் குற்றஞ்சாட்டி, செய்தியாளர்கள் முன் காவல் துறை வேடிக்கை பார்க்க, அவர்களை நிர்வாணமாக்கி அடித்து உதைத்த அதி சூர

பஜ்ரங்தள அடாவடிதான் இந்த யஷ்பால் சுவர்ணா. இப்பொழுது இந்த சுவர்ணாவை வாக்காளர்கள் முன் மனம் மாறிய சாந்த சொருபியாக வாட்ஸப்பில் வலம் வர வைப்பதா? அது தேறுமா என்பதில் சுவர்ணாவின் உதவியாளர் யதிஷ்குக்கு குழப்பம் மேலிட அவர் அஸ்த்ராவை அணுகினார்.

சுவர்ணாவின் தயக்கத்தை உறுதி செய்த பூஜாரி மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் மேற்பட்ட, வலிமையான வேட்பாளரை விரும்பும் இளைஞர் வாக்காளர்கள் மத்தியில் சாது வேஷம் எடுபடாது என்றும், காங்கிரஸ் தான் வெற்றி பெற்றால் பஜ்ரங் தளத்தைத் தடை செய்யப் போவதாகக் கோடு காட்டுவதாலும் அதற்குச் சரியான எதிர்வினையே வெற்றியை உறுதி செய்யும் என்று வலியுறுத்தினார்.

இறைவர் அனுமரின் (பஜ்ரங்) ஆக்ரோஷமான யுத்த சன்னத அகோர முகத்தின் அருகே சுவர்ணாவின் உருவத்தையும் பொருத்தி ஆயிரம் வாட்ஸப் குழுக்களில் பரவவிட்டனர்.

கடந்த கோடை நாட்களில் கர்நாடகத்தைக் கலங்கடித்த மதக் கலவரங்களில் நிகழ்ந்தேறிய கொலைகளைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தார் பூஜாரி. ஜூலை 2022ல் பஜ்ரங் தளத்தினரால் கொல்லப்பட்ட இஸ்லாமிய இளைஞரின் மரணத்திற்குப் பழிவாங்க ஒரு பாஜக தொண்டரை இஸ்லாமியத் தீவிரவாதக் குழுக்கள் கொலை செய்தனர். இந்த பாஜக ஊழியரின் மரணத்திற்குப் பரிகாரமாக மறுபடியும் இரத்தம் சிந்துதலைத் தீவிரப் படுத்தி கிளர்ச்சி பெறச் செய்ய ஏராளமான அனல் பறக்கும் வாசகங்களும் படங்களும் வீடியோக்களும் பதிவேற்றப்பட்டன.

சில மாதங்களுக்குப் பின் ஜூலை 28ல், 23 வயது முகம்மது ஃபாஸில் மங்கலூரு நகரின் பரபரப்பான பிரதான நெடுஞ்சாலையில் முகமூடியணிந்த நால்வரால் வெட்டி வீசப்பட்டார். இந்தக் கலவரங்களில் எவ்விதத்திலும் தொடர்பில்லாத ஃபாஸில், இஸ்லாமியர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பலிகடாவானார் என்று காவல் துறை கூறியது. ஒரு பஜ்ரங்தள பேரணியில் ஓர் இந்து தேசியத் தலைவர் ஃபாஸிலின் கொலை, பழிவாங்கும் நடவடிக்கைதான் என்று பெருமையுடன் பிரகடனப்படுத்தினார். இந்த வெறியாட்டத்தில் பூஜாரியின் வாட்ஸப் பதிவுகளின் காத்திரமான பங்கு என்ன என்பது மெளனத்தில் உறையும் புதிதாகவே தொடரும்.

### பண்பாட்டுத் தளத்தின் துவந்த யுத்தம்

பலமாதங்கள் கழித்து நிகழ்ந்தேறிய கொலைகளில் வாட்ஸப்பின் பங்கு குறித்து ஒப்புக்கொண்ட பூஜாரி இந்தக் காட்டுமிராண்டித்தனமான இரத்தம் சிந்தும் வன்முறைகளை எந்த உறுத்தலும் இல்லாமல் இந்து தர்மத்திற்கான சேவையாகவே கருதுகிறார். மாறிவரும் பிரகாசமான இந்து ராஜ்யத்தில் தங்களின் இடம் எது என்பதை இஸ்லாமியர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வழி வகுக்கும், இந்தத் தொடர்



பண்பாட்டு யுத்தம், வாட்ஸப் குழுக்களால் பரப்பப்படும் தூபமூட்டும் பதிவுகள் மூலம் புத்தெழுச்சி பெறுமென்று ராஷ்டிர தர்மம் எனும் வலைதள பக்கத்தை நடத்துபவரான சந்தோஷ் கெச்சாம்பா உறுதிபடக் கூறுகின்றார்.

தேர்தல் நாள் நெருங்க நெருங்க பூஜாரி, காங்கிரஸால் தாஜா செய்யப்படும் பல இஸ்லாமியரால் பல இந்துத்துவா செயல்பாட்டாளர்கள் கொல்லப்படுவதாக பதிவுகளைப் பரப்பினார்.

இது போன்ற பரபுரைகளைப் பெறும் வாட்ஸப் பயனாளிகளில், வண்ண வண்ண சட்டைகளிலும், புதுப் புது ஐஃபோன்களிலும் ஆர்வமுள்ள சராசரி இந்து இளைஞரான வங்கி ஊழியர் பட்டிலும் ஒருவர். கொல்லப்பட்ட ஃபாஸில் குறித்த தன் அபிப்பிராயத்தில், பள்ளி நாட்களில் ஃபாஸில் தனக்கு ஒரு சாதரணமான இஸ்லாமியராகத்தான் அறியப்பட்டார் என்றும் கடந்த ஐந்து வருஷங்களில் வாட்ஸப்பில் வரும் தகவல்கள் தன்னை மிகவும் அதிர்ச்சியுறச் செய்வதாகவுமான தனது அபிப்பிராயத்தைத் தன் சகாக்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றார். இஸ்லாமிய வன்முறையாளர்கள் தீட்டும் சதித் திட்டம் தொடர்பான ஒலிச் செய்திகள் உண்மையாகும் பட்சத்தில் இஸ்லாமியர் அனைவருமே ஆபத்தானவர்கள் என்று பட்டில் உணரத் தொடங்கினார்.

மே மாத இறுதியில் காங்கிரஸுக்கான ஒவ்வொரு வாக்கும் இந்துக்களின் இருத்தலையே கேள்விக் குறியாக்குவதாக பூஜாரியின் வாட்ஸப் பதிவுகள் அரங்கேறின.

இந்த எல்லா விஷயமான பொய்த்தகவல்களையும் வாட்ஸப் பரப்புரைகளையும் ஒரு துளியேனும் பட்டிலும் அவருடைய சகாக்களும் சந்தேகப்பட்டு எவ்விதக் கேள்விகளையும் எழுப்பவேயில்லை. புற உலகின் புரிதலுக்கு முற்றிலும் வாட்ஸப்பை மாத்திரம் சார்ந்திருக்கும் அவர்கள் "இந்துக்கள் உண்மையிலேயே மிகுந்த அபாயத்தில் இருக்கிறார்கள்" என்கிற பிரச்சாரத்தைத் தவிர்க்க முடியாத கலவர நிலவரமாய் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

### ஒரு முடிவுறாத போராட்டம்

பிரச்சாரம் மே மாதம் உச்சத்தைத் தொட்ட போது மோடி பரப்புரைக்காக பூஜாரியின் கடலோரக் கர்நாடகத்திற்கு வந்தார். பிரச்சாரத்தின் முடிவின் போது தன் இரண்டு கைகளையும் வானத்திற்கு நேராக உயர்த்தி வீறு கொண்டெழுந்த அந்த உக்கிரத்தில், பஜ்ரங் தளத்தைத் தடை செய்வதாகக் கூறும் காங்கிரஸைக் கண்டிக்கும் விதமாக வாக்குச் சாவடியில் வாக்களிக்கும் போது பொத்தானை அமுக்கும் முன் "ஜெய் பஜ்ரங்க் பலி" என்று முழக்கமிட்டு வாக்களிக்கச் சொன்னார். பூஜாரி உட்பட முழுக் கூட்டமும் ஆர்ப்பரித்தது.

ஆனால் மோடியின் வருகையும் முழுக்கமும்

கை கொடுக்காமல் தேர்தலில் மிகப் பெரும் பின்னடைவை பாஜக சந்தித்து காங்கிரஸ் அமோக வெற்றி பெற்று கர்நாடகச் சட்டசபையைக் கைப்பற்றியது. பாஜகவுக்கு வாக்களித்த பட்டில் இந்துக்களின் பாதுகாப்பு குறித்த கவலையோடு காங்கிரஸின் வெற்றி இஸ்லாமியரை மறுபடியும் பலமாக்கும் என்று மனதினுள் புழுங்குகின்றார்.

ஆனால் பூஜாரியின் உக்கிரமான காத்திரமான கிளர்ச்சியுறச் செய்யும் குயுத்தியான பரப்புரைகளுக்குப் பலனில்லாமல் போகவில்லை. இரண்டே இரண்டு இழப்புகள் தவிர போட்டியிட்ட பதிமூன்று தொகுதிகளிலும் கடலோரக் கர்நாடகத்தில் பாஜக வெற்றி பெற்றது. வெற்றி பெற்ற யஷ்பால் சுவர்னா நாயக அந்தஸ்த்துக்கு உயர்த்தப்பட்டு வழி நெடுக பதாகைகளாலும் அலங்கார வளைவுகளாலும் கொண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

தன் அலுவலகத்தில் மிகுந்த மன நிறைவுடன் பூஜாரி அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஐந்து பாஜக வேட்பாளர்களும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர். மாநிலக் காவல் துறை காங்கிரஸுக்குக் கை மாறியிருப்பதால் தொடரவிருக்கும் தொந்தரவுகள், புகார்கள், அவதூறான அவருடைய பொய்ச் செய்திகள் மீதான சட்ட பூர்வ நடவடிக்கைகள் குறித்த கவலையோடும் இருக்கிறார். பிரச்சனைகள் உருவாகும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

ஆனாலும் இன்னமும் களத்தைச் சூடாக்கும் வேலைகளிலிருந்து அவரால் விடுபட முடியவில்லை. தேர்தலின் சூடு தணியும் முன்னரே காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைத் திப்பு சுல்தானின் ஆட்சியுடன் ஒப்பிட்டு ஒரு பதிவு; ஓர் இந்து புனிதச் சாமியார் பெங்களூருவில் கொலை செய்யப்பட்டதாக இரத்தக் களறியான மற்றொரு பதிவென தன் உதவியாளர்களை விரட்டி வேலை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய அலைபேசி தொடர்ந்து வாட்ஸப் பதிவுகளால் ஒளிர்ந்த வண்ணமிருக்கிறது.

"இஸ்லாமியர்கள் தற்சமயத்திற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லி தன் வேலையில் கவனம் செலுத்துகின்றார்.

"வாட்ஸப் குழுக்களை திறம்பட இயக்குவதின் மூலம் நாம் நிச்சயம் வெற்றி பெற முடியும். நீங்கள் அதில் உடனடியாக முழுக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்."

மத்திய உள் துறை அமைச்சர் அமித்ஷா - நடந்து முடிந்த ராஜஸ்தான் மாநிலத் தேர்தலில் பாஜக தொண்டர்களுக்கு ஆற்றிய உரையிலிருந்து.)

Courtesy : The Washington Post - Inside the Vast digital campaign by Hindu nationalists to in plame India - BY GERRY SHIH

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்





# சமுத்திரனின் சர்வதேச அரசியல், பொருளாதாரம் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

-ஒரு பார்வை



ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கென்று கல்வியியல் ரீதியான கட்டமைப்பு இருக்கின்றது. ஒரு பேசுபொருளை எப்படி முன்வைப்பது, தரவுகள், தகவல்களை எப்படித் தொடர்புபடுத்துவது, எப்படி விளக்குவது, எப்படி அதனை ஆய்வுப்பார்வையில், வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் முன்வைப்பதென்பதற்கான முறைமைகள் உள்ளன. சமூக-அரசியல் பொருளாதாரப் பின்னணியில் விமர்சன ரீதியில், தர்க்க ரீதியில், பேசுபொருளின் கருத்தியல் பார்வைகளையும் முடிவுகளையும் எப்படி நிறுவுவது என்பவை தொடர்பான பல அம்சங்களைக் கவனத்திற் கொண்டு எழுதப்படுபவை கல்வியியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்.

சமுத்திரனின் (பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம்) இக்கட்டுரைகள் அத்தகையவை. நுணுக்கமான கட்டமைப்பினையும் ஒவ்வொரு பேசுபொருளும் ஆழமாகவும் நுணுக்கமாகவும் பரந்த பார்வையிலும் பேசப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் பெரும் பரப்பினை நுணுக்கமாகவும், ஆய்வு பூர்வமாகவும் முன்வைக்கின்றன.

### பேராசிரியர்

பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் நோர்வேயில்; வாழ்கின்ற சிந்தனையாளர், மார்க்சிய அறிஞர். நோர்வேயின் கல்வித்துறைக்குப் பெரும் பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளவர். சர்வதேச மட்டத்தில் அறியப்பட்ட கல்வியாளர். நோர்வேயின் AASஇல் அமைந்துள்ள குழுவியல் மற்றும் உயிரியல் விஞ்ஞானப் பல்கலைக் கழகத்தில் (Norwegian University of Life Sciences) ஆய்வுத்துறைத் தலைவராக கடமையாற்றியவர். நோர்வே, பர்கன் நகரில்; அமைத்துள்ள 'Christian Michelsens institute - CMI' ஆய்வுமையத்தில் ஆய்வாளராகப் பணியில் இருந்தவர். ஆய்வுத்துறைப் பங்களிப்புகளோடு தமிழிலும் தொடர்ச்சியாக எழுதிவருபவர் பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் (சமுத்திரன்). சர்வதேச அரசியல், பொருளாதாரம், அபிவிருத்த குழுவியல், போர் முரண்பாடுகள், இலங்கை அரசியல், இனமுரண்பாடு, பௌத்த சிங்களப் பெருந்தேசியவாத மேலாதிக்கம், தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், மார்க்சிய சிந்தனைகள், கலை-இலக்கிய விமர்சனங்கள் உள்ளிட்ட பேசுபொருட்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிவந்துள்ளார். அவருடைய ஆய்வுகளும் எழுத்துகளும் தமிழ் அரசியல், சமூக, பொருளாதார மீள் சிந்தனைகளுக்குச் செழுமையான பங்களிப்பினை வழங்குவன. உரையாடல்களுக்கு வழிகோலும் தன்மையுடையன.

இலண்டன் 'சமூகம் இயல்' பதிப்பகத்தினர் இந்நூலினைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தனர். மார்ச் 2023 நோர்வேயிலும், தொடர்ந்து பிரித்தானியா, இலங்கையிலும் அறிமுக-விமர்சன நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

சர்வதேச அரசியல் என்பது பொருளாதார நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. மூலதனத்தினையும் இலாபத்தினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. உலக அரசியலும் பொருளாதாரமும் அமைப்பியல் ரீதியாக, கருத்தியல் ரீதியாக எப்படிக்கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது? எவற்றுடன் எவை, எந்தெந்த வழிவகைகளிற் தொடர்புபட்டிருக்கின்றன போன்ற சர்வதேச உறவுகள் தொடர்பாகக் கற்றுக் கொள்ளவும் கற்றல் மூலமான ஒரு புரிதலுக்கு வரவும் இக்கட்டுரைகள் உதவக்கூடியன.

### கட்டுரைகளின் பேசுபொருட்கள்

ஒட்டுமொத்தமாக இக்கட்டுரைகளின் பேசுபொருட்களை நோக்குகையில் அவை நவதாராளவாதம், உலகமயமாக்கல், மூலதனமும் முதலாளித்துவமும் எதிர்கொள்ளும் தொடர்ச்சியான நெருக்கடிகள்-அதன் எதிர்காலம், செல்வந்த நாடுகளில் அதிகரித்துவரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஜனநாயகச் சிதைவுகள், 1917 ஒக்ரோபர் புரட்சி, கடன் ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவத்தின் எதிர்காலம், இயற்கை-குழுவியல் சார்ந்த மார்க்சிய அணுகுமுறைகள், மார்க்சியத்தின் இன்றைய பயன்பாடு, கொரோனாப் பேரிடரின் அரசியல் பொருளாதாரப் பரிமாணங்கள் பற்றிய பேசுபொருட்களைக் கொண்டுள்ள கட்டுரைகள் இதில் உள்ளன.

அதேவேளை குவிமையப்பட்ட அம்சமாக - அதாவது முக்கியமானதும் அதிகம் விவாதிக்கப்படும்



பேசுபொருட்களாக - புத்தகம் முழுவதிலும் இழையோடும் பேசுபொருட்களாக நவதாராளவாதமும் முதலாளித்துவ மேலாதிக்கமும், அதன் விளைவுகள் பற்றிய ஆய்வுக்கருத்துகளும் உள்ளன. அத்தோடு இயற்கை-சூழலியல் சார்ந்த மார்க்சியச் செல்நெறிகள் பற்றிய பார்வைகளையும் - மார்க்சியத்தின் இன்றைய பயன்பாடு பற்றிய கட்டுரையையும் அந்த அடிப்படையில் இணைத்துக்கொள்ளலாம்.

பத்து ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இந்தத்தொகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. கால அடிப்படையில் முதலாவது கட்டுரையான 'எழுந்துவரும் நவதாராளவாத அலைகள் - இவை நிலைகொள்ளுமா? என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை, 1994இல் எழுதப்பட்டது. மற்றைய ஒன்பது கட்டுரைகளும் 2006 - 2020 காலப்பகுதியில் வெளிவந்தவை.

### நவதாராளவாதம் - மூலதனம் - முதலாளித்துவம்

ஒவ்வொன்றுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் உள்ளன. 'நவதாராளவாத அலை அலைகள் நிலைகொள்ளுமா' என்ற முதலாவது கட்டுரையில் அவர் 1994இல் முன்வைத்த விவாதித்த கருத்துகளுக்கும், இடைப்பட்ட கட்டுரைகள் மற்றும் 2020இல் எழுதப்பட்ட இத்தொகுப்பின் இறுதிக்கட்டுரையான 'கோவிட் -19 பேரிடரின் அரசியல் பொருளாதாரப் பரிமாணங்கள்: சில அவதானிப்புகளும்' பாடங்களும்' என்ற கட்டுரைக்குமிடையில் அத்தொடர்பின் துல்லியமான இழைகளை அவதானிக்க முடியும். நவதாராளவாத மேலாதிக்கத்தின் நேரடியான மோசமான விளைவுகளில் ஒன்றே கொரோனாப் பேரிடர்.

நவதாராளவாதம் என்றால் என்ன? தாராளவாதத்திற்கும் நவதாராளவாதத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசம் என்ன - அது மேலாட்சி செலுத்தும் வரலாற்றுப் புறநிலை எவ்வாறு ஏற்பட்டது, அதன் விளைவுகள் எவை என்பதை இதிலுள்ள பல கட்டுரைகள் விளக்குகின்றன.

தாராளவாதம் என்பது 18ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நிலவியும் கருத்தியலும் உலக பொருளாதார அரசியல் அமைப்புமுறையுமாகும். தனிமனிதர்களுக்குள் இயல்பாக இருக்கக்கூடிய, சுயநலனை முடிந்தவரை உச்சமாக அனுபவிக்க ஏதுவான சுதந்திரமான போட்டிச் சந்தை, தனியுடமை மற்றும் பண்டமயமாக்கல் ஆகியவைதான் தாராளவாதத்தின் பிரதான இலக்குகள். அப்படியிருக்க அதற்கும் நவதாராளவாதத்திற்கும் இடையே என்ன வேறுபாடு? நவதாராளவாதத்தின் 'நவ' (புதிய) என்பதன் உள்ளடக்கம் என்ன என்ற கேள்வியை முன்வைத்து, அதற்கான விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றது.

தனிமனிதர் ஒவ்வொருவரும் பயனடைவதன்

மூலம், அதன் விளைவாக ஒரு நல்ல சமூகம் இயற்கையாக உருவாகும் என்பது தாராளவாத அமைப்பினதும் அது கட்டமைத்த கருத்தியலினதும் இலக்கு. இதிலிருந்து தான் முக்கியமான வித்தியாசம் ஏற்படுகின்றது. அதாவது தாராளவாதம், 'தான்' கட்டமைத்த மனித இயற்கை பற்றிய அனுமானிப்புடன் திருப்திப்படாமல், புதிதாக ஒன்றை உருவாக்க முனைந்த கோட்பாடும்- அமைப்பியலும் - நடைமுறையும் தான் நவதாராளவாதம்.

ஒருசந்தைப்பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில், தாராளவாதம் கட்டமைக்க நினைத்த சமூகம் இயற்கையாக உருவாகப் போவதில்லை, - அதை உருவாக்குவதற்கான சூழல் தானாக உருவாகவும் போவதில்லை. அவை கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் என்கிறது நவதாராளவாதம். அந்தவகையில் நவதாராளவாதம் ஒரு கட்டமைப்புவாதத் திட்டம் என்று நிறுவுகின்றது அந்தக் கட்டுரை. நவதாராளவாதத்தின் முதன்மைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று, சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் அரசு தலையிடாத வகையில், அரசை (எவ்வய) மாற்றியமைப்பது. அதாவது சந்தை விதிகளுக்கு அமைய அரசை மாற்றியமைப்பது. சந்தையின் செயற்பாட்டில், விதிமுறைகளில் அரசு தலையீடுகளையும் மறுசீரமைப்புகளையும் கோரும் ஜனநாயக அமைப்புகளையும்-போராட்டங்களையும் செயலிழக்கச் செய்வது நவதாராளவாதக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சம். பெரும் மூலதன நிறுவனங்கள் தான் அரசியலையும் அரசாங்கங்களையும் கையாளுகின்றன- தீர்மானிக்கின்றன-என்பது நவதாராளவாதத்தின் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான விளைவுகளில் ஒன்று.

### Who rules the world

இந்தக் கருத்துக்குத் துணையாக உலகறிந்த மொழியியலாளரும் அறிஞருமான நோம் சோம்ஸ்கி *Who rules the world* என்ற தனது நூலின் முதற்கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தினை இங்கு மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன்:

'சிறந்த ஜனநாயகத்தினைக் கொண்டுள்ள நாடுகளிலும் கூட, அரசியல் கொள்கை முடிவுகளில் 'மக்களால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செல்வாக்கினையே செலுத்தமுடிகிறது. அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் கொள்கை முடிவுகளில் பொருளாதார உயரடுக்குகளும் வணிக நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்களுமே அதிகமதிக்கம் சுயாதீனமான செல்வாக்கினைச் செலுத்துகின்றன. இவை தொடர்பாக ஆதாரபூர்வமான பல்வேறு ஆய்வுகள் உள்ளன.

சராசரிக் குடிமக்கள் மற்றும் வெகுசன நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தரப்புகள் எந்தவிதத்திலும் சுயாதீனமான செல்வாக்கினைச் செலுத்தமுடிவதில்லை அல்லது மிகக்குறைந்த



செல்வாக்கினையே கொண்டிருக்கின்றன' என்கிறார் சோம்ஸ்கி.

பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் நவதாராளவாதத்தின் மேலாட்சி தாராள ஜனநாயகத்தின் சிதைவுக்கு வழிவகுக்கின்றது என்பதை தகவல்-நிகழ்வுகள்-வரலாற்று-நடைமுறை ரீதியாக நிறுவுகின்றார். அத்தோடு நவதாராளவாதத்தின் கொள்கையாக்கலும் கோட்பாட்டு நடைமுறையும் இடத்திற்கிடம் காலத்திற்குக் காலம் வேறுபடுகின்றது என்பதையும் பதிவுசெய்கின்றார். நவதாராளவாதம் தோற்றம்பெற்று வளர்தற்கான புறநிலைகளாக சோவியத் அமைப்பின் வீழ்ச்சி, சீனாவின் கொள்கை மாற்றம், உலகின் வடக்கிலும் தெற்கிலும் சோசலிச இயக்கங்கள் தோல்வியுற்றமை மற்றும் அவற்றின் பின்னடைவுகள் இருந்திருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

'எல்லா நாடுகளும் இந்தக் கொள்கையைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன என்று சொல்ல முடியாது. அனால் இதன் செல்வாக்கு உலகம் தழுவியது. பிரேசில், சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகள் தமக்கே உரிய வழிமுறைகளில் உலகமயமாக்கலின் அங்கமாகியுள்ளன' எனப்படுகின்றது.

நவதாராளவாதத்தின் போக்கும் மேலாட்சியும் இவ்வாறு இருக்கின்ற நிலையில் சோசலிசத்தின் தேவை பற்றிய அணுகுமுறையும் அது குறித்த கற்பிதங்களும் எந்த அடிப்படையில் இடம்பெறவேண்டுமென்பது கட்டுரையின் இறுதியிற் கோபிட்டுக்காட்டப்படுகின்றது. மாற்றுச் சமுதாயத்திற்கான ஆரம்பம் என்பது உணர்வுபூர்வமான அரசியற்கூட்டுச் செயற்பாடுகளுக்கு ஊடாகவே மூலதனத்தின் அதிகார உறவுகளால் போடப்பட்டுள்ள தடைகளை அகற்ற முடியும் எனவும் அக்கட்டுரையில் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

கட்டுரைகளின் தலைப்புகள் அவற்றின் உள்ளடக்கம் பற்றி மிகத்தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றன.

'செல்வந்த நாடுகளின் ஏறிச் செல்லும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஜனநாயகத்தின் சிதைவும் - முதலாளித்துவம் மீட்சியின்றிச் சீரழிகின்றதா'

நவீனத்துவ வரலாறு என்பது அடிப்படையில் முதலாளித்துவத்தின் வரலாறு என்பதாகும். அந்த வரலாற்றுப் போக்கு - அதாவது முதலாளித்துவத்தின் போக்கு மனித வாழ்வின் அர்த்தம் - மனித இனமும் ஏனைய உயிரினங்களும் வாழும் இந்தப் பூமியின் எதிர்காலம் பற்றிய பல கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளதை விவாதிக்கும் அந்தக் கட்டுரை, தனிமனித, குடும்ப, சமூக-தேச-சர்வதேச ரீதியிலும் - இயற்கை மற்றும் சூழலியல் ரீதியிலும் முதலாளித்துவம் ஏற்படுத்திய மோசமான விளைவுகளையும் அழிவுகளையும் அழிப்புகளையும்

பேசுகின்றது. சமூக-பொருளாதாரச் சமத்துவமின்மையையும் பேசுகின்றது. ஜனநாயகம் நசுக்கப்படுவதையும் பேசுகின்றது.

உலகின் முக்கிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிலைமைகளை மேற்கோளாகக் கொண்டு அவற்றின் பின்னணியில் அந்த விடயங்கள் அலசப்படுகின்றன. ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கான காரணங்கள் அந்த அரசாங்கங்கள் பின்பற்றிய தாராளவாதக் கொள்கைகளின் விளைவுகள் எனப்படுகின்றது. தொடர்ந்து நீடிக்கின்ற பொருளாதார மந்தநிலை, முடிவின்றி ஏறிச் செல்லும் கடன், தொடர்ந்து அதிகரித்தவண்ணமிருக்கின்ற செல்வம் - மற்றும் வருமான ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியன முதலாளித்துவத்தின் சிக்கல்கள் என வரையறுக்கப்படுகின்றது.

### உலகத் தொழிலாளர் தினம் - சில குறிப்புகளும் சிந்தனைகளும்

நாம் இன்று அனுபவிக்கின்ற சுதந்திரங்களும் உரிமைகளும் பெரும்பாலும் வரலாற்றில் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டங்களால் அடையப்பட்டவை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அவற்றுக்குப் பின்னால் இரத்தம் சிந்தல்களும் உயிர்த்தியாகங்களும் கூட நிறையவே உள்ளன. எண்ணிக்கையில் குறைவான என்று சொல்லக்கூடிய சிறுகூட்டத்தினால் போராடி வென்றெடுக்கப்பட்ட உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் கூட பின்னர் அவை நாடுகளின் ஜனநாயகப் பெரும்பான்மையூடாக அல்லது நாடாளுமன்றப் பெரும்பான்மையூடாக சட்ட அங்கீகாரம் பெற்று நிலைகொள் இடத்தினை அடைந்துள்ளன. அப்படியான ஒன்றுதான் தொழிலாளர் உரிமைகளும் அதன் முதன்மையான அம்சமான எட்டு மணித்தியால வேலை நேரமுமாகும் என்பதைப் பலரும் அறிவோம்.

அந்த உரிமை சாதாரணமாகச் சாத்தியமாகிவிடவில்லை. அதற்குப் பின்னால் ஒரு அற்புதமான போராட்டம் இருந்திருக்கின்றது. உயிர்த்தியாகங்களும் இருந்திருக்கின்றது. 1886 மே மாதம் முதலாம் திகதி அமெரிக்காவின் ஆலைத் தொழிலாளர் அமைப்புகள் 8 மணித்தியால வேலை நேரக் கோரிக்கையை முன்வைத்து பொது வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தில் இறங்கியதுடன் தொடங்கியது அந்தப்போராட்டம். அந்தக் கட்டுரை மேதின வரலாற்றையும் அதற்கான போராட்டத்தின் பின்னணிகள், தொழிலாளர் உரிமைகள் சார்ந்த அடைவுகளை முன்வைக்கின்றது. காலவோட்டத்தில் பல நாடுகளில் அவை சட்டபூர்வமாக்கப்பட்ட தகவல்களையும் முன்வைக்கின்றது.

அமெரிக்காவின் சிக்காக்கோ நகர ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றினர். முதலாளித்துவம், மூலதன சக்திகளின் அதிகாரத்திற்கு எதிராக சிக்காக்கோவின்



தொழிலாளர்கள் சிந்திய இரத்தமும் செய்த உயிர்த்தியாகமும் உலகத்தொழிலாளர்களின் உரிமையை நிலைநாட்டியது. உழைப்பிற்கும் மூலதனத்திற்குமிடையிலான வர்க்க முரண்பாட்டில் உழைப்புசக்தியை விற்கும் தொழிலாளர்களின் வேலைநேரக் குறைப்பு, நியாயமான ஊதியம், பாதுகாப்பான தொழிற்குழல் போன்ற உரிமைகளுக்காகத் தொழிலாளர்கள் கூட்டாகப் போராடினர். இந்தக் கட்டுரை மேதின வரலாற்றையும் அதற்குப் பின்னாலுள்ள போராட்டத்தின் பின்னணியில் தொழிலாளர் உரிமை சார்ந்த அடைவுகளையும் பேசுகின்றது. மேதினமானது இன்று தொழிலாளர் உரிமை என்பதையும் தாண்டி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகள், பெண்ணிய மற்றும் விடுதலைக்காகப் போராடும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை வலியுறுத்துகின்ற அடையாள நாளாகவும் ஆகியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

### மூலதனம், இயற்கை: மார்க்சிய-செல்நெறிகள்

மூலதனமும் இயற்கையும் - மார்க்சிய செல்நெறிகள் பற்றிச் சில குறிப்புகள் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை மிக விரிவானது. 5 பகுதிகளைக் கொண்ட ஒரு கட்டுரைத்தொடர் அது. தனிநூலாகக்கூட பதிப்பித்திருக்கக்கூடிய உள்ளடக்கம் அது. அத்தகைய கனதியும் விரிவும் பயன்பாடும் அதற்கு உண்டு. இயற்கையின் தனியுடையமாக்கல், மூலதனமாக்கல், பண்டமயமாக்கல் மற்றும் சூழலியல் சீரழிப்பு உலக ரீதியில் தீவிரமடைந்து தொடரும் ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தின் விளைவுகளை மார்க்சிய சிந்தனைகளின் மூலம் பேசுகின்றது அக்கட்டுரைத் தொடர்.

இயற்கை மீதான மனித மேலாண்மை, சமூலியல் சீரழிவுகள் எப்படி உலகமயமாகின? அவற்றின் பல அடுக்குகளிலான உறவுகள் - மற்றும் சங்கிலித்தொடரான விளைவுகள் எவை போன்ற கேள்விகள் விவாதிக்கப்படுகின்றன. தொழில்நுட்பம், உற்பத்தி, காடழிப்பு நடவடிக்கைகள் சூழலியலின் உலகமயமாகிய சீரழிவுகளைத் தீவிரப்படுத்தும் கூறுகளாக உள்ளன என்பது விளக்கப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையின் முதற்பகுதி மூலதனத்திற்கும் இயற்கைக்குமிடையிலான உறவு மற்றும் சூழலியல் பிரச்சினைகள் பற்றி மார்க்சிய மரபில் தொடர்கின்ற செல்நெறிகள் பற்றி விளக்குகின்றது.

இது சமகால நிலமை. ஆனால் இந்த மோசமான விளைவுகள் ஏற்படத் தொடங்கிய காலம் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னையது. மனித மற்றும் ஏனைய உயிரினங்களின் வாழிடமான பூமி மீது, மீட்டெடுக்க முடியாத மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுவருகின்றன என்று அறிவியலாளர்கள் எச்சரித்துவருகின்ற போதும் அவை இடையறாது தொடர்கின்றன.

'மனிதனின் பௌதிக மற்றும் ஆத்ம வாழ்வு இயற்கையுடன் இணைந்துள்ளது என்பதன்

தெளிவான அர்த்தம் இயற்கை தன்னுடனே இணைந்துள்ளது என்பதே. ஏனெனில் மனிதன் இயற்கையின் ஓர் அம்சமே'

- இது 1844 இல் மார்க்ஸ் தனது 26வது வயதில் எழுதிய கூற்று. இயற்கை மீதான மனித மேலாண்மை எத்தகைய பேரழிவுகளை இயற்றி மீது இன்று ஏற்படுத்தியுள்ளது-ஏற்படுத்திவருகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இந்தக்கூற்றுப் போதுமானது. இந்தச் சிந்தனை மனிதனை இயற்கையின் ஒரு அம்சமாகப் பார்க்கும் பிரபஞ்ச தத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பு என மதிப்பிடமுடிகிறது. பொருள் விளங்கக்கூடியது. இந்தக்கூற்று மட்டுமே போதுமானது இயற்கை மீதான மனிதச் செயற்பாடுகள் (உயர் தொழில்நுட்ப உற்பத்திகளின் அபார வளர்ச்சி, பல்கிப்பெருகியுள்ள ஆலைத்தொழில் உற்பத்தி, காடழிப்பு, புதைபடிவ எரிபொருள் உற்பத்தி, நிலக்கரி, எண்ணெய், வாயு உற்பத்தி) என்பன இயற்கை மீதான எத்தகைய பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை உணர்ந்து கொள்ள இந்தக்கூற்று மட்டுமே போதுமானது.

சுவாத்திய மாற்றம், உயிரினப் பல்வகைமையின் இழப்பு, காடழிப்பு நிலவளங்களின் அழிவு, கடல்மட்ட உயர்வு, காலநிலை மாற்றம், பூமிவெப்பமாதல் போன்றவற்றால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் பூமியின் பாதுகாப்பு எல்லைகளை தாண்டியுள்ளன. அதாவது பூமியின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவதற்குரிய சமநிலையைத் தாண்டிய ஆபத்தான நிலைக்குச் சென்றுவிட்டன. என்பது ஆய்வுகளின் மேற்கோளோடு குறிப்பிடப்படுகின்றது.

மார்க்சியத்தின் செல்வாக்கிற்கு உள்ளாகாத சமூக, அறிவியற் துறைகளைக் காண்பது அரிது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் கிட்டத்தட்ட ஏழு தசாப்தங்கள் உலகின் சூழலியல் பிரச்சினைகள், மூலதனம் - இயற்கைக்கிடையிலான உறவுகள் பற்றிய மார்க்சியப் பங்களிப்புகள் குறைவாக இருந்துள்ளன. ஏனெனில் அந்தக் காலகட்டங்களில் மார்க்சிசம் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களின் தலையாய கருத்தியலாகவும் - இரண்டாம் உலக நாடுகளில் ஆட்சி செய்த கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் கொள்கையாகவும் எழுச்சி பெற்றிருந்தது. அதனுடைய சூழலியல் சிந்தனைகள் கவனம் பெறவில்லை. 1970களிற்குப் பின்னர்தான் மார்க்சிசத்தின் சூழலியல் பங்களிப்பு மீது உரிய புரிதல் பல்வேறு ஆய்வுகள் விமர்சனங்கள் மூலம் கவனம்பெற்றதை விளக்குகின்றார்.

சூழலியற் சிக்கல்களையும்கூட இலாபம்தேடும் சந்தர்ப்பமாக மூலதனம் மாற்றியுள்ளது. அதாவது இயற்கையை அழிவிலிருந்து மீட்கின்ற நோக்கிலான செயற்பாடுகளைக்கூட இலாபமீட்டும் வகையில் முதலாளித்துவம் கையாள்கின்றது என்பது அதன் பொருள். அதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகள் நூலில் உள்ளன. இயற்கை, சூழலியல் பற்றி மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த பார்வை தொடர்பாக மார்க்ஸ்



விமர்சிப்பவர்கள் கொண்டிருக்கும் தவறான சிந்தனைப் போக்குகளை நிராகரித்து உண்மையான நிலைப்பாட்டினை முன்வைக்கின்றது இதன் இரண்டாவது பகுதி.

### 'நவ மானிடயுகம்'

'நவ மானிடயுகம் - புதைபடிவ முதலாளித்துவமும் பூகோளம் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலும்' என்ற துணைத் தலைப்பின் கீழ் பேசப்பட்டுள்ள விடயம் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிற ஒரு கருத்தியல். அதாவது பூகோளத்தின் புவிஅமைப்பியல் வரலாற்றின்படி, கடந்த 11 700 ஆண்டுகளான காலம் ஹோலோசீன் (Holocene) யுகம் எனப் புவிஅமைப்பியல் அறிவியலாளர்களால் பெயரிடப்பட்டது. ஆனால் நவீன காலத்தில் இயற்கைக் காரணிகளைவிட மனித மேலாண்மைக் காரணிகளே உலகளாவிய சூழலியல் மாற்றங்களுக்கான காரணிகள். குறிப்பாக பூமியின் வெப்பமயமாதலுக்கான முழுக்காரணியும் மனித செயற்பாடுகளே. நவீன காலத்தில் மனித செயற்பாடுகளின் விளைவாக உலகம் ஹோலோசீன் யுகத்திலிருந்து வேறொரு காலகட்டத்திற்குள் நுழைந்துள்ளது. அது அந்ததுறாபோசீன் (Anthropocene) யுகம் என்ற கருத்தினை இரசாயனத்துறையில் நோபல் விருது பெற்ற போல் குருட்சென் 2000ஆம் ஆண்டு முன்வைத்திருக்கின்றார் என்பதைப் பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் இந்நூலில் குறிப்பிட்டு விவாதிக்கின்றார்.

'அந்ததுறாபோசீன்' என்பதற்கு நவமானிடயுகம் என்ற தமிழ்ப்பதத்தினையும் அவர் பரிந்துரைக்கின்றார். அந்தக் கோட்பாட்டினை மையப்படுத்தி எழுந்துள்ள கதையாடல்கள், விமர்சனங்கள், ஆதரவு-எதிர்ப்பு போன்றவற்றையும் தொட்டுச் செல்கின்றார். மனித உழைப்பும் இயற்கையும் செல்வத்தின் மூலங்கள். இவை இரண்டையும் மூலதனம் அந்நியப்படுத்துகின்றது. உற்பத்தி சக்திகளையும் இயற்கையையும் அது பண்டமயமாக்குகிறது. அதுவே மூலதனத்தின் இயங்குவிதியும் இலக்கும். தற்போதைய உலகில் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சமூற்பாதுகாப்பு, சமூக நீதிக்கான போராட்டங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் அவற்றின் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களையும் குறைகளையும் இனங்கண்டு அணுகுவதற்கும் உரையாடுவதற்குமான கோட்பாட்டு ரீதியான செல்நெறிகளின் சாத்தியப்பாடுகளை அக்கட்டுரைத்தொடர் திறக்கின்றது.

### ஓக்ரோபர் 1917: ஒரு மாபெரும் புரட்சியின் நினைவுகூரலும் விமர்சனமும்

ஓக்ரோபர் 1917: ஒரு மாபெரும் புரட்சியின் நினைவுகூரலும் விமர்சனமும் என்ற கட்டுரையும் மிக விரிவானது. 40 பக்கங்களிலான கட்டுரை. மூலதனமும் இயற்கையும் - மார்க்சிய செல்நெறிகள் பற்றிய கட்டுரைத் தொடர் 60 பக்கங்களிலானது. அதற்கு அடுத்த நீண்டு கட்டுரை இது. உலகின்

மாபெரும் யுகப்புரட்சியென சோசலிசவாதிகளாலும் முற்போக்காளர்களாலும் வரவேற்கப்பட்ட ரஸ்யப் புரட்சிவிமர்சன பூர்வமாக நினைவுகூரப்படுகின்றது. புரட்சிக்கான பின்னணி, லெனினின் வகிபாகம், அதன் வரலாற்று நிகழ்வுகள், புரட்சிக்கான தயார்ப்படுத்தல்கள், அதன் சிக்கல்கள், முரண்பாடுகள், லெலினின் இறுதிநாட்கள் ஆகியவை மீது பார்வைகள் செலுத்தப்பட்டுள்ளன.

வுளயசனைய ஆட்சியின் கொடுமைகள், சமூக-பொருளாதார ஒடுக்குமுறைகள், விவசாயிகள் மீதான நிலப்பிரபுத்துவச் சுரண்டல்கள், ரஸ்யப் பேரினவாதத்தால் பல்தேசிய இனங்கள் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகியமை என்பனவே ரஸ்யப் புரட்சிக்கான பின்னணிகள். உலக முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான மாற்று அரசியல்-சமூக-பொருளாதார மாதிரியாகத் தன்னை முன்னிறுத்திய ஒரு ஆட்சி அமைப்பு சோசலிசம். 1989 இறுதியில் பேர்லின் சுவரின் வீழ்ச்சி 1917இல் உதயமான சோசலிச நூற்றாண்டின் துன்பகரமான, மிகக்குறுகிய முடிவினைப் பறைசாற்றும் நிகழ்வாக மாறியது என எழுதுகின்றார்.

1917 - ஓக்ரோபர் புரட்சி நூறு ஆண்டுகளைக் கடந்துள்ள நிலையில் அதுகொண்டாடப்படுகின்றது, விமர்சிக்கப்படுகின்றது, தூற்றவும்படுகின்றது. அதில் லெனினுடைய வகிவாகம் இல்லாதுபோயிருந்தால் இத்தனையுமான கலவை அணுகுமுறையில் அந்தப்புரட்சி பேசப்பட்டிருக்காது என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. லெனின் எப்படிச் சிந்தித்தார், உத்திகளை வகுத்தார், பிரச்சாரங்களை முன்னெடுத்தார், கட்டுரைகள், நூல்களை எந்த உள்ளடக்கங்களடனும் நோக்கங்களடனும் எழுதினார், எப்படி, கட்சி முரண்பாடுகளைக் கியாண்டார், புரட்சிக்கு அணிதிரட்டினார் என்பதை விரிவாக முன்வைக்கின்றது அந்தக் கட்டுரை.

இன்னொரு வகையில் ஏகாதிபத்தியப் போர்களுக்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் எதிரான போக்கினை வரலாற்று ரீதியாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது. அத்தோடு சோசலிசத்தின் எழுச்சி - தோல்வி அல்லது அதன் பின்னடைவுகளையும் அதே ரீதியில் புரிந்துகொள்ள வழிகோலுகிறது ஓக்ரோபர் புரட்சியை நினைவுகூரும் கட்டுரை.

### 'கார்ல் மார்க்ஸ் 200'

மார்க்சினுடைய 200வது பிறந்தநாளை நினைவுகூரும் வகையில் 2018இல் நூலாசிரியர் எழுதியது 'முதலாளித்துவம் தொடரும்வரை மார்க்சியத்தின் பயன்பாடு தொடரும்' எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை. இது மற்றைய கட்டுரைகளிலிருந்து சற்று வேறுபடுவதோடு இத்தொகுப்பிலுள்ள மற்றொரு அற்புதமான கட்டுரை எனச் சொல்வேன். உள்ளடக்கத்திலும் சொல்முறையிலும். மார்க்சினுடைய வாழ்க்கை







முடக்கம் போன்றவற்றை எவ்வாறு கையாண்டன, அவற்றின் பலவீனங்கள், பலவீனங்களுக்குரிய மூலகாரணிகளும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலை நாற்பது ஆண்டுகால நவதாராளவாத உலகமயமாக்கலின் வரலாற்றுப்போக்குடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. நவதாராளவாதம் என்பது சுயபோட்டிச்சந்தையின் அம்சங்களான தனியுடமையாக்கல், சுதந்திரவர்து;தகம், மூலதனத்தின் தாராளமயமாக்கலுமாகும். சமூகப் பாதுகாப்பிற்கான அரசு செலவீட்டில் தொடர்ச்சியான வெட்டு, சுகாதார-கல்வி சேவைகளின் தனியுடமைப்பாக்கல் என்பன அவற்றின் விளைவுகள் என்றும் நிறுவுகின்றார்.

கொரோனாத் தடுப்பூசி வருவதற்கு முன்னர் எழுதிய கட்டுரை என்பதால், தடுப்பூசி அரசியல் தொடர்பான சிக்கல்கள் பேசப்படவில்லை. அதாவது செல்வந்த நாடுகள் பல தமது தேவைக்கும் அதிகமான தடுப்பூசிகளைக் கொள்வனவு செய்து பதுக்கியதால் நடுத்தர வருமான மற்றும் வறிய நாடுகளின் மக்களுக்கு தடுப்பூசிகள் வெகுகுறைவாகவே சென்றன. அல்லது சென்று சேராத நிலைகளும் உள்ளன. உலகளவில் நீதியற்ற பங்கீடு தலைதூக்கியிருந்தது. தடுப்பூசித் தயாரிப்பிற்கான மருத்துவ அறிவியல் வளங்களைக் கொண்டிருந்த நாடுகளுக்கான காப்புரிமை விலக்கு அளிக்கப்படாமையால் விவாதப் பொருளாகியிருந்தது.

### கட்டுரைகளின் கனதியும் பிரதிபலிப்பும்

இத்தொகுப்பிலுள்ள பல கட்டுரைகளை அவை வெளிவந்த காலங்களில் சமுத்திரன்.நெற் இணையத்தளத்திலும் பத்திரிகைகளிலும் வாசித்திருக்கின்றேன். இவற்றின் பேசுபொருட்களில் அமைந்த சமுத்திரனின் உரைகளையும் கேட்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக ஒக்ரோபர் புரட்சியின் நூற்றாண்டு நிறைவினையொட்டி அவர் ஒரு உரையினை ஒஸ்லோவில் 'அறிவோர் அரங்கத்தில்' ஆற்றியதாக நினைவிருக்கின்றது. அந்த உரையின் விரிந்த வடிவம் தான் இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள ஒக்ரோபர் புரட்சி பற்றிய கட்டுரை. அல்லது இந்தக் கட்டுரையின் சுருக்க வடிவம் தான் அந்த உரை என்றும் சொல்லலாம். தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக வாசிப்பதற்கும் எல்லாக் கட்டுரைகளையும் ஒரேநூலில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் வாசிப்பதற்குமிடையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதன் பரிமாணம் வேறுவகையிலானது. இதன் தொகுப்பு முறை அந்த அனுபவத்தினைத் தருகின்றது. ஒரு நாவலையோ, சிறுகதைத் தொகுப்பையோ வரலாற்றுப் புதினத்தையோ அல்லது வேறு இலக்கிய வடிவங்களை வாசிப்பது போன்றதல்ல கல்வியியல்-ஆய்வுக்கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய புத்தகத்தை வாசிப்பது. அது மிகவும் கிரகிப்புடனும், நுணுக்கமாகவும் ஆழமாகவும் வாசிக்கவேண்டியது. வாசிக்கும் போதே சில இடங்களில் பேசுபொருளின் தன்மையைப்

பொறுத்து மீள்வாசிப்பினையும் அது கோருகின்றது. அத்தகைய புத்தகங்கள் தான் சமுத்திரனுடையவை.

### வெளிப்பாடும் பயன்பாடும்

தமிழில் கல்வியியல் பின்புலத்தோடு ஆய்வுரீதியான கட்டுரைகளை எழுதுபவர்கள் வெகுகுறைவு. இந்த நூல்களின் பயன்பாடு மிகப்பெரியது. இக்கட்டுரைகள் கற்பித்தலைச் செய்கின்றன..அறிவூட்டும் தன்மை கொண்டவை. உரையாடல்களுக்கும் விவாதங்களுக்கும் வழிகோலும் தன்மையுடையவை. மீள்சிந்தனைக்குத் தூண்டுவன. விமர்சனப் பார்வைக்கு வலுச்சேர்ப்பன. இதிலுள்ள கட்டுரைகள் கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் வரலாற்று ரீதியாகவும் தகவல், தரவு, நோக்குநிலையிலும் விமர்சன அணுகுமுறையிலும் அவை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பலவேறு ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள், சர்வதேசக் கல்வியாளர்கள், ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகள், நூல்கள் இக்கட்டுரைகளில் விவாதிக்கப்படும் விவகாரங்களுக்கு மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகள், நூல்களினுடைய உள்ளடக்கம், அவை முன்வைத்த வாதங்கள், விமர்சனங்கள் சார்ந்த குறிப்புகள் வாசகர்களின் மேலதிக வாசிப்பிற்கும் தேலுக்கும் வழிகாட்டக்கூடியவை. இது சர்வதேச அரசியல் -பொருளாதாரம், சூழலியல் கற்கும் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்குக் குறிப்பாக இலங்கை - தமிழகம் போன்ற இடங்களில் மாணவர்களுக்கு அதிகம் பயனுடையது. உலகம் எப்படி இயங்குகின்றது, என்ன வகையான நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றது என்பதை ஆழமாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் அறியவும் கற்கவும் விரும்பும் அனைவருக்கும் பயனுடையது. குறிப்பாக சமூக, அரசியல், கலை, இலக்கியம் பண்பாடு சார்ந்து இயங்குபவர்களுக்கும் பயன்தரக்கூடியது.

இந்நூலின் கட்டுரைகளின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடாக நான் கருதுவது, நாடுகளுக்கிடையிலானதும் சர்வதேசிய ரீதியிலானதுமான அரசியல்-பொருளாதார-உற்பத்தி உறவுகள் ஒன்றோடொன்று எப்படி, எந்தெந்த அடுக்குகளில் தொடர்புபட்டிருக்கின்றன என்பதாகும். அவற்றைத் தகவல்-வரலாற்று-கோட்பாட்டு-நடைமுறை ரீதியாகப் புரிந்துகொள்ள இவை பெரிதும் உதவக்கூடியன. அத்தோடு மனித வாழ்வு, உழைப்பு, இயற்கை என்பவற்றைத் தனித்தனியாகவும், கூட்டாகவும் மூலதனமும் முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் உலகமயமாக்கலும் எத்தகைய பெரும் சிக்கல்களுக்குள் கொண்டு சென்றுள்ளன-சென்றுகொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஆழமாக விளங்கிக் கொள்ளவும் இந்நூல் பங்களிக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



நூல் அறிமுகம் | நிகழ் அய்க்கண்

## தோழர் எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மார்க்ஸியக் கலைச்சொற்கள் மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் ஐரோப்பிய சோசலிச - கம்யூனிச இயக்கத்தின் வரலாறு

கூடந்த இரண்டு வருடங்களைப் பார்த்தோமேயானால், தோழர் எஸ்.வி.ஆர் அவர்கள் தனது கடும் உழைப்பினால், 200 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மார்க்ஸியம் சார்ந்த பதிவுகளையெல்லாம் புதுப்பித்து நிகழ்காலத்து மார்க்ஸியர்களுக்கு புத்தகக்கொடையாக அளித்திருப்பது புரியும். அவரது அளப்பரிய ஆக்கங்களாக - புத்தப்பிக்கப்பட்ட அந்நியமாதல்; புதுப்பிக்கப்பட்டு வரவிருக்கிற கம்யூனிஸ்ட்கட்சி அறிக்கை; கம்யூனிஸ்ட்கட்சி அறிக்கை; இன்றைய முதலாளியம்; அனைத்துலக அளவிலும் இந்திய அளவிலும் இடதுசாரிகள் முன் இருக்கும் சவால்கள் ஆகியனவாகும். தற்போது, இந்தியாவில் வேறெந்த மொழியிலும் இல்லாத அளவுக்கு மார்க்ஸியக்கலைச்சொற்கள் (மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ்) என்கிற நூலினையும் தமிழுக்கு அளித்துள்ளார்.

தமிழின் முதல் முயற்சியாக வெளிவரும் இந்த நூலில் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் முக்கிய கருத்தாக்கங்கள், அவர்களுடைய முக்கியமான நூல்கள் குறிப்பாக தமிழில் இதுவரை மொழியாக்கம் செய்யப்படாமலோ அல்லது பெரிதும் அறியப்படாமலோ உள்ள அவர்களது இளமைக்கால, முதுமைக்கால படைப்புக்கள் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புரைகள், அவர்களிருவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த முக்கிய நண்பர்கள், அரசியல் பகைவர்கள், நிகழ்வுகள், அமைப்புக்கள் பற்றிய விவரங்கள் ஆகியன எளிதும் நடைவழியும் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த நூல் மார்க்ஸியக்கலைச்சொற்கள் அகராதிக்கும், மார்க்ஸியக்கலைக்களஞ்சியத்திற்கும் இடைப்பட்ட வடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸியத்தை அறிந்துகொள்ளவிரும்புவர்கள், அதை ஏற்கனவே ஓரளவு அறிந்தவர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் பயன்படுகின்ற நூல்து.

இந்நூலில் 186 உப தலைப்பிடப்பட்டு மிகுந்த செறிவுடனும், ஆழமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவையனைத்தையும் ஒரே வீச்சில் நூல் அறிமுகம் செய்வதென்பது இயலாதது மட்டுமல்ல, அதன் சாரம் குறையாமலும் எழுதவேண்டும் என்கிற காரணத்தினால், இந்நூலின் முதல் தலைப்பாயுள்ள "ஐரோப்பிய - சோசலிச - கம்யூனிச இயக்கத்தின் வரலாறு" பற்றி ஆசிரியர் கூறியுள்ள கருத்துக்களை மட்டும் முதலில் சுருக்கமாகக் கிட்டுத்துள்ளேன். அதன் பின்னர் மீதமுள்ளவைகளை கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நூல் அறிமுகம் செய்ய இருக்கிறேன்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் தொழில்துறை முதலாளியமும், நவீன பரட்டாளி வர்க்கமும் தோன்றியபோது, கூடவே பல்வேறு சோசலிச இயக்கங்களும் தோன்றின. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வின்ஸ்டான்லி என்பவரின் "தோண்டுபவர்கள்" (DIGGERS) என்ற இயக்கமும்; 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சுப்புரட்சியின் தொடர்ச்சியாக கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியை நடத்த முயன்ற கிராசஸ் பாபெஃப் என்பவரின் இயக்கமும் உருவாகின. எனினும் அவை அரசியல் - சமூகக்களத்தில் முதன்மை நீரோட்டங்களாக விளங்கவில்லை.

19 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பாட்டாளி வர்க்கம் குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் உரிமைப்பெறத்தொடங்கியது. பல்வேறு சோசலிசக்கட்சிகள் தோன்றின. 1789 ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் தொடங்கிய புரட்சியும் அதன்பிறகு அந்த நாட்டில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் பாட்டாளிவர்க்கம் புரட்சி பற்றிய, மார்க்ஸ் (மற்றும் எங்கெல்ஸின்) சிந்தனையில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

1789 ஆம் ஆண்டுப் பிரெஞ்சுப்புரட்சி தனிச்சிறப்புடைய "பூர்ஷ்வாக்கள் போராட்டம்" ஆகும். அப்புரட்சியில் ஈடுபட்ட "புரட்சிகர பூர்ஷ்வாக்கள்" என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யாரெனில் அரசு அலுவலர்கள், சுயதொழில் செய்துவந்த நடுத்தரவர்க்கங்கள் ஆகியோர்தான். இவர்களின் புரட்சிகர குறிக்கோள் முதலாளியத்தை விடுவிப்பதல்ல. மாறாக, குடிமக்களின் சமத்துவம், மனித வளர்ச்சி, அறியாமையையும் மூட நம்பிக்கையையும் ஒழித்தல், திறமையுள்ள





தமிழின் முதல் முயற்சியாக வெளிவரும் இந்த நூலில் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் முக்கிய கருத்தாக்கங்கள், அவர்களுடைய முக்கியமான நூல்கள் குறிப்பாக தமிழில் இதுவரை மொழியாக்கம் செய்யப்படாமலோ அல்லது பெரிதும் அறியப்படாமலோ உள்ள அவர்களது இளமைக்கால, முதுமைக்கால படைப்புக்கள் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புரைகள், அவர்களிருவருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த முக்கிய நண்பர்கள், அரசியல் பகைவர்கள், நிகழ்வுகள், அமைப்புக்கள் பற்றிய விவரங்கள் ஆகியன எளிய தமிழ் நடையில் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த நூல் மார்க்ஸியக்கலைச்சொற்கள் அகராதிக்கும், மார்க்ஸியக் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும் இடைப்பட்ட வடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸியத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புவர்கள், அதை ஏற்கனவே ஓரளவு அறிந்தவர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் பயன்படுகின்ற நூலிது.

அனைவருக்கும் வேலை என்பதாக இருந்தது. எனினும் 1789 ஆம் ஆண்டுக்கான பிரெஞ்சுப் புரட்சி பல் வேறு கட்டங்களினூடாகவும், மாற்றங்களினூடாகவும் ஒட்டுமொத்தமான முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு வழிகோலியது.

1780களின் இறுதியில் பிரெஞ்சுநாட்டின் பொருளாதார நிலைமை சீர்கெட்டதால், அங்கு புரட்சிகர கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. நீண்ட நாட்கள் கூடப்படாமலிருந்த அந்த நாட்டின் பொது அவை உடனடியாகக் கூட்டப்பட்டு, பொருளாதாரப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்படவேண்டும் என பரந்துபட்ட மக்களால் கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது.

பொதுமக்களின் நிர்பந்தத்திற்கிணங்க அன்றைய பிரெஞ்சு மன்னன் 14 ஆம் லூயி பொது அவையைக் கூட்டினான். முதன்மையாக பூர்ஷ்வாக்களும், வசதியடைந்த பிற சமூகத்தினரும் பொது அவையில் முதலிரண்டு படிநிலைப் பிரிவுகளுக்கு (மதகுருமார்கள்; அரசின் ஆலோசகர் - இராணுவத்தளபதி - உயரதிகாரிகள் - பிரபுக்கள்) எத்தனைப்பிரதிநிதிகள் இருந்தனரோ அதே எண்ணிக்கையில் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் தேர்ந்தெடுக்கும்படி மக்கள் செய்தனர்.

1789 மே-5 அன்று, பொது அவை கூடியது. மூன்றுவகையான படிநிலைப்பிரதிநிகளிடையே கருத்துமோதல்கள் ஏற்பட்டன. மூன்றாம் படிநிலைப்பிரதிநிதிகள் ஜூன் 17 அன்று, பொது அவையை தேசிய அவையாகவும்; தேசிய அவையை அரசியலமைப்பு அவையாகவும் மாற்றினர்.

மூன்றாம் படிநிலைப்பிரிவினரின் 'அத்துமீறல்களுக்கு' முடிவுகூட்ட 14 ஆம் லூயி தனது படைகளை பாரிஸ் நகரத்தில் குவிக்கத்தொடங்கினான். ஜூலை 13 இல் பாரிஸிலுள்ள உழைக்கும் மக்களோ ஆயுதங்கள் தாங்கி மன்னனின் படைகளை எதிர்கொள்ளத்தொடங்கினர். ஜூலை 14 ந்தேதி ஏழைத்தொழிலாளர்களாகிய கிளர்ச்சியாளர்கள் "பாஸ்டில்" சிறையத்தகர்த்தனர். அதுதான் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் துவக்கமாக அமைந்தது. அரசியலமைப்பு அவை முழு அதிகாரங்களையும்

எடுத்துக்கொண்டது. "கம்யூன்" என்றழைக்கப்படும் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் அப்போது அமைக்கப்பட்டன.

கிராமப்புற விவசாயிகள் திரெண்டெழுந்து நிலபிரபுத்துவ சுரண்டலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்படிக்கோரினர். பல நகரங்களிலிருந்து உள்ளாட்சி அமைப்புக்களிலும் (கம்யூன்கள்) அங்கிருந்த காவல் படையினரிடையே இருந்து பெரும்பணக்காரர்கள் நிலப்பிரபுத்துவச்சத்திகளுக்கு துணைபோயினர். ஆகஸ்ட் 11 அன்று, அரசியல் அவையானது நிலப்பிரபுக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவந்த சலுகைகளும், சிறப்புரிமைகளும் ரத்துசெய்யப்பட்டன. இனி உழவர்கள் பிரபுக்களுக்கு இலவசமாக வேலை செய்யவேண்டியதில்லை; கிராமங்களிலுள்ள புல்வெளிகள் அனைவருக்கும் சொந்தம்; மதத்தின் பெயரால்வரிகளோ, அபராதமோ வசூலிக்கக்கூடாது உள்ளிட்ட பல்வகைச்சட்டங்களை இயற்றியது.

1789 ஆகஸ்ட் 26 ஆம் தேதியன்று அரசியலமைப்பு அவையானது 'மனிதன் மற்றும் குடிமக்கள் உரிமைப்பிரகடனத்தை' வெளியிட்டது. சொத்துரிமை என்பது எல்லோருக்குமுரிய பிரிக்கமுடியாத உரிமை என்று அப்பிரகடனம் கூறிற்று.

1789-90 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏராளமான புரட்சிகர மன்றங்கள் தோன்றின. அவற்றில் செல்வாக்கு மிகுந்த மன்றங்களிலொன்றாகத் திகழ்ந்தது பாரிஸின் 'ஜெகோபின்' மன்றமாகும். (JACOBIN CLUB). இந்த மன்றத்தில் தொடக்கத்தில் முதன்மைப்பாத்திரம் வகித்தவர்கள் அரசியற் சட்டத்திட்டத்திற்குட்பட்ட முடியாட்சி முறையை ஆதரித்த 'மிராபோ பார்னவ்' 'லாஃபாயெத்' முதலியோராவர். பின்னர் அறிவொளிச் சிந்தனையாளர் ரூஸ்ஸோவை வழிகாட்டியாகக் கொண்டிருந்த மாக்ஸ்மில்லியென், ரோப்பஸ்பியரின் பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப்போக்கு அம்மன்றங்களில் மேம்போங்கிவரத்தொடங்கியது. அவரது எதிர்ப்பாளர்கள் அம்மன்றங்களிலிருந்து விலகி ஃபியான்கள் மன்றம் என்கிற அமைப்பை

காங்கிரஸ் சிறுவர்நிலை ஜனவரி 2024



உருவாக்கினர். 1790 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 'கோர்தெலியே' மன்றம் தோன்றியது.

நிலப்பிரபுக்களின் சிறப்பரிமைகள், சலுகைகள் ஆகியவற்றை ரத்துசெய்கின்ற சட்டத்திற்கு அரசன் முதலில் ஒப்புதல் வழங்கவில்லை. அதன் காரணமாக பாரிஸ் நகரத்தில் உழைக்கும் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்ததால் அரசன் அச்சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. முதலாளிய உறவுகளின் வளர்ச்சிக்கு உகந்த பல ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. கைவினைச் சங்கங்கள் ஒழிக்கப்பட்டவுடன், உள்நாட்டுச் சங்கவரித்தடைகள் நீக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்கத்திருச்சபையின் உடமைகளை கைப்பற்றப்பட்டன. அதேவேளை உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரான பல சட்டங்களும் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

1791ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியலமைப்புச்சட்டம், அரசியல் சட்டத்திற்குப் பட்ட முடியாட்சிமுறையை உறுதிசெய்தது. அரசாட்சி முறையை ஒழித்து குடியரசை உருவாக்கவேண்டும் என்று அமைதி வழியில் ஆர்பாட்டம் நடத்திய பாரிஸ் வெகுமக்கள் மீது துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தப்பட்டது.

அரசமைப்புச்சட்டத்தின்படி, சட்டமியற்றும் அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்குத்தான் உண்டு. அப்போது வசதிபடைத்த குடிமக்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையினர் ஃபியான்கள் ஆவர். ஃபியான்கள் அரசவையுடன் நெருக்கமானவர்களாக இருந்த வங்கி முதலாளிகள் போன்ற பெரும் பூர்ஷ்வாக்களின் பிரதிநிதிகள், ஜேகோபின்கள் பெரும் எண்ணிக்கை கொண்ட குழுவாக இருந்தனர். என்றாலும் புரட்சிகர பூர்ஷ்வா ஜனநாயகவாதிகள் சிறுபான்மையினராக இருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பெரிய நடுத்தர, வணிக மற்றும் தொழிற்சாலை பூர்ஷ்வாக்களின் பிரதிநிதிகளாவர். இவர்கள் "ஷிரேந்தினர்" என்றழைக்கப்பட்டனர். சட்டமன்ற அவையின் வலதுபுறம் ஃபியான்களும்; இடப்புறம் ஜேகோபியன் உட்கார்ந்திருந்தனர். அன்று முதல்தான் 'வலதுசாரி' இடதுசாரி என அரசியல் கட்சிகள் அழைக்கப்படும் வழக்கம் தொடங்கியது.

1791 ஆம் ஆண்டு முதல் ஐரோப்பிய முடியரசுகள் பிரெஞ்சுப்புரட்சியின் குரல்வலையை நகக்குவதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்துவந்தன. புரட்சிகர பிராணசக்திக்கும், அந்தப்பிற்போக்கு முடியரசுகளுக்கும் இடையே 1792 ல் லுண்ட போர்கள் 1794 ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்தன. இப்போர்கள் காரணமாக ஃபியான்கள், ஷிரேந்தினர், ஜேகோபியன்களுக்கிடையே கடுமையான மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அப்போது, நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளுக்கு அரசன் பகிரங்கமாக ஆதரவு தெரிவித்து வந்தான். வெகுமக்களின் கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. மாரா, தாந்தோன், ரோட்டஸ்பியர்

ஆகியோர் தலைமையில் ஒரு புரட்சிக்குழு அமைக்கப்பட்டது. புரட்சிகரமான உள்ளடக்கம் பெற்ற கம்யூனும், சட்டமன்றமும் சேர்ந்து தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள், குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் ஆகியோரடங்கிய அரசாங்க அமைப்பாக மாறியது.

1792-ஆகஸ்ட் 10ந்தேதி வெடித்த புரட்சியின்போது அரசு மாளிகை கைப்பற்றப்பட்டது. அரசன் பதவி துறக்கவேண்டும் எனும் ஆணையைப்பிறப்பிக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகியது. சட்டமன்றம் தற்காலிக நிர்வாகக்குழு அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு ஷிரேந்தினர் தலைமை தாங்கினர். தேசிய அவைக்கு தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, செப்டம்பர் 21 அன்று தேசிய அவை பிரெஞ்சு நாட்டை குடியரசாக அறிவித்தது.

தேசிய அவையில் இருந்த புரட்சிகரப்பிரிவினருக்கு தலைமை தாங்கியவர்கள் ழாக்கூ, தியோபில், ழாக் வார்டே ஆவர். இவர்கள் பாரிஸ் கம்யூனையும் (நகராட்சிமன்றம்) கோர்தெலியே மன்றத்தையும் மையமாகக்கொண்டு இயங்கியவர்கள். பாரிஸ் நகரத்தின் மிக வறிய மக்களுக்கு ஆதரவாகக் குரல்கொடுத்து வந்ததினால் இவர்கள் சீற்றம் கொண்டவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

இலாப வேட்டைக்காரர்களை வெளிப்படையாக ஆதரித்து வந்த ஷிரேந்தினருக்கும்; ஜேகோபியன்களில் மிகவும் புரட்சிகரமானவர்களாக இருந்த மலைவாசிகளுக்குமிடையே கடுமையான போராட்டம் நடந்தது. இதன்காரணமாக மே-31-ஐ 2 வரை மக்கள் கிளர்ச்சிகளுக்கு மலைவாசிகளும், சீற்றமடைந்தோரும் தலைமை தாங்கி, ஷிரேந்தினத்தலைவர்கள் பலரைக் கைதுசெய்தனர்.

ஷிரேந்தினரின் வீழ்ச்சிக்குப்பிறகு ஜேகோபின் மலைவாசிகளின் அதிகாரம் நிறுவப்பட்டது. 1793 ஜூலை 24-ந்தேதி எந்த ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டிலும் அதுவரை உருவாக்கப்பட்டிராத ஜனநாயகத்தன்மைவாய்ந்த அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அது, பொதுநன்மைதான் சமுதாயத்தின் குறிக்கோள்; 21 வயதுடைய அனைத்து ஆண்களுக்கும் வாக்குரிமை; ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தனிச்சொத்துரிமை; பேச்சு- எழுத்து - கருத்து - வழிபாடு - வேலைச்சகத்திரம் அளிக்கப்பட்டன. 1793 ஜூலை 17-ல் நிலப்பிரபுத்துவ சிறப்பரிமைகள் முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டன. விவசாயிகள் நிலத்தின் உடைமையாளர்களாயினர். நுகர்வுப்பொருட்களின் விலைக்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதற்கு எதிராக முடியாட்சியின் ஆதரவாளர்களும், பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் முதன்மையான பிரிவினரும் ஆத்திரங்கொண்டு எதிர்புரட்சி நடவடிக்கையில் இறங்கினர்.

நுகர்வுப்பொருட்கள் விலைக்கு உச்சவரம்பிட்டதை கண்டித்த சீற்றமடைந்தோர், மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது பயங்கரவாதம்

காங்கிரஸ் சிறுநிலை ஜனவரி 2024



கட்டவிழ்த்து விடப்படவே ஜேகோபியன்களின் சமூக அடித்தளம் சருங்கிவந்தது. இதனை நல்வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொண்ட பிற்போக்கு பூர்ஷ்வாக்கள் எதிர்புரட்சியை நடத்தினர். பிரெஞ்சுக்குடியரசை நசுக்குவதற்கு முயற்சி செய்த ஐரோப்பிய முடியரசுகளின் படைகளைத்தோற்கடிப்பதில் முக்கியப்பங்காற்றிய இராணுவத்தளபதியான நெப்போலியன் போனபார்ட் இச்சந்தர்ப்பத்தினைப்பயன்படுத்தி தன்னை பிரெஞ்சு நாட்டின் முடிசூடா மன்னனாக அறிவித்துக்கொண்டான்.

### தொடக்ககால சோசலிச கம்யூனிச இயக்கங்கள்.

சோசலிசச்சிந்தனைகளின் வளர்ச்சிக்கு இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் முக்கிய பங்களிப்பு செய்தன என்றாலும், சோசலிசம் என்பது ஒரு கற்பனாவாத இலட்சியம் என்பதிலிருந்து ஒரு அரசியல் இயக்கமாக மாற்றப்பட்டது பிரான்சில்தான். 19 ஆம் நூற்றாண்டு பிரெஞ்சு சோசலிசத்திற்கான மூலவேர், 1789-ல் நடந்த பிரெஞ்சுப்புரட்சியின் இலட்சியங்களான சுதந்திரம் - சமத்துவம்- சகோதரத்துவம் அவற்றைப் பிரகடனப்படுத்திய பூர்ஷ்வா வர்க்கமும், நவீன தொழில் வளர்ச்சியும் அந்த இலட்சியங்களுக்கு குழிபறித்துக்கொண்டிருந்தது என்கிற விழிப்புணர்வும்தான்.

தனிச்சொத்துடமையும் அரசியல் சமத்துவமும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தா என்பது பிரெஞ்சுப்புரட்சி நடந்த காலத்திலேயே விவாதிக்கப்பட்டது. கற்பனாவாத அறவியல் சிந்தனையாளரான அப்பே மர்ப்லீ கூறும்போது, தனிச்சொத்துடைமையும் சமத்துவமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவையென்றும், மனிதகுலத்தில் தார்மீகப்புத்துயிர்ப்பை உருவாக்கக்கூடிய குடும்பம், அறிவார்ந்த சமூக, அரசியல் நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமானால் தனிச்சொத்தை ஒழித்தாக வேண்டும் என்றார். இதனை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர முதலில் முயன்றவர் 'கிரேச்சல் பாஃபெப்' என்ற புரட்சியாளர்தான். அவர்தான் முதலாளியம் அல்லாத புதிய சமூக அமைப்பொன்றினை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட முதல் கம்யூனிச இயக்கத்தை நிறுவியவர்.

பாரிஸ் நகரத்தில் பத்திரிக்கையாளராக இருந்த இவர், பிரெஞ்சுப்புரட்சியில் முக்கிய பாத்திரம் வகித்த ரோபஸ்பியர், ஜெர்பெர்ட் ஆகியோரின் முன்னாள் ஆதரவாளர்களை அணிதிரட்டினார். அதுமட்டுமல்லாது பிரெஞ்சு இராணுவவீரர்கள், கைவினைஞர்கள், இடதுசாரிகள் ஆகியோரடங்கிய குழு ஒன்றையும் நிறுவினார். 1795-96 களில் அன்றாட உணவுப்பொருட்களுக்கு கடுமையான தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு மக்கள் வறுமையில் வாடினர். இக்குழுவானது சமத்துவர்களின் சதித்திட்டம் என்றழைக்கப்பட்ட இயக்கத்தைத்தொடங்கி

அரசு அதிகாரத்தை கைப்பற்றமுயன்றபோது குழுவிலிருந்த ஒருவராலேயே அரசுக்கு காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு அனைவரும் கைதுசெய்யப்பட்டனர். விசாரணையின் முடிவில் பாஃபெவுக்கும் இன்னொருவருக்கும் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட, பாஃபெப் குத்துவாளால் தன்னைத்தானே குத்திக்கொண்டு தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

அதன்பிறகு, 1848 ஆண்டுவரை பிரான்சில் இருந்த முக்கிய முதலாளிய எதிர்ப்பு அல்லது சோசலிச இயக்கங்களை உருவாக்கியவர்கள், மார்க்ஸால் 'விமர்சனப்பகுப்பாய்வு கற்பனாவாத சோசலிஸ்டுகள்' எனக்கருதப்பட்ட 'சேன் ஸிமோன்', சார்லஸ் ஃபூரியே ஆகியோரும் லூயி பிலான், ஓகஸ்ட் பிளாங்கி, பியெர் ஜோசப் புருதோன் ஆகியோருமாவர்.

18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பாபெஃபிஸ்டுகள் பிரெஞ்சுப்புரட்சி இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர். இவர்கள் சோசலிசத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத குடியரசுவாதிகளிடமிருந்து மேன்மேலும் விலகிச்சென்று, பாட்டாளிவர்க்க கம்யூனிஸ்ட் குழுக்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர்.

1830 ஆண்டு ஜூலைமீயில் பாரிஸ் நகர பாட்டாளிகள் முதன்மைப்பாத்திரம் வகித்த புரட்சியின் காரணமாக முடியாட்சி தூக்கியெறியப்பட்டது. முடிமன்னன் அரசியல் சட்டத்தின் வரம்புக்குட்படுத்தப்பட்டான். சோசலிச, கம்யூனிசக்கருத்துக்கள் செல்வாக்கு பெறத் தொடங்கின. பிரெஞ்சுப்புரட்சியின் ஆரம்பகால இலட்சியங்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டன.

1848 ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பாவின், பல பகுதிகளில் புரட்சிகள் வெடிப்பதற்கு முந்தைய பத்தாண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவை தொழில்வளர்ச்சி துரிதமாக நடந்துவந்த, பஞ்சமும் பட்டினியும் பரவலாகவும், ஐரோப்பாவில் சில பகுதிகளில் அரசியல் கொந்தளிப்புக்களும் ஏற்பட்டு வந்த ஆண்டுகளாக இருந்தன. அவை ஏழமைக்கள் மிகவும் துன்புற்றுவந்த, சோசலிச, கம்யூனிசக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டுவந்த காலமுமாகும்.

1840 களில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புக்களுக்கான முதல் காரணம் தொழில்நுட்பத்தையும் பொருளுற்பத்தி அளவையும் துரிதமாக மாற்றிய தொழில்புரட்சி, வெகுமக்களுக்கு பெரும் நன்மைகளைத்தரும் என்கிற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் யதார்த்தத்தில் மக்களின் வாழ்வு வறுமைக்கும் துன்பத்திற்குள்ளும் இழுத்துச்சென்றது. ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகவும், தொழிலுற்பத்தி உடமையாளர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகவும் ஆகியதைக் காண முடிந்தது. இரண்டாவது காரணம், ஐரோப்பாவில் வளர்ந்துவந்த தேசிய உணர்வாகும். ரஷிய, ஆஸ்திரியப்பேரரசுகளின் அதிகக்கத்திற்குட்பட்ட மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பிய தேசிய இனங்களின் தேசிய விடுதலை வேட்கை வளர்ந்துவந்தது.



சேன் - ஸிமோனிய கருத்துக்களின் தாக்கம் பெற்ற குடியரசுவாதிகள், உற்பத்திச்சாதனங்களைத் தொழிலாளர் உடைமையாக்குவதற்கான வழிமுறை, பல்வேறு வகை உற்பத்தியாளர்களின் கூட்டுறவுச்சங்கங்களை நிறுவுவதுதான் எனக்கருதினார். தொழிலாளிகளின் ஆயுதமேந்திய போராட்டத்திற்குத் திட்டமிட்ட 'லூயி பிளாங்கி' கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார். அதன் பிறகும் மிகத்தெளிவான தொழிலாளி வர்க்க, கம்யூனிசத்தன்மை கொண்டிருந்த 'சமத்துவ தொழிலாளர் நலச்சங்கம்' போன்ற இரகசிய சங்கங்கள் தொடர்ந்து செயல்பட்டுவந்தன. 1840 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு நாட்டின் பொது அவைக்கான தேர்தல் பிரச்சாரம் தொடங்கிய பிறகுதான் அச்சங்கங்கள் முன்னணிப்பாத்திரம் வகித்தன.

ஓகஸ்ட் பிளாங்கி 1830 லிருந்து இறக்கும்வரை பிரான்சில் நடந்த ஒவ்வொரு புரட்சியிலும் பங்கேற்றவராவார். இவரது எழுத்துக்களில் பாபெஃப், ப்யூனோரொட்டி ஆகியோரின் கருத்துக்களின் தாக்கம் இருக்கின்றது. மேற்சொன்ன இரு புரட்சியாளர்களையும்போலவே, முதலாளிய சமூகத்திலுள்ள தீமைகளைக்களைவதற்கு உழைக்கும்மக்களிடையே உள்ள அறியாமையைப் போக்கவேண்டும்; திருச்சபை, அரசு போன்ற நிறுவனங்களை ஒழித்துக்கட்டவேண்டும் என்றும்கூறினார். பாபெஃபைப்போலவே இவரும் சிறிய, இரகசியக்குழுக்களைக்கொண்டு ஆட்சியைக்கைப்பற்றமுடியும் என நம்பினார்.

பாபெஃபின் கருத்துக்களுடன் கிறிஸ்தவக்கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்ட புரட்சியாளர்தான் வில்லேஹம் வெயிட்லிங். பிரெஞ்சுபுரட்சியாளர்களுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டவர், பிரான்சில் இயங்கிவந்த 'நீதியாளர் கழகத்தில்' 1837 ல் சேர்ந்து, 1839இல் பிளாங்கிஸ்டுகள் அரசுக்கு எதிராக நடத்திய புரட்சியில் பங்கேற்றார்.

கற்பனாவாத எத்தியென் காபெ சோசலிச சமுதாய அமைப்பு புற்றிய தனது திட்டங்களை ஐகேரியாவுக்குப்பயணம் என்னும் நாவல் வடிவத்தில் எடுத்துரைத்தார். அமைதிவழியில் கம்யூனிசத்தை அடையும் திட்டத்தை காபெ பரப்பிவந்தார். 1843 ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்தில் பாரிஸ் நகரத்திற்கு வந்துசேர்ந்த மார்க்ஸ், தொழிலாளர்கள் பலர் கம்யூனிஸ்ட்களாக இருப்பதைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அதேபோல எங்கெல்ஸ், இங்கிலாந்தில் சாசன இயக்கத்தில் ஒரு புரட்சிகர இயக்கம் இருப்பதாகக்கருதினார். அன்று, ஐரோப்பாவின் முக்கிய மையங்களில் தொழிலாளி வர்க்க ஜனநாயகவாதிகள் கம்யூனிஸ்டுகளாக இருந்ததாக மார்க்ஸும், எங்கெல்ஸும் கருதினர்.

'ல ரீஃபார்ம்' என்ற பத்திரிகையோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்த சோசலிச ஜனநாயகவாதிகளோ

கம்யூனிஸத்தைமுழுமையாகஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் கம்யூனிஸ்டுகளை நன்பர்களாகவேக் கருதினர். அரசு உதவிபெறும் தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதன் மூலம் தொழில்களைப் படிப்படியாக கூட்டுமையாக்குதல் என்னும் லூயி பிளாங்கின் திட்டத்தை சோசலிச ஜனநாயக வாதிகள் சமூகத்தின் அனைத்து நோய்க்குமான தீர்வாக்ககருதினர்.கூட்டுறவுச்சங்க சோசலிசத்தை பிரச்சாரம் செய்துவந்த நடுத்தரவர்க்கப் புரட்சியாளரான அலெக்ஸாந்தர் லெத்ரு-ரோலன் போன்றவர்கள் 'தாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்தாம் என்பதை அறியாமலேயே கம்யூனிஸ்டுகளாக உள்ளனர்' என மார்க்ஸ் ஒருமுறை கூறினார்.

புருதோன், தன்னை சோசலிஸ்ட் என்றோ கம்யூனிஸ்ட் என்றோ கூறிக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் முதலாளியத்திற்கெதிரான இடதுசாரிகளிலொருவராக இருந்தார். பெருமுதலாளியச் சொத்துடமையைக் குட்டி பூர்ஷ்வா கண்ணோட்டத்திலிருந்து விமர்சித்த அதேவேளை, தனியாரின் சிறு சொத்துடமைகள் என்றென்றும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று கூறினார். தொழிலாளர்கள் சொந்த உற்பத்திச் சாதனங்களை வாங்கிச்சேகரித்துக்கைவினைஞர்கள் ஆவதற்கு இலவச கடன்வழங்கும் மக்கள் வங்கிகள் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்றும் கூறினார்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் மிக முக்கியமான தொழிலாளர் இயக்கம் 'சாசனவாத' இயக்கமாகும். 1836 இல் இங்கிலாந்தில் நிறுவப்பட்ட இலண்டன் தொழிலாளர் சங்கம் தேர்தல் சீதிருத்தங்கள் குறித்த கோரிக்கைகள் அடங்கிய செயல்திட்டமொன்றை 1837 இல் வெளியிட்டு அந்த செயல்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான இயக்கத்தைத் தொடங்கியது. அக்கோரிக்கைப் பட்டியல் 'மக்கள் சாசனமாகவும், அந்த இயக்கத்தைச்சார்ந்தவர்கள் சாசனவாதிகள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். 1840 இல் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய சாசன சங்கம் ஒரு தொழிலாளிவர்க்க அமைப்புக்குரிய அம்சங்களைப் பெறலாயிற்று. அந்தச்சங்கம் பல்வேறு, சமூகப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளுக்கான கோரிக்கைகள் அடங்கிய புதியதொரு சாசனத்தினை உருவாக்கியது.

ஐரோப்பாவில் முதன்முதலாக தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்ட இங்கிலாந்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களும் புதிய தொழில் உற்பத்தி முறைகளும் ஜெர்மனியிலும் வேகமாகப்பரவி வந்ததால், ஜெர்மனியின் கைவினைஞர்களின் வாழ்வாதாரங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. 1834 இல் ஃப்ராங்க்பர்ட் நகரில் அவர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சி தோல்வியடைந்த பிறகு, அங்கிருந்து பாரிஸுக்கு தப்பியோடிய ஜெர்மன் கைவினைஞர்கள் 1834இல் 'தடை செய்யப்பட்டவர்களின் கழகம்' என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்தனர். அந்த அமைப்பில் ஏற்பட்ட பிளவுகளின் காரணமாக உருவானதுதான்

காங்கிரஸ் சிறுவரின் 2024 ஜனவரி 2024



'நீதியாளர் கழகம்'. பிளாங்கியிஸ்டுகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருந்த அக்கழகத்தின் தலைவர்கள், 1839-41 இல் நடந்த பிளாங்கியிசுக் கிளர்ச்சி தோல்வியடைந்தவுடன், பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தால் நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்த ஜெர்மன் புரட்சியாளர்களுடன் சேர்ந்து 'நீதியாளர் கழகத்தை' லண்டனிலிருந்து செயல்பட வைத்தனர்.

மாநகரமில் தன் தந்தைக்குச்சொந்தமான நூற்பாலையில் வேலைபார்த்துவந்த காலத்திலிருந்தே எங்கெல்ஸ் நீதியாளர் கழகத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். 1859 இல் மார்க்ஸ், இலண்டனில் நிரந்தரமாகக் கட்டியேறியபிறகு, அவரும் சாசனவாத இயக்கத்திலிருந்து முற்போக்குச்சக்திகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பல பொதுப்பிரச்சினைகளில் அவர்களோடு இணைந்து செயல்பட்டார்.

1847 ஜூனில் மார்க்ஸும், எங்கெல்ஸும் சாசனவாத இதழில் எழுதிவந்தனர். 1847 ஜூனில் எங்கெல்ஸும் நவம்பரில் மார்க்ஸும், 'நீதியாளர் கழகத்தில்' சேர்ந்தனர். அதன்பிறகு அக்கழகமானது 'கம்யூனிஸ்ட் கழகம்' என பெயர்மாற்றம் பெற்றது. 1848-49 ஆம் ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளில் புரட்சிகர நிலை உருவாகி, பாட்டாளிவர்க்கம் அரசியல் போராட்டக்களத்தில் நுழைந்துகொண்டிருந்த தருணத்தில்தான் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் வேண்டுகோளின் பெயரில் 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை' எழுதப்பட்டது. மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் ஒரு சோசலிசப் புரட்சியோ, பாட்டாளிவர்க்கப்புரட்சியோ உடனடியாக வரபோவதாகக் கருதி அதனை எழுதவில்லை. அவர்கள் காலத்தில் இருந்த முதலாளியம் நாம் இன்று காணும் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளியம் அல்ல. முதலாளியத்தின் உள்ளுறையாற்றல்களைப்பற்றியே அவர்கள் எழுதினர். 1848ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிகளும் தோல்விகளும், அந்த ஆண்டில் நடந்த புரட்சியைவிட மேலான, நீண்டகால வளர்ச்சிக்கு 'இடைவிடாத புரட்சிக்கு' இட்டுச்செல்லும்; பூர்ஷ்வா குடியரசையும் கடந்த பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சிக்கு, சோசலிசத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் என்று மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் நம்பினர்.

ஆசிரியர் : எஸ்.வி.ராஜதுரை

வெளியீடு : என்.சி.பி.எச், 41-பி, சிட்கோ தொழிற்பேட்டை, அம்பத்தூர், சென்னை-50.

முதற்பதிப்பு: செப்டம்பர் 2023.

பக்கங்கள்: 720, விலை: ரூ 1000

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை | இறைமொழி

## சிகப்பாகிப் போனேன்

புந்தளிர் பருவந்தொட்டு நட்பாகி  
பகிர்ந்துண்டு பறவையானோம்  
ஓத்த நிலைப்பாட்டில் நினைவுகள்  
உடல் தாண்டி வேற்றுமைக்கிடயில்லை!

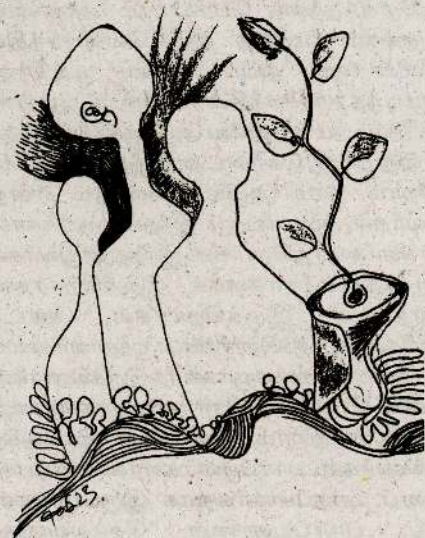
சாதிவெறி நாச சதிவேலை  
மேலாண்டை நண்பனையும் கவ்வியதில்  
ஆணவத்தின் சிறையிலவன் மனச்சீக்காளியானான்  
சிதறி ஓடியதில் பெற்றதையும் பெற்றவரையும் தொலைத்தோம்!

குடித்த பாலின் மிச்சம் எச்சிலில் வழிய  
மூச்சு நின்ற பச்சிளங் குழந்தை  
நிறைமாத காப்பினியின் வயிறறிலும்  
தரையிலுமாய் பாதிப்பினை சலமாய்!

பாரையிடுக்கில் பதூங்கி உலர்வாய் உதடு  
உதற வழிந்தது குருதி கணுக்கால் ரோக்கி  
இயற்கைக்கு மாறாய் இரண்டாவதாக இம்மாதத்தில்  
பயத்தில் என் சினைமுட்டையும்!

நடுங்கி மெல்லத் திரும்புகையில்  
நண்பனும் சகாவும் என்னை ரோக்கி  
அரண்டடித்து ஓடிச் சோகையில்  
சாதிவெறி வன்முத்தி காமத்தின் உச்சத்தில்..

இப்போது முழுவதும் சிவப்பாகி நின்றேன்  
நகங்கிய தலையுடன்  
நண்பனும் சகாவும்  
என் காலடியில் கிடந்தனர்!





## பள்ளியில இன்னுமொருதரம் படிக்கணுமா?

வழக்கமாக படு சீரியசாக எழுதும் தோழர் அ.மார்க்ஸ் அவர்கள் ஒருமுறை பள்ளிக் கல்வி எப்படிப் பிள்ளைகளுக்கு தண்டனையாக அமைகிறது என்பதை விளக்குவதற்காக மேற்காணும் சந்திரபாபுவின் பாடலாக பொதுவாக அறியப்படும் பட்டுக்கோட்டையாரின் பாடல் வரியினை மேற்கோள் காட்டியிருப்பார் அந்தப் பாடல் குறித்து கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

ஒரு காதலன் தனது காதலியிடம் அவளது காதலுக்காக என்ன தண்டனைகளை வேண்டுமானாலும் அனுபவிக்கத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறுவதுபோல நகர்கிறது அந்தப் பாடல் சொல்கிறான்.

“பள்ளியில இன்னுமொருதரம் படிக்கணுமா  
இல்லே பைத்தியம்போல் பாடி ஆடி நடிக்கணுமா  
துள்ளிவரும் காவேரியில் குதிக்கணுமா  
சொல்லு, சோறு தண்ணி வேறு ஏதுமில்லாம  
கெடக்கணுமா”

பைத்தியம் கணக்காக தெருவில் பாடி ஆடித் திரிவது, வெள்ளக் காவேரியில் குதித்து தற்கொலை செய்து கொள்வது, ஏதும் உண்ணாமல் பட்டினியாகக் கிடப்பது என்ற இவை அனைத்தையும், ஒத்தது ‘பள்ளியில் படிப்பது’ என்கிறார் பட்டுக்கோட்டையார்.

இவை ஒத்து இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் ஆசைப்படுகிறார்கள். இப்படி ஆசைப்படுபவர்கள் இன்று அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதனால் இப்படியான கல்விக்கான திட்டங்களை வடிவமைத்து அவற்றை சட்டத்தின் மூலம் நம் மீது திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள்

குறிப்பாக, தந்தை பெரியாரும் அண்ணல் அம்பேத்கரும் நமக்குத் தந்த வெளிச்சத்தில் இவர்களின் சூதை நம்மால் உணர முடிகிறது. உணர முடிந்த காரணத்தினால் அதன் ஆபத்தை உணர்கிறோம். நம் சந்ததியை அழித்துவிடும் இந்தக் கல்வி என்று புரிந்து கொண்டதால் இது வேண்டாம் என்கிறோம். நாம் அழிய வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள் அனைவரும் இந்தக் கல்விக்கான தூதுவர்களாக மாறுகிறார்கள். இந்தத் தூதுவர்கள் ஒன்றிய அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆளுநர்களாக இருக்கிறார்கள், ஊடக வியாபாரிகளாக இருக்கிறார்கள், எழுத்தாளர்களாக, கல்விமான்களாக, கலைஞர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் நம்மவர்களாகவும் இருப்பதுதான் துயரம். இவர்களை இயக்குகிற சக்திமிக்கவர்கள் பார்ப்பனர்களாக, குறிப்பாக சித்பவனப் பார்ப்பனர்களாக இருப்பார்கள். அல்லது, பார்ப்பனர்கள் சொல்வதைக்



கேட்பவர்களாக, அண்டிப் பிழைப்பவர்களாக இருப்பார்கள். இந்தப் பார்ப்பனர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று அன்றைய இந்தியத் தலைமை ஆளுநராக இருந்த திரு ரிச்சர்ட் டெம்பிள் அவர்கள் 1879 ஆம் ஆண்டு எழுதிய, 08.07.1962 இல் இந்துஸ்தான் டைம்சில் வெளிவந்த கடிதத்தின் கீழ்க்கண்ட பகுதியை தனது “மகாத்மா ஜோதிராப் புலே - இந்தியப் புரட்சியின் தந்தை” என்ற நூலின் 31வது பக்கத்தில் தனஞ்செய் கீர் தருகிறார்.

“இந்நாட்டில் மீண்டும் அரியணை ஏறும்வரை அவர்கள் மனநிறைவே அடைய மாட்டார்கள். மேற்கிந்தியப் பகுதி பார்ப்பனர்களின் தேசிய அரசியல் லட்சியங்களைப் போலத்தொடர்ச்சியான, நீடித்த தொலைநோக்கு கொண்ட ஒன்றை நான் இதுவரை அறியவே இல்லை”

எவ்வளவு அப்பட்டமான, சரியான படப்பிடிப்பு. இதெல்லாம் சரி, இதற்கும் அவர்கள் இப்படியான ஒரு கல்வித் திட்டத்தை நம்மீது திணிக்க முயற்சிப்பதற்கும் என்ன தேவை இருக்கிறது என்ற கேள்வி இந்தப் புள்ளியில் எழுவது இயற்கை. அவர்கள் அரியணை ஏறிவிட்டார்களே, அதிகாரம் அவர்கள் கைக்குள் அடைக்கலமாகி விட்டதே. பிறகெதற்கு அவர்கள் இது விஷயத்தில் இத்தனை மெனக்கெட வேண்டும்? அவர்கள் பெற்றுள்ள இந்த அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறார்கள், அவ்வளவுதான். இந்த அரியணையும் அதிகாரமும் அவர்களிடமே இருக்க வேண்டுமெனில் வெகு மக்கள் இன்னும் பேரதிகமாய் பின்னோக்கி



“இந்நாட்டில் மீண்டும் அரியணை ஏறும்வரை அவர்கள் மனநிறைவே அடைய மாட்டார்கள். மேற்கூறிய பகுதி பார்ப்பனர்களின் தேசிய அரிசியல் லட்சியங்களைப் போலத் தொடர்ச்சியான, நீடித்த தொலைநோக்கு கொண்ட ஒன்றை நான் இதுவரை அறியவே இல்லை”

நகர் வேண்டும் என்பதை அவர்கள் மிகச் சரியாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆங்கிலேயர்கள் கொடுத்துள்ள இப்போதுள்ள இந்த அளவிற்கான கல்வியே அவர்களது அரியணைக்கு ஆபத்தானது என்பதையும் அவர்கள் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நம்மைப் பின்னோக்கித் தள்ளக் கூடிய ஒரு கல்வித் திட்டத்தை நம் மீது திணிக்க எத்தனிக்கிறார்கள் இப்போது இன்னொரு அய்யமும் இயல்பாகவே நம்முள் எழும். கல்வி மனிதனை முன்னோக்கித் தள்ளும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அது மனிதனைப் பின்னிழுக்கும் என்பதை எப்படி ஏற்பது?

இரண்டு வகையான கல்வியா? ஆமாம், இரண்டு வகைக் கல்விதான். மனிதனை சிந்திக்க வைத்து, கிடைத்த சிந்தனையின் மூலம் கேள்வி கேட்கச் செய்து தனது சமூகத்தை அடுத்தக் கட்டத்திற்கு எடுத்துப் போகும் பலத்தை அவனுக்குக் கொடுப்பது ஒரு வகைக் கல்வி. மனிதனை சிந்திக்க விடாமல் செய்து, அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அவனை கேள்வி கேட்க விடாமல் தடுத்து, எல்லாம் ‘அதன்படி’தான் நடந்தது, ‘அதன்படி’தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இனியும் ‘அதன்படி’தான் நடக்கும் என்று அவனை நம்பச் செய்து,

அவனைத் தேங்கச் செய்து, பையப் பைய பின்னோக்கி இழுத்துப் போகிற கல்வித் திட்டம். இன்னொன்று தன் ஆளுகைக்குட்பட்ட மனிதன் முன்னேறினால் இவர்களுக்கென்ன? ரொம்பப் பெரிதான தரவுகள் எல்லாம் இதற்குத் தேவை இல்லை. இதை விளக்க இரண்டே இரண்டு வரலாற்று சம்பவங்கள் போதும். ஒன்று இந்தியாவில், மற்றொன்று பிரேசில். தனஞ்செய் கிரின் “மகாத்மா ஜோதிராவ் புலே” என்ற நூலில் 32 மற்றும் 33 ஆம் பக்கங்களில் உள்ள ஒரு சம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.

சிறுவனுக்கும் இளையவனுக்கும் இடைப்பட்ட பருவத்தில் அப்போது புலே பார்ப்பன நண்பர்களிடத்து வெறுப்பற்றவராகவும் அன்பு கொண்டவராகவும் இருக்கிறார். சில பார்ப்பன நண்பர்களும் இவருக்கு உண்டு. அப்படியான ஒரு நண்பருக்கு திருமணம். இவருக்கும் அழைப்பு வருகிறது. போகிறார். திருமண ஊர்வலத்தில் இவரைத் தவிர அனைவரும் பார்ப்பனர்கள். ஒரு கட்டத்தில் இவரை ஒரு பார்ப்பனர் அடையாளம் கண்டுகொள்கிறார். அவருக்கு கோவம் வருகிறது. அவர் முகமெல்லாம் சிவக்க புலேவைப் பார்த்து, எலேய், சூத்திரனே, இந்த ஊர்வலத்திலே எங்களோடு சமமாய் வருவதற்கு என்ன தைரியம் உனக்கு? சாதி மரபுகளை மீறிவிட்டாய். எங்களை

அவமானப்படுத்தி விட்டாய். உனக்கெல்லாம் வெட்கமே இல்லையா? ஓடிவிடு என்று விரட்டுகிறார். அவமானத்தில் கிழிந்துபோன புலே வீட்டிற்கு வந்து தன் தந்தையிடம் நடந்தவற்றைக் கூறுகிறார். புலேவை விரட்டிய அந்தப் பார்ப்பனர் மிகவும் இரக்கம் உள்ளவர் என்றும் இல்லை என்றால் இப்படி பார்ப்பனர்களோடு சரிக்கு சரியாய் ஊர்வலத்தில் வந்த குற்றத்திற்கு யானைக் காலில் தள்ளி மிதிக்கச் செய்திருப்பார்கள் என்றும் அவரது தந்தை ஆசுவாசப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

தனஞ்செய் கீர் எழுதியது இது. ஆகவே புனைவாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆனால் கொஞ்சம் கூடக் குறைய இருப்பதற்கு உள்ள வாய்ப்பினை மறுப்பதற்கில்லை. புலேவை நோக்கி அந்தப் பார்ப்பனர் கோவமாக வைத்த குற்றச்சாட்டுகளைப் பார்ப்போம். ஒரு சூத்திரன் பார்ப்பனர்களோடு சரிக்கு சரியாய் ஒரு ஊர்வலத்தில் நடந்ததன் மூலம் சாதி மரபுகளை மீறி இருக்கிறான். பார்ப்பனர்களை அவமானப்படுத்தி இருக்கிறான். வெட்கங்கெட்ட ஒரு காரியத்தை செய்திருக்கிறான்.

ஒரு திருமண ஊர்வலத்தில், அதுவும் தான் அழைக்கப் பட்ட ஒரு திருமண ஊர்வலத்தில் ஒரு சூத்திரன் தங்களோடு இணையாக நடந்து வருவதையே ஏற்க முடியாத ஒரு பெருங் குற்றமாக பார்ப்பனச் சமூகம் கருதியது. அப்படி நடந்து வருபவனை யானைக் காலில் தள்ளியது. அல்லது, யானைக்காலில் தள்ளாமலவிற்கான குற்றமாக அதைக் கருதியது. இந்த அளவிற்கு இப்போது சாத்தியம் இல்லை என்பதை அந்தச் சமூகம் உணர்ந்தே இருக்கிறது. என்றாலும் முடிந்தவரை இதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதிலும் அல்லது குறைந்த பட்சம் இப்போது இருப்பதையே எல்லையாக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறது. இதைக் கடந்து மற்றவர்கள் வந்துவிடாமல் கவனமாக இருக்கிறது. மேல், கீழ் எனும் சாதி மரபு அவசியம் என அது கருதியது, கருதுகிறது. தன்னோடு சூத்திரன் ஒருவன் நடந்து வருவது தனக்கு அவமானம் என்று பார்ப்பனச் சமூகம் கருதியது. இப்போதும் அதன் மனநிலை மாறிவிட்டது என்றெல்லாம் கொள்ளக் கூடாது. அதை பொது வெளியில் கட்டயப்படுத்த முடியாத சூழலை உணர்ந்து இருப்பதால் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் மீண்டும் தமது அந்தக் கார்காலத்தை மீட்டெடுக்க முயற்சித்தபடியேதான் இருக்கிறது. இதை எல்லாம்கூட நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவர்களுக்கு சமமாக நாம் நடக்க நேர்ந்தால் அதற்காக நாம் வெட்கப்பட வேண்டும் என்பதைத்தான் நம்மால் புரிந்துகொள்ள



## சாதியில்லாத் திருமணத்தைச் சாதிப்போம்

பால்களிடைப் பிறக்கின்ற காத விங்கே  
புகுத்தறிவு உள்ளையர் அஃறிணையில்  
ஆல்போல வாழையடி வாழை யாக  
ஆதிமுதல் வருகின்ற இயற்கை யன்றோ!  
வால்போல இல்லாத சாதி தன்னை  
வாய்த்திட்ட வாழ்க்கையிலே ஓட்ட வைத்து  
மேல்சாதி எனச்சொல்லி ஆணை வத்தில்  
மேன்மையான காதலினைக் கொல்லல் நன்றோ!

கீழ்ச்சாதி பெண்தன்னைக் காத வித்தல்  
கீழ்மையிலை மேல்சாதி வாக்கத் திற்கே  
பாழ்ப்பட்ட சாதியிங்கே தடையா யில்லை  
பாவையரை இருட்டில்தான் மனைவி யென்பர்!  
வாழ்க்கையிலே குலமகளாய் இருந்த போதும்  
வாயாலே வைப்பாடி என்றே சொல்லி  
வீழ்த்திட்டோம் எனமுடிக்கி வெற்றி பெற்ற  
வீர்போல் நடைபயிவ்வர் தலைநி மிர்த்தி!

தாழ்ந்தசாதி ஆண்மனமும் உயர்ந்த சாதி  
தனில்பிறந்த பெண்மனமும் ஒன்றி ணைந்தால்  
பாழ்ப்பட்ட சாதியங்கே முளைத்து நிற்கும்  
புதிதாற்றிக் குற்றவாளி செய்வர் ஆணை!  
வீழ்த்துதற்கே உயர்சாதி கூட்டம் சேர்ந்து  
வீதியிலே வெட்டுவார்கள் தாழ்ந்தோ னென்றே  
கீழ்மையிந்த கொடுமைக்கு முடிவு செய்வோம்  
கிழக்குதிக்கும் கதிரைப்போல் பொதுமை செய்வோம்!



முடியவில்லை. பிற்படுத்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகம் வெட்கம் மானத்திற்கு பயந்த சமூகம் என்பதை அவர்கள் நம்மைவிட நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களுக்கு சமதையாயக நாம் நிற்பது நமக்கு வெட்கக்கோடான ஒரு விஷயமாக நமக்குள் புகுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

கல்வி அனைவரும் சமம் அல்ல என்பதைத்தான் வெட்கக் கோடான விஷயம் என்று நமக்கு உணர்த்திவிடும் என்பதால்தான் அவர்கள் பதறுகிறார்கள். இந்தப் புள்ளிக்கு மேல் நமக்கு கல்வி இல்லை என்று அவர்களால் சொல்ல முடியாது என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தே இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் குறைந்த பட்சம் புராணம், ஜோதிடம் போன்றவற்றை நமது கல்வித் திட்டத்திற்குள் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்கள். இவை நம்மை அவர்களுக்குள் அடக்கி வைக்கும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இனி பிரேசிலுக்கு வருவோம்.

பிரேசில் அரசு பிரெய்ரேவை தேசிய எழுத்தறிவு இயக்கத்தின் தலைவராக நியமிக்கிறது. ஒரு ஆண்டிற்குள் இருபது லட்சம் மக்களை எழுத்தறிவுபெறச் செய்வது என்று முடிவெடுத்து செயல்படுகிறார். எல்லோரும் எழுத்தறிவு பெற்றுவிட்டால் எல்லோரும் கேள்வி கேட்பார்கள் என்று ராணுவம் பயப்படுகிறது. அப்படி நடந்தால் அது அமெரிக்காவிற்கு ஆபத்தென்று கருதுகிறது. அமெரிக்காவின் கையசைப்பில் ராணுவம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுகிறது.

கடவுளை நிந்திப்பதாகவும் அமெரிக்காவை நிந்திப்பதாகவும் பிரெய்ரேமேல்குற்றம் சுமத்தப்பட்டு அவர் கைது செய்யப்படுகிறார். பிறகு அவர் பொலீவியாவில் தஞ்சம் புகுந்தார் என்பது வரலாறு. ஆக எல்லோருக்குமான கல்வி தமக்கு ஆபத்தானது என்று அமெரிக்காவும் கருதி இருக்கிறது. கருதவும் செய்கிறது.

இந்தியாவில் பார்ப்பனர்களும் அவர்களது வலது கைகளும் கருதுகிறார்கள். மக்களை அடிமைகளாகவே வைத்திருக்கும் கல்வியைக் கொண்டது தனது காலத்து பள்ளிக்கூடம் என்று பட்டுக்கோட்டையார் கருதியதால்தான் அடிமையாக மாற்றுகிற கல்வியைக் கொடுக்கிற பள்ளிக்கு வேண்டுமானாலும் மீண்டும் ஒரு முறை படிக்கப் போகிறேன், என்னை காதலித்துவிடு என்று நாயகன் காதலியைப் பார்த்துப் பாடுவதாக வைத்திருக்கிறார். தண்டனையாகக் கல்வியைத் தருகிற இடங்களாகத்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அவர்களது அரசு அதைத்தான் முயற்சிக்கிறது.

கல்வித் தூதுவர்களும் அதற்காகத்தான் வழக்காடுகிறார்கள். புரிந்தவர்கள் அதற்கெதிராகக் களமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களோடு கரம் கோர்ப்போம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## இதுவா உண்மையின் உரைகல்?

சீம்பத்தில் தமிழ்நாடு அரசு வெளியிட்ட நூற்றாண்டு கண்ட கல்விப் புரட்சி என்ற நூலை படிக்க நேர்ந்தது. கல்வித் துறையில் நூறாண்டுகளில் தமிழ்நாடு கண்ட மாற்றங்கள் வளர்ச்சிகளைக் காணும்போது பிரமிப்பாக இருந்தது. இன்று கல்வித்துறையில் தமிழ்நாடு மிகுந்த வளர்ச்சி மிக்க மாநிலமாக உருவெடுத்திருப்பதில் அரசியல்வாதிகளின் பங்கு அளப்பரியதாக உள்ளது. குறிப்பாக வறுமையில் வாடும் குழந்தைகளை கல்விச் சாலைகளுக்கு வரவழைக்க ஒரே வழி அவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதுதான் என்ற தொலை நோக்கு சிந்தனையைப் பார்க்கும் போது வியப்பு மேலிடாமலில்லை. வெளிநாடுகளில் தற்போது வசிக்கும் பல தமிழர்கள் தாங்கள் வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையை எட்டுவதற்கு மதிய உணவுத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு உதவியாக இருந்தது என்பதை நெகிழ்ச்சியுடன் பதிவு செய்திருந்ததைப் பார்க்க முடிந்தது. அதில் சில பிரமுகர்களின் பதிவுகள் உங்கள் பார்வைக்கு....

“1977-ம் ஆண்டு முதல் 1981-ம் ஆண்டு வரையான காலகட்டத்தில் பள்ளியில் படித்த காலத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் மதிய உணவை சாப்பிட்டுத்தான் படித்தேன். திருவையாறு பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியில் படித்த நாட்கள் மறக்க முடியாத நினைவுகள். நானும் எனது அண்ணனும் எங்கள் குடும்பத்தில் முதல் தலைமுறை பட்டதாரிகள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார், தற்போது மல்கட்டில் உள்ள வங்கியில் அதிகாரியாக பணிபுரியும் சுந்தர்.

இவரைப் போலவே அமெரிக்காவின் வாஷிங்டன் நகரில் வங்கி அதிகாரியாகப் பணிபுரியும் சொர்ணம் சங்கரபாண்டியும், தான் தென்கோடியில் மணப்பாடு கடலோரச் சிற்றூரில் படித்ததையும், அப்போது தனது கல்வி தொடர்வதற்கு மதிய உணவுத் திட்டம் மிக முக்கியக் காரணம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தால் தானும் தன் சகோதரியும் பயன் அடைந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார் அமெரிக்காவின் சான் ஹோஸ் நகரில் வசிக்கும் க. தில்லைக் குமரன். அவர் தனது கடிதத்தில், “இன்று இலவசம் என்று கொச்சைப்படுத்தும் ஆதிக்க சக்திகள், இத்திட்டங்களினால் மக்கள் அடையும் பயனை அறியமாட்டார்கள். பசியால் வாடினால்தானே அவர்களுக்கு இத்திட்டங்களின் அவசியம் தெரியும்,” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா மாகாணம் சான் பிரான்சிஸ்கோவில் வசிக்கும் கனகராஜன் நடராஜன் சென்னை மாநகராட்சி பள்ளியில் பயின்று, கோவை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் எலக்ட்ரானிக்ஸ் படித்துவிட்டு அமெரிக்காவில் குடியேறியவர். அவர் எழுதிய கடித வாசகம் இதோ:

“அன்று என் பசியையும், எங்கள் குடும்ப பசியையும் தமிழ்நாடு அரசின் சத்துணவுத் திட்டம்



ஒரு நிகழ்ச்சியில் பள்ளி மாணவர்களிடம் உரையாடும்போது, ஒரு சில மாணவர்கள் தாங்கள் காலையில் உணவு சாப்பிடவில்லை என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டு அதிர்ந்து போன தமிழக முதல்வர், காலை உணவுத் திட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து அதைத் தொடங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போக்கி இருக்கவில்லை என்றால் இன்று அமெரிக்காவிலிருந்து ‘மேக்புக்’ மடிக்கணினியில் இந்த கடிதத்தை எழுதி இருப்பேனா என்பது சந்தேகமே. கல்வி மேம்பாட்டிற்காக தமிழ்நாடு அரசு தொடர்ச்சியாக பல்வேறு சீரிய திட்டங்களை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருவதின் நேரடி பயனின் சாட்சியாக என்போன்றே என்னைக் காட்டிலும் திறமை வாய்ந்த ஆயிரமாயிரம் பேர் உருவாகி உள்ளார்கள். நாடு சுதந்திரமடைந்து 76 ஆண்டுகள் ஆன போதிலும், பசியின் கொடுமையாலும், வறுமையாலும் படிப்பின் மேல் நாட்டம் அற்றுப் போகும் குழந்தைகள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பது



இளம் தலைமுறையைக் காயப்படுத்தும் எந்த கருத்தியலுக்கும் ஒருபோதும் இடம் தராதிருந்தால் மட்டுமே ஆரோக்கியமான சமூக வளர்ச்சி சாத்தியமாகும். இதை நாளிதழ் ஆசிரியர், நிறுவனர் உணராவிட்டாலும், தனி மனித பொறுப்புள்ள மக்கள் உணரலாம். கீழ்த்தரமான கருத்துகளைத் தெரிவிப்போருக்கு இச்சமூகத்தில் இடமிருக்காது என்பதை உணர்த்த வேண்டிய தருணிமீது.

அனைவரும் அறிந்ததே. பள்ளிக்கு வர பசி ஒரு தடையில்லை என்னும் மதிய உணவுத் திட்டம் மென்மேலும் விரிவடையட்டும், பல காலம் நீடிக்கட்டும். பகுத்தறிவுடன் கூடிய சமூகக் கல்வியே அனைத்துக்கான விடுதலை என்ற உன்னதக் கனவை உண்மையாக்க தமிழ்நாடு அரசுடன் என் போன்றோர் என்றும் கை கோர்ப்போம்.” என்று அவர் எழுதிய கடித வரிகள், இத்திட்டத்தின் தொலைநோக்கு சிந்தனையை இந்த உலகிற்கு எடுத்துணர்த்தும்.

இவர்களைப் போல பலரது வாழ்க்கையை மேம்பாடு அடையச் செய்ததில் மிக முக்கியக் காரணியாக பள்ளிகளில் செயல்படுத்தப்படும் சத்துணவுத் திட்டம் இருந்து வருகிறது என்றால் அது மிகையல்ல.

பாடநூல்கள் மட்டுமின்றி மாணவர்களுக்கான சீருடை, எழுது பொருள், புத்தகப்பை, மடிக்கணினி, மிதி வண்டி, இலவச பேருந்து பயண அட்டை என 14 விதமான பொருள்களாக மாணவர்கள் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார் அறிவொளி இயக்கத்தில் பெரும்பங்காற்றிய தமிழாசிரியர் நா. முத்து நிலவன்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக தற்போது தமிழகம் முழுவதும் காலையிலும் மாணவர்களுக்கு உணவு வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் கடந்த ஆண்டுசென்னையில்மட்டுமேசெயல்படுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் தற்போது மாநிலம் முழுவதும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஒரு நிகழ்ச்சியில் பள்ளி மாணவர்களிடம் உரையாடும்போது, ஒரு சில மாணவர்கள் தாங்கள் காலையில் உணவு சாப்பிடவில்லை என்று குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு அதிர்ந்து போன தமிழக முதல்வர், காலை உணவுத் திட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து அதைத் தொடங்கியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வர வேண்டும். அவர்கள் படிக்க வேண்டும். இடை நிறறல் கூடாது என்பதற்காக அரசு எடுக்கும் பற்பல முயற்சிகளில் இது ஒரு மைல்கல் திட்டம் என்பதில் சந்தேகமிருக்க முடியாது.

எந்த ஒரு திட்டமும் செயல்படுத்தப்படும்போது அதில் குறைகள் இல்லாமல் இருக்காது. அதைக் கால்ப் போக்கில்தான் சரி செய்ய முடியும். அதற்கு கால அவகாசம் தேவை. சென்னையில் ஓராண்டு செயல்படுத்தப்பட்ட பிறகுதான் தமிழகம் முழுவதும்இத்திட்டத்தை அரசுவிருத்தியுள்ளது.

ஆனால் இத்திட்டத்தை விமர்சிக்கும் நோக்கில் மலிவான கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது ஒரு தமிழ் நாளிதழ். கருத்து சுதந்திரம், பத்திரிக்கை சுதந்திரம் என்று கூறுவோர் எவரும் இத்தகைய கருத்தை நிச்சயம் ஏற்க மாட்டார்கள்.

மலிவான பார்வை, கீழ்த்தரமான சிந்தனை, ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்கள் முன்னேறிவிடக்கூடாது என்ற குறிப்பிட்ட உயர் சாதியினரின் உச்சபட்ச சாதி வெறியின் வெளிப்பாடாகவே அக்கருத்தை நாம் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

அந்த செய்தித்தாளுக்கு எதிராக, பல்வேறு தரப்பிலிருந்தும் கண்டனக் குரல்கள், சமூக ஊடகங்களில்கூடும் எதிர்ப்பு, செய்தித்தாள் எரிப்பு மூலம் கண்டன பதிவு என பல்வேறு நிகழ்வுகள் ஆங்காங்கே அரங்கேறினாலும், தனது செயலுக்கு சற்றும் வருத்தம் தெரிவிக்காத அந்த நாளிதழின் உரிமையாளரின் எதேச்சதிகார போக்கை என்னவென்பது.

தாங்கள் செய்தது தவறு என்பதை உணராமல், அது வளரும் சமூகத்தை எந்த அளவுக்குக் காயப்படுத்தியது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், தங்கள் செயலுக்கு சப்பைக்கட்டு கட்டி, கழிவறையை மேம்படுத்துவதற்காக என்று பதிலுரை அளித்துள்ளதை என்னவென்று கூறுவது.

பத்திரிக்கை சுதந்திரம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும், தனி மனித ஒழுக்கம் என்ற வரையறைக்குள்ளாவது அவர்களது கருத்து வெளிப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை என்பதுதான் பெரும்பாலோரது கருத்தாக இருக்கும்.

“உண்மையின் உரைகல்” என தங்களைப் பறைசாற்றிக்கொள்ளும் நாளிதழின் கீழ்த்தரமான போக்கை உதாசீனம் செய்வது மட்டுமல்ல, இத்தகைய நாளிதழ்களை மக்கள் முற்றிலுமாக நிராகரித்தால் மட்டுமே, இவர்களைப் போன்றவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கும் முன்பு ஒரு முறைக்கு பல முறை யோசிப்பார்கள்.

இளம் தலைமுறையைக் காயப்படுத்தும் எந்த கருத்தியலுக்கும் ஒருபோதும் இடம் தராதிருந்தால் மட்டுமே ஆரோக்கியமான சமூக வளர்ச்சி சாத்தியமாகும். இதை நாளிதழ் ஆசிரியர், நிறுவனர் உணராவிட்டாலும், தனி மனித பொறுப்புள்ள மக்கள் உணரலாம். கீழ்த்தரமான கருத்துகளைத் தெரிவிப்போருக்கு இச்சமூகத்தில் இடமிருக்காது என்பதை உணர்த்த வேண்டிய தருணிமீது. ●

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## பரனவிதானவும் ஈழத்தமிழரின் மரபுரிமையும்

“ஒரு இனத்தை அழிக்க முன் அதன் வேர்களை அழி” என்பார்கள். அந்த இனத்தின் அடிப்படை ஆதாரங்களையும், மூலங்களையும் அழிப்பது என்பது இன அழித்தொழிப்புக்கான முன்நிபந்தனையாகக் கொள்வார்கள். உலக வரலாறு முழுவதும் இத்தகைய போக்கைக் காண முடியும்.

நவீன பாசிச அரசியல் போக்குகளிலும் இதனைக் காண முடிகிறது. யூதர்களின் மீது இன அழிப்பை மேற்கொண்டபோது ஹிட்லர் தனது நாசிப் படைகளை ஏவி யூதர்களின் படைப்புகளைத் தேடித் தேடி அழித்த செய்தியை நாமறிவோம்.

நூல்களை எரிக்கின்ற கொடுமையை, நாசிகள் எப்போதுமே புரிந்து வந்திருக்கிறார்கள். 1930களில் யூத மக்களின் நூல்களை வீதியோரங்களில் பகிரங்கமாக நாசிகள் எரித்து வந்தனர். 1933ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10ஆம் திகதியன்று இட்லரின் பிரச்சார அமைச்சரான கோயபல்சின் உத்தரவின் பிரகாரம் பெர்லின் நூல்நிலையத்திற்குச் சென்ற நாசிகள் அங்கிருந்த சகல நூல்களையும் எரித்தார்கள். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் தான்! இலங்கையில் சிங்கள நாசிகள் செய்ததுபோல, அவர்கள் பெர்லின் நூல் நிலையத்தை எரிக்கவில்லை. அதன் வழியில் யாழ் நூலக எரிப்பும் 1981ம் ஆண்டு ஜூன் முதலாம் திகதி சிங்கள காதையர்களால் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட அனுபவமும் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு.

உலகம் முழுவதும் பாசிஸ்டுகள் இன அழிப்பின் வடிவமாகவே எதிர் இனத்தின் பண்பாட்டம்சங்களையும், வரலாற்றையும், வரலாற்று சுவடுகளையும், கலாசார விழுமியங்களையும், இன அடையாளத்துக்கான அடிப்படை ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் சின்னாபின்னப்படுத்துவதையும் ஒரு வழிமுறையாகவே கொண்டிருக்கிறது. இதனை ஒரு போர் யுக்தியாகவே கைகொள்கின்றார்கள்.

வரலாற்றை அழிப்பது, சிதைப்பது, மறைப்பது, மறுப்பது என்கிற நிலைகளில் இன அழிப்பாளர்களின் விழுக்கங்கள் அமைந்துவிடுகின்றன. இலங்கையின் வரலாற்று அடிச்சுவட்டில் தமிழ் மக்களின் மீதான அழித்தொழிப்பும் இந்த வடிவங்களில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

அரசு ஒரு பேரினவாத அரசு கட்டமைப்பை கொண்டிருப்பதால் பேரினவாத கட்டமைப்புக்கு இது இலகுவாக கைகூடிவிடுகிறது.

பேரினவாதமயப்பட்ட இலங்கை சூழலில் சிவிலியன்களும், சிவில் அமைப்புகளும், அரசு நிர்வாக துறைகளும், நீதித் துறையும் மொத்த அரசு கட்டமைப்பும் இந்த அழித்தொழிப்புக்கு நன்றாகவே பழக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு புறம் தமிழர்களின் சுவடுகளை அழித்தொழிப்புக்கும் போக்கும் மறு புறம் சிங்கள பௌத்த மேலாதிக்கத்தை அச்சுச்சுவடுகளுக்கு பதிலாக பிரதியீடு செய்வதும் அதனை ஸ்தூலமாக நிலை நிறுத்துவதும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆக இதன் வழியாக சிங்கள பௌத்த விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கையும் இந்த நிலையை பன் மடங்கு பெருக்கிவிட்டிருக்கிறது.

இலங்கையின் தொல்பொருள் துணைக்களம், தேசிய சுவடிகூடத்தினைக்களம், நூதனசாலை மற்றும் நூதனசாலை நூலகம்; தேசிய நூலக சேவைகள் சபை என்பன பல்வேறு வடிவங்களில் இலங்கையின் வரலாற்று மூலாதாரங்களை ஆவணப்படுத்துவதிலும் களஞ்சியப்படுத்துவதிலும் முக்கிய அரசு நிறுவனங்களாக நிறுவப்பட்டவை.

### தாயகக் கோட்பாடு

இலங்கையில் தொல்லியல் துறையையும், ஆவணப்படுத்தலையும் சிங்களமயப்படுத்தியத்தில் பேராசிரியர் செனரத் பரனவிதானவுக்கு பாரிய பங்குண்டு. தொல்லியலாளரான அவர் 1940 இலிருந்து 17 ஆண்டுகள் தான் இலங்கையின் தொல்லியல் ஆணையாளராக பதவி வகித்தார். ஆனால் அந்த குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் இலங்கையின் தொல்லியல் ஆய்வுகள் பல செய்து பல தமிழ் பிரதேசங்களைக் கூட சிங்கள பௌத்தர்களின் பூமி இது என்பதை நிறுவினார். தமிழர்களின் தாயகக்கோட்பாட்டை மறுத்து அன்றே பிடிவாதமான வாதங்களை முன்வைத்தவர் அவர். அவர் வெளியிட்ட பல நூல்கள் அனைத்தும் சிங்கள பௌத்த தொல்லியல் சம்பந்தப்பட்டதே. அவர் எழுதிய “சிங்களவர்” (சிங்ஹளயோ) என்கிற நூல் அவற்றில் முக்கியமானது. இன்றும் சிங்கள



பௌத்தர்கள் கொண்டாடும் முக்கிய அறிஞர் அவர். சிங்களவர்களின் வரலாற்றை வரைவிலக்கணப்படுத்தியத்தில் அவருக்கு முக்கிய பங்குண்டு.

பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதான அவர்கள் தொல்லியல் வரலாற்று உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழர் தாயகம் என்ற தொன்மத்தை அந்தக் காலத்தில் தொடர்ச்சியாகத் தாக்கினார். அதற்காக அவர் 1961 ஆம் ஆண்டு Royal Asiatic Society (Lanka Branch) இதழின் ஏழாவது இதழில் Arya Kingdom In North Ceylon என்ற தலைப்பில் முக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டார். அந்தக் கட்டுரை அவரது மாணவர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் அபய ஆரியசிங்கவினால் 1986 ஆம் ஆண்டு சிங்கள மொழியில் 'உதுரே ஆரிய ராஜ்ய' (வடக்கில் ஆரிய ராஜ்ஜியம்) என்ற பெயரில் சிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அந்த மேலும் கூறப்பட்டுள்ளதாவது:

"...பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டில் வட பிராந்தியத்தில் தமிழர் ஆட்சி இருந்ததாக அண்மைக்கால (1961) ஆவணச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட வாதங்கள் பொய்யானவை என்றே கூற வேண்டும். தமிழர் தாயகம் இருந்தது என்ற முடிவுக்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் அத்தகைய முடிவுக்கு வரக்கூடிய கல்வெட்டு, நாணயம் அல்லது பழங்கால நினைவுச்சின்னம் (தொல்பொருள்) எதுவும் கண்டறியப்பட்டதில்லை.

இலங்கையின் பிற மாகாணங்களில் மிகவும் பழமையானவை என்று தீர்மானிக்கக்கூடிய தமிழ் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பழைய இடங்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள், பழங்கால கட்டிடங்கள், நாணயங்களின் எச்சங்கள், புத்தர் சிலை மற்றும் தொடர்புடைய பழங்கால சிற்ப வேலைப்பாடுகள், கட்டிட எச்சங்கள் என்பன நமது நாட்டின் பிற பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டவற்றுக்கு சமமானவையே.

இலங்கைத் தீவைப் பற்றிய பல்வேறு விபரங்களைத் தருகிற தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளில் கூட பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இலங்கையின் வடக்கே தனித் தமிழ் ஆட்சிகள் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்ததில்லை. (The Arya Kingdom In North Ceylon - Prof. Abaya Aryasinghe - Northern Arya Rajya பக். 17-18 (1986) என்ற நூலின் சிங்களப் பதிப்பு..."

இலங்கையின் தொல்லியல் துறையைப் பொறுத்தவரில் பரணவிதானவின் காலம் ஒரு பொற்காலமாக கருதுவதற்கு அவர் கண்டு பிடித்து நிரூபித்த தொல்லியல் சான்றுகளே காரணம். குறிப்பாக மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்படுகிற அரசர்களும், அவர்களின் ஆட்சி காலம், அவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு என்பவற்றின் தொல்லியல் நம்பகத்தன்மையை சில இடங்களில் உறுதி செய்திருக்கிறார். அதுபோல அதே மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல கதைகளின் பொய்மைகளையும் அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

கணிசமான சிங்கள பௌத்தர்கள் அவரை தள்ளிவைப்பதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. புத்தர் இலங்கைக்கு மூன்று தடவைகள் வருகை தந்ததாக மகாவம்சம் கூறுவது பச்சைப் புழுது என்றார். அப்படி ஒரு நிகழ்வு இலங்கையில் நடக்கவில்லை என்றும் தனது நூல்களில் அடித்துக் கூறினார். அதற்கான எந்தவித தொல்லியல் சான்றுகளும் இல்லை.



செனரத் பரணவிதான

என்கிறார். இதன் மூலம் சிங்கள பௌத்த சங்கதிகளின் "தம்ம தீப" கடுத்தாக்கமும், அதையொட்டிய கதையாடல்களும், அக்கொள்கையின் நீட்சியாக கட்டமைக்கப்பட்டு வந்த ஐதீகங்களும் நொறுங்கிப் பொய் விடுகின்றன. சிங்கள பௌத்த பேரினவாத சித்தாந்தத்தின் அடிநாதமே தம்மதீப கோட்பாடு தான். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருநம்பிக்கையையும், இத்தனை கால சிங்கள பேரினவாத அதிகாரத்துவ வழிமுறையையும் பிழைத்துப்போக வழி செய்துவிட்டாரே என்கிற ஆத்திரம் பேரினவாத சக்திகளுக்கு பெரும் ஆத்திர ஆத்திரம் உண்டு.

அது மட்டுமன்றி துட்டகைமுணுவால் கட்டப்பட்டதாக கூறப்படும் எல்லாள்ளின் சமாத்ரி என்று அறியப்படும் இடம் சமாத்ரியே இல்லை. அது "தகண தூப" என்கிற கட்டிடமே என்றும் வாதிட்டார். இன்றும் பேராசிரியர் நளின் டி செல்வா போன்றோர் அவரை நிந்தித்தே எழுதுகிறார்கள்.

ஒரு சில வருடங்களுக்கு முன்னர் திவ்யன் பத்திரிகைக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் சுமேத வீரவர்தன என்பவர் எழுதிய ஒரு நூல் விமர்சனத்தில் "தமிழர் தாயக மாயையை உடைப்பதற்கு இன்று நம்மோடு ஒரு செனரத் பரணவிதான இல்லை." என்கிறார். குருந்திமலை ஆக்கிரமிப்பின்



பின்னணியில் உள்ள முக்கியமான செயற்பாட்டாளர் இந்த சுமேத வீரவர்தன. சமீபத்தில் சிங்கள பேரினவாத சக்திகளை ஒன்றிணைத்து “குருந்தி வங்ஷய” என்கிற நூலை தொகுத்த ஆசிரியர் மூவரில் ஒருவர் சுமேத ஜெயவர்தன.

இன்று தமிழர் தாயகத்தின் மீது “தொல்லியலை மீட்பது” என்கிற பேரில் நடத்தப்பட்டு வரும் நில ஆக்கிரமிப்புகளுக்கும், நிலத் துண்டாடலுக்கும் பின்னால் இருக்கும் முக்கிய கருத்துருவாக்க சித்தாந்தவாதியாக இருப்பவர் மெத்தானந்த தேரர் என்பதை அறிவோம். “தொல்லியல் சக்கரவர்த்தி” என்கிற அடைமொழியால் தான் அவர் அழைக்கப்படுகிறார். தமிழர்களின் தாயகக் கோட்பாட்டை சித்தாந்த ரீதியில் சவாலுக்கு இழுக்கும் முதன்மையான நபர் அவர். தமிழர்களுக்கு எதிரான ஏராளமான நூல்களை எழுதியிருப்பவரும் கூட அவர் தனது தொல்லியல் குருவாக அறிவிப்பது செனரத் பரனவிதானவைத் தான்.

### தேசியக் கொடி

இலங்கையின் இன்றைய இனவாத தேசியக்கொடியை தயாரித்தவர்களில் செனரத் பரனவிதானவும் ஒருவர். சுதந்திரம் கிடைத்தபோது தேசியக் கொடி ஒன்றின் அவசியம் உணரப்பட்ட போது 1948 பெப்ரவரி 16 அன்று பாராளுமன்றத்தில் தேசியக் கொடி தொடர்பான விவாதத்தை தொடர்ந்து தேசியக் கொடியை உருவாக்குவதற்கான குழுவொன்றை உருவாக்கியபோது அதில் எஸ். டபியூ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க தலைமையில் செனரத் பரனவிதானவை செயலாளராகக்கொண்ட; டி.பி.சாயா, ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், ஜே. ஆர் ஜெயவர்த்தன, சேர் லலிதா ராஜபக்ச, சேர் ஜோன் கொத்தலாவல், ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இதன் தேசியக் கொடி குழுவின் செயலாளராக அன்று முக்கிய பங்காற்றினார் பரனவிதான. இந்தக் குழுவில் உள்ளவர்கள் சிலர் பின்னர் மாற்றப்பட்டனர். ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் நீக்கப்பட்டு பின்னர் எஸ்.நடேசன் உள்ளே கொண்டுவரப்பட்டார். அக்கடோயின் இனவாதத் தன்மை குறித்து போராடிப்பார்த்து வெறுத்த நிலையில் இறுதியில் நடேசன் அதில் இருந்து நீங்கினார். ஆனால் அதன் இறுதி வடிவத்தை தயாரித்ததில் தொடர்ந்தும் பரனவிதான இயங்கினார்.

இலங்கையின் தேசிய கீதத்தை தமிழில் பாடக்கூடாது என்று இன்று மறுக்கிறார்கள். அன்றே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பாடப்பட்டுவருகிறது. தேசிய கீதத்தை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்ததும் பரனவிதான தான். தேசிய கீதம் விடயத்தில் பரனவிதான முக்கியமான வகிபாகம் இல்லை என்றாலும், வரலாற்றுப் பங்களிப்பாளர் என்கிற வகையில் இறையும் சேர்த்துக் கொண்டே சிங்களச் சூழலில் அவரின் பெறுமதியைக் கணிக்கலாம்.

### தூர எறியப்பட்ட தமிழர் கவடிகள்

ஆவணப்படுத்தலைப் பொறுத்தளவில் 1977க்கு முன்னரான பத்திரிகைகள் வெளியீடுகளை இலங்கை தேசிய சுவடிகூடத் திணைக்களத்திலும், (National Archives) மியூசியம் நூலகத்திலும் தேடிப் பார்க்க இயலும். 1977க்குப் பிந்திய வெளியீடுகள் பிரசுரங்களை தேசிய நூலக சேவைகள் சபை (National Library Service Board) இலும் பார்க்கலாம். இந்த மூன்று இடமும் ஏறத்தாழ நடந்து போகக் கூடிய தூரங்களில் அருகருகாமையில் தான் உள்ளன. தேவையான பகுதிகளை பிரதி எடுத்து வரமுடியும். 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் வரை நூலொன்றில் இருந்து மூன்றில் ஒரு பகுதி வரை பிரதி எடுக்க அனுமதித்தார்கள். இப்போது அதனை 10 வீதத்தை மட்டுமே பிரதி எடுக்கலாம் என்கிற விதிமுறையை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இவற்றைப் பயன்படுத்தியதில் எனக்கு ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகால அனுபவம் உண்டு. தமிழ் ஆவணங்கள் பல திட்டமிட்டே காணாமல் போக செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அது குறித்து விரிவாக சில கருத்தரங்குகளில் உரையாற்றியிருக்கிறேன். அதுபற்றி விரிவான கட்டுரையொன்றும் எழுதப்பட வேண்டும். தமிழ் எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் இந்த இடங்களை போதிய அளவு பயன்படுத்தியதில்லை என்று உறுதியாகக் கூறலாம். கடந்த காலங்களில் தமிழர்கள் நுழையமுடியாதபடி செயற்கையான நெருக்கடிகள் இருந்தன. இவற்றுக்குள் நுழையவில்லை தமிழர்களுக்கு இருந்த கரும் கெடுபிடிகள் அதனை அனுபவிப்பதில் சிரமங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. குறிப்பாக யுத்தம் நடந்த காலப்பகுதியில் இதற்குள் நுழையும் தமிழர்கள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்பட்டார்கள். அங்கே சிலில் உடை தரித்த புலனாய்வுப் பிரிவினர் எப்போதும் இருந்து வந்தார்கள். அவர்கள் தமிழர்களை இலக்கு வைத்து அதிக விசாரணை செய்த பின்னர் தான் உள்ளே அனுமதித்தார்கள். 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் சிவராம், வ.ஐ.ச.ஜெபாலன் போன்றோர் கூட வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அங்கே போனபோது அப்படி விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். எனக்கு இருந்த சிங்கள மொழிப் பரிட்சயத்தாலும் எனது ஊடக அடையாள அட்டையின் பாதுகாப்பிலும் என்னால் அவ்வப்போது சென்று எனது ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த பின்னணி இல்லாத சாதாரண தமிழ் ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள், ஊடகவியலாளர்களின் நிலை மோசம் தான்.

உள் அனுமதி பெறுவதற்கும், ஆவணங்களை குறிப்பிடுவதற்கும் வழங்கப்படும் படிவங்கள் சிங்களத்திலேயே உள்ளன. நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகத்தர்களில் தமிழர்கள் இல்லை. தமிழில் உதவி பெற முடியாத சூழல் பல்லாண்டுகளாக நீடித்தே வருகிறது. யுத்த காலத்தில் இருந்த கெடுபிடிகளின் போது வீணாக நம்மை

2024 ஜனவரி 10



சந்தேகப்பட்டு விடுவார்களோ என்று ஒரு பீதி எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கும். இப்போது அது இல்லை. ஆனால் சுதந்திரமாக ஆவணங்களைத் தேடிப் பெறமுடியாத நெருக்கடி எப்போதும் இருக்கும்.

சிங்கள தமிழ் ஆணவங்களின் மீது இருக்கும் கவனம், கரிசனை அங்கு கிடையாது என்பது அங்கு போய் அனுபவித்த அனைவருக்கும் தெரியும். உண்மையை சொல்லப்போனால் அங்கு பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் பற்றி இன்னமும் முழுமையாக தரவுகள் தொகுக்கப்படவில்லை. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அங்கு அதிகார மட்டத்தில் பணியாற்றத்தொடங்கிய நளாயினி என்பவர், தன்னால் முடிந்தளவு நூறாண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த வெளியீடுகளின் சிலவற்றை அவற்றின் பெயர், காலம் போன்றவற்றைத் துறவும் சிறிய கோப்பு ஒன்றில் தனது கையெழுத்தில் தொகுத்தார். அது தான் இன்றும் பல ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன்படுகின்றன. ஆனால் அவர் தொகுத்தது சொற்ப அளவு தான் என்பதை அவர் விலகுமுன்னர் அவர் தெரிவித்திருந்தார். அங்கிருந்த இனவாத போக்குக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் அவர் குறுகிய காலத்தில் விலகி வெளிநாடு சென்று குடியேறிவிட்டார். அவர் விலகுமுன்னர் தேசிய சுவடிகூட திணைக்களத்தை எந்தளவு பயன்படுத்தலாம் என்பது குறித்து எனக்கு வழிகாட்டியதை இன்றும் நினைவு கூறுகிறேன். வரலாற்றோடு தொடர்புபட்ட எனது பல கட்டுரைகளுக்கு அவரது அந்த வழிகாட்டலினாலேயே இன்றும் சாத்தியமாகிறது.

கொழும்பிலுள்ள தேசிய நூதனசாலையின் பின்புறமாக இன்னொரு நூலகம் இருக்கிறது. அந்த நூலகத்தில் மிகப்பழைய நூல்கள் ஆவணங்களைப் பார்க்க முடியும். உள்ளே என்னென்ன ஆவணங்கள் இருக்கின்றன என்பது குறித்த பட்டியல் சிறிய லாச்சுகளில் அடுக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் உள்ள இலக்கங்களைக் குறிப்பிட்டு தமிழ் ஆவணங்களைக் கேட்டால் ஏறத்தாழ இருப்பதில் ஒன்று கிடைக்கும் என்பது கூட ஆச்சரியம் தான். இங்கே இருப்பதை தானே கேட்கிறேன் ஏன் இல்லை என்கிறீர்கள் என்றால் அவை தர முடியாத நிலையில் உள்ளன என்பார்கள். தமிழ் ஆவணங்களின் மீது அவ்வளவு அஜாக்கிரதையா? அவற்றை கொடுப்பதற்கு அஞ்சுகிறார்களா? அல்லது அழித்தே விட்டார்களா? இந்த ஏமாற்றத்தின் காரணமாக அங்கே போவது வெறுக்கும். அதில் அர்த்தமில்லை என்று தோன்றும். ஆனாலும் சிங்கள ஆவணங்களுக்காக அங்கே போய்வருகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அங்கே பணிபுரிந்த ஒரு தமிழ் சிற்றாழியர் ஒருவர் என்னை நன்கு அறிந்தவர். அவர் சொன்ன தகவல்களின்படி மேலே ஒரு பெரிய அறையில் பல பழைய நூல்களும், ஆவணங்களும்

குவிக்கப்பட்டு கிடக்கின்றன. அவற்றில் பல தமிழ் என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். அவர் அப்படி கூறி சில வருடங்கள் ஆகின்றன. அப்போது அமைச்சர் சந்திரசேகரன் உயிருடன் இருந்தார். அவரிடம் இதனை எடுத்துக்கூறி அதிகாரத்திலுள்ள தமிழர்களால் இந்த நிலைமை குறித்து தேடிப்பார்த்து சரி செய்ய முடியும் என்றேன். அவர் உடனேயே சில அவரது அதிகாரிகளை அழைத்து குறிப்பெடுத்தார். அதற்கு மேல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன்.

இறுதியாக 2023 யூலை ஓகஸ்ட் மாதங்களில் மீண்டும் அங்கே சென்று பார்த்த போது குறைந்தபட்சம் முன்னர் தமிழ் ஆவணங்கள் பற்றிய பட்டியல்களைக் கொண்டிருந்த லாச்சுகள் கூட இல்லாமல் போய் விட்டது என்பதை நேரில் கண்டேன். அங்கிருந்த எனக்குத் தெரிந்த ஒரு ஊழியரை நடிபுரீதியில் கதைத்து பல விபரங்களை அறிய முடிந்தது. தமிழில் என ஆவணங்கள் உள்ளன என்பது பற்றிய பட்டியலை தற்போது ஒரு அப்பியாசப் புத்தகமொன்றில் எழுதி பட்டியலிட்டிருந்ததாகவும், அப்பட்டியலை கணினி மயப்படுத்த தயாராகிக் கொண்டிருந்ததாகவும், ஆனால் அப்புத்தகத்தையே தற்போது காணவில்லை என்றும் தெரிவித்தார். அந்தளவு அஜாக்கிரதையும் பாரபட்சமும் ஏற்படுவதற்கு இன்னொரு பெரிய காரணம் உண்டு. அங்கே பணிபுரியும் நூற்றுக்கணக்கான ஊழியர்களில் ஒரு தமிழ் ஊழியர் கூட இல்லை என்பது தான் அது.

தேசிய நூலக சேவைகள் சபையில் 1977க்குப் பிற்பட்ட பத்திரிகைகள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள், அரச வெளியீடுகள், ஆவணங்கள் என பலவற்றைப் பார்வையிடமுடியும், அதன் பிரதிகளைப் பெறமுடியும் அங்கேயும் ஒரு தமிழரையும் காணக்கிடைக்காது. படிவங்களும் சிங்களத்திலேயே இருக்கும். சில படிவங்கள் ஆங்கிலத்தில் கிடைக்கின்றன. தேசிய நூலக சேவைகள் எழுத்தாளர்களையும், பதிப்பாளர்களையும் ஊக்குவிக்குமுகமாக வெளியீடுகளைக் கொள்வனவு செய்கின்றன. ஆனால் தமிழ் வெளியீடுகளை போதியளவு கொள்வனவு செய்வதில்லை என்பது குறித்த பல்வேறு விசனங்கள் தொடர்கின்றன. அது தவிர சம்பகாலமாக அங்கே உள்ள ஆவணங்களின் பட்டியலை கணினியில் தேடக்கூடிய வசதி செய்திருக்கிறார்கள். மூன்று கணினியில் ஒன்று தான் ஒழுங்காக வேலை செய்யும். அதிலும் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் தேடும் வசதி இருக்கிறது. தமிழில் கிடையாது. இப்படி இந்தத் துறையில் பாரபட்சத்துக்கு மேல் பாரபட்சம் தொடர்கின்றன.

சுவடி கூடத் திணைக்களம், தேசிய நூலக சேவைகள் சபை, கொழும்பு நூதனசாலை என்பவை ஏராளமான நூல்களை பதிப்பித்து உள்ளன. அவை சிங்கள பெளத்த விடயங்களுக்கு



முக்கியமளிக்கப்பட்ட வெளியீடுகள் என்பதில் உங்களுக்கும் சந்தேகமிருக்காது. ஆனால் அப்படி வெளியிடப்பட்ட பல நூற்றுக்கணக்கான வெளியீடுகளில் தமிழில் பேருக்கு ஓரிரண்டை மாத்திரமே காண முடியும். அதுவும் பெரும்பாலும் மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கும். தமிழ் அறிஞர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எதுவுமே கிடையாது.

இந்த விடயத்தை எந்த தமிழ் அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரத்திலிருந்த அமைச்சர்களும் இதுவரை கண்டுகொண்டதே இல்லை. இதுவரை திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டவை மீள கிடைக்கப்போவதில்லை. குறைந்தபட்சம் இருப்பதாவது ஆவணப்படுத்துவதும், அதனைப்பேணுவதும், கண்காணிப்பதும், அவற்றை தமிழ் மக்கள் கெடுபிடியின்றி நுகர்கின்ற சூழலை உருவாக்குவதற்கும் எந்த முயற்சியும் நடப்பதில்லை.

### சிங்களவர்களால் கொல்லப்பட்ட

### ஆனந்த குமாரகவாமியும்

### தமிழர்களால் காக்கப்பட்ட பரனவிதானவும்!

பரனவிதான பற்றி ஒரு நெகிழ்ச்சியான தகவலை சிங்கள ஊடக நண்பரான நந்தன வீரரத்ன சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். சந்திரிகாவின் சமாதானக் காலத்தில் ராவய என்கிற சிங்கள மாற்றுப் பத்திரிகையின் சார்பில் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று விடுதலைப் புலிகளுடன் கழித்த நாட்களைப் பற்றிய பதிவு அது.

யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு ஆனது என்பதைப் பற்றி ஒரு ஆவணப்படத்தைத் தயாரிப்பதற்காக அரசியல் துறை பெற்றுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வனை நாடினார்கள். அவர் இப்படி விளக்குகிறார்: “யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்றடைந்த முதல் நாளிலேயே நாங்கள் யாழ் நூலகத்தைச் சென்று பார்ப்பதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தோம். இதைப் பற்றி விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச் செல்வனிடம் கேட்டபோது அவர் அலட்சியமான சிரிப்பையே உதிர்த்தார்.

“அது எரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி பார்ப்பதற்கு அங்கே ஒன்றுமில்லை” என்று வெறுப்புடன் கூறினார். நாங்கள் தங்கியிருந்த ஞானம் ஹோட்டலில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டருக்கும் குறைவான தூரத்திலேயே யாழ் நூலகம் அமைந்திருந்தது. எனவே நாங்கள் தமிழ்ச் செல்வனிடம் மேலதிகமாக எதையும் கூறாமலேயே தியினால் கருகிப்போயிருந்த பாழடைந்த நூலகத்தின் எச்சங்களை போய்ப் பார்க்க கஷ்டமாக இருக்கவில்லை.

அடுத்த நாள் அன்றைய யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளர் ஒருவரைச் சென்று சந்தித்தோம். அவரை நாங்கள் சந்தித்த போது எங்கள் முதல் கேள்வி

“பரனவிதான சேகரிப்புகளுக்கு என்ன நேர்ந்தது.”

அவர் அமர்ந்திருந்த கதிரையை இறுக்கி முன்னால் இழுத்துவிட்டு மேசை ஓரத்தை ஒரு கையால் பிடித்தபடி.

“பரனவிதான இருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறார். அதிர்ஷ்டவசமாக அவர் யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் இருக்கவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தார். அவற்றை ஏலத்தில் வாங்கியவர்கள் யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு வழங்கியிருக்கவில்லை. அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கே தந்திருந்தார்கள். நாளை வாருங்கள் நாங்கள் அவற்றை உங்களுக்கு காட்டுகிறோம்”

நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பெருமூச்சு விட்டோம். ஆனால் எங்கள் கேள்விகளை அத்துடன் நிறுத்திவிடத்தான் முடியுமா?

“அப்படியென்றால் ஆனந்த குமாரகவாமி சேகரிப்புகள் எங்கே?” என்றோம்.

அவர் இறுக்கிப் பிடித்திருந்த மேசையின் விளிம்பிலிருந்து கையை விட்டுவிட்டு கதிரையில் சாய்ந்தார். உதடுகளைக் கடித்துக் கொண்டார். முகமும் இறுகிப் போனது.

“குமாரகவாமி எரிக்கப்பட்டார்... யாழ்ப்பாண நூலகத்துடன் எரிக்கப்பட்டார். அவர் இரத்தத்தால் பாதித் தமிழராக இருந்தபோதும் அவர் இதயத்தால் ஒரு சிங்களவராக இருந்தவர். அவரின் பேரப்பிள்ளைகளால் அவர் எரித்து நாசமாக்கப்பட்டார்... நாங்கள் என்னதான் செய்ய முடியும்? இனி அந்த பழைய கதையில் பயனில்லை. நாளை வாருங்கள் பரனவிதானவை நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எப்படி பாதுகாத்து வருகிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறோம்.”

அடுத்த நாள் நாங்கள் பரனவிதானவை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்டோம். அந்தக் கையெழுத்துக்கள் உயிர் பெற்று அதை எழுதியவரின் மண்ணில் இருந்து வந்திருந்த எங்களை பரிசாக மாக்க பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.”

ஆனந்தகுமாரகவாமியால் உண்மையில் பலன் பெற்றது சிங்கள பௌத்த தேசியம் தான். அந்தளவுக்கு அவரின் ஆய்வுகள் பௌத்த மரபுரிமைகளை உலகுக்கு வெளிக்கொணர்ந்தவை. ஆனால் அவரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் யாழ் நூலகத்தோடு சேர்த்து தீவைத்தது சிங்கள பேரினவாதம். ஆனால் தமிழர்களின் தாயகக் கோட்பாட்டை மறுத்து தமிழர்களின் அபிலாசைகளுக்கு எதிராக இயங்கிய சிங்கள புலமைத்துவ தலைவரின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் இன்றும் தமிழர் தாயகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்கிற செய்தியை இங்கே பதிவு செய்வோம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## தமிழினின் நஞ்சு மருத்துவமும், பிணக்கவறு அறிவியலும்



**வேதகாலத்துக்கு முன்பே பழக்கத்தில் இருந்த தமிழினின் சித்த மருத்துவத்தில் பல சிறப்பம்சங்கள் இருந்தன. அக்காலத்தில் நஞ்சுடைய தாவரங்களை அல்லது உலோக பாடாணங்களை தெரியாமல் உண்டு விட்டாலோ அல்லது தற்கொலை செய்வதற்காக தின்றாலோ அல்லது அடுத்தவரை கொலை செய்வதற்காக கொடுத்தாலோ, இறந்து விடுவர். ஒருவேளை பிழைத்துக்கொண்டால் அவருக்கு நச்சுகுறி குணங்கள் ஏற்படும். பல நஞ்சு செடிகள் மற்றும் உலோக பாடாணங்களை மருந்தாக்கி வைத்தியத்துக்கு பயன்படுகிறோம். ஒரு நெல்லை எப்படி அரிசியாக்கி, பின் இட்டிலியாக செய்கிறோமோ அதைப்போலத்தான், நஞ்சு பொருட்களை மருந்தாக்கும் கலையும். சரிவர இதை செய்யாவிட்டால் நோயாளிக்கு நச்சுகுறி குணம் ஏற்படும். பல நேரங்களில் சித்த மருந்துகளை அதிக அளவில் அல்லது தவறாக நீண்ட காலம் பயன்படுத்தினால் அவைகள் பக்க விளைவை ஏற்படுத்தும். இப்படி ஏற்படும் பக்க விளைவை 'கள்ளப்பிணி' என்று சித்த மருத்துவம் கூறுகிறது.**

ஒவ்வொரு நஞ்சு மூலிகைகளுக்கும், உலோக பாடாணத்துக்கும் ஒவ்வொரு வகையான நஞ்சு குறிகுணம் இருக்கும். இவற்றை முழுவதும் தெரிந்து கொண்டால்தான் மருந்துகளின் பக்க விளைவுகளை சரிசெய்ய முடியும். மேலும், விஷ அட்டை, பாம்புகள், பூரான், நாய், பூனை கடிிகள், பூச்சி கடிிகள் என பல சீவ நஞ்சுகளும் மனிதனை விட்டு வைப்பதில்லை. இவற்றை கண்டறிந்து, அதற்கான முறிவு வைத்தியம் செய்வது 'நஞ்சு மருத்துவம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்காகவே சித்த மருத்துவத்தில் தனியாக விஷ வைத்திய சிந்தாமணி, கடிவிஷ வைத்தியம், குறுமுனி விஷ மருத்துவம், நந்தீசர் அகால மரண நூல் போன்ற சித்த மருத்துவ நூல்கள் தனியாக இருக்கின்றன.

ஆரோக்கியமற்ற, உடலுக்கு ஒவ்வாத உணவுகளை தொடர்ந்து உண்டுவந்தாலும், உடல்நலக்கேடு வரும். இதையும் சித்த மருத்துவம் நஞ்சு துறையாக பார்க்கிறது. உதாரணமாக கத்தரிக்காய், கோழி இறைச்சி, இரால், நண்டு போன்றவை சிலருக்கு ஒவ்வாமையாக இருக்கும். இவற்றை மீண்டும் மீண்டும் உண்டால், தோல் நோய்கள், அலர்ஜி, ஆஸ்துமா, சைனஸ், பல ஆட்டோ இம்மியூன் போன்ற தீராத நோய்கள் உருவாகும். எதிரி நாட்டு மன்னன் அல்லது தனக்கு பிடிக்காதவர்களின் உடல் நலத்தை கெடுப்பதற்காக, Slow poisoning என்ற முறையில் சில நச்சுபொருட்களை உணவுடன் கலந்து அவர்களுக்கு தெரியாமலேயே தின்ன கொடுக்கும் பழக்கும் பண்டைய நாட்களில் இருந்ததை 'கைவிஷம்' அல்லது 'இடுமருந்து' என்று அழைப்பர். இதை செய்வதற்காக பயிற்சி பெற்ற ஓற்றர்களும், பரத்தையர்களும் (நஞ்சுயுவதி)

பயன்படுத்தப்பட்டனர். இதனால் ஏற்படும் நோயையும் சித்த மருத்துவத்தில் கணித்து மருந்து கொடுக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் குணப்படுத்த வேண்டுமெனில் நஞ்சு மருத்துவ அறிவு அவசியம். முற்காலத்தில் விஷ வைத்தியர் என்றே சித்த வைத்தியர்கள் பலர் இருந்துள்ளனர். குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள மணவாளக்குறிச்சி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்து மறைந்த 'ஆற்றங்கரை விஷ வைத்தியரிடம்' நான் எனது கல்லூரி காலத்தில் பயிற்சி பெற்றுள்ளேன். அவர் பாம்புகடி, தோல்நோய்கள் என விஷம் சம்பந்தமான அனைத்து சிகிட்சைகளிலும் கெட்டிக்காரர். தீமுறுகல் பாடாணம் எனப்படும் பாஸ்பரஸ் கலந்து செய்த ஒரு விஷகுழம்பை அவர் பயன்படுத்துவார். பாம்புகடியால் மயங்கி கிடக்கும் மனிதரையும் உச்சியில் கீறி இந்த மருந்தை தேய்த்து விட்டால், நோயாளி பிழைப்பார். இது ஊசி மருந்து போல வேலைசெய்யும். இதையெல்லாம் ஆராய்ச்சிகள் செய்தால் புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கலாம்.

### தாவர விடங்களும், நஞ்சு மருத்துவமும்:

"கண்புகையு நெஞ்சுலருங் கைகாலயாந்துவரும் வெண்புகையாய் மேனி வெளுக்குமே - பண்பாய்க்கேள்  
ஈரல் கருகிவரு மிந்திரிய நடமாண்  
பாரும் புகையிலையின் பண்பு  
உண்பாய் புகையிலை யுட்கொள்ளி னல்லகத்திப்  
பண்பான கீரைதினன்பு பானுமே"  
அகால மரண நூல்

புகையிலையை பயன்படுத்துவதால், கண்பார்வை



மங்கும், நெஞ்சு (நுரையீரல்) உலரும், இரத்த சோகை (மேனி வெளுக்கும்), நுரையீரல் கருகும் மற்றும் விந்தணு (இந்திரிய நடட்டம்) குறையும். எனவே புகையிலை உட்கொண்டவர்களுக்கு அதன் நஞ்சுதன்மையை போக்க அகத்தி கீரையை மருந்தாய் கொடுக்க வேண்டும். அகத்திகீரையின் இந்த பண்பை பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இதை உறுதிபடுத்துகின்றன.

“கள்ளிப்பாலைக் குடித்தாக்கால் காணுங் குணத்தைக் கருதிக்கேள்  
பொள்ளி வயிறு வாய்புலம் புண்ணாய் விடுமே யவர்தமக்கு

.....  
அள்ளி யதனோ டறுகம்புல் அழகாம் மிளகு வெற்றிலையும்  
உள்ளில் நிதானப் படிசூடிநீர் ஊட்டத் தீரும் உண்மையிதே”  
அகால மரண நூல் 54/303

குழந்தைகளை கொல்வதற்கு பழங்காலத்தில் கள்ளிப்பாலை கொடுப்பர். அதை குடித்தவரை சித்த மருத்துவரிடம் அழைத்து வந்தால், மேற்சொன்ன பாடலின் படி அறுகம்புல், மிளகு, வெற்றிலை குடிநீர் கொடுப்பார்.

“புகலும் கஞ்சாத் தின்றிடுகில் பொறிகள் தளாந்து மயக்கமுறும்  
நகலு மிருந்த யிடம்விட்டு நாடும் பற்பல கவலையினால்  
அகலும் உணவு கொள்ளாது அண்ணாந் தேங்கிப் பாதவிக்கும்  
துகிலு யிழந்து மரம்போலே தூங்கி யிருப்பார் நலமற்றே

.....  
மீறா தமயுமில் ல்லாட்டால் மேலோன் விதியதில் மரணமென்றே”  
அகால மரண நூல் 135/303

கஞ்சாவை சித்த மருத்துவத்தில், வலி, புற்றுநோய், தீராத வயிற்றுபோக்கு என பல நோய்களுக்கு மருந்தாக பயன்படுத்தி உள்ளனர். கஞ்சா அதிகமாக தின்றால், பைத்தியம் போன்று அலைவர் என்று கூறி, அதற்கான மூலிகை குடிநீரையும் கூறியுள்ளனர் சித்தர்கள். இந்த மருந்துகளால் கஞ்சா நஞ்சு சரியாகாவிட்டால், இறைவனின் விதிப்படி மரணம் வரும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்படி, அபின், அரளி, எருக்குபால், குன்றிமணி, ஊமத்தை, எட்டி, சுண்ணாம்பு, சேராங்கொட்டை, நேர்வாளம், சாராயம், நாபிகிழங்கு, ரெத்தபோளம், நெறிவிஷம், இருவி, காட்டுகரணை, ஆதளை (காட்டாமணக்கு) பால், தில்லைப்பால், மருதோன்றி வேர், பாவட்டை, பேய்பீர்க்கு, சித்திரமூலம், சூடன், சிவதை வேர், கலப்பை (கார்த்திகை/ செங்காந்தழ்) கிழங்கு என எண்ணற்ற மூலிகை நஞ்சுகளைபற்றிய விவரங்களை பற்றி சித்த

மருத்துவ நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்த நஞ்சு தாவரங்கள் மிகச்சிறந்த மருந்தாக பயன்படுவதும் ஆச்சிரியமே. சித்த மருத்துவர் நல்ல அறிவும் அனுபவமும் இருந்தால் மட்டுமே மேற்கண்ட மூலிகைகளை மருந்தாக பயன்படுத்த வேண்டும்.

### உலோக பாடாண விடங்களும், நஞ்சு மருத்துவமும்:

சித்தமருத்துவத்தில் உலோக பாடாணங்களை பற்றிய பயன்பாடுகள் மிகவும் அதிகமாக உள்ளன. உலோகங்களை நானோ வடிவில் மாற்றி அல்லது திராவகமாக்க மாற்றி மருந்தாக பயன்படுத்தும் கலை தமிழர்களிடம் இருந்துள்ளது. இந்த மருந்துகள் சரியாக முடியாவிட்டால் கண்டிப்பாக பக்க விளைவுகள் வரும். கொலை செய்ய அல்லது தற்கொலை செய்ய கூட இந்த உலோக பாடாணங்களை பயன்படுத்தி உள்ளனர். உணவுடன் கண்ணாடி குப்பிபொடியை கலந்து விலங்குகள் மற்றும் காக்கைகளை கொல்ல கொடுப்பது அக்கால வழக்கம். அதை தின்றுவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதை விவரிக்கிறது இந்த பாடல்.

“வெள்ளை குப்பிப் பொடி தின்றால் வேகம் மீறி வயிற்புண்ணாய்  
உள்ளே யழுகி நாற்றமாதாய் ஓங்கா ரிக்கில் ரெத்தம் வீழும்  
..... வினைகள் தீரும் வாரம்மொன்றில்  
கொண்டால் தீரா தரமாகில் குலைசெய் திருமென் றறிவீரே”  
அகால மரண நூல் 74/303

கண்ணாடியை தின்றால், வயிறு மற்றும் குடலை அறுத்து ரத்தம் வரும். இதற்கான மூலிகை குடிநீரை கொடுத்து ஒரு வாரம் பார்க்கலாம், ஒருவாரத்தில் திராவிட்டால், அவன் மரணமாவான் என்று கூறுகிறது.

“வெள்ளையென்ற பாஷாண மதுவே தின்றால் வியர்வையொடு பேசிசர்த் தலுமே யுண்டாம் பள்ளைமுதல் வயறுகுடல் காந்தல் தோன்றும் பரிதாப மிகவுண்டாம் பார்வை மாறும்

.....  
துடிதுடிக்கும் குடலையது இறுக்குங் கானே”  
அகால மரண நூல் 199/303

காணவே யிக்குறிதான் கழிந்து தானால் கலங்காமல் முக்கூரம் மவுரி வேரும் தோணவே மிளகு வெற்றிலையுங் கூட்டி துரிதமுடன் கசாய மிட்டருந்தும் போது

.....  
நலமாகும் வெள்ளையதின் வேகம் தானே”  
அகால மரண நூல் 200/303

வெள்ளைபாடாணம் என்று சொல்லக்கூடிய ஆர்செனிக்கை உண்டால் வரும் கேடுகளுக்கு அமுக்கூரம், அவுரி வேர், மிளகு, வெற்றிலைகளை கலந்து குடிநீர் செய்து உடனே கொடுத்து பரிகரிக்கும் வழக்கத்தை இந்த பாடல் கூறுகிறது.

“சுவ்வீரத்தைத் தின்றாக்கால் தானே குடலை பற்றியது அல்லி யருத்து ரெத்தமதாய் அழலாய் வெந்து தானவியர்த்து



கவ்வி யிழுத்துக் குடல்தன்னை கதிரி யறுத்தாப் போல்துளைத்து  
கவ்விப் பிடுங்கும் நாவுடங்கும் நாழிகை பத்தில் சாவாமே”

அகால மரண நூல் 215/303

சவ்வீரம் எனப்படும் மெர்குரி குளோரைடு தின்றால் குடலில் ஓட்டை விழுந்து, புண்ணாகி பத்து நாழிகையில் (1 நாழிகை = 24 நிமிடம்) மரணிப்பான் என்றும், மரணிக்காமல் இருந்தால், பரிகரிக்க மூலிகை மருந்துகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கந்தகம், துருசு, மிருதார்சிங்கி, கண்ணாம்பு, கவுரிபாடாணம், ரசம் (மெர்குரி), ரசகற்பூரம், வைரம், மூங்கில் பாஷாணம், திராவகம் (ஆசிட்) போன்ற பாஷாணங்களின் நஞ்சுகளைபற்றியும், அதை பரிகரிப்பது பற்றியும் சித்த மருத்துவ நூல்கள் விரிவாக கூறுகின்றன. ஏற்கனவே தமிழனுக்கு இருந்த அறிவை தற்காலத்தில் கூட பயன்படுத்த முடியும். தற்காலத்தில் கூட, heavy metal toxicities தொழிற்சாலை கழிவுகள் மூலமாகவோ, கேடடைந்த நிலத்தடி நீர் மூலமாகவோ, கேடடைந்த மீன்/ பழங்கள்/ காய்கறிகளை உண்பதன் மூலமாகவோ, மனித உடலில் உலோக பாடாணங்கள் செல்வதால், ஆண்மைகுறைவு, குறைபிரசவம், ஆட்டிசம், மனநோய்கள், கல்லீரல் நோய்கள், எதிர்ப்பு திறன் குறைவு, மற்றும் சில தீராத தோல்நோய்களும் வரும். இந்த சூழலில் உலோகங்களை உடலவிட்டு வெளியேற்ற, chelating agents என்ற மருந்துகளை மருத்துவர்கள் பயன்படுத்துவர். இந்த சூழலில், சித்தா நஞ்சு மருத்துவ மூலிகைகளை பயன்படுத்தலாம். இந்த மூலிகைகளுக்கு உடலில் தேங்கி இருக்கும் உலோக பாடாணங்களை வெளியேற்றும் தன்மை இருக்கிறதா அல்லது, உலோக பாடாணத்தால் உடலின் உள்ளூறுப்புகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் பாதிப்புகளை சரி செய்யும் ஆற்றல் இருக்கிறதா என்ற ஆராய்ச்சிகள் செய்யவேண்டும்.

“தூயழகுறப் புரியும் சூதகந்த மாதிகளால்  
வாயமுகி நாறுபுண்ணை மாற்றிவிடும் - தீயமூலை

போக்கிவிடும் நெய்சட்டிப் பூண்டு”

நெய்சட்டிபூண்டு எனப்படும் சீதேவி செங்கழுநீர் செடியால் சூதம் (மெர்குரி), கந்தகம் போன்ற உலோக பாடாணங்களால் வரும் வாயமுகிய புண் மாறும் என்று சித்த மருத்துவ நூல் குறிப்பிடுகிறது. தற்போது புற்றுநோய்க்காக செலுத்தப்படும் சிஸ்பிளாட்டின் ஊசியானது பிளாட்டினம் எனும் உலோகத்தால் ஆனது, அது சிறுநீரகத்தை சேதமடைய செய்யும். இதை சரிசெய்ய மாற்று மருந்துகள் இல்லை. இந்த சூழலில், நெய்சட்டிபூண்டை பயன்படுத்தி, சிஸ்பிளாட்டின் என்னும் உலோக ஊசியின் கெடுதல்களை சரிசெய்ய முடியுமா என்ற ஆய்வை நான் சோதனை எலியில் 5 வருடங்கள் செய்துள்ளேன். இந்த ஆய்வில், சிஸ்பிளாட்டின் ஊசி மருந்தை செலுத்தினால் 75 - 90% சிறுநீரகம் பாதிப்படைந்தது, மற்றும் நெய்சட்டிகிரையின் குடிநீர், 50-75% பாதிப்பை மீட்டுகொண்டு வந்தது. மேலும், புற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்ட எலிக்கு சிஸ்பிளாட்டின் ஊசியை செலுத்தி சிறுநீரகத்தில் பாதிப்படைய செய்யப்பட்டது. அதன்பின், நெய்சட்டிகிரை குடிநீரை கொடுத்ததில், சிறுநீரகத்தை மீட்டு கொண்டு வந்ததோடு, எலியின் வாழ்நாளை 25% அதிகமாக நீட்டித்தது. இப்படிதான், பழைய மூலிகைகளுக்கு புதிய பயன்பாட்டை ஆராய்ச்சிகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கலாம்.

சீவ விடங்களும், நஞ்சு மருத்துவமும்:

சித்த மருத்துவ நஞ்சு நூல்கள், பொரிவிரியன், பெருவிரியன், இரத்த விரியன், வவ்வால் விரியன், நீர்விரியன், நிலவிரியன்

என விரியன் பாம்புகளில் மட்டுமே 16 வகையான விரியன் பாம்பை பற்றி கூறுகிறது. இப்படியே வழலை பாம்பு, கருவழலை, மயக்கரவு, கண்ணெரியன், வெண்சாரை, கருஞ்சாரை, செஞ்சாரை, மஞ்சள்சாரை, இருதலை மணியன், சுருட்டை, மண்ணுளி, புல்லுருவி, கொமேறு மூக்கன், கண்கொத்தி பாம்பு (பச்சைப்பாம்பு), சிறுபாம்பு, சாணாகம், புடையன், வீங்கு புடையன், கூட்டுபுடையன், இரத்த புடையன், கட்டுபுடையன், நெடுங்கழுத்து புடையன், இரத்த மண்டலி, என பலவகையான பாம்பு விடங்களை பற்றி நூல்கள் கூறுகிறது. மண்டலி என்ற வகையில் மட்டும் உதிர மண்டலி, வீங்கு மண்டலி என 16 வகையான பாம்புகள் உள்ளதாம். ஒவ்வொரு வகை பாம்பும் கடித்தால் என்ன குறிகனும் வரும் என்றும் அதற்கான மருந்துகளும் நூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. எனினும் தற்காலத்தில் இதன் தேவை மற்றும் பயன்பாடு குறித்த கன ஆய்வும், அறிவியல் ஆய்வும் முக்கியமாகும். முற்காலத்தில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளை பற்றிய அருமையான தொகுப்பாகவே நான் இந்த நூல்களை பார்க்கிறேன்.

நஞ்சு குறிகுணங்களை போக்க, கண்களில் தீட்டும் கலிக்கம், நாசியில் விடும் நசியம், மூக்குபொடி (ஆக்கிராணம்), ஒற்றடம், மூக்கில் காட்டும் புகை, மாத்திரை என பல மருந்துகளும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆடுதின்னாபாளை என்ற கசப்பு மூலிகையை கடித்து தின்னும் போது, ஒவ்வொரு பாம்புக்கடிக்கும் ஒவ்வொரு வகையான சுவை நாவில் தெரியும். விஷம் இல்லையெனில் கசப்பாக தெரியும். எந்த அளவுக்கு விஷம் ஏறி இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு கசப்பு சுவை குறைவாக இருக்கும். இது உண்மை என்றும் அறிவியல் ஆய்வுகள் சொல்கின்றன. ஆடுதின்னாபாளை அல்லது நிலவேம்பு என்ற மூலிகைகளை கடித்து தின்று கொண்டே இருக்க வேண்டும், அதனால் விஷம் படிப்படியாக குறைந்து, அதன் உண்மையான கசப்பு சுவை நாவில் தோன்றும். அவுரி வேர், நிலவேம்பு எனும் மூலிகைகள் பாம்பு விடத்தை போக்கும் தன்மையுடையது. எனினும், பாம்பு விஷத்திற்கான ஊசி மருந்தே உயிர்காக்கும் சிறந்த

சுமங்கலக்சு சிறுநீரகவேலை ஜனவரி 2024



மருந்தாக நிருபணம் ஆனது. பாம்பு கடித்த இடத்தில் வரும் புண் எளிதில் ஆறாது, அதனை குணப்படுத்த பிரத்தியேகமான தைலங்கள் உள்ளன.

புற்றான் சோற்றெண்ணெய், அகத்தியர் குழம்பு, கவுசிகர் குழம்பு, விஷ குழம்பு, பிரண்டைகட்டு, இரசபுகை, நச்செலியில் இருந்து செய்யப்படும் சுந்தரி தைலம், நீலகண்ட குளிகை, பரஞ்சோதி குழம்பு, பரஞ்சோதி மை, மகா பரஞ்சோதி மை, பரஞ்சோதி மாத்திரை, மகா சிந்தாமணி குழம்பு, சஞ்சீவி குழம்பு, சஞ்சீவி மை, சுடுகாடு விட்டான் குளிகை, பரணி மருந்து, போன்றவை விஷங்களை குணப்படுத்துவதில் மிகசிற்பு வாய்ந்தவை. சஞ்சீவிகரணி தைலம், சூடாமணி மாத்திரை, நஞ்சிற்பாய்ந்தான் மாத்திரை, போன்ற மருந்துகளை தலை உச்சியில் கீறி, அதில் வைத்து தேய்த்தால் இறக்கும் தருவாயில் அல்லது மயக்கமாக இருக்கும் நோயாளிகளை கூட காப்பாற்றலாம். ஊசி மருந்து கண்டுபிடிக்காத அந்த காலத்தில், தோலில் (தலை உச்சி, நெற்றி, பிடரி, கன்னம், தோள், கால்தொடை) நெல் முனையால் அல்லது கத்தியால் கீறி, மருந்தை வைத்து தேய்த்தால் அதிலே நெருப்பை காட்டினால் வேகமாக மருந்தானது இரத்தத்தில் கலக்கும். ஊசிமருந்தை போன்ற இந்த சிகிட்சை முறை சித்த மருத்துவத்தில் 'குடோரி மருத்துவம்' எனப்படும். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளை ஆராய்ச்சி செய்தால், புதிய ஊசி மருந்துகளை கண்டுபிடிக்கலாம். இவற்றில் பல மருந்துகள் நாட்பட்ட தோல்நோய்களை சரிசெய்யும் தன்மை உடையவை

இதைபோலவே, பலவகை சிலந்தி கடிகள், ஓணான் கடி, காட்டு தவளைகடி, பல்லிக்கடி, காட்டுசு கடி, காட்டுகொசு கடி, குளவி கடி, மலைஎறும்பு கடி, வண்டுக்கடி, பச்சோந்தி கடி, மீன்கடி, கம்பளிபூச்சி கடி, அரணை கடி, பலவகை எலிக்கடிகள், தேள் கொட்டுதல், நட்டுவாய்க்கர்லி கொட்டுதல், நாய்க்கடி, பூனைக்கடி, அட்டைக்கடி, குரங்குகடி, குதிரை கடி, முதலைகடி போன்ற கடிவிடங்களை பற்றியும் விரிவான செய்திகளை சித்த மருத்துவ நூல்களில் பார்க்கலாம். இவற்றுக்கு, ஊமத்தை, அவுரி மற்றும் நிலவேம்பு என்ற மூலிகை சேர்ந்த மருந்துகளும், ஏகாந்த தைலம் என்ற மருந்தும் சிறப்பாக வேலை செய்யும்.

### தமிழரின் பிணக்கூறு அறிவியல்:

இறந்த மனிதர்களின் உடலை அறுத்து ஆய்வுசெய்து மரணத்துக்கான காரணத்தை கண்டுபிடிக்கும் துறையை பிணக்கூறு ஆய்வு என்று கூறுவர். இந்த பிணக்கூறு ஆய்வு முற்காலங்களில் தமிழகத்தில் சித்த விஷ வைத்தியர்களால் செய்யப்பட்டு இருந்திருக்கிறது. இயற்கைக்கு மாறாக ஒருவர் இறந்தால், அதை அகால மரணம் என்று நாம் சொல்கிறோம். உலகிலேயே இந்த அகால மரணத்தை பற்றிய ஒரு பாரம்பரிய மருத்துவ நூல் உண்டென்றால் அது தமிழரின் 'அகால மரண நூல்' தான். இதை

நந்தி தேவர் எழுதியதாக அந்த நூலில் சொல்லப்பட்டு உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த சித்த மருத்துவத்தின் இன்றைய நிலைதான் கவலைக்கு உரியதாக இருக்கிறது.

“தண்ணீர் தனிலே விழுந்திருக்கில் தானேறியச் சொல்லுகிறேன்  
விண்ணில் வயறு தானுயர்த்தி விரல்கை கால்கள் மிகச்சுருங்கி

பையறா மதனுள் சலம் நிறைந்தால் பாழாய் நீரில் விழுந்ததென்றும்  
அய்யா அதனில் நீர்வற்றில் அடித்து நீரி விட்டதென்றும்”

அகால மரண நூல் 24/303

ஒருவர் தண்ணீருக்குள் விழுந்து மரணித்திருந்தால், நுரையீரலை (பையறை) அறுத்து பார்த்தால் நீர் நிறைந்திருக்கும். அதே நேரம் அடித்துக்கொல்லப்பட்டு பின் தண்ணீரில் வீசியிருந்தால், நுரையீரலில் நீர் இல்லாமல் வற்றியிருக்கும் என்றும் அகால மரண நூல் கூறுகிறது. இது முற்றிலும் உண்மைதான் என்று நவீன பிணக்கூறு அறிவியல் கூறுகிறது.

இதைபோல கழுத்தை நசுக்கி கொன்றால், கழுத்தை நசுக்கி கொன்று நீரிலிட்டால், மூச்சை அழுக்கி கொன்றால், அடித்துக்கொன்று தூக்கிலிட்டால், அடித்து கொன்று தண்ணீரிலிட்டால், பாஷாணங்கள் தின்று இறந்த குணம், வீரம் (மெர்சுரி குளோரைடு) தின்று இறந்த குணம், வைரம் தின்று இறந்த பிணம், இறந்தே குழந்தை பிறந்ததா-பிறந்த பின் இறந்ததா, மரணித்த பெண் கர்ப்பினியா, கர்ப்பம் அழியும்போது ஏற்பட்ட மரணம், கற்பம் அழிக்க பெண்ணுறுப்பில் விஷ மருந்தை வைக்கும்போது ஏற்பட்ட மரணம் என்று ஒவ்வொன்றையும் அற்புதமாக சித்த மருத்துவ நூல் விளக்குகிறது. ஒரு பெண்ணை விருப்பமின்றி புணர்ந்தால் என்ன அறிகுறி போன்ற பிற தடயவியல் அறிவியல் கூட இந்த நூலில் நிறைந்து இருக்கிறது. வெள்ளைகாரர்கள் காலத்தில், குமரி மாவட்டத்தின் சித்த வைத்தியர்களை நீதிபதி அழைத்து, இறந்த பிணத்தை பார்வையிட்டு, பின் அறிக்கை தயார்செய்து நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. வரம்புள்ளிகளில் அடிபட்டு இறந்தால், அல்லது சித்த மருந்துகளால் இறந்தால், அல்லது நஞ்சுகளை தின்று இறந்தால் இவற்றை கண்டுபிடிக்க கண்டிப்பாக விஷ வைத்தியரின் அனுபவம் அவசியம் ஆகிறது.

இத்தனை பயன்பாடுகள் கொண்ட நஞ்சு மருத்துவத்துக்காக, இளங்கலை சித்த மருத்துவ படிப்பு (BSMS) படித்த பிறகு MD யில் நஞ்சுமுறை மருத்துவம் என்ற ஒரு பட்ட மேற்படிப்பு சித்த மருத்துவத்தில் மட்டும்தான் உள்ளது. மீண்டும் இந்த துறை அறிவியல் ஆய்வின் அடிப்படையில் உயிர்த்தெழுமானால், மனித குலத்துக்கு எண்ணற்ற சிறந்த மருந்துகளை தமிழர்கள் கொடுக்க முடியும்.

கட்டுரையாளர்: மருத்துவர்



## நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை வலுப்படுத்துவது எப்படி?



மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், கோவிட்-19 எனும் புதிய நோயை 'சார்ஸ் கரோனா வைரஸ்-2' உருவாக்கியது. உலகம் முழுவதிலும் இந்தப் புதிய நோய் பரவி 50,000க்கும் மேற்பட்டோரைப் ப்லி வாங்கியது. அவர்களில் அதிகம் பேர் 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்கிறது இதன் புள்ளிவிவரம். காரணம் மூத்த வயது மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு 'நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' குறைவாக இருந்ததும் ஒரு முக்கியக் காரணம் என்று சொன்னது உலக சுகாதார நிறுவனம். இதைத் தொடர்ந்து வெகுமக்களிடமும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி பேசப்பொருளானது.

### 'நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' என்பது என்ன?

நம் உடலுக்குள் நுழையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோய்க்கிருமியை (உதாரணம்: வைரஸ்) அல்லது ஓர் அந்நியப் பொருளால் உடலில் ஏற்படும் ஒரு பிரச்சினையை (உதாரணம்: ஒவ்வாமை) முதலில் நம் உடலே எதிர்த்துப் போராடுகிறது. இந்தப் போராட்டத்துக்குத் தேவையான சக்தியைத் தருவதற்கு உடலில் 'தற்காப்பு மண்டலம்' (Immune system) எனும் ஒரு 'ராணுவம்' இருக்கிறது. ரத்தம் மற்றும் நினைநீரோடு இணைந்துள்ள மண்டலம் இது. இவை தரும் போராட்ட சக்தியைத்தான் 'நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' (Immunity) என்கிறோம். இந்தப் போராட்டத்தில் உடல் வெற்றி பெற்றால் நமக்கு நோய் வராது; வருவதாக இருந்த ஓர் ஆரோக்கியப் பிரச்சினை வராமலே நின்றுவிடும். மாறாக, இந்தப் போராட்டத்தில் நோய்க்கிருமியோ அந்நியப் பொருளோ வெற்றி பெற்றுவிட்டால் உடலில் நோய் வந்துவிடும்.

### 'நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' எப்படிக்கிடைக்கிறது?

நமக்கு நோய் எதிர்ப்பு சக்தி இரு வழிகளில் கிடைக்கிறது. தாயின் ரத்தம் வழியாக இயற்கையிலேயே கிடைப்பது ஒரு வழி (Innate immunity). இது நம் உடலில் பிறக்கும்போதே அமைந்திருப்பது. 'செயற்கை நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' (Acquired immunity) என்பது அடுத்த வழி. பிறவியில் அமைந்துள்ள நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைச் செயற்கை முறையில் தூண்டும்போது கிடைப்பது. இது, நாம் பிறந்த பிறகு, நம் வாழும் காலத்தில் பெறப்படுவது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தடுப்பூசிகள் மூலம் கிடைப்பது.

### 'நோய் எதிர்ப்பு சக்தி' எல்லோருக்கும் ஒன்றுபோல் இருக்குமா?

இருக்காது. ஒருவரது வயது, அவரது உடலின்

ஆரோக்கிய நிலை, போட்டுக்கொண்ட தடுப்பூசிகள், உணவுமுறை, உடற்பயிற்சிகள், வாழ்க்கைமுறைகள், சுற்றுச்சூழல் போன்ற பல காரணிகள் அவருக்கான நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைத் தீர்மானிக்கின்றன. பிறந்த குழந்தைக்கு ஏற்கனவே ரத்தத்தில் இருக்கும் இயற்கை நோய் எதிர்ப்பு சக்தியோடு தாய்ப்பால் மூலமும் இது கிடைப்பதால் முழுமையான நோய் எதிர்ப்பு சக்தி காணப்படும். பிறகு, அந்தக் குழந்தை வளர்ச்சியடையும்போது ஊட்டச்சத்துகள் கொண்ட முறையான உணவுமுறையையும், உடற்பயிற்சிகள்மூலம்சீரானவாழ்க்கைமுறையையும் பின்பற்றினால், நல்ல சுற்றுச்சூழலில் வளர்ந்தால், வயதுக்கு ஏற்ப எல்லாத் தடுப்பூசிகளையும் போட்டுக்கொண்டால் வாழ்வின் கடைசி வரை அந்த நோய் எதிர்ப்பு சக்தி சரியாகவே இருக்கும். மாறாக, இந்தக் காரணிகளில் ஒன்றிண்டு சரியாக அமையவில்லை என்றால் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறையத் தொடங்கிவிடும். அதைக் காலத்தோடு கவனித்து சரி செய்யாவிட்டால், வயதாகும்போது நோய் எதிர்ப்பு சக்தி இல்லாமலே போய்விடும்.

### நோய் எதிர்ப்பு சக்தி எப்படிக்குறைகிறது?

ஊட்டச்சத்துக் குறைவது இதற்கு முதற்காரணம். புகைபிடிப்பதும் அளவுக்கு அதிகமாக மது அருந்துவதும் அடுத்த காரணங்கள். நவீன வாழ்க்கைமுறை கொடுத்துள்ள துரித உணவுப்பழக்கம், உடற்பருமன், உறக்கம் குறைவு, உடற்பயிற்சி குறைவு, மன அழுத்தம் போன்றவையும் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைக் குறைத்துவிடுகின்றன. மாசடைந்த சூழலிலும், மக்கள் நெருக்கமான இடங்களிலும் வசிப்பவர்கள், கதிரியக்கம் அதிகமுள்ள பணிகளில் உள்ளவர்கள் ஆகியோருக்கும் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. அடிக்கடி நோய்த்தொற்றுகளால் அவதிப்படுபவர்களுக்கும், நவீன மருந்து,



மாத்திரைகளை அளவுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துவோருக்கும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைகிறது. சரியான வயதில் முறையாகத் தடுப்பூசிப்போட்டுக்கொள்ளத்தவறுபவர்களுக்கும் இதே பிரச்சினை ஏற்படுகிறது.

### நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைகிறது என்பதை எப்படி அறிந்துகொள்வது?

சிறிய வேலைகளைச் செய்தால்கூட உடலில் சோர்வு ஏற்படும். அடிக்கடி ஏதாவது ஒரு தொற்று ஏற்படும். உதாரணமாக, மாதாமாதம் சளி, ஜலதோஷம், காய்ச்சல் என வந்தால், ஒவ்வாமை ஏற்பட்டால், காயங்கள் ஆறாதாமானால் இதைச் சந்தேகப்பட வேண்டும். வயதுக்கு ஏற்ற எடை இல்லாதது, அடிக்கடி ஏற்படும் வாய்ப்புண், சிறுநீரகத் தொற்று, பசிக்குறைவு, செரிமானக்கோளாறு, வயிற்றுப்போக்கு போன்றவை நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறைகிறது என்பதைக் காட்டும் மற்ற அறிகுறிகளில் அடங்கும்.

### இதைத் தெரிந்துகொள்ள பரிசோதனைகள் உள்ளனவா?

இதற்கென சிறப்புப் பரிசோதனைகள் எதுவுமில்லை. பொது ஆரோக்கியம் சரியாக உள்ளதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பரிசோதனைகளே இதற்கும் மேற்கொள்ளப்படும்.

### நோய் எதிர்ப்பு சக்தி அதிகரிக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

- கர்ப்பிணிக்குக் கர்ப்பகாலக் கவனிப்புப் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்.
- குறைந்தது 6 மாதங்களுக்காவது குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் தர வேண்டும்.
- எல்லா ஊட்டச்சத்துகளும் நிறைந்த உணவுகளை உண்ண வேண்டும்.
- சிறுதானிய உணவுகள், பருப்பு, இனிப்பு, கொழுப்பு உணவுகளைத் தேவைக்குச் சாப்பிட வேண்டும். முளைகட்டிய தானியங்கள் உதவும்.
- தினமும் ஒரு வண்ணத்தில் ஒரு காய் (காரட், முட்டைக்கோஸ்), ஒரு பழம் (ஆப்பிள், ஆரஞ்சு), ஒரு கீரை (முருங்கை, அகத்தி) மிக அவசியம்.
- வெள்ளைச் சர்க்கரையை விட நாட்டுச்சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், கருப்பட்டி நல்லது.
- பால், மோர், தயிர், நெய், வெண்ணெய், பனீர், காளான், மீன், காய்கறி சூப், அசைவ சூப்புகள் உதவும்.
- பருப்புகளில் உளுந்தும் கொட்டைகளில் பாதாமும் அதிகம் உதவும்.
- வெங்காயம், வெந்தயம், வெள்ளைப்பூண்டு,

இஞ்சி, மிளகு, மஞ்சள், சீரகம், கருஞ்சீரகம், ஏலக்காய், கொத்தமல்லி போன்றவற்றை தினசரி உணவுத் தயாரிப்புகளில் கட்டாயம் சேர்க்க வேண்டும்.

- இறைச்சியையும் முட்டையையும் ஒதுக்க வேண்டியதில்லை.
- கேக், பன், ரொட்டி, நூடுல்ஸ், புரோட்டா, சிப்ஸ், சாக்லேட், குளிர்பானங்கள், காற்றடைத்த பானங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
- தினமும் 3 லிட்டர் தண்ணீர் அவசியம் பருக வேண்டும்.
- தினமும் 6 முதல் 8 மணி நேரம்வரை உறக்கம் அவசியம்.
- தினமும் அரை மணி நேரம் உடலில் வெயில் பட வேண்டும்.
- காலை நேர நடைப்பயிற்சி, மெல்லோட்டம், நீச்சல், சைக்கிள் ஓட்டுவது, யோகா போன்றவையும் உதவும்.
- தினமும் முக்கால் மணி நேரம் ஏதேனும் ஓர் உடற்பயிற்சியிலோ, விளையாட்டிலோ ஈடுபடுவது நல்லது.

- உடற்பருமனைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
- மதுவை மறக்க வேண்டும்; புகைபிடிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்.
- மனக்கவலை, மன அழுத்தம் கூடாது.
- மாசில்லாமல் இருக்கும் சுற்றுச்சூழலில் வசிப்பது முக்கியம்.
- வயதுக்கு ஏற்ற தடுப்பூசிகள் அவசியம் போடப்பட வேண்டும்.
- நீரிழிவு, ஒவ்வாமை போன்ற நாட்பட்ட நோய்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.
- சுத்தம் வேண்டும். சுய மருத்துவம் வேண்டாம்.

### தடுப்பூசிகளைச் செலுத்திக்கொண்டால் மட்டும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி முழுவதுமாகக் கிடைத்துவிடுமா?

அப்படிச் சொல்லவும் முடியாது. தடுப்பூசிகள் உடலுக்குள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றாலும், உடலில் இயற்கையாக அமையப் பெற்றுள்ள தடுப்பாற்றல் மண்டலம் இயல்பாகச் செயல்பட வேண்டும். அதற்கு சரியான உணவுமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். தினமும் தேவையான அளவுக்கு உடற்பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நல்ல பழக்கவழக்கங்களைக் கையாள வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மருத்துவர்

ஜனவரி 2024



யட்டியலின மக்கள் நலம்

## ஓன்றிய அரசின் நிதி குறைப்பும் உயர வேண்டிய கவனக் குவிப்பும்

**தேசிய மகளிர் ஆணைய உறுப்பினரும் நடுகையுமான குஷ்பு அண்மையில் பயன்படுத்திய சொல்லொன்று பொதுவெளியில் பெரும் புகைச்சலைக் கிளப்பியிருக்கிறது. தன்னைப் பற்றி யாரோ ஒருவர் சொன்ன புகாருக்குப் பதிலளிப்பதற்குப் பதிலாக, உச்சபட்ச சினத்தில் என்ன சொல்கிறோமென்ற நிதானமின்றி உபயோகித்த வார்த்தைப் பிரயோகம் அவரைப் பெரும் சிக்கலில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறது.**

“எனக்கு உங்களைப் போலச் சேரி மொழியில் பேசு வராது” என்பதே குஷ்பு பேசிய வார்த்தைகள். எதிரிக்குப் பதில் சொல்லும் பக்குவம் கூடத் தெரியாமல் அப்பாவி மக்களை அவமானம் செய்யும் நோக்கில் பேசியுள்ள குஷ்புவின் நடவடிக்கை மிகுந்த கண்டனத்திற்குரியது என்பதால் எதிர் நடவடிக்கைகளும் வலுத்துள்ளன. இத்தனைக்குப் பின்னும், அதற்கு அவர் கட்டுகிற சப்பைக் கட்டுகள் பிரச்சனையை மேலும் பூதாகரமாக்கியுள்ளது. “சேரி” என்பதற்குப் பிரெஞ்சில் அன்பு என்று அர்த்தமாம்” அவர் சொன்ன பல விளக்கங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இருந்து விட்டுப் போகட்டும். அப்படியெனில் பிரெஞ்சு மக்கள் வாழ்கிற நாட்டில் சென்று இவ்வாறு சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. தமிழ்நாட்டில், தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் அச்சொற் பிரயோகம் எதற்கு வந்தது என்ற கேள்வி இயல்பாக எழுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் அடித்தட்டு மக்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் காலத்திற்குத் தக்க மாறியே வந்துள்ளன. இன்று பயன்பாட்டிலுள்ள “தலித்” என்னும் பதம் மராட்டியச் சொல்லாக இருப்பினும் தமிழ்ச்சூழலில் அச்சொல் மிகுந்த கவனம் பெற்ற ஒன்றாக மாறி விட்டிருக்கிறது. பொதுவெளியில் இச்சொல்லைச் சொல்லி அச்சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதும், மற்றவர்கள் தயக்கமின்றி “நீங்க தலித்தா சகோதரா?” என்று இயல்பாகக் கேட்பதையும் காண முடிகிறது. இது ஒரு பெரிய மாற்றம். அச்சொல் பொதுவெளியில் காலங்காலமாய் நிலவிய அடர்ந்த மௌனத்தையும் கூச்சத்தையும் உடைத்து நொறுக்கியிருக்கிறது. இடைநிலைச் சாதியினரும், முன்னேறிய வகுப்பினரும் தங்கள் சாதியை மற்றவர்களிடம் வெளிப்படையாகக் கூச்சமின்றி பகிர்ந்து கொள்வதைப் போன்ற சுதந்திரத்தை இச்சொல் அச்சமூக மக்களிடையே வழங்கியிருக்கிறது என்றால் மிகையிலலை.

என்ன ஒரு பிழையெனில், இவர்களின் புரிதல் சாதி என்ற சிறிய சிமிழுக்குள் இச்சொல்லை அடைத்துப் பார்ப்பதாக அமைந்தது தான். தலித் என்பதன் உண்மைப் பொருள் அவ்வாறில்லை. அது ப்ரந்து விரிந்த பொருளுடையது. அதைச் சாதிச் சிமிழுக்குள் மட்டும் அடைத்துப் பார்ப்பது நியாயமல்ல. சாதியால், இனத்தால், பாலினத்தால், குடும்பத்தால், சடங்குகளால், வர்க்கத்தால் இன்னும் எதுவொன்றால் மனிதர் ஒடுக்கப்பட்டாலும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களைத் தலித் என்றழைக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பெரும் பரப்புள்ள சமுத்திரம் அச்சொல். கெடுவாய்ப்பாக அச்சொல் இந்திய மற்றும் தமிழ்ச் சூழலில் சாதியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு நிலைபெற்றும் விட்டது கொடுமை தான்.

யட்டியலினச் சமூக மக்களை ஹரிஜன் என்று மகாத்மா காந்தி அழைத்தார். அதாவது ஹரி என்பது கடவுளையும், ஜன் என்பது மக்களையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு இவர்கள் “கடவுளின் குழந்தைகள்” என்ற பொருளில் காந்தி அழைக்கத் தொடங்கினார். காந்தி அறிமுகம் செய்ததாலே என்னவோ, இந்தச் சொற்கள் அக்காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் பரவலாகப் பயன்பாட்டிற்கும் வந்தன. குறிப்பாக மேல்தட்டில் இருப்பதாகத் தம்மைக் கருதிக் கொள்கிறவர்கள், அடித்தட்டு மக்களை அழைப்பதற்கு ஹரிஜன் என்ற வார்த்தையை நொடிக்கு நூறுமுறை பயன்படுத்தினார்களே ஒழிய, ஒருபோதும் அவர்களைக் கடவுளின் குழந்தைகளாகக் கருதியவர்களல்லர். அப்படி நடத்தியவர்களும் அல்லர். அவர்களைச் சாத்தான்களின் குழந்தைகளை விடவும் மிகக் கேவலமாகத் தான் நினைத்தனர், நடத்தினர்.

வழமையான பயன்பாட்டிற்கு வந்த பின்னரும், ஹரிஜன் என்பதன் பொருள் சமூகத்தில் கீழ்நிலையிலிலுள்ள மக்களைக் குறிக்கும் அடையாளச் சொல்லென்றே பலரும்



எண்ணினார்களே தவிர, அதன் உண்மைப் பொருள் “கடவுளின் குழந்தைகள்” என்பதை மறந்து போயினர். காந்தியையே மறந்தவர்கள் காந்தியின் சொற்களை, மறப்பதற்குச் சொல்லவா வேண்டும்?

தலித், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், சேரி மக்கள், அடித்தட்டு மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பட்டியலினத்தவர்கள் என அவரவர்க்கும் வசதியாக அழைத்துக் கொண்டாலும் அண்மைக் காலமாகப் பட்டியலினத்தவர் என்ற சொல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை அறிய முடிகிறது. இஃது ஆங்கிலத்தில் உச்சரிக்கப்படுகிற “ஷெட்யூல்டு கேஸ்டு” என்பதற்கு இணையான மொழிபெயர்ப்பாகப் படுவதாலும், அச்சொல் அம்மக்களை காயப்படுத்தாத சொல்லாக இருப்பதாலும் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள கூடியதாகவே உள்ளது. ஆனால் ஷெட்யூல்டு கேஸ்டு என்பதற்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று மொழி பெயர்ந்த மொழியியல் வல்லுநர் யாரென்று தெரியவில்லை. இம்மொழி பெயர்ப்பில் சிறிதேனும் அறம் இருக்கிறதா என்பதை நடுநிலையாளர்கள் சிந்தனைக்கு விட்டு விடலாம். அவ்வாறு மொழி பெயர்த்தவருக்கு மனத்தளவில் அம்மக்கள் மீது ஏதோ ஓர் ஆழ்ந்த வன்மம் இருந்திருக்க வேண்டும், அல்லது சாதி, சனாதனத்தின் மீது பற்றுள்ளவராக அவர் இருந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும், கிட்டத்தட்ட எழுபத்தியிரண்டு சாதிகளை உள்ளடக்கிய பல பிரிவினர்களை ஒரே சாதியாகக் கருதி ஷெட்யூல்டு கேஸ்டு (scheduled caste) என்று பெயர் வைத்ததும் பெரும் அபத்தம். பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பின்புலங்கள் கொண்டவர்களை ஓர் அட்டவணைக்குள் வைக்கலாமே ஒழிய, அவர்களை ஒரே இனத்தவர்கள் என்று குறிப்பிடுவது பெரும் வன்மம். ஏனெனில் பிற்பட்ட சாதியரைக் குறிப்பதற்கு மிகக் கவனமாக பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் (backward classes) என்று அழைக்கப்படுவதைக் கவனம் கொள்ள வேண்டும். இங்கு மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பாளர் சரியாகச் செயல்பட்டது எப்படியெனத் தெரியவில்லை. அங்கே கேஸ்டு என்ற பதம் இங்கு கிளாஸ் ஆகியது எப்படியென்ற குழப்பம் பலருக்கும் உள்ளது. பள்ளி, கல்லூரிச் சேர்க்கை, வேலைவாய்ப்பு உள்ளிட்ட அரசின் விளம்பரங்கள், அறிவிப்புகள் அனைத்தும் மேற்சொன்ன வகையிலேயே வெளிவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது குறித்து அரசு இனியாவது கவனம் செலுத்தி ஒழுங்கு செய்ய முற்பட வேண்டும்.

சுதந்திரம் பெற்று பன்னெடுங்காலம் கடந்த பின்னும் ஒருவரைத் தீட்டுவதற்கு, நாடறிந்த நடிகை மட்டுமல்ல, தற்சமயம் தேசிய மகளிர் ஆணையத்திலும் பொறுப்பிலுள்ள ஒருவர், சேரிமொழி என்ற பதத்தை பயன்படுத்துகிறாரெனில் அவரின் மனநிலை எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக, அழுக்கடைந்து கிடக்கிறது என்பதை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். சமூக நிலையிலும்,

பொருளாதார நிலையிலும் மிகவும் கீழ்நிலையிலுள்ள அம்மக்களை ஈடுதேற்றும் விதமாக இந்திய அரசு பல்வேறு சிறப்பு நலத்திட்டங்களை அவர்களுக்கே உருவாக்கித் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வந்துள்ளது. அதற்குப் போதுமான நிதியை ஒதுக்கி, திட்டங்களின் வெற்றிக்குப் பங்காற்றி வந்துள்ளன. திட்டங்களால் அம்மக்கள் எவ்வகை முன்னேற்றங்களைப் பெற்றனர் என்பதும், மாற்றங்களைப் பெற்றாலும் பொதுச்சமூகம் அவர்களை எவ்வாறு அணுகுகிறது என்பதும் ஆய்விற்சூரியன. ஆனால், ஆறுதலளிக்கும் வகையிலான சிறு மாற்றங்கள் தென்பட்டாலும் அவை போற்றுதலுக்குரியது. இப்போது அதற்குத் தான் பெரிய அளவில் பாதிப்பும், இழப்பும் வந்து சேர்ந்துள்ளது.

ஆண்டுதோறும் மாநிலங்களில் வாழும் பட்டியலின மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக ஒன்றிய அரசு தேவையான நிதியை மாநிலங்களுக்கு வழங்கி வருவது வழக்கம். இந்நிதியைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட அந்த மாநிலத்தில் வாழும் பட்டியலின மக்களின் மேம்பாட்டிற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அடித்தட்டு மக்களின் மேம்பாட்டிற்கான இவ்வளவு முக்கியத்தும் வாய்ந்த செயல்பாட்டை முடக்கும் விதமாகத்தான் ஒன்றிய அரசு தற்சமயம் தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கப்பட வேண்டிய பட்டியலின மேம்பாட்டு நிதியளவைக் குறைத்துள்ளதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. இவ் ஆண்டு இந்நிதி 90 விழுக்காடு குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக வந்துள்ள செய்தி பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்திய அளவிலும், தமிழக அளவிலும் ஒடுக்கப்பட்ட, விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் இன்றும் மற்றவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் கீழ்நிலையிலேயே இருப்பதை ஆய்வுகள் உறுதி செய்கின்றன. கல்வி, பொருளாதாரம், வாழ்க்கைத் தரம், விழிப்புணர்வு உள்ளிட்ட நிலைகளை ஆராய்ந்தால் வட மாநிலங்களை விடத் தென்னிந்திய மாநிலங்கள் ஓரளவு பரவாயில்லை என்பதை ஆறுதலாகக் கொள்ள முடியும். குறிப்பாக, தமிழ்நிலத்தில் சிந்தனைத் தளத்தில் பெரியாரியம், இடதுசாரியம் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் மற்ற மாநிலங்களை விடத் தமிழகத்தைத் தனித்து அடையாளம் காண்பித்தாலும், இங்கும் நூறு விழுக்காடு அளவிற்கு மாற்றங்கள் சாத்தியமாகவில்லை என்பதே நிதர்சனம். இதற்கு உத்தப்புரம், வேங்கைவயல், திண்ணியம், மேலவளவு உள்ளிட்ட ஆயிரம் இழிவான நிகழ்வுகளை மனவலியுடன் சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

கொடுமை என்னவெனில், பெரியார் போன்ற தலைவர்கள் பிராமணியத்திற்கு எதிராகப் பொங்கி எழுந்ததை ஏற்றுக் கொண்ட இடைநிலைச் சாதி வன்மர்கள், தங்களுக்குக் கீழுள்ளவர்களாக அவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கும் சாதியினரை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனமாற்றத்திற்குத் தங்களை



2017ஆம் ஆண்டு முதல் 2021- 22 நிதியாண்டுகள் வரை ஒன்றிய அரசு தமிழக அரசின் ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியினரின் நலனுக்காக ஒதுக்கிய தொகையை உரிய வழியில் பயன் செய்யாமல் அலட்சியம் செய்து ரூ 927 கோடி அளவிற்கு அரசின் கருவுலத்திற்குத் திருப்பி அனுப்பிய கொடுமையை என்னவென்று சொல்லுவது? இதன் தொடர் நீட்சியாகவே தற்சமயம் ஒன்றிய அரசு சுமார் 90 விழுக்காட்டு நிதியைக் குறைத்துள்ளதோ என்ற ஐயமும் வலுப்பெறுகின்றது.

உட்படுத்திக் கொள்ள எந்தக் காலத்திலும் தயாரில்லை என்பதையே அழுத்தமாக நிறுவி வந்திருக்கின்றனர். பிராமணர்களைத் தவிர பிற சாதியினரின் ஒற்றுமைக்காகவே தனது வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிய பெரியாரையும் அவரைப் பின்பற்றிய அண்ணாவை, கலைஞரை, எம்ஜிஆரை தங்கள் தலைவர்களாக ஏற்று அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளும் கட்சியினரிடையே தான் இடைச்சாதி வன்மங்கள் மிகுந்திருப்பது வெளிப்படையாக உள்ளது. இச்சங்கதி தலை தொடங்கி கால் வரை அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான் என்றாலும் வாக்குவங்கி அரசியலின் வரவு செலவுக் கணக்குகள் அவர்களின் கைகளை அசைய விடாமல் கட்டிப் போட்டுள்ளன.

கிளைக்கழகத் தொண்டன் தொடங்கி நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற, அமைச்சர் பெருமக்கள் வரையிலும் பதவி நிலையில் உயர்ந்து வந்திருக்கிறார்களே ஒழிய, மனநிலையில் உயர்ந்து வந்திருக்கிறார்களா என்பது மில்லியன் டாலர் வினாவாகவே உள்ளது. பொதுவெளியில் அவர்களைப் பற்றி உலாவும் செய்திகள், பலரின் முன்னிலையில் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் நடந்து கொள்ளும் புகைப்படங்கள், காணொலிகள் மிகவும் அருவருக்கத்தக்க அளவிடும்பதை மறுக்கவியலாது. இவர்கள் கொள்கை நிலையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக இருந்திருந்தால் இச்சம்பவங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. ஆனால் கெடுவாய்ப்பாக, இவர்களனைவரும் பதவி சுகத்திற்காகவும், பணம் ஈட்டுவதற்காகவும் இயக்கங்களுக்கு வந்தவர்கள். ஆகவே அடிப்படை ஆட்டம் கண்டாலும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் வாய்ச்சொல் வீரர்களாக சிலர் தொடர்ந்து ஆளுமை செலுத்துகின்றனர்.

சுதந்திரம் பெற்று இத்தனை ஆண்டுகள் கடந்த பின்னும், தமிழகத்தைத் திராவிடக் கட்சிகள் போதும் போதுமென்ற அளவிற்கு ஆண்ட பின்பும் கூட, மிக உயர்ந்த அரசுப் பதவியில் உள்ளவர்கள் தங்களது பிறந்த ஊருக்குச் செல்லும் போது இழிசாதி மக்களாகவே பார்க்கப்படுவதும், அவமதிப்பு செய்யப்படுவதும் தமிழகத்தில் இன்றும் இருக்கிறதென்பதை மறுக்க முடியவில்லை.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கல்வி மூலம் கிடைத்த பதவிகள், தலைமுறை தலைமுறையாக வறுமையில் உழன்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சிறு வருமானம், மரியாதை இவ்வாறிருக்க, விபரமில்லாத அப்பாவி விளிம்புநிலை மக்களை எக்கண் கொண்டு பார்க்கின்றன இந்த அரசுகள் என்ற பெரிய வினா

எழுகின்றது. புறந்தள்ளப்பட்டு கிடக்கிற அவர்களைக் கைத்துக்கி விடுவதற்காக ஒதுக்கப்படும் நிதியாத்ரங்களில் கை வைப்பதற்கும், கிராமத்திலுள்ள சாதிய வன்மத்திற்கும் எவ்வேற்பாடும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எத்தனையோ வேண்டப்படாத நலத்திட்டங்களுக்கெல்லாம் ஆண்டு தோறும் தொகையை உயர்த்தி வழங்கப்படுகிற போது, இம்மண்ணின் பூர்வீகக் குடிகளான இவர்களின் மேம்பாட்டிற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியைக் குறைப்பது உள்நோக்கம் கொண்டதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

2018 -19 முதல் 2022-23 வரையுள்ள ஐந்து ஆண்டுகளில் மொத்தமாக ரூ 3,019.65 (மூவாயிரத்து பத்தொன்பது கோடியே 65 இலட்சம் வரை) நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது 2018 - 19 ஆம் நிதியாண்டில் மட்டும் 1,553 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகான ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக அந்நிதியின் அளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளதைப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அண்மையில் இந்தாண்டிற்கான (2022- 23) நிதியாக வெறும் 159.78 கோடி மட்டும் ஒதுக்கீடு செய்துள்ள செய்தி பட்டியலின் மக்களுக்கு வெளிப்படையாகச் செய்துள்ள துரோகமெனில் மிகையில்லை.

மதுரையைச் சேர்ந்த சமூக ஆர்வலர் ஒருவர், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத்துறைக்கு மத்திய அரசு கடந்த காலங்களில் ஒதுக்கிய நிதி விபரங்கள் குறித்துத் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் வழியாக விண்ணப்பித்தார். பெறப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில் மேற்சொன்ன இத்தகவல்கள் வெளிவந்துள்ளதாக (இந்து தமிழ்த்திசை நாளிதழ், ஆகஸ்டு 11, 2023) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி, 2018-19 இல் 1,553 கோடியும், 2019 -20 ஆம் ஆண்டிற்கு 385.51 கோடியும், 2020 - 21 ஆம் ஆண்டிற்கு 541.29 கோடியும், 2021 - 22 ஆம் ஆண்டிற்கு 379.59 கோடியும், 2022 - 23 ஆம் ஆண்டு 159.78 கோடியும் ஒதுக்கியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இதன் மூலம் ஒன்றிய பாசக அரசு தமிழ்நாட்டின் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரின் நலத்திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீட்டை அடியோடுப் புறக்கணித்திருப்பது வெட்ட வெளிச்சமாகியுள்ளது. இதன் மூலம் மாநிலத்தில் அம்மக்களுக்கெனப் பிரத்யேகமாக வழக்கத்திலிருந்து வந்த பல்வேறு நலத்திட்டப்பணிகள் முடக்கப்படும் அபாயம் நிலவி வருவது கண்கூடு.

காங்கிரஸ் சிறுகிளியை ஜனவரி 2024



இதில் மற்றொரு கொடுமையும் மாநில அரசின் அலட்சியத்தாலும் பொறுப்பற்ற தன்மையாலும் நடந்துள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டத் தோன்றுகிறது. 2017ஆம் ஆண்டு முதல் 2021- 22 நிதியாண்டுகள் வரை ஒன்றிய அரசு தமிழக அரசின் ஆதிதிராவிட மற்றும் பழங்குடியினரின் நலனுக்காக ஒதுக்கிய தொகையை உரிய வழியில் பயன் செய்யாமல் அலட்சியம் செய்து ரூ 927 கோடி அளவிற்கு அரசின் கருவுலத்திற்குத் திருப்பி அனுப்பிய கொடுமையை என்னவென்று சொல்லுவது? இதன் தொடர் நீட்சியாகவே தற்சமயம் ஒன்றிய அரசு சுமார் 90 விழுக்காட்டு நிதியைக் குறைத்துள்ளதோ என்ற ஐயமும் வலுப்பெறுகின்றது.

இச்செயல்பாடுகள், பட்டியலின மக்களின் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சியில் மத்திய, மாநில அரசுகள் எவ்வளவு அக்கறையாகச் செயல்படுகின்றன என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. இச்செயல் பட்டியலின மக்களின் வளர்ச்சியில் மிகப்பெரும் தேக்கத்தையும், பின்னடைவையும் உறுதியாக ஏற்படுத்துமென்று சமூக அக்கறையாளர்கள் கவலை கொள்கின்றனர்.

மத்தியில் அமைந்த அரசும், மாநில அரசும் பார்வைக்குத் தான் அரசுகளே தவிர அவர்களும் ஏதோவோர் அரசியல் கட்சியின் பிரதிநிதிகளே என்பதை பல நேரங்களில் செயல்பாடுகள் மூலம் அவர்களே நிறுவி விடுகின்றனர். பதவிக்கு வரும்முன் அவர்கள் அரசியல் கட்சியினராக இருந்து செயல்படும் போது கட்சிக்குள்ளும், பொதுவெளியிலும் காட்டும் ஜனநாயகப் பண்பை நாம் அறிந்தவர்கள் தாம். ஆட்சிக்கு வருவதற்காக அவர்கள் தேர்தல் நடைமுறையில் காட்டும் ஆர்வம், சூழ்ச்சி யார் அவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தி விடுகின்றன.

திராவிடமாடல் அரசு என்ற முழக்கத்தை இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் பயன்படுத்தாத நாளில்லை. அதற்கு வரையறையாக "அனைவருக்கும் அனைத்தும் வழங்கும் சமத்துவ அரசு" என்பதை முதல்வர் உள்ளிட்ட இயக்கத்தினர் உரத்துக் கூறி வருகின்றனர். இச்சொற்களின் பயன்பாட்டை அவர்கள் நடைமுறையில் நிகழ்த்திக் காட்ட வேண்டும். இல்லாதவர்களுக்கு இரங்குதலே அறமென்ற வகையில், தமிழ்நாட்டரசின் முதல்வர் பட்டியலின மக்களின் மேம்பாடு குறித்த இவ்விஷயத்தில் உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒன்றிய அரசிடமிருந்து மீண்டும் மிகையளவு தொகையைக் கேட்டுப் பெற அக்கறை செலுத்த வேண்டும். கேட்டுப் பெறுவதைப் போல, பெற்ற பிறகு உரிய வழியில் அவற்றை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்த நடவடிக்கைகளை முடுக்கி விட வேண்டும். பன்னெடுங் காலமாக உரிமையிழந்த அடித்தட்டு மக்களின் வளர்ச்சியில் ஒன்றிய மற்றும் மாநில அரசுகள் அக்கறையுடன் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதே சமூகவிலாளர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும். திராவிட அரசின் மீதான பட்டியலின மக்களின் எதிர்பார்ப்பும் அதுவாகவே இருக்க முடியும்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை | ச.ஆனந்தகுமார்

## எளிய மனிதர்களின் சிறிய உருவங்கள்

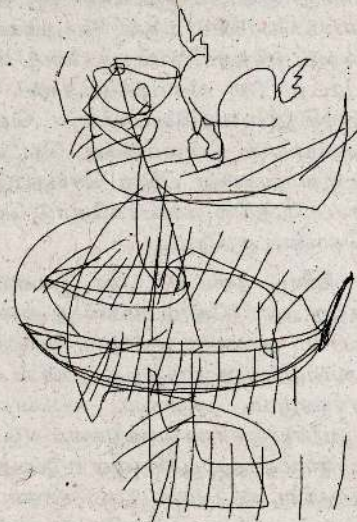
நிதானமாக வந்து நிற்கும் புகைவண்டியிலிருந்து அவசரம் நிரப்பி இறங்கும் பயணிகள்..

செயலி உபயத்தில் ஏற்றிக்கொள்ள காத்திருக்கும் குளிர்சாதன வாகனங்கள்..

எதிர்பார்ப்பு நிரப்பி பேரம் பேசாத வாடிக்கையாளர்களுக்காய் மூன்று சக்கர வாகனங்கள்..

வில்லை உயர்ந்த உணவகங்களும் துரித உணவுக் கடைகளும் சாமான்கள் தூக்க மனிதர்களும் சரியாகக் கிடைக்கிறது

பெரும்பாலும் அன்றாடம் வழியு வளர்க்க எதிர்பார்ப்பில் புத்திருக்கும் பூக்கள் விற்கும் பாட்டி.. புத்தகம் விற்கும் சிறுமி. காய்கறிகள் நிரப்பிய தள்ளுவண்டி.. எளிய மனிதர்களின் சிறிய உருவம் மட்டும் கண்களில்படுவதேயில்லை



காக்கைச் சிறுவர்கள் ஜனவரி 2024



**வண்டுகள் ஓர் அறிமுகம் - 03**

**‘வண்டுருட்டாம் பழம்’**

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை பரந்த புல்வெளிக் காடு. பலவகையான வலசை, வாழ்விடப் பறவைகள், கடல்வாழ் உயிரினங்கள், இருவாழ்விடிகள், பூமுப்புச்சிகள் என உயிரினங்களுக்கான உலகமாக, ‘கோடிக்கரை பறவைகள் காப்பிடம்’ தமிழகத்தின் கடைகோடியில் அமைந்துள்ளது. இந்தியளவில் அழிவின் விளிம்பில் உள்ள வெளிமான்களின் (Blackbuck) பாதுகாப்பிற்காக, ‘வெளிமான் காப்பிடமாகவும்’ புகழ்பெற்றுள்ளது. கோடிக்கரை, வேளாங்கண்ணியில் இருந்து சுமார் 28 கி.மீ., தூரத்திலும், மரைக்காட்டிலிருந்து (வேதாரண்யம்) இருந்து சுமார் 13 கி.மீ., தொலைவில் அமைந்துள்ளது. கோடிக்கரை சுமார் 17.26 ஹெக்டேர் பரப்பளவை காப்பிடப் பகுதியாக கொண்டுள்ளது. 1967ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் கோடிக்கரை ‘பறவைகள் காப்பிடம்’மாக முறைப்படி அறிவிக்கப்பட்டது.

உலகின் அழகிய இரலை வகைகளில் (Antelope) ஒன்றான வெளிமான்கள், தொண்டு குதிரைகள் (Feral Horse), புள்ளிமான்கள் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான பறவைகளின் வாழ்விடமாக உள்ளது. குளிர்கால விருந்தாளிகளான வலசைப் பறவைகள், வாழ்விடப் பறவைகள் என ஆண்டின் குளிர்காலம் பறவைகளால் நிரம்பியிருக்க, எப்பொழுதும் தங்களது அழகிய ஓட்டத்தால் காண்போரை மயக்கும் வெளிமான்களும் கோடிக்கரையின் சிறப்பு உயிரினங்களாக விளங்குகின்றன.

‘மரைமா’ என்றழைக்கப்பட்ட வெளிமான்கள் (Blackbuck), வேதாரண்யம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் நிறைந்து காணப்பட்டதால் இப்பகுதியை, ‘மரைக்காடு’ என சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வேதாரண்யத்தை ‘திருமறைக்காடு’ என்று தேவாரம் குறிப்பிடுகிறது. திருமறைக்காடு காலப்போக்கில் மருவி, கோடிக்கரையானதாகக் கருதமுடிகிறது. ‘தொன்முது கோடி’ என அகநானூறு பாடல் (70) கோடிக்கரையை விவரிக்கிறது. இச்சிந்தனைக்கிடையில், வெளிமான்கள், பவழக்கால் உள்ளான்கள், நெட்டைக்காலிகள், உள்ளான்களை பதிவு செய்தபடி வெளிமான் காப்பிடத்தில் நண்பர்களோடு மெல்ல நடந்துக் கொண்டிருந்தோம்.

நீண்ட நடைக்கு பின் இளைப்பாற நிழலில் சற்று அமர்ந்தோம். முக்கைத் துளைக்கும் சாண வாசம் எங்களது ஓய்வை கலைத்தது. நாங்கள் அமர்ந்திருந்த மரத்திற்கு அருகில் கால்நடையின் சாணம், அதனை உருண்டைகளாக்கும் முயற்சியில் சாண வண்டுகளும் ஈடுபட்டிருந்ததைக் காணமுடிந்தது. பூச்சிகளை எடுப்பதற்கேற்ற சிறப்பு கருவியுடன் (Macro Lens) சாண வண்டுகளின் செயல்பாடுகளை பதிவு செய்ய அருகில் சென்றேன்.



புறச்சூழல் மற்றும் கழிவின் வெப்பத்தால் ஒரு வார காலத்திற்குள் பொரிந்து வெளிவரும் இளம் பூழ்க்கள், சாணத்தில் உள்ள புல் மணிகள், தாவரத் தாதுப் பொருட்கள், நுண்ணுயிர்களை உணவாகக் கொண்டு வளர்கின்றன. மனிதர்களின் பார்வையில் அருவருப்பாகக் கருதப்படும் கழிவுகள், மற்றொரு உயிரினத்தின் தலைமுறை உருவாக்கத்திற்கும், உணவிற்கு மட்டுமின்றி பாதுகாப்பான வாழ்விடமாகவும் அமைகிறது.



வண்டு ஆய்வாளர்கள்: ஓர் அறிமுகம்  
கார்ல் வில்ஹெம் வான் டால்லா போர்ரே  
(Karl Wilhelm von Dalla Torre)

14 சூலை 1850 - 6 ஏப்ரல் 1928

ஆஸ்திரிய வகைப்பாட்டியியலாளர், பூச்சியியலாளர், தாவரவியலாளராக கார்ல் வில்ஹெம் வான் டால்லா போர்ரே அறியப்படுகிறார். ஆஸ்திரியாவின் டைரோல் என்ற பகுதியில் பிறந்து, மேற்கு ஆஸ்திரியப் பகுதியில் உள்ள இன்ஸ்பிரிக் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை அறிவியல் பயின்றார். அதே பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். பூச்சிகள் தொடர்பாக பத்து பாகங்கள் அடங்கிய தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். வண்ணத்துப்பூச்சிகள், வண்டுகள், குளவிகள் தொடர்பான நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.



அருவருப்பாகக் கருதப்படும் கழிவுகள், மற்றொரு உயிரினத்தின் தலைமுறை உருவாக்கத்திற்கும், உணவிற்கு மட்டுமின்றி பாதுகாப்பான வாழ்விடமாகவும் அமைகிறது.

இப்பூவுலகில் பரிணமித்துள்ள உயிரினங்கள் யாவும் உணவுச் சங்கிலியில் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ளதை சாண வண்டுகளின் செயல்பாடுகள் உணர்த்தின.

மண்ணுக்குள் காற்றோட்டம் ஏற்பட உதவும் மண்ணின் நண்பர்களாக சாண வண்டுகள் காணப்படுகின்றன.

அடர் சாம்பல் நிறத்தில் உருண்டு பெரிதான உடலமைப்போடு உள்ள சாண வண்டுகளின் முகம் சற்று குறுகலாக அமைந்திருக்கும். சாண வண்டுகள் விலங்குகள் திணையில், கணுக்காலிகள் தொகுதியில், பூச்சிகள் வகுப்பில், வண்டுகளின் (Coleoptera) வரிசையில், Scarabaeoidea என்ற பெருங்குடும்பத்தில் அடங்குகின்றன. உலகளவில் 166 குடும்பங்களாகவும், இந்தியளவில் சுமார் 100 குடும்பங்களாகவும் பரவியுள்ள வண்டினங்கள் தான் உலகிலேயே அதிக எண்ணிக்கையில் கண்டறியப்பட்ட பூச்சியினங்களாக உள்ளன. இதுவரை சுமார் 3,50,000 வகைகள் உலகளவிலும், இந்தியாவில் சுமார் 15,000 வகை வண்டினங்களும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இதில், உலகளவில் சுமார் 5000க்கும் மேற்பட்ட வகைகளாக சாண வண்டுகள் பரிணமித்துள்ளன.

அடுத்த தலைமுறை உருவாக்கத்திற்கான முட்டைகளை இட, சாண வண்டுகள் (Dung Beetle) மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் சூழலியல் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக உள்ளது. சாணத்தை பெரிய உருண்டைகளாக உருட்டிக் கொண்டிருந்தன. மாடு, குதிரைகள் மற்றும் காடுகளில் யானைகளின் கழிவுகளையும், கிராமப்புறங்களில் மனித மலத்தையும் பிடித்தெடுத்து பந்துகளாக உருட்டிச் செல்லும் வண்டுகளை 'சாணி வண்டுகள்', 'சாணியுருட்டி வண்டு' என்றும், கழிவுகளின் உருண்டைகளை 'வண்டுருட்டாம் பழம்' எனவும் கிராமங்களில் எளிய மக்கள் அழைக்கிறார்கள்.

சாண வண்டுகள் கழிவுகளை பந்துகளாக உருட்டிச் செல்வது ஏன்? என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பானதே.

சாண வண்டுகள் ஒரு பந்தை உருட்டி பதினைந்து முதல் இருபது நிமிடம் வரை எடுத்துக் கொள்கின்றன. பிறகு, உருட்டிய, 'வண்டுருட்டாம் பழத்தினை' பாதுகாப்பான இடத்தை நோக்கி உருட்டிச் செல்கின்றன. கழிவுப்பந்துகளை உருட்டிச் செல்ல கட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடும் சாண வண்டுகளின் செயல்பாடுகள் கவனிக்கத்தக்கது. கடும் முயற்சியில் பாதுகாப்பான இடத்தில் வண்டுருட்டாம் பழத்தை தள்ளிவிட்டு, தானும் அதில் விழுகிறது. சுமார் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட முட்டைகளை, சில மணித்துளிகளில் 'வண்டுருட்டாம் பழத்தில்' இட்டு விட்டு திரும்புகின்றன.

புறச்சூழல் மற்றும் கழிவின் வெப்பத்தால் ஒரு வார காலத்திற்குள் பொரிந்து வெளிவரும் இளம் புழுக்கள், சாணத்தில் உள்ள புல் மணிகள், தாவரத் தாதுப் பொருட்கள், நுண்ணுயிர்களை உணவாகக் கொண்டு வளர்கின்றன. மனிதர்களின் பார்வையில்

முட்டை, புழுப்பருவம், கூட்டுப்புழுப் பருவம், வளர்ச்சியடைந்த வண்டு என நான்கு வாழ்நாள் பருவங்களை கொண்டதாக உள்ளது. கடின உடலமைப்பை பெற்றுள்ள சாண வண்டுகள், ஒரு மில்லி மீட்டர் முதல் மூன்று செ.மீட்டர் வரை பல அளவுகளில், நிறங்களில் காணப்படுகின்றன. மெல்லிய இறகுகளையும், உணர் கொம்புகளையும் கொண்டுள்ள சாண வண்டுகளில் சில வகைகள் தாவர உணனிகளாகவும், சில வகைகள் விலங்குண்ணிகளாகவும் காணப்படுகின்றது.

அந்தவகையில், 'இயற்கை கழிவுகளை உருவாக்குவதில்லை' என்பதை மனித சமூகம் உணர்ந்து கொள்ளுமா? என்பதுடன், 'கழிவுகளை உருவாக்கத் தெரிந்த உயிரினம் எது', 'இயற்கைக்கு எதிரான பொருட்களை உருவாக்கத் தெரிந்த உயிரினம் எது' என்ற கேள்வியையும் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. ●

தொடரும்...

கட்டுரையாளர்: சூழலியலாளர்



## மலைகளின் இளவரசி மாசு பட்டவளா?

உங்கள் வீட்டுப் பிரியாணியில் கல்பாசி போடுவார்களா? அதில் பாதரசம் இருக்குமா? என்ன அபத்தமான கேள்விகள்! இப்படி அபத்தமான கேள்விகள் கேட்டுத்தான் ஓர் ஐதராபாத் பேராசிரியர் கொடைக்கானலிலிருந்து வரும் கல்பாசியில் பாதரசம் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். கொடைக்கானல் காடுகளில் மரங்களில் படர்ந்திருக்கும் பாசியை (lichen) பழங்குடியினரான ப்ரியர் எடுத்துவந்து விற்பார்கள். அது மதுரைக்கு வந்து ஐதராபாத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது. காட்டிலிருக்கும் மரத்தில் படரும் கல்பாசியில் எப்படிப் பாதரசம் வந்தது?

அப்போதுதான் கொடைக்கானலின் பாதரச வெப்பமானித் தொழிற்சாலை மூடப்பட்ட செய்தி ஆய்வாளர்களுக்கு நினைவிற்கு வந்தது. தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாதரசம்தான் ஆவியாகவோ, கொட்டப்பட்ட கழிவுப் பொருட்களின் வழியாகவோ காட்டை அடைந்து விட்டது. இந்தக் கழிவு தென்னிந்தியா முழுவதும் ப்யணித்து கண்ணாடிப் பீங்கான் குண்டுகளாகவும், பல்புகளாகவும், விளக்குகளாகவும், நுகர்பொருள்களாக வீடுகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது.

வெப்பமானி தயாரிக்கும் பாண்ட்ஸ் தொழிற்சாலை கொடைக்கானலுக்கு எப்படி வந்தது என்பதும் ஓர் ஆர்வமூட்டும் கதை. அமெரிக்காவில் பிளாக் ரிவர் என்ற பகுதியில் வாட்டர் டவுனில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தது பாண்ட்ஸின் பாதரச வெப்பமானி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. அதிலிருந்து வந்த கழிவுப் பொருட்களெல்லாம் ஆற்று நீரில் விடப்பட்டன. பாதரச மாசுகளும் அவற்றில் ஒன்று. அமெரிக்காவில் சுற்றுச் சூழல் மாசுவைக் கட்டுப்படுத்தக் கடுமையான சட்டங்கள் வந்தவுடன் பாண்ட்ஸ் குழுமம் தனது தொழிற்சாலையை வேறு நாட்டுக்குக் கொண்டுபோகத் தீர்மானித்தது. இந்தியாவில் அப்போது தொழில் வளர்ச்சிக்கு வெளிநாட்டு முதலீடுகளைக் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ் நாட்டின் அப்போதைய முதல்வர் எம். ஜி. ஆரும் ஆர்வம் காட்டியதால் பாண்ட்ஸ் தனது தொழிற்சாலையைக் கொடைக்கானலில் தொடங்கியது. கொடைக்கானலின் பருவ நிலையும், தொழிலாளர்கள் எளிதில் குறைந்த கூலிக்குக் கிடைத்ததும் தான் காரணம். அமெரிக்காவின் வாட்டர் டவுனிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் கொடைக்கானல் பம்பார் சோலைக்கு மாசுத் தொழிற்சாலை 1983 இல் மாற்றப்பட்டது.

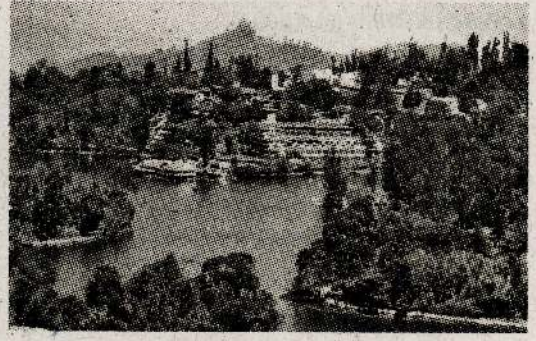
தொழிற்சாலையில் 400க்கு மேல் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துவந்தார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து

வரும் பாதரசத்தைப் பாதுகாப்பாக வைப்பது, கண்ணாடிக் குழாய்களை வெட்டுவது, இணைப்பது, அவற்றில் பாதரசத்தை நிரப்புவது, குழாயின் மேல் குறிகள் பதிப்பது, விற்பனைக்கு டப்பாக்களில் அடைப்பது ஆகியவை ஆலையின் வெவ்வேறு இடங்களில் நடக்கும். பாதரசத்தை நிரப்பும் இடம் தனியாக இருக்கும். பல இடங்களிலும் பாதரசம் சிந்தவும், தொழிலாளர் மேல் படவும், தொழிலாளர் அதன் வாயுவைச் சுவாசிக்கவும் வாய்ப்புகள் நிறையவே இருந்தன. அதாவது தொழிலாளர்கள் அணைவருமே பாதரசத்தைக் கையாள வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. நிரப்பும்போது உடையும் கண்ணாடித் துண்டுகளிலும் பாதரசம் ஒட்டியிருக்கும். அந்தக் கழிவுப் பொருட்களைத் தொழிற்சாலை வெளியில் விற்றுவிடும். அப்படி வெளியில் விற்றதை வாங்கி வாங்கி வைத்திருந்த பழைய பொருட்களை விற்பனை செய்யும் ஒரு கடைக்கு மோடி என்ற சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் போனபோதுதான் பாதரசம் ஒட்டிய கண்ணாடிக் கழிவுத் துண்டுகளைப் பார்த்தார். அதுதான் வெப்பமானித் தொழிற்சாலை மூடப்படக் காரணமாக இருந்தது.

ஆனால் தொழிற்சாலை மூடப்படுவதற்கு முன்னால் அங்கு வேலை பார்த்த பல தொழிலாளர்கள் பாதரச நஞ்சினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ரூத் பிரியா என்ற தொழிலாளிக்குத் தலைவலியும் உடல் நடுக்கமும் ஏற்பட்டன, தலை சுற்றல், மயக்கம் ஆகிய நோய்க்குறிகள் தோன்றின. அவருக்குப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகளும் உடல் ஊனத்தோடு பிறந்தன. அதேபோல ராஜா என்ற தொழிலாளிக்குப் பாதரச வெப்பமானிகளை லேசர் மூலம் வெட்டி வகைப்படுத்தும் வேலை. அவருக்குச் சிறுநீரகம் பாதிக்கப்பட்டு இளம் வயதிலேயே இறந்துபோனார். சிறுநீரகம் பாதிக்கப்பட்டது பாதரசத்தில் புழங்கியதால் தான். இன்னொருவர் சிறுநீரகப் பாதிப்பினால் தனது இருபத்தைந்தாம் வயதில் இறந்தார். பாதரச வெப்பமானித் தொழிற்சாலையில்



வேலை பார்த்தவர்களில் முப்பத்தைந்து வயதுக்குட்பட்டவர்கள் பத்துப் பேர் இறந்துவிட்டார்கள். வேலை பார்த்தபோது இறந்தவர்களையும் வேலையை விட்டுப் போனபிறகு இறந்தவர்களையும் சேர்த்தால் இறந்தோர் எண்ணிக்கை இருபத்தி எட்டு ஆகும். ஆலையில் வேலை பார்த்தவர்களில் 500 பேர் பாதிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். பாதரசத்தோடு அதிகம் பழங்குபவர்கள் சிறுநீரக நோய்கள், இதய நோய்கள், நரம்பு நோய்கள், வளர்ச்சிக் கோளாறுகள், தோல் நோய் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப் படுவார்கள்; புற்று நோயும் கூட வரலாம்.



இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான குழலுக்குக் காரணமாக ஆலை இயங்கிக் கொண்டிருந்தபோதுதான் மோடி என்ற சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் கொடைக்கானலின் முஞ்சிக்கல்லில் பழைய பொருட்கள் விற்கும் கடை ஒன்றுக்கு வீட்டுக்குப் பழைய நாற்காலி மேசை கிடைக்குமா என்று பார்க்கப் போனார். அங்கே கிட்டங்கியில் பாதரசம் கசிந்துகொண்டிருந்த கண்ணாடித் துண்டுகள் மூடைகளைப் பார்த்தார். இதனால் தொழிற்சாலை பாதரசம் ஓட்டிய கண்ணாடிக் கழிவுகளை எந்தக் கவனமும் கொள்ளாமல் வெளியில் விற்பது தெரிந்தது. செய்தி உள்ளூரிலும் தேசிய அளவிலும் பரவ ஏற்பாடுகள் செய்தார். ஊர்மக்கள் திரட்டப்பட்டார்கள். போராட்டங்கள் நடந்தன. ஆறும், கொடைக்கானல் ஏரியும் பாதரச மாசினால் பாதிக்கப்பட்டு நிரோடைகளில் கலந்து பெரியகுளம் கும்பக்கரை அருவி வரையில் போயிருந்தது. போராட்டம் 2001 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. தமிழ்நாடு மாகக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம் தலையிட்டது. மார்ச் அன்று தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. வாரியம் உடனடியாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது. அதனுடைய அப்போதைய தலைவராக இருந்த ஷீலா ராணி சுங்கத் திரைவாகச் செயல்பட்டார். வாரியம் தொழிற்சாலையை உடனே மூட வேண்டுமென்று TNPCB சுற்றுச்சூழல் சட்டம் 1986 பிரிவு 5 இன் கீழ் மார்ச் 23 அன்று ஆணை பிறப்பித்தது.

பாதரசத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு பயப்பட வேண்டும்? மருந்துகளில் பயன்படுத்துகிறார்கள். பொற்கொல்லர்கள் பாதரசத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். சீனாவிலும் திபெத்திலும், இந்தியாவிலும் கூட பழங்காலத்திலிருந்தே பாதரசம் ஓர் அதிசய மருந்தாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் பாதரசம் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ஓர் அதிசய மருந்தாகக் கருதப்பட்டது. சிலிப்பில் என்ற பால்வினை நோய்க்கும் பல தோல் நோய்களுக்கும் பாதரசக் கூட்டுப்பொருள்களை மருந்தாகப் பயன்படுத்தினார்கள். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் எல்லாம் பெரிய மருத்துவர்கள் கூட பாதரசத்தைச் சிறிய அளவில் உட்கொள்ளப்

பரிந்துரைத்தார்கள். இது இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம் வரையில் நீடித்தது. அமெரிக்காவிலும் கூட இந்தப் பழக்கம் இருந்தது. ஆபிரகாம் லிங்கன் பாதரசம் கலந்த மருந்தைத் தனது துக்கத்தை மறக்கடிக்கப் பயன்படுத்தினார். மெர்க்கூரஸ் குளோரைடு கலந்த வில்லைகளை நெப்போலியன், ஆண்ட்ரூ ஜாக்சன், எட்கர் ஆலன் போ முதலிய வரலாற்று ஆளுமைகளும் பயன்படுத்தினார்கள். 1930களில் இங்கிலாந்தில் நாடக நடிகர் ஒருவர் வயிற்று வலியால் இறந்தார். அவருடைய உடலைக் கூராய்வு செய்த போது அவரது குடலில் குண்டுசித் தலை அளவிற்குப் பாதரச உருண்டைகள் இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவருடைய நோய்க்குப் பாதரசமே காரணம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஆனால் பெருமளவில் பாதரசத்தினால் கொள்ளை நோய் போலத் தாக்கப்பட்டது இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான். 1969இல் புது மெக்சிகோவில் இருந்த குடும்பம் ஒன்று மெத்தில் மெர்க்கூரி கொண்ட தானியத்தை உட்கொண்ட பன்றி இறைச்சியை உண்டதால் வித்தியாசமான நோயால் பாதிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் மெத்தில் பாதரச நச்சுப் பாதிப்பின் அடையாளமாக அதில் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையின் முகம் ஆயிற்று.

அதே போல ஜப்பானின் மினமாட்டா வளைகுடாவில் 1956 ஆம் ஆண்டு ஒரு மர்ம நோய் வேகமாகப் பரவிற்று. அதற்கு மினமாட்டா நோய் என்று பெயர் தரப்பட்டது. இந்த நோய் தாவரங்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பரவியது. பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தினர் மீன்பிடித் தொழில் செய்பவர்கள். அவர்கள் மீன், நண்டு போன்றவற்றை உண்டதால் இந்த நோய் வந்தது. அவர்கள் உணவில் நஞ்சு கலந்ததால் நோய் ஏற்பட்டது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அங்கே இருந்த ஒரு தொழிற்சாலைக் கழிவு நீரை மினமாட்டா வளைகுடாக் கடலுக்குள் அனுப்பியது. இக்கழிவில் பாதரசம் கலந்திருந்தது. அதனால் நஞ்சு மீன்கள், நண்டுகள் ஆகியவற்றிற்குள் சென்றுவிட்டது. ஆனால் அதை உடனே உறுதிசெய்ய முடியவில்லை. 1958 இல் தான் இந்த நோய் பாதரச நஞ்சினால் ஏற்பட்டது என்று பிரிட்டிஷ் நரம்பு நோய் வல்லுநர் தெரிவித்தார். தொழிற்சாலை பாதிக்கப்பட்ட 14,000 பேருக்கு இழப்பீடு தந்தது.



## நின்று எகிறு!

அடிவயிரு மிதிவாங்கி  
கதறித் தூடித்து கத்துகிறாய்  
கொமட்டில் குத்துவாங்கி  
ஈறுபல் இருகிக் கிடக்கிறாய்

மயிருபிடி அடிவாங்கி  
கட்டிய சேலை இழக்கிறாய்  
நடுரோட்டில் கண்ணீங்கி  
இரத்தம் கொட்ட நிற்கிறாய்

இன்னும் எத்தனை காலம்  
இப்படி திளைப்பாய்  
இன்னும் எத்தனை காலம்  
இப்படி உழல்வாய்

வான்கோழியின் பக்கம் சென்றாலே  
கழுத்தில் தொங்கும் சதை  
சிவப்பாய் மாற  
கத்திக் கொண்டு தூரத்தி வரும்

திமில்மாட்டின் முன் நின்றாலே  
தலையில் வளர்ந்த கொம்பு  
நிமிர்ந்து எழ  
மிரட்டல் விடுத்த நின்று எகிறும்  
உன் மூளைக்கென்ன கோடா?



பாதரசப் பயன்பாட்டை உலக அளவில் ஒழுங்குபடுத்த ஐ.நா. மின்சாடா கன்வென்ஷன் என்ற ஒப்பந்தம் 2011இல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதே ஆண்டில் ஐ.நா. சுற்றுச் சூழல் திட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதில் நச்சுப் பொருளால் மாசு ஏற்படுவதும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. பாதரசத்தின் தீய விளைவுகளிலிருந்து மனிதரையும் சுற்றுச் சூழலையும் காப்பாற்ற மின்சாடா கன்வென்ஷன் 2012 ஆகஸ்டில் நடைமுறைக்கு வந்தது.

உலகம் முழுவதும் பாதரசப் பயன்பாட்டுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் வந்த சூழ்நிலையில், கொடைக்கானல் வெப்பமானித் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுடைய பணி இதோடு முடியவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் மறுவாழ்வுக்கான வழி அல்லது இழப்பீடு பெறுவது முதல் வேலை. கொடைக்கானலில் கொட்டப்பட்ட பாதரச நச்சுட்டப்பட்ட கழிவுப் பொருள்களையும், தொழிற்சாலையில் உள்ள மிச்ச பாதரசம், எந்திரங்கள் ஆகியவற்றை அகற்றுவது இன்னொரு முக்கிய வேலை. அடுத்து கொடைக்கானலையும் அரியலுக்கை விலங்கினங்களையும், தாவரங்களையும் கொண்ட பாம்பார் சோலேயையும் பல காடுகளையும், காற்றின் வழியாகவும், நீர் வழியாகவும், கழிவுப் பொருட்களைக் கொட்டுவதன் மூலமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாசினை அகற்றவேண்டும். இவற்றை நிறைவேற்ற உள்ளூர் மக்களும், சுற்றுச் சூழல் ஆர்வலர்களும் கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருந்தது. கிரீன்பீஸ் அமைப்பும் அவர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான இழப்பீடு வழங்கப்பட்டு விட்டது. கழிவுப்பொருட்களும் அகற்றப்பட்டு விட்டன. அவை அமெரிக்காவிற்கே திரும்ப அனுப்பப்பட்டது ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி. ஆனால் காற்றிலும் நீரிலும் மண்ணிலும் இருக்கும் பாதரசத்தை நீக்குவதற்கான முயற்சி ஓரளவே வெற்றி பெற்றது என்று சொல்லவேண்டும், இவற்றில் பாதரசம் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்ட அளவு போராட்டக்காரர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லை. மறைந்த பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் பி. ராமமூர்த்தியின் மகள் வழக்கறிஞர் வைகை அவர்களுக்காகத் திறம்பட வாதாடினார். வழக்கு உச்ச நீதிமன்றம் வரையில் சென்றது. ஆனாலும் இன்னும் கொடைக்கானல் ஏரியிலும் காற்றிலும் பாதரசம் என்னும் நஞ்சு பரவியே இருக்கிறது. மீனிலும் இருக்கும், காட்டுக் கற்பாசியிலும் இருக்கும். பல அருகிவரும் தாவரங்களுக்கும் உயிரினங்களுக்கும் காப்பகமாக இருக்கும் பாம்பார் சோலேயும், டைகர் சோலையும், பேர் சோலேயும் இன்னும் நச்சுக் காற்றையே சுவாசிக்கின்றன.

(விரிவான தகவல்களுக்குப் பார்க்க: Heavy Metal என்ற ஆங்கில நூலின் தமிழாக்கத்தை. பாதரசம் எனும் நஞ்சு என்ற பெயரில் எதிர்வெளியீடு வெளியீட்டிருக்கிறது.)

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## மூவுடையா

அவள் பெயர் மூவுடையா. அது என்ன மூவுடையா?! இதை ஆராயும்போது பாட்டியின் உண்மையான பெயர் மூன்று யுகம் கொண்டாள் என்பதறிந்தேன். மூன்று யுகம் கொண்டாள் என்ற பெயர்தான் மூவுடையாளாகி அவள் பேத்திக்கு மூக்கம்மாவாகி தொடர்கிறது. இப்படியாக மூன்று யுகம் கொண்டாள் அங்குமிங்கும் பல மாற்றங்களுடன் அந்த மக்களின் வாழ்க்கையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

இப்பெயர் எனக்கு ஆச்சரியமூட்டியது. இப்பெயரின் முழு அர்த்தப்பாடுகளையும் அறிந்து கொண்டதான் இப்பெயர் சூட்டி இருப்பார்களா என்ற கேள்வியும் கூடவே எழுந்தது. காரணம் யுகங்கள் மூன்று என்பதையோ அந்த மூன்று யுகங்களையும் ஆளப்பிறந்தவள் என்பதையோ அறிந்து அவர்கள் வைத்துக்கொண்ட பெயராகத் தெரியவில்லை. இப்பெயர் ஆய்வின் ஊடர்க மூன்று யுகம் கொண்டாள் பாண்டியர் வரலாற்றில் மட்டுமின்றி தமிழர் வரலாற்றின் ஓர் அதிசயமான விதிவிலக்கான சமூகப் புரட்சியின் முகவரியைத் தன் வாழ்வில் விட்டுச் சென்றிருக்கிறாள்..

இப்பெயர் கொண்ட பாட்டி வாழ்ந்த ஊர் வள்ளியூர் அருகே இருக்கும் பாம்பன் குளம் என்ற சிற்றூர். (என் கணவரின் ஊர்). பாட்டியின் இப்பெயர் வரலாறு கல்வெட்டு சாசனங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. சுசீந்திரம் கோவிலில் இருக்கும் தமிழக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றி எழுதி இருக்கும் கவிமணி கட்டுரைகள் \* (கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை) இப்பெயர் வரலாற்றை உறுதி செய்கின்றன.

++ உலக முழுதுடையாளான சொக்கத்தாண்டாளால் சுசீந்திரம் கோவிலில் பிராமண போஜனத்திற்கு விடப்பட்ட நிபந்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

யார் இந்த உலக முழுதுடையாள்? பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீ வீரபாண்டிய தேவனின் மனைவி இவள் என்று இந்த சாசனம் சொல்கிறது.

சாசனம் :

பத்தி 1.

- கொல்லம் (430) மாண்டைத்தனு ஞாயிறு
- சென்ற வி(யாழ)வாட்டையும்
- சாகமும் ஏகாதசியும் பெற்ற இந்நாளால் நாஞ்சி
- நாட்டுசுவிந்திர (எசுந்தர சோழச்சதுர்வே
- திமங்கலமுடையார் சுவிந்திரம் உடைய நயினார்

- சீகோயிலில் திருச்சுற்று மண்டபத்திலிருந்து
- ஸ்பையும் ஸ்ரீகாரியஞ்ச்செய்வாரும் இருந்தெழுதின
- செய்கட ஓலை(க்) காரணமாவது உடையார் சுவீத்
- திரமுடையாரார்க்கு பெருமாள் ஸ்ரீ விருபாண்டியதேவர்
- நம்பிராட்டியார் சொக்கத்தாண்டாளான
- உலக முழுதுடையார் நித்தல் செல்வதாக திரு
- வழதுக்கு கற்பிச்ச அரிகுறுணி இருநாழிக்கும்
- அங்கிரண்டால்...

12) அரி முந்நாழியும் பிராமண போஜனத்துக்கு ஓராண்டில் இவள் செலுத்தும் மாசம் ஒன்பதும்...

வீரபாண்டியனின் மனைவி குறித்து இன்னொரு முக்கியமான செய்தியை வள்ளியூரில் உள்ள மூன்று யுகம் கொண்டாள் அம்மன் கோவில் சாசனம் விரிவாக சொல்கிறது. அக்கோவில் சாசனம் ஜடாவர்மன் வீரபாண்டியனுடைய ஆட்சி ஆண்டு 4ல் எழுந்ததாகும்.

அக்கோவிலைக் கட்டியவள் உலக முழுதுடையாளான சொக்கத்தாண்டாள் என்பதும், அவள் ராஜ கம்பீர் வள நாட்டைச் சார்ந்த திருவாணைக்காவில் உள்ள ஒரு சாந்திக் கூத்தியாள் என்பதும் அக்கோவில் சாசனத்திலிருந்து அறியப்படும் செய்தியாகும்.

வள்ளியூர் சாசனம்.

- புவன சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீ வீர பாண்டிய / (2)
- ரவன நாட்டு திருவாணைக்காவில் (4)
- திருப்பதியில் சாந்திக் கூத்துகளில் (5)



ஒரு தேவதாசிப் பெண்ணைப் பாண்டிய மன்னன் மணந்திருப்பானா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. “இக்கேள்விக்குத் தென்னிந்திய வரலாறு தகுந்த விடையளிக்கிறது. எத்தனையோ அரசர்கள் தேவதாசியை மணந்து அரசியாக ஏற்றிருப்பது மட்டுமின்றி அவர் மக்களை அரசாட்சிக்கு உரிமைப்பட்டவர்களாகவும் செய்திருக்கிறார்கள்”

சொக்கத் தாண்டாரான உலகமுழுதுடையார் வள்ளியூர் வடக்குவ (6, 7)

உலகமுழுதுடையா (14)

கசீந்திரம், வள்ளியூர் இரண்டு சாசனங்களிலும் பேசப்படும் பெண், உலக முழுதுடையாளான சொக்கத்தாண்டாள் ஒரே பெண் என்பது தெளிவாகிறது.

ஆனால், ஒரு தேவதாசிப் பெண்ணைப் பாண்டிய மன்னன் மணந்திருப்பானா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. “இக்கேள்விக்குத் தென்னிந்திய வரலாறு தகுந்த விடையளிக்கிறது. எத்தனையோ அரசர்கள் தேவதாசியை மணந்து அரசியாக ஏற்றிருப்பது மட்டுமின்றி அவர் மக்களை அரசாட்சிக்கு உரிமைப்பட்டவர்களாகவும் செய்திருக்கிறார்கள்” என்பார் பேரா. அ. கா. பெருமாள் (பக் 165, கவிமணி கட்டுரைகள்) அவர்கள்.

பாம்பன் குளம் கிராமத்தில் குடிவந்தவர்கள் தங்கள் கதையை ஐந்து சகோதரர்கள் தங்கள் ஆடுமாடுகளுடன் வந்து இளைப்பாறிய இடம் என்று பல்வேறு புனைவுகளுடன் தங்கள் மூதாதையர் வரலாற்றை இப்போதும் நினைவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக என் கணவர் வழிக் குடும்பத்தின் பூர்வீகம் கோட்டையடி என்பதும் கோட்டையடியில் தான் அவர்கள் குலதெய்வம் குடியிருப்பதும் கோட்டையடி குறித்த பிறிதொரு வரலாற்றைத் தனக்குள் சுமந்திருக்கிறது. கோட்டையடி குலதெய்வ வழிபாட்டுக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கிருந்த கோட்டையின் இடிபாடுகள், ஊரில் புதைந்திருந்த கோட்டையின் நீண்ட உத்திரங்களும் கல்வெட்டுகளும் பெரிய கற்களும் பற்றி முதியவர் ஒருவர் என்னிடம் கதையாகச் சொன்னார்.

இப்படியான நிறைய கற்களை இந்த ஊர் சனங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய் வீடு கட்டப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்றார். கோட்டையடி ஊரில் பத்திரிகாளி அம்மன் கோவிலும் இருக்கிறது.

கோட்டையடியை ஆண்ட வள்ளியூர் அரசர்கள் “ஐவர் ராசாக்கள்” என்றழைக்கப்பட்டனர். தென் திருவிதாங்கூர் மகேந்திர மலையின் எல்லைப்பகுதியில் வாழ்ந்த வடுக்கர்களோடு வள்ளியூர் கோட்டையடி ஐவர் ராசாக்களுக்குப்

பகை இருந்ததாகவும் ஓராண்டுக்காலம் போர் நடைபெற்றதாகவும் வடுக்கர்கள் பத்திரிகாளி அம்மனை ஊரிலிருந்து வெளிப்புறம் கொண்டுவந்து அவன் பார்வையிலிருந்து ஐவர் ராசாக்களைத் தடை செய்து சூழ்ச்சியால் வென்றார்கள் என்ற ஒரு மரபுவழிக் கதையை அறிகிறோம். (வள்ளியூரின் மரபுச்செய்தி பக். 246. கவிமணி கட்டுரைகள்). அப்போது ஐவர் ராசாக்களில் நால்வர் தப்பியோடினார்கள் என்பதும் வாய்மொழிக் கதையாக இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் தலைமுறைகளாகக் கடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

வள்ளியூர் அருகிலிருக்கும் பத்திரிகாளி அம்மனுக்கு இப்படியும் ஓர் அபூர்வமான வரலாறு இருக்கிறது. மூன்று யுகம் கொண்டாள் என்ற பெயரும் பத்திரிகாளி என்ற பெயரும் மேட்டுக்குடி சாதி சமூகத்தில் இல்லை. அதிலும் குறிப்பாக வள்ளியூரைச் சுற்றி இருக்கும் சில குறிப்பிட்ட சாதி மக்களிடம், மட்டுமே இருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும் (அவர்கள் தங்களை வள்ளுவர் பெருங்குடி, வள்ளுவப் பறையர் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்). கோட்டையடி, பாம்பன் குளம் இரண்டு ஊர்களிலும் பத்திரிகாளி அம்மன் கோவில்கட்டி இன்றும் அவர்கள் வழிபடும் தெய்வமாக நிற்கிறார்.

இப்படியாக ஒரு பெண்ணின் சரித்திரம் தேவதாசியாக ஆரம்பித்து, மன்னன் வீரபாண்டியனின் மனைவியாகி, உலக முழுதுடையாளாக, சொக்கத்தாண்டாளாக, மூன்று யுகம் கொண்டாளாக, பத்திரிகாளியாகத் தன்னைத் தன் மக்களின் நினைவுகளில் கதைகளின் எச்சங்களாகத் தங்கள் பெயர்களின் அடையாளமாக்கித் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்று மூன்று யுகம் கொண்டானும் பத்திரிகாளியும் அந்த மக்களுக்கும் அந்நியமாகிவிட்டது. தங்கள் பாட்டிகளின் பெயராக மட்டுமே கடந்த காலத்தை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

துணை நின்ற நூல்:

கவிமணி கட்டுரைகள். தொகுத்தவர்: பேரா. அ. கா. பெருமாள், காவ்யா பதிப்பகம். 2019.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



கோரக் பாண்டே

## நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு எதிரான கலகக் கவிஞன்

சுவதாமினி தியோ  
கத்தியால் குத்திய பின்பு ஓர் அலறல்  
ஹர் ஹர் சங்கர்  
கத்தியால் குத்திய பின்பு ஓர் அலறல்  
அல்லா ஓ அக்பர்

அலறல்கள் ஓய்ந்த பின்பு  
எஞ்சியிருந்தது என்ன  
கத்தியும் ஓடும் இரத்தமும்

இம்முறை கலகம் மிகப் பெரிது  
இரத்த மழை போதுமானதாக இருந்தது  
அடுத்த ஆண்டு வாக்குகள் அறுவடை  
நன்றாக இருக்கும்

'கலவரங்கள்' கவிதையிலிருந்து சில வரிகள்

வெப்பமும் ஈரக்கசிவுமான ஒரு பிற்பகலில்  
பாட்னாவில் எனது தந்தையின் ஓரளவு  
குளிர்ச்சியான அடுக்கக்கக் குடியிருப்புக்குள் காலடி  
எடுத்து வைத்ததும் நான் முதலில் வாசித்தது  
கோரக் பாண்டேயின் அதிர்ச்சியூட்டும் கவிதையை.  
அது குளிர்ச்சிமிக்க தனிமைப்பட்ட எனது  
மனவெளிகளிலிருந்து மிகுந்த வெப்பமும் ஈரக்கசிவும்  
கொண்ட வெளிப்புறத்தில் அடியெடுத்து வைப்பதைப்  
போல இருந்தது.

உத்தரப்பிரதேசத்தில் 1945 இல் தேவரியா  
கிராமத்தில் பிறந்த கோரக் பாண்டேயின் வாழ்வு  
குறித்த குறிப்பான விவரங்கள் அறியக் கிடைப்பது  
ஓரளவுக்கு கடினமாக இருந்தது. ஆனால்  
அதிகாரத்தின் அடக்குமுறைக் கட்டமைப்புகளுக்கு  
எதிராகத் தீவிரமாகப் போராடுவதில் தனது  
வாழ்க்கையைச் செலவிட்ட, கூட்டு நினைவில்  
மெய்யான மக்கள் கவிஞனாக வாழ்கிற மனிதனின்  
மனப்பரப்பின் சிறுவெளிகளை ஒன்றாகச்  
சேர்க்கமுடியும்.

நக்சல்பாரி மற்றும் விவசாயிகள் இயக்கங்களின்  
செல்வாக்கால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவர் தனது  
குடும்பத்தின் நில உடமை வேர்களிலிருந்தும்,  
முதலாளித்துவ இந்தி எழுத்தாளர்  
வட்டாரத்திலிருந்தும் அறுத்துக்கொண்டு தன்னை



விடுவித்துக்கொண்டார். 1970 களின் மத்தியில்  
ஒரு நாளில் அவர் தனது நாட்குறிப்பில் பின்வருமாறு  
எழுதினார்:

... கவிதையும் அன்பும் - இந்த இரண்டு  
இடங்களில் தான் நான் முழுமையாக மனிதனாக  
உணர்கிறேன். சமுதாயத்திலிருந்து நான் அன்பைப்  
பெறுகிறேன், பதிலுக்கு சமுதாயத்துக்கு நான்  
எனது கவிதையைத் தருகிறேன், எனது உயிர்  
வாழ்தலின் முதன்மையான நிபந்தனைகள் ---  
உணவு, உடை, மற்றும் உறைவிடம் --- உழைக்கும்  
வர்க்கத்தால் நிறைவேற்றப்படுவதால்,  
முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் அனைவரும் அதை  
மறுப்பதற்காக எழுதிக்கொண்டிருப்பதால், எல்லா  
இடங்களிலும் உழைக்கும் வர்க்கம் அதன்  
உரிமைகளுக்காகப் போராடிக்கொண்டிருப்பதால்,  
இந்தப் போராட்டத்துக்குப் பங்களிப்பதன் மூலம்  
மட்டுமே எனது வாழ்க்கை ஏதாவது பொருளிருக்கும்  
என்பதால், நான் உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கும் அதன்  
கூட்டாளிகளுக்கும் மட்டுமே கவிதை எழுதுகிறேன்.



கவிதை எழுதுவது ஒன்றும் பெரிய விடயம் அல்ல ஆனால், ஒரு பொத்தானைத் தைப்பதும் கூட பெரிய விடயம் அல்ல. ஆம், அது பொத்தான்கள் இல்லையென்றால் மேல் சட்டைகளும் கால் சட்டைகளும் பயன்றறைவைய ஆகிவிடுவதைப் போன்றது.

### புரட்சிகரக் கருத்துக்கள்

அவருடைய குடும்பம் உத்தரப்பிரதேசத்தில் நில உடமை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது, அவருடைய உடன்பிறந்தார் மகன், பாண்டேயின் புரட்சிகரக் கருத்துக்கள் மற்றும் வழிகள் குறித்து இதழியலாளர் ஒருவரிடம் நினைவுகூர்ந்துள்ளார். பலநேரங்களில் கோரக் அவருடைய தந்தையின் நிலத்தில் வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடம் அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து அவர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் நிலத்தைக் கைபற்றிக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்வாராம். “ஏன் விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிறாய்” என்று அவருடைய தந்தை அவருடைய தந்தை அவரிடம் கேட்டபோது, “இவ்வளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அனைத்தும் சமமாக விநியோகித்துவிட வேண்டும்” என்று பதிலளித்தார்.

நமது நினைவில் துடித்துக்கின்றன தொழிலாளர்களின் துண்டிக்கப்பட்ட கரங்கள்

நமது நினைவில் அலறுகின்றன உண்மைக்காகத் துண்டிக்கப்பட்ட நாக்குகள்

சுவர்களுக்குள் புதைக்கப்பட்ட அன்பு நமது நினைவில் துன்புறுத்துகிறது

நமது அனுபவங்கள் ஓடுக்குமுறையாளர்களுடனான, யோதல்களால் நிறைந்து கிடக்கின்றன நமது முடிவுற்ற கனவுகளில் மலர்களையும் நம்பிக்கையையும் வைக்கிறார் முதியதொரு தோட்டக்காரர்

— ‘மலர்களும் நம்பிக்கையும்’

பாண்டே பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் சிறிதுகாலம் பயின்றார், ஆனால் அங்கு அமைதியிழந்த உணர்வில் டெல்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்துக்கு மாறினார். அவர் பூநூலை அறுத்துவிட்டு, டெல்லியிலிருந்து அவருடைய ஊருக்கு வந்தார், அது அவருடைய தந்தையை ஆழமாகப் பாதித்தது.

### நீடித்த எதிர்ப்பு

மீண்டும் டெல்லி திரும்பிய அவருக்கு அவருடைய ஒப்புதல் இல்லாமல் மூளைக் கோளாறுக்காக மின் அதிர்வுச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. 1989 ஜனவரி 28 அன்று,

ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் ஜீலம் விடுதியில் தற்கொலை செய்துகொண்டு இறந்துபோனார். அப்போது அவர் ஆய்வறிஞராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவரது மரணம் இலக்கிய சமுதாயத்திலும் குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்களால் நேசிக்கப்பட்ட அவரது ஊரிலும் துயர அலைகளைக் கொண்டுவந்தது. மிகமோசமான உளவியல் சீர்குலைவால் தான் சோர்ந்துவிட்டதாக அவர் தனது தற்கொலைக் குறிப்பில் எழுதியிருந்தார்.

கோரக் பாண்டே இந்தியிலும் போஜ்புரியிலும் எழுதினார் - அவருடைய நான்கு கவிதைத் தொகுப்புக்கள் இந்தியில் வெளியிடப்பட்டன. (ஜாக் தே ரஹோ சோனே வாலோன், சுவர்க் செபிடாய், லோஹா கரம் ஹோ கயா, சமய் கா பஹியா - இவற்றில் மூன்று அவரது இறப்புக்குப் பிறகு வெளியிடப்பட்டன) போஜ்புரியில் அவருடைய பாடல் தொகுப்பு ஒன்றும் (போஜ்புரி கே நல் கீத்) மதம் குறித்த மார்க்சியப் பகுப்பாய்வுக் கட்டுரை ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இப்போதும் கூட அவரது வரிகளை ஆர்ப்பாட்டங்களின் போதும் எங்கோ அறியப்படாத மூலைகளில் நிகழும் கவிஞர்களின் மாலைநேரக் கூட்டங்களிலும் கேட்கலாம்

செய்தித்தாள்களில்  
கொலைகள் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன  
பஞ்சாபில் கொலைகள்  
பிகாரில் கொலைகள்  
லங்காவில் கொலைகள்  
லிபியாவில் கொலைகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டு அதன் இறுதியை  
கொலைகளின் மூலம் எட்டிக்கொண்டிருக்கிறது  
21 ஆம் நூற்றாண்டின் காலையில்  
செய்தித்தாள்களில் என்ன வரும்?

இரத்தக்கறைகளா  
அல்லது அமைதிப் புறாக்களா  
அடுத்த 100 ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில்  
என்ன எழுதப்படும்

— ‘கொலைக்கு மேல் கொலை’

21 ஆம் நூற்றாண்டு எந்தப் பாதையில் அதன் இறுதியை எட்டும் என்று நாம் அறிந்துகொள்ள முடியாது, ஆனால் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும், அமைதிப் புறாக்களுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்த கவிஞன் ஒருவனின் மரணத்தை உலகம் எழுதிச் செல்லும் என்பதை அறிந்துகொள்வது கடினமாக இருக்காது.

சௌதாமினி தியோ அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் scroll. in வலைத்தளத்தில் அங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருந்த மொழியாக்கக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



பிடர் வார்ம்வுட்:

## தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் சாசனம்

சீம்பத்தில் நாளிதழ் ஒன்றில் வெளியாகி இருந்த, இந்தப் புத்தகம் பற்றிய செய்தியும், மூலப்பிரதியை தமிழில் மொழிபெயர்த்த பேராசிரியர் வின்சென்ட் அவர்கள் பற்றிய குறிப்புமே என்னை இந்தப் புத்தகத்தை வாங்கி வாசிக்கத் தூண்டியது. அரிதான இது போன்ற படைப்புகளை, துணிந்து தமிழில் வெளியிட முனைந்த பன்முகமேடை பதிப்பகத்தை பாராட்டியே ஆக வேண்டும். இந்தியா என்ற இந்த தேசம் பன்முகத்தன்மையும், பல்வேறு நாகரீகங்களின் கூட்டமைப்புமே என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது இந்தப் பதிவு.

கல்வியும் அதன் மூலம் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் செழுமையும், மூலப்பிரதியை எழுதிய ஆசிரியர், திரு. ஈஸ்ட்ரைன் கையர் அவர்களைத் தனது பாரம்பரியத்தை மறக்கடிக்கச் செய்யாமல், ஆய்வு கண்கொண்டு தன் நிலத்தை, பண்பட்ட அதன் செழுமையான கலாச்சாரத்தை நன்றியோடு திரும்பிப் பார்க்கச் செய்திருக்கிறது. தான் பிறந்து வாழ்ந்த நிலப்பரப்பு, பலரது பங்களிப்பால், தியாகத்தால் இன்றைய பரிணாம வளர்ச்சியை கண்டிருக்கிறது என்பதை நன்றிப் பெருக்கோடு பதிவு செய்திருக்கிறார்.

ரத்தமும் சதையுமான இது போன்ற பதிவுகளாலேயே, நிலப்பரப்பு மற்றும் அதன் வாழ்வுகளுக்கு இடையிலான உரையாடல் நடந்து, புரிதல்கள் சாத்தியமாகும். "உன் போர்க்களத்தை தெரிவு செய்வதில் கவனமாய் இரு, சிலவேளைகளில் அமைதியும் சமாதானமும் நீ தான் சரி என்பதிலும் மேலானது" என்ற புத்தரின் வரிகள் என் மனதிவாடியது.

நாவலில் பல்வேறு காலகட்டங்களில், பல கதாபாத்திரங்கள் வந்து போனாலும் நாகர்களின் வாழ்வு கடந்து வந்த பாதையை நமக்கு உணர்த்த மோசே என்ற கதாபாத்திரம்தான் பெரிதும் உதவுகிறது. கர்ணன் கவச குண்டலங்களோடு பிறந்தான் என்பதைப் போலவே, மோசே தன் பிறப்பிலேயே முன்னோர்களின் ஜீன்களால் உருப்பெற்றவனாய் இருக்கிறான். அதனாலேயே அத்தனை சிறிய வயதிலும் அவனால் ஒரு அணிலைக் கவண் எறிந்து கொல்ல முடிகிறது. அது உயிர்ப்பலியோ அல்லது கேளிக்கையோ அல்ல, மாறாக உணவுக்கான வேட்டம். அவன் பிறந்த சமூகம், விவசாயத்தையும் தங்கள் வாழ்வோடு இணைத்துக் கொண்ட வேட்டைச் சமூகம் என்பதன் குறியீடு.

கருவுறாத ஒரு பெண்ணை குறிப்பிடும்



உரையாடலில், அவள் குளிர் காலத்து நிலம் போல இருக்கிறாள் என்ற ஒரு பழங்குடி சொல்லாடல் நாவலில் வருகிறது. அந்த நிலமே மழைக்காலத்தை, அதன் பின்னான வெயில் காலத்தையும் எதிர்கொண்டு பயிர் விளைவிக்கும் நிலமாக மாறிவிடும் என்ற நம்பிக்கையும் வாசிப்பில் துளிர்விடுகிறது. சமூக அநீதிக்கு எதிரான மோசேயின் தன்னியல்பே, அவனை அமைதியான சமூக வாழ்வை துறந்து மறைமுகமான போராட்ட வாழ்வுக்குள் இழுத்துச் செல்கிறது. அதுவே பின்னாளில் உள்மனப் புழுக்கத்தால், அவரை திரும்பவும் எளிய சமூக வாழ்வுக்குள் இழுத்து வந்து விடுகிறது. வீரப்பரம்பரை பற்றி பேசுவதாலேயே, வரலாற்றையும் அதன் படிப்பிணைகளையும் மறந்து விட முடியாது எனத் தன்னளவில் உணர்கிறார்.

பழங்குடிகள், தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை காப்பதற்காகவும், தலைமுறைகளின் வருங்கால வாழ்வுக்காகவும் போராடத் துணிந்தவர்கள் ஆனாலும் இலக்கு என்பது பண்பட்ட அமைதியான எளிமையான வாழ்வே தவிர வாழ்வே போராட்டம் என்பதல்ல. நம்பிக்கை மாற்றமும், வாழ்



## இன்னமும்

நரைத்து விட்டது முடி  
பேரன் கூட வளர்ந்து விட்டான்  
அவர் போய் விட்டார்  
இருந்த வரை அன்பாய்  
கடமை தவறாமல்

நினைவாழத்திலிருந்து எழுகிறது  
எப்போதாவது  
அவன் முகம்  
எனக்குள் புன்னகை சிந்திக் கொண்டு

அந்த முகத்தை சிதைத்து விடுவோமென  
பயமுறுத்தி தான்  
சம்மதம் வாங்கினார் என்னிடம்  
அவரை மணக்க

எங்கு போனானோ?  
இருக்கிறான்  
அதே அழகுடன்  
என் மனதாழத்தில்  
இன்னமும்



நிலத்துக்கான, வாழ்வாதாரத்துக்கான அரசியலும் அவர்களை போராளிகளாகவே அடையாளம் காட்டிவிடுகிறது. அதிகாரத்தை எந்தச் சூழலிலும் செயல்படுத்த முயலும் ஆட்சி அதிகாரமும், அடங்க மறுத்து போராடும் போராளிகளும் அதனால் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் எளிய மக்களும் அரசியல் சதுரங்கத்தில் பக்கடைக்காய்களே!

இந்தியா என்ற பரந்த இந்த தேசத்தில், வடகிழக்கு எல்லையில் வாழும் ஒரு பழங்குடியின் போராட்டத்திலோ, அவர்களின் வாழ்க்கை முறையிலோ எனக்கு புரிதல் இல்லை. தென்கிழக்கு மூலையில் கடலோரச் சமூகங்களின் பிள்ளையாய் வாழும் எனக்கு, இந்த வாசிப்பு வடகிழக்கு நாகர் வாழ்வு பற்றிய ஒரு பெரும் புரிதலை ஏற்படுத்தியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

“அரசியல்வாதிகளால் தெளிவாக சிந்திக்க முடிந்தால், இந்த நாடு எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும்” நாவலில் ஒரு கதாபாத்திரத்தின் குமுறல், அது ஒட்டுமொத்த இந்தியத் தீபகற்பத்து மக்களின் குமுறலாய் ஒலிக்கிறது.

நாடு என்ற கற்பனையான ஒரு கட்டமைப்பு எப்படி பழங்குடி வாழ்வை காவுகொள்கிறது என்பதை, வரலாற்று ஆளுமைகளின் வழியே காட்டுவதைத் தவிர்த்து, எளிய மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் மூலம் காட்டி, களநிலவரத்தைக் கண் முன்னே காட்சிப்படுத்தி இருக்கிறார் நாவலாசிரியர்.

வாழ்வியலாலும், மத நம்பிக்கையாலும் சிறுபான்மையினராய் குறுகிவிட்டவர்களை, பெரும்பான்மை அரசியல் எப்படி உதாசீனப்படுத்தி, அடங்கச் செய்து ஆளுமை செய்கிறது என்பதையும், புதினம் விரிவாகவே பதிவு செய்கிறது. அதிகாரப்போட்டி என்பது பெரும்பான்மை அரசியலில் மட்டும் இல்லை, அது வாழும் இடத்திற்காக, வாழ்வாதாரத்திற்காகப் போராடும் பழங்குடிகளிடமும் கயநலத்தால் வந்து விடுகிறது என்பது தானே நிதர்சனம். உணர்வால் இணைந்தவர்கள், பிரிந்து எதிரெதிராகச் சண்டையிட்டு சக உதிரங்களையே காவு கொடுத்து பெரும்பான்மையின் எதேச்சையதிகாரத்துக்கு மண்டியிட்ட கதை நாம் அண்மைக்காலத்தில் அறிந்தது தானே.

“கத்தியை எடுத்தவன் கத்தியாலேயே மடிவான் என்பது மூதுரை ஆனால் உணர்வுகளோடு பாடம் கற்றவன், வரும் தலைமுறைக்கு வழிகாட்டுவான். அவன் கற்ற கல்வியும், அனுபவமும் தன்னைப் போன்றே பல்வேறு நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களோடு உறவாடி, உரையாடி தன் மக்கள் வாழ்வை வளமாக்குவதோடு தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும் பேணும் கவசமாய் மாறும். நாவலில் இறுதியில் வரும் கதாபாத்திரமான பீகாரி ஜிதேந்திரா, தன்னை, காக்கவே நாகரான மோசே உயிர் நீத்தார் என் உணரும் தருணம் மிக முக்கியமானது. வேற்றுமை என்பது நிலம்சார்ந்த வாழ்வில், வாழ்வாதாரத் தேடலில் இருக்கலாம் ஆனால் தேசம் என்ற ஒருமைப்பாட்டில், மாணுட உணர்வில் அல்ல என்பதை, எளிய மக்களின் வாழ்வு மூலம் பதிவுசெய்து நிறைவு பெறுகிறது நாவல்.

பதிப்பகத்தாருக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்







இந்தியாவில் நடைபெற்ற முதல் பொதுத்தேர்தலில் தோல்வியைச் சந்திக்கிறார்; அடுத்து நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலிலும் அம்பேத்கருக்குத் தோல்வியே கிடைக்கிறது. இந்த வேளைகளில் மனம் புண்பட்டிருந்த அம்பேத்கரைத் தேற்றும் மருந்தாக இருந்துள்ளார் சவிதா.

இந்துக்களுக்காக அம்பேத்கர் ஆற்றிய பணியானது தீண்டப்படாதவர்களுக்காக ஆற்றிய பணியைவிட அதிகம் என்று குறிப்பிடும் சவிதா, மனித முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக இருந்த, இந்து மதம் கொண்டிருந்த மூடத்தனமான கற்பனைகள் மீதும் மதார்தியான பழக்கவழக்கங்கள் மீதும் தீவிரமான தாக்குதலைத் தொடுத்ததன் வாயிலாக அவர் சமூகத்தை உலுக்கி விழித்தெழவைத்தார் என்று அவர் செய்த பணியின் முதன்மைத்துவத்தை எடுத்துக்கூறுகிறார். இந்துச் சட்டத் தொகுப்பு மசோதா குறித்து அம்பேத்கருடன் நடத்திய நீண்ட விவாதங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள சவிதா, இந்துச் சட்ட மசோதாவிலிருந்து பின்னர் உருவான பல்வேறு சட்டங்கள் இந்துப் பெண்களுக்குச் சமவுரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் கொடுத்தன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

அம்பேத்கர் என்னும் ஆளுமையை மருத்துவரான அம்மையார் சவிதா ஒரு நோயாளியாகத் தான் சந்திக்கிறார். நாட்டுக்காக அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் உழைக்கும் அவரைக் கவனித்துக்கொள்ள அன்புமிக்கத் துணை ஒருவருமில்லை என்பதை அப்போது அவர் கவனிக்கிறார். தன்னலம் கருதாத தாதி ஒருவர் அம்பேத்கர் அருகில் இருப்பது நல்லது என அறிவுறுத்துகிறார். அப்படியொரு நபராக அவரே ஆகிப்போனார் என்பது காலத்தின் சுவாரசியமான முடிச்சு.

இருவேறு சமூகத்திலிருந்து இருவரும் வந்திருக்கிறார்கள். வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறை இருவருக்கும். வயது வித்தியாசமும் அதிகம். ஒருவர் இளமையின் வாசலில் நிற்கிறார். மற்றொருவர், முதுமையின் நுழைவாயிலில் உள்ளார். ஆனாலும், இருவரும் ஒத்த சிந்தனை உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அம்பேத்கரைப் போலவே சவிதா அம்பேத்கருக்கும் பௌத்தத்தின் மீது பெரும் ஈடுபாடு இருந்துள்ளது. ஆகவே, இருவரது உள்ளங்களும் இணைந்திருக்கின்றன. உள்ளமும் சிந்தனையும் ஒத்துப் போனதால் நெருக்கடியின் போதும், இருவரும் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் இணைந்தே எதிர்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அம்பேத்கருக்கும் சவிதா அம்பேத்கருக்கும் இடையிலான அன்பை, பிரியத்தை, காதலை அம்பேத்கரின் கடிதங்கள் வாயிலாகவே எடுத்து வைத்துள்ளார். அந்தக் கடிதங்கள் அம்பேத்கரின் மென்மையான பக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அம்பேத்கருக்கும் சவிதாவுக்குமான உறவு இந்நூலில் வெளிப்பட்டிருக்கும் விதம் இதமானது; இயக்கமானது; நல்லதோர் உறவு குறித்த புரிதலைத் தரவல்லது.

இந்நூலில் இரண்டு இடங்களில் தந்தை பெரியார்

குறிப்பிடப்படுகிறார். மிகப் பெரும் இலக்கிய ஆளுமையான ஆச்சார்ய அத்ரே உருவாக்கிய, மகாத்மா ஜோதிபா புலேவின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பட்டத்தின் பட்டப்பிடிப்பை பம்பாயில் 1954 ஜனவரி 31 அன்று அம்பேத்கர் தொடங்கிவைத்த விழாவில் பெரியார் கலந்துகொண்டுள்ளார். அம்பேத்கர் தனது "Who were the Shudras" நூலைத் தன் தந்தையின் நண்பரான மகாத்மா ஜோதிபா புலேவுக்குத்தான் அர்ப்பணித்துள்ளார். தந்தை பெரியார் 1954 ஜனவரி 23 அன்று ஈரோட்டில் நடத்திய புத்தர் கொள்கைப் பிரச்சார மாநாட்டைத் தொடங்கிவைத்தவர் அம்பேத்கரின் தளபதியான பி.என்.ராஜ்போஜ் எம்.பி. என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

அதே ஆண்டில் டிசம்பர் திங்களில் ரங்கூனில் நடைபெற்ற பௌத்த மாநாட்டின் போது, பெரியாரும் அம்பேத்கரும் சந்தித்துள்ளனர். அப்போது அம்பேத்கரும் பெரியாரும் சுமார் ஒரு மணி நேரம் உரையாடியுள்ளனர். அப்போது பெரியாரிடம், "நீங்கள் பிராமண எதிர்ப்புக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு, பௌத்தத்தைப் பரப்பத் தொடங்க வேண்டும்" என்று அம்பேத்கர் கூறியதாக சவிதா தெரிவிக்கிறார். இந்தச் சந்திப்பு 05.12.1954 அன்று நடந்துள்ளது. சந்திப்பின்போது, அம்பேத்கர் பெரியாரையும் புத்த மதத்தில் சேர அழைத்துள்ளார். ஆனால் பெரியார், இந்து மதத்தில் இருந்துகொண்டே அதை ஒழிக்க விரும்புவதாகக் கூறி அதற்கு உடன்பட மறுத்திருக்கிறார். கவிஞர் கருணானந்தம் எழுதிய தந்தை பெரியார் நூலில் இதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்வி முதன்மை ஆயுதம் என்பதால் கல்வியை வலியுறுத்திய அம்பேத்கர்வழி வந்தவர்கள் பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால், கல்வி, ஞானம், கூறு என எல்லாக் கோணத்தின் அடிப்படையிலும் முறையாகக் கற்றிருக்கிறார்களா என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ளார் சவிதா அம்பேத்கர். அந்தக் கேள்விக்கான பதிலாக இல்லை என்பதையும் அவர் மொழிந்துள்ளார். அம்பேத்கரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் அம்பேத்கரைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்களா என சவிதா அம்மையார் எழுப்பியிருக்கும் கேள்வி ஆழமாகச் சிந்தித்துப்பார்க்கவல்லது. சவிதா அம்பேத்கரை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ வேண்டிய தேவை ஏன் வருகிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கும்போது, சவிதா அம்பேத்கர் கூற்றிலும் கேள்வியிலும் உண்மையுள்ளது என்ற எண்ணத்திற்கே நம்மால் வர முடிகிறது. அம்பேத்கரை அண்ணலாகப் போற்றுவவர்கள், சவிதாவை அன்னையாகப் போற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை நூலை வாசிப்பதன் மூலம் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

பாபாசாஹேப்: டாடர் அம்பேத்கருடன் என் வாழ்க்கை - சவிதா அம்பேத்கர், மாத்தியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில்: நமீம் ஊன், தமிழில்: தராஜன், எதிர் வெளியீடு, 96, தியூ ஸ்கீம் ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642002, தொலைபேசி: 04259 - 226012, 9942511302

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## ஏழு தலைமுறைகள் அலெக்ஸ் ஹேலி



உலகிலேயே அடிமை என்ற வார்த்தை மனித இனத்தில் மிகக் கொடுமையாக ஒரு இனத்தையே தான் வாழும் இடத்தையும் தன்அடையாளத்தையும் மொழியையும் இழக்கச் செய்யும் என்றால் அதை நம்மால் இன்று நம்பமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இருநூறு வருடங்களுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கருப்பு அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கி அமெரிக்காவுக்கு கொண்டு வருவது கி.பி. 1619 இல் தொடங்கிவிட்டதாக இந்த நூலின் அறிமுக பகுதியில் காணக் கிடைக்கிறது. அப்படி கொண்டுவரப்பட்ட ஆப்பிரிக்க கருப்பின மக்களின் எண்ணிக்கை கி.பி. 1810 இல் பத்துலட்சம் எண்ணிக்கையையும் தாண்டிவிட்டது. இந்தக் கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்த அந்த கொடுமைகளின் சித்திரத்தை ஒரு ஆப்பிரிக்க குடும்பத்தின் ஏழு தலைமுறைகள் தங்களுக்குள் தொடர்ந்து பரிமாறிக் கொண்ட தங்கள் குடும்பக் கதைகளாக நமக்கு நாவல் வடிவில் கொண்டுவந்து தருகிறார் நூலாசிரியர்.

மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் காம்பியா நாட்டின் மிகத் தொலைவிலுள்ள ஜப்பூர் என்ற சிற்றூரில் 1750 இல் உமராவின் மனைவி பிண்டாவுக்கு பிறக்கும் குழந்தைக்கு குண்டா என்று பெயர் சூட்டுகிறார்கள். குண்டாவின் பாலயகாலம் அந்த சிறிய கிராமத்தில் மிக மகிழ்ச்சியாகக் கழிகிறது. அந்த உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வியல் சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் மிகவும் வினோத நடைமுறைகளால் நிறைந்துள்ளது. குண்டா இளமையில் தனது வாழ்க்கையில் நடக்கும் பல விஷயங்களை உற்றுக் கவனிப்பதும் தனது அப்பா உமரோவிடம் பல கேள்விகள் கேட்பதுமாக இருக்கிறான். அவரும் தனது முன்னோரின் கதைகளையும் அதுபோல் வெள்ளையர்கள் கருப்பர்களை பிடித்து இழுத்து செல்லும் கதைகளையும் அவனுக்கு கூறுகிறார். அவனை தனியே எங்கும் செல்லவேண்டாம் என்றும் எச்சரிக்கிறார். அவன் அப்பாவிடம் கேட்கும் இதுபோன்ற கதைகளால் வெள்ளையர்களால் பிடித்துச் செல்லப்படும் கருப்பர்களை மீண்டும் பார்க்கவே முடியாது என்பதால் வெள்ளையர்கள் கருப்பர்களை பிடித்து தின்று விடுவார்கள் என்ற அச்சம் அவன் மனதில் ஆழமாகவே தங்கிவிடுகிறது.

ஒருமுறை அவன் காட்டுக்கு மத்தளத்திற்கு மரம் வெட்டச் செல்கிறான். அப்போது ஒரு வெள்ளையனால் கடுமையாக தாக்கப்பட்டு நினைவிழக்கிறான். அவன் கண்விழித்தபோது அவன் உடல் ஆடைகள் எதுவும் அற்று வெற்றுடம்பாக இருப்பதையும், கைகள் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்து அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைகிறான். தொடர்ந்து வரும் நாட்களில் அடியும், உதையும் அவனது உடலை

புண்ணாக்கி வேதனையை அதிகரித்த படியே இருந்தாலும் தன்னைப்போல் பலரும் அங்கே கைகளிலும் கால்களிலும் விலங்குகள் போடப்பட்டு சொல்லாணாத துயரங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவன் மனதில் அச்சமும் வேதனையும் அதிகரிக்கிறது. பல நாட்கள் பட்டினியும் போராட்டமுமாக கடந்து செல்கிறது. தான் எங்கே இருக்கிறோம் என்றே தெரியாத நிலையில் அவன் இருக்கும் இடம் இருள் சூழ்ந்து இருக்கிறது. பதினைந்து நாட்களுக்கு பிறகே அவன் கப்பல் மேல் தளத்திற்கு இழுத்து வரப்பட்ட போது சூரிய ஒளியை காண முடிந்தது. கப்பலில் பயணிக்கும் போதுதான் அவன் கவனித்தான். அங்கே கருப்பர்களில் பலவந்தமாக இழுத்து வரப்பட்டவர்களில் பெண்களும் இருந்தனர். அவர்களின்மீது விழும் கசையடிகளும் ஓலங்களும் அவன் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது. பெண்களின் உடலும் நிர்வாணமாக்கப்பட்டு பரிதாப நிலையில் இருந்தது அவன் அதற்கு முன்பு எங்கேயும் பார்த்திராத ஒன்றாகவே இருந்தது. எல்லோரது முதுகிலும் நெருப்பில் சுட்ட இரும்புக் கம்பியால் L.L என்ற முத்திரை பதிக்கப்பட்டபோது அனைவரும் வலி பொறுக்க முடியாமல் கதறினார்கள். கருப்புக் கருங்காலிகள் தம்மிடையே இருப்பதையும் அவன் தெரிந்து கொண்டான். அவர்கள் மூலமாகவே இந்த வெள்ளையர்கள் தங்களை எங்கேயோ கடத்திக் கொண்டு போவதை உணரமுடிந்தது. இனி தான் எப்போதும் தன் பெற்றோரையும் தனது தம்பிகளையும் காண முடியாது என்று நினைத்த போது அவன் தனக்குள்ளேயே கதறி அழுத்தான் முடிந்தது.

கப்பல் இன்னொரு நிலத்தின் பகுதியை



வந்தடைந்தது. அது அமெரிக்கா. அங்கே வெள்ளைத் துரைகளுக்கு அடிமைகள் விற்கப்பட்டு விட்டனர். இனி குண்டா என்ற ஒரு மனிதன் தனது சுதந்திரம் முற்றும் இழந்த மனிதனாக வெள்ளையர்களால் பந்தாடப்படும் காட்சிகள் இந்த நாவலில் வருகின்றன. இதில் அவன் ஒரு வெள்ளைத்துரையின் வயலில் வேலை செய்யும்போது தப்பிக்க முயற்சிக்கிறான். ஆனால் அவனது முயற்சிகள் தோல்வியடைகின்றன. அந்த முயற்சியில் ஒருமுறை ஒரு வெள்ளையனை குண்டா தாக்க முயற்சிக்கும் போது அவனின் வலது பாதம் கோடரியால் வெட்டப்படுகிறது. அதன்பிறகு அவன் நினைவிழந்த நிலையில் இன்னொரு வெள்ளைத் துரையின் மருத்துவ உதவியால் காப்பாற்றப்படுகிறான். அங்கே அவனுக்கு பெல் என்ற கருப்பு பெண் அவன் காயங்களுக்கு மருந்துகள் போட்டும் அவன் அழுக்குத் துணிகளை அலசியும் உணவுகள் அளித்தும் அவனை கவனித்துக் கொள்கிறான். பின்னால் அந்த பெல் என்ற அந்த கருப்பு பெண்மணியை மணந்து கொள்கிறான். அவர்களுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. அவளுக்கு கிஜ்ஜி என்று பெயர் வைக்கிறார்கள். கிஜ்ஜி என்ற பெயருக்கு அர்த்தம் என்ன என்று பெல் கேட்டபோது கிஜ்ஜி என்றால் நீ எங்கும் போகமாட்டாய்; இங்கேயே இருப்பாய் என்பதாக அவளுக்கு விளக்கம் சொல்கிறான். ஆனால் விதி வேறொரு ரூபத்தில் விளையாடப் போவதை அவர்கள் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. வெள்ளைத் துரைமார்களிடம் ஒரு குணம் உண்டு. அடிமைகளில் யார் தவறு செய்தாலும் அவர்கள் எவ்வளவுதான் அவர்களுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்டாலும் மன்னிக்கவே மாட்டார்கள். அப்படியொரு சம்பவம் அவர்கள் வாழ்விலும் நடக்கிறது. கிஜ்ஜி அவன் அப்பாவிடம் மாண்டிங்கா சொற்களை கற்றுக்கொண்டு விடுகிறான். கிஜ்ஜி வளரும்போதே தன் அப்பாவிடமிருந்து அவரின் வரலாறை முழுவதும் தெரிந்து கொண்டு விடுகிறான். துரை வயலில் வேலை செய்யும் நோவா என்ற கருப்பின இளைஞன் மீது விருப்பம் கொள்கிறான். ஒருமுறை நோவா தான் சுதந்திரம் பெற்று திரும்பி வந்து கிஜ்ஜியை மணந்து கொள்கிறேன் என்று அவரிடமிருந்து துரையின் கையெழுத்தை போர்ஜெரி பண்ணி கொண்டு செல்கிறான். விஷயங்கள் அத்தனையும் துரைக்கு தெரியவருகிறது. அவ்வளவுதான். கிஜ்ஜியை வேறொரு துரைக்கு விற்றுப் போடுகிறான். அவனின் பெற்றோர் கதறி அழுவது அவன் காதுகளுக்கு கேட்கவேயில்லை. இனி கிஜ்ஜியின் வாழ்வு தன் பெற்றோரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு வேறொரு திசை நோக்கி தள்ளப்பட்டு விடுகிறான்.. டோம்லே என்ற வெள்ளைக்காரன் அவளை பலவந்தப்படுத்தி அவளோடு இணைகிறான். அதனால் கிஜ்ஜி கருவுருகிறான். அவளுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. அவனுக்கும் இவனே ஜார்ஜ் என்று தனக்கு முன்னால் வேலை செய்த ஒரு அடிமையின்

பெயரையே சூட்டுகிறான். தன் குழந்தை ஒரு வெள்ளைக்காரனுக்கு பிறந்தாலும், அவனது நிறம் கலப்பு நிறமே ஆனாலும் வெள்ளைத்துரை அவனுக்கு எந்தப் பெயர் வைத்தாலும் தான் மட்டும் அவனை ஆப்பிரிக்கன் பேரனாகவே கருதுவேன் என்று கிஜ்ஜி. தனக்குள் உறுதி கொள்கிறான். அவன் சிறுவன் ஆனதும் அவனது ஆப்பிரிக்க தாத்தாவின் கதைகளை தன் தாயிடமிருந்து அறிந்து கொள்கிறான். சில ஆப்பிரிக்க மொழிகளையும் தன் தாயிடமிருந்து கற்றுக் கொள்கிறான். ஜார்ஜ் வளர்ந்துவரும் பருவத்தில் தன்னை அடிமை போல் நடத்தும் தனது எஜமானன்தான் தனது அப்பா என்று அறிந்து கொண்டாலும் அவனால் அப்பா என்ற உரிமையில் அல்லாமல் ஒரு யஜமானரிடம் அடிமை ஒருவன் எப்படி வேலை செய்வானோ அப்படியேதான் அவனால் நடந்து கொள்ள முடிகிறது.

டாம்லே துரையின் கோழிப்பண்ணையை கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு அவனுக்குத் தரப்படுகிறது. அவன் மிகச் சிறப்பாக கோழிப்பண்ணையில் இருந்து தொழில் நுணுக்கங்களை கற்றுக் கொண்டுவிடுகிறான். ஜார்ஜுக்கும் மெடிட்டா என்ற பெண்ணுக்கும் திருமணம் நடக்கிறது.

ஜார்ஜுக்கு இப்போது ஆறு மகன்களும் இரண்டு மகன்களும் உள்ளனர். டாம் என்ற பெயருடைய அவனது நாலாவது மகன் நல்ல கருமான் அம்சத்துடன் இருக்கிறான். அவனுள் அவனது தாத்தா குண்டாவின் முன்னோரின் ரத்தம் ஓடுகிறது. டாம் கருமான் பயிற்சி எடுத்து அங்கே வெள்ளையர்கள் பேசிக் கொண்டதையெல்லாம் தன் குடும்பத்தாருக்கு தெரிவிக்கிறான். கறுப்பர்களின் அடிமை முறைக்கு எதிராக சில கருப்பர்களே வட அமெரிக்காவில் உள் ஊராகச் சென்று பிரச்சாரம் செய்து வருவதையும் சொன்னான். அடிமைமுறை பற்றி ஸ்டீபன் டக்ளசும், ஆபிரகாம் லிங்கனும் விவாதித்து கொண்டிருப்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்தான். அவர்கள் குடும்பம் மகிழ்ச்சியில் கரை புரண்டது.

1855 இல் நடந்த ஒரு கோழிப் பந்தயத்தில் அவனும் முதலாளியும் பந்தயப் பணத்தை இழக்கிறார்கள். முதலாளி வேறு வழியில்லாமல் சர் ரஸ்ஸல் மாஸா என்ற இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் வெள்ளையனுக்கு ஜார்ஜை விற்று விடுகிறான். தனது குடும்பத்தை விட்டு தற்போது பிரிந்தாலும் விரைவில் அவர்களை வந்து சந்திப்பேன் என்று கூறி பிரிகிறான். ஜார்ஜ் சென்ற பிறகு மாஸா டோம்லேயின் வாழ்க்கையும் மோசமடைகிறது.

1856 ஆம் வருடம் அவர்கள் குடும்பம் வயதான கிஜ்ஜியை விட்டு விட்டு மாஸா முர்ரே என்ற வேறு ஒரு வெள்ளைக்காரனுக்கு விற்கப்படுகிறது. ஜார்ஜின் மனைவி மெடிட்டாவுடன் அவளது பிள்ளைகள் உட்பட முர்ரேயின்







## THE RAILWAY MEN

# இந்திய ஆட்சியாளர்களின் மீது கொப்பளிக்கும் கோபம்



சமகாலத்தில் நடந்த ஒரு பேரழிவை, அதன் துயரம் கெடாமல், அதிலிருக்கும் அரசியலைத் திரிக்காமல், அதே சமயம் கலைத் தன்மையையும் கவனமாக உள்வாங்கிக் கொண்டு பதிவு செய்துள்ள திரை ஆவணம் இதுவாக்கத்தான் இருக்கும். வரலாற்று ஆவணப் படைப்புகளில் குறிப்பாக மானுட அழிவைப் பேசும் படைப்புகளில் கலைத்தன்மையைத் தேட வேண்டிய அவசியம் இல்லையெனினும் கூட, இந்த தொடர் அந்த சலுகையை புறந்தள்ளி மிகத் தரமான கலைத்தன்மையுடன் வெளியாகியுள்ளது.

தி ரயில்வே, மென்'. நெட்ஃப்ளிக்ஸ் தளத்தில் வெளியாகியிருக்கும் இந்த தொடர், 1984 ஆம் ஆண்டு நடந்த போபால் நச்சு வாயுக் கசிவின் பின்னணியையும் அதனால் கொத்துக் கொத்தாக விழுந்து மடிந்த பொதுமக்களையும் இருளும் புகையுமாக மிக விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது.

'யூனியன் கார்பைடு கார்ப்பரேஷன்' என்பது ரசாயனப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் ஒரு நிறுவனம். 1920களில் அமெரிக்காவில் தொடங்கப்பட்ட இந்நிறுவனம், தொடங்கப்பட்ட காலத்திலேயே மேற்கு வர்ஜீனியாவின் சுரங்க வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட நூற்றுக்கும் மேலான தொழிலாளர்களைக் காவு வாங்கியது. இரண்டாம் உலகப் போரில் பயன்படுத்தப்பட்ட உயிர்க்கொல்லி மருந்துகள் பல இந்நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகள்தான் என்கிறார்கள். இந்நிறுவனம் 1969ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் போபாலில் தனது கிளையைத் தொடங்க அனுமதி கேட்ட போது, சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்கள், பொதுமக்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தரப்பினர் எதிர்த்தனர். ஆனால், எப்போதும் போல வேலை வாய்ப்பு, நாடு முன்னேற்றம் என்கிற ஜிகினாக்களைக் காட்டி எதிர்ப்பாளர்களின் வாய்கள் அடைக்கப்பட்டன. அரசியல்வாதிகள், அரசு உயரதிகாரிகளின் சுயநலத்திற்காக போபாலில் அதிகளவு மக்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கு வெகுஅருகில், அதுவும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடும் ரயில் நிலையத்தின் மிக அருகில் அந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டது.

1984 டிசம்பர் 2ஆம் தேதி நள்ளிரவு, அந்த ஆலையிலிருந்து கசிந்த விஷவாயுவால் அதில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த கூலித் தொழிலாளர்கள் பலர் அலறி விழுந்து செத்தார்கள். அவர்கள் அலறியடித்து விழுந்த சத்தம் கேட்டு ஊரிலிருந்து ஓடிவந்த மக்களும் செத்து விழுந்தார்கள்.

என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் முன்பே பலர் கொத்துக் கொத்தாக செத்து மடிந்தார்கள். தூங்கிக் கொண்டிருந்த முதியவர்கள், குழந்தைகள், கர்ப்பிணிகள் உள்ளிட்ட பலர் தூக்கத்திலேயே இறந்தார்கள். நடப்பதை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டு தப்பிக்க ஓடியவர்களில் பலர் மூச்சு வாங்க வாங்க ஓடிக்கொண்டே செத்து விழுந்தார்கள். விஷவாயு முதலில் கண்களைத் தாக்கி எரிச்சல் ஊட்டுகிறது. கண்களில் ரத்தம் வழிகிறது. பிறகு சுவாசம் வழியாக நுரையீரல் உள்ளிட்ட உடல் உருப்புகளைத் தாக்கி அனைவரையும் நிலைகுலைய வைக்கிறது. கைக்குழந்தைகள் உட்பட (போபால் விஷவாயுப் பேரழிவின் சாட்சியாக இருக்கும் புகைப்படங்களில் முகம் மட்டும் தெரியுமாறு புதைக்கப்படும் ஒரு குழந்தையின் படம் இருக்கும். அதைப் பார்க்கும் தோறும் ஒரு கேள்வி எழும் எனக்கு. அக்குழந்தையின் கண்கள் ஏன் அப்படி பாதிக்கப்பட்டுள்ளன என. பல ஆண்டுகள் கேள்விக்கு இந்த இணையத் தொடரில் விடை கிடைத்தது). எவ்வளவு முயன்றாலும் சொற்களால் எழுதி உணர்த்திவிட முடியாத அப்படியொரு பேரழிவின் பயங்கரத்தை மிகச் சிறப்பாக உணர்வுப் பூர்வமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது இத்தொடர்.

உண்மைச் சம்பவத்தை புனைவு வடிவில் உருவாக்கும் போது ஒரு வசதி இருக்கிறது. அந்த சம்பவத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்தும் பல பாத்திரங்களிலிருந்தும் சொல்ல முடியும். அந்த வசதியை மிக அழகாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது இத்தொடர். விஷவாயு வெளியேறிய போது அருகிலிருந்த ரயில் நிலையத்தின் ஊழியர்கள்தான் இந்த தொடரின் மையப்பாத்திரங்கள். நிலைய மேலாளர் இஃப்திகர் சித்திக், புதிதாக வேலைக்கு சேரும் கடைநிலை ஊழியன் இமாத் ரியாஸ், ஆகிய



இருவரும் சேர்ந்து அந்த ரயில் நிலையத்தில் காத்திருந்த பயணிகளையும் அந்த ரயில் நிலையத்துக்கு வரவிருக்கும் ரயிலிலுள்ள பயணிகளையும் விஷக்காற்றிலிருந்து காப்பாற்ற எப்படியெல்லாம் போராடினார்கள் என்பதே இந்த்தொடரின் மையம். அவர்கள் நினைத்திருந்தால் விஷக்காற்று புகாத தங்களின் அறையில் பாதுகாப்பாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம். அன்றைக்கு அம்மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த அர்ஜூன் சிங்கு அப்படி ஓடி ஓடிடத்தில் பாதுகாப்பாக படுத்துக்கொண்டவர்தான். அவர் மட்டுமல்ல, போபாலின் உயரதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகள் பலரும் அவ்வாறுதான் பாதுகாப்பாக ஓடி ஓளிந்து கொண்டார்கள். ஆனால், எளிய மக்கள் அவ்வாறு இல்லை. தங்களுடன் இருப்பவர்களைக் காக்க அவர்கள் பல வழிகளில் போராடுகிறார்கள். ரயில் நிலைய மேலாளர், "நம் ஸ்டேஷனை நம்பி வந்தவர்களை நாம்தான் காப்பாற்றியாக வேண்டும்" என்கிறார்.

ஆனால், அரசியல்வாதிகள்? தமது அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள சற்றும் மனிதத் தன்மையற்ற, இழிவான பல வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். விஷவாயு உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி அளித்தது, அத்தொழிற்சாலையை நகரின் மையத்தில் அமைத்தது, ஆலைப்பணியாளர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சிகளும் பாதுகாப்புக் கவசங்களும் தராமல் விட்டது, விஷவாயு கசிந்தபிறகும் அது விஷவாயுதான் என ஒத்துக்கொள்ளாமல் பொய்யாக சாதித்தது, ஆலையில் பணியாற்றிய வெள்ளைக்கார அதிகாரிகளைக் காப்பாற்றியது, விஷவாயுவுக்கு தகுந்த சிகிச்சைத் தர முன் வந்த மருத்துவரை மருத்துவம் பார்க்க விடாமல் தடுத்தது என எத்தனை மனித தன்மையற்ற செயல்களை செய்தார்களோ அவ்வளவையும் அவற்றின் உண்மைத்தன்மைகொடாமல்காட்சிப்படுத்தியுள்ளது இத்தொடர்.

விஷவாயுயிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் காத்த ரயில் நிலைய ஊழியர்களின் கதை என்பதால் ரயில் நிலைய அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் இஃப்திகார் சித்திக் மூலமாகவே கதையைத் தொடங்கியுள்ளது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. ரயில் விபத்து ஒன்றின் போது தன் கண் முன்பாகவே உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த ஒரு சிறுவனின் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியாத குற்ற உணர்வு கொண்டவராக இருக்கும் இஃப்திகார், கண்டிப்பும் அன்பும் கொண்டவர், அந்நிலையத்தில் குற்றயிராகக் கிடக்கும் தொடர்புக் கம்பிகளை தானாகச் சென்று ஆய்வு செய்யும் அளவுக்கு அக்கறை மிகுந்தவர். அந்நிலையத்தில் வேலை செய்யும் விஜயா என்பவரின் மகளுக்குத் திருமண செலவுக்குத் தம்மால் இயன்ற பண உதவியை செய்பவர். விஷவாயுயின் தீவிரத்தைக் காணும் அவர், மக்களைக் காக்க தம்மால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்கிறார்.

அந்த ரயில் நிலையத்திற்குப் புதிதாக வேலைக்கு சேரும் இளைஞன் இமாத் ரியாஸ், ஏற்கனவே யூனியன் கார்பைடு ஆலையில் வேலை செய்தவன். அந்த ஆலையிலிருந்து வெளியேறும் விஷவாயு குறித்த அபாயத்தை முழுக்க அறிந்தவன். அங்கே வேலை செய்த முகம்மது அன்சாரி என்பவர் விஷவாயு தாக்கி உயிரிழந்த கொடுமையைக் கண்டவன் என்பதால் அதிலிருந்து தம் ஊர் மக்களைக் காக்க வேண்டும் என்கிற உறுதி கொண்டவன். ரயில் நிலையத்தில் உள்ள மக்களைக் காப்பாற்ற தன் உயிரையும் இழக்கத் தயாராக இருப்பவன்.

அந்த ஆலையில் மேலாளராக வேலை செய்பவர் கம்ருதீன். திருமணமாகி நீண்ட காலம் குழந்தை இல்லாமல் இருப்பவர். அவரது மனைவி அப்போதுதான் கருத்தரித்துள்ளாள். ஆலையில் நடந்த சிறிய விபத்து மிகப் பெரிய உயிர்ச்சேதாரத்தை உண்டு பண்ணப் போகிறது என்பதை அறிந்து வெள்ளைக்கார அதிகாரியிடம் மன்றாடுபவர். வெள்ளைக்கார அதிகாரியின் அலட்சியமான துமிர்ப் பேச்சைக் கண்டு ஆத்திரமுற்று ஆலைக்கு எதிரான ஆவணங்களை சேகரிக்கிறார். விஷவாயு கசிவதைக் கண்டு துடிக்கும் கம்ருதீன், முடிந்தவரை மக்களைக் காக்க தன்னையே பலி கொடுக்கிறார்.

போபால் ரயில் நிலையத்தில் பிச்சை எடுக்கும் சிறுவர்கள், அந்த நிலையத்திற்குத் திருட வரும் திருடன், ரயிலில் பயணம் செய்யும் விளையாட்டு வீராங்கணைகள் என பல பரத்திரங்களை உருவாக்கி தொடரை ஆர்வப்படுத்தியுள்ளார் இயக்குனர். குறிப்பாக ரயில் திருடனின் பாத்திரம் மிகச் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. திருட வரும் அவன், அந்த பேரிடரில் சிக்கிக் கொள்வது, நிலைய அதிகாரிக்கு உதவுவது, அவ்வளவு பெரிய உயிர்ப் போராட்டங்களுக்கு நடுவிலும் தான் தேடி வந்த பணத்தைத் திருடிக் கொள்வது, பிறகு மனமாற்றம் கொள்வது என மிகச் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

யூனியன் கார்பைடு ஆலை குறித்த செய்திகள் சேகரித்து அதை பத்திரிக்கைகளில் வெளியிட்டு அதன் பயங்கரத்தை பலவாறு வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கும் பத்திரிகையாளர் ஜக்மோகன் பாத்திரம், அந்த பயங்கர இரவில் கம்ருதீனின் மனைவியை பிரசவத்திற்கு அழைத்துப் போவது, ஆலைக்கு எதிரான ஆவணங்களைக் கைப்பற்றுவது, நிகழ்ந்த பயங்கரத்தைப் பதிவு செய்வது என தொடருக்கு வலு சேர்க்கிறது.

ரயில்வே துறையின் அதிகாரியாக இருந்து பதவி நீக்கம் செய்யப்படும் ரத்தி பாண்டே பாத்திரம், விஷவாயுவால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி அளிக்க தன்னளவில் கடுமையாக முயற்சிக்கிறது. அவருக்கும் மத்திய ரயில்வே அமைச்சகத்தின் செயலரான ராஜேஷ்வரிக்கும் இடையிலான உறவும்



ராஜேஷ்வரியின் துணிச்சலும் மிக அழகாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மெத்தில் ஐசோ சயனைடு (MIC) என்கிற இந்த உயிர்க்கொல்லும் வேதிப் பொருளின் நச்சுத் தன்மையைத் தொடக்கத்திலேயே கண்டறிந்து எச்சரிக்கை செய்யும் ஜெர்மன் விஞ்ஞானி பரன் உள்ளிட்ட அவ்வளவு பாத்திரங்களும் மிக கச்சிதமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடரில் நடத்துள்ள அவ்வளவு நடிகர்களும் மிகத் தேர்ந்த நடிக்ரைத் தந்துள்ளார்கள். இலிப்திகராக வரும் கே.கே.மேனன் நடப்பில் அவ்வளவு முதிர்ச்சி. குற்ற உணர்வில் தவிக்கும் போதும், பயணிகளைக் காப்பாற்ற போராடும் போதும் அவரது முகம் காட்டும் உணர்வுகள் அபாரமானவை. இமாத்ராக வரும் பபில்கானின் நடப்பு அற்புதம் நிகழ்த்தியுள்ளது. குறிப்பாக, முதன் முதலாக ஆலையில் செத்துப் போன அன்சாரி குறித்து பத்திரிக்கையாளரிடம் சொல்லும் காட்சி, பபில்கானின் மேன்மையான நடப்புக்கு சாட்சி. (சும்மாவா, இந்தியாவின் சிறந்த நடிகர்களில் ஒருவரான இர்பான் கானின் மகனாச்சே). கம்ருதினாக வரும் திபியேந்த் பட்டாச்சார்யா விஷ வாயு தொடடியில் தண்ணீர் கொட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து செய்வதறியாமல் திகைக்கும் காட்சியில் அற்புதமான நடப்பைத் தந்துள்ளார். மேலும், பத்திரிக்கையாளராக வரும் சன்னி இந்துஜா, ரயில் திருடனாக வரும் தியேயேந்து, ரத்தி பாண்டேவாக வரும் மாதவன், ராஜேஷ்வரியாக வரும் ஜலிஹி சாவ்லா உள்ளிட்ட அனைவரும் அற்புதமான பங்களிப்பைத் தந்துள்ளார்கள். ஒரே ஒரு பாத்திரம் கூட வீணடிக்கப்படாமல் மிக நேர்த்தியாகத் திரைக்கதை எழுதுவது எப்படி என்பதற்கு இத்தொடர் ஒரு உதாரணம்.

ஒளிப்பதிவு (ருபைஸ்), இசை (சாம் ஸ்லாட்டர்), படத்தொகுப்பு (யக்ஷ ஜெயதேவ்) உள்ளிட்ட அனைத்தும் மிக தரமானதாக அமைந்துள்ளது இத்தொடரின் பெரும் பலம். விஷவாயு போபால் முழுக்க பரவும் வரைகலை காட்சியின் போது பரவும் பின்னணி இசை அதன் கொடூரத்தை அப்படியே நம்முள் கடத்துகிறது. அடுத்து முக்கியமாக கலை இயக்குனர். தொடரில் இடம்பெறும் ரயில் நிலையம் மொத்தமும் செயற்கையாக வடிவமைக்கப்பட்டது என்கிறார்கள். நம்பவே முடியவில்லை. அவ்வளவு அசலாக உள்ளது.

திரைக்கதை எழுதிய ஆயூஷ் குப்தாவும் இயக்கிய ஷிவ் ராவேலும் அசாத்தியமான ஒரு படைப்பைத் தந்துள்ளார்கள். போபால் சம்பவத்தின் உண்மை செய்திகளையும் காட்சித் தூண்டுகளையும் இடையிடையே இணைத்து உண்மையும் புனைவும் கலந்து மிக அற்புதமான அனுபவத்தைத் தந்துள்ளார்கள். எந்த இடத்தில் எந்த காட்சியைத் தரவேண்டும் என்பதில் மிகத் தேர்ந்த திட்டமிடலுடன் பணியாற்றியுள்ளார்கள். காதல்,

**THE RAJAWAYMEN**  
THE UNTOLD STORY OF BHOPAL 1984



பாதிக்கப்பட்ட போபால் நகர மக்கள் இன்று வரை அல்லப்படடு வருகிறார்கள். நிலத்தடி நீரும் மண்ணும் லட்சக்கணக்கான மடங்கு அளவில் மாசு அடைந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது. மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகள் ஊனமுற்று பிறப்பும் செத்து பிறப்பும் இப்போது வரை ஓய்ந்தபாடில்லை என்பதையும் ஷொல்லிச் செல்கிறது இப்பயம்.

ஆகூன் உள்ளிட்ட மசாலா படங்களையே தயாரித்து புகழ் பெற்ற யஷ்ராஜ் நிறுவனம் இப்படியொரு தொடரைத் தயாரித்துள்ளது வியப்பாக உள்ளது. அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

அவ்வளவு பெரிய பயங்கரம் நடந்து சுமார் இருபதாயிரம் பேர் செத்து மடிந்த ஒரு பேரழிவுக்கு நிவாரணமாக கிடைத்த பணம் தலைக்கு 300 ரூபாய் (1994 இல்) என கம்ருதினின் மனைவி சொல்லுவது, இந்தியாவின் அவலச் சித்திரத்தைக் காட்டுகிறது. இப்போது வரை உரிய நிவாரணம் கிடைக்காமல் உபாதைகளால் வாழ்வைக் கழித்துக் கொண்டுள்ளார்கள் போபால் மக்கள். கொல்லப்பட்டவர்கள் இருபதாயிரம் என தோராயமாக ஒரு கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. அதைவிட அதிகமாக இருக்கலாம் என்கிறார்கள். விஷவாயுவால் பார்வைகள், இழந்து, உடல் ஊனமுற்று, கண்ணுக்குத் தெரியாத பல உள் பாதிப்புகள் அடைந்தவர்கள் மொத்தம் ஐந்து லட்சத்திற்கும் மேல் என சொல்லப்படுகிறது. உலகின் மிகப்பெரிய தொழிற்சாலை விபத்து, ரசாயனப்பேரழிவு என வரலாற்றில் இடம் பிடித்த இந்த போபால் சம்பவத்திற்கு காரணமான எவருமே தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதும், இப்போது வரை உரிய பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்பதும் இந்தியாவில் மட்டுமே நடக்கும். இந்தியாவில் சாதாரண மக்களின் உயிர்கள் அவ்வளவு இளப்பமானவை.

ஒரு காட்சியில் வெள்ளைக்கார ஆலை அதிகாரி



சொல்வான், பேரழிவு ஏற்பட்டால் இந்தியாவில் உள்ள அரசியல்வாதிகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். மேலும், விஷவாயுவால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கு ஆலை பொறுப்பேற்காது என விதிமுறைகளில் உள்ளது என்று. அவன் சொல்வது போலவே ஆலையை சேர்ந்த எவரும் அப்பேரழிவுக்குப் பொறுப்பேற்கவில்லை. மாறாக, ஆலைப் பணியாளர்களின் பொறுப்பற்ற தன்ம்தான் என பணியாளர்களையே குற்றம் சுமத்தினார்கள். ஆலையின் அதிபர் வாரன் ஆண்டர்சன் ஒரு சிறிய தொகையை ஜாமீனாக கட்டிவிட்டு அவனது நாட்டுக்குப் பறந்து போனான். அவனுக்குத் தனி விமானம் வைத்து அனுப்பியது அன்றைய காங்கிரஸ் அரசு. அந்த காட்சியிலிருந்துதான் இந்த படம் தொடங்குகிறது. (1984 இல் ஓடிப்போன ஆண்டர்சன் இறுதி வரை இந்தியாவுக்கு வராமல் சொகுசாக வாழ்ந்து 2014 இல் இறந்து போனான்). இக்காட்சியைக் காணும் போது அன்றைய காங்கிரஸ் அரசின் மீது கடும் வெறுப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஒருவேளை இதுதான் இந்த தொடரின் உள்நோக்கமா என்றொரு ஐயம் ஏற்படாமலில்லை. மட்டுமின்றி இந்திரா காந்தி கொலையானதைத் தொடர்ந்து சீக்கியர்களின் மீது நடத்தப்பட்ட வன்முறைகளும் கதையை ஓட்டி காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் காண்கையில் இன்றைய ஆளும் நடவண் அரசுக்கான சாய்வுத் தன்மை இத்தொடரில் இருக்குமோ என்கிற ஐயம் இன்னும் வலுவாகிறது. அதே சமயம் மக்களுக்காக தம் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் போராடி மடிந்த பலரையும் மனித நேயம் கொண்ட இஸ்லாமியர்களாகக் காட்டி இருப்பதும் சற்று குழப்பமுடிகிறது. ஒருவேளை இதில் அரசியல் உள்நோக்கம் இருக்குமெனில் அதில் அவர்கள் வெற்றியடைந்துள்ளார்கள். மறுப்பதற்கில்லை. அவ்வளவு நேர்த்தியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது இத்தொடர். எப்படிப்பார்த்தாலும் இந்திய ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தினர் செய்த படுகொலைகள்தான் இவை என்பதை விவாதிக்கவே வேண்டியதில்லை. உண்மை.

பாதிக்கப்பட்ட போபால் நகர மக்கள் இன்று வரை அல்லல் பட்டு வருகிறார்கள். நிலத்தடி நீரும் மண்ணும் லட்சக்கணக்கான மடங்கு அளவில் மாசு அடைந்துள்ளதாக கூறப்படுகிறது. மட்டுமல்லாமல் குழந்தைகள் ஊனமுற்று பிறப்பதும் செத்து பிறப்பதும் இப்போது வரை ஓய்ந்தபாடில்லை என்பதையும் சொல்லிச் செல்கிறது இப்படம்.

இப்படியான தொடர்களைக் காண்கையில்தான் ஓட்டி என்கிற தளங்கள் தரும் சுதந்திரத்தின் எல்லை புரிகிறது. இந்த பேரழிவு குறித்து போபால் எக்ஸ்பிரஸ், ப்ரே ஃபார் ரெய்ன் உள்ளிட்ட சில படங்கள் இதற்கும் முன்பு வெளியாகியிருந்தாலும், இவ்வளவு விரிவாகவும் ஆழமாகவும் பேசும் சாத்தியத்தை இந்த தளங்களே தந்துள்ளன. அதற்காகவே அவைகளுக்கு நன்றி. அதே சமயம்

தமிழ் இணைய தொடர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் களங்களைக் கண்டால் 'தமிழ்ப் படைப்பாளிகள்' எவ்வளவு பின் தங்கியுள்ளார்கள் என புரியும். இதே தமிழ்நாட்டில் ஸ்டெர்லைட் என்கிற ஆலையை முன்வைத்து எவ்வளவு அநீதிகள் நடந்துள்ளன. போராட்டக்காரர்களைத் துப்பாக்கியால் சுட்டு பதிமூன்று பேரைக் கொன்றுள்ளார்கள். (2018). அதெல்லாம் கலை இலக்கியங்களில் இன்னும் பேசப்படாமலே உள்ளன. அதைப் போன்ற பல சம்பவங்களை மையப்படுத்தி அருமையான தொடர்களை இங்கும் எடுக்கலாம். சோவியத் ரஷ்யாவின் அணு உலை பாதிப்பை மையப்படுத்தி 'செர்னோபில்' என்கிற தொடர் வெளியாகியுள்ளது. ஆனால், இங்கே வெளிவருவது என்னவோ கஞ்சா, அபின், வட்சென்னை, கொலை, ரத்தம் செக்ஸ் தான். இத்தொடர் வெளியாகியிருக்கும் இத்தருணத்தில் புதிதாக வந்திருக்கும் ஒரு தமிழ் வெப்தொடரையும் காண நேர்ந்தது. தமிழில் பெண், ஆண் உறுப்புகளைப் பயன்படுத்தி பேசப்படும் அனைத்து 'கெட்ட வார்த்தை'களையும் ஒவ்வொரு காட்சியிலும் உரையாடலிலும் அள்ளிக் கொட்டியிருந்தார்கள். கெட்ட வார்த்தைகளைத் தணிக்கை செய்யாமல் அப்படியே பேசலாம் என்கிற ஓட்டி தரும் சுதந்திரத்தைத் தமிழ்ப்பட இயக்குனர்கள் இப்படியாக மட்டுமே பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். வெள்ளத்தையை நீர் மட்டும்.

ஒருவேளை இப்படியான கதைகள் இயக்குனர் ஷங்கர் சார் போன்றோரிடம் கிடைத்திருந்தால் என்னாகியிருக்கும் என யோசிக்கிறேன். விஷவாயு பரவியதற்குக் காரணம், தண்ணியடித்து விட்டு பொறுப்பில்லாமல் வேலை செய்த ஆலைத் தொழிலாளியின் அலட்சியம்தான். எனவே அவனைக் கத்தியால் குத்தி குடலை உருவி தண்டிக்க வேண்டும். இல்லையெனில் எண்ணெய்ச் சட்டியில் போட்டு வதக்க வேண்டும் என காட்டியிருப்பார். விஷவாயு தப்பிப் பிழைத்தது.

இத்தொடரின் இறுதிக் காட்சி ரணம் மிகுந்ததாக இருக்கிறது. இப்போதுவரை நினைவிலிருந்து அகல மறுக்கிறது. சொல்லப்போனால் அந்த காட்சிதான் இந்த தொடர் குறித்து எழுதவும் வைத்தது. தனது உயிரைக் கொடுத்து பல்லாயிரம் மக்களைக் காப்பாற்றிய ஆலை மேலாளர் திருகம்ருதீனின் மனைவி, விஷவாயு சூழ்ந்த அன்றைய இரவில் தன் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறார். மணமாகி பல ஆண்டுகள் குழந்தை இல்லாதவர்கள் கம்ருதீன் தம்பதியினர். விஷவாயுவால் கணவன் இறந்த பிறகு ஒருஒடுக்குக் குடியிருப்பில் வசித்து வருகிறார். அந்த ஒடுக்கு குடியிருப்பிலிருந்து கம்ருதீனின்மகன் வாய் கோணியவாறு, கால்கள் முறுக்கியவாறு தடுமாறித் தடுமாறி வருவதைக் காண்கையில் இந்த ஆட்சியாளர்களின் செயல்களை எண்ணி கோபம் கொப்பளிக்கிறது!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்



## கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா

**உ**ளர்த் திருவிழா, புத்தகத் திருவிழா, வாசகர் திருவிழா தெரியும். இதென்ன கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா. நாம் எல்லோரும் ஒன்றுசுடிக்கக் கொண்டாட்ட மனத்துடன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் விதமாகத் திருவிழாவைப் பார்க்கிறோம். அதன் வெளிப்பாடுதான் இந்தக் கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா.

கரிசல் வெள்ளாமையை மட்டும் தரவில்லை. கூடவே கரிசல் இலக்கிய வெள்ளாமையையும் தந்திருக்கிறது. நதிக்கரையில் மட்டும் இலக்கியங்கள் உருவாகவில்லை. கந்தக பூமியான வானம் பார்த்த பூமியிலும் வெக்கையைத் தணிக்கும் விதமாகக் கரிசல் இலக்கியங்கள் பிறப்பெடுத்திருக்கின்றன என்பதை விருதுநகர் மாவட்ட ஆட்சியர் உணர்ந்து திசம்பர் திங்களில் 8, 9 (வெள்ளி, காரி) இரண்டு நாள் விருதுநகர், மருத்துவக் கல்லூரிக் கலையரங்கில் கரிசல் இலக்கியத் திருவிழாவை வெற்றிகரமாக நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்.

நெல்லை மாவட்டம் கங்கைகொண்டானில் துவங்கி, தூத்துக்குடி மாவட்டம் கயத்தாறு, கோவில்பட்டி, விளாத்திகுளம், சூரங்குடி, விருதுநகர் மாவட்டம் சாத்தூர், விருதுநகர், சிவகாசி, ராசபாளையம், வத்திராயிருப்பு, மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் இருந்த, இருக்கும் அனைத்து படைப்பாளர்களின் தகவல்களையும் மாவட்ட நூலக அலுவலரினவழி திரட்டி அவர்களின் புகைப்படங்களுடன் கூடிய கண்காட்சி ஒன்றை அமைத்திருந்தனர். பலரின் பாராட்டைப்பெற்ற சிறப்புக்குரிய கண்காட்சியாகத் திகழ்ந்தது. இது முதல் முயற்சியாக இருந்தாலும் மிக நேர்த்தியாக நிகழ்வுகளை வடிவமைத்திருந்தார்கள். கரிசல் இலக்கியப் பிதாமகர்கள் கிரா., கு.அழகர்சாமி நூற்றாண்டு அரங்கம் அமைத்து அதில் நிகழ்வுகள் அரங்கேறின.

நான் கரிசல் மண்ணின் மைந்தன் என்பதில் பெருமைகொள்கிறேன். கரிசல் மக்களின் பாடுகளை உலகறியச் செய்தவர்கள் கரிசல் படைப்பாளர்கள். படைப்புகள் போற்றப்பட வேண்டியவை என்றும் முன்னெடுத்துச் செய்த மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கும் கானொலி வாயிலாக வாழ்த்தையும் பாராட்டையும் பகிந்துகொண்டார் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள். கரிசல் மக்களின் வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய பேராட்டங்கள், நகைச்சுவை, நையாண்டி அத்தனையும் இந்தக் கரிசல் இலக்கியங்கள் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்றும் தமிழ்ச் சூழலில் மிக முக்கியமான முன்னெடுப்பு இந்தக் கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா என்றும் மாண்புமிகு

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி கனிமொழி கருணாநிதி அவர்கள் இந்நிகழ்வைக் கானொலி வாயிலாக வாழ்த்தினார். 8,9 இரண்டு நாள் நடைபெற்ற கரிசல் இலக்கியக் கருத்தரங்கில் எழுத்தாளர்கள் பெருமான் முருகன், சோதருமன் சிறப்புரையாற்றினார்கள். ச.தமிழ்செல்வன், பேராசிரியர் மு.ராமச்சந்திரன், லட்சுமண பெருமான், கவிதா ஜவஹர் ஆகியோர் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். எழுத்தாளர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன், மரு.அறம் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் உரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர்களோடு எழுத்தாளர் இரா.நாறும்பூநாதன், இலக்கிய விமர்சகர் திரு. மணிமாறன் அவர்களின் தலைமையில் எழுத்தாளர் கோணங்கி (கரிசல் வட்டார விலங்குகள், பறவைகள்), பேரா.முனைவர் நா.சுலோசனா (கரிசல் படைப்புகளும் சமூகத் தாக்கமும்), ஜா.மாதவராஜ் (கரிசல் வட்டாரச் சிறுகதைகள்), சு.காமராஜ் (கரிசல் வட்டார நாவல்கள்), மணிமாதவி (கரிசல் படைப்புகளில் பெண்கள்), சாரதி (கரிசல் மண்ணின் விளையாட்டுகள், சடங்குகள்), லட்சுமிகாந்தன் (கரிசல் நாட்டுப்புறக் கதைகள், சொல்வடைகள்), வீரசோழன் திருமாவளவன் (கரிசல் வட்டார தாவர வழக்காறுகள்), விஜிலா தேரிராஜன் (கரிசல் இலக்கியத்தில் விளிம்புநிலை மனிதர்கள்), மதி கண்ணன் (கரிசல் சொல்லகராதியும் தற்காலமும்) ஆகியோரின் உரைகளும் கரிசல் இலக்கியக் கருத்தரங்கத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்த்தன. இந்தக் கருத்தரங்கில் பல்வேறு தலைப்புகளில் எழுத்தாளர்கள் பேசிய விடயங்கள் புதிதாய்க் கேட்கிறோம் என்று பார்வையாளர்கள் தெரிவித்தது சிறப்புக்குரியதாகும்.

தமிழில் 1942இல் திரு ஆர்.சண்முகசுந்தரம் எழுதிய நாகம்மாள் எனும் நாவல்தான் முதல் வட்டார நாவல் என்றும் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் கரிசல் இலக்கியம் தனி இலக்கியம் என்றும் புகழாரம் சூட்டினார் எழுத்தாளர் பெருமான் முருகன். கரிசல் இலக்கியம், வானம் பார்த்த பூமியில் வெயிலில் குளிக்கும் மக்களின் மனத்தில் இருக்கும் ஈரத்தைப் பதிவு செய்வது





என்றார் எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன். கரிசல் பூமி வெப்பமானது. கரிசல் இலக்கியம் குளிர்ச்சியானது என்றார் பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் பேரா. இராமச்சந்திரன். கி.ரா., ஓர் இனவரைவியலாளர், கரிசல் பண்பாட்டை விளக்கும் ஆவணம் கி.ரா., படைப்புகள், கரிசல் வட்டாரத்தின் ஆவணம் 'வித்தி வான்நோக்கும் வியன்புலம்', கரிசல் படைப்புகள் சமூகத்தில் பல்வேறு மாற்றுச் சிந்தனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது என்றார் பேரா.நா.கலோசனர். மிகுந்த நம்பிக்கை மிக்க கரிசல் இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் இன்றைய நாளிலும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார் எழுத்தாளர் மாதவராஜ். கரிசல் இலக்கியங்களின் அடிப்படை இழை பெண்கள் என்றார் எழுத்தாளர் சுகாமரர்ஜ். கரிசல் பெண்களின் முன்னெத்தி ஏர் ஆண்டாள் என்றார் மணிமாதவி. மனிதனின் கதையை மீட்பதன் வழிதான் மானுடத்தை மீட்க இயலும் என்றார் கவிஞர் இலட்சுமி காந்தன். மண்ணின் சாமிகளே கரிசல் மக்களின் சாமிகள் என்றார் எழுத்தாளர் சதமிழ்ச்செல்வன்.

திருமணம்தான் பெண்களை அடிமைப்படுத்தி வைக்கிறது என்ற கருத்தை, முன்வைத்தார் எழுத்தாளர் பாமா. பெண்ணுக்கு அழகு தருவவையே பெண்ணை அடிமையாக்குபவை என்றார் எழுத்தாளர் அப்பணசாமி. வாழ்க்கையின் மைய அச்ச பெண்கள்தான். அதன் வெளி ஆரம்தான் ஆண்கள் என்றார் எழுத்தாளர் உதயசங்கர். சமூகத்தின் அமைப்பே குற்றங்களின் வெளி என்றார் எழுத்தாளர் தேவதாஸ். இன்றைய இளைஞர்கள் அவர்களின் ஊர்ப்பெருமையையும் சிறப்பையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்தார் எழுத்தாளர் இரா. நாரும்பூநாதன். கரிசல் இலக்கியத்தின் வரலாறு மிக நீண்ட வரலாறு என்றும் கரிசல் மண் மாந்தர்கள் காசுக்காகச் சோறு தருவதில்லை என்பதையும் பதிவுசெய்தார் எழுத்தாளர் சோ.தர்மன். கரிசல் மக்களின் வாழ்வில் போராட்டத்தை மீறி அவர்களுக்கு ஒரு விராப்பு இருக்கிறது. அதையே கதைகள் பதிவு செய்கின்றன என்றார் மருத்துவர் த.அறம். கரிசலில் கவனம் பெறாத எழுத்தாளர்களில் வீர வேலுச்சாமி கதைகளில் குழந்தைகள் மையம் பெறுகின்றனர் என்றார் இலக்கிய விமர்சகர் மணிமாறன். விளிம்புநிலை மக்களின் சட்டை, வேட்டி, தாவணி

மற்றும் உணவு போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சனைகளைப் பேசியது கரிசல் இலக்கியங்கள் என்றார் எழுத்தாளர் விஜிலா தேரிராஜன். எரியும் சம்வெளியில் இருட்டை நெய்பவர்கள் கரிசல் படைப்பாளர்கள் என்றார் எழுத்தாளர் கோணங்கி. கரிசல் விளையாட்டுகள் 52 உள்ளன என்றும் அவை பிரமிப்பும் சுறுசுறுப்பும் நிறைந்தவை என்றார் எழுத்தாளர் சாரதி. கரிசல் சொற்களைப் பொதுத் தளத்திற்குக் கொண்டு செல்லவேண்டும் என்றார் எழுத்தாளர் மதிக்கண்ணன். தாவரங்கள் மூலமாக வாழ்வின் நியதியைக் கற்றுக் கொடுத்தன கரிசல் எழுத்துகள் என்றார் கவிஞர் வீரசோழன் க.சோ.திருமாவளவன். சம்சாரிகளின் மொத்தத் துயரங்களின் தொகுப்புதான் கரிசல் கதைகள் என்றார் எழுத்தாளர் இலட்சுமிசுமணப்பெருமாள்.

கரிசல் மண்ணின் எழுத்துகள் திரைப்படமாகியிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது என்றார் பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் கவிதா ஜவகர். குழந்தைகளின் மரியாதை கலந்த அன்புதான் கரிசல் மண்ணின் அடையாளம் என்றார் எழுத்தாளர் ரஜினி பெத்துராஜா. உலகின் கற்பக விருட்சம் குழந்தைகள் என்றார் நீல நிலா செண்பகராஜன். ஒரு சமூகத்தைத் தனக்கான சமூகமாக மாற்றுவதற்கு மொழி கருவியாக உதவுகிறது என்றார் கவிஞர் திலகபாமா. கவிதை என்பது ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கும் அசமந்தமான நம்பிக்கைக்கும் இடையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பந்து போன்றது என்றார் கவிஞர் நந்தன் கனகராஜ். நேர்மொழியில் சொல்ல முடியாத ஒன்றுதான் கவிதை ஆகிறது என்றார் கவிஞர் சபரிநாதன்.

தொடர்ந்து பொழிவுகள் மட்டுமல்லாமல் பார்வையாளர்களைச் சலிப்படைய வைக்காமல் இருக்க இரண்டு படைப்பாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நேர்காணல் செய்யும் நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றன. எழுத்தாளர் பாமா - அப்பணசாமி, எழுத்தாளர் உதயசங்கர் - அமுதா, எழுத்தாளர் சா.தேவதாஸ் - நாரும்பூநாதன், ரஜினி பெத்துராஜா - நீலநிலா செண்பகராஜன், கவிஞர் திலகபாமா - கவிஞர் கல்பனா, கவிஞர் சபரிநாதன் - கவிஞர் நந்தன் கனகராஜ் என இரண்டு நாட்களும் படைப்பாளர்களின் படைப்புகள், பரிசுகள், பாராட்டுகள் என ஆதிமுதல் அந்தம் வரை 'வேரும் விழுதுகளும்' எனும் நேர்காணல் நிகழ்வு படைப்பாளர் குறித்து, படைப்புகள் குறித்து





# மலர் திறப்பு

கூடவுள் மறுப்பாளராக தொடர்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டு வரும் தீர்க்கதரிசியான பெரியாரிடம் இருந்து தான் 'உண்மையாக கடவுளை நேசிப்பவன் தன்னோடு வாழும் சக மனிதனை வெறுப்பவனாக ஒரு நாளும் இருக்க முடியாதென்ற' ஆன்மீக உண்மையையும் கற்க வேண்டியுள்ளது. தரவுகளின் அடிப்படையில் இயங்கும் செயற்கை நுண்ணறிவு தொழில் நுட்பத்திற்கு தரவுகளை வழங்குவது யார் என்பதைப் பொறுத்தே அதன் சாதக பாதகங்களும் அமையும் என்பதே உண்மையாக இருக்கும் போது உண்மைத் தரவுகளை மட்டும் உள்ளீடாக வழங்குவார்களா என்பது சவாலான மறுக்கவியலாத கேள்வியாக எஞ்சியுள்ளது. பொழுதுபோக்கான ஒரு விளையாட்டு எவ்வாறு மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டது? அதன் வழி கட்டமைக்கப்பட்ட அரசியலையும் அதனால் பலனைடபவர்களைப் பற்றியும் அதையறியாமல் பொழுதுபோக்கென்று தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொலைத்தவர்கள் யாரென்பதையும் தரவுகளோடு அறிந்து கொண்டதில் மகிழ்ச்சி. இதைக் குறிப்பாக வளரிளம் குழந்தைகளுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் உணரவைக்க வேண்டியது நம் கடமையாகுமல்லவா!! ஆங்கிலேயர்கள் மற்ற நாட்டு வளங்களுக்காக ஆண்ட போதும் கூட இனவெறியோடு தான் ஆட்சி செய்தார்களென்பதற்கு கவிஞர் மதுசூதன் தத்தின் வாழ்க்கை ஒரு உதாரணம். இறுதியிலும் முடியாத இனவுணர்வு. வல்லான் வகுத்ததே சட்டமென்பதும் அதை அனைவரும் ஏற்கச் செய்வதும் அதனால் ஒன்றுமறியா அப்பாவி மக்களும் கொல்லப்படுவதே மிகுந்த மனவேதனையைத் தருகிறது. மக்களாட்சியில் மக்கள்தான் உண்மையான மன்னர்கள் / ஆளபவர்கள் என்பதை மற்றது போகின்றனர் இதன் விளைவு மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துபவர்களையும் ஆட்கொள்கிறது. அனைத்தையும் முடிவு செய்யும் மக்கள் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளாதவரை இங்கு எதுவும் மாறப்போவதில்லை என்பதை 'முரண்பாட்டு அரசியல்' கட்டுரை புரிந்து கொள்ள வைத்தது. டிசம்பர் மாத இதழை சிறந்த புத்தக திறனாய்வு இதழாக கருதலாம். மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையை எவ்வளவு எழுதினாலும் வார்த்தைகள் போதாதென்பதற்கு 'கண்டிச்சீமை' புதினமும் விதவிலக்கல்ல. கடவுளைக் காண தீயிலிறங்கிய நந்தனை மட்டுமல்லாது மற்றொரு நந்தனையும் அவரின் மூலம் வரலாறு எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் அறிய முடிந்தது. மொழிப்போர் என்று ஒற்றை வரிகளில் மட்டுமே கேள்விப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வு பற்றிய விளிவான நூலை அறிமுகப்படுத்தியதோடு அதை இன்றைய தலைமுறையும் முழுவதுமாக தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் சொல்லாமல் சொல்லிச் செல்கிறது.

- சி.ச. ஜெகன்நாதன், பெங்களூர்

அறிந்துகொள்வதற்கு முத்தாய்ப்பாக அமைந்தது.

படைப்புகளைப் படிப்போம். அப்படைப்புகளைப் படைத்தபடைப்பாளர்களை ஒருசேர சந்தித்து அவர்களிடம் உரையாடும் உன்னதமும் வாய்ப்பும் இக்கால மாணவர்களுக்கு வாய்க்கப் பெற்றிருக்கிறது. அவ்வகையில் எழுத்தாளர்கள் குரங்குடி முத்தானந்தம், பெ.இரவீந்திரன், கி.ரா.பிரபாகரன், சி. அன்னக்கொடி, கா.சி.தமிழ்க்குமரன் கவிஞர்கள் கண்மணிராசா, ஆனந்தி, ஆகியோரிடம் கல்லூரி மாணவர்கள் படைப்புக்குள் வருவதற்கான சூழல், பாடுபொருள், களங்கள் இவை குறித்து காத்திரமான வினாக்களை முன்வைத்து நேர்காணல் செய்தது சிறப்பாக அமைந்தது.

உரைகள் கேட்ட அனைவரையும் உற்சாகப்படுத்த மாலை திருவில்லிபுத்தூர் உமாராணி கோடாங்கி கலைக்குழுவின கலை நிகழ்ச்சியும், திருநெல்வேலி சந்திரமோகன் இயக்கத்தில் சிவப்பு யானை நாடகக் குழுவினரின் வேள்பாரி நாடகமும் நடைபெற்றன. இவை பார்வையாளர்களைப் பரவசப்படுத்தியது. அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகர் திருமதி காமாட்சி அவர்கள் நிகழ்வுகளை மிக அருமையாக ஒழுங்கிணைத்திருந்தார். தமிழாசிரியர்கள் திரு. இராஜசேகர் மற்றும் திருமதி. ஜான்சிராணி ஆகியோரின் தெளிவான எளிமையான உச்சரிப்பில் இரண்டு நாளும் தொகுத்து வழங்கியது பார்வையாளர்களை அவர்கள் பக்கம் ஈர்க்கச் செய்தது.

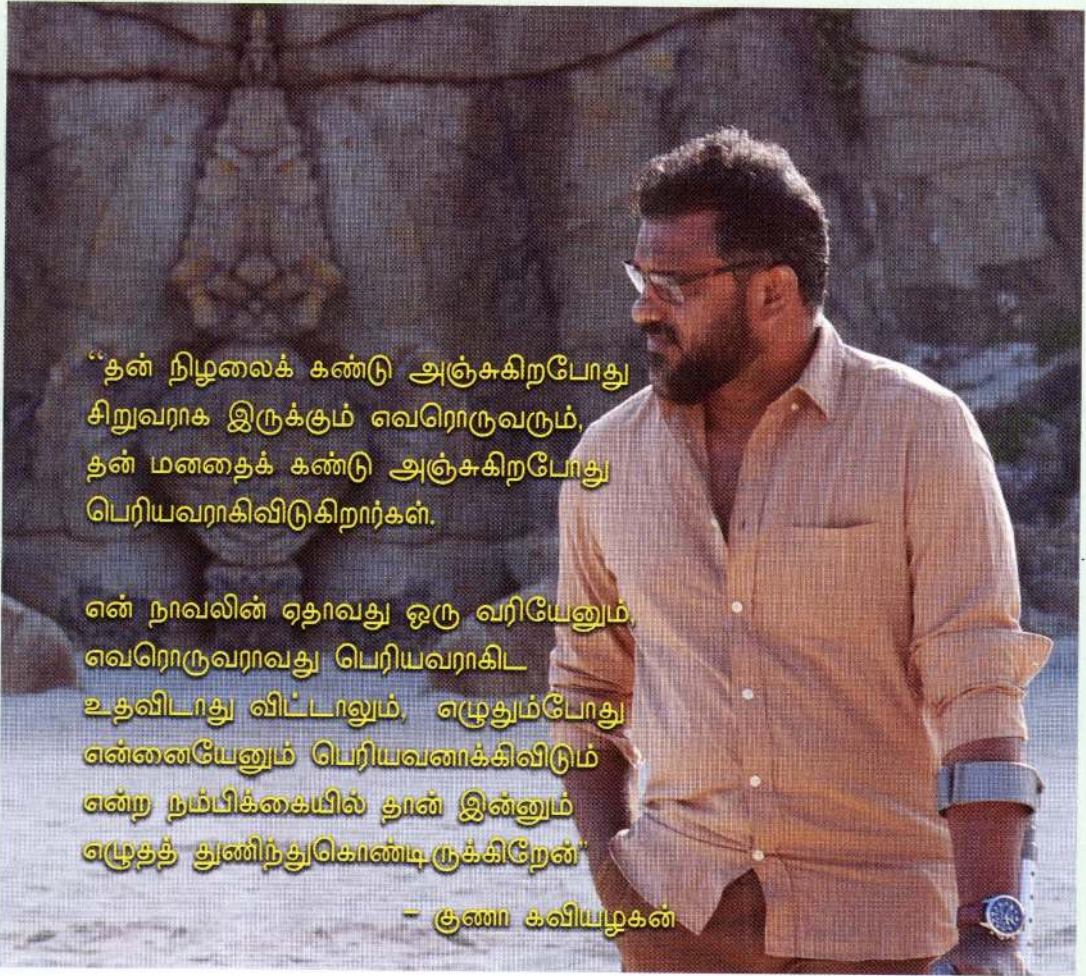
இரண்டு நாள் கரிசல் இலக்கியத் திருவிழாவின் இறுதியாய், கரிசல் ஆய்வுக்கோவை, கரிசல் சிறுகதைகள் தொகுப்பு மற்றும் கரிசல் இலக்கிய மலர் இவற்றை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முனைவர் வீ.ப.ஜெயசீலன், இ.ஆ.ப., பேரா.அ.ராமசாமி மற்றும் எழுத்தாளர் கோணங்கி வெளியிட எதிர்கால படைப்பாளர்களான மாணவர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர்.

மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கல்லூரி மாணவ, மாணவியர்களும் பொதுமக்களும் கலந்து கொண்டு இது நம் மண்ணின் பெருமை என உள்ளம் நிறைந்த மகிழ்ச்சிப் பெருக்கொடு அடுத்த ஆண்டும் கூடுவோம் எனப் பிரியா விடைபெற்றனர். மொத்தத்தில், இரண்டு நாள் நிகழ்வுகளும் நமது கரிசல் காட்டில் இவ்வளவு விஷயங்கள் இருக்குதா என்றும் அதை ஆவணப்படுத்திய படைப்பாளர்களைக் கண்டு பிரமிப்பு அடையச் செய்த திருவிழாவாக இருந்தது.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

காங்கிரஸ் சிறுநிலை ஜனவரி 2024





“தன் நிழலைக் கண்டு அஞ்சுகிறபோது சிறுவராக இருக்கும் வெறொருவரும், தன் மனதைக் கண்டு அஞ்சுகிறபோது பெரியவராகிவிடுகிறார்கள்.

என் நாவலின் ஏதாவது ஒரு வரியேனும், வெறொருவராவது பெரியவராகிட உதவிடாது விட்டாலும், எழுதும்போது என்னையேனும் பெரியவனாக்கிவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் இன்னும் எழுதத் துணிந்துகொண்டிருக்கிறேன்”

— குணா கவியழகன்



யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த குணா கவியழகன் இளம் வயதிலிருந்து போராட்ட அரசியலில் பயணிப்பவர். ஊடகப் பணிப்பாளராக, அரசியல் ஆய்வாளராக, எழுத்தாளராக தமிழ்ப் பரப்பில் நன்கு அறியப்பட்டவர். ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட அரசியல், இராணுவ, சமூகக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். ஐந்து நாவல்களையும் சில சிறுகதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். கடைசிக் கட்டில் இவரின் ஆறாவது நாவல் எதிர் வெளியீடாக வருகிறது.

இலக்கியத் துறையில் தனது முதல் நாவலுக்கு கனடா இலக்கியத் தோட்டம் பியல் விருதைப் வழங்கியது. மேலும் காக்கைச் சிறகினிலே விருது, அமுதன் அடிகளார் விருது, வாசக சாலை விருது, தமிழ் நாடு பதிப்பாளர் சங்கத்தின் விருது போன்றன இவரது நாவல்கள் பெற்ற விருதுகள். இப்போது புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவில் வசிக்கிறார்.

**இவரது நாவல்கள்**

- நஞ்சுண்ட காடு - அகல்
- விடமேறிய கனவு - அகல்
- அப்பால் ஒரு நிலம் - தமிழினி
- கர்ப்ப நிலம் - அகல்
- போதான் காதை - அகல்







**PEARL SHIPPING  
AGENCIES**



**PEARL SHIPPING  
AND CHARTERING**



**PEARL LOGISTICS**



**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents  
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

**Head Office:**

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47 Fax: +91 461 2340471 Web: [www.pearltuty.com](http://www.pearltuty.com)

Email: [shipping@pearltuty.com](mailto:shipping@pearltuty.com) [logistics@pearltuty.com](mailto:logistics@pearltuty.com) [chartering@pearltuty.com](mailto:chartering@pearltuty.com)

**Branches**

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada  
& Singapore**

